

Giới thiệu Miêu Cương Cổ Sự Convert

Nhắc đến thể loại linh dị ngoài Đạo Mộ Bút Ký, Quỷ Thối Đèn, Mật mã tây tạng còn có seri Miêu Cương Cổ Sự của tác giả Nam Vô Ca Sa Lý Khoa Phật cũng rất nổi tiếng. Mình giới thiệu đến các bạn bộ thứ 1 trong seri, thường gọi Miêu Cương Cổ Sự 1 để thăm dò tình hình, nếu thấy được mình sẽ làm tiếp. Truyện khá kén người đọc, vì ngôi thứ 1, thể loại không dành cho người yếu tim, ai đọc thấy không hợp thì cười một tiếng đi ra.

Trong chuyện xưa nhân vật chính, là Miêu tộc một người bình thường thanh niên, bởi vì thân là Miêu trại bà cốt bà ngoại qua đời trước không biết nguyên nhân mà cho hắn rơi xuống một loại trí mạng cổ độc, mà bắt đầu rồi một đoạn bất thường tự cứu hành trình. Vì vậy hắn, bắt đầu tiếp xúc đến thần bí thể giới, kết giao đến một ít đặc biệt, năng lực Cao Cường bằng hữu, cũng bắt đầu theo người bình thường dần dần lột xác, phát triển, đã trở thành một vị đến từ Miêu Cương cổ sự. Mà hết thấy này, đều chỉ là vì dẫn đạo hắn từng bước một phát hiện, câu chuyện trong truyền thuyết đã muốn biến mất Dạ Lang quốc, Dạ Lang người cái kia không thể cho ai biết bí mật cùng dã tâm.

Tiểu thuyết giới thiệu văn tắt viết: vu cổ họa, tự Tây Hán khởi kéo dài mấy ngàn năm, nhiều lần cấm không ngừng, cho đến hôm nay, quốc học tàn lụi, dân trí dần dần mờ, tại trung tâm quốc, duy hương đã chỉ dân dâm và, rất nhiều "Duyên đến đang ở núi này trung" mọi người không biết không hiểu không nghe thấy. Mà vu cổ hàng đầu Mao Sơn chi thuật, hết lần này tới lần khác tại Đông Nam Á các nơi thịnh hành, ngay Hongkong, Đài Loan chi địa, cũng phồn vinh hưng thịnh, lưu phái lộn xộn lên.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Bà ngoại cùng kim tằm cổ

Ta sinh ra ở ngày 20 tháng 8 năm 1986, ngày đó đúng lúc là Nông lịch Thất Nguyệt mười lăm.

Trung Quốc có bốn quý tiết, theo thứ tự là mừng ba tháng ba, tết thanh minh, Thất Nguyệt mười lăm (rằm tháng bảy), mừng một tháng mười. Tết thanh minh, mừng một tháng mười, đều là tạo một tế tổ, biểu đạt đối với tổ tiên, kết thân người "Tư lúc chi kính", tế tự, biểu đạt niềm thương nhớ ngày lễ. Mừng ba tháng ba lưu hành ở Giang Hoài, Giang Nam vùng, truyền thuyết ngày này sẽ có Quý Hồn qua lại. Nhưng là Thất Nguyệt mười lăm (có địa phương là Thất Nguyệt mười bốn), Lục Đạo ra, quỷ cửa mở, cô hồn dã quỷ chạy, là âm khí nhất thịnh một ngày.

Đương nhiên, đây đều là dân tộc truyền thuyết, không nhất định phải tin. Bất quá ngày này đã dân gian quý tiết, cũng là Đạo gia tết Trung Nguyên, có lẽ hay là Phật giáo vu lan bồn tiết, giáng kỳ đặc thù, vẫn có một đạo lý của nó.

Ta đọc sách sớm, tốt nghiệp trung học về sau mới mười sáu tuổi, so với ta chia đều đồng học muốn nhỏ đến hai tuổi. Đó cũng không phải ta sớm thông minh, mà là vì xa xôi khu tiểu học đệ tử thiếu, đối với nhập học tuổi cũng không quá để ý. Cái này cũng tạo thành ta đến lúc thi tốt nghiệp trung học còn tỉnh tỉnh mê mê, kết quả rơi xuống bảng, sớm tự đi ra xã hội.

Ta là 2000 năm đi ra làm công, bên ngoài người giống như lục bình, tùy ý phiêu bạt, trong 7 năm ta đến qua rồi rất nhiều địa phương, Chiết Giang Nghĩa Ô, Quảng Đông Phật sơn, Trung Sơn, đông quan, châu hải, Thẩm Quyến ta đều có đi qua, đương làm qua nhà xưởng Phô Công, linh ban, phó chủ quản, bày qua hàng via hè bán qua hoa quả, đương làm qua tây thức Pizza điểm đầu bếp, đã ở công trường thượng đã làm một thời gian ngắn thép công bảo hiểm, chào hàng nghiệp vụ viên, nhà bán hàng cụ... 05 năm thời điểm còn bị đồng hương lừa gạt đến Hợp Phi đi làm một tháng bán hàng đa cấp.

Ta nhất nghèo thời điểm ba ngày chỉ ăn qua hai cái bánh bao, nhất rộng rãi thời điểm tại Đông Hoàn nội thành có 2 phòng nhỏ, một chiếc xe nhỏ.

Quanh năm đi tại một chỗ, một cái cái vòng nhỏ hẹp người là vô cơ sự tình, chỉ có dục vọng. Nhưng là một cái trường kỳ tại tha hương trần trọc phiêu bạt, được chứng kiến nhân sinh cuộc sống muôn màu người, lại hội có rất nhiều câu chuyện. Ví dụ như quần chúng đám bọn họ thích nghe ngóng điểm ngộ, ví dụ như xã hội bầu không khí không lành mạnh, ví dụ như đủ loại kỳ nhảm chuyện bịa, ví dụ như... Thủ đô tình dục Đông Quan («Nhất lộ hướng tây») hiện tại bề ngoài giống như rất hóa, kỳ thật trong lúc này rất nhiều thứ, hẳn là biên kịch tự mình đi sưu tầm dân ca có được, thiết nhiều địa phương đều rất chân thật.)

Trong lúc này câu chuyện có rất nhiều đáng giá một giảng, nhưng là ta còn là muốn trước giảng một cái ta nhân sinh bước ngoặt sự tình.

2007 năm cuối tháng 8, ta bà ngoại bệnh nặng.

Tại Đông Hoàn lấy người kết phường khai mở vật phẩm trang sức điểm ta đây nhận được tin tức hậu, lập tức trở về gia.

Lúc kia ta đã có chính mình xe cá nhân, là một cỗ màu xanh da trời Passat. Nhưng là vì cũng chưa quen thuộc tình hình giao thông, vì vậy ta đổi xe tốc hành chúng ta thị trấn đường dài giường nằm, nhưng là ta lúc ấy cũng không nghĩ tới, ta sẽ đi đến cùng trước kia hoàn toàn bất đồng nhân sinh cuộc sống con đường.

Ta quê quán chỗ tây nam, dân tộc thiểu số khu, Đông Lâm Tương Tây, là Thập Vạn Đại Sơn môn hộ.

Nói tới Trương Tây, có người sẽ nghĩ tới Thẩm Tông Văn tiên sinh « biên thành » Phương Hoàng thành cổ, có người sẽ nghĩ tới câu thông nam bắc giao thông thành thị nghỉ ngơi hóa, đương nhiên, cũng có người sẽ nghĩ tới Trương Tây đuổi thi, cổ độc cùng với thổ phỉ.

Ngay tại chỗ vực mà nói, chúng ta chỗ đó kỳ thật coi như là Trương Tây văn hóa dân tộc phóng xạ trong vòng một bộ phận.

Ví dụ như thổ phỉ, xem qua « Trương Tây tiêu diệt ký » các đồng chí có lẽ có thể tưởng tượng thoáng một tý chúng ta chỗ đó: cùng sơn, ác nước cùng với điều dân. Đương nhiên, chủ yếu là núi cao lộ hiểm, giao thông không khoái, hơn nữa nhiều người đất lại thiếu, nghèo quá. Trước giải phóng chúng ta chỗ đó thiệt nhiều người miền núi, ban ngày tại địa đầu cầm cái cuốc cùng liềm đao chăm sóc thổ địa cùng gia súc, buổi tối mài hạo đao, tự đi cướp đường.

Bọn hán binh thời là tại trong đất kiếm ăn, ba gậy gộc đánh không xuất ra một cái cái rơm nông dân, cướp đường lúc là Diêm La Vương tiêu quý.

Đây là một loại chức nghiệp, cũng là một chủng tập quán.

Lại nói thí dụ như cổ độc, có người nói đây là phong kiến mê tín, được rồi, coi như là phong kiến mê tín a, bởi vì tại ta hai mươi hai tuổi trước kia, ta cùng rất nhiều chịu đủ quốc dân đảng giáo dục các đồng chí đồng dạng, là người chủ nghĩa duy vật, cũng không cho rằng trên cái thế giới này có quỷ hồn, có cương thi, có loạn thất bát tao, kỳ kỳ quái quái mấy cái gì đó tồn tại.

Tuy nhiên, trong nhà của chúng ta những này truyền thuyết rất nhiều, tuy nhiên, ta bà ngoại chính là một đường cổ người.

Tại ngu muội cự Trung Quốc, đặc biệt là tại chỗ thật xa, có rất nhiều người không có được qua giáo dục, tri thức chừng khổng giả cùng truyền bá người thường thường là một ít tôn giáo nhân sĩ, ví dụ như Đạo giáo, Phật giáo, Tát Mãn giáo... Cùng với rất nhiều dân tộc thiểu số nguyên thủy tôn giáo, mà những người này thì là tôn giáo truyền bá người ta bà ngoại là Miêu trại bà cốt.

Miêu Cương vụ thuật bên trong kết hợp rất nhiều ma thuật, Trung y học, vu y học nội dung, có thể lấy địa phương, cũng có làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi địa phương, để cho nhất người lên án đúng là uống phù thủy tại một loại đặc chế giấy vàng thượng dùng máu gà, chu sa, nước com cùng cái gì khác gì đó hỗn hợp mực nước lung tung viết lung tung, cuối cùng thiêu hủy, dùng còn lại xám xá nước đến uống.

Trong ấn tượng bà ngoại là khô gầy tiểu lão thái thái, ăn nói có ý tứ, cái mũi tượng Ưng Cầu, miệng không có răng, mặt sụp một bên. Nàng nàng hiện tại có 80 tuổi rồi, tại Miêu trại sinh sống cả đời, chuyên môn làm cho người ta xem hương (thầy tướng số một loại), chữa bệnh, khu quỷ cùng xem phong thủy, mười dặm tám xã quê nhà hương thân có lẽ hay là thập phần tôn kính nàng.

Mẫu thân nói cho ta biết bà ngoại hoạn chính là ung thư, là dạ dày ung thư màn cuối, hẳn là không có trị.

Giường nằm xe đến thị trấn lúc sau đã là buổi tối 7 giờ rồi, vắng vẻ tiểu huyện không có xe công cộng, ngày bình thường tại trên thị trấn cùng trong huyện thành lui tới trung ba xe chậm nhất nhất ban là 5h chiều nữa. Ta vô cùng lo lắng mà tìm một cô rách rưới xe taxi, cùng lái xe cô kẻ mặc cả về sau, rút cục tại hai giờ về sau đến nhà của ta chỗ trong trấn.

Không có người tiếp ta, tự chính mình trở về nhà. Trước đó lần thứ nhất về nhà là ta 2005 mỗi năm sơ thời điểm theo Hợp Phi bán hàng đa cấp ổ điểm vừa mới chạy về đến, thoáng chớp mắt, hai năm lại đi qua. Mà ta cũng vậy theo lúc kia hai tay trống trơn tiểu tử, trở nên tiểu có thân gia.

Mẫu thân tiếp nhận ta hành lý, nói cho ta biết bà ngoại không có ở chỗ này, trở lại Đôn trại đi.

Nàng nói nàng từ cũng muốn chết ở Đôn trại, cái kia nàng sinh sống tám mươi sáu năm thổ địa, chỗ đó nước giếng ngọt, hạt thóc hương, ngay trong gió đều có cây cải dầu hoa mùi thơm.

Mẫu thân của ta có hai cái muội muội, một tiểu đệ, nàng là đại tỷ. Ngoại công ta chết sớm, phá bốn cự lúc ấy tự đi. Ta bà ngoại cũng không quá am hiểu lý lý nội trợ, cho nên lớn hơn một chút mẫu thân luôn muốn một nhọc một ít. Về sau hai cái đi lần lượt gả cho người, tiểu cậu cũng trưởng thành, lúc này mới cùng cha ta đem đến trên thị trấn, làm chút ít sinh ý.

Trước đây ít năm tiểu cậu đãi vàng phát tài, đem đến thành phố.

Bà ngoại không chịu đi, chỉ có một người tại cái đó gọi là Đôn trại Miêu trại ở đây lấy. Nàng tinh thần gần đây đều tốt, hơn nữa có người trong thôn hỗ trợ chiếu cố, ngược lại không cần lo lắng. Không có nghĩ rằng lúc này rõ ràng bị bệnh, hơn nữa còn là dạ dày ung thư, đây chính là bệnh nan y.

Sáng sớm hôm sau ta liền cho cùng mẫu thân của ta đi Đôn trại.

Tại đây trước kia là lên núi bùn nhão đường, bắt quá 04 năm thời điểm thông xe, ta bao hết một xe MiniBus đi qua. Một đường nhấp nhô tự không cần phải nói, đại khái đại hơn nửa canh giờ, chúng ta cuối cùng đã tới Đôn trại. Còn không có tiền hàng rào, ta liền gặp được hàng rào chính giữa cái kia khóa cực lớn lão cây hòe, lầu canh, phơi nắng cốc sân cùng với cuối cùng đường miếu đàn tràng.

Ta dẫn theo một ít quà tặng, đi theo mẫu thân hướng hàng rào bên trong đi. Lộ là bùn đường, thời tiết khô ráo tro bụi khói bay, không ngừng có người cùng mẫu thân của ta chào hỏi, mẫu thân của ta sầm mĩ khổ kiểm mà đáp lại lấy, tâm sự nặng nề.

Ta lại một lần nữa gặp được ta bà ngoại, mà khi đó tánh mạng của nàng đã muốn tiến vào đến cuối cùng thời khắc.

Tự tại khu nhà cũ ở phía trong có rất nhiều người, ngoại trừ ta đi nhỏ tại phía xa Tân Cương Karamay bên ngoài, đại bộ phận thân thích đều trở về rồi, ta gặp được di Hai, tiểu cậu cùng với nhiều cái biểu huynh muội, còn có khác liên hệ thế nào với. Bà ngoại tại lung dung trong phòng ngủ nằm đang nằm,

ta đi vào thời điểm, nghe thấy được một cỗ mùi nấm mốc. Trong nội tâm của ta đau xót, bà ngoại là yêu sạch sẽ người, nhưng là nàng dù sao cũng là lão nhân.

Mẫu thân nói:”Mẹ, Lục Tà sang đây xem người!”

Tóc vàng trong chăn có một gàu đất xa trời lão thái thái, tóc là tuyết trắng, làn da giống như lên tuổi tác cây tùng da, vè mặt hắc màu vàng lão nhân ban, hai mắt vô thần, nghiêng trong miệng còn có chút nước miếng, thần chí hoàn toàn không rõ rệt. Đây chính là ta bà ngoại, một cái tiếp cận tử vong lão nhân.

Ta nắm nàng chân gà giống nhau tay, nàng một điểm phản ứng đều không có, một lát sau, liếc ta liếc, lại ngủ đi qua.

Mẫu thân nói với ta:”Đã muốn nhận thức không xuất ra người đến.” Nàng lắc đầu, thờ dài.

Ta tại Đôn trại chờ đợi hai ngày, bà ngoại một mực ở vào đần độn trạng thái, chưa từng tỉnh dậy. Mấy cái thân thích đang thương lượng muốn hay không đem bà ngoại đưa đến thành phố bệnh viện đi thống trị, nhưng luôn đạt không được thống nhất ý kiến. Ta tiểu cậu nói có lẽ hay là tôn trọng bà ngoại ý kiến a, không cần phải lại đến trở lại giường co trong nhà hẩn điều kiện cũng không tốt, trước kia đã vì bà ngoại bệnh hoa rất nhiều tiền.

Lúc này, ta một cái tại chiếu cổ bà ngoại biểu tẩu chạy đến nhà chính nói, bà ngoại thanh tỉnh, bảo chúng ta đi qua.

“Người là Lục Tà?” Bà ngoại mắt mờ mà nằm ở trên giường xem ta. Ta nhẹ gật đầu, nàng lại hỏi:”Người là lúc nào sinh hay sao?” Mẫu thân của ta chen vào nói nói ra:”A Tà là 86 năm, hai mươi mốt.” Bà ngoại gian nan lắc đầu, lại hỏi:”Lúc nào sinh... Tháng.”

“8 nguyệt ngày 20, Nông lịch Thất Nguyệt mười lăm” Ta nói.

Đột nhiên trong lúc đó, bà ngoại mắt sáng rực lên, đón lấy nàng lớn tiếng ho khan, trong lồng ngực tựa hồ có đàm, ta giúp nàng đập lưng, vài phút về sau rốt cục nhỏ ra một ngụm nồng đậm hắc đàm đến. Sau đó nàng ngẩng đầu lên nói ra:”Sur tử, người rốt cuộc đã tới.”

Bà ngoại tinh thần đột nhiên đã khá nhiều, nàng rõ ràng còn có thể xuống giường. Nàng chỉ huy tiểu cậu đến sau phòng mặt một cái trên đất trống đào ra một ít bình bìn cái bình đến, cái bình trên miệng mặt là trước kia thời điểm dùng để làm ô che dày giấy dầu. Theo cái bình khai quật còn có một hộp gỗ, bên trong có một bản dày đặc, trang tóc vàng đóng buộc chỉ sách.

Bà ngoại đẩy ra vịn nữ nhi của mình, chiến chiến nguy nguy đất đến bày đặt bìn cái bình thấp bản trà đến đây. Nàng lăm lăm lấy mầm lời nói, tay trong tay run rẩy vung vẩy. Dạng như vậy đại khái giằng co thập phần chung sau, nàng mãnh liệt thoáng cái mở ra giấy dầu.

Bên trong đen sì, một lát sau, leo ra một đầu màu vàng kim óng ánh nhộng đến.

Cái này nhộng phi phi, thịt núc ních, không sai biệt lắm biến thành người ngón tay cái đồng dạng lớn, con mắt đã muốn thoái hóa thành điểm đen rồi, to mọng thân thể trên có hơn mười hai chân, hai đôi mềm mại như tờ giấy cánh phụ ở phía trên. Ta chăm chăm vào hẩn đầu kia bộ điểm đen xem, một điểm không có cảm thấy mập ục ục đáng yêu, mà là cảm giác được trên mặt quý dị quang mang đến.

Bà ngoại còn đang nhớ kỹ hàm hồ mầm lời nói, cô ùng ục ục, ta chưa từng học qua, cho nên nghe không hiểu.

Nhưng mà, tay của nàng đột nhiên chỉ hướng ta.

Nhộng hóa thành một đầu kim tuyến, ở bên cạnh người tiếng kinh hô ở bên trong, đột nhiên trong lúc đó chui vào trong miệng của ta.

Cổ họng của ta bên trong mát lạnh, cảm giác có một gì đó theo hầu đạo, chảy đến trong dạ dày.

Sau đó một cỗ tanh hôi hương vị tại thực quản ở phía trong sôi trào, ta thoáng cái cảm thấy hô hấp trở nên càng khó khăn, phảng phất lá phổi bị xoi tái rồi, trong nội tâm tựa hồ thiếu đi một khối, mà trong thân thể lại thêm một cái khí quan. Theo cái này mùi hôi thối bốc lên, phở thiên cái địa chán ghét cảm giác đem ta tất cả tư duy kéo lấy, không hiểu ta đây cảm thấy da đầu tê rần, ta liền cho hôn mê rồi.

Bà ngoại chết... rồi, tại nàng tỉnh lại ngày hôm sau.

Nàng đi được rất an tường, lời kéo tay của ta nói cho ta biết rất nhiều gì đó, nàng nói ngày hôm qua cho ta ăn mấy cái gì đó gọi là kim tầm cổ, là cổ trung chi vương, có thể kéo dài tuổi thọ, còn có thể cường thân kiện thể, còn có rất nhiều tác dụng, nhưng là vì tại cổ trong hộp ngâm người quá lâu, cho nên có độc, mỗi tháng mỏng một cùng mười lăm, rạng sáng 12h thời điểm, độc tố liên lụy, sẽ có toàn tâm đau đớn xuất hiện. Nếu muốn giải độc, chỉ có tìm con lừ lừ mủ thảo đến ăn.

Bà ngoại còn nói cho ta biết, cái này kim tầm cổ hay sống, nếu ta trong vòng một năm hàng phục không được hẩn, ta hẩn phải chết không thể nghi ngờ”Người nếu là không có hưởng thụ kim tầm cổ mệnh, đã đi xuống đến cùng ta làm bạn a.” Ngoại trừ kim tầm cổ, bà ngoại còn lưu đứng lại cho ta một quyển sách, gọi là « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » như vậy một bản viết tay bản sách nát.

Chương 2: Cổ độc phát tác, cần kiếm lương phương

« trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » cùng sở hữu mười hai bộ phận, vì đàn tràng, giảng đạo, vu y, dục cổ, bùa, cấm chú, xem bói, cầu mưa, giải mộng, thần thể dịch, tự thần, thể rắn. Toàn thư chỉ dùng để chữ phồn thể sao chép, chính giữa xen kẽ rất nhiều viết ngoáy bút ký, đồ lục cùng tâm đắc thể nghiệm, độ dày chừng nửa chỉ, tại cuối cùng văn chương ở phía trong còn ghi chép một ít kiến thức cảm tưởng linh tinh.

Do vì chữ phồn thể, lại là viết tay, nửa văn hơi bạc, nhưng lại thiếu chương thiếu trang, đọc lấy đến thập phần khó hiểu.

Xử lý bà ngoại hậu sự thời điểm, mẫu thân lo lắng trọng trọng, mà ta cũng không có quá để ý những vật này, ngoại trừ nhàn rỗi nhàm chán thời điểm lật xem cái kia bản dày sách bên ngoài, bề bộn tang sự loay hoay vằng vặc đầu chuyển hướng ta đây, cơ hồ quên nuốt sống trùng cổ sự tình. Xong xuôi tang sự ngày thứ ba, ta chuẩn bị bợc hành lý chuẩn bị phản hồi ý tứ quan, mẫu thân lưu ta ở nhà đợi lát nữa hai ngày.

“Vì cái gì?” Ta hỏi nàng, mẫu thân nói cho ta biết, ngày mai sẽ là lần đầu tiên, nhìn xem ta bà ngoại nói lời có phải thật vậy hay không.

Mẫu thân sâu mi khó kiềm nói: “Nàng người đối diện người cho tới bây giờ chưa bao giờ nói láo. Ai, nàng trước kia chuẩn bị để cho ta tới nhận ca, nhưng là ta sợ trùng, chính là không chịu, về sau nàng cũng sẽ không có nhắc lại. Làm sao lại kéo đến người đầu này? Ai, sớm biết như vậy không cần phải bảo người đã trở lại.” Ta chê cười mẫu thân ngạc nhiên, bất quá cũng không có để ý, đáp ứng ở nhà ở vài ngày, tìm xem bằng hữu chơi.

Ngày hôm sau ta theo một cái phát tiêu (bạn chơi với nhau từ hồi mặc quần thừng đất) trong nhà uống rượu trở về, đêm đã khuya, nhưng là mẫu thân cũng không có ngủ.

Nàng chất vấn ta vì cái gì không nghe lời của nàng, không có để ở nhà hảo hảo đợi. Ta thấy nàng sắc mặt trắng bệch, bờ môi chăm chú mà cắn, chỉ cho là nàng sinh bệnh rồi, lúc kia đã là buổi tối mười một giờ. Mẫu thân nói không có, nàng cùng cha ta đều ngồi ở nhà chính ở phía trong, thần sắc nghiêm túc mà theo giúp ta chờ đợi 12h đến.

Ta phát hiện trong nhà nhà chính môn trên xà nhà nhiều hơn 2 bó vải đỏ, vài bả ngải hao thảo, đầu gối cánh cửa bên cạnh có một chút nhỏ vụn gạo kê, đông một đông, tây một đông, không được quy luật. Thấy bọn họ tâm tình trầm trọng, tự chính mình cũng cảm giác được có chút không thoải mái đến, mẫu thân thấy ta càng không tin, theo ta nói về một ít chuyện cũ:

Miêu tộc phân sinh Miêu cùng thực Miêu, sinh Miêu là ngăn cách người Miêu, mà thực Miêu thì là bị Hán hóa, hỗn hợp, không ngừng hàng rào, không tế tự, bất quá Miêu tiết, thậm chí sẽ không nói Miêu lời nói. Bà ngoại ở cả đời Đôn trại, trước kia gian chính là cái sinh Miêu trại. Bên trong trước kia thời điểm, tộc trưởng quyền uy so trời còn lớn hơn. Mà tộc trưởng duy nhất sợ, chính là ta bà ngoại. Ta bà ngoại tuổi trẻ thời điểm là mười dặm tám xã mỹ nhân, rất nhiều người tham, về sau không biết gặp được cái gì biến cố, hãy cùng thâm son Miêu trại bên trong bà cốt học tập vu thuật.

Miêu trại bà cốt chỉ là một xưng hô, nữ có nam có, mà ta bà ngoại cùng chính là cái kia bà cốt là nam.

Người Miêu thiện dưỡng cổ, nhất là Thập Vạn Đại Sơn bên này người Miêu. Trước kia gian núi lớn không có khai phát, ít ai lui tới, độc xà, con rết, thần lân, con giun, cóc đấm độc vật đầy khắp núi đồi, thấy nhiều hơn tự chăm chăm hiểu rõ độc tính. Ta bà ngoại sư phụ chính là cái dưỡng cổ cao thủ, tại trước giải phóng thời điểm, thậm chí tại cả Tương Tây vùng rất có uy danh. Đứng vậy hẳn về sau chết... rồi, chết ở một cái vùng núi heo lánh trong ô không có người quản, thi thể ruột bị chó hoang kéo đến có dài năm thước, trên mặt toàn bộ là trắng bóng giòi bỏ.

Về sau ta bà ngoại tự thành Miêu trại bà cốt.

1950 năm thời điểm Tương Tây náo thổ phi, có một Tương Tây thổ phi đầu lĩnh đi ngang qua Đôn trại, coi trọng hàng rào ở phía trong một cô nương, muốn cưỡng đoạt. Về sau Miêu trong trại mọi rợ nhiều lắm, mỗi người còn không sợ tử, vì vậy tự chinh chút ít lương thực đi. Bà ngoại chỉ là hướng bọn họ lăm bắm nói mấy câu, không có nói cái gì nữa. Về sau trên thị trấn giải phóng quân liên lạc viên nói cho hàng rào người, này cổ chiếm giữ tại núi xanh giới thổ phi kẻ cả đầu lĩnh ở bên trong 18 người, toàn bộ bị mất mạng, chết vào bệnh hiểm nghèo, thi thể tuôn ra mấy trăm chích trùng đến, hoá táng hậu tâm là gan vẫn còn, hiện lên tổ ong hình dáng.

...

Mẫu thân đứt quãng theo sát ta nói về rất nhiều về bà ngoại năm xưa chuyện cũ. Những này có rất nhiều nghe trung thực ông ngoại nói, có rất nhiều nghe hàng rào ở phía trong lão nhân nói, ta mới biết được nguyên lai một mực bị ta xem thành là phong kiến mê tín bà ngoại, tuổi trẻ thời điểm còn có như vậy cảnh tượng sự tình. Mãi cho đến bảy tám chục niên đại, hành chính xuống nông thôn, hàng rào cùng ngoại giới liên lạc dần dần nhiều hơn, bà ngoại mới bắt đầu nhậ ra ngoại nhân tầm mắt, tại Miêu trại ở phía trong tế tự, bái thần, xem bệnh, thầy tướng số, độ cuối đời.

“Người đi làm công thời điểm, chúng ta đều ngăn đón, kết quả người bà ngoại giúp người nhìn xuống hương, nàng nói người lương Như Ngọc thạch cần đau khổ, nói cho người đi thể giới bên ngoài chịu khổ một chút, đối với về sau nhân sinh cuộc sống có trợ giúp. Cho nên nói, người như bây giờ, hay là muốn cảm tạ người bà ngoại.” Mẫu thân của ta nói xong. Ta cười cười, không có tiếp mảnh vụn gốc. Những năm này ta cũng biết chút ít một ít về thầy tướng số sự tình, thứ này chú ý một cái hư thật thiệt giả, vọng, vẩn, vẩn, thiết, hoàn toàn tự thuộc về tâm lý học phạm trù.

Lúc này nhà chính đồng hồ điện tử đột nhiên đi tới 12h, keng keng keng vang lên thanh âm đến.

Mẫu thân đột nhiên dừng lại không có nói chuyện, cùng phụ thân cùng một chỗ sợ hãi xem ta.

Ta bị nhìn thấy nghi hoặc, đem ánh mắt quang hướng về phía nhà chính điện thờ bên cạnh thủy tinh trang trí đi. Chỉ thấy trong gương ta đây sắc mặt khô bại như lá vàng, hoàng đặc dọa người, một đạo một đạo hoa văn tại trên trán chạy. Ta trừng trừng mắt xem, một hồi kịch liệt quần đau theo bụng bên trái tựa được đưa lên, từng đợt rồi lại từng đợt mà không ngừng nghỉ, mãnh liệt như thủy triều... Ta nhìn mẫu thân giống như theo ta nói cái gì đó, nhưng là lỗ tai lại cái gì đều nghe không được, sau đó cảm giác thế giới đều hủy diệt nhưng mà ta hết lần này tới lần khác không có hôn mê.

Sau đó ta cảm thấy có một đoàn gì đó tại bụng bụng bản trong lúc đó chạy.

Ah... Ah... Đau, thực 8 đau ah!

Cái này đau đón trọn vẹn giằng co 10', cái này 10' đầu óc của ta thanh tịnh dị thường, mỗi một tia cảm nhận sâu sắc đều rõ ràng, rõ mồn một trước mắt, sau đó thế giới đều bóp méo, trên mặt đất phảng phất có tất cả ác quỷ leo ra.

Về sau ta nghe nói có người cho đau đón đẳng cấp định lượng, nói dùng người đoạn một cây xương sườn đau đón giá trị tính toán, nữ nhân sinh nở không sai biệt lắm là gấp 10 lần. Ta vẫn cho rằng, ta ngay lúc đó đau đón hẳn là sinh nở gấp hai bởi vì về sau ta cũng vậy đoạn qua mấy lần xương sườn.

Ta thần chí khôi phục thanh tỉnh lúc, phát hiện mình nằm té trên mặt đất, toàn thân đỏ mề hôi ra như tương, ướt đầm mà tượng vừa trong nước mới vớt ra. Mẫu thân của ta, cha ta sợ tới mức phát run, không dám tới gần ta. Trên mặt đất một vùng nước, có mồ hôi, cũng có ta không khống chế đồ cứng đái, đem cả nhà chính hun đến thối hoắc. Mẫu thân của ta đang mắng hôn:"Người cái này lão bất tử, ngay người ngoại tôn tể đều hại, đáng đời cả đời đột tử. Người lão bất tử kia, không cần phải lại đến quán quít lấy nhà của ta Lục Tà..."

Nàng mắng đặc rất khó nghe, cái này là quê nhà chúng ta tập tục, nếu như trưởng bối chết đi, phản chuyển tìm đến thân nhân của mình, tựa muốn đem hán mắng trở về. Mà ta tức chính là tay chân lạnh buốt, qua rồi rất lâu mới tin tưởng đó cũng không phải mộng, run rẩy lấy đứng lên.

Ta đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, hôm nay, hẳn là ta bà ngoại đầu bảy.

Đêm hôm đó ta nghiên cứu nửa đêm thượng bà ngoại để lại cho ta sách, bởi vì quá viết ngoáy, tâm tình lại phức tạp, một mực ở vào đối với không biết sợ hãi, cho nên cũng không có quá nhiều phát hiện.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, ta liền cho đổi xe thị trấn xe tuyến đến thành phố một nhà tam giáp bệnh viện, treo hết số về sau làm toàn thân kiểm tra, thất thất bát bát tìm gần sáu ngàn đồng tiền. Nhưng mà tại lúc chiều, thầy thuốc nói cho ta biết, thân thể của ta thể rất tốt, thập phần khỏe mạnh, người bình thường có á khỏe mạnh trạng thái ta đồng dạng không có, hơn nữa thân thể cơ năng chính từng bước mà hướng một cái tốt phương hướng chuyển biến. Ta đập cái kia chút ít thấu thị trong phim, cũng không có nhìn thấy trong thân thể nhiều chút gì đó này nọ.

Ta chi tiết theo sát tiếp đãi ta chính là cái kia lão y sư nói về tình huống của ta. Hắn trầm mặc thật lâu, cho ta nói lên 2 loại khả năng:

1. Tâm lý hoặc là tinh thần khiến cho ảo giác đau đón, loại chuyện này thường thường xuất hiện ở thuốc phiện ý lại người, tinh thần tật bệnh người bệnh cùng phục dụng kích thích tính dược vật, hệ thần kinh thực vật phân hoa ;
2. Thần bí học bên trong có rất nhiều khoa học không thể giải thích mấy cái gì đó, ví dụ như ta gặp được loại tình huống này. Dường cổ vừa nói từ xưa đến nay, tại Trung Quốc phía nam, Đài Loan, Hongkong cùng Đông Nam Á rất nhiều khu truyền lưu. Có người nói ra nói cổ nhưng thật ra là một loại độc trùng tâm bồ siêu vi-rút, nhưng là hẳn cũng không được biết. Nếu thật là, cái kia cần y hỏi được là vô dụng, chỉ có tìm tương quan nhân sĩ giải quyết.

Chúng ta chỗ đó vẫn là dân tộc thiểu số tự cư địa phương, hiện tại hành chính đơn vị đều không gọi thành phố, gọi là Miêu tộc dân tộc Động châu tự trị, lão y sư ở chỗ này chờ đợi vài thập niên, tự nhiên là biết rõ một ít, nhưng có lẽ là viện mới có quy định, hẳn rất không dám nói, đối với cái này chút ít cũng không dám nhiều lời, chỉ gọi ta đi tìm. Ta không có cửa lộ không chịu đi, bị ta quán thật lâu hậu, hẳn mới nói cho ta biết, nói Tân Bình huyện phía dưới Miêu trại, có một gọi là Long Lão Lan bà cốt, nghe nói rất linh nghiệm. Nghe đến đó, mặt của ta thoáng một tý tựa trắng rồi.

Ta bà ngoại danh tự đã kêu Long Lão Lan.

Trên đường về nhà ta tại đông quan khai mở vật phẩm trang sức điểm phía đối tác A Căn gọi điện thoại cho ta, hỏi ta lúc nào trở về, cửa hàng ở phía trong ra một chút sự tình, có một xem quầy hàng tiêu muối không làm rồi, nàng bình thường nhất tin phục ta, ta muốn có thời gian trở về đi khuyên nhủ nàng. Ta cùng A Căn thủ hạ tổng cộng chỉ có mười mấy người, lúc kia Quảng Đông còn không có sử dụng công nhân hoang, nhưng là hẳn nói cô bé kia nghiệp vụ rất tốt, đi thật sự đáng tiếc. Đúng vậy ta căn bản không tâm tình quản những này, tựa hỏi vì cái gì từ công?

A Căn nói cô bé này bạn trai là côn nhi (chính là không đứng đắn đầu đường xó chợ), không làm sự tình dựa vào nàng đường, nàng tiền lương căn bản là cung cấp không được hai người tiêu tiền như nước mà tiêu dùng, vì vậy nàng bạn trai tựa khích lệ nàng xuống biển. A Căn nói rằng biển ý tứ chính là đi làm gả, đồng quan đại bộ phận kỹ nữ đều là người làm công chuyển đi loại tình huống này tại 08 năm khủng hoảng tài chính về sau càng thêm nghiêm trọng. Ta mím môi, trong đầu không khỏi nhớ tới cái kia con mắt sâu sắc, sáng giống như hai phần đầy tràn nước tinh đồng dạng nữ hải tử.

Ta cùng A Căn nói, ta đây bên cạnh có việc không thể quay về, lại để cho hẳn cùng cô bé kia từ nói, hoặc là ta giúp nàng sẽ tìm cái lão thực nam nhân hảo hảo qua, hoặc là xéo đi, vĩnh viễn không cần phải xuất hiện ở trước mắt ta ta chẳng muốn nhìn thấy loại này tiện nhân.

A Căn tại đầu bên kia điện thoại thờ dài, ta nhớ tới, A Căn đối với cái kia tiêu muối giống như có chút ý tứ.

Ta sau khi về nhà, bắt đầu cẩn thận nghiên cứu « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn », sau đó tại sau nửa giờ tìm được rồi bà ngoại cho ta ở dưới kim tằm cổ loại vật này ghi lại.

Đây là đang Nông lịch tháng năm năm ngày đoan ngo trong vòng 3 ngày, bắt được độc xà, thiện cá, con rết, ếch, bò cạp, con giun, đại lông xanh trùng, Bọ Ngra, con gián, thần lằn, Trĩ Chu, đầu đen thiết kiến chứa ở một cái hạt thạch đất chế đại đào trong vạc phong kín, khiến chúng nó tự giết lẫn nhau, giúp nhau thôn phệ, độc nhiều ăn độc thiếu, cường đại ăn nhược tiểu chính là, mỗi ngày ngủ trước cầu xin một lần, rồi giương cầu xin một lần, như vậy qua như vậy một năm, cuối cùng chỉ còn lại có một chích. Cái này một chích hình dạng nhan sắc đều cải biến, liền gọi là kim tằm cổ.

Mà đây mới là bước đầu tiên, ta nuốt vào đây chỉ là trải qua bà ngoại luyện chế ra vài thập niên, sử dụng để làm bốn mạng cổ.

Loại này bị ngăn cách hậu thế vài thập niên, quanh năm sinh hoạt tại U Minh chỉ chúng kim tằm cổ, tính tình thập phần táo bạo, mỗi gặp khí âm tụ táo bạo không thôi, ngoại trừ sống ở Thất Nguyệt mười lăm, được qua quỷ cửa mở, âm khí địch người mới có thể thích hợp, không sẽ lập tức bạo thể mà vong. Đương nhiên, đây cũng chỉ là bước đầu tiên, muốn triệt để trấn áp bốn mạng kim tằm cổ hung tính, nhất định phải dùng một loại thảo.

Loại cỏ này gọi là Long quyết thảo, hơn nữa là bị con lừa lùn biến mang qua Long quyết thảo.

Cổ độc hung ác, nhưng là trời sinh sợ con lừa lùn.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Sơn tiêu dã quái, tương kiếm con lừa lùn

Con lừa lùn tại rất nhiều địa phương phương ngôn bên trong đều bị cho rằng là nằng chừ người lời mà nói..., ví dụ như bảo đảo Đài Loan, chính là tên côn đồ ý tứ, nhưng là tại trong nhà của chúng ta, hoặc là tương kiếm vùng, hẳn chỉ biết dùng để diễn tả một loại ý tứ: sơn tiêu dã quái.

Các nơi về sơn tiêu dã quái đồn đãi cũng rất nhiều, thiên kì bách quái, ta liền cho không đồng nhất một chue tự.

Ta theo lời loại này con lừa lùn, chính là ta quê quán trong núi lớn đồn đãi một loại sơn tiêu. Chúng thấp bé bắt quá hơn mười cen-ti-mét, luôn đeo màu đỏ mũ rom, ngoài da là màu xanh biếc hoặc là màu tím, cũng có người nói là màu đỏ, lông xù, luôn tóc năm tóc ba qua lại, thích trêu chọc người chơi. Ví dụ như sẽ đem nông dân đưa trong đất đi ăn cơm trưa biến thành tảng đá, hoặc là hướng đắc tội qua chúng người miền núi nòi và bếp bên trong đi j, lại ví dụ như, có chút người ở trong sơn thôn nửa đêm đi trong đất ăn bùn, quay lại gia trang ngủ cảm thấy rất no bụng đây cũng là được con lừa lùn mê hoặc.

Chúng đeo màu đỏ mũ rom, chính là dùng Long quyết hàng mây tre lá, loài cỏ này, nghe nói đến từ chính vài ngàn vạn năm trước thời đại khủng long.

Đương nhiên, những này cũng chỉ là truyền thuyết, ta học trung học thời điểm ở trường học phòng ngủ, từng đồng học đều có một bụng loại này câu chuyện.

Không thể nói thực, cũng không thể nói giả, không đến tự núi xanh giới phía tây nông thôn từ đồng học nói được nhiều nhất.

Ta nghiên cứu cái kia cuốn sách bại hoại cả ngày, tại buổi tối lúc ăn cơm, ta nói cho ta biết cha mẹ, ta chuẩn bị đi núi xanh giới đi một chuyến là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi. Nói thật, ta đối với sợ cả đêm phát tác cái chủng loại kia... Đau đớn, lòng còn sợ hãi. Cái kia đau đớn quả thực vượt ra khỏi nhân loại có thể thừa nhận được phạm vi, tại nào đó trong một đoạn thời gian, ta thậm chí nghĩ đến đi tìm chết đi.

Mẫu thân nhìn xem điện thờ thượng bà ngoại di ảnh không nói lời nào, lại là thờ dài lại là rơi nước mắt. Phụ thân tắc chính là nói ta tiểu thúc ngay tại núi xanh giới công việc trên lâm trường, ta muốn đi tìm con lừa lùn, tự đi tìm ta tiểu thúc, hẳn tại công việc trên lâm trường thủ lâm phòng, hai người cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Vào lúc ban đêm phụ thân tự cho tiểu thúc cúp điện thoại, sáng ngày thứ hai ta liền cho xuất phát.

Tiểu thúc là huyện lâm nghiệp cục chính thức công nhân viên chức, quanh năm tại xa xôi lâm trong tràng lâm thủ lâm rừng phòng hộ, rừng rậm phòng cháy công tác. Núi xanh giới thì là thị trấn đi tây một chỗ khu vực, núi cao tuyệt lĩnh, chim thú khó bay, là ít ai lui tới nguyên thủy rừng rậm. Huyện lâm nghiệp cục tại đó có một trạm điểm, mà ta tiểu thúc phiên trực ở chỗ sâu nhất thủ lâm trong phòng.

Ta buổi sáng xuất phát, đến thị trấn đổi xe đến xã, sau đó lại đổi xe đến công việc trên lâm trường, tại theo đường núi một đường đi đến thủ lâm phòng, một phen giày vò, đến lúc sau đã là năm giờ chiều. Lúc kia là mùa hè, trời còn lớn hơn sáng, rừng sâu núi thẳm từ bên trong đã không có điện thoại tín

hiệu rồi, bất quá cũng may có trước kia trải điện thoại tuyến, cho nên tiểu thúc nhận được rồi thông tri, sớm mà đứng ở sườn núi khẩu chờ ta.

Ta đem bả dẫn một ít lễ vật cho hấn, rượu cùng thuốc lá, hấn vui sướng hài lòng mà nhận lấy.

Bọn hấn thủ lâm phòng là một tòa chà vôi dầu phòng (chính là gạch ngói phòng), cùng ta một đường đi tới nhìn qua đầu gỗ phòng ờ có rất lớn khác nhau, không lớn tựa hai gian, một gian phòng bếp một gian phòng ngủ. Trong phòng bếp đã muốn nấu một nồi thịt, xa xa mà bay mùi thơm. Bên trong còn có một người, hơn ba mươi tuổi gầy tiểu hấn tử, hắc hắc mà xông ta cười, lộ ra một ngụm hun khói lửa cháy răng vàng.

Tiểu thúc giới thiệu cho ta, nói là của hấn đồng sự, gọi Lí Đức Tài, để cho ta gọi Lý thúc. Lí Đức Tài vội vàng chối từ, nói gọi ca được rồi, hấn nói hấn trước kia tại tiểu thúc gia bãi kiến ta, bao nhiêu tốt một cái tiểu tử ah, nhaoáng một cái lại qua tám chín năm, lúc kia hấn có lẽ hay là gái đã có chồng đều không đòi hậu sinh tề, hiện tại nhi nữ đều kéo đi nước mũi chạy khắp nơi.

Lí Đức Tài mặt hắc, làn da rất thảo, trái trên mặt có một đạo sẹo, bộ dáng hung, người ngược lại vẫn cùng thiện.

Chúng ta ngồi xuống ăn cơm, cái nồi bên trong nấu chính là con thỏ thịt, trộn ven thả hai cái, đều là mấy ngày hôm trước đánh. Thủ rừng già phần này việc rất buồn tẻ, tiểu thúc bọn hấn sẽ thường xuyên dùng súng hơi đi đánh chút ít dã vật, vụng trộm, cũng không còn người quản. Đồ ăn đều là bên cạnh đất trồng rau ở phía trong hái, cũng mới lạ. Ta mở mua được rượu, theo chân bọn họ một bên nói chuyện phiếm vừa uống rượu. Tiểu thúc đã biết ta ý đồ đến, ý vào cảm giác say đang mắng ta bà ngoại: "Nàng chính là cái lão xin bà, suốt ngày làm côn trùng, làm mê tín, hiện tại phải chết rồi, còn hại người!"

Ta khi đó đã muốn đối với những vật này có chút sợ hãi rồi, hơn nữa nàng như thể nào cũng là ta bà ngoại, sẽ không có đón lấy hấn mà nói mạnh mẽ vụn gốc nói, ngược lại là Lí Đức Tài trời chảy cũng mắng vài câu. Ăn thịt uống rượu, sau đó cho tới con lừa lùn sự tình, ta liền cho hỏi tiểu thúc bãi kiến không có? Tiểu thúc cười to, nói hấn đều sống nhanh năm mươi năm rồi, nếu không có bãi kiến một cái, đều là người khác nghe nhầm đồn bậy, thêu dệt vô cớ.

Hấn cả đời này tại rừng sâu núi thẳm bên trong, rừng phòng hộ phòng cháy, trảo trộm đầu gỗ tặc, nếu tin những này, đã sớm hủ chết.

Ngược lại Lí Đức Tài nhìn ta liếc, thần sắc do dự, ta hỏi hấn đã từng gặp không có, hấn lại nói không có.

Cơm nước xong xuôi ta chủ động muốn thu thập, tiểu thúc không cho, nói thừa dịp trời còn sáng mang ta đi bên ngoài đi dạo. Ra khỏi phòng từ thời điểm, bên ngoài sắc trời hơi ám, cánh rừng thấp nơi nhìn không tới Lạc Nhật, chỉ thấy ánh bình minh tại đối diện trên núi ánh thiên, ánh vàng rực rỡ mà nhất phái Huy Hoàng. Chúng ta đập trên phủ kín lá rụng tàn cành cùng cỏ xanh đường núi chậm rãi đi, tiểu thúc vừa đi một bên ho khan. Hấn là cái kẻ nghiện thuốc, nhưng là tại trong núi rừng tuần tra thời điểm cũng không dám hút thuốc, chỉ là khực.

Thủ lâm phòng tại một cái núi nhỏ bao thượng, chúng ta đi mấy trăm mét, tiểu thúc tại theo ta giăng một ít thủ cánh rừng lúc chuyện lý thú. Trên thực tế cái này công tác rất buồn tẻ, mỗi ngày đều là chân đi đi đường, cẩn thận từng li từng tí phòng bị, một môi đất rất, bất quá hấn nói một kiện phụ cận trong thôn sự tình, thật ra khiến ta cảm thấy hứng thú:

Nói cách nơi này người gần nhất thôn gọi là Sắc Cái, Sắc Cái chỗ thâm sơn, điền đều là sườn núi canh ruộng bậc thang, cánh rừng lại là quốc doanh công việc trên lâm trường, cho nên rất nghèo, Đinh Đương vang lên cùng có người đi ra ngoài làm công, cả đời đều chưa có trở về qua. Trong thôn có một mắt lão côn, bởi vì có một lão nương tại, thì chưa có chạy, tại điền đầu vất vả làm việc tay chân, 38 tuổi đều không nữ nhân nguyện cùng hấn. Năm kia có một ngày, hấn đột nhiên chạy đến trong huyện thành kim phổ bên trong bán vàng, thật lớn một đồng ah, đáng hơn mười vạn nì. Năm trước giá vàng 240 một khắc, cái kia một đồng khoảng chừng ba cân nhiều, về sau kim phổ Hoàng lão răng áp hấn giá áp đến 200, hấn tự bán đi, được không sai biệt lắm 30 vạn nì.

Ta nói vận khí tốt, hấn tử này không biết là ở nơi nào nhất đây này.

Tiểu thúc nói đúng vậy a, đều nói hấn vận khí tốt, phần mộ tổ tiên hơi nước, hấn sau khi trở về, liền chuẩn bị đi trên thị trấn làm chút ít sinh ý. Bất quá phúc này họa chỗ ý, người chính là không thể quá đặc ý. Về sau cái kia Hoàng lão răng dần theo một đám người tìm đến hấn, nói hấn cho kim đồng đồng đặt ở trong hồ sắt, vào lúc ban đêm tự biến thành cửu trầu rồi, lại để cho hấn đem tiền bồi trở về vàng làm sao có thể biến thành cửu trầu? Rõ ràng là khi dễ mắt lão côn nha, kết quả một đồng đồng người không thể đồng ý, Hoàng lão răng tự đánh cho mắt lão côn, về sau còn đánh quan tòa, không biết tính sao, tòa án tự phán mắt lão côn kẻ khả nghi lừa gạt, năm nay mới phóng xuất.

Ta nói làm sao sẽ như vậy phán? Lúc ấy kiểm hàng thời điểm nhất định là chân kim bạch ngân a, bằng không thì dùng Hoàng lão răng như vậy khôn khéo người, sẽ cho tiền? Tiểu thúc cười cười, nói Hoàng lão răng có một thúc thúc là trên mặt, hấn chỉ chỉ thiên, lắc đầu đang cười, cũng không có nhiều lời. Ta nhìn cánh rừng ánh sáng từng điểm từng điểm trở tối, nói: "Quá tối, trở về đi."

Tại là chúng ta thâm nhập cước thiên nhất cước đi trở về.

Ta tại thủ lâm trong phòng chờ đợi hai ngày, ban ngày đi theo tuần cánh rừng, buổi tối tự đọc sách. Núi trong rừng ẩm ướt đại, con muỗi nghiệt sinh, rần rần cũng nhiều, điều kiện kỳ thật rất gian khổ, nhưng là ta cũng không có để ý, ta xuôi nam làm công thời điểm ném qua khổ càng nhiều, ngủ qua cầu động, công viên cùng Lạn Vĩ lâu, ở chỗ này có trải giường chiếu, còn có màn, kỳ thật đã muốn có thể. Bởi vì không có TV, trong núi cuộc sống kỳ thật rất nhàm chán, chỉ có đọc sách.

Trong núi đợi, chỉ có hai cái bạn cùng, không lúc nói chuyện, mọi âm thanh yên tĩnh, chỉ có bên ngoài trong rừng côn trùng tại ca hát, tâm trầm tĩnh lại, ôm sách xem, rất dễ dàng nhìn vào đi.

Thấy nhiều hơn, mới phát hiện « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » kỳ thật cũng không phải một quyển thuần túy vu y thần bà sách, mà là hỗn hợp đạo thuật, nguyên thủy vu cô, Phật gia cùng với hàng đầu thuật đủ loại thần bí học món thập cẩm, thậm chí còn kèm theo truyền thuyết ít ai biết đến dã sử

ình, sáng tác người gọi là Sơn Các lão, mà chính giữa pha đại lượng bút ký, bổ sung chính là cái kia người nên vậy gọi là Lạc Thập Bát.

Dần dần, ta bắt đầu đọc đắc mùi ngon.

Theo đọc tiến độ, ta bắt đầu tiến nhập một cái toàn bộ thế giới mới, cảm giác bình thường cuộc sống giống như hoàn toàn phá vỡ. Trong lúc này có rất nhiều liếc đã cảm thấy giả mấy cái gì đó, nhưng là cũng có một chút, nhìn xem tựa hồ có chút đạo lý, mà bên trong về một ít đường cổ, hàng đầu, đường tiểu quý, chế cương thi các loại... Gì đó, thấy làm cho người ta chán ghét muốn ói.

Về sơn tiêu, bên trong cũng có ghi lại. Đây là một có thể tại Linh giới cùng trong hiện thực tự do lui tới tiểu nhân, chúng trời sinh tính xảo trá, nhưng lại cũng không hung tàn, ưa thích trêu cợt người, mang thù, thích ăn từng quả cùng khoai lang đắng, chỉ biết qua lại tại ít ai lui tới rừng sâu núi thẳm, ngẫu nhiên cũng sẽ đến người miền núi trong nhà, trêu cợt nhân loại.

Ta chờ đợi hai ngày đều không có chứng kiến truyền thuyết con lừa lùn, ngày thứ ba thời điểm cùng tiểu thúc về đến huyện thành, hán đi giao tiếp, ta tác chính là mua sắm mấy cân từng quả, một giỏ khoai lang đắng, hương nếp, gà đất trứng, chỉ đỏ, mới Nhu Mễ, {đao sản}, trôi dây thừng cùng vòng... Sau đó về nhà đem bà ta bà ngoại đi vật trưng chọn lấy vài trương tấm họa vẽ tốt hoàng phù, chuẩn bị xong về sau, tại ngày thứ tư lần nữa về tới thâm sơn thủ lâm trong phòng.

Đêm hôm đó ánh trăng đặc biệt sáng, ta tại thủ lâm phòng không xa sườn núi bên cạnh bỏ ra hạt thông cùng khoai lang đắng, sau đó lẳng lặng ngồi chờ.

Núi trong rừng có dã vật, tiểu thúc lo lắng ta, hán vốn có thể trở về trong huyện đi nghỉ ngơi mười ngày, nhưng là hán nghe xong mà nói núi xanh giới ra kiện giết người bầm thây án, lo lắng, lại cùng người khác điều lớp, theo giúp ta cùng một chỗ trong bóng đêm trông coi. Trong núi con muỗi lại nhiều lại hung, nhưng là chúng ta cũng không dám lộn xộn, tiểu thúc cho ta đồ tăng một đen sì thảo bột phấn, nói có thể phòng trùng. Ta lẳng lặng chờ, cảm giác trên đất trống hết thấy cánh vật đều hiểu rõ tại tâm. Phía trước ta nói qua ta từng tại rất nhiều gia nhà xưởng đánh qua công.

Tại một nhà đường thẳng bản nhà máy làm việc thời điểm mỗi ngày xem bản tìm chỗ thiếu hụt, phí con mắt, vì vậy thì có một điểm nhỏ cận thị, xem xa xa mấy cái gì đó mơ mơ hồ hồ. Nhưng là hiện tại trong đêm tối, tuy nhiên ánh mặt trăng rất sáng, nhưng lại có thể rất rõ ràng mà chứng kiến 10m bên ngoài rất nhỏ sự vật,

Đồng dạng thay đổi còn có thân thể của ta, càng ngày càng cường tráng hữu lực, tinh lực sự dư thừa, hơn nữa ý nghĩ mạch suy nghĩ cũng rất rõ ràng.

Ta dần dần mà tin phục bà ngoại lúc lâm chung nói lời: nàng để lại cho ta một số di sản, nhưng là muốn kế thừa khoản này di sản, ta còn cần trải qua một hồi khảo nghiệm. Lướt qua rồi, hết thấy mạnh khỏe, càng bất quá, cũng chỉ có đôi mắt tử vong.

Đêm đã khuya, trăng lười liêm tây nghiêng, lẳng lặng yên trong đêm không có cái gì chỉ có côn trùng gọi, chít kít.. Chít kít... Tiểu thúc lớn tuổi, kiên trì không đến một giờ tự khốn đốn đặc không được, bị ta chạy về đi ngủ. Trên núi ẩm ướt trọng, đêm lạnh như nước, ta nghe côn trùng hừ mình, trong nội tâm lại thập phần bình tĩnh, phảng phất có cái gì dự cảm đồng dạng, lẳng lặng yên cùng đợi. Theo buổi tối chín điểm bắt đầu, chúng ta 7 cái giờ, thẳng đến rạng sáng bốn giờ hơn, buông lỏng tử ruột dọc nơi mới xuất hiện một cái bóng đen.

Bóng đen kia xuất hiện lại để cho thần kinh của ta lập tức tự căng cứng bắt đầu đứng dậy.

Song khi ta nhìn kỹ hạ, mới phát hiện là một chích giống con mèo nhỏ đồng dạng to mọng núi chuột. Tại chuột tại ruột dọc thượng nhún nhún mà, trong chốc lát tại đập đầu hạt thông, trong chốc lát lại nhai nhai khoai lang đắng, còn dùng chân sau đào đất.

Thân thể của ta từ bất động, đem trộn lẫn gà đất lòng trắng trứng mới Nhu Mễ theo trong túi lấy ra. Bụng tại đau đớn, không nghiêm trọng, nhưng là tựa như tiêu chảy đồng dạng, nhìn không được mà một điểm lại một điểm phóng rầm thì, không có thanh âm, cho nên càng thối, hun đến tự chính mình đều khó chịu, ngay một mực quay chung quanh tại ta chung quanh muỗi mãnh đều tán đi không ít.

Không có một lát sau, cây cối trung tất tất Soso chui ra mấy cái bóng đen đến.

Ta nhìn không thấy nhan sắc, chỉ là mượn nhờ cái này mơ hồ ánh mặt trăng, chứng kiến những hắc ảnh này đều không sai biệt lắm 30 cen-ti-mét khoảng chừng gì đó, đứng thẳng hành tẩu, tại đầu bộ vị có loạn thất bát tao hoành tuyến đó là mũ rom hình dáng.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Công đức súp cùng bầm thây án

Khi thấy những hắc ảnh này xuất hiện ở ta trong tầm mắt lúc, ta bụng bên trái ở phía trong có đoàn khối thịt tại rất nhỏ run run. Lúc này cũng đã không đau, chỉ là cảm thấy không được tự nhiên, một loại không hiểu sợ hãi ý thức theo trong nội tâm thăng lên, cái này ý thức ta rất lạ lẫm, nhưng là ngay lúc đó ta lại có thể rất rõ ràng mà phân biệt ra được đến, là trong cơ thể ta mặt khác một loại sinh vật ý thức.

Hắn phảng phất tại cầu khẩn ta: tránh xa một chút, tránh xa một chút...

Mà trong nội tâm của ta lại tuôn ra một cỗ cuồng hi đến: trong sách nói kim tâm cổ là chí linh chi vật, không sợ mãnh thú không sợ người, chỉ là sợ hãi nảo vàng kim trào mười năm gà trống lớn, cùng rừng sâu núi thẳm từ con lừa lùn. Hắn đã có loại này ý thức toát ra đến, như vậy, tới những hắc ảnh này tất nhiên chính là ta tìm đã lâu con lừa lùn.

Ta vững vàng, đợi cái này mấy cái bóng đen đến gần, sau đó dừng lại. Ta đếm, tổng cộng có 5 cái, đi đường sỏi nổi, ban đêm quá đen thấy không rõ lắm bộ dáng, bắt đầu còn bốn phía nhìn một chút, một lát sau, vài cái tên bên cạnh đoạt bên cạnh bắt đầu ăn. Mây đen trôi qua, ánh trăng tự hiện ra đến, theo ánh mặt trăng ta nhìn thấy những này trong truyền thuyết con lừa lùn, chúng tựa hồ chiều dài một trương tám xen vào người cùng Viên Hầu ở giữa gương mặt, toàn thân là lông, có xanh lục; tay rất lâu, chừng hơn ba mươi cen-ti-mét, cơ hồ đồng đẳng với thân cao.

Chúng một mực rất náo, tượng khi trong vườn bách thú loại phát ra tiếng kêu, chi chi, âm tiết rất ngắn, nhưng gấp tri hoãn hấp dẫn.

Không biết như thế nào, ta cảm giác chúng con mắt rất sáng, có một loại rất có thần cảm giác.

Ta đại khái đợi năm phút đồng hồ, đợi chúng tập trung một điểm, sau đó chậm rãi đứng dậy, tay trái nắm chẹn rộn trướng gà thanh, hương nền xám mới Nhu Mễ, tay phải cầm một trương tám săn võng. Ta từng điểm từng điểm mà di động, tiến lên lộ tuyến là trước kia xác định tốt, không có một tí thanh âm, chỉ có tim đập như trống trong ngực tại "Bịch bịch" mà vang lên. Mười lăm thước, 10m, tám mét... Khi ta chuyển đến thứ tám m thời điểm, đột nhiên con lừa lùn đám bọn họ ào ào ngừng lại, quay đầu nhìn về phía ta đây bên cạnh.

Việc này không nên chậm trễ, ta trong tay trái mới Nhu Mễ thoáng cái tự đồ đi ra ngoài, tượng bầu trời mưa rơi, xoát thoáng một tý toàn bộ đều đã rơi vào những này con lừa lùn trên đầu, trên người, đột nhiên trong lúc đó tự có một hồ gạo mùi cháy khét đạo truyền ra. Ta mừng rỡ trong lòng, trên sách nói con lừa lùn sợ nhất lẫn lộn trướng gà thanh cùng hương nền xám mới Nhu Mễ, dính vào người tựa như nung đỏ bàn ủi, quả nhiên là thực. Ta tay trái vừa rảnh rỗi, lập tức phối hợp tay phải đem săn võng rải ra. Săn võng là tìm phụ cận người miền núi mua, chuyên môn dùng để ôm thảo đánh con thỏ cái loại này, không tốt vung, ta ban ngày luyện tập rất lâu cũng không có bộ dáng, chưa từng nghĩ lúc này thần kỳ thành công.

Một mảnh mạng theo cây củ ấu dính sát thô sợi tổng hợp tê-ri-len vòng tựa như một mảnh mây đen, trảo hướng về phía chúng.

Không có nghĩ tới những thứ này con lừa lùn phản ứng vậy mà thập phần linh mãnh, ngoại trừ có một lược cao gia hỏa vô chấn ở bên ngoài, hẳn thân thể của nó trùn xuống, xẹt thoáng một tý tứ tán mà chạy. Trong lưới vẫn còn mãnh lực giãy dụa, chỉ chi kêu to, ta vội vàng chạy tới một cước đạp ở vòng xuôi theo, đem trong túi quần mới Nhu Mễ toàn bộ đều khuynh đảo tại trên người của nó. Cái này Nhu Mễ khoảng chừng 2 cân nhiều, vừa rụng đến hẳn trên người, tự toát ra một cỗ khối đen, quả thực thần kỳ cực kỳ.

Đợi cho người này dính chỉ giẫy dụa, ta lấy ra chỉ đỏ, cách võng đem hẳn toàn thân quấn lên, sau đó càng làm đầu ngón tay thô trói dây thừng đem võng gói thực, ngắm nhìn bốn phía, đào tẩu con lừa lùn đã muốn không thấy.

Đem dài lộ trọng, ta dẫn theo võng hướng thủ lâm trong phòng tiến đến. Võng trong túi quần cái này lông xù gia hỏa nhìn xem không lớn, lại nặng trĩu, khoảng chừng ba bốn mươi cân. Rất thối, có hồ gạo mùi cháy khét, cũng có thiên tanh nước tiểu tao vị, lông của ta đều nâng lên cổ họng ở phía trong, trong cổ họng có đàm, nhả cũng phun không ra, nghẹn đặc khó chịu. Tối như mực trong đêm, tượng là ma quỷ miệng rộng, trong nháy mắt lòng của ta bị sợ hãi nắm chặt, phân không xuất ra là mình, có lẽ hay là trong thân thể kim tâm cổ, bước chân càng lúc càng nhanh, mấy trăm mét đường núi không có phí công phu gì thế đã đến.

Đông, đông, đông...

Ta mãnh liệt gõ cửa, bên trong lần lượt truyền đến đến ta tiểu thúc cùng Lí Đức Tài tiếng hỏi, ta nói là ta, sau đó trong phòng đèn tự sáng, sau đó cửa vừa mở ra, tiểu thúc khoác áo khoác ngoài đi tới, còn buồn ngủ, nói mấy giờ rồi, như thế nào mới vừa về. Ta cầm trong tay võng nhấc tới, nói: "Ta bắt được một cái con lừa lùn!" Tiểu thúc một kích linh, người lập tức tỉnh thần bắt đầu đứng dậy, lôi kéo ta vào nhà, đóng cửa, tại dưới đèn mặt nhìn đến tột cùng.

Nghe được ta bắt được cái còn sống con lừa lùn, vốn đang nằm ở trên giường ngủ Lí Đức Tài cũng ọt ọt đứng lên, khoác quần áo gom góp đầu đến xem.

Tại 100 ngói sáng ngồi đèn chân không dưới ánh sáng, ta rốt cục nhìn rõ ràng bộ dáng của nó ngoại trừ mặt mũi tràn đầy nếp uốn biến thành màu đen bên ngoài, cơ hồ tựa như một cái lão nhân mặt, con mắt lớn mà sáng, đồng tử là màu đỏ tím, tại khuếch tán, ngẫu nhiên há miệng, một ngum tuyết trắng răng nanh, giao thoa rậm rạp; bộ mặt cùng phần cổ đều không có bao nhiêu lông, nhưng là trên người xác thực lông xù lông xanh, hiện tại xen lẫn màu xám trắng Nhu Mễ, giống như bị cháy đồng dạng biến thành màu đen; tượng Viên Hầu, có một đoạn nho nhỏ cái đuôi, tứ chi móng vuốt sắc bén, tay bộ là nắm ngón tay.

Quan trọng nhất là, trên đầu nó thực sự đỉnh đầu màu đỏ mũ rom.

Cỏ này nón là một loại màu đỏ quyết rẽ cỏ hành bên, rất viết ngoạn thô ráp, tượng là tiểu hài tử lung tung biên, nhưng nếu như là con lừa lùn biên, tự làm cho người ta ngạc nhiên rồi, mũ rom hiện lên một cái ô chim non bánh nướng hình dạng, thỏa kẻ sát đất bám vào đầu của nó thượng. Trên mặt có rất nhiều màu trắng, màu đen tương nước bùn đất, lông chim, thú lông còn có thật nhiều không biết tên mấy cái gì đó tồn tại. Những này nhìn xem rất chán ghét, nhưng là ta lại hết sức cao hứng, cẩn thận theo trong lưới đem bà mũ kéo đi ra, đoàn tốt thu ần núp đi. Tiểu thúc nhìn một hồi nhi, hỏi ta: "Vật này

ngươi ý định xử lý như thế nào?”

Ta lúc đầu nói không có nghĩ tới, tiểu thúc hưng phấn mà nói: “Ngày mai hừng đông, chúng ta xuống núi đưa đến lâm nghiệp trong cục đi. Đây là động vật quý hiếm a, dâng lên đi lời mà nói..., nói không chừng có tiền thưởng nha. Tiểu Tà người thật giỏi, thứ này một mực nghe lớp người già người ta nói có, nhưng là ta đây hơn nửa đời người, đều chưa thấy qua, hết lần này tới lần khác bị người bắt được. Lợi hại ah lợi hại.” Ta cười khổ, nếu không cái kia cuốn sách bại hoại trên có trào con lừa lùn phương pháp, nếu không có cái kia vài bả Nhu Mễ roi vãi đi ra ngoài, ta làm sao có thể bắt được cái này nhanh như mị ảnh Tiểu chút chút.

Nếu không... Ta chết cũng không biết chết như thế nào nha.

Một bên Lí Đức Tài ở bên cạnh chà xát tay, lo lắng nói: “Cái này con lừa lùn là núi rừng từ thổ địa công công trong nhà đường sơn quý đâu rồi, chúng ta vẫn là đem hấn thả a. Nếu như bị chúng nhớ thương đến, hôm nào đến thăm trả thù lời mà nói..., mấy cái mệnh đều không sống được nì.”

“Sợ cái điều ah?” Tiểu thúc chẳng hề để ý nói.

Hai người bắt phân thắng bại, sau đó tiểu thúc hỏi ta xử lý như thế nào, dù sao cũng là ta chớp tới. Ta hiện tại trong lòng mặt chỉ có tranh thủ thời gian cầm cò này mủ về nhà, đi mua sắm tương quan mấy cái gì đó giải cò, nói đó có tâm tư quản những này. Xem hai người bọn họ tranh được đồ mặt tia tai, ta liền nói người đám bọn họ không phải có lãnh đạo sao, buổi sáng ngày mai gọi điện thoại xin chỉ thị thoái một tý thì tốt rồi sao. Cái này hai người cũng không cãi, tiểu thúc đã nói, mà Lí Đức Tài tắc chính là lo lắng trọng trọng mà không nói lời nào, đốt lên một cây giấy thanh tú thuốc lá, ngồi xồm cánh cửa hút thuốc.

Lúc này đều nhanh năm chon, mùa hè sáng đặc sớm, tiếp qua hơn nửa chúng đều muốn trời đã sáng, ta trông cả đêm, buồn ngủ đặc không được, vì vậy đã kêu ta tiểu thúc hỗ trợ chiếu khán lấy, chính mình bỏ lên giường ngủ. Tại ngủ trước kia, ta cố ý đem bả cái kia mủ rom dùng túi nhựa chữ đóng gói lấy, đặt ở ta tùy thân mang đến túi du lịch ở phía trong. Ta quá vậy hăm, cơ hồ là thân thể hơi dính giường, hợp lại mất liên ngủ mất rồi, cũng không biết qua rồi bao lâu, mơ mơ màng màng nghe được nào đó cái địa phương âm âm loạn hưởng một hồi, vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng là nằm mơ, về sau bị một chích ám áp bản tay lớn dùng sức dao động tỉnh, ta gian nan mà mở ra, phát hiện tiểu thúc mặt đầy máu mà đứng trước mặt ta.

Ta vội vàng đứng lên, hỏi chuyện gì xảy ra. Tiểu thúc “Ồi ôi” mà kêu to, hiển nhiên là đau nhức cực kỳ, ta nhớ được hấn nói cái bàn trong ngăn kéo có thương tích được, cởi bỏ chân nhảy xuống giường, tới trước chậu rửa mặt khùng chỗ đó lấy ra khăn mặt cho hấn lau mặt, sau đó trở mình ngăn kéo, tìm được một loại vôi phấn hình dáng cầm máu được đến, lột kiếm lột nước, giúp hấn đem bả má trái thượng huyết sát sạch hậu, trông thấy bốn đạo huyết nhục mơ hồ vết trào đến, ta cho hấn từng điểm từng điểm mà đem thuốc bột đắp lên, hỏi Lí Đức Tài đâu này?

Tiểu thúc nhin đau nói, tiểu tử này điên rồi, rõ ràng đem cái kia con lừa lùn đem thả đi, người cũng không biết chạy đi đâu. Hấn còn nói mình một trào này, chính là bị cái kia từ con lừa lùn cho trào, hung đặc rất nì. Trong nội tâm của ta lập tức một hồi hồi hận, tiếc, nếu không ta đem bả cái này quý gì đó mang về đến, tiểu thúc tự cũng không như vậy. Ta giúp hấn qua loa băng bó xong về sau, lại giúp hấn bấm huyệt lâm nghiệp cục phòng trực ban điện thoại.

Điện thoại đánh cho thật lâu, không sai biệt lắm 20’ hậu mới chuyển được, tiểu thúc thông báo tình huống, người bên kia sốt ruột rồi, nói để cho ta cùng ta tiểu thúc trước tiên ở thủ lâm phòng thủ vững lấy, bọn hấn lập tức thông tri xã lâm nghiệp trạm đồng sự tới tiếp ứng cứu viện.

Chờ đợi trong thời gian, tiểu thúc còn nói khởi lúc ấy tình huống, nói hai người bọn họ vốn ở bên một bên hút thuốc một bên canh chừng, đúng vậy không biết tính sao, Lí Đức Tài hãy cùng nổi điên như vậy, thoái cái đem chỉ đồ kéo xuống, sau đó trói dây thừng giải thoát, ngăn đón đều ngăn không được. Ta tiểu thúc ở bên cạnh ngăn lại, kết quả bị hấn một quyền lôi trở mình trên mặt đất, còn không có kịp phản ứng, liền gặp được cái kia lông xanh con lừa lùn theo Vồng Từ bên trong chui ra, hướng trên mặt hấn nấp. Tên kia cũng suy yếu đặc không được, không có tiếp tục trào, mà là hướng dưới mặt chạy tới. Chờ ta tiểu thúc đứng lên lúc, một mảnh đồng bừa bọn, ngay Lí Đức Tài cái này đồ chó hoang cũng không thấy.

Bởi vì không dám một mình đi ra ngoài, bọn chúng ta ba giờ đầu, đến buổi sáng chín giờ, này trong đó Lí Đức Tài một mực chưa có trở về, để cho chúng ta càng thêm lo lắng. Rốt cục, cửa bị xao hưởng liễu, vào được bốn ta tiểu thúc đồng sự, một thân sương sớm, có một còn mang theo súng săn.

Giải nghĩa sở tình huống hậu, bọn hấn thương định tốt hai người ở lại chờ Lí Đức Tài, hai người trước đưa tiễn ta tiểu thúc xuống núi.

Một phen trắc trở, thẳng đến giữa trưa hơn một giờ chúng ta mới tới thị trấn bệnh viện nhân dân.

Ta tại bệnh viện thủ đến hơn bảy giờ tối, làm xong khâu lại giải phẫu, tỉnh táo lại tiểu thúc khích lệ ta về trước đi, chữa bệnh quan trọng hơn. Ta tiểu thúc gia hai cái tiểu hài tử, một cái mười tám nì từ một cái mười lăm tuổi con gái, còn có ta thăm, xem ánh mắt của ta đều có chút bất thiện, thầy thuốc nói khả năng trên mặt hội lưu lại vết sẹo, các nàng đại khái cho rằng ta tiểu thúc như vậy, đều là ta làm hại.

Trong nội tâm của ta cũng rất hối hận, tiếc, không nói thêm gì.

Mặc dù tiểu thúc tính toán làm tai nạn lao động, có chi phí chung chữa bệnh, nhưng là ta ngày hôm sau có lẽ hay là lần lượt hai vạn khối cho ta thăm, cho rằng sự tình dinh dưỡng phí.

Bởi vì ta thăm còn có đường đệ đường muội cũng không chào đón ta, về sau những chuyện này ta cũng không có tại đi xem, ta phản về trong nhà, dựa theo trong sách nói rõ, mua sắm hắc con lừa, chó đen, Hắc Miêu hạ máu trong dạ con, chu sa, sài hồ, thiêm tô đĩnh, tím tuyết, hồ phách, kén tằm, Ngưu Hoàng, toàn bộ bỏ cặp cùng gan nam tinh, dùng những này cùng chia rẽ Long quyết thảo cùng một chỗ nấu luộc ba ngày ba đêm, đem một bát tô thảo được nước nấu thành một chén hắc cháo bột, dùng thật thà trại đường miếu đàn tràng đằng sau nước giếng ướp lạnh về sau, tại nửa đêm 12h, chịu đựng chán ghét, một ngụm uống xong.

Sau khi uống xong, ta cảm giác toàn thân đều một hồi buồng lỏng, trong nội tâm tựa hồ rộng rãi rất nhiều.

Kết quả hơn một cái giờ về sau, ta mà bắt đầu tiêu chảy. Bắt đầu tiêu chảy, sau đó bắt đầu lòi ra nòng đặc máu đen, huyết bên trong còn xen lẫn không biết tên khối thịt, mòng lột da, tia như vật, chất sừng, đến cuối cùng cơ hồ không có gì có thể kéo rời, cảm giác theo yết hầu đến cây hoa cúc (~! ~) quả thực tựa thành một đầu tuyến, trên mặt hồ không khí, phía dưới để lại rắm thối. Hơn nữa ta còn đổ mồ hôi ra như tương, đại lượng mất nước, cha ta tại WC toa-lét bên cạnh cho ta yếu nước, mấy phút nữa tựa uy ta uống một thìa.

Về sau lão nhân gia ông ta cũng có chút chịu không được rồi, sẽ đem trang nước sôi thùng phóng bên cạnh, hẩn đi trước bên ngoài thông khí.

Vì vậy ta liền cho ngồi cạnh một bên kéo một bên uống nước, ngày đó trong đêm, cơ hồ đều hư thoát tại trong nhà vệ sinh, thiếu chút nữa không có treo đi qua.

Trong nhà ta nuôi ba ngày, hãy cùng con gái đồng bào ở cũ đồng dạng, chân không bước ra khỏi nhà, cũng không thể gặp gió, mẫu thân của ta mỗi ngày lược gà mẹ súp cho ta hút, còn không phóng muối, cái kia hương vị... Cho tới bây giờ ta mỗi lần ra đi ăn cơm, người khác điểm canh gà, ta cũng sẽ không uống dù cho một ngụm, đây đều là lúc kia uống sợ. Ngày thứ tư buổi sáng thời điểm, ta cảm giác tinh thần tốt một ít, chuẩn bị ra đi gặp ánh mặt trời, kết quả nghe được có người tại nhà chính ở phía trong nói chuyện, nhiều cái người thanh âm.

Một lát sau, cửa phòng của ta bị đẩy ra, đi vào mấy cái cảnh sát đến.

Bọn hẩn nói cho ta biết, ta cùng một kiện bầm thây án có quan hệ, lần này tới là mời ta trở về làm điều tra.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Ký hiệu ở phía trong cùng”Cửu Tự Chân Ngôn”

Ta hoàn toàn không biết tình huống, vãi lúa, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Tự hỏi bọn hẩn, cầm đầu Mã cảnh quan nói ngày 4 tháng 9 muộn tại thanh mông xã lại đã xảy ra cùng một chỗ bầm thây án, lần này án kiện sự tình phát địa điểm tại núi xanh giới tiền đình nhai tử hạ (thì ra là ta tiểu thúc trấn thủ chính là cái kia thủ lâm phòng phụ cận), huyện đội cảnh sát hình sự tại trải qua bài tra, phát hiện ta cùng ngày ngay tại tiền đình nhai tử, hơn nữa căn cứ khẩu cung, nói ta tại cùng ngày, theo buổi tối 9 giờ mãi cho đến rạng sáng 4 điểm, một mực cũng không tại thủ lâm trong phòng, mà bầm thây án vừa vận phát sinh ở trong đoạn thời gian đó, cho nên ta có rất lớn giết người嫌疑.

Ta lúc ấy tựa sừng sốt, tại sao có thể có trùng hợp như vậy sự tình? Không đúng, bầm thây án không phải ở đằng kia thiên mấy ngày hôm trước sao?

Ta vội vàng hỏi hẩn, Mã cảnh quan thần sắc nghiêm túc nói:”Đây là một sân liên hoàn bầm thây án, cho nên ảnh hưởng cực kỳ ác liệt.”

Hẩn đưa ra đưa tin đơn, hỏi ta có thể hay không chính mình đi.

Ta nói có thể, vì vậy cố nén suy yếu xuống giường, cha ta tới vịn ta, ngoài cửa một xe cảnh sát ngừng lại, rất nhiều rồi rảnh hẩn bà nương tiểu oa nhi tề tại xem náo nhiệt, chỉ trở mà nói cái gì đó. Dẫn người đi tới chính là cái kia trấn đồn công an cảnh sát nhân dân tại đuổi người, mà ta tất bị áp lên xe cảnh sát chỗ ngồi phía sau. Mẫu thân của ta khóc tại cùng dẫn đội Mã cảnh quan đang nói gì đó, cái kia tư chi nói là”Sẽ không bỏ qua một người tốt, cũng sẽ không bỏ qua một cái người xấu” nói nhảm.

Cha ta lòi kéo mẫu thân, tay chân đều đang run rẩy, có đề nén không được bi thống.

Ta vỗ vỗ cửa sổ xe, cười đối với phụ mẫu ta nói ra:”Không cần phải lo lắng, ta thật không có phạm tội, đi đi sẽ trở lại, không cần phải lo lắng.” Lái xe thủy phát động rồi, thân xe đang run động, bọn hẩn không có lên cho ta còng tay, nhưng là xe này xăng vị rất lớn, ta chỉ phạm chán ghét, thân thể lại còn không có khôi phục, vì vậy tựa hỗn loạn ngủ đi qua.

Cả chuyện ta mãi cho đến thăm vấn thời điểm, mới làm tỉnh tường: nguyên lai ngày đó trong đêm, tại cách ta ngồi chỗ hỏm chờ con lừa lùn 200m triển núi dưới chân đã xảy ra cùng một chỗ giết người bầm thây án, người chết là Sắc Cái thôn một cái tiểu tử, mới hai mươi tuổi, xuất ngoại làm công về nhà, nói đi hàng xóm thôn tìm lão canh (anh em kết nghĩa) uống rượu, kết quả cả đêm chưa có về nhà, ngày hôm sau người trong nhà gọi điện thoại đi hẩn lão canh gia tiếng người uống rượu xong, đã muốn đi trở về vì vậy báo án, vừa vận dụng phải lâm nghiệp cục xin giúp đỡ đồn công an hỗ trợ tìm kiếm Lí Đức Tài, vì vậy tại một cái chân núi oa tử ở phía trong tìm được rồi bị vỡ thành hơn mười khối người chết.

Ta hỏi Lí Đức Tài đâu này? Thăm vấn cảnh sát hình sự nói cho ta biết, Lí Đức Tài cũng mất tích, hiện tại cũng vẫn còn tìm nì.

Trong phòng thăm vấn ngọn đèn khoảng chừng mấy trăm ngời, tượng tiểu mặt trời đồng dạng sáng ngời. Một cái thăm vấn viên, một cái ghi chép viên, bắt đầu đề ra nghi vấn ta trở về lúc nào, vì cái gì trở về, vì cái gì đi núi xanh giới, vì cái gì lại rời đi, 4 số buổi tối ta làm cái gì, mấy giờ đến mấy giờ lại làm cái gì...

Ta liền cho theo chân bọn họ nói về ta bị ta bà ngoại hạ độc sự tình, nói 4 số trong đêm ta bắt được một cái con lừa lừa, đáng tiếc lại phóng chạy, vội vã về nhà là vì giải cổ.

Bọn hắn cười ha ha, cái kia thăm vấn viên nói người tiểu thúc cũng là nói như vậy, hay nói giỡn đi à nha?

Cái này thăm vấn viên có hơn hai mươi tuổi, lớn lên lại cao lại đẹp trai, chỉ là lông mi quá nông cạn, mắt trái con người lớn, mắt phải con người nhỏ, cổ còn hệ thần kinh run rẩy, một nhúc nhích. Hắn nhiều lần hỏi ta, lật đi lật lại, một hồi hỏi đêm hôm đó chuyện đã xảy ra, trong chốc lát lại ngày 1 tháng 9 ta ở nơi nào. Hỏi được rất có kỷ xảo, ta tại bán hàng đa cấp ở điểm đợi mấy ngày nữa, biết rõ trong lúc này là có phương pháp, có thể thừa lúc người không sẵn sàng moi ra lời nói đến.

Nhưng là ta còn thật không có cái gì nhận không ra người địa phương, quân tử bằng phẳng lay động, giảng nói thật bọn hắn lại không tin.

Thăm vấn viên rất tức giận, luôn thỉnh thoảng mà vỗ bàn, rống ta. Thăm vấn ta chừng hai cái giờ, về sau hắn lại thỉnh thoảng xuất ra thuốc lá tới hỏi ta muốn hay không rút. Ta bên ngoài phiêu bạt nhiều năm, nhưng mà lại thuốc lá rượu không dính, chứng kiến hắn khi thì hiền lành mà muốn lần lượt thuốc lá cho ta rút, ta liền cho muốn cười. Bởi vì ta không biết là xem cái đó trên quyển sách nói, đương làm phạm nhân hỏi cảnh sát muốn thuốc hút, giống nhau cũng là muốn lời nhảm nhí khúc nhạc dạo. Đúng vậy ta lại căn bản không hút thuốc lá.

Về sau, dẫn ta tới Mã cảnh quan vào đến, đã nói rồi, tới trước cái này, bắt quá muốn trước câu lưu hai mươi bốn tiếng đồng hồ.

Nói thật, ta dù cho không biết rõ trong lúc này môn đạo, nhưng là cũng biết cái này phá án chương trình có chút không đúng.

Nhưng là ta không dám giảng, chúng ta chỗ đó không phải Hongkong, càng đến cơ sở, công cộng an toàn chuyên gia quyền uy càng cao. Đêm hôm đó ta tại công cộng cục An Toàn nào đó cái gian phòng ở phía trong chờ đợi một đêm, cùng một đám đánh nhau nháo sự lưu manh cùng một chỗ. Cái này vài cái tên bắt đầu còn mài quyền bôi chường, muốn khi dễ ta, nhưng là vừa nghe nói ta là giết người người bị tình nghi, lập tức cách ta rất xa, không dám nhúc nhích lẫn thiện sợ ác, cho tới bây giờ cũng như lần này. Mã cảnh quan cùng đẹp trai thăm vấn viên tại gian phòng không xa hành lang thương lượng thật lâu, ta không biết tính sao, lỗ tai đặc biệt linh, ghé vào cạnh cửa, rõ ràng có thể cách cửa sắt, nghe được bọn hắn đối thoại đôi câu vài lời:

Trên mặt đặc biệt gấp... Không tại sân chứng cứ... Có chút lỗ măng... Chính là chỗ này tiểu tử...

Trong nội tâm của ta đặc biệt rét lạnh, sắc mặt trắng bệch mà ngồi dưới đất. Ở bên ngoài hỗn loạn lâu như vậy, ta không phải là không có nghe nói qua bởi vì án kiện ảnh hưởng ác liệt, thượng cấp cùng đặc gấp mượn người gánh trách nhiệm sự tình, nếu ta quán đến loại chuyện này, ta liền cho thật sự quý. Ngẫm lại cũng là, theo ta như vậy một cái người nhà quê, hơn nữa phát sinh cái kia 2 khởi án kiện thời điểm, ta đều ở núi xanh giới trong, đặc biệt là lần thứ hai bắt thấy án, ngay tại thủ lâm phòng phụ cận mấy trăm mét núi oa tử ở phía trong. Lẫn nhau ở giữa chứng minh người, ta tiểu thúc được trao tổn thương nằm viện, Lí Đức Tài bóng người vô tung, mà ta tặc chính là hoàn hảo không tổn hao gì, người ta không nghi ngờ ta hoài nghi ai.

Ta hiện tại tự sợ bọn họ cho ta "Gia hình tra tấn".

Đêm hôm đó ta một đêm không ngủ, một mực muốn, bọn hắn không tin ta, là vì không tin ta đến núi xanh giới động cơ, cho rằng ta nói lời nói dối, thậm chí cho rằng ta tiểu thúc về con lừa lừa trên sự tình, cũng nói dối. Nếu như ta có thể chứng minh thật sự có loại chuyện này tồn tại lời mà nói..., bọn họ là không phải hội lại suy nghĩ thật kỹ thoảng một tý đầu này?

Ta lại nghĩ tới mất tích Lí Đức Tài. Ta mấy ngày nay vội vàng chữa bệnh giải cổ, không có cho tiểu thúc gọi điện thoại. Hắn rõ ràng chưa có trở về, cái này thật sự để cho ta có chút không rét mà run, suy nghĩ một chút những kia hung ác con lừa lừa, ta sẽ nhớ tới Lí Đức Tài dùng rất tốt chất thần kinh ngữ khí giảng câu nói kia "Con lừa lừa là son thần thổ địa nhà nước đường son quý, chọc tới bọn hắn, từ cũng không biết chết như thế nào..."

Nửa đêm về sáng thời điểm, ta nghe liên tiếp tiếng lẩm bẩm, nhớ tới bà ngoại lưu lại quyển sách kia ở phía trong, giảng đến dục cổ pháp môn. Pháp trong cửa giảng đến, phục dụng dùng Long quyết thảo làm chủ liệu chăm sóc công đức súp một chén, cũng không phải giết chết kim tâm cổ, mà là chèn ép hắn lệ khí, lấy độc trị độc, cuối cùng tác dụng là khiến nó cho ta sờ dụng. Nghĩ đến đây một tiết, trong nội tâm không tự chủ được mà mặc niệm khởi nội dung bên trong. Một chén công đức súp uống xong hầu, kim tâm cổ đã muốn hàng phục hơn phân nửa, kế tiếp, tự cần dùng mài nước công phu, không ngừng mà dùng mật ngữ trấn linh.

Cái gọi là mật ngữ chân ngôn, sớm nhất xuất từ ở Phật giáo. Dịch âm man đất la, Mạn Đà La. Lại làm Đà La Ni, chú, minh, thần chú, mật đạo, mật ngữ, mật số, tức chân thật mà không có giả dối ngữ diệu nói ý. Bà ngoại để lại cho ta hàng cổ pháp môn gọi là « hàng tam thể minh vương tâm chú », tiếp tục không ngừng mà niệm "Linh tiêu thống hiệp giải tâm liệt đủ thiên", có thể dùng Miêu lời nói niệm, cũng có thể dùng Kim Lăng Quan thoại niệm. Ta tại mấy ngày hôm trước hỏi qua mẫu thân của ta Miêu lời nói phát âm, lúc này cũng là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, vì vậy ngồi xếp bằng lên, thành kính mà một mực niệm "Linh tiêu thống hiệp giải tâm liệt đủ thiên... Linh tiêu thống hiệp giải tâm liệt đủ thiên..."

Ta niệm một khóa chữ tự dùng một cái, suy nghĩ một chút, niệm một khóa chữ lại dùng một cái, chậm rãi cảm thụ ý tứ trong đó.

Tại đây cho mọi người phổ cập thoảng một tý ý tứ trong đó, nhìn xem là tốt rồi: linh, tức thể xác và tinh thần ổn định, tỏ vẻ lâm sự tình không động dung, bảo trì bất động bất hoặc ý chí; tiêu, tỏ vẻ năng lượng, tỏ vẻ diên thọ kéo dài cùng phản đồng sinh mệnh lực; thống, tỏ vẻ vũ trụ cộng minh, dùng mãnh

quả cảm, tao ngộ khó khăn phản tuôn ra ý chí chiến đấu biểu hiện; hiệp, biểu hiện tự do chi phối chính mình thân thể cùng người khác thân thể lực lượng. Giải, là cảm giác nguy cơ ứng, biểu hiện biết nhân tâm, thao túng nhân tâm năng lực; tâm, là tâm điện cảm ứng, tỏ vẻ tụ tập giàu có và đông đúc cùng kính yêu tại một thân năng lực. Liệt, là thời không khống chế, phân liệt hết thầy trò ngại chính mình chướng ngại; đủ, sử vạn vật cùng vì ngang bằng; thiên, tỏ vẻ Phật cảnh, tức siêu nhân cảnh giới, lòng ta tức thiên, vạn hóa mình hợp.

Chỉ có cực độ thành kính, mới có thể làm cho mình ngôn ngữ đi dẫn phát Linh giới lực lượng chấn động, cảm thụ trong đó tâm cảnh.

Kỳ diệu chính là, ngày xưa một mực không có cảm ứng ta đây, hôm nay rõ ràng có thể phát giác được cùng thế giới này bất đồng biến hóa đến. Loại biến hóa này ta nói không nên lời, nhưng là hẳn có tức có, không tức không, trôi qua tức thì, cùng lúc đó, trong thân thể tựa hồ có nào đó khí quan đang cùng cái này chín khóa chữ tại làm hồ ứng, rục rịch ngóc đầu dậy. Ta cẩn thận cảm ứng, phảng phất là bên trái bụng thận bộ vị.

Ngày nào đó buổi tối, là ta nhân sinh cuộc sống bước ngoặt, từ đó về sau, đủ loại chuyện kỳ quái phát sinh, nếu như không có ngày đó kinh nghiệm, nói không chừng ta hôm nay có lẽ là một cái khác bộ dáng.

Nói thật, ta còn là thật sự nên vậy cảm kích ta bà ngoại.

Ngày hôm sau thăm vấn ta thời điểm, ta nói thẳng ta là vô tội, làm cho bọn họ thả ta đi ra ngoài.

Dương cảnh quan (chính là cái thăm vấn viên) để cho ta trung thực giao cho vấn đề, không cần phải biên chút ít tâm địa gian xảo, cho rằng có thể lừa dối vượt qua kiểm tra.

Ta nói thả ta đi ra ngoài, các người tìm không thấy hung thủ, ta tới giúp các người tìm, dù sao ta cũng muốn đi tìm ta tiểu thúc cái kia gọi là Lí Đức Tài đồng sự, ta thiếu nợ hẳn một phần tình tại. Các người nếu cảm thấy ta giảng là nói dối, ta có thể chứng minh cho các người xem ta không có nói láo. Dương cảnh quan vô bàn xông ta trách móc, cho ta xem tình huống thân phận của mình, ta muốn thế nào được cái đó lời mà nói..., còn muốn bọn hắn làm cái gì?

Ta mím môi, lạnh lùng mà nhìn xem hắn. Một lát sau, ta hỏi hắn, người biết Long Lão Lan không? Ta là hắn ngoại tôn.

Dương cảnh quan cười ha ha, hỏi Long Lão Lan là ai? Cục trưởng cục công an? Có lẽ hay là huyện ủy thường ủy?

Ta nói cũng không đúng, đúng một cái tại Miêu trong trại chờ đợi cả đời lão thái bà.

Hắn tiếp tục cười, mà ta tức chính là nhìn xem hắn, chứng kiến hắn nụ cười trên mặt bắt đầu chậm rãi trở nên lạnh, thấy trong mắt của hắn xuất hiện một tia nghi kị. Lúc này phòng thăm vấn cửa mở, cái kia Mã cảnh quan vào được, cùng Dương cảnh quan ngồi cùng một chỗ. Hắn quát một điều thuốc, gạt gao chăm chăm vào ta, nói: "Người thật sự biết rõ ai là bầm thây án hung thủ?"

Ta nói ta không biết, ta chỉ có thể chứng minh ta đi núi xanh giới mục đích tuyệt đối không có gạt người, nếu như các người muốn chứng minh, ta liền cho chứng minh cho các người xem. Mã cảnh quan lại hỏi: "Người thật là Long bà bà ngoại tôn?" Ta nói là, Dương cảnh quan chen vào nói hỏi: "Long bà bà là ai?" Cái này Mã cảnh quan có nhanh năm mươi tuổi, mà cái Dương cảnh quan lại được ra trường học không mấy năm, Mã cảnh quan hãy cùng hắn giảng, Dương cảnh quan không tin, nói: "Stop đi..., không chính là một bà cốt sao? Có cái gì tốt thân kinh hề hề hà hà hay sao?"

Mà lúc này đây ta đã bắt đầu niệm ta bà ngoại trong sách hạ độc chú ngữ.

Mục tiêu chính là chỗ này cái lớn lên lại cao lại đẹp trai Dương cảnh quan.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hạ độc giải cổ, đều làm sinh tồn

Bút ngừng nơi này, có người hội nghi vấn: người cái gì cũng đều không hiểu, như thế nào đột nhiên sẽ hạ độc chú ngữ nữa nha?

Tại đây nói một điểm, dưỡng cổ kỳ thật rất tốt dưỡng, hạ độc khó xuống. Ta sở dĩ hiểu dưỡng cổ chú ngữ, là vì ta tại pháp môn ở phía trong đã từng gặp, đơn giản nhất dịch âm, bởi vì ta trong trí nhớ đột nhiên trở nên rõ ràng rất nhiều, sẽ. Hơn nữa, tại tất cả hạ độc bên trong, ở trước mặt hạ độc là đơn giản nhất cái chủng loại kia..., tương đương với học xe lúc khảo thi đảo cái cọc cấp bậc. Đương nhiên, chính yếu nhất một điểm, là vì ta trong bụng có trăm cổ chỉ vương kim tằm cổ, hẳn biến thành bốn mạng của ta cổ.

Cái gì là bốn mạng cổ? Liên tiếp tại thịt, sinh sinh tương tức.

Dù sao ta niệm xong cổ chú về sau, tập trung tinh lực nhìn Dương cảnh quan mặt. Không có qua hai phút, hần tự ôm bụng, bộ mặt cơ thể một hồi run rẩy, tái nhợt mặt, ngạnh lấy cổ, giọt lớn giọt lớn mồ hôi liền từ lỗ tai đằng sau chảy xuống. Mã cảnh quan hỏi hần làm sao vậy? Hần nói có thể là ngày hôm qua ăn chính là cái kia thức ăn nhanh có vấn đề, đau bụng, toàn tâm mà đau, muốn đi đi nhà nhỏ WC.

Ta cười lạnh nói với hần, nhanh đừng đi rồi, lòi ra ngâm tất cả đều là côn trùng bay liệng đến, chính mình dọa chính mình.

Hai cái cảnh quan cùng bên cạnh cái kia lớn lên rất người qua đường mặt nữ ghi chép viên đều xem ta, Mã cảnh quan hỏi: "Là người khiến cho quý?" Lỗ mũi của ta có chút ngứa, hắt hơi một cái, vốn là mặc niệm hai câu "Linh tiêu thống hiệp giải tâm liệt đủ thiên" chân ngôn, sau đó cười lạnh: "Ta vô duyên vô cớ tại cục cảnh sát ở phía trong chờ đợi một ngày, đối bụng đến phải đau đầu, luôn phải có người đến phụ điểm trách nhiệm."

"Thiếu hần súc vật già thần già quý a!"

Dương cảnh quan một vỗ bàn, nộ trùng ta liếc, ôm bụng đi ra ngoài. Ta không nói lời nào, cúi đầu ngủ gà ngủ gật. Bên trong hào khí cương đặc chết cồng người. Một lát sau, Dương cảnh quan về mặt trắng bệch đẩy cửa ra, hần cơ hồ là kéo đi bước chân đến tới cửa, con mắt đỏ rùng rục mà, xong ta trách móc, thanh âm đều còn có chút khốc nức nở: "Người một cái cầu viết, người rút cuộc đối với ta làm những thứ gì?"

Mã cảnh quan tranh thủ thời gian đi đỡ hần: "Tiểu Dương, tiểu Dương, người rút cuộc làm sao vậy?"

Dương cảnh quan hữu khí vô lực mà dắt lấy Mã cảnh quan tay áo, đại nam nhân khóc bù lu bù loa: "Ta đi WC toa-lét, kết quả lòi ra một đồng toàn bộ đều là màu trắng côn trùng bay liệng đến, sống sờ sờ, vẫn còn quay cuồng nì..." Hần còn đợi nói tiếp, Mã cảnh quan ngăn cản hần, xoay đầu lại nhìn về phía ta, định rồi ba giây đồng hồ, sau đó cho ta cúi người chào nói xin lỗi: "Lục tiên sinh, thực xin lỗi, là chúng ta phá án tác phong không tốt, thực xin lỗi, ta đại biểu tất cả mọi người hướng người bồi tội rồi, thỉnh cầu người không cần phải khó xử tiểu Dương."

Tại trong nhà của chúng ta nói tiên sinh, giống nhau đều là đối với thầy tướng số người giang hồ nói được, cái này danh xưng để cho ta không có kèo căng một hồi mặt, đã nghĩ cười. Nghĩ đến dù sao cũng là gia người ở bên trong, ngẩng đầu không thấy cúi đầu cách nhìn, đặc tội quá thâm rồi cũng không nên, vì vậy nói: "Ta muốn gọi điện thoại cho trong nhà báo bình an..."

Ta lập tức tự được thả ra, Mã cảnh quan nói muốn tại trong huyện lớn nhất trong tiệm cơm, cho ta bày một bàn bồi tội. Ta nói trước đừng vội, nhìn xem tức giận bất bình Dương cảnh quan, hỏi hần: "Phục không?" Hần đại khái là bị cái kia phao tất cả đều là côn trùng bay liệng dọa thâm rồi, trong nội tâm mặc dù có oán hận, nhưng là cũng chỉ có cúi đầu nói: "Ta phục rồi."

Ta nói tốt, người trước đi đòi một đầu quần.

Hần mặt thoáng cái tự do, Mã cảnh quan trên mặt run rẩy một chút, đợi Dương cảnh quan sau khi ra ngoài, tay dùng sức mà hướng trên cửa sát. Ta cũng không có nói sau Dương cảnh quan kéo bay liệng không chui hết sự tình, mà là để phân phó Mã cảnh quan nói: "Người đi, hoặc là tìm người đi chợ bán thức ăn hoặc là gần đây nhà nông, mua một cái vừa ở dưới gà đất trứng, muốn tươi mới nhất. Sau đó còn muốn chỉ đồ cùng giấy vàng phù, những này đến linh tế hương nến trong tiệm đều có đặc bán, phải nhanh, càng nhanh càng tốt."

Hần đã nói, lập tức phân phó người phía dưới đi làm, mà ta tắc chính là được linh đến một cái trong văn phòng ngồi, Mã cảnh quan cùng ta nói chuyện phiếm. Chúng ta trò chuyện một chút bầm thây án sự tình, không bao lâu Dương cảnh quan sẽ cầm chỉ đồ cùng giấy vàng phù vào được. Ta liền cho theo chân bọn họ nói, ta thật sự không biết chuyện này. Bọn hần nói biết rõ, nói 2 khối bầm thây án thủ pháp đồng dạng, nhưng là ta lần đầu tiên đã có không tại sân chứng cứ, cho nên hiềm nghi tuy có, nhưng không lớn, chỉ là trên mặt thúc được ngay, bọn hần muốn ở chỗ này của ta thử một lần, tìm đột phá khẩu.

Trong nội tâm của ta thầm nghĩ những này điều mao, bất quá như là đã hoà giải, cũng đừng nói cái gì.

Đợi một cái lông mày xanh đôi mắt đẹp chế ngự muối từ cầm một cái màu vàng đất trứng gà lúc tiến vào, ta cầm lên bỏ vào bọn hần tiếp nước sôi trong chén bày đặt, sau đó cầm chỉ đồ phân biệt trời lại Dương cảnh quan cổ tay cùng mắt cá chân, sau đó dụng lực phát. Hai phút về sau, ta gọi hần cởi áo, ta đem ngâm tốt trứng gà trước lần bụng của hần, chậm rãi biến, theo ngực lần đến xương sườn nơi, một mực lần đến hố chậu nơi.

Có chừng qua rồi hai phút, ta đem bả giấy vàng phù thiêu rồi, cởi bỏ dây đồ.

Mã cảnh quan vẫn an đến sao? Ta tuy nhiên cũng không có kinh nghiệm, chỉ là chiếu trên sách làm, nhưng là giờ này khắc này cũng chỉ có kiên trì nói có thể a. Dương cảnh quan bị một hồi gõ, mặt đến mức đỏ bừng, nói vừa muốn đi nhà nhỏ WC, ta nói đây là chuyện tốt, dư độc đều muốn bài xuất đến, lúc này đây là không có trùng. Hần bán tín bán nghi mà chạy ra ngoài.

Mã cảnh quan tiếp tục cùng ta đàm bầm thây án, ta nói Lí Đức Tài tìm được chưa? Ta hoài nghi bầm thây án căn bản vốn cũng không phải là người làm, mà là con lừa lùn làm. Hần nói có gì nói ra lời ấy, ta giúp hần phân tích trong chốc lát. Thấy ta bề ngoài giống như chuyên gia bộ dạng, Mã cảnh quan nhớ tới đi một lần kỳ bản án, cho ta xem hồ sơ, nói để cho ta hỗ trợ phân tích phân tích.

Ta cũng vậy không cự tuyệt tuyệt, lấy tới xem: tử là một cái tiểu cô nương, mới sáu tuổi choai choai, là trong huyện thành một kẻ có tiền lão bản tiểu nữ nhi, là ly kỳ tử vong. Vô Bệnh không tại, đột nhiên ngay bệnh mấy ngày, tự hai mắt trắng dã, khẩu ói máu đen mà chết. Cái kia lão bản thập phần thương tâm mà đem cái kia tiểu hài tử cho chôn cất rồi, nhưng là lão bản lão bà cảm thấy sự tình có kỳ quái, vì vậy báo động xin giúp đỡ. Vắng về tiểu huyện, giống nhau đều lưu hành thổ táng, cũng không còn vài ngày, cho nên lão bản rất phân đối, kết quả về sau thật sự không lay chuyển được lão bà, sẽ cùng ý khám nghiệm tử thi. Không có nghĩ rằng đến vừa đi, phát hiện thi thể làm cho người ta trộm.

Ta nói hai mắt trắng dã, khẩu ói máu đen mà chết, có điểm giống là bị hạ độc cổ, cũng có khả năng là sinh tật bệnh.

Lúc ấy nếu như có thể khám nghiệm từ thi tốt nhất, hiện tại thi thể đều bị trộm, kéo những này có một 8 dùng?

Đều là nửa năm trước sự tình lạc~.

Lúc này Dương Cảnh Quan vào được, hần đi vào trước mặt của ta tượng người Nhật Bản đồng dạng trên phạm vi lớn cúi đầu, nói: "Thực xin lỗi, Lục Tà tiên sinh, ta có mắt không nhìn thấy thái sơn, đắc tội cao nhân, may mắn ngài đại nhân không ký tiểu nhân qua, tha ta một mạng, ta Dương Vũ nhất định ghi nhớ trong lòng." Ta xem hần nói được rất thành khẩn, tựa khoát khoát tay nói không cần, ta cũng là vì thoát thân mới cho người hạ độc, người đừng ghét hận ta là được rồi. Dương Cảnh Quan vội vàng nói không dám, thần sắc thành kính.

Ta sợ hần trên miệng nói như vậy, trong lòng còn ghét hận, nói: "Người cũng đừng quá suy nghĩ nhiều, ta lần này tuy nhiên cho người ăn được điểm đau khổ, nhưng là cũng giúp người đem bá cô đau thần kinh mao bệnh trị tốt rồi, coi như là 2 không thiếu nợ nhau." Hần trải qua ta nhắc nhở, vừa sờ cổ, phát hiện cổ quả nhiên không có lại co lại co lại rồi, cao hứng đắc nhảy dựng lên.

Tại đây nói đến, kỳ thật cổ lúc ban đầu mục dicker cũng không phải lấy ra hại người, mà là dùng để trị bệnh cứu người, cũng gọi là vu y, tại Lí Thi Trân « Bản thảo cương mục » trung liền có ghi lại, trong lúc này nguyên lý ta đừng nói. Chỉ là về sau mọi người phát hiện dùng để hại người so dùng để chữa bệnh tốt hơn dùng nhiều hơn, lạm dụng, lúc này mới truyền ra xấu thanh danh.

Dương Cảnh Quan nói muốn mời ta uống rượu, trong huyện thành tốt nhất tiệm cơm bày một bàn.

Ta không có chối từ, trường kỳ bên ngoài phiêu bạt ta đây biết rõ một cái đạo lý: nhiều người bằng hữu hơn đường, nhiều địch nhân nhiều bức tường.

Lúc này cái kia lông mày xanh đôi mắt đẹp, bộ ngực 〇〇 trướng phình tuổi trẻ nữ cảnh sát vào được, chỉ vào trên mặt bàn mấy cái gì đó, hỏi cái này chút ít muốn hay không rút lui. Ta nói tốt, nâng tìm cái túi nhựa chứa muốn xuất ra đi ném, Mã Cảnh Quan hay nói giỡn nói cái này trứng gà lại không có phả, cho tiểu Dương đương làm bữa sáng tốt rồi, mua thời điểm tìm giá tiền rất lớn nì. Ta lắc đầu nói không được, vài người cùng kỳ quái vì cái gì, ta nói đánh khai mở nhìn xem chỉ biết, Mã Cảnh Quan đem bá trứng gà đập đầu mở, lòng trắng trứng đã muốn động lại, bác đến lòng đỏ trứng vị trí, trên mặt rậm rạp chẳng chịt toàn bộ đều là màu trắng màu đen thật nhỏ còn trứng, vẫn còn nhúc nhích quay cuồng.

Vài người dọa đến sắc mặt trắng bệch, cái kia nữ cảnh sát xem xét lại càng sợ tới mức kêu sợ hãi.

Ta kỳ thật cũng sợ tới mức quá sức, nhưng vẫn là phải làm bộ cao nhân bộ dạng, nói: "Cái này muốn bắt đi bếp nấu bên trong thiêu đốt, không cần phải tùy tiện ném loạn, miễn cho lan tràn lưu truyền ra đi."

Bọn hần đều nói tốt, sau đó dùng kính sợ ánh mắt xem ta.

Lúc kia trong nội tâm của ta siêu thỏa mãn. Phải biết rằng, ta tuy nhiên tại 07 năm thời điểm hỗn loạn đắc coi như tốt, nhưng là mỗi lần công thương thuế kiểm cái này toàn gia mặc đồng phục người đến một lần cửa hàng ở phía trong, ta lập tức muốn cúi đầu khom lưng, nịnh bợ giống như hai cháu trai tựa như, tựa sợ bọn họ cho ta tìm một chút phiền toái. Cho nên, ta tuy nhiên đỉnh đầu có chút tiền nhân rồi, nhưng là bị người như thế đối đãi nhưng lại đầu một hồi, trong nội tâm cái loại này tự nhiên sinh ra tự hào cảm giác, tượng phoi nắng đồng dạng ảm áp.

Công cộng an toàn chuyên gia thi thể nào? Còn không phải cùng dạng bị ta lừa gạt xoay quanh?

Lúc kia, ta đột nhiên tựa đối ngoại bà để lại cho ta gì đó cảm giác hứng thú, những này thần bí chơi nghệ để cho ta cảm thấy, có hần, ta cũng không cần hèn mọn giống như một cái xâu tia cái rầm dân đồng dạng, cẩn thận từng li từng tí mà sinh sống, ta có thể ngẩng lên đầu, nâng cao ngực, trên thế giới này trải qua có tôn nghiêm thời gian, lại để cho tất cả xem thường người của ta, lau mắt mà nhìn. Vừa nghĩ như thế, lúc ấy nội tâm tựa cực độ bành trướng.

Buổi tối chúng ta tại áo giang khách sạn ăn cơm, trong rạp, rục rờ muôn màu mà xếp đặt mười lăm mười sáu cái đồ ăn, đều là cứng rắn ngạnh đồ ăn, rượu cũng là hảo tửu, Ngũ Lương Dịch, tiếp khách cũng chỉ có Mã Cảnh Quan, Dương Cảnh Quan cùng cái kia tại cục cảnh sát bên trong nhìn qua nữ quan cảnh sát ba người, cái này xa hoa tràng diện để cho ta cái này keo kiệt Bala tiểu lão bản (còn là một thế hệ?) có chút ghen hờn nhìn trần trối.

Rượu qua ba tuần, đồ ăn qua ngũ vị, trong bữa tiệc say sưa thời điểm, Dương Vũ (chín cũng không cần gọi Cảnh Quan) lôi kéo tay của ta gọi huynh đệ, hần nói hần sinh hạ đến cả đời này, còn thật không có phục qua ai, cha của hần là châu lãnh đạo, mẹ là cây rừng công ty tổng giám đốc, hàm chứa vững chắc chìa khóa lớn lên, đối với ai cũng kiêu ngạo, nhưng là hôm nay hần tựa thực phục ta, uất ức ba thích phục! Về sau có chuyện gì, một câu sự tình, ai nói không thể xử lý, ai là vương bát đần.

Ta bảo hôm nay là tình thế bất đắc dĩ, nhưng là, coi như là không đánh nhau thì không quen biết, về sau có chuyện gì, đều lẫn nhau chiếu ứng.

Mã Hải Ba là lão bánh quây, trong lời nói lời nói gian luôn muốn lôi kéo ta lời nói, hỏi ta rốt cuộc như thế nào làm cho những vật này. Tự chính mình đều kiến thức nửa vơi, nửa cái chai nước lã lư, một lọ tử nước bất mãn, ở đâu có thể cùng hần giải thích cái này, chỉ có cố lộng huyền hư, mây mù dày đặc mà khoe khoang loạn khẩu, nói với hần là gia đình có tiếng là học giỏi sâu xa, chưa đầy ngoại nhân nói.

Dương Vũ lôi kéo tay áo của ta hâm mộ đắc thẳng khóc: có một châu lãnh đạo phụ thân, còn không bằng có một có bản lĩnh thật sự bà ngoại nì.

Ta bình thời là cái ăn hàng, Đồng Quan bên kia mỹ thực cơ bản đều ăn lượt, tham ăn đắc rất, có đôi khi chạy hơn một giờ tựa vì ăn một bữa tốt đồ ăn, hơn nữa ăn được đặc biệt khó coi, cũng mãnh liệt. Cái này thật xấu là trước kia gian nghèo túng thời điểm dưỡng thành, khi đó đã đói bụng, lại không có tiền, ngoại trừ quát mạnh nước, chính là nắm chặt dây lưng quần. Hiện tại mỹ nữ ở bên cạnh, ta lại thị đã thu liễm tướng ăn, có vẻ rất nhã nhặn. Bất quá cái kia gọi là Hoàng Phi muội tử cũng không có buông tha ta, không ngừng mà hướng ta rót rượu.

Ta là người cũng tốt cái mặt mũi, không muốn gọi người ta nói khó chịu lợi, người khác kính ta ta liền cho uống

Kết quả không đầy một lát, một cân rượu để rơi xuống bụng, người mà bắt đầu có chút nhẹ nhàng bắt đầu đứng dậy, mơ mơ màng màng đáp ứng rồi cái gì, lại hiện tại quả là nghĩ không ra, cố gắng làm cho mình bảo trì thanh tỉnh, lại càng phát ra bước chân phiêu hốt, nhìn xem cái này gọi là Hoàng Phi mỹ nữ nét mặt tươi cười như hoa ở ta phụ cận, thật lâu không có rung động tâm, lúc này lại đột nhiên mà nhảy không ngừng, chỉ muốn lôi kéo tiểu mỹ nhân bàn tay nhỏ bé, ôm đến trong ngực bừa bãi thương tiếc.

“Lục Tả, giúp chúng ta chứ sao... giúp chúng ta nha, bằng không ta sẽ bị lãnh đạo phê bình rồi!” Thanh âm này nũng nịu, theo một cái hoa khôi cảnh sát trong miệng nói ra, để cho ta nam tử khí khái phóng đại, trong nội tâm hào khí tỏa ra... Thỏa thỏa mà!

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Ân mạng nghi tung

Đêm hôm đó là ta trong đời một lần cuối cùng say rượu.

Sáng ngày thứ hai, ta lần nữa cùng trong nhà gọi điện thoại báo bình an, sau đó lại đang Mã Hải Ba cùng đi nhìn xuống nhìn ta cái kia còn đang bệnh viện trị liệu tiểu thục, buổi trưa, chúng ta an vị lấy cái kia cỗ xe rách rưới xe cảnh sát đi trước núi xanh giới.

Trên xe Mã Hải Ba đối với ta một hồi cảm tạ, hắn nói cái này bản án ảnh hưởng xã hội thập phần ác liệt, trên mặt thục đắc tương đối gấp, bọn hắn những này tiểu lâu la loay hoay hai chân trực nhảy, nhưng lại một ít manh mối đều không có, may mắn có ta cái này kỳ nhân dị sĩ hỗ trợ. Ta cảm giác theo ngày hôm qua ta hạ độc giải cổ về sau, hắn đối với thái độ của ta mà bắt đầu trở nên rất nịnh bợ. Ta cũng không nói chuyện, gật gật đầu tỏ vẻ biết rõ, cũng không phủ nhận, híp mắt muốn sự tình.

Hai kiện bầm thây án, đều là phát sinh ở trong đêm. Người thứ nhất người chết là Sắc Cái thôn rồi rãnh hán lưu manh, ba mươi hai tuổi, ngày bình thường tới gần công trường ở phía trong đánh một ít công sống qua, bất quá quá lười, hỗn lãn lộn không xuất ra cái gì bộ dáng, ưa thích tham gia náo nhiệt, muốn đánh nhau, hơn mười đồng tiền lại thêm một châu hào từ tốt com là có thể gọi động đến hắn; thứ hai người chết là ra ngoài làm công trở về tuổi trẻ, không có gì cừu nhân, là tốt rồi uống một ngụm. Hai người này một cái thôn đầu đông, một cái thôn tây năm tổ, căn bản là không đáp bên cạnh, không có gì liên lạc.

Duy nhất chính là, hai người đều bị cắt thành hơn mười khối, nhét vào hoang dã ở phía trong.

Xe qua rồi thanh môn xã, tình hình giao thông còn kém rất nhiều, mặt đường thượng loạn thạch nhiều, đến Sắc Cái thôn đi đến đắc đầu ta chóng mặt. Bất quá lúc này thân thể của ta đã muốn tốt quay tới, trong nội tâm một mực yên lặng nhớ kỹ chữ số 9(九) tâm kinh, cũng không thấy đắc có nhiều mệt mỏi. Đến Sắc Cái thôn, bên trong có lẽ hay là không khí khẩn trương, lòng người bàng hoàng, cục công an phái trú tại Sắc Cái người trong thôn tổ chuyên án, cũng không có bỏ chạy, bọn hắn còn đang bài tra, một cái hơn 40 tuổi cảnh quan hơi chút hỏi một chút Mã Hải Ba, sẽ không có hỏi lại.

Nhìn ra được, Mã Hải Ba khi bọn hắn trong đội, thâm niên và uy tín có lẽ hay là rất cao.

Mã Hải Ba bị gọi đi mở một cái gặp mặt hội, ta thì tại trong thôn rồi rãnh sáng ngời. Đây là một nghèo khó tiểu sơn thôn, tám phần phòng ở đều là cũ nát mộc nhà ngói, ở đắc cũng tán loạn, vùng núi hẻo lánh trong chữ đông mấy nhà tây mấy nhà, không được bộ dáng. Thôn đạo bàng bên cạnh có mấy cái mạc tả tiểu hải tử đang đùa bỡn, không có người quản, một cái mất mù ông cụ già tại chính mình phơi nắng hạt kê sân phơi ở phía trong phơi nắng, xoa xoa rút thuốc lá rời.

Một cái lời thôi hán tử theo thôn bên kia tới, chứng kiến mấy cái tiểu hải tử đang đùa bỡn, đã chạy tới cười nói:“Đến, cho các ngươi xem, ta nhặt được một đồng vàng đầu rồi, ha ha, ta nhặt được một đồng vàng nì...” Tiểu hải tử giải tán lập tức, vừa chạy vừa gọi:“Kê diên đến rồi, kê diên đến...” Hán tử kia cười bỏ cánh tay, mặt lệch ra lông mày nghiêng mà theo bên cạnh ta chạy tới:“Ta không lừa các ngươi đầu rồi, đây không phải cứt trâu.” Một cái mười bốn mười lăm tuổi hậu sinh đã chạy tới vịn hắn:“Thúc, thúc, làm sao ngươi lại chạy đến rồi?”

Hậu sinh vịn hán tử hướng thôn phía sau đi đến, hán tử trong miệng còn thì thảo tự nói nói:“Đây không phải cứt trâu đầu rồi, là kim đồng đồng ah!”

Ta cuối cùng là cảm giác không đúng, vì vậy chạy tới hỏi cái kia cái mất mù ông cụ già:“Ông nội, vừa rồi người kia là kê diên sao?”

Mất mù ông cụ già thuốc lá thương vừa để xuống, màu trắng ánh mắt mở ra, lục lọi bên cạnh ghé mời đến ta:“Ngươi là đến trong thôn nhà nước người a? Đến, ngồi, ngồi.” Ta ngồi xuống, hắn nói:“Ai, là lạ, Vương Bảo Tùng bây giờ là người điên.” Ta hỏi, chẳng lẽ hắn trước kia không phải sao?

“Không phải đầu rồi, hắn trước kia là trong thôn đại hiếu tử đầu rồi, đều nhanh bốn mươi còn trông coi cái này ruộng đồng cùng mẹ của hắn sống qua.

Đáng tiếc, hần năm kia từ trên chân núi nhặt được một đại đồng vàng, vốn tưởng rằng phát tài cầm lấy đi bán, kết quả được nói thành lừa dối, giam đã hơn một năm mới phóng xuất, kết quả là như vậy. Không có tiền trị, cũng không còn người quản, mẹ của hần đều là gần đất xa trời người rồi, lại càng quản không được...”

Ta nhớ tới ta tiểu thúc cho ta nói chính là cái kia sự tình, không thể tưởng được rõ ràng chính là ta gặp được cái này điền hần tử.

“Mẹ của hần hiện tại thế nào?” Ta hỏi tiếp. Mắt mù lão đầu thán lấy khí”Ai, có thể thế nào? May mắn có Thanh Chi Tử chiếu cố nàng dâu rồi, bằng không hai năm qua chết sớm.” Thanh Chi Tử? Ta rất kỳ quái nói, mắt mù lão đầu nói cho ta biết, Thanh Chi Tử chính là vừa rồi cái kia hậu sinh, cùng Vương Bảo Tùng gia có một chút như vậy nhi thân thích quan hệ, cho nên tự thường xuyên giúp đỡ bọn hần, hai năm qua, đều là Thanh Chi Tử cùng người nhà của hần hỗ trợ chiếu cố, Vương Bảo Tùng gia hai người mới còn sống.

Là người tốt nì! Ta nghĩ đến.

Rất nhiều người đều nói nông thôn chất phác, là nhân loại cuối cùng một mảnh cõi yên vui, nói lời này người đại khái không có mấy cái tại nông thôn dạo qua, kỳ thật chỗ nào đều đồng dạng. Địa phương khác ta không biết, nhưng là tại ta sở dĩ đi qua, tiếp xúc nông thôn ở phía trong, thường xuyên đụng phải huynh đệ ở riêng không hợp, quả phụ trước cửa bị lán, hoặc là trộm đạo... Lâu trước giường bệnh không hiểu từ, huống chi mới được là dính một ít thân thích quan hệ, lúc này có thể động thân ra chiếu cố, xem như làm việc thiện người tốt a.

Người nghèo chí ngán, người nghèo sợ, cái gì làm không được?

Lúc này Mã Hải Ba tới tìm ta, nói muốn mang ta đi đệ nhất giết người hiện trường đi xem. Ta hỏi chỗ của hần có đầu mối gì sao? Hần nói có là có, nhưng là đều đưa tiền trong cục đi xét nghiệm. Ta nói ta đây đi làm gì? Ta cũng không phải thần tiên. Hần cười cười, nói tuy nhiên không phải, cũng không xê xích gì nhiều. Ta nói với hần khỏi vừa mới nghe được sự tình, Mã Hải Ba nói biết rõ, tuy nhiên không phải hần qua tay, nhưng là hần xem qua hồ sơ, chắc chắn sự tình, không có trở mình.

Ta cười, nói dân chúng đều nói Hoàng lão rằng ý thế hiếp người đâu rồi, chẳng lẽ không có chuyện ả ở bên trong?

Mã Hải Ba cười ha ha, nói có một cái rắc chuyện ả ở bên trong.

Hần thấy ta không tin, nói trở về cho ta xem một chút hồ sơ, chứng cứ vô cùng xác thực, thật là thiết án. Hần nói đến đây, lại ký tới một chuyện đến, nói hần ngày hôm qua cho ta xem đặc hồ sơ, chính là bảy tuổi tiểu cô nương ly kỳ từ vong chính là cái kia, cha nàng cha chính là Hoàng lão rằng, cái này lão bản cũng là không may đâu rồi, chẳng những con gái chịu khổ đột tử, mình cũng là đột phát bệnh hiểm nghèo, hiện tại phòng chường cũng là không sai biệt lắm muốn treo rồi. Hần còn nói với ta:”Nhớ rõ ngày hôm qua chính là cái kia xinh đẹp muội tử Hoàng Phi không, nàng bá bá chính là Hoàng lão rằng.”

Ta đột nhiên cảm thấy trong nội tâm một hồi không thoải mái, ta nói với hần ta muốn đi kẻ điên gia nhìn một cái. Mã Hải Ba nhìn ta liếc, nói người đồng tình? Ta cười cười, nói ta không biết, chính là đột nhiên muốn đi liếc mắt nhìn. Mã Hải Ba đã nói, hần gọi đến một cái thôn cán bộ, mang bọn ta đến thôn đảng sau Vương Bảo Tùng gia đi xem. Ta cảm giác mình giống như có chút thần kinh, đầu óc hỗn loạn hò hét.

Đi qua một gia đình Chuồng Gia Súc bên trong, không tự chủ được mà chăm chăm vào bên trong lão trâu nước xem.

Lão trâu nước tại ăn cỏ, hần lên tuổi tác rồi, ăn được rất cố sức, thấy ta xem hần, hần cũng ngẩng đầu lên xem ta, hai người chúng ta lẫn nhau chăm chú nhìn trong chốc lát, ta nhập ma tựa như, ngay Mã Hải Ba bảo ta đều nghe không được. Lão Ngu xem ta, đột nhiên, Tinh Tinh ánh mắt đen láy chảy xuống to như hạt đậu nước mắt đến. Ta cách hàng rào đi sờ mặt của nó, hần không nhúc nhích, ta liền cho tiếp một ít nâng nước mắt đến.

Sau đó chúng ta lại đón lấy đi, Mã Hải Ba hỏi ta đang làm cái gì, ta đem ngư nhân nước mắt hướng trên mí mắt bôi, nói không có cái gì.

Mã Hải Ba cầm lấy tay của ta nói:”Người có phải hay không nhìn ra cái gì đến rồi?” Ta dừng bước lại hỏi hần:”Làm sao vậy?” Mã Hải Ba sắc mặt hơi tái, hần nói với ta, thứ hai bị giết người chết chính là gia đình nhi tử. Lúc này, ta mới nhớ tới, ta vừa rồi làm việc này, giống như đều là vô ý thức trạng thái làm.

Chẳng lẽ, là ta trong thân thể kim tâm cổ tại trái phải ý thức của ta?

Trong nội tâm nào đó cái địa phương tại vui sướng mà ca hát, hần giống như theo phi nhiều thổ địa ở phía trong vừa mới toát ra lục mầm mống, ôn nhu, yếu ớt, cẩn thận từng li từng tí mà liên tiếp ta, tượng cái tiểu sùng vật, hoặc như là bị gia trưởng vứt bỏ tiểu hài tử, khát vọng người nhà quan tâm đáng chết, ta tại sao có thể có loại cảm giác này? Chẳng lẽ là cái này bốn mạng cổ đã bị ta hàng phục rồi? Làm sao có thể? Trên sách nói kim tâm cổ ít thì nửa năm, nhiều thì vài chục năm, cần ngày ngày cầu nguyện, hàng đêm niệm kinh, lại vừa chậm rãi độ hóa, thu về mình có.

Ta biết rõ, tuy nhiên ngày hôm qua ta có thể sai sử hần hướng Dương Vũ kê đơn, cho thuốc cổ, nhưng là càng nhiều là chỉ là cường lực đem ra sử dụng quan hệ.

Nhưng là trong đáy lòng, lại có một ý thức tại nói với ta: đi nơi nào, đi vào trong đó...

Chẳng được bao lâu, chúng ta tới đến Vương Bảo Tùng trong nhà.

Đây là một tòa nhà cổ xưa mộc phòng ở, hai bên chái nhà gian, phía sau còn có một phòng bếp, bên đã muốn sụp đổ. Vương Bảo Tùng ngồi ở nhà mình lộn xộn trong sân, ánh mắt ngây ngốc nhìn qua phía trước, phía trước là pháp phòng dãy núi cùng ruộng bậc thang, khe cong trong trẻo sông nhỏ tượng ngân sắc dây lưng, uốn lượn hướng phương xa. Khi thấy mặc đồng phục Mã Hải Ba, Vương Bảo Tùng lập tức nhảy dựng lên, hồi hộp mà quỳ trên đất bần, lớn tiếng hô:”Báo cáo chính phủ, ta không có gat người, thật là vàng, thật là...”

Hắn vừa nói, một bên hạp đầu.

Mã Hải Ba sắc mặt hết sức khó coi, lúc này trong phòng đông đông vang lên, cái kia gọi là Thanh Chi Từ hậu sinh chạy ra, hắn xem ba người chúng ta người, về mặt đề phòng: "Các người là ai? Muốn làm gì?" Hắn ăn mặc giặt rửa đặc tóc vàng màu xanh da trời đồng phục, ngực trái thêu lên thanh môn tiểu học tiêu huy, vóc người rất tinh thần, chính là lỗ tai có chút lớn, là gây họa tai.

Mã Hải Ba nói: "Tiểu đồng học, chúng ta là sang đây xem xem Vương Bảo Tùng cùng mẫu thân hắn."

Hắn ngữ khí hòa hoãn, sắc mặt hiền lành, Thanh Chi Từ lại vẫn đang đề phòng mà đánh giá chúng ta trong chốc lát, sau đó hướng trong phòng hô: "Nãi nãi, có người tới thăm người a." Nói xong mang bọn ta đi vào, ta đánh giá thoáng một tý hoang vu, ngay cả đại đều không có sân nhỏ, không nói gì, hãy cùng tại Mã Hải Ba đằng sau đi.

Trong phòng một cỗ mùi nấm mốc, là cự bông cùng nát đầu gỗ tụ cùng một chỗ hương vị, không khí không lưu thông, đèn sẫm trong phòng bên cạnh có một trái giường chiếu, ta nhìn thấy có một hình dung tiểu tụy lão nhân nằm ở bên trong, nằm nghiêng, mang theo nâu đỏ sắc len sợi nón, màn đã muốn biến thành màu xám đen. "Thanh Chi Từ, mở mang đèn." Lão nhân kia thanh âm hữu khí vô lực. Cạch một tiếng, đèn sáng, là 30 Ngõa Na chủng đèn chân không, mờ nhạt mờ nhạt. Thanh Chi Từ đưa đến mấy cái băng ghế, Mã Hải Ba ngồi ở đầu giường nói vài câu không đến nơi đến chốn tràng diện lời nói.

Ta đánh giá trong phòng, ngoại trừ một ít vài thập niên quê quán cụ, chính thức nhà chỉ có bốn bức tường.

Nhưng mà ta chú ý không phải những này, lau ngư nhân nước mắt ta đây có thể chứng kiến càng nhiều là bất phàm đến: cả phòng hắc khí đẳng quán, như có như không đau xót hủ khí tại du đẳng, đặc biệt là tại dưới giường một cái ô vuông ở phía trong, lại càng có ngưng trọng thi khí. Trên giường lão nhân này, tượng người chết quá nhiều tượng người sống, mà ở một bên bụng trà rót nước Thanh Chi Từ, trên trán cũng có một cỗ hung lệ khí.

Những này khí là làm sao tới hay sao? Ta là sao có thể đủ nhìn ra được?

Bởi vì ta con mắt thoa lên ngư nước mắt ngư giống nhau rất ít khác, bình sinh khóc đến thương tâm nhất một lần, sẽ chỉ là bị trên kệ lò sát sinh thời điểm. Hắn tâm địa thiện lương, chịu một nhọc, nhưng là bình thường bị cho rằng là có thể rãnh sông Thông Linh giới động vật, thời cổ hậu tại miêu xã đồng trại, giống nhau đều là dùng Ngư Đầu đến tế tự, trong lúc này phân sinh tế cùng thực tế hai chủng, còn có địa phương sẽ đem ngư coi như thần, ví dụ như Ấn Độ giáo, ví dụ như tại quốc gia của ta tây nam vùng Bồ Y tộc, ngật lão tộc thì có "Ngư thần tiết"; "Kính ngư vương Bồ Tát tiết"; "Tế ngư vương tiết" vân... vân... Tóm lại, bởi thượng ngư nhân nước mắt, là có thể trông thấy không đồng dạng như vậy gì đó (như có người không tin, có thể tại người ta xử lý tang sự thời điểm, bởi một điểm nhìn xem).

Thanh Chi Từ bung lên nước, đựng nước chén đen sì tràn đầy cận đầu, ta cầm ở trong tay không có uống, Mã Hải Ba cùng cái thôn kia cán bộ cũng không tốt làm dáng, không có để ý, uống hai phần, Vương Bảo Tùng mẹ hắn một mực khực, nàng thấy được ta, tự hỏi: "Hậu sinh tử, ta nhìn người thế nào có chút nhìn quen mắt ah, người là ở đâu hay sao?" Ta nói ta là đại thật thà tử trần bên kia. Nàng nói ah, hữu khí vô lực xem ta, ta lại chăm chăm vào màn ở phía trong nàng, nói ta bà ngoại gọi là Long Lão Lan.

Nàng không nói gì thêm rồi, hào khí cương xuống dưới, Mã Hải Ba đưa ra phải đi về rồi, ta theo trong túi quần móc ra một ngàn đồng tiền đặt ở gối đầu bên cạnh.

Lúc đi ra, ta nhìn thấy núp ở nhà chính nơi hẻo lánh Vương Bảo Tùng, cảm giác hắn lộn xộn tóc ở phía trong, tràn đầy huyết tinh khí.

Ta đi thẳng ra thật xa, đều cảm giác cái kia tan hoang trong phòng nhỏ, có đôi mắt đang ngó chừng ta, sáng giống như trong đêm tối đèn pin, lạnh lẽo, làm cho người ta không rét mà run.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Tiểu quỷ tập kích quấy rối

Trở lại tổ chuyên án đóng quân dân cư, cái thôn kia cán bộ chuẩn bị rồi đi, ta kéo hắn lại, thần sắc nghiêm túc hỏi hắn: "Vương Bảo Tùng mẹ hắn rốt cuộc là lai lịch gì, người có biết hay không?" Hắn rất kỳ quái mà xem ta, hồ đồ vô tình nói: "Một cái ở nông thôn lão bà tử, có thể có cái gì lai lịch, đánh ta khi còn bé khỏi đều tại cái thôn này ở phía trong a, cũng không có cái gì không bình thường ah."

"Nàng là người ở nơi nào?"

“Người ở nơi nào? Không biết, không phải là Sắc Cái tại đây đây sao?” Hấn rất mờ mịt mà xem ta. Bên cạnh một cái chủ thuê nhà ông cụ già chen vào nói nói ra: “Các người là nói là Nhị muội a, nàng là chung ngưỡng, còn muốn tại núi xanh giới bên kia vùng núi hèo lánh bên trong đi.” Chung ngưỡng cũng là Miêu trại, hơn nữa là cực kỳ xa xôi sinh Miêu trại, quanh năm không cùng ngoại giới vắng lại cái chủng loại kia.... Ta xem qua pháp môn ở phía trong tạp đảm, biết rõ bên kia dường cổ bầu không khí cực thịnh. Vì vậy ta hỏi cái kia cái lão hán: “Ông nội, các người nơi này có vừa ở dưới trứng gà sao?”

Ông cụ già đốt thuốc lá, một trương tấm trần đầy nếp nhăn mặt mồm cười mở cây hoa cúc (~! ~), trong ánh mắt có giảo hoạt quang. Hấn nói: “Có là có, bất quá...” Ta biết rõ hấn tại làm bộ làm tịch, vì vậy nói: “10 đồng tiền một cái trứng gà, cầm hai cái a.” Được rồi, hấn miệng đầy từ đáp ứng, cười đến vỡ ra một miệng răng vàng, sau đó chạy đến trong sân gà ổ đi tìm trứng gà.

Giảng một điểm, vì cái gì ta cuối cùng chỉ dùng đề tân sinh trứng gà giải cổ đầu này?

Cổ hàm nghĩa nói về do trùng độc kết tụ, lạc mạch ứ trệ mà gây nên trường đầy mẫn, tích khối bệnh.

Trùng độc hi tanh, hi mới, dùng tân sinh trứng gà nấu chế nửa thực, sau đó lăn tại ngực bụng trong lúc đó, dạng như vậy rất dễ dàng đem cổ độc hút vào lòng đỏ trứng bên trong. Nhưng là đây cũng không phải là tuyệt đối, gần kề chỉ có thể kết bộ phận cổ độc, nếu như dùng không đúng phương pháp, phản được hấn hại...

Mã Hải Ba khản trương mà xem ta, nói: “Ta bị hạ độc rồi? Có phải là chén kia nước có vấn đề?” Cái thôn kia cán bộ cũng rất không hiểu thấu, nói làm sao có thể, việc này nghe qua, bất quá cái kia lão bà tử hội hạ độc, hoang đường a? Trứng gà rất nhanh đã bị tìm đã tới, ta cho lão hán này hai mươi đồng tiền, lại để cho hấn đi hơi chút đun sôi. Ta cùng Mã Hải Ba nói: “Giống nhau hạ độc, đều được hạ độc người chính mình giải mới được. Bằng không thì phương pháp sai lầm, bị chết nhanh hơn. Bất quá, ta đây có một chút đặc thù, trong đó bí quyết không tốt với người giảng, người biết là được.”

Ta giảng chính là lời nói thật, mười hai pháp môn ở phía trong đem bả cổ đại khái chia làm mười một chủng, có kim tâm cổ, xà cổ, miệt tám cổ, tạng đá cổ, cá chạch cổ, trung hại thân, cam cổ, sung cổ, điện cổ, âm xà cổ, sinh xà cổ. Hạ độc phương thức thiên biến vạn hóa, có tất cả bí pháp, trong bọn họ gọi là cam cổ, là lấy con rết cùng con rắn nhỏ, con kiến, con ve, con giun, du cổ, tóc đám chà vè phân, đặt trong phòng hoặc trong rương chỗ khắc năm ôn trước tượng thân, cung phụng lâu chỉ, sau đó hạ trong nước mà đắc. Nếu như khó hiểu, được mặt sẽ dính vào trăng bản phía trên, làm ra bụng trướng, kêu đau, dục chảy nước, cao thấp xúc động bệnh trạng đến.

Nếu ta không có kim tâm cổ hộ thể, có thể khắc hết thấy chi ác cổ, không nhất định có thể trị trừ trên người bọn họ cổ độc.

Mã Hải Ba tức giận bất bình nói, vãi lúa, thiệt thòi người còn cho bọn hấn một ngàn đồng tiền nì.

Ta biết rõ hấn có chút trách ta lúc ấy không có nhắc nhở hấn, vì vậy nói với hấn: “Người không phải muốn tìm bầm thây án hung thủ, ta chỉ là không muốn làm cho người đánh rắn động cỏ mà thôi.” Mã Hải Ba vui vẻ, liền vội hỏi: “Người biết hung thủ?” Ta nói người phải người chăm chăm vào kẻ điên gia là được rồi, cái khác không cần lo cho. Lúc này ông cụ già dùng một cái bát sứ chứa hai cái thực trứng gà tiến đến, ta y theo lấy trước kia phương pháp cho hai người bọn hấn cái phân biệt giải cổ.

Sau khi xong, Mã Hải Ba sắc mặt tái nhợt mà đi bổ trí nhiệm vụ, mà cái thôn kia cán bộ tắc chính là hùng hùng hổ hổ nói muốn đi tìm phiền toái.

Ta nói với hấn người tốt nhất không cần phải, nếu không từ cũng không biết chết như thế nào. Hấn sắc mặt đại biến, hoảng sợ mà đi ra ngoài. Nhìn dáng vẻ của hấn, có lẽ là không nghĩ ra bình thường thành thành thật thật người một nhà, làm sao sẽ trở nên khùng bỏ như thế a?

Đến buổi tối, sắc trời trở tối, Mã Hải Ba nói cho ta biết, nhà này người quả thật có vấn đề.

Ta cũng không muốn giải nguyên do trong đó, chỉ hỏi lúc nào động thủ, hấn nói trước chờ một chút, buổi sáng ngày mai bắt lệnh vừa đến, lập tức động thủ. Buổi tối lúc ăn cơm, tổ chuyên án người rõ ràng đều hoạt bát rất nhiều, vài người trẻ tuổi cảnh sát nói chuyện với ta, trong giọng nói cũng lộ ra cổ tôn kính hương vị. Không có người uống rượu, bọn hấn có người buổi tối còn muốn đi theo dõi. Chỉ tiếc ta hỏi có không có tìm được Lí Đức Tài, đều lắc đầu nói không có.

Ta buổi tối đi nằm ngủ tại Sắc Cái thôn tổ chuyên án nơi đóng quân, cùng phòng có mấy cái ban ngày phiên trực cảnh sát.

Ta bắt đầu thói quen mỗi ngày đều tiến hành cầu xin kỳ niệm, một mục niệm niệm cần nhân, tháng 9 gian đúng vậy nóng bức hạ mặt, chỉ có một quạt điện chuyển thổi, nhưng là ta vẫn là mồ hôi dính dính, lật qua lật lại thẳng đến mười một giờ khuya mới ngủ cảm giác. Cũng ngủ bất an ninh, trong phòng những này hấn từ tiếng lâm bẩm liên tiếp, đánh cho rung trời vang lên.

Ta thật vất vả thiếp đi, trong mơ mơ màng màng giống như cảm giác gáy có một cổ Suru Suru gió lạnh. Loại này gió cùng quạt điện thổi ra gió có rất lớn bất đồng, tựa như tại trên cổ lau một điểm tinh dầu nước hoa, sau đó bị núi gió thổi qua, âm thấm thấm, dọa người được ngay, ta vốn là không ngủ thực, cho nên thoáng cái tự mở to mắt tỉnh lại.

Sau đó ta nhìn thấy, tại giường của ta trước 3 m địa phương, có một màu đỏ cái yếm, phần nộn đáng yêu nữ oa oa, chỉ lên trời biện, mặt nàng trắng nõn giống như là đồ sứ, một đôi tròng mắt đen nhánh, tứ chi đều là tuyết trắng, mập ục ục, nhìn xem thập phần đáng yêu, tựa như họa vẽ trong phim trẻ con em bé, nhưng mà tại tai của nàng hậu cùng ngặc hạ, nhưng lại có màu xanh đen dừ tợn gần xanh. Nàng rất sợ hãi xem ta, nhưng là cong lên cái miệng nhỏ nhắn vẫn đang vẫn còn hướng ta thổi hơi: hô, hô, hô... Cổ của ta đằng sau lại là Suru Suru mát.

Ta trong đầu rất thanh tỉnh, thoáng một tý cũng nhớ tới mười hai pháp trong môn thân thể dịch bên trong đã nói nội dung: tiểu quỷ.

Tiểu quỷ có rất nhiều thuyết pháp, sớm nhất truyền lưu tại Trung Quốc Mao Sơn thuật ở bên trong, tượng đường năm quỷ, liễu linh đồng từ các loại, đều thuộc về đường tiểu quỷ; tại Thái Lan, Indonesia, Malaysia, Cao Miên, My-an-ma, Singapore to như vậy, gọi là đường Goodman đồng; tại Miêu Cương

vu thuật bên trong cũng có, gọi là thỉnh thiên đồng. Kỳ thật những này ngoại trừ số ít cao thâm pháp sư, hàng đầu sư chỉ dùng để bùa, Liễu Mộc đường linh bên ngoài, nhất tâm thường phương pháp là mở ra vừa mới chết hài đồng mộ địa, dùng ngọn nến đỏ nướng đồng thi cái cảm, dùng tiểu quan tài tiếp thi dầu, dùng thi dầu trực tiếp luyện chế tiểu quý.

Tiểu quý có rất nhiều tác dụng, Tụ Tài, tiêu tai, báo động, mê huyền, hộ chỗ ở... Đương nhiên, còn có hại người.

Trong phòng người, không có một người nào, không có một cái nào tĩnh lại. Màu ngân bạch ánh mặt trăng theo Mộc Cách từ ngoài cửa sổ chiếu vào, ta tập trung tinh thần nhìn xem nàng, chăm chăm chăm chăm mà xem, sau đó trong lòng mặc niệm nói: "Linh tiêu thống hiệp giải tâm liệt đủ thiên..." Gáy cảm giác mát bắt đầu tiêu tán, một cỗ nóng rực khí lưu theo trong bụng bay lên.

Cùng lúc đó, cái này nữ oa oa rốt cục phát hiện ta có thể trông thấy nàng, rõ ràng trong chớp mắt muốn chạy trốn.

Ta nơi nào sẽ làm cho nàng chạy cỏi, một bên câu thông trong cơ thể kim tâm cỗ, một bên thấp giọng mãnh liệt quát một tiếng: "Tiêu!"

Thân hình của nàng lập tức một châu, ta cảm giác có một cỗ nhiệt lưu theo trong thân thể truyền tới, sau đó tập trung ở trên tay, nhảy xuống giường tự đi bắt ở cái kia nữ oa oa tay. Ta một trào thực, xúc tua một mảnh lạnh buốt, ta lại có thể cảm giác mình đã muốn bắt được nàng. Đúng lúc này, nàng xoay đầu lại, trắng nõn đỏ sứt giống nhau mặt trở nên tái nhợt, con mắt biến thành màu đỏ, cái miệng anh đào nhỏ nhắn thoáng cái liệt thành tràn đầy lệ răng miệng rộng, một ngụm hướng ta cắn tới.

Ta nơi nào sẽ e ngại như vậy một cái đạo hạnh nông cạn quý em bé, tập trung tinh thần tại trên tay phải, mượn nhờ cái này kim tâm cỗ lực lượng chống đỡ được cái này một ngụm. Quý em bé một ngụm cắn lấy ta trên cánh tay, nhưng mà bị ta giấu ở phía trên nhiệt lực bị phồng một chút, lập tức buông ra miệng, liều mạng gãy dựa. Ta cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, chỉ có nắm chặt lấy nàng.

Một lát sau, cái này quý em bé bắt động, tội nghiệp mà xem ta.

Ánh mắt của nàng biến thành màu đen, bên trong có một chút thấp sáng quang, tượng trưng đêm tối một chiếc ngọn đèn.

Ta không biết như thế nào giảng, dù sao chứng kiến cái này quý em bé rất vẻ mặt vô tội, trong nội tâm không hiểu liền có hơn một tia thương cảm. Hai người chúng ta, một người một quý, mắt to trừng đôi mắt nhỏ mà xem trong chớp lát, ta thấy ánh mắt của nàng chớp chớp, nghĩ thầm lấy nàng có phải là có thể nói chuyện, tự hỏi nàng: "Là ai phái người tới hay sao?"

Nàng mở trừng hai mắt, sau đó rất sợ hãi mà nhìn xem phía tây phương hướng.

Ta biết rõ phía tây chính là Vương Bảo Tùng cùng với mẹ hần la Nhị muội gia. Ta lại hỏi nàng: "Người hội sẽ không nói chuyện?" Nàng lắc đầu, cái miệng nhỏ nhắn trương liễu trương, nhưng không có một ít thanh âm. Ta biết rồi, với tư cách linh thể Quý Hồn, nàng không âm thanh dẫn, tự nhiên sẽ không nói chuyện. Bất quá nàng có thể nghe hiểu ta nói gì, như vậy nhất định vẫn có trí tuệ.

Ta nhớ tới tại Vương Bảo Tùng gia, la Nhị muội dưới mặt giường có rất đậm đặc thi khí, mặc không phải là chôn dấu cái này tiểu quý thi thể?

« trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » bên trong có rất nhiều bí vấn việc ít người biết đến, cương thi, tiểu quý, yêu vật, trùng cổ những này đều có, thấy nhiều hơn thì không kỳ quái, hơn nữa ta có bản mạng cỗ hộ thể, cũng không e ngại. Tiểu quý có thể đoạt tánh mạng người, đại bộ phận đều là lợi dụng ảo giác, lệ khí cùng cảm giác thần bí, chính thức có thể dùng mình chỉ năng hại tánh mạng người cũng có, bất quá phần lớn là đạo hạnh cao thâm, cái này tiểu quý xem xét sẽ không có thành hình bao lâu, cũng không có thành tựu.

Ta buông lỏng tâm tình, vì vậy lòng hiếu kỳ tự đặc hơn bắt đầu đứng dậy. Ta cũng chưa từng gặp qua như thế linh thể, cho nên càng phát ra rất hiếu kỳ, vì vậy hỏi nàng rất nhiều sự tình, ví dụ như biết không biết mình danh tự ah, người nhà ở nơi nào, có nhiều hơn các loại..., bất quá đối với chính mình chuyện cũ trước kia, cái này quý em bé một mực không biết, tính tình mê mê mà chỉ là lắc đầu; mà khi ta hỏi la Nhị muội thời điểm, nàng lại sợ hãi đặc không được, nho nhỏ thân thể sợ tới mức thẳng run.

Lúc này, trong thôn gáy lần thứ nhất.

Quý em bé bắt đầu trở nên hoảng sợ vạn phần bắt đầu đứng dậy, ta biết rõ, quý vật linh thể, nhất lúc mới bắt đầu nhất sợ ánh mặt trời, gặp phải ánh sáng tức tan rã, mà nàng ngay từ đầu thành hình, chỉ có che chở tại luyện hóa nàng thi dầu, bộ lông cùng móng tay về sau vật thể ở bên trong, bằng không thì tất nhiên hội tan thành mây khói, cho nên cũng không phải là khó nàng, buông tay ra nói với nàng: "Người trở về đi."

Nàng sững sờ xem ta, tay còn đặt ở trong miệng mổ.

Ta phát phát tay, nói với nàng: "Người mau đi trở về, không cần phải hại... nữa người... Nếu có duyên, chúng ta còn có thể gặp lại."

Chẳng biết tại sao, ta đối với cái này vốn phi thường khủng bố mấy cái gì đó, không sinh ra cái gì ác cảm đến, một là vì nàng bề ngoài phần điều ngọc mại, thập phần đáng yêu, thứ hai nàng năng lực cũng không lớn, vừa mới thành hình, phải làm không cái gì ác sự tình. Suy nghĩ một chút, một cái tiểu cô nương chịu khổ đột tử, rồi lại bị người luyện thi thể, đem bả linh hồn cho không chế được, sau đó đến hại người, thân mình kỳ thật có lẽ hay là rất đáng thương.

Được rồi, nói nhiều như vậy, kỳ thật ta chính là cái yêu thích tiểu loli, không nữa.

Quý em bé xem ta, sau đó bắt đầu nhẹ nhàng bắt đầu đứng dậy, theo tám vân gỗ khoảng cách chậm rãi lách vào đi ra ngoài.

Ta phát trong chốc lát ngốc, sau đó nhìn trong phòng một giường vẫn đang tại trong mộng đẹp ngủ say gia hóa, thờ dài một hơi, sau đó khoác quần áo đi vào trong sân, lẳng lặng chờ đợi mặt trời đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cố Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Miêu cổ đấu pháp, kim tằm thần kỳ

Sáng ngày thứ hai, cảm bắt được lòng bất chứng nhận Mã Hải Ba mời ta cùng nhau đi tới.

Ta lắc đầu cự tuyệt, nói không muốn đi nhìn. Mã Hải Ba trong nội tâm không có ngọn nguồn, nói bọn hắn đi không có người trấn tràng diện, bất định sẽ có đồng chí hi sinh. Ta cười không ngừng, nói các ngươi cái này cùng quốc gia vũ trang, mỗi người cao lớn vạm vỡ, dẫn ra còn cảm sung, còn sợ hãi cái này? Nhưng mà Mã Hải Ba từ ngày hôm qua chuyện kia về sau, lá gan thật đúng là tựa trở nên nhỏ, trung thực nói sợ hãi nói hèn ngày hôm qua đi WC toa-lét kéo cái kia phao bay liệng, hắc đen ngòm, một đêm đều ở làm ác mộng.

Bọn hắn đầu lĩnh chính là đội cảnh sát hình sự đội phó, hơn 40 tuổi nam nhân, hắn cũng mời ta, nói Lục Tả đồng chí cần phải đi xem đi.

Hắn còn nói các đồng chí định sẽ không quên người.

Ta nói không đi thật không phải là tại kênh kiệu, trên thực tế ta cũng là thật sự có điểm sợ hãi. Bọn hắn đều lấy ta làm bằng môn tả đạo chuyên gia, thật tình không biết, ta kỳ thật cũng chính là một mới nhập môn nửa điệu, nhưng lại không có sư phó dẫn. Đây chính là một cái đồng dạng gia đình có tiếng là học giỏi sâu xa dưỡng cổ người, nếu không trong cơ thể ta có ta bà ngoại dưỡng cái này chích vài thập niên kim tằm cổ, hơn nữa vài ngày trước trắng đêm khổ đọc cái kia cuốn sách bại hoại, ta đã sớm trúng chiêu treo cầu rồi, ở đâu còn có thể tại đây tiêu sái.

Hơn nữa la Nhị muội tựa hồ cũng không chỉ là hội dưỡng cổ, nhưng lại hội dưỡng tiểu quý.

Ai biết nàng còn có thể dưỡng cái gì? Tựa Miêu Cương vu cô tạo nghệ mà nói, nàng đúng vậy so với ta cao hơn rất nhiều.

Mà ta, gần kề chỉ là một bị tử tiên di trạch gia hóa mà thôi.

Thấy ta do dự, Mã Hải Ba càng phát ra không được tự nhiên rồi, hắn lôi kéo tay áo của ta hỏi: "Lục Tả, người giảng trung thực lời nói, cái này một chuyến nhiệm vụ có phải là gặp nguy hiểm? Phải có người sớm một chút nói, chúng ta cũng có chuẩn bị tâm lý." Một người tuổi còn trẻ cảnh quan ở bên cạnh khản trương Hê Hê nói: "Lão bản, có phải là muốn viết di thư?"

Bọn hắn quản lãnh đạo cũng gọi lão bản, mà lão bản của bọn hắn hình đội phó tác chính là nuốt lấy nước miếng, đôi mắt - trông mong mà xem ta.

Bị một vòng đại nam nhân vây quanh xem, loại cảm giác này cũng không hơn gì, để cho ta có một loại trở lại đệ tử thời kì thượng sơn khải, bị ngàn người chú mục chính là khản trương cảm giác; nhưng mà cùng lúc đó, trong nội tâm lại có chút ít kích động người suy nghĩ một chút, nhất là một người hai mươi hai một tuổi tuổi trẻ, trông thấy bình thường ăn mặc chế ngự, lái xe cảnh sát gào thét mà qua các lão gia toàn bộ đều học sinh tiểu học giống nhau vây quanh ở trước mặt người, trong nội tâm là dạng gì cảm giác? Ta tuổi nam làm công trong cuộc sống cũng theo chân bọn họ đồng sự đã từng quen biết (kỳ thật đều là chút ít đội dân phòng viên), một cái hai điều đặc phải chết, tóm tắt hai năm tám vạn, mà bây giờ... Hắc hắc.

Ta đầu óc nóng lên, mơ mơ màng màng đáp ứng.

Hiện tại hồi tưởng lại, lúc kia thật là quá trẻ tuổi: nếu như ta không có đáp ứng, một mình phản hồi lời mà nói..., ta có phải là sẽ thiếu một cái địch nhân vốn có, nhân sinh của ta có phải là từ nay về sau phát sinh thay đổi, sẽ không còn có đằng sau phát sinh một loạt sự tình nì..

Nhưng mà, nhân sinh cuộc sống chính là kỳ diệu như vậy.

Kẻ điên gia một mực có người trách nhiệm theo dõi, hình đội phó cùng bọn họ xác nhận không có dị thường về sau, tuyên bố xuất phát.

Ta đi ở trong đội ngũ gian, trong đầu một mực hồi tưởng đến « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » (PS: danh tự quá dài, về sau ta một mực đều dùng sách nát đến thay thế a sở dĩ gọi sách nát, là vì hắn thật sự quá phá) nội dung bên trong, cái này nội dung bên trong quá nhiều, ta đại khái chỉ nhớ kỹ lục cổ chương một cùng một ít tạp đàm bộ phận, giờ phút này dùng sức hồi tưởng.

Lâm trận mới mài guom, không khoái cũng quang.

Ta như trước chạy đến ngày hôm qua gia đình, lấy ngư nhân nước mắt.

Thấy ta đây loại chú ý, người còn lại cũng đều lau một ít tại mí mắt thương. Rất nhanh chúng ta liền đi tới trong thôn đầu Vương Bảo Tùng gia phòng ở bên ngoài, cùng giám sát và điều khiển cảnh sát tự hợp.

Nhiều như vậy người xa lạ vậy tới, bên cạnh hạ khám một gia đình có hai cái chó đất, nổi giận kêu to. Một mực bên cạnh ta Mã Hải Ba lôi kéo ta, nói: "Lục Tả, ta như thế nào cảm giác trong phòng này âm khí nặng nề hay sao?" Ta ngẩng đầu nhìn lên, chứng kiến cái kia hai bên chái nhà cổ xưa trong nhà gỗ, có trần trần khói đen toát ra, bao phủ phòng ở, có gió thổi tới, tanh hôi mặn đau xót hương vị khắp nơi phiêu tán, xác thực sát khí bức người.

Chúng ta theo nơi đóng quân tới, lau ngu nhân nước mắt người, đều là cau mày, mặt sắc mặt ngưng trọng, ngược lại là ở chỗ này ngồi chồm hổm chờ cảnh sát kỳ quái hỏi: "Nói đó có, nói đó có?" Hôm nay là đại trời đầy mây, sáng sớm mặt trời cũng không có đi ra, có gió theo vùng núi heo lánh từ bên kia thổi qua đến, lạnh lẽo, làm cho lòng người trung rét run. Mã Hải Ba mấy lão già này người lão thành tình, có chút do dự không tiến, nhưng cửa trước cái này bảy tám người bên trong, luôn luôn khí huyết vương, không tin tà người, theo hình đội phó ra lệnh một tiếng, 2 người trẻ tuổi cảnh sát phá cửa mà vào.

Ta ở phía sau đang chuẩn bị đi vào, chỉ nghe đến bên trong có người hỏi hộp tiếng kêu, sau đó nghe được bang bang hai tiếng súng vang lên.

Cái kia 2 người trẻ tuổi cảnh sát trốn giống như mà chạy ra, y phục trên người treo bảy tám đầu chùng hai ngón tay trường, ngũ thải ban lan (vàng, xanh, đỏ, trắng, đen) con rết, mổ heo đồng dạng tru lên, ngay tại chỗ quay cuồng. Những này con rết một mực rung đuôi đặc ý mà nhúc nhích, tron sang sáng giáp xác hiện ra chán ghét quang mang. Mấy cái cảnh sát tranh thủ thời gian phát xuống, dùng chân đi giẫm, đi nghiền. Con rết yếu ớt, nhất giẫm áp, màu trắng, màu đen chất lỏng tự chảy ra, tanh hôi đặc vô cùng.

Một hồi rồi ren, con rết rớt cục từ tận, mà té trên mặt đất 2 người trẻ tuổi cảnh sát cũng là sắc mặt phát tím biến thành đen, toàn thân run rẩy.

Ta ngồi xổm xuống xem, phát hiện trên người bọn họ tất cả lớn nhỏ có mấy cái vết cắn, chảy ra màu đen nùng: mũ hình đáng huyết dịch. "Lục Tả, người nhanh cứu cứu bọn họ ah!" Thấy hai người làn da nóng lên, toàn thân phát run, hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu, Mã Hải Ba đem bả hi vọng toàn bộ đều đặt ở trên người của ta. Ta cũng vậy vô kế khả thi, cổ cái này chơi nghệ, giống nhau đều là vô hình vô vị, ai biết trong phòng vị kia rõ ràng thả ra con rết đến, đây cũng không phải là vu cổ rồi, là ngự thú khu trùng, đồ chơi này ta ở đâu hiểu.

Bị cắn đặc nhiều nhất chính là cái kia tuổi trẻ cảnh sát con mắt trắng dã, cũng sắp phải chết đi. Một cái khôi ngô cảnh quan cảm sủng chuẩn bị lại xông đi vào: "Súc vật, cùng nàng liều mạng, cầm ra đến giải độc, bằng không thì sẽ giết nàng cho Tiểu Li bồi mệnh!" Ta trong lòng căng thẳng, một cái ý nghĩ nổi lên trong lòng, vội vàng ngăn lại hắn, nói ta có biện pháp, trước đừng loạn đến. Bọn hắn đều nhìn về ta, vội vàng xao động hỏi làm sao bây giờ.

Ta nghiêm túc nói, hôm nay về chuyện của ta, các người cũng không thể ra bên ngoài truyền, cũng không thể ghi đến trong báo cáo.

Hình đội phó miệng đầy từ đáp ứng: cao nhân, cao nhân, người tranh thủ thời gian, quyết không truyền ra ngoài. Những người khác ào ào gật đầu.

Ta tại sao nói như vậy chứ? Là vì ta vừa rồi đột nhiên nghĩ đến một việc, tại sinh vật độc tính bên trong mà nói, cổ đã vạn độc đứng đầu, cũng là vạn độc chi nguyên, gần kề chỉ là cần tôn thương, không liên quan đến linh học lời mà nói..., nói không chừng có thể dùng kim tầm cổ đến giải. Ta hiện tại đã muốn có thể hơi chút cùng kim tầm cổ câu thông rồi, không nghĩ tới hẳn truyền tới tin tức là có thể, nhưng lại bề ngoài giống như rất vui sướng cảm giác.

Ta nhớ ra rồi, kim tầm cổ đồ ăn, giống như chính là độc vật, đặc biệt là cổ độc, hẳn thực tế yêu.

Thấy bọn họ đều đáp ứng rồi, ta ngồi xếp bằng xuống, dựa theo pháp trong sách phương pháp, tạo thành chữ thập hai tay, mặc niệm: thỉnh kim tầm cổ linh hiện thân, thỉnh kim tầm cổ linh hiện thân... Niệm đại khái mười câu, chỉ cảm thấy hầu kết một cổ, có một trắng nõn vật theo trong miệng toát ra, ta há miệng, cái kia chích mập ục ục màu vàng tầm trùng tự bắn đi ra, vừa vụn rơi vào bị thương nặng nhất, độc khí sâu nhất người chỗ cổ tay, bắt đầu mút vào miệng vết thương nùng huyết.

Ta mặc dù biết trong cơ thể mình một mực ở như vậy một vị khách trọ, nhưng là chân chính trông thấy hắn - hình dáng, chính mình lại nhìn không được mà nghĩ đem ngày hôm qua com tới cho nhỏ ra. Đứng vậy ta không dám nhà, ta muốn là nhìn không được, trên đầu cao nhân Quang Huy lập tức tự phai màu. Ta cố nén, sắc mặt khó coi mà nhìn cái này Tiểu chút chút tại hai cái bị thương cảnh sát trên người bỏ qua bỏ lại.

Hết lần này tới lần khác bên cạnh có một béo cảnh quan còn nói một câu: "Thật đáng yêu nha..."

Những lời này để cho ta xấu hổ và giận dữ muốn chết, thầm nghĩ che mặt mà đi.

Theo kim tầm cổ hút độc tính, trên mặt đất hai người sắc mặt bắt đầu có chỗ chuyển biến tốt đẹp, tuy nhiên như cũ rất yếu ớt, nhưng là ít nhất không có đen như vậy. Đại khái hai phút về sau, kim tầm cổ đem vết thương của hai người toàn bộ bỏ qua, động tác trở nên ngưng trệ, hẳn rung đuôi đặc ý mà leo đến trên mặt đất đến, đi ăn những kia bị giẫm đặc nấu như con rết trùng thi, hẳn cũng là tốt khẩu vị, tương ăn theo ta giống nhau khó coi. Ta gọi bên cạnh vài người đem bả trên mặt đất 2 người trẻ tuổi cảnh sát đỡ đến một bên tảng đá bên cạnh dựa vào, sau đó nói: "Hắn là không có vấn đề."

Hình đội phó nắm tay của ta, kích động đặc nước mắt hoa chảy ròng: "Lục Tả, thật là cảm ơn người."

Ta nói không cần, quay đầu nhìn về phía trong nhà gỗ, mấy cái cảnh sát tại cầm súng cảnh giới, cũng không dám xông vào, ta nghĩ thăm đoán người này đến giúp ngọn nguồn, liền cao giọng hô: "Bên trong bà, ta là Lục Tả, ngày hôm qua tới thăm người Lục Tả, chó để lại phóng sâu bệnh người a." Nhà gỗ giam giữ môn, mộc song cửa sổ ở phía trong cũng là đen sì, qua rồi rất lâu, một cái quái dị dị lần điệu nói lời nói: "Hậu sinh tử, xem ra người thật là Long Lão Lan ngoại tôn."

Thanh âm này căn bản vốn cũng không phải là người vọng lại, mà như là con muỗi ong ong, côn trùng bỏ phệ tiếng vang, quái dị, bất quá rất rõ ràng.

Ta nói ta là, ta nghe trong thôn lão nhân nói, ngài lão nhân gia cả đời này cũng không hại người, như thế nào gần đến giờ già rồi, còn muốn làm những chuyện này đi ra. Nàng thờ dài, không nói gì. Ta còn nói, ngài lão nhân gia có phải là cảm thấy chính phủ oan uổng con trai của ngài, oan uổng Bảo Tùng ca? Nàng như cũ tại thờ dài, một lát sau, nàng nói: "Hậu sinh tử, lại nói tiếp người bà ngoại cái kia nhất mạch cùng chúng ta gia cũng là có một điểm sâu xa, Miêu gia mười tám động, ba mươi hai trong động khẩu, chỉ có chúng ta hai nhà tại bình đông, núi lớn môn hộ. Ta xem người cũng dường kim tầm cổ, không bằng chúng ta một lần, người thắng, ta thúc thủ chịu trời."

Ta nói lão nhân gia người không phải khi dễ người sao, nếu so với theo ta bà ngoại so, khi dễ ta một cái hậu sinh tử làm cái gì?

Nàng tự cười, thanh âm này tựa Dạ Kiều, làm cho người ta thấm đẫm sợ.

Một lát sau, nàng hỏi so không thể so với.

Ta nhìn nhìn hình đội phó bọn hắn, bọn hắn gật gật đầu, nói so. Máng bên cạnh, thật đúng là đã cho ta sẽ thắng ah? Trước phòng sau phòng cộng lại 10 cây súng, sợ hãi cái cầu ah? Ta còn chưa nói lời nói, đột nhiên một cửa mở, một cổ gió lạnh thổi đi ra, bốc lên bụi mù. Ta vô ý thức mà lui về sau hai bước, còn không có kịp phản ứng, chỉ thấy trên mặt đất ẩn con rết thi thể, liếm huyết mái chèo kim tầm cổ cái kia mềm mềm sắp sắp đôi cánh hạ tự dụng thẳng lên đến, phe phẩy, "Vèo" thoáng một tý, bắn ra vào cửa đi.

Hình đội phó, Mã Hải Ba còn có bên cạnh mấy cái cầm súng cảnh quan đều dùng súng kính ánh mắt xem ta.

Ta mặt không biểu tình mà nhìn xem trong cửa hắc đen ngòm trong phòng, không nói lời nào.

Ta biết rõ bọn hắn đều dùng kính ta có thể chỉ huy nhỏ như vậy một đầu côn trùng, nhưng là kỳ thật bọn hắn cũng không biết, cái kia Tiểu chút chút căn bản là không thêm giá đến ta, trực tiếp tự mình tự lao ra.

Trong phòng không có gì tiếng vang, đen sì mà cũng nhìn không thấy cái gì, ta chỉ là cảm giác được có một tí ý thức tại liên quan đến lấy ta, hần phi tốc vận động, dây dưa, cắn xé... Các loại động tác thông qua nào đó không biết tên tồn tại liên lạc với ta trong đầu đến, khiến cho ta một mảnh hỗn loạn. Qua vài phần chung, kim tầm cổ bay rồi trở về, hần dương dương đắc ý mà ở trước mặt ta bay rồi vài vòng. Ta nhìn thấy hần phảng phất lớn một chút, mà ta trong bụng không hiểu có một loại chắc bụng cảm giác.

Kim tầm cổ rơi vào bả vai ta thượng, sau đó theo cổ của ta trên lên bờ, chuẩn bị leo đến ta trong mồm đi.

Ta vừa nghĩ tới hần vừa rồi lại là hấp nùng huyết, lại là găm trùng thi, trong dạ dày tự một hồi bốc lên, vội vàng bịt miệng mũi, không cho hần tiến đến. Hần rất ủy khuất mà tại trong tay ta thượng nhúc nhích, một đôi đầu đen mắt trắng vào xem ta, ta vậy mà cảm thấy một tia mềm lòng đến. Nhưng mà trong nội tâm thật sự kháng cự, thế không buông ra tay. Hần thấy ta kiên trì, sau đó buông tha cho cùng ta câu thông, lại theo tay của ta bò lên xuống dưới, thân thể của nó lạnh lạnh, tựa Ngọc Thạch, cũng không thổi, còn có một cổ mùi đàn hương.

Ta cho rằng hần buông tha cho, nào biết cây hoa cúc (~! ~) một ngửa, cảm giác một vật theo bên ngoài đi đến bên trong chui vào, đón lấy trong bụng xiết chặt.

Hần rút cục về nhà, mà ta tắc chính là rơi lệ đầy mặt, ta thế không bao giờ... nữa khiến nó theo trong miệng leo ra.

Trong phòng truyền tới một lão nhân ai thán thanh âm "Không nghĩ tới Long Lão Lan thật sự luyện thành bốn mạng kim tầm, ai, đây là số mệnh ah, đây là số mệnh ah!" Vừa rồi côn trùng kêu vang vỗ cánh thanh âm dĩ nhiên không thấy, đón lấy, truyền đến nàng đề nén không được thút thít ni non khóc thút thít thanh âm, như có như không.

Hình đội phó xem ta, hỏi cũng không thể được bắt đầu rồi.

Ta biết rõ hần là muốn hỏi bên trong độc trùng thanh lý xong chưa, chứng kiến cái kia phó lại là tôn kính lại là sợ hãi bộ dạng, trong nội tâm của ta cảm giác thỏa mãn tự nhiên sinh ra. Chứng kiến trong nhà gỗ hắc khí tiêu tán rất nhiều, hơn nữa là Nhị muội như là đã nói nhận mệnh rồi, chỉ sợ là không định chống cự, nghĩ đến nên vậy không có việc gì rồi, vì vậy gật gật đầu nói: "Có thể, đi câu a, chú ý năng móng tay là được."

Nói lời này, ta cảm giác lỗ tai nóng rất, quay đầu xem xét, chỉ thấy ngày hôm qua nhìn qua cái kia gọi là Thanh Chi Tử thiếu niên, chính mang theo một cái roi nước sơn đầu gỗ com hộp đứng ở cửa sân, oán độc mà trừng trừng mắt, xem ta, cùng với phá cửa mà vào công cộng an toàn các chuyên gia tốt đây đặc dịch ý!

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Tiểu quỷ cầu thu dưỡng

Có người lập tức đi suru Thanh Chi Từ thân, chỉ từ cưu trong giáo phục tìm ra một cái ẩm áp trứng gà đến.

Điều này hiển nhiên là của hân bữa sáng, một món ăn trong hộp là cháo loãng dưa muối, hiển nhiên hân là vội tới nhà này người đưa com. Ta nghe trong thôn mất mù lão đầu nói qua, hai năm qua đều là Thanh Chi Từ tại chiếu cổ Vương Bảo Tùng mẹ của hân, gió mặc gió, mưa mặc mưa đưa com.

Hai năm trước (năm trước cùng năm nay), Thanh Chi Từ mới bao nhiêu? Mười một tuổi, có lẽ hay là mười hai tuổi?

Suru hết thân không có phát hiện gì, cảnh sát thả Thanh Chi Từ, nói với hân cảnh sát tại phá án, lại để cho hân bỏ đi điếm. Hân nghe lời, đi tới ngoài viện mặt, sau đó oán hận mà hướng trên mặt đất nhỏ nước miếng. Ta cảm giác hân đang nhìn ta, cái này tiểu hài tử ánh mắt để cho ta cảm thấy có chút không thoải mái, vì vậy tự đi vào trong phòng đi. Bên trong như trước ẩm ướt buồn bức triều nhiệt nóng, một cổ mùi lạ, đèn bị kéo ra, ta nhìn thấy la Nhị muội bị mấy nam nhân nâng lên đến, mà Vương Bảo Tùng tất bị hai cái khôi ngô cảnh quan áp trên mặt đất còng tay thương.

La Nhị muội tại theo chân bọn họ giảng:”Hân chính là người điên, các ngươi không cần phải làm khó hân.”

Ngày hôm qua ngọn đèn âm đạm ta không có nhìn rõ ràng la Nhị muội, chỉ cảm thấy hình dung tiểu tụy, hôm nay vừa thấy, phát hiện nàng cơ hồ gãy giống như cái xác ướp tựa như, trên người toàn bộ đều là xương cốt, mặt thập phần khủng bố. Ta biết rõ, giống nhau đường cổ, học Hắc Vu thuật, mỗi ngày cùng Quỷ Hồn liên hệ người, dương khí bị đoạt, số mệnh ăn mòn, nếu không có pháp môn, dung mạo đều khủng bố, hơn nữa mệnh cách phải không đặc chết già. Trước kia trên sách xem cuối cùng cảm thấy không tin, hôm nay vừa thấy, trong nội tâm càng hân.

Vương Bảo Tùng gãy dựa lấy bị để ép đi ra ngoài, mà la Nhị muội tắc chính là nhìn nhìn ta, nở nụ cười:”Thật là trò giỏi hơn thầy ah.” Nàng cười đến rất quý dị. Ta hỏi nàng ngày hôm qua tiểu quỷ, thi thể là đi nơi nào tìm hay sao? Nàng nói đúng vậy a, đã quên chuyện này rồi, tiểu quỷ thi cốt dưới giường mặt chôn lấy đâu rồi, về phần là ở đâu tìm hay sao? Ai làm nghiệt ngay tại ai chỗ đó tìm đây chứ.

La Nhị muội tê liệt tại giường không thể hành tẩu, mấy cái cảnh sát dùng chèn, mền đem nàng bọc lấy, chân địa phương tích tấp lưu lại rất nhiều tanh hôi nước đến, đem bà mấy người bọn hân hun đến khó chịu, tranh thủ thời gian mang lên trong sân đi. Ta cảm giác lão nhân này tánh mạng đã muốn đi mau đến cuối cùng. Mã Hải Ba ở bên cạnh xen vào, hỏi cái gì tiểu quỷ. Ta chưa cùng hân nói chuyện tới ngày hôm qua, chỉ là nói với hân, người lần trước không phải theo ta đề cập qua cùng một chỗ ấu nữ đột tử, thi thể bị trộm án kiện sao, đem bà giường chuyển mờ, đào một đào, sẽ biết.

Mã Hải Ba nói thật? Ta nói ta còn lừa người không được.

Hân bây giờ đối với ta lời nói tin tưởng không nghi ngờ, vội vàng gọi hai cái trong phòng suru tập chứng có cảnh sát đi tìm cái cuộc này ra còn đến, ta đem bà giường hướng bên trong đẩy một điếm, chỉ định một cái thi khí nồng đậm điếm cho bọn hân, làm cho bọn họ cẩn thận một chút đào. Trên mặt đất là tấm ván gỗ, nhưng là đã hủ, thoải mái lộng kiếm khai mở về sau, hai cái lớn tiểu tử bắt đầu vung cái cuộc đào đất, mà ta tắc chính là trong phòng bốn phía xem, muốn tìm một chút có cái gì kỳ lạ mấy cái gì đó.

Ta theo một cái mộc trong rương nhảy ra một ít mộc đâm chọc, vòng bạc, hương nến đám vụn vặt, lại đang điện thờ thượng tìm được mấy cái đầu gỗ điêu khắc tượng thần, bình, một đồng thảo dược, hương tro, Đào Mộc, xương cốt mảnh vỡ... Cùng với một cái rất sống động tiểu sứ bình em bé. Lúc này có người gọi đào được rồi, ta dời bước đến trước giường, chỉ thấy tại một đồng cứng rắn ngạnh bần kháng đất bên cạnh trong hầm, có một năm mươi cen-ti-mét chiều dài mỏng da quan tài, mùi tanh phóng lên trời.

Ta vội vàng gọi người đem bà phòng ở cửa sổ toàn bộ mở ra, sau đó gọi bọn hân đi tìm thấm ướt nước khăn mặt che mặt, ngồi xổm xuống, dùng bọn hân đưa tới một bà đỉnh này ra đem bà cái này quan tài gỗ mở. Mở ra quan tài, phát hiện bên trong là một cụ xám trắng khô lâu cái giả đồ, không lớn, bên trong thịt toàn bộ đều nát rồi, hóa thành một cục thịt bần huyết tương, vô số màu trắng giò bọ ở phía trên bò sát giao thoa.

Giờ khắc này ta cũng nhìn không được nữa, đi mục nội nó cao nhân hình tượng, ta té mà chạy ra mộc phòng, ghé vào đầu gỗ trên kệ, một cổ nước chua tự phun ra đến, mà nhỏ quả thực là phản ứng dây chuyền, ta bụng bắt đầu nào nổi lên cách mạng, vô số bánh trưởng khí bốc lên mà dậy, ngày hôm qua đồ ăn Trung Quốc, bữa tối thoáng cái tự toàn bộ cho ta phun ra, có tương đối gấp, rõ ràng còn theo trong lỗ mũi phun ra. Mà khi ta nhả đến trong bụng chỉ còn lại có nước chua thời điếm, phát hiện bên người còn có mấy cái bạn thân bảo trì ta đây tư thế.

Mã Hải Ba dùng khăn mặt bụm lấy cái mũi đi ra, chứng kiến chúng ta nhà những này uế vật, trên mặt lại là một hồi trắng. Hân thấy ta tốt một chút, sau đó nói:”Ta khép lại quan tài rồi, đến lúc đó mang về, lại để cho khoa kỹ thuật kiểm tra thoáng một tý, cũng biết là không phải rồi? Ai, ta làm cảnh sát hai mươi năm, cái gì chưa thấy qua? Chỉ là lúc này đây, thực con mẹ nó tà môn.”

Ta sợ hân không có đắp kín quan tài, phạm huỷ kiêng kị, có thi khí tràn ra, vì vậy cố nén trong nội tâm chán ghét đi vào xem. Một lần nữa đi trở về trong phòng, ta nhìn một chút chiết khấu tiểu quan tài, kín kẽ địa đỉnh tốt rồi. Ta hướng phía cửa Mã Hải Ba phát phát tay, tỏ vẻ có thể. Hết thấy hoàn thành, kết quả cuối cùng chỉ chờ bọn hân thăm vấn rồi, cái này địa phương quý quái, ta là một giấy đồng hồ nhiều không muốn chờ lâu, vì vậy ta nhắc chân chuẩn bị đi, không nghĩ tới rõ ràng đi không đứng dậy.

Cúi đầu nhìn qua dưới chân nhìn lại, ta sợ hãi kêu lên một cái một cái phấn điêu ngọc mài tiểu cô nương đang tại ôm chân của ta, khuôn mặt nhỏ nhắn đến mức đỏ bừng. Ta hướng ngoài cửa nhìn lại, phát hiện Mã Hải Ba đang tại chỉ huy mấy cái cảnh sát, một chút cũng không có phát hiện ta đây bên cạnh khác thường. Ta cúi đầu hỏi nàng:”Ngươi muốn làm gì?” Tiểu cô nương lắc đầu, chỉ vào bên kia tiểu quan tài há hốc mồm.

Ta hỏi nàng:”Ngươi là muốn muốn ta giúp ngươi mai táng tốt?”

Nàng lắc đầu.

Ta lại hỏi: "Ngươi là muốn ta giúp ngươi siêu độ vong linh?"

Nàng lắc đầu, liễu mạng lắc đầu, hoảng sợ mà xem ta. Ta cười cười, nói: "Ngươi không phải là muốn ta dẫn ngươi đi ư?"

Nàng rót cục gât đầu, trên mặt có dáng tươi cười, tượng đài chủ nhân tốt tiểu Cầu nhi. Ta có chút ít khó xử, ta một đại nam nhân mang theo tiểu quỷ tính toán như thế nào việc sự tình? Huống hồ ta cũng không phải rất hiểu rõ như thế nào đường tiểu quỷ. Nàng xem thấy ta là khó suy tư, nhảy dựng lên, tìm cần điều cây chổi lướt qua, lại cầm y phục của ta vuốt vuốt, xem ta không có phản ứng, sốt ruột đắc thắng khóc.

Xem nàng một bộ đáng thương dạng, trong nội tâm của ta mềm mại nhất địa phương không hiểu bị xúc động rồi, trong nội tâm đau xót. Ta hỏi nàng: "Ta như thế nào mang ngươi đi đâu này? Ngươi bình thường nghỉ ngơi ở đâu?" Nàng nếu ở trong quan tài lời mà nói..., nói thật ta thật sự tự quyết đoán cự tuyệt ta dù sao không có chức nghiệp bà cốt tốt như vậy tâm lý tổ chất. May mà không phải, nàng chỉ hưởng điện thờ thượng cái kia sử binh em bé.

Ta lấy khỏi cái kia lớn cỡ bàn tay sử binh, phát hiện tại em bé cổ phụ cận có một chỗ mở, mở ra xem xét, bên trong có rất loại nhỏ trong không gian chứa một điểm màu đen tóc, xương cốt, xám cùng dầu, có một tầng màng cách, thật cũng không hội tràn ra. Ta nói được rồi, ta mang ngươi đi, bất quá ngươi nếu không nghe lời, ta liền cho đem ngươi ném đến dưới thái dương mặt đi phơi nắng. Nàng sợ tới mức thẳng lắc đầu, đón lấy có tượng gà con nhỏ thóc đồng dạng gât đầu, thấy ta muốn cười. Ta giờ lên sử binh, nàng lập tức hóa thành một đầu bạch tuyến, chui đi vào.

"Lục Tả, Lục Tả..." Mã Hải Ba tới đây ta, ta nói làm sao vậy? Hắn cười cười, sắc mặt có chút không đúng, hắn hỏi một mình ngươi ở chỗ này nói nhỏ nói cái gì đó? Ta hỏi: "Ngươi không có thấy cái gì sao?" Mã Hải Ba ngưng ngừng nói ngươi đừng làm ta sợ. Ta nói tốt, hay nói giỡn, sau đó giờ lên trong tay ta thượng sử binh nói cái này ta muốn mang về, không có vấn đề à?

Mã Hải Ba nói đây là cái gì? Ta lắc đầu, giả bộ như thần bí hình dáng, nói cho hắn biết không nên hỏi, ta mang về xử lý.

Hắn lúc này cũng không có nói cái gì nguyên tắc a, nhẹ gât đầu, nói ngươi đem đi đi. Lúc này có người tiến đến gọi, nói xe đến rồi, hỏi ta muốn hay không trở lại thị trấn. Ta tự nhiên không muốn lại đợi tại địa phương quỷ quái này, vì vậy nói cùng nhau trở về. Ra sân nhỏ, ta nhìn thấy Thanh Chi Tử vẫn đang tại cửa ra vào bờ ruộng thượng đợi, ta không để ý tới hắn, nhâm tiểu hải này cầm thù ta.

"Ngươi là phản đồ, ngươi là chúng ta Miêu gia phản đồ..." Hắn tức giận mà xông ta hô.

Ta quay đầu lại nhìn hắn, hắn càng thêm dừng cảm, hướng ta nhỏ nước miếng: "Phi, các ngươi đem bà Bảo Tùng thúc lộng kiếm điên rồi, vừa muốn đem La bà bà giết chết, các ngươi những này người nhà quê... Ngươi, ngươi cái này Miêu gia phản đồ còn giúp bọn hắn!" Miệng của hắn âm xen lẫn miêu lời nói phát âm, ta nghe được rất khó khăn, nhưng là có thể trông thấy ánh mắt của hắn là phi thường oán độc. Tượng hắn cái tuổi này đúng vậy ánh mắt sáng ngời thời điểm, thế giới quan của mình đã muốn hình thành, chấp tung lũng, cực đoan, tức giận bất bình... Ta nhìn như vậy một đôi mắt, thậm chí có một loại nói không ra lời cảm giác. Trong sân hai cái lưu thủ cảnh sát tới kéo hắn: "Tiểu hải từ ngươi biết cái gì, đi, đi!"

Ta không nói gì, xoay người rồi đi. Đằng sau cái kia cảnh sát vẫn đang theo đạo huấn hắn: "Cái này La bà bà phạm vào vương pháp, bất kể là ai, cũng là muốn tiếp nhận giáo huấn..."

Trên xe ta cùng Mã Hải Ba giao đãi thoáng một tý đối với cái kia hai cái bị thương tuổi trẻ cảnh sát thanh trừ dư độc sự tình, hơn nữa còn giao đãi hắn, sau khi trở về cũng muốn mua có chút lớn mã thầy đến, bắt luận bao nhiêu, cắt miếng phơi khô vì mật, mỗi sáng sớm dùng 2 tiền, dùng ruột bạch nước sôi đưa tiễn. Liên tục một tuần lễ, không thể gián đoạn, như vậy lại vừa sắp xếp tận cổ độc.

Nói xong những này, đến thanh mông xã, ta xin miễn bọn hắn giữ lại, đổi xe xe tuyển một mình phản hồi thị trấn.

Đến thị trấn mới được là giữa trưa 12h, ta ở bên ngoài qua loa ăn được một phần thức ăn nhanh, sau đó mua chút ít dinh dưỡng phẩm đi huyện bệnh viện nhân dân vẫn an ta tiểu thúc. Đi vào phòng bệnh, đụng phải ta đường muội tiểu Tịnh, nàng xem ta liếc, không có báo ta, chỉ là hừ một tiếng, quay đầu đi. Ta tiểu thúc vẫn còn nhiệt tình, mời đến ta ngồi xuống, còn hỏi ta lần này đi núi xanh giới có cái gì không thu hoạch.

Tiểu thúc mặt đã muốn khe hở tốt miệng vết thương, hiện tại bọc lấy dày đặc lụa trắng, trước tiên ta hỏi hắn bệnh tình thế nào, hắn nói khá tốt, về phần lưu sẹo... Nam nhân mà, cũng không phải dựa vào mặt ăn cơm. Tiểu Tịnh ở bên cạnh tức giận nói, có vài đạo sẹo, tượng lưu manh đồng dạng. Tiểu thúc liền rống nàng, nói tiểu hải từ như thế nào một chút việc cũng đều không hiểu đâu này? Tiểu Tịnh đứng lên trừng ta liếc chạy ra đi, mà ta tắc chính là khích lệ tiểu thúc dùng nóng giận, thời kỳ trưởng thành tiểu cô nương cứ như vậy. Quá nhiều xin lỗi lời nói ta cũng không nói, vì vậy cùng hắn nói về tại Sắc Cái trong thôn chuyện đã xảy ra.

Tiểu thúc trầm mặc một hồi nhi, hỏi ta: "Trên người của ngươi thật sự có kim tằm cổ?"

Ta nói là, hắn nắm chặt tay của ta, theo ta giảng: "Lời này, về sau ngươi ngàn vạn mặc tại cùng ngoại nhân giảng, cũng tốt nhất mặc khiến người khác nhìn thấy. Ngươi tiểu thúc ta tuy nhiên tại núi trong rừng ngây người nửa đời người, nhưng là nhân tâm có lẽ hay là hiểu một điểm. Thời cô hậu có một mang ngọc cổ tị, ngươi cái này cũng là bảo bối, quá nhiều người biết rồi, ngược lại cho ngươi mang đến phiền toái, biết không?"

Ta gât gât đầu, tỏ vẻ mình bạch. Tiểu thúc thở dài một hơi, nói: "Ta đây mặt vấn đề không lớn, đến lúc đó cũng chỉ là vài đạo thiên sẹo, lại có chi phí chung chữa bệnh, ngươi không cần phải quá để ở trong lòng. Ta cả đời này cũng không có tiền đồ, tiểu Hoa cùng tiểu Tịnh lại từ từ trưởng thành, bọn hắn tính tình theo hắn mẹ, không tốt, ta rất lo lắng, về sau muốn có chuyện gì khó xử, ngươi đáp bắt tay. Còn có, ngươi cho ngươi thẩm tiền, nhiều lắm, ta gọi nàng trả lại cho ngươi..."

Ta vội vàng khoát tay nói không cần, còn nói tiểu Hoa tiểu Tịnh sự tình, không phải là chuyện của ta, nhất định sẽ giúp.

Chối từ một phen, tiểu thúc cũng không có nói cái gì nữa, lại cho tới Lí Đức Tài sự tình, nói như cũ không có cái tung tích. Cái này đã trong rừng cũng tổ chức người sưu qua nhiều lần, đều không cái dấu hiệu. Tiểu thúc thở dài, bắt đầu còn hận hận, hiện tại lại lo lắng vô cùng.

Ta tại bệnh viện chờ đợi hơn một giờ, sau đó đi bến xe thừa lúc xe tuyến phản về trong nhà.

Tuy nhiên trước kia báo bình an, nhưng là cha mẹ thấy ta bình yên trở về, vẫn đang vô cùng, ngược lại bên cạnh một ít người rảnh rỗi có chút thất vọng, đã chạy tới hỏi han, trung tâm ý là tại sao lại bỏ ta đem thả. Ta mặc kệ những này, đóng cửa lại đến, đem bỏ gửi tiểu quý hồn phách sứ bình cất kỹ hậu, nhận thức chăm chú quả thực nghiên cứu khỏi bà ngoại để lại cho ta cái kia cuốn sách bại hoại đến.

Mấy ngày nay tao ngộ đề cho ta hiểu được một cái đạo lý, bà ngoại để lại cho ta một số tài phú, rất lớn một số tài phú, hẳn có thể hóa mục nát vì thần kỳ, đem ta đưa một cái không tầm thường trong thế giới, nhưng là nếu như ta không hảo hảo lợi dụng lời mà nói..., tùy thời đều xuống dưới cùng nàng lão nhân gia ôn chuyện nói thật, bởi vì từ nhỏ tương đối sợ hãi ta bà ngoại, cho nên chúng ta trao đổi cũng không nhiều.

« trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » chung mười ba thiên, mỗi thiên mấy chục trang, cơ hồ hơn mười vạn chữ chính văn, đồng dạng số lượng từ chú thích giải thích, còn có thật nhiều tranh minh họa, tập tranh ảnh tư liệu các loại..., nói thật, ta trong lúc nhất thời thật đúng là khó có thể nắm giữ. Bất quá khi biết rõ những điều này đều là phi thường hữu dụng tri thức hậu, ta hiện tại động lực mười phần.

Ngày đó ta một mực mùi ngon mà đọc được đêm khuya, thẳng đến ánh trăng tây dờ, côn trùng thồn thức thời điểm, ta mới bị bối rối tập kích quấy rối.

Trong lúc mơ mơ màng màng, ta lại gặp được ta bà ngoại.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Bà ngoại báo mộng, ta tới thôi miên

Kỳ thật ta trước tiên liền nghĩ đến đây là đang nằm mơ, nhưng là cái này mộng lại chân thật đặc hư không tưởng nổi.

Trong thoáng chốc bà ngoại đi vào trước mắt của ta, rất rộng an ủi mà xem ta, sờ đầu của ta, nói: "Cháu ngoan, xem ra ngươi đã muốn có thể sơ bộ câu thông kim tâm cổ rồi, có thể không cần hạ đi theo ta rồi, thật tốt, thật không nghĩ tới ngươi lại là..." Thân thể của ta thể không nhúc nhích được, ý thức có chút mờ lung, nhưng lại có thể nói chuyện, vì vậy ta hỏi nàng: "Bà ngoại, mười hai pháp trong moon toàn bộ đều có thật không vậy? Ta mấy ngày nay gặp được sự tình, cũng đều có thật không vậy?"

Nàng xem thấy ta, không nói lời nào. Lúc này ta cũng không biết là nàng xấu rồi, cảm giác so trước kia ấn tượng muốn hôn cùng nhiều lắm, một lát sau nàng nở nụ cười, nàng nói chính ngươi cũng biết đáp án rồi, còn muốn hỏi ta làm gì vậy. Nàng lại nói tiếp đi, ngươi bây giờ coi như là kế thừa y bát của ta rồi, nhưng là đối với lớp người già người, có lẽ hay là thiếu chút ít nghi thức. Nàng để cho ta trở lại Đôn trại lão trong phòng, đi theo điện thờ thượng lịch đại tổ sư dập đầu cái đầu, bái tế thoáng một tý, sau đó lão trong phòng toàn bộ hết gì đó cũng không muốn rồi, tránh úc.

Ta nói tốt, không có vấn đề. Sau đó nàng lại nói cho ta biết, trên sách mấy cái gì đó sau khi xem, tốt nhất thiêu hủy.

Ta hỏi vì cái gì, nàng nói ta không có năng lực bảo vệ vật kia, cảm chính là gây tai họa, không biết có một ngày, sẽ có oan quỷ đến thăm tác khoản nợ, thiêu hủy vô khiên vô quái. Ta nói tốt, nàng lại hỏi ta có phải là cùng trung ngưỡng là Nhị muội đón đầu rồi, ta ý thức lại mơ hồ, không nhớ rõ nói gì đó, dù sao nàng nói không sợ, trung ngưỡng Miêu trại người, truyền thừa đã sớm bị mất, không có... Ai!

Nói xong nói xong, bà ngoại cũng đang thở dài, nói chúng ta cái này nhất mạch cũng sắp không có. Ta lúc kia cơ bản đều nhanh không có có ý thức rồi, cuối cùng chỉ là mơ mơ hồ hồ mà nghe được nàng giảng: tích đức làm việc thiện, tự giải quyết cho tốt.

Ngày hôm sau ta bắt đầu đứng dậy, tự nhớ rõ bà sự kiện: dập đầu nhận thức tổ, thiêu hủy sách nát, "Tích đức làm việc thiện, tự giải quyết cho tốt".

Cái này trí nhớ ta là như thế khắc sâu, thế cho nên ta sáng sớm bữa sáng đều không ăn, tự mua được hương nến tiền giấy, tìm cỗ xe xe lam đi trước Đôn trại đi bái sư nghi thức, tế điện tổ tông tiền bối. Lần nữa đi vào nhà bà ngoại, mới phát hiện bên trong âm khí xác thực dày đặc, ta cũng vậy có thể cảm giác được trong sân thổ địa hạ, tựa hồ chôn lấp vô số trùng thi trường xà. Đối với bà ngoại dặn dò ta không có có một tí lười biếng, nhen nhóm hương nến, ngoan ngoan địa đối với đại thần trên bàn thờ mười mấy bài vị ba khẩu chín bái, cung kính hô to viết: "Lịch đại tổ sư gia ở trên, tiểu tử Lục Tà tại hạ, mong bà ngoại Long Lão Lan phù hộ, thu vào trong môn, nhìn qua chúng tổ sư gia rủ xuống thương, không chê ta tư chất nông cạn, hữu ta cả đời bình an, không tai không khó."

Quỳ lạy xong sau, không biết là tâm lý tác dụng, có lẽ hay là mặt khác, ta cảm giác điện thờ thượng bài vị tại một khắc này có một cỗ luồng khí xoáy bay lên, đón lấy ta toàn thân âm áp, toàn bộ tinh huyết tượng ăn được nhân sâm quả giống nhau, toàn thân thư thái.

Ta bái hết thần, thiêu đốt hết giấy, thu thập sạch sẽ, tấm giấy không cầm, đi ra ngoài trước còn nghỉ giấy bòn tại khóa cửa thượng thời cộ sạch sẽ, toàn bộ tán lạc tại nhà chính ở phía trong. Bà ngoại sau khi chết, cái này sung khu nhà cũ đã là ta tiểu cậu danh nghĩa tài sản rồi, ta thời điểm ra đi lần nữa nhìn sâu một cái, về sau, đời này đều không có lại đến qua.

Ta trở lại trên thị trấn về sau, chạy tới sao chụp điểm. Nhà này cửa hàng là ta bạn từ nhỏ (cũng gọi là lão canh) mở, tại trong trấn học bên cạnh, làm chính là sự phụ cùng đệ tử sinh ý, bề bộn một hồi rồi rảnh một hồi cái loại này, vừa vận hiện tại đúng lúc là nhàn rồi thời điểm. Ta liền cho tìm được hần, lại để cho hần đem bà máy photo cho ta mượn một ngày, hỏi bao nhiêu tiền. Hần nói không cần, vừa vận cái kia ngày muốn đi thị trấn mua sắm gì đó, không mở điểm rồi, người muốn dùng, chỉ để ý dùng, huynh đệ cùng kéo nhiều như vậy, khó chịu lợi.

Ta cũng vậy không khách khí, đã nói, chạy về trong nhà đi đem bà sách nát lấy được sao chụp điểm đến.

Bà ngoại bảo ta đem bà sách nát thiêu rồi, ta tự nhiên đắc tuân thủ, nhưng là theo ta cái này vỡ đầu tử, tất nhiên không biết nhất thời bán hội là có thể tiêu hóa thành công, bất quá ta người này tại bên ngoài, mẹo mở đường tự nhiên hiểu nhiều lắm, đem văn bản quét thành PDF cách thức, xuống lần nữa cái Software bắt nó chuyển thành WORD cách thức (có chuyển không được), hai phần giữ lại, dùng USB dành trước, nghĩ đến đến lúc đó có thể mua cái MP4 tùy thời quan sát (lúc kia điện thoại còn không có thực hiện trí tuệ và năng lực hóa), kỳ thật so sách vỡ còn muốn thuận tiện nhiều lắm.

Vừa vận ta dẫn theo một cái 1G USB, ta tại cửa hàng ở phía trong bận đến dưới buổi trưa, cuối cùng tổng cộng làm 254M PDF cùng WORD văn đương, đem USB động tác phiên từ xóa bỏ một ít hậu, ta khảo đi vào, sau đó đem « trấn áp dây núi mười hai pháp môn » đốt quách cho rồi, đốt thành tro phi, hoàn thành bà ngoại phần thứ hai nhắc nhở.

Ta tại ăn lúc ăn cơm tối, nhận được Mã Hải Ba điện thoại, hần hỏi ta có rảnh không có, tình tiết vụ án có mới tiến triển.

Ta không có phản ứng đến hần, cười nói ta cũng không phải các người cực lãnh đạo, cũng không phân công quản lý chính pháp ủy, vì cái lông còn muốn đi theo ta báo cáo? Mã Hải Ba nói: "Ta không với người hay nói giỡn a, là như vậy, chúng ta đem bà Vương Bảo Tùng cùng mẹ của hần mang về thăm, Vương Bảo Tùng cái này kẻ điên căn bản thâm không được, nàng lão nương lại chỉ thừa nhận chú chết... rồi Hoàng Đóa Đóa chính là Hoàng lão rằng tiểu nữ nhi, giấu thì, về phần bầm thây án căn bản cũng không có chứng cứ chứng minh là bọn hần làm... Hơn nữa là Nhị muội giao đãi một cái trọng yếu tình huống, nói Hoàng lão rằng bệnh nặng cũng là nàng ở dưới cổ, không người có thể giải, sau đó nàng còn nói nàng muốn gặp người." "

Ta hỏi thấy ta làm gì vậy, kéo việc nhà?

Mã Hải Ba mềm giọng muốn nhờ, hần nói với ta nhân mạng quan thiên, mà đây là Nhị muội đã muốn bệnh nguy kịch rồi, nhìn không được mấy ngày, để cho ta tốt nhất sớm một chút đi qua đám người đến giúp ngọn nguồn, đưa tiền Phật đưa đến tây, có phải là đạo lý này. Hơn nữa, dù cho ta không nhìn mặt mũi của hần, cũng phải nhìn tại Hoàng Phi muội muội mặt mũi ah? Cái kia Hoàng lão rằng đúng vậy nàng đại bá nì!

Ta nghe được điện thoại chỗ đó thanh âm rất âm ỉ, hỏi người ở chỗ đầu này? Lão tiểu tử đó hắc hắc cười không ngừng, không nói chuyện, kết quả không có mấy phút nữa, nhà của ta nhà chính cửa bị người đẩy ra.

Nguyên lai vì bảo hiểm để..., hần tự mình lái xe tới tiếp ta.

Trông thấy một cái mặc đồng phục cảnh sát tiến đến, phụ mẫu ta có chút sợ hãi, khẩn trương mà đứng lên chào hỏi, cha ta cho rằng lại là lần trước sự tình, xoa xoa tay, khỏe mắt nếp nhăn lại thâm sâu khe vài phần. Cũng may Mã Hải Ba có lẽ hay là biết làm người, miệng cũng lấu cá, chỉ chốc lát sau sẽ đem phụ mẫu ta hồng phai cao hứng. Khi biết được hần ý đồ đến, mẫu thân của ta vội vàng thúc giục ta, đi sao đi nha, nhà nước người tìm người làm việc, người còn ở nơi này ăn cái gì cơm? Tại chúng ta chỗ ấy dân chúng trong mắt, chính phủ quyền uy phi thường cao (về như thế nào dựng nên ta đây sẽ không chue tự), nhà nước sự tình chính là thiên đại sự, phụ mẫu ta văn hóa không cao, cảm thấy mặc đồng phục (đặc biệt là đồng phục cảnh sát), chính là nhà nước người, người ta tìm người, phải muốn tích cực phối hợp.

Trên đường thời điểm, Mã Hải Ba theo ta giảng một chút án kiện tiến triển. Ta đưa ra mấy cái điểm đáng ngờ: một, Vương Bảo Tùng rốt cuộc là thực điên hay là giả điên? Giả điên mọi chuyện đều tốt giải thích, nếu là thật điên, là Nhị muội co quắp trên giường có hơn nửa năm rồi, như thế nào đi đào phần mộ? Hai, Vương Bảo Tùng là bầm thây án hung phạm, đây là ta nhìn qua khí nhìn qua ra tới, không có chứng cứ, cũng làm không phải thật, chuyện này mẹ của hần biết không? Giết người động cơ là cái gì?

Mã Hải Ba nói: "Ý của người là còn có người thứ 3 tồn tại?"

Ta nói ta chỉ là hoài nghi, Hắc Vu thuật, Mao Sơn đạo thuật bên trong cũng có năm quỷ vận chuyển thuật các loại... Pháp môn, không nên tự mình ra tay, đều có linh tà vật đi đào phần mộ nạy ra thì, nhưng là là Nhị muội hiển nhiên cũng không có loại này đạo hạnh. Nói ngắn lại, là Nhị muội La bà bà mới là cá án kiện mấu chốt, chỉ cần nàng hoàn toàn mở miệng, cơ bản sẽ không sự tình... Đương nhiên, Sắc Cái bên kia có lẽ hay là không cần phải thư giãn, muốn thực sự người thứ ba, nhất định vẫn còn Sắc Cái thôn.

Nói cho hết lời, ta lập tức nhớ tới một đôi oán độc ánh mắt, trong nội tâm muốn không thể nào đâu...

Mã Hải Ba nói: "Người không làm cảnh sát thật sự là đáng tiếc, nói được ta nhà tranh bồng nhiên thông suốt." "

Ta biết rõ hần là tại nhing nọt ta bọn hần những này vài thập niên lão bánh quẩy, làm qua bản án so ta đã thấy xinh đẹp Little Girl còn nhiều, làm sao có thể ngay những này không thể tưởng được? Nhưng mà người tổng là ưa thích nghe lời hay, một câu nói kia nói được lòng ta ở từ ở phía trong một hồi kích động, tự hiểu là hình tượng của ta cũng cao lớn vài phần, đối với chuyện này tâm tính cũng tích cực bắt đầu đứng dậy.

Ta nghĩ tới vừa mới học được một thứ gì, vì vậy cùng Mã Hải Ba giảng, có lẽ ta có thể cho kẻ điên Vương Bảo Tùng mở miệng.

Hắn nói thật? Ta nói có thể thử xem, bắt quá muốn chuẩn bị một điểm đồ vật. Hắn nói những này đều tốt xử lý, trong cục kinh phí sung túc, có cái gì cần mua sắm, cứ mở miệng. Vì vậy ta lại để cho hắn chuẩn bị cho tốt đàn hương, hoàng lá bùa, tịnh thủy, Phật nhạc bằng từ, lớn một chút máy ghi âm hoặc là âm tương vân... vân, những này Mã Hải Ba gọi điện thoại gọi người từng cái làm theo. Chờ chúng ta đến huyện cục lúc, đã muốn toàn bộ chuẩn bị xong.

Ta tại lần trước ta đợi chính là cái kia phòng thẩm vấn thấy được sợ hãi rụt rè Vương Bảo Tùng, có tố chất thần kinh phòng bị.

Mã Hải Ba nói cái này kẻ điên ngẫu nhiên hội không khống chế được, bạo khởi đã thương người, hỏi ta muốn hay không cho đánh hắn đánh một châm trần định tề, ta nói không cần, đánh cho trần định tề còn hỏi cái gì, cho uy com no có hay không?

Bên cạnh Dương Vũ bảo hôm nay cho hắn thêm đồ ăn rồi, thịt kho tàu, ăn được ba chén đầu rồi, khẩu vị rất tốt. Ta nói tốt, gì đó lưu lại, các người đi ra ngoài, hết thấy xem Video là tốt rồi. Dương Vũ lại lấy không đi, muốn lưu lại, nói muốn khoảng cách gần quan sát thoáng một tý thần kỳ vu thuật. Ta suy nghĩ một chút, nói cũng có thể, bắt quá chế ngự muốn cỡi xuống đến, miễn cho kích thích Vương Bảo Tùng.

Hắn đồng ý, thay đổi một kiện áo sơ mi trắng.

Vương Bảo Tùng bị trói ngược tại thẩm vấn trên mặt ghế, thì thảo tự nói mà nói chuyện, rất mơ hồ, dần dần dần có không, nhưng là thần sắc nhưng lại thập phần phòng bị, tố chất thần kinh, trong chốc lát trừng mắt, trong chốc lát chuyển cổ. Ta cũng không nói chuyện, mở ra máy ghi âm, phóng nổi lên Phật giáo âm nhạc tới đây âm nhạc thật là bình thường cái chủng loại kia... Bình tâm tĩnh khí nhạc khúc, âm điệu hòa hoãn, ngôn ngữ đơn giản, tại rất nhiều chùa chiền hoặc là hương nền tế phẩm trong tiệm đều phóng.

Nhen nhóm một cây đàn hương, ta ngồi ở sau cái bàn mặt không nói lời nào, con mắt bế đóng. Theo tiếng âm nhạc mà tiếp tục, Vương Bảo Tùng tính thần bắt đầu chậm rãi trầm tĩnh lại, trong cơ thể chắc bụng cảm giác lại đem thân thể của hắn cơ năng cho một chút ăn mòn.

Đại khái hơn hai mươi phút đồng hồ về sau, Vương Bảo Tùng bắt đầu tiến nhập buồn ngủ trạng thái.

Ta dùng tịnh thủy giặt tay, sau đó đem hoàng lá bùa tay lấy ra, cắn một chút đầu lưỡi, đem giọt máu ở phía trên, vẽ về đều đặn, bắt đầu hát lên chiêu hồn ca đến: tam hồn ném này ở khó tìm trở lại, một lòng rời rạc bên ngoài, 2 phách chưa đầy tiếc, ngày hôm qua ăn cây dầu sỏ, hôm nay đem bả hồn ném, hồn rơi không ngừng tận, ra đời bất an ninh, phách quy về ở hồn trở về... Ta niệm thanh âm cũng không lớn, âm tuyến thật nhỏ, như có như không, đương nhiên, những này cũng chỉ là y hồ lộ họa vẽ hồ lô mà hát, ta ở đâu hiểu những này? Ta chính thức đòn sát thủ, có lẽ hay là kim tằm cổ.

Kim tằm cổ, có thể đưa người ảo cảnh bên trong, không được giải thoát người, được mê hoặc, dễ bảo.

Bên cạnh Dương Vũ Dương cảnh quan con mắt trừng đặc cực đại, thì thảo tự nói nói: "Đây là thuật thôi miên, có lẽ hay là trong truyền thuyết nhảy đại thần?" Ta không để ý tới hắn, một lòng cùng trong thân thể cái vị kia gia tại câu thông, may mà phía trước ta hết thấy đều chắn dậm tốt, vị này bắt lương khách trọ rốt cục xuất thủ. Theo thanh âm của ta chậm rãi biến không, rũ cụp lấy đầu nửa ngủ nửa tỉnh Vương Bảo Tùng đột nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt đăm đăm, không có tiêu điểm mà chỉ xem phía trước. Trong nội tâm của ta vui vẻ, vốn là hỏi hắn mấy cái đơn giản vấn đề, ví dụ như danh tự, người ở nơi nào, lớn bao nhiêu... Thấy hắn đã hoàn toàn lâm vào ra hồn trạng thái, liền trực tiếp hỏi: "Vương Bảo Tùng, người tại sao phải giết người?"

Hắn ánh mắt một phen, lộ ra khinh khinh đến, ngữ điệu rất nhẹ, nhưng là rõ ràng nói: "Ta không muốn giết người, là chúng để cho ta giết."

"Bọn họ là ai?"

"Chúng? Chúng là sơn thần gia gia... Chúng nói có người đắc tội sơn thần, là tội nhân, tự muốn đem hắn giết. Giết người xong, chúng tự lại cho ta vàng, thật lớn vàng, thật nhiều vàng..."

"Chúng là con lừa lùn?"

"Chúng là sơn thần gia gia nì... Cũng không dám gọi chúng làm con lừa lùn."

"Chúng ở nơi nào?"

"Sơn thần gia gia ở phía sau đình nhai tử ngàn năm dưới cây cổ thụ mặt, ngàn năm cung phụng, vạn năm tu hành..."

...

Ta cùng Vương Bảo Tùng một hỏi một đáp, Dương Vũ ở bên cạnh xoát xoát mà ghi chép lấy, ta không sai biệt lắm hỏi xong cả giết người bầm thây án kiện quá trình, sau đó lại cùng Dương Vũ câu thông một chút, chứng cứ liên hoàn dây xích, chuyện đã xảy ra, còn có giết người nguyên do vân... vân đều cơ bản làm rõ về sau, ta đem bả đàn hương bóp tắt, sau đó lại hát một đoạn mình cũng không phải rất giải thích cười nhỏ, đã xong quá trình này.

Vương Bảo Tùng sâu kín tĩnh lại, mờ mịt chung quanh về sau, mãnh lực giây dựa, một lần nữa bắt đầu nói đến mê sảng.

Cửa mở ra, Mã Hải Ba đi tới cầm thật chặt tay của ta, nói đến nơi này cái phần thượng, án kiện cơ bản hoàn tất rồi, đây quả thực quá thần kỳ, tựa như nằm mơ. Ta nói kẻ điên là giết người, nhưng hắn chính là bệnh tâm thần, căn bản cũng không có hình sự hành vi năng lực, hơn nữa là bị sơn tiêu con lừa lùn sai sử mị hoặc, loại chuyện này chúng ta đều tin, nhưng là chưa hẳn dân chúng sẽ tin tưởng; dân chúng có thể tin tưởng, nhưng là chưa hẳn thượng cấp sẽ tin tưởng, chính người suy nghĩ thật kỹ nên xử lý như thế nào a.

Hắn không thêm đề ý, cười nói những điều này đều là chút lòng thành, sau đó lại hỏi ta, bằng không đón lấy đi thẩm la Nhị muội a? Nàng bây giờ đang ở

huyện bệnh viện nhân dân trọng chứng giám hộ trong phòng, thân thể đã muốn bệnh nguy kịch, không có mấy ngày, nhanh không được, nếu không dựa vào nghị lực cường chống, tử vong thì ra là hôm nay chuyện ngày mai rồi, không đánh chuẩn.

Ta nói được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: La Nhị Muội yêu cầu

Lúc cách một ngày, ta lại cùng La bà bà (gọi thẳng La Nhị Muội, tựa hồ đối với người chết bất kính) gặp mặt, tại bệnh viện trọng chứng giám hộ trong phòng. Lúc này đây, trên mặt của nàng cơ hồ là tử khí tràn ngập, nhìn xem nàng, phảng phất chính là một trận khô lâu.

Như cũ là Dương Vũ ở một bên làm ghi chép.

Ta đứng lên hướng nàng cúi đầu cúi chào, nàng híp mắt xem ta, tinh thần uể oải. Ta nói ngài lão nhân gia chỉ tên muốn tìm ta, vì cái gì? Có lời gì người liên trực tiếp giảng tốt rồi. Khóe miệng nàng trên lên dương, miễn cưỡng lộ ra một điểm đáng tươi cười, cố sức mà xem ta, nói: "Khổ hơn nửa đời người, không nghĩ tới rõ ràng còn ở lại tốt như vậy phòng ở."

Ta nhìn cái này cửa phòng bệnh cửa sổ vậy có lưới sắt kên, dây thép giường bạch chắn bông, tràn đầy Formalin hương vị, chỉ có cười khổ.

Ánh mắt của nàng vẫn đục không chịu nổi, cơ hồ là khinh khinh, nhúc nhích, chứng kiến nụ cười của ta, cũng cười, nụ cười này tựa hồ có giải thoát ý tứ hàm xúc, ta cũng không hiểu, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải, Mã Hải Ba để cho ta tới thăm vấn La bà bà, nhưng kỳ thật án kiện đã muốn tiến nhập cuối cùng, về phần đằng sau tiến triển như thế nào, tòa án như thế nào phán, đều theo ta, thậm chí cùng trước mắt ta cái này sinh mệnh lực hao hết lão nhân, đều đã không có bao nhiêu quan hệ.

Nàng cố gắng trong chốc lát, rốt cục nói: "Ta tìm người đến, là muốn cho người làm một cái nhân chứng, nói nói con ta sự tình."

Ta nói con của người bị con lừa lùn mê hoặc giết người bầm thây sự tình, hẳn đã muốn nhận tội rồi, về phần như thế nào phán, đó là tòa án sự tình. Nàng phi thường giật mình, vừa rồi mạch suy nghĩ cũng có chút tiến hành không nổi nữa, trừng trừng mắt tại ho mãnh liệt, bên cạnh hộ sĩ tới giúp nàng đập lưng, rốt cục, nàng ho ra một ngụm máu đỏ thẫm cục đàm đến, nhà ở một bên, lúc này mới chuyển biến tốt đẹp. Nàng oán độc mà xem ta, nói người rốt cuộc đối với hẳn dùng cái gì? Hẳn bây giờ là người điên, một điểm sọ não cũng sẽ không có.

Ta nói ta dùng chiêu hồn thuật, muốn đem hẳn hồn gọi trở về đến, nhưng là không có thành công, bắt quá hẳn ngược lại cung khai.

Nàng hỏi người Hán tòa án hội như thế nào phán?

Ta nói ta không phải hiểu lắm, bất quá giống nhau mà nói, kẻ điên chính là bệnh tâm thần, là không có hình sự hành vi năng lực, trị không được tội. Sắc mặt của nàng lúc này mới tốt rồi một điểm. Nàng nói nàng không hiểu, nhưng là nàng tin ta, bởi vì ta là Long Lão Lan ngoại tôn. Ta bị nàng nói được có chút quái không có ý tứ, cảm giác có điểm giống tiểu thuyết võ hiệp, cao thủ trước khi chết, đối với cừu gia của mình đối thủ khâm phục không thôi, phó thác tiểu bối. Nhưng là nói thật, ta cũng không có giấc mộng đi quân Vương Bảo Tùng sự tình, ta chính là cái tiểu hộ cá thể, ta còn muốn nuôi sống gia đình, còn có cha mẹ muốn phụng dưỡng, phụ mẫu ta hơn năm mươi tuổi còn muốn cả ngày làm việc tay chân, ta nói đó có cái kia tiền nhân rồi cùng thời gian rồi.

Vương Bảo Tùng nửa đời sau sự tình, chủ yếu còn phải do quốc gia có quan hệ ngành đề ý tới, bằng không thì chúng ta không phải bạch giao nhiều như vậy thuế ah, sai rồi, tại thiên triều, người đóng thuế cái từ này cũng không giống như lưu hành, có quan hệ ngành cũng luôn nên xuất hiện thời điểm không hiện ra, không nên xuất hiện thời điểm tự xuất hiện ta biết rồi, La bà bà lo lắng hết lòng, chung quy rốt cuộc, vẫn là vì nàng cái kia điên nhĩ tử.

La bà bà hỏi ta đi xem cái kia Hoàng lão rằng có hay không. Ta lắc đầu nói không có, ta không sao nhìn tên gian thương kia làm gì vậy?

Nàng rất kỳ quái, nói ta không phải Hoàng lão rằng thỉnh đề đối phó nàng? Ta lắc đầu, nói thuần túy là một cái trùng hợp người qua đường. Nàng không hiểu ta có ý tứ gì, vì vậy ta đem cả sự tình tiền căn hậu quả cùng nàng nói về, nàng yên lặng nghe, sau khi xong thở dài một tiếng: "Ai, đây là số mệnh ah..." Ánh mắt của nàng ở phía trong dần dần triệt nhiều dư mất, lã chã lưu lại vẫn đục nước mắt đến. Ta phát hiện, ta bà ngoại, La bà bà các nàng những người này, đều thấp phần tín mệnh.

Bất quá cũng là, làm một chuyện này, cái gì cũng không tin, tự nhiên là không thể nào, tới tầm phía trên đều có thần kỳ.

Ta cũng vậy bắt đầu có chút tin.

Hết thấy đều đã sáng tỏ, La bà bà rốt cục bắt đầu nói những chuyện này đến. Nàng tâm tình không cao lắm, nàng chỉ nói là nàng cho Hoàng lão rằng rơi xuống cổ, cái này có trong thiên hạ ngoại trừ nàng, ai cũng giải không được, nàng nói ta muốn không tin có thể đi nhìn xem, nhưng không cần phải loạn thử, một bước sai lập tức chết mất, không có nói chuyện. Ta nói ah, cái kia thì thế nào? Nàng muốn ta hỗ trợ đi hỏi một câu Hoàng lão rằng người nhà, có nguyện ý không hẳn còn sống, nếu muốn sống, muốn giải cổ; nếu như muốn giải cổ, tự cần phải chịu trách nhiệm khỏi nàng nhĩ tử sau này cuộc sống kể cả trị liệu phí tổn.

Ta nói ta giúp ngươi hỏi một chút a, thứ này cũng không quan trọng, Hoàng lão rằng không phải còn có ý thức sao? Kẻ có tiền rất sợ chết. Hối hận tự quản dụng nhất.

Ta hiện tại suy nghĩ cẩn thận rồi, La bà bà là chuẩn bị lừa bịp thượng Hoàng lão rằng nhà hẳn nàng vừa bắt đầu là chuẩn bị trả thù Hoàng gia, vì vậy đem Hoàng gia thân thể sức chống cự yếu nhất tiểu nữ nhĩ, sáu tuổi nửa Hoàng Đóa Đóa hạ độc giết chết, chế Thành tiểu quý; sau đó bắt đầu tra tấn Hoàng lão rằng, nhưng là đương làm Vương Bảo Tùng ra tù về sau, La bà bà lại phát hiện nhĩ tử đã muốn điên rồi, nàng rời tách thể, như không có người quản, nhĩ tử đời này cũng cứ như vậy rồi, không có vài ngày muốn đến dưới mặt đất cùng nàng, suy đi nghĩ lại, vì vậy trừ tính lấy hôm nay trận này tiết mục.

Nàng đến Sắc Cái thôn, cả đời đều không có làm cho người ta biết là cái đường cổ người, bà cốt, lần này ra tay, căn bản chính là muốn hi sinh chính mình, thành toàn nhĩ tử.

Dương Vũ gọi điện thoại, Hoàng gia bên kia rất nhanh tự truyền đến tin tức, các nàng nguyện ra 50 vạn, đem Vương Bảo Tùng đưa đến châu bệnh viện tâm thần đi trị liệu, cũng gánh nặng đến tiếp sau hết thấy phí tổn. Ta sớm nghe nói Hoàng gia là chúng ta cái kia huyện nghèo ở phía trong tỉnh ra thượng nhà phú hào, giờ phút này quả nhiên xa xỉ. Ta đem bà bên kia tin tức cho La bà bà nói rõ, nàng nói chuyện này, muốn ta đến người bảo đảm, nếu như Hoàng gia không thủ tín, có ta trọng tài các nàng, nàng lão nhân gia cũng yên tâm. Nghe ý tứ nàng là trông cậy vào như Hoàng lão rằng cô tiểu chuyển biến tốt đẹp, Hoàng gia trở mặt thời điểm, để ta làm ra tay duy trì khế ước.

Ta quả quyết cự tuyệt, loại này điều sự ta một ít đều không muốn trêu chọc.

Thấy ta không chịu, nàng cười toe toét không có răng mà miệng đang cười, sau đó hỏi ta: "Ngươi có phải hay không đem bà cái kia tiểu quý chứa chấp?" Ta nói đúng thì thế nào, không đúng thì thế nào? Nàng nói ngươi không biết dưỡng, không có vài ngày tự lĩnh thể tiêu tán rồi, ba hồn bảy vía đều không, trọn đời trừ khử. Ta nói thôi đi, nhà của chúng ta lại không phải là không có cái này pháp môn.

Nàng rất bất đắc dĩ nói, nàng có một biện pháp có thể triệu hồi tiểu quý địa hồn (lại vì thức hồn), tỉnh lại trí nhớ, trọng khai mở linh trí.

Trong nội tâm của ta vừa động, tỉnh lại trí nhớ đối với ta tới nói thật không có gì lực hấp dẫn, nhưng nếu như là trọng khai mở linh trí lời mà nói..., vậy thì thật sự để cho ta trông mà thêm tiểu quý thuần âm, vốn là tâm tính dù cho lại thuần phác thiện lương, nhu thuận đáng yêu, nhưng là thời gian lâu ngày, cũng muốn bị ứ âm khí rửa tâm trí, trở nên ghen tị, mang thù, thô bạo cùng ngây thơ, dị hoá vì tà vật, cuối cùng tâm trí đều không có, chỉ lưu lại có tàn bạo bản năng. Nếu như có thể triệu hồi địa hồn, trọng khai tâm trí, như vậy tiểu quý có thuộc tại ý thức của mình, thế giới quan, phương có sở thành tựu.

Mà với tư cách chủ nhân của nó, ta tắc chính là mới có thể nước lên thì thuyền lên.

Ta đồng ý, nói nếu có, ta đây nguyện ý làm cái này nhân chứng, một phương bội ước, ta tới truy cứu. Nàng xem thấy ánh mắt của ta, nói muốn ta phát một cái Huyết Chú, trong nội tâm của ta nhảy dựng. Muốn nói ngày xưa, với tư cách chịu đủ đảng giáo dục nhiều năm, cảm vô thần luận ta đây, thế thể hãy cùng nói lão đồng dạng, tự nhiên sẽ không cự tuyệt. Nhưng mà ta khổ đọc vài ngày sách nát, biết được một ít môn đạo, tự nhiên không dám đáp ứng.

Cái gì là Huyết Chú? Đó là một loại dùng máu của mình với tư cách dẫn đường, đọc chú ngữ, đem chính mình linh hồn một bộ phận cấy ghép đến một người khác thể, hoặc là khế ước bên trong. Người phía trước này đây tánh mạng làm đại giá, hẳn này đây không chút máu làm đại giá. Tại đây chúng ta chuyên giảng hẳn, nếu như ta không có chấp hành khế ước nội dung, hoặc là chấp hành bất lực, sẽ gặp mọi việc không thuận, nhưng lại liên lụy người nhà, suy yếu, nhiều bệnh thậm chí đặc huyết dịch bệnh mà chết. Loại này chú pháp ác độc cực kỳ, sớm nhất nghe nói nguyên ở Thái Lan hàng đầu thuật, nhưng mà Miêu Cương Hắc Vu thuật, Mao Sơn đạo thuật vân... văn bằng môn tà đạo trung cũng có cùng loại pháp môn.

Ta thật sự lại càng hoảng sợ, không nghĩ tới La bà bà tính toán đúng là cái này.

Ta vỗ vỗ tay đứng lên, nói với nàng đến: "La bà bà, cái kia biện pháp ngươi nếu cho ta, ta tự nhiên cao hứng, về sau nhìn thấy Vương Bảo Tùng cũng đều có một phen trông nom; ngươi nếu không phải dám cho, ta tình nguyện lại để cho cái kia tiểu quý giặt quần áo nấu cơm làm vệ sinh, cho ta đương làm nha hoàn, cũng không muốn vì cái này nhìn không thấy sờ không được mấy cái gì đó đi mạo hiểm, phong hiểm cùng tiền lời hoàn toàn không đúng đợi chứ sao. Ta về nhà, chuyện của các ngươi ta mặc kệ vốn tự chuyện không liên quan đến ta."

Ta xoay người rời đi, không có đi tới cửa đã bị nàng gọi lại. Ta bình tĩnh mà nhìn xem nàng, đẩy cửa tay lại không có thu hồi lại.

Nàng tràn đầy dục vọng trong cặp mắt lại chảy ra cuộn cuộn nước mắt đến, nàng nói làm sao ngươi có thể như vậy? Ta thờ ơ mà nhìn xem nàng, muốn trước kia ta thật sự tự mềm lòng rồi, nhưng là nghĩ tới nàng dưới giường chôn lấy tiểu cô nương thì thế, nghĩ đến những kia ác độc chú pháp, lòng ta tự như mỗi sáng sớm lão Nhị giống nhau cứng rắn.

Nàng đã nói a, chiết trung (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hoà) thoả một tý, nàng kia đối với Hoàng lão rằng phát Huyết Chú a. Ta thờ dãi một hơi, nói cái này có thể, dù sao không để cho ta có hại chịu thiệt là được. Ta biết rõ nàng cũng không quá tình nguyện Hoàng lão rằng bị lần này một kiếp, sống không quá vài chục năm, đến lúc đó người Hoàng gia tổn hại khế ước, nàng cũng là không có cách nào khác sự tình. Hoàng lão rằng tại châu đệ nhất bệnh viện nhân dân nằm viện trị liệu, điều tra ra chính là trùng hút máu phổi khí trướng, nhưng mà tiền tiêu vô số, hiệu quả không thấy khá, đang chuẩn bị chuyển viện đi một đường thành thị đâu rồi, hai ngày trước nhận được tin tức, liền còn chưa đi. Vừa rồi nhận được điện thoại,

cũng đã lên đường, lập tức chạy tới.

Sự tình thỏa đảm, ta cuối cùng hỏi La bà bà: "Là Thanh Chi Từ giúp người đi tới chỗ a, đào phần mộ, tiếp thi dầu, chế tiểu quỷ những chuyện này, cũng là hấn làm a? Tiểu quỷ này hiện tại mới mười bốn tuổi a, gan nhỉ rất lớn!"

La bà bà không nhìn ta, nhắm mắt lại, không có đáp lại.

Ta cùng Dương Vũ ngồi ở ngoài phòng bệnh trên ghế dài, ta chăm chú đối với hấn nói: "Trong ghi chép mặt nào nên xóa, nào nên lưu, biết?"

Dương Vũ gật đầu nói biết rõ, ta cùng hấn xác nhận: "Có sự tình muốn nát tại trong bụng, bằng không thì hội trường trùng, biết không?" Hấn nghe ra ta có uy hiếp ý tứ, yên lặng xem ta trong chớp lát, nghiêm túc gật đầu, đã nói. Hấn hỏi ta những này Hắc Vu thuật là như thế nào học hay sao? Khoa không khoa học? Ta không nói lời nào, trăm mặc, ta cũng không có đáp án, không biết trả lời thế nào vấn đề của hấn.

Hấn thấy ta không nói lời nào, cho rằng phạm huy kiêng kỵ rồi, vội vàng nói xin lỗi. Ta nói những này không ngại nhanh. Một lát sau cái kia gọi là Hoàng Phi nữ cảnh sát đã tới, nàng hỏi ta Dương Vũ nói là sự thật sao? Ta nói nào sự tình? Nàng tự giảng nàng đại bá Hoàng Kiến thiết (ta đây lúc mới biết được Hoàng lão bản tên thật) thật sự bị hạ độc đến sao? Ta nói ta làm sao biết, La Nhị Muội nói là, các người phải tin tự thử xem, không tin thì thôi chứ sao. Nàng lập tức hốt mất tự do, nói người cái này người làm sao dạng như vậy?

Nói thật, tại ta đã thấy trong nữ nhân, Hoàng Phi không tính là xinh đẹp nhất, nhưng là tuyệt đối thật là đặc biệt, rất có khí chất một cái nàng làn da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, dáng người cũng khúc gãy nên Linh Lung, một mét sáu bảy thân cao hơn nửa nhân rồi cái kia quạ sắc như bọc tóc dài... Máu chốt nhất là nàng mặc thượng chế ngự lúc cái kia hiện ngang tư thế oai hùng, cho dù là nhất bất bệ nam nhân đến xem, đều không thể không tâm động.

Nhưng là, nàng là nữ thân, có văn bằng có công tác có bối cảnh, mà ta đâu rồi, nói không dễ nghe điểm, tự chỉ là một Hai lúa, cùng xâu tia, hội điểm vu cô chỉ thuật có làm được cái gì, có thể tới tiền sao? Hai người chúng ta, nhưng nếu không có lúc này đây bản án, sinh mệnh từ nay về sau định không cùng xuất hiện, ta dù cho có một chút hoa tốn tâm tư, nhưng là cũng chỉ là phí công mà thôi.

Có đôi khi, người đối với có chút Kinh Hoa Thủy Nguyệt mấy cái gì đó quá mức kỳ vọng, ngược lại bị thương.

Nhìn xem khôn cùng cả đời, tê liệt tại giường La bà bà chỉ biết, những vật này trèo lên lên không được nơi thanh nhã.

Cuốn cuộn thời đại nước lũ cuối cùng sẽ đem hấn đào thải.

Có lẽ là tự ti a, ta đối với Hoàng Phi tự có một chút kháng cự cảm giác. Nhưng mà nàng mưa rơi Lê Hoa khóc cho lại thoáng cái đem bá trong nội tâm của ta mềm mại địa phương cho đánh trúng. Ta rượu mời không uống, muốn uống rượu phạt, nhìn nàng kia như sao không loại sáng chói con người bịt kín sương mù sắc, vành mắt hiện hồng, ta vội vàng nói: "Được rồi, được rồi, ta cùng nàng nói qua rồi, các người nếu chịu phụ trách nàng nhi tử, nên vậy sẽ không sự tình." Trong nội tâm của ta tại nói thầm, đầu gì cũng là cảnh sát nhân dân, như thế nào nói khóc liền khóc?

Ai ngờ nàng lập tức nở nụ cười: "Thật sự?"

Ta nói đương nhiên là thật sự.

Lúc này Dương Vũ lôi kéo ta đến vừa nói: "Sắc Cái thôn lưu thủ đồng sự gọi điện thoại tới, nói cái kia gọi là Vương Vạn Thanh tiểu hài tử chạy, ngay tại đêm qua." Vương Vạn Thanh chính là Thanh Chi Từ đại danh, hấn hấn là La bà bà đồ đệ a. Ta nghĩ tới chính mình 16 tuổi lúc một mình đi ra ngoài làm công, bên ngoài phiêu bạt thời gian, trong nội tâm đau xót. Bất quá ta không thể cùng hấn so, tự cái kia tâm lý tổ chất, so với ta gấp một vạn lần. Nhẹ gật đầu, không muốn quản những này, ngay Dương Vũ hỏi ta muốn hay không đi trung ngưỡng Miêu trại nói tìm người, ta đều không đáp.

Tiếp qua hai cái giờ, một thân nùng: mù đau nhức, bụng cô trưởng Hoàng lão răng bị đưa đến huyện bệnh viện nhân dân đến.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Phản hồi phía nam

Tại La bà bà trọng chứng giám hộ trong phòng bệnh, do ta chứng kiến, song phương ký tên miệng khế ước.

Sau đó La bà bà để giải cổ phương pháp không truyền ra ngoài lấy cớ, đem tất cả mọi người đuổi đến đi ra ngoài, ta là trọng điểm nhằm vào đối tượng, tự nhiên không thể miễn. Ra gian phòng, ta không hề cao nhân phong phạm mà ngồi xổm nằm viện bộ lâu ba đầu hành lang, Dương Vũ hỏi ta muốn hay không hút thuốc, ta nói không cần, ta không phải dân hút thuốc. Hấn xem ta, muốn nói lại thôi, ta biết rõ hấn có chuyện đối với ta giảng, vì vậy hãy cùng

hắn đi xuống lầu. Trong sân một gốc cây cây hòe phía dưới, hắn rút hết một liều thuốc, sau đó hỏi ta, có thể hay không dạy hắn một điểm vu cở chi thuật.

Ta quyết đoán lắc đầu, nói cái này không được, hắn nóng nảy, nói tất nhiên đương làm số tiền lớn vì báo, còn nói muốn bái ta làm thầy.

Ta còn là lắc đầu, thành tâm thành ý theo sát hắn giảng, vu cở chi thuật là bàng môn tả đạo, thượng không được mặt bàn, có thương tích thiên hòa, hơn nữa có chỗ đắc tất nhiên có điều mất, một cái không cẩn thận, sẽ cản trở chính mình, nhìn xem La bà bà chỉ biết, kết cục thập phần thảm. Ta là không có cách nào mới đi thượng cái này đầu không đường về, người tuổi còn trẻ, gia thế lại tốt, tiền đồ vô lượng, thật không có cái này tất yếu. Như gặp được phiền toái gì, chỉ để ý tới tìm ta thuận tiện, bằng hữu một hồi, khả năng giúp đỡ chắc chắn giúp.

Dương Vũ sắc mặt âm tình bất định, một lát sau, rốt cục thở dài một hơi.

Hắn nói Lục Tả ta biết rõ loại người như người kỳ nhân dị sĩ chú ý cái duyên phận, ta cũng vậy không bắt buộc, chỉ hy vọng chúng ta cái này bằng hữu, có thể lâu dài. Ta nói đây nhất định. Lúc này Hoàng Phi vội vàng hấp tấp chạy xuống, trước ngực một đôi cực đại thổ ngọc loạn nhảy, khuôn mặt nhỏ nhắn gấp đến độ đỏ bừng, nói nghe được hắn bá trong phòng kêu to một tiếng, hỏi ta làm sao bây giờ? Ta đi theo nàng cùng một chỗ chạy lên đi, nghe được bên trong kêu đau thanh âm dần dần chậm lại, lại một lát sau, La bà bà nói Lục Tả người vào đi.

Ta mở cửa, một cỗ hun xầu xừ thổi khí truyền ra, chỉ thấy nằm ở xe trên mặt ghế Hoàng lão răng mặt hoàng như lá vàng, mi tâm một điểm huyết chí, hiển nhiên đã bị rơi xuống Huyết Chú, hàm răng một mực run, phát ra "Khánh khách lạc~" mà tiếng vang, bất quá bụng ngược lại tiêu tan rất nhiều, hạ thân đồ cút dái đều xuất hiện, theo Lam Bạch đường vân quần áo bệnh nhân ở phía trong chảy ra rất nhiều hắc nước đến.

Ta xem hướng La bà bà, nói người này dân tộc Choang sung cở đều phóng?

Cái gì là sung cở? Đây là Quảng Tây dân tộc Choang một loại đặc biệt thủ pháp, mặt mà không nghe thấy, trúng độc người bụng đại, bụng mình, đại tiện bí kết, cái gì người, một tai thường nhét, nghe nhầm có lẽ quý quần thân, chịu đủ tra tấn, nhưng lại vậy hăm mà không từ, thập phần âm độc.

Nàng nói người ngược lại kiến văn rộng rãi.

Ta thấy nàng cũng là hao hết tâm lực, tánh mạng ánh nến hấp hối, chỉ là thở dài. Nàng nói cho ta biết như thế nào tìm tìm về tiểu quỷ địa hồn phương pháp, cũng không phức tạp, ta trong lòng lưu vào trí nhớ một lần, sau đó hô Hoàng lão răng gia thuộc người nhà tiến đến, La bà bà cho bọn hắn giảng như thế nào giải trừ tàn cở dư độc thủ đoạn. Ta ở bên cạnh nghe, văn sở vị văn (mới nghe lần đầu), hơn nữa thuốc dẫn lại là làm cho đều mười hai chích trưởng thành mẫu con nhím, mỗi ngày một chích, lược nấu đường đỏ gừng, tại tối đêm ăn.

Liên tục mười hai ngày, không thể nhiều, cũng không có thể thiếu.

La bà bà nghiêm nghị cảnh cáo Hoàng lão răng gia thuộc người nhà, không nên quên thệ ước, nếu không chẳng những Hoàng lão răng muốn lập tức chết thảm, người nhà cũng muốn gặp liên lụy, sinh ý tiêu điều, gia đình không yên. Hoàng lão răng gia thuộc người nhà liên tục gật đầu, vội nói không dám.

Ta ra bệnh viện, Hoàng lão răng gia thuộc người nhà, một cái bộ dạng thù mị vẫn còn phụ nữ trung niên (hắn lão bà), một cái xấu xí nam nhân (vợ đệ) còn có một xuyên đeo huyện Nhất Trung đồng phục nam hài tử (hắn con lớn nhất) đuổi theo ta, hắn vợ đệ hỏi ta, lục... Lục đại sư, cái kia lão xin bà nói có phải thật vậy hay không?

Ta nghiêm túc mà xem lấy ba người bọn hắn, nói các người cũng không thiếu tiền, đang mang Hoàng lão bản tánh mạng, các người không cần phải thất tín, nếu không đến lúc đó hối hận không kịp.

Hắn vợ đệ nói con muỗi tại tiểu cũng là thịt ah, nhà ai tiền cũng không phải gió lớn thổi tới.

Thiếu niên kia cũng hát đệm, tức giận mà nói các người cái này là phong kiến mê tín, nói không chừng là thiết tốt rồi bấy rập cùng đi cuồng gạt chúng ta gia tiền nì.

Ta mẫn liệt vừa quay đầu lại, gắt gao nhìn thẳng hai người bọn họ. Một khắc này ta cảm giác mình trên mặt cơ thể đều bé tắc rồi, trong bụng cuộn cuộn, kim tâm cở "Chi chi" mà trong đầu điên gọi, ta cắn răng chịu đựng trong lòng thô bạo, lại cảm giác ánh mắt ra bên ngoài cở. Ta nghĩ tới ta lúc kia bộ dạng khăng định rất khủng bố, ba người bọn họ đều bị ta sợ tới mức không nhẹ, hắn lão bà run rẩy nói, lục đại sư người đừng nóng giận, tiểu hài tử không hiểu chuyện.

Ta sâu hô hút vài hơi khí, hoãn quá thần lại, nhàn nhạt nói:

"Các người hai nhà ân oán ta không rõ ràng lắm, ta cũng không phải làm quan, quản không được những chuyện này. Nhưng là Hoàng lão bản ý thể hiếp người cái này một tiết, xác thực làm được không đúng, trúng mục tiêu tự nên có như vậy một kiếp. Các người trước chiếu La bà bà nói làm, đợi Hoàng lão bản tình quay tới, lại để cho hắn đề làm quyết định. Bất quá với tư cách nhân chứng, ta từ từ nói trước, nếu như các người không theo như khế ước làm, Hoàng lão bản cái loại này hình dạng các người cũng nhìn được, xảy ra sự tình không cần phải rồi hãy tới tìm ta."

Ta nói vô cùng quyết tuyệt, ba người bọn họ biểu lộ khác nhau: hắn lão bà rất sợ hãi, mà vợ đệ tắc chính là biểu lộ ngượng ngùng, đáng giận nhất chính là hắn con lớn nhất, rõ ràng trừng trừng mắt, rất giận phần mà xem ta, muốn ồn ào, bị mẹ nó kịp thời ngăn lại..... Ta không có lại để ý đến hắn đám bọn họ, quay đầu bước đi.

Thị trấn hậu cần không khoái, ta ngày hôm sau chạy đến thành phố thương mại quảng trường, mua một cái có thể xem điện tử văn đương MP4, tuy nhiên tìm giá tiền rất lớn, nhưng là bên trong có một mặt mã công năng, quả thực dễ cho ta thập phần ưa thích.

Ta nhận được hai cái điện thoại, một người là ta tại Đông Hoàn phía đối tác A Căn, hẳn hỏi chuyện của ta bề bộn hết không có, lúc nào trở về? Lúc kia ta cũng không có ý thức được cuộc sống của mình quỹ tích đem phát sinh cực lớn bước ngoặt, vì vậy nói với hẳn kéo đến một cái cọc án mạng ở phía trong, bị hạn chế rồi đi, bất quá cũng sắp. Hẳn nói ah, sau đó nói cho ta biết một tin tức, lần trước theo ta dẫn ra chính là cái kia tiểu muội từ công rồi, ta chỉ nói ta biết rồi, không có tiếp được đi. Hẳn trầm mặc thoáng một tý, cúp điện thoại.

Ta biết rõ hẳn đối với ta có chút bất mãn, sinh ý là hai người, hẳn khẳng định nghĩ đến mình ở Đông Hoàn bận rộn, bên ba một nhọc, mà ta lại trong nhà nói dối buồn dài nghỉ, tự nhiên rất giận phần.

Đón lấy ta lại nhận được một cú điện thoại, là Hoàng Phi đánh tới, nàng theo ta xin lỗi, nói nàng bá mẹ sau khi trở về, rất hối hận ngày hôm qua xông tới ta, hỏi ta khuya hôm nay thuận tiện không có phương tiện, các nàng tại sam giang khách sạn thiết yến hướng ta chịu nhận lỗi. Ta nói không cần, làm cho bọn họ thực hiện hứa hẹn, hết thấy mạnh khỏe, bằng không, thiên thần hạ phạm đều không dùng được. Hoàng Phi rất u oán mà nói với ta vài câu, hỏi ta có phải là tức giận, ta nói không có, ta bây giờ đang ở thành phố mật, là thật không có thời gian.

Chúng ta lại hàn huyên vài câu, Hoàng Phi nói với ta một ít tình tiết vụ án tiền triển tình huống, ta miễn cưỡng ứng phó, cúp điện thoại.

Ta tại thành phố bên trong một người đi dạo một giữa trưa, chuyên môn chạy tiệm sách. Mua cái gì đâu này? Đều là mua một ít quen mặt thượng về vu cổ, siêu vi-rút học, dịch kinh Bát Quái, Đạo gia kinh Phật cùng bằng môn tà đạo sách vở. Những này chính thức mặt thể mấy cái gì đó đến tột cùng có bao nhiêu tham khảo giá trị, ta không được biết, đều chỉ là vì khoáng đạt tâm mắt mà thôi.

Ta về đến nhà lại chờ đợi ba ngày, về sau hình đội phó gọi điện thoại cho ta, nói bản án phá, mời ta cần phải đi tham gia trong cục cử hành hội chúc mừng, ta nói không cần a, ta người như vậy, tốt nhất không đi. Hẳn không chịu, nói hội sau tiệc tối muốn ta cần phải tham gia, bằng không hẳn thật không có mặt thấy ta, hơn nữa, cái kia hai cái được ta cứu cảnh sát vẫn chờ cho ta mời rượu nì. Đang nói, nghe được ngoài cửa có xe tiếng kèn, hình đội phó cười ha ha, nói Dương Vũ đến a, mang người tới.

Ta mở cửa, quả nhiên là Dương Vũ.

Hẳn rất nhiệt tình theo sát ta ôm, sau đó nói vốn lão Mã chuẩn bị đến, nhưng là hẳn lần này là nhân vật chủ yếu (ta đại bộ phận công lao cũng làm cho cho hẳn), cho nên chậm trễ. Vì vậy ta lên xe. Tiệc ăn mừng tại lâm nghiệp cục cấp dưới khách sạn cử hành, ta tại một cái ghế lô ở phía trong, lần trước tham dự hành động vài người cùng bộ phận lãnh đạo đều ở, không ngừng có người tiến đến mời rượu. Cũng may ta cũng đã gặp một ít quen mặt, cũng vẫn có thể đủ ứng phó tự nhiên.

Trong bữa tiệc Mã Hải Ba nói cho ta biết bản án kết liễu, La bà bà thừa nhận sát hại nữ đồng đặc tội hình đáng, mà bầm thây án cũng có nguyên vẹn chứng cứ nhận định Vương Bảo Tùng là hung thủ, bản án đã muốn chuyển giao đến viện kiểm sát, do công tố cơ quan đi tư pháp chương trình. Ta gật đầu nói biết rõ, hỏi đầu đuôi xử lý tốt không có, hẳn nói không có vấn đề rồi, trên mặt cũng không muốn đem chuyện này náo lớn.

Hoàng Phi lại tới tìm ta, như cũ là nhắc tới nàng đại bá người một nhà mời ta ăn cơm sự tình, ta cùng nàng hay nói giỡn, nàng một mình mời ta ta liền cho đi, những người khác một mực không thấy. Nàng rõ ràng ngon ngọt cười đã nói nha. Dương Vũ nói cho nói lão Mã ca muốn tặng tí giá đồng bạc.

Đêm đó, Mã Hải Ba uống đến say mềm. Ta uống ba bình khoảng chừng gì đó rượu đế, kết quả một điểm men say đều không có, ta biết rõ đây đều là kim châm cổ công lao. Nhưng mà theo đêm hôm đó qua đi, ta bắt đầu trở nên thích rượu nói như vậy giống như có chút nghĩa khác, phải nói là kim châm cổ bắt đầu trở nên thích rượu rồi, mà hẳn luôn liên tiếp ý thức của ta, để cho ta lúc cách một hai ngày tự uống chút rượu uy hẳn.

Ta phát hiện, ngoại trừ độc xà bò cạp trùng các loại... Ngũ Độc bên ngoài, uy cổ uống rượu cũng có thể.

Tiệc ăn mừng về sau, ta được đến Lí Đức Tài tin tức, có người ở núi xanh giới Sắc Cái thôn hàng xóm thôn tìm được rồi hấp hối hẳn, người được kinh hãi, cứu sau khi trở về, về trước kia cái kia đoạn trí nhớ một chút cũng không có, thân thể cực độ suy yếu, bất quá cũng may điều trị tốt rồi về sau, đã không còn đáng ngại. Mã Hải Ba, Dương Vũ cùng ta thành bằng hữu, không có việc gì thường xuyên báo ta uống rượu, có hai lần Hoàng Phi còn hẹn ta tại một nhà sơn trại lên đảo cả phê uống cả phê nói chuyện phiếm, nàng rất ngạc nhiên chuyện của ta, luôn quần quít lấy ta hỏi lung tung này kia.

Trải qua giải, ta mới biết được Hoàng Phi so với ta còn lớn hơn hai tuổi, là chính quy cảnh sát học viện tốt nghiệp.

Những này cũng không đàm, kỳ thật ta đối với nàng có lẽ hay là rất có cảm giác, đáng người náo nhiệt, gương mặt lại tịnh, tính tình lại hoạt bát, nếu làm vợ của ta, kỳ thật thật là một kiện chuyện tốt. Bất quá ta nhìn ra được, Hoàng Phi nàng chỉ là đối với vu cổ chi thuật có hứng thú, đối với ta là người kỳ thật cách nghĩ rất đơn thuần, vẫn là bằng hữu. Ta không biết nàng là thật khờ giả ngốc, thăm dò mấy lần, phát hiện không đúng, rất bảo thủ, ta khi đó đã không phải là thuần thanh thiếu niên rồi, đàm cảm tình có lẽ hay là đàm nhu cầu, sáng tỏ đặc biệt, ta sợ ta rơi vào đi, vì vậy quyết đoán lui lại.

Ta phản hồi Sắc Cái thôn một chuyến, đi La bà bà cho ta giảng địa phương, đào ra một khóa tiểu hài tử nhũ răng, dùng vải đỏ gói kỹ. Cái này khóa nhũ răng là tiểu quý Đóa Đóa triệu hồi địa hôn nơi nấu chột.

Ngoài ra, ta hoàn thành đối với « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » điện tử đương chính lý công tác.

Lại qua một tuần lễ, A Căn lần nữa gọi điện thoại tới thúc ta trở về, vì vậy ta không có lại tiếp tục dùng, chuẩn bị ít hành trang, mang lên chứa có « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » điện tử đương USB cùng MP4, còn có một em bé tạo hình gốm sứ bình, một đồng lớn sách vở, làm việc đúng giờ xe đến nghỉ hóa, sau đó mua xe phiếu vé, đổi xe Tứ Xuyên đạt châu đến Nghiễm Châu xe lửa, phản hồi phía nam.

Cái này đoạn lữ trình chừng hơn hai mươi cái giờ, ta một người uốn tại giường cứng thượng nghiên cứu MP4 bên trong tư liệu.

Có một phần điều ngọc mài quý em bé giúp ta niết chân đấm vai.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: phía nam trời thu cùng với mùa đông - Chương 1: Quỷ loli

Cửa hàng sinh ý bề bộn, ta không có gọi A Căn tới đón ta, chính mình đón xe quay trở về Đông Quan.

Đến Đông Quan thành phố, ta về trước tại đây phố trong nhà đem hành lý buông, tắm rửa một cái, sau đó gọi điện thoại cho A Căn nói ta đã trở về. Hắn đã nói, khuya hôm nay đi cho ta mời khách từ phương xa đến dùng cơm? Ta nói ta xin mời, mọi người trong khoảng thời gian này cũng khổ cực, kêu lên cửa hàng người ở bên trong cùng đi, ăn cơm ca hát một đầu long. A Căn nói ta ta sẽ đi ngay bây giờ định địa phương a, người có cần phải tới cửa hàng ở phía trong nhìn một chút?

Ta nói tốt, lập tức tới.

Ta trở lại phía nam về sau thời gian có chút thăm, ta không có lại tiến nhà máy, mà là đánh trước vài ngày tạm thời công, sau đó nhìn chuẩn mẩu chốt buôn bán, tại châu H một cái công nghiệp trong viên chuyên cỗ xe xe lam, buổi sáng bán chưng cây ngô, quán bánh rán, cháo loãng đêm bữa sáng, giữa trưa đi chạy nghề bảo hiểm vụ, ôm khách, còn có đám người đào bảo đời mua, buổi tối công nhân tan tầm ta tự đi chạy xe ôm, đám người dọn nhà các loại..., thật là thức dậy so gà sớm, ngủ được so nguru muộn, một mời cùng cầu đồng dạng, suốt bốn tháng, ta gầy hai mươi cân.

Nhưng cũng là lúc kia, ta tại trong thời gian ngắn tích lũy một điểm tài chính, vì vậy tự bàn một nhà tiệm ăn nhanh.

Người ta nói nghèo bắt tận, nhưng thật ra là không có bức đến nào đó điểm tới hạn, thực ép, cái gì làm không đến? Ta có một bạn học, vừa mới bắt đầu tốt nghiệp đại học, tìm một nhà tiệm thuốc làm việc, dễ dàng, một tháng hơn hai ngàn đồng tiền. Về sau trong nhà ra việc gấp, muốn dùng tiền, một mao dự trữ đều sao có, kết quả trường bối qua đời, mới hối hận không kịp.

Gần đây liên hệ với hắn, tại sâu Z dốc sức làm, một tháng tiền lương hơn vạn, đây chẳng qua là cố gắng hai năm kết quả...

Cái này cũng không dẫn ra, tiệm ăn nhanh làm bắt đầu đứng dậy còn có thể, lợi nhuận lớn, thời gian cũng thanh thản.

Không lâu về sau, ta gặp được một cái Hongkong lão bản, cùng hắn chạy vài đơn sinh ý (cụ thể là cái gì sinh ý đừng nói rồi, dù sao không dễ nghe), lại kiếm một ít tiền. Về sau nhận được lão bản kia đề mất ta, cho ta chỉ đầu đường sáng, đề cho ta cùng hắn biểu đệ kết phùng làm sinh ý, vì vậy ta liền cho hoá tặc đem bà tiệm ăn nhanh bán cho một cái đồng hương, đi tới Đông Quan thành phố.

A Căn chính là cái lão bản biểu đệ.

Ta đi tới ở vào buôn bán phố phụ cận cửa hàng ở phía trong, phát hiện A Căn không tại, mấy cái nhân viên cửa hàng ào ào gọi "Lục ca tốt", ta theo chân bọn họ gật gật đầu, hỏi căn ca đầu này? Cửa hàng ở phía trong người phụ trách a Mỹ nói với ta căn bản ca đi định món ăn đi, nói buổi tối cho ta mời khách từ phương xa đến dùng cơm tây trần. Ta nói mọi người trong khoảng thời gian này khổ cực, buổi tối chơi vui vẻ một điểm, mấy cái nhân viên cửa hàng đều thật cao hứng nói nhất định, nhất định.

Ta lại đề cho mọi người tản, lưu a Mỹ theo ta giảng vào nhà trọ từ ở phía trong tình huống.

Ta cùng A Căn nhà này vật phẩm trang sức chủ tiệm muốn tiêu thụ một ít mới vật phẩm trang sức, đồ trang điểm, trang điểm công cụ, tinh mỹ tiểu quà tặng cùng ở nhà chơi rông tiêu trang sức vân... vân, là nghiệp trong số một số hai nhân hiệu thương gia nhập liên ninh điểm, tại Đông Quan thành phố Nam Thành khu tại đây có được hai nhà mặt tiền cửa hàng, bốn độc lập quầy hàng. A Căn bình thường phụ trách hậu cần cùng bán hậu, ta phụ trách doanh tiêu cùng quản lý cùng với khác hạng mục phụ, bất quá làm gần một năm rồi, sinh ý cũng trên cơ bản quỹ đạo, cũng có mấy cái tình anh đoàn đội thành viên, cũng không dùng quá quan tâm.

Hàn huyền một hồi, cơ bản không có tình huống nào, một lát sau, A Căn vào được.

Chúng ta nắm thật chắc tay, lại để cho tiểu mỹ đi bề bộn về sau, A Căn cùng ta ngồi ở cửa hàng đằng sau nho nhỏ xử lý công thời gian nói chuyện phiếm. Giật một hồi trong nhà sự tình, ta cũng không đem những kia lý kỳ sự tình cùng hắn giảng, vì vậy liền đại khái lược qua. A Căn đối với ta bà ngoại qua đời tỏ vẻ tiếc nuối, sau đó nói giảng gần đây sinh ý tình huống. Nói tới Vương San Tình (tự là trước kia nhắc tới chính là cái kia tiểu muội) từ công, A Căn ngữ khí thì có điểm trách cứ ta, hắn nói người muốn sớm một chút trở về khích lệ một khích lệ, nói không chừng có thể lưu lại năng nì.

Ta hỏi nàng hiện tại người đâu này?

A Căn ngữ khí có chút đáng chất, hần nói mẹ kiếp, San Tình cái kia cầu viết bạn trai tại XX (một cái trong thành thôn) bên kia thuê cái phòng cho thuê, chính mình kiếm khách, 70 đồng tiền một lần, mắng bên cạnh, thật muốn tìm người đánh tử hần. Ta cười, nói đây là đội du kích, khó trách tiện nghi, chống đỡ không được rửa chân thành, hộp đêm loại này quân chính quy giá tiền lẽ ra Vương San Tình giá tiền không chỉ chừng này.

A Căn biểu lộ có chút lạnh, hần nhìn ra ta là cố ý nói như vậy, hỏi ta có ý tứ gì?

Ta nói ta có thể có ý gì? Huỳnh đệ, A Căn ta đem người là huynh đệ, cho nên giảng lời nói nặng nề một chút, cái kia muội tử bây giờ là”Một đôi cánh tay ngọc ngà người gỏi, nửa điểm môi son vạn người nếm”, nàng đã muốn xuống nước người biết không? Đều nói”Phiếu tử vô tình, con hát không nghĩa”, đương nhiên, đây không phải tuyệt đối. Nhưng là người ta đều đã vì Triệu Cương tiểu tử kia, chính mình đi làm gà, đó là yêu, là thuần túy nhất nhất yêu vô tư, là vĩ đại tình yêu, nhưng là, cái này yêu với người nữa xu quan hệ đều không có, có biết không?

Ta theo trong túi quần móc ra hai trăm khối, vỗ vào trên mặt bàn, nói:”Người muốn là ưa thích nàng, ta cho người tiền, người đi tìm nàng, 70 đồng tiền, vừa vặn ba lượt. Chơi xong sau đáng tin người hội nị đình.” A Căn nghe xong lời nói của ta, chấn động mạnh một cái, đứng lên muốn đánh nhau ta, nhưng là do dự mà, nhưng không có. Hần run rẩy bờ môi, chậm rãi ngồi chồm hổm trên mặt đất, đem bả vùi đầu tại trong cánh tay.

Một lát sau, ta nghe được có đề nén không được, ô ô tiếng khóc truyền đến.

Ta thở dài một hơi, A Căn hần tuy nhiên đã muốn 27 tuổi, nhưng là cũng không có trải qua mấy lần tình hình, làm người có chút hướng nội, đây cũng là hần biểu ca Cố lão bản đề cho ta như vậy một cái muốn gì gì không có gia hỏa cùng hần kết phùng nguyên nhân. A Căn nếu là có cái kia cái Hongkong biểu ca giống nhau khôn khéo, cũng sẽ không là cái dạng này.

A Căn như cũ không nghĩ ra, thế cho nên buổi tối lúc ăn cơm, đều không có sáng sủa bắt đầu đứng dậy. Đi lượng buôn bán KTV ca hát thời điểm, ta hỏi A Căn một hồi chấm dứt, đưa tiền các công nhân viên về nhà, muốn hay không dẫn hần đi hộp đêm giải thoát thoát một tý, hần lắc đầu nói không cần, hần hiện tại không có chuyện qua ngoạn đến, mấy ngày nữa là tốt rồi, ta gật đầu, nói chính người hiểu rõ ràng, cái gì đáng đắc, cái gì không đáng.

Hát Karaoke thời điểm, chúng ta trong tiệm mấy cái tiểu muội một mực quán quít lấy ta uống rượu, ta ai đến cũng không có cự tuyệt, kết quả đem bả nhiều cái đều rót đắc say, vài tên tiểu tử cười nói Lục ca người trở lại một chuyến gia, tử lượng thành lớn thiệt nhiều trên thực tế bọn hần có người so với ta tốt nhiều, nhưng là đều thói quen bảo ta Lục ca, đại khái là ta còn trẻ lão thành a.

Một mực chơi đùa đến 12h, hai cái lão bánh quẩy một điểm công nhân nói với ta một tiếng, cười toe toét mà dung nhập trong bóng đêm, tầm hoan tác nhạc đi. Mà ta cùng A Căn tắc chính là một người kéo một xe, tránh đi cảnh sát đem những này người từng bước từng bước đưa về nhà. Ta cuối cùng đưa tiền chính là điểm trường tiểu mỹ, nàng uống đã nửa say, ta gọi điện thoại cho nàng tỷ, làm cho nàng đến dưới lầu tới đón xuống. Ta treo hết điện thoại, tiểu mỹ đảo hạ thân ôm trên ghế lái ta đây, mơ mơ màng màng mà hô Lục ca.

Nàng lúc tan việc thay đổi một thân tịnh lệ màu vàng nhạt váy ngắn trang, tất chân, uống chút ít rượu, tú lệ trên mặt trong trắng lộ hồng, dáng người Linh Lung, thanh âm mềm nhu, mắt ngốc ngốc mà xem ta, phong tình vạn chủng, lại để cho lòng của ta thoáng một tý có chút nhộn nhạo.

Suy nghĩ một chút, từ trước đó lần thứ nhất cùng cái kia OL trước bạn gái chia tay về sau, ta qua rồi không sai biệt lắm có mấy cái tháng hòa thượng sinh sống. Tiểu mỹ là chúng ta trong tiệm điểm hoa, Hà Nam muội tử, lớn lên rất đẹp, độc thân. Ta biết rõ nàng có một chút yêu thích ta, nhưng là ta lại vâng chịu lấy”Thỏ không ăn cỏ gần hang” nguyên tắc, một mực không dám thương tổn nàng.

Mà giờ khắc này, trong cơ thể không hiểu thì có một cỗ khô nóng xúc động.

Cũng may tiểu mỹ tỷ tỷ rất nhanh xuống lầu tới đón nàng, nàng tỷ là thiếu phụ, phong độ tư thái yếu diệu, ta hỏi muốn hay không hỗ trợ vịn đi lên lầu, nàng nói không cần, lầu hai, tựa vài bước đường, không cần làm phiền Lục lão bản ngài. Ta vịn tiểu mỹ đi ra, nhìn xem các nàng vào trong lầu, nghe trong xe lưu lại hương khí, giặt mình như mát, qua rồi rất lâu mới lái xe rời đi.

Trở lại dày phở phụ cận trong nhà, đã là nửa đêm.

Ta ở một bộ ba cư thất, tại mười hai lầu ở phía trong. Mở ra cửa chống trộm, trong cảm giác có cái gì tại động, ta tập trung tinh thần xem, phát hiện ta mang về đến tiểu quý bà ở phòng khách trên mặt đất thổi tro bụi. Ta hiện tại đã muốn mình xác thân phận của nàng, nàng thật là Hoàng lão rằng tiểu nữ nhi, Hoàng Phi đường muội tử Hoàng Đóa Đóa, nhưng là vì trải qua La Nhị Muội luyện hóa cùng thời gian chuyển dời, đã không có quan tại trí nhớ của mình, trí lực cũng có chút thoái hóa, như là bốn năm tuổi tiểu hài tử.

Ta trước kia cùng nàng câu thông qua mấy lần, cho nên gọi nàng Đóa Đóa, nàng cũng đáp ứng.

Thấy ta đi tới, nàng ngẩng đầu, lộ ra hai nhíp khuôn mặt nhỏ nhắn, mặt của nàng rất tinh xảo, xinh đẹp, tượng mẫu thân của nàng. Khi còn sống là cái rất nây nậm tiểu mỹ nhân, mặt rất trắng, vú trầu đồng dạng, nhưng là nếu như nhìn kỹ, liền sẽ cảm thấy có một chút thanh mỏng mỏng thanh đại sắc. Ta vươn tay, nàng đứng lên, sau đó chạy đến trước mặt của ta, phiêu lên ôm ta nàng nhưng thật ra là một loại linh thể, không có thực chất, nhưng là ta lại có thể ôm đến nàng, đương nhiên cũng không có thật thể, chỉ là một chủng sở đến khí cầu cảm giác.

Ta nâng lên nàng, tựa như nâng lên một chích khinh khí cầu, ta hỏi người tại làm vệ sinh ah, nàng gật đầu, trên khóe miệng vênh lên, sau đó nháy con mắt. Ta nói vậy người lộng kiếm a, ta rời đi quá lâu, trong nhà tro bụi rất lớn nì. Nàng ủy khuất mà khoa tay múa chân lấy, ta nhìn một chút, thẳng đến nàng nói nàng làm thật lâu vệ sinh. Ta cúi hạ thân đi bôi một chút sàn nhà, có tro bụi, vì vậy ta nói với nàng phương pháp không đúng, lặp lại. Nhìn xem nàng về mặt tự nhiên ngốc vô tội, ta đã cảm thấy rất khá cười.

Ta bắt đầu nhàn hạ rồi, vì vậy mỗi ngày ban ngày tự nghiên cứu MP4 bên trong mười hai pháp môn, buổi tối trở về ngay tại trong máy vi tính xem, đương nhiên cũng bên cạnh loại và thông mà xem chút ít tạp học tả đạo, lẫn nhau xác minh. Có đôi khi si mê đặc mất ăn mất ngủ. Theo thời gian trôi qua, ta dần dần phát hiện đầu của mình bắt đầu trở nên thông minh, trí nhớ tăng trưởng. Hồi ức gì đó tượng ẩn bức tranh được in thu nhỏ lại đồng dạng, những kia tối nghĩa mấy cái gì đó, bắt đầu đã hiểu bắt đầu đứng dậy.

Đương nhiên, ta cái kia giai đoạn chính yếu nhất tinh lực, có lẽ hay là đặt ở cho tuần từ gọi trở về địa hồn, khôi phục linh trí trên sự tỉnh đến.

Tại đạo trong nhà có ba hồn bảy vía mà nói người tỉnh thần phân mà có thể xưng là hồn phách, hán hồn có ba, vừa là thiên hồn, hai vi địa hồn, ba vi mệnh hồn. Hán phách có bảy, nhất phách thiên trùng, nhị phách linh tuệ, tam phách vi khí, tứ phách vi lực, ngũ phách trung xu, lục phách vi tính, thất phách vi anh. Trong lúc này hồn chỉ chính là có khả năng khai mở nhân thể mà tồn tại tinh thần; phách, tắc chính là chỉ phụ thuộc hình thể mà hiện ra tinh thần.

Tam hồn tại cổ đại cũng có xưng là "Thái quang, thái âm, thái bạch", cũng có người xưng là "Chủ hồn, cảm hồn, sinh hồn" hoặc "Nguyên thần, Dương Thần, âm thần", tóm lại Đóa Đóa do người tức quý, kinh nghiệm sinh tử, bị bảo lưu lại đến chủ thể ý thức, chỉ có sinh hồn, cũng gọi là âm thần, vừa bắt đầu như trong gió vật dễ cháy, thoáng qua có thể diệt, không lưu thể gian, nhưng mà bị bí pháp nghịch chuyển, đã trải qua ngàn vạn cực khổ rốt cục tồn tại lưu, nhưng cũng bị gió lạnh rửa, có chút phai mờ trí nhớ, thân tình cùng nhân tính, mà hán những này còn có thể theo tuổi tác tăng trưởng dần dần mỏng, cuối cùng nhất hóa thành quý lệ. Chỉ có đem ly thể địa hồn triệu hồi, dung hợp, mới có thể lại để cho hán lâu dài tồn tại.

Như thế nào triệu hồi mờ mịt không thể cảm thấy địa hồn, La bà bà đều có bí pháp, vì thế bảo lưu lại Đóa Đóa khi còn sống lâu nhất một khóa nhũ răng.

Mà căn cứ năng biện pháp, ta còn cần tìm tài liệu khác, là tối trọng yếu nhất một cây tên là mười năm hoàn hồn thảo.

Hoàn hồn thảo nhưng thật ra là một loại thuốc Đông y tài, thuộc ba bạch thảo khoa thực vật khôa thân sóc toàn bộ thảo hoặc điệp, chủ trị thoa bị thương, toàn bộ cây trị nhũ đau nhức, điệp trị con rết cắn tổn thương, tại « Quảng Tây thuốc Đông y chí » cùng « Quảng Tây dược thực tên lục » trung cũng có ghi lại, vốn là một mặt rất tốt tìm được liệu, nhưng mà, khó tự khó ở phía trước "Mười năm" hai chữ.

Hoàn hồn thảo phân bố tại Quảng Tây, Vân Nam phía nam vùng ẩm áp ẩm ướt vùng núi, là mận sinh thân thảo, toàn bộ cây có mùi, bóng loáng không có lông, sinh trưởng chu kỳ là một năm đến ba năm, ngắn thì mấy tháng. Những này cũng không kỳ diệu chi công hiệu, chỉ có sinh trưởng vượt qua mười năm, nhị đực qua sáu, chỉ nhị thô đoãn, thảo thân hiện lên màu tím, mới vừa có hoàn hồn chỉ kỳ dị công hiệu.

Thân thể của ta phụ cuộc sống gánh nặng, việc vật quán thân, ở đâu có thể đi tìm tìm?

Thật sự bất đắc dĩ, chỉ có gọi điện thoại cho quanh năm tại Lưỡng Quảng, Đông Nam Á cùng Hongkong chạy động Cổ lão bản, ủy cầu thông qua của hán nhân mạch, hỗ trợ lưu ý tìm. Cổ lão bản miệng đầy từ đáp ứng, nói hán có bằng hữu là phía nam chế được nhà máy, có thể giúp ta hỏi một câu. Hán lại hỏi ta tìm vật này làm gì vậy, ta không dám nói nói thật, đây thẳng nói giúp bằng hữu tìm.

Tiểu quý mỗi gặp sơ mười năm âm khí nhất thịnh thời điểm, sẽ có một thời gian ngắn ý thức trừ khử, lúc này có khả năng sẽ nổi giận. Đương nhiên Đóa Đóa cũng không phải tính công kích (đây là chi thiên tính công kích, mà không phải bị người đem ra sử dụng) tiểu quý, không biết hại người, chỉ là lúc này hội trở nên mặt xanh nanh vàng, hình dạng như chết đi thời điểm loại khủng bố, thân mình lại chịu đủ gió lạnh rửa, thống khổ không chịu nổi.

Mười năm hoàn hồn thảo tìm chỉ kỳ xa xa, nước xa không cứu được lửa gần, ta cái đó nhấn tâm nhà của ta tiểu loli chịu đựng thống khổ, vì vậy tại mười hai pháp môn thân thể dịch bên trong tìm kiếm cái biện pháp, dùng cảnh liễu cảnh là dính tịnh thủy (cũng gọi là Vô Căn Thủy, thời cổ thường dùng mưa móc băng lăng vi giai, mà ta tắc chính là dùng chính là nồi cơm điện bên trong cất nước có ga) phát, mỗi đêm đều niệm 10' sạch tâm chú, sau đó kết trong trời ấn, niệm Phật gia Liên Hoa Sanh đại sĩ Lục Đạo Kim Cương chú, hàng đêm ba lượt, vững chắc thân hình.

Theo ta kiên trì, mười lăm ban đêm Đóa Đóa còn thống khổ đặc thâm số rơi lệ, lần đầu tiên lúc đã muốn có thể cần môi nhin đau.

Tuy nhiên trong ánh mắt vẫn có một bao nước mắt, đem giọt không tích.

Theo ta học tập « trấn áp đây núi mười hai pháp môn » thời gian càng lâu, ta càng cảm thấy trong đó tinh túy cao sâu vô cùng.

Tuy nhiên trong đó cũng có rất nhiều tối nghĩa khó hiểu địa phương, lung tung lấp đầy ngu muội cũng có, ta đến bây giờ còn cho rằng là tác giả Sơn Các lão tại dùng xuân thu bút pháp lừa dối người, nhưng là có chút có thể giải thích địa phương, lại như âm cam tuyến, ừ động chỗ nhà tranh bỗng nhiên thông suốt. Chính như ta trước kia đã nói, đó cũng không phải một quyển chuyên chú tại giảng Miêu Cương vu cổ sách vở, trong đó rất nhiều địa phương thậm chí liên quan đến đến Trung Nguyên Đạo gia, Phật gia bộ phận lý luận cùng nguyên lý, để cho ta có thể cùng mua được huyền học đạo tạng đối nghịch so, lẫn nhau xác minh.

Giai đoạn kia, bên trong để cho ta lấy được ích nhiều nhất kỳ thật không phải chính văn, mà là bên trong đại lượng chú thích cùng bổ sung, chính văn vì đạo, mà chú thích là thuật, đạo chính nhưng mà tối nghĩa, mà thuật tắc chính là sử cụ thể phương pháp xử lý chuẩn tắc, rõ ràng dễ hiểu, còn có thực tế thao tác khả thi, cái kia nhất nhiều người gọi là Lạc Thập Bát. Hán là ta sư tổ đương nhiên, lúc ban đầu ta căn bản cũng không biết chuyện này, vì thế ta còn đối với hán dòng họ có nhất định kỳ dị, một lần cho rằng là bút danh.

Đây là nói sau.

Cuộc sống như trước đang tiếp tục, tháng mười phần là hàng tiêu dùng thị trường sinh hoạt kỳ, cửa hàng ở phía trong sinh ý bắt đầu tốt rồi bắt đầu đứng dậy, mà ta tắc chính là càng ngày càng bận rộn, đôi khi về đến nhà cũng đã là mười một hai điểm, bất quá do ở thể nội cái kia mập côn trùng nguyên nhân, tinh thần của ta là càng ngày càng tốt, thật cũng không hội quá kêu mệt. Đóa Đóa ban ngày y nguyên hội ở tại năng chính là cái kia sử bình ở phía

trong, mỗi ngày giấc đại khái mười hai giờ, đến buổi tối nàng sẽ bỗng xuất hiện, tại trong phòng chơi, cũng làm việc, giúp ta giặt quần áo lau nhà, quét dọn vệ sinh.

Theo thời gian chuyển dời, ta càng phát ra không đem Đóa Đóa trở thành ngoại tộc, chỉ cảm thấy là một cái tiểu bảo mẫu, tiểu nữ nhi.

Kim tầm cổ tuy nói là bốn mạng của ta cổ, dùng ta huyết nhục tình khí ngày đêm rửa ân cần săn sóc (nói thật điểm này ta còn có đáng nghi, cái gọi là huyết nhục tình khí đều là vô căn cứ vật, duy có cảm giác mỗi ngày sắp xếp hiệp giảm bớt), nhưng là hấn trời sinh tính hoạt bát, ưa thích không có việc gì đi ra lưu đạt, vừa mới bắt đầu hai ngày một lần, rồi sau đó một ngày một lần, tất nhiên theo cóc đạo chuẩn ra, trong phòng nhảy đáp. Ta sẽ mua chút ít nội tạng huyết nhục, trộn lẫn 52 độ rượu xái uy hấn, đều liếm thực đặc sạch sẽ, cặn không lưu, chén đều không cần giặt rửa.

Kim tầm cổ theo vì cô độc vật, cũng đã có trí khôn, ưa thích cùng tiểu quý em bé Đóa Đóa cùng nhau chơi đùa, nhưng mà kim tầm cổ tính dương, Đóa Đóa không thích, luôn không muốn, hai người liền thường xuyên tại tất cả cái trong phòng truy đuổi trốn Miêu Miêu, đều có niềm vui thú.

Mới đầu ta cho rằng kim tầm cổ dương tính hội tổn thương đến Đóa Đóa, sau đó mấy lần về sau, phát hiện Đóa Đóa thần hồn vậy mà cường đại vài phần, tuy nhiên rất nhỏ, nhưng là ta đã thông qua bùa chi thuật cùng nàng bắt được liên lạc, tự nhiên sáng tỏ, vì vậy thì buông tay mặc kệ. Nhưng mà có một lần hai cái Tiểu chút chút rõ ràng chạy tới nhà người khác ở phía trong đi, sợ tới mức một người trung niên con gái ngắt đi qua. Chuyện này ta dưới lầu vật nghiệp quản lý nơi nghe nói hậu, rất là căm tức, vì vậy nghiêm lệnh chúng không được tán loạn, kim tầm cổ nhỏ giọt lấy một đôi đậu đen từ con mắt xem ta, mà Đóa Đóa tắc chính là gà con mổ thóc giống như gặt đầu.

Đúng vậy không có vài ngày, loại này trách cứ lại thường xuyên phát sinh, thậm chí có một gia đình cũng bắt đầu dọn đi rồi.

Giá phòng lập ngã, lòng ta đau lòng. Nhưng mà, cái đó đạo lần này thực sự không phải là hấn lưỡng nhi gây họa, đây là nói sau, tại đây tạm thời không đề cập tới.

Mỗi tuần sáu, ta đều trở lại mang theo búp bê đến phụ cận bệnh viện nhân dân đi rồi rảnh sáng ngời.

Cái này là vì sao? Kim tầm cổ một trùng song phần món ăn, thường xuyên ân cần săn sóc, mà Đóa Đóa là linh thể, thực không được thể gian vật, cũng không giống sinh vật giống nhau cần sự trao đổi chất, nhưng mà thời gian thời gian lâu, tự nhiên sẽ có chỗ tổn hại dời. Người bình thường nuôi trong nhà tiểu quý, thần chí ma luyện, tính tình quái đản, tốt ghen, cho nên ăn cơm thời điểm thường trên bàn bày một bộ chén nhỏ đĩa, nhiều mua thêm chút ít xinh đẹp tiểu hài từ quần áo cùng món đồ chơi, ngày đêm hống chơi, mà Đóa Đóa có ta bùa, tự thân hai đạo pháp môn tế dưỡng, ngày ngày cầu nguyện trì chú, bản tính không mất, nhưng ta cuối cùng là muốn nàng càng thêm nhiều, vì vậy suy nghĩ cái biện pháp, đến bệnh viện đi thu thập thiên hồn, tâm bồ Đóa Đóa.

Cái gì gọi là thiên hồn, phía trước kỳ thật đã có giảng đến, người phân tam hồn, vì thiên hồn, địa hồn, mệnh hồn. Tam hồn sinh tồn ở tinh thần ở bên trong, cho nên thân người qua đời, tam hồn quy ba đường thẳng: thiên hồn quy thiên đường, đây là không sinh bất diệt "Vô Cực", bởi vì có thân thể Nhân Quả liên quan đến, cho nên không thể quy tông nguyên địa, đành phải bị mang đi trên không gian thiên đường đích ký thác nơi, tạm làm kỳ chủ thân bất giữ; mà hồn quy Địa phủ, tức xuống địa ngục sáng tỏ thiện ác Nhân Quả; nhân hồn tắc chính là bồi hồi cùng mộ địa trong lúc đó...

Tam hồn căn bản là "Đúng như" (tánh mạng thực tướng), hấn là do ở "Đúng như động niệm" chỗ sinh ra một loại năng lượng hình thái cũng hấp thụ linh chất mà) cụ hình thể, thuộc về Linh giới. Người một khi chết tiêu vong, tam hồn quy trung chột tán, địa hồn, nhân hồn bởi vì trí nhớ, nhân cách phủ lên không thể lợi dụng, nhưng là thiên hồn lại là thuần túy năng lượng, hội lưu lại thân thể một thời gian ngắn hậu, theo bên cạnh tràn ra.

Thứ này, đối với Đóa Đóa là đại bổ vật.

Tại bệnh viện phòng chứa thi thể ở phía trong, người chết tam hồn tiêu tán, nhanh nhất chính là thiên hồn, cách xa nhau nhất ngắn không đến một giờ, mệnh cách cứng rắn ngạnh thì gần nửa ngày, liền phiêu tán tại Tinh Vũ phía trên, không lưu nhân gian. Cho nên ta đây cũng là tìm vận may, thời cơ tốt thời điểm mấy giờ trong có thể hấp thu mấy cái thân hồn năng lượng, thời cơ không tốt thời điểm một tia cũng không, ta lưng công sứ bình trở về, Đóa Đóa tội nghiệp mà xem ta, trán châu đen con mắt lại để cho trong nội tâm của ta không chỉ có mong mỏi chết nhiều vài người.

Đắc, loại ý nghĩ này thật sự có một ít biến thái...

Đương nhiên, không câu nệ là có hoặc là không, mỗi tuần sáu đến bệnh viện ngồi chễm chệ chờ, cái này đã muốn đã trở thành ta, Đóa Đóa cùng kim tầm cổ hạng nhất giải trí hoạt động. Bởi vì tại bên ngoài, chúng cũng không dám hiện hình, một là sợ có cao nhân ở đây, hai là sợ dọa hồng thể nhân. Đi nhiều lắm rồi, tuy nhiên người đến người đi, nhưng cũng có người sinh nghi, vì vậy ta liền cho tại phụ cận mấy nhà bệnh viện để đổi quay vòng, nhưng là tương đối mà nói, ruộng cát ta đi đắc khá nhiều chút ít, thế cho nên có một bề ngoài bằng sơn bác sĩ nữ cho rằng ta yêu thâm nàng, không có việc gì cho ta khinh khinh.

Lại nói, cái này Ngự Tả lớn lên cũng không tệ lắm..

Chương 3: Năm tầng hồi hồn bậc thang

Có thiên hồn lưu lại năng lượng tâm bồ, Đóa Đóa linh thể càng ngày càng ổn định.

Ta nhất mới đầu thấy nàng, sợ hãi yếu ớt, nếu không tập trung tinh thần, căn bản vô pháp đụng chạm đến nàng, khí lực cũng nhỏ yếu; rồi sau đó bị ta dùng câu nguyên tri chú, linh thể hơi ổn hậu, cũng có thể làm một ít việc, đâm lưng nắn vai, có chút ít còn hơn không; nhưng mà tại ta dẫn nàng đi bệnh viện người thứ ba cuối tuần, nào đó lúc trời tối ta về nhà, tiểu nha đầu rõ ràng nấu một chén nhanh chóng đông lạnh sủi cảo cho ta.

Phải biết rằng, quý trời sinh sợ lửa, thập phần sợ hãi, bụng cái này chén nóng hồi sủi cảo, ta đã cảm động, lại tự hào.

Càng về sau, dù cho Đóa Đóa không cần tập trung tinh thần, ta cũng có thể sờ đến nàng, tượng quả đông lạnh, lạnh lạnh, mềm, lại có một chút nhí sự dẻo dai. Nàng thú vị, thường xuyên cho ta giả trang đáng yêu mặt quỷ, trêu chọc ta cười, nhưng có một lần, rõ ràng biến một bộ mặt xanh nanh vàng bộ dáng, làm cho ta tốt là lại càng hoảng sợ, vì vậy đem nàng mãnh liệt K một chầu, từ nay về sau không dám.

Không biết từ lúc nào lên, nàng mê lên xem tivi, thích xem « Cừu vui vẻ và Sói xám », thấy vui. Nàng không phát ra được thanh âm nào, nhưng là trên mặt biểu lộ lại thực tế linh hoạt, đôi khi vẫn còn trên ghế sa lon lăn qua lăn lại, thú vị cực kỳ.

Kim tâm cô cũng có chút biến hóa, hẳn càng phát ra to mong rồi, nắm bắt nhục thể của nó, mềm, nhưng là lại có Kim Thạch cảm giác. Rất thơm, là cái loại này đàn hương hương vị, có thể tự do mà trở thành cứng ngắt biến mềm, ta có đôi khi suy nghĩ, nếu như hẳn không phải cái đầu quá nhỏ, có đôi khi cho phu nhân dùng, có lẽ hay là rất thỏa đáng (được rồi, ta có đôi khi tà ác). Chính yếu nhất chính là, cái này Tiểu chút chít con mắt rất có ý tứ, trước kia ta cảm thấy đặc tà dị không hiểu, mà bây giờ xem, trong cảm giác có ngàn vạn sắc thái, nhìn không thấu.

Cuộc sống nhưng đang tiếp tục, trong lầu chuyện ma quái tin tức càng truyền càng quá tà dị, mới đầu ta còn là nghe dưới lầu vật nghiệp cùng bảo vệ nói qua một điểm, về sau bọn hắn bị công ty rơi xuống hàn lệnh, không tại Bát Quái, nhưng là làm việc chủ QQ ID bên trong lại càng truyền càng quá tà dị:

Có người nói chính mình đụng phải một nữ quỷ, tóc dài tới eo, xương trắng thanh long mây, trên mặt máu tươi đầm đìa mà trôi nổi tại giữa không trung; có người nói bên cạnh đại gia nhìn thấy một cái huyết nhục mơ hồ thi thể tại ngoài cửa sổ phiêu đảng; có người lại nói mình ban đêm ngủ, có một hương diêm phu nhân đi vào giấc mộng, hoạt sắc sinh hương, một đêm triền miên, sáng sớm khởi lúc không biết hao hết bao nhiêu từ tôn, hồ dán tại trên chân, mùi tanh bốn phía...

Như thế chi lệ, không đồng nhất một phiên cử động, phân không rõ là thật, có lẽ hay là người biên soạn nói bậy.

Phạm quý nguyên do trải qua truyền bá, đã có rất nhiều phiên bản, nhất đáng tin cậy một cái phiên bản là lầu này ở phía trong một phòng nhỏ ở phía trong có một nữ nhân xinh đẹp, là một cái thương nhân Hồng Kông tại đại lục bên này bao dưỡng hai sữa, ăn uống không lo, mỗi ngày dạo phố mua sắm mỹ dụng mỹ party, đánh chơi mặt chược uống chút rượu, ngoại trừ mỗi tháng hai lần ứng phó cái kia Hongkong lão đầu bên ngoài, thời gian trôi qua coi như không tệ.

Chỉ tiếc nàng cũng không biết đủ, ngày nào trước bạn trai tìm tới cửa, muốn nối lại tình xưa, trong nội tâm nàng có chút tình cũ, cả ngày lại hư không sống qua ngày, vì vậy lại gương vỡ lại lành. Trước bạn trai là không có bốn sự Hoa Hoa Công Tử, vì vậy thương nhân Hồng Kông cho tiền đại bộ phận đều bỏ bên này thiết thời không, nhưng mà nàng nguyện ý, cũng không có ai quản lý. Chỉ tiếc trước bạn trai không nghĩ qua là nhiễm HIV siêu vi-rút, lại lây bệnh cho nàng, vì vậy khuếch tán truyền bá, thương nhân Hồng Kông trung tiêu hậu, nhiễm bệnh người cánh đạt: tổng cộng mười người.

Thương nhân Hồng Kông biết được, giận dữ, bỏ rơi hai sữa, đem bạo đánh hơi dừng sau, muốn thu trở lại hết thấy chi hướng dụng.

Nàng đi tìm tìm tiểu bạch kiểm, nhưng mà cái kia nát người lại cự chi môn bên ngoài, đau khổ cầu khẩn mà không đắc, nản chí thất vọng, mất hết can đảm phía dưới, tại tối sầm ban đêm từ trên lầu thả người nhảy xuống, tại chỗ là được làm một ghềnh thịt nát, nhào nhoẹt. Nhưng mà nàng lòng mang lệ khí, trước khi chết ăn mặc áo đỏ hồng vớ hồng đồ lót, không có nghĩ rằng hóa thành lệ quỷ, tra tấn thể nhân.

Chuyện này phát sinh ở năm nay giữa tháng bảy, còn lên thành thị tiểu báo, ta tự nhiên biết rõ, lúc ấy còn xì một tiếng khinh miệt xui.

Lúc này lời đồn nổi lên bốn phía, đổi lại ngày xưa ta chắc chắn cười một tiếng mà qua, không rảnh mà để ý không hỏi, nhưng mà chính mình đã là chỉ nửa bước bước vào cái này nghề ở phía trong, tự nhiên sẽ lưu tâm một ít, nhưng vẫn không có đụng, cũng không biết thiệt giả.

Bất quá cũng nên là ta không may, không nghĩ tới...

Cuối tháng mười thời điểm, thời tiết chuyển mát, sinh ý cũng chuyển nhạt, tốt tại thượng tuần cùng trung tuần công trạng bạo hồng, thực cũng đã người tinh thần phấn chấn. Chúng ta điểm quen trung tuần phát tiền lương, nhưng là kết toán nhưng lại nhất định phải tại cuối tháng hoàn thành công tác thống kê, cho nên mấy ngày nay ta giống nhau đều bận đến đã khuya. Kim tâm cô quen cùng tiểu quý Đóa Đóa thân cận, đối với ta làm việc và nghỉ ngơi bất mãn hết sức, tại ta buổi sáng đi ra ngoài thời điểm, vậy mà theo cốc đạo trung chuẩn ra, vòng tại ta đặt ở thư phòng búp bê trên mặt, không chịu đi.

Ta tự nhiên nguyện ý cái này Tiểu chút chít bên ngoài thông khí, hơn nữa đoạn thời gian kia trị an không tốt, ăn trộm chạy, tự lưu hẳn xem chỗ ở.

Ngày 28 tháng 10, ta cùng với A Căn, tiểu mỹ cùng cái khác điểm trường Cổ Vĩ một mực hạch toán trường mục đến buổi tối 10 điểm, rồi sau đó lại thỉnh thủ hạ cái này hai cái điểm trường cùng với lưu thủ mấy cái nhân viên cửa hàng, đi phụ cận một nhà quán ăn ăn sủi ầm cá. Sử dụng hết bữa ăn khuya, cho...nữa công nhân về nhà. Đã là buổi tối 12 điểm nhiều hơn.

Cuối cùng đưa trở về vẫn là tiểu mỹ, cô gái nhỏ này bây giờ đối với ta hảo cảm là càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng trực tiếp. Thường xuyên buổi sáng cho ta dẫn bữa sáng, không có việc gì cho ta bưng trà rót nước, tìm ta nói chuyện phiếm. Tiểu mỹ tên đầy đủ Giang Doanh Mỹ, năm 89 sinh ra, tại 07 thâm niên tuổi mới mười chín, nhưng là nàng 15 tuổi tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp hãy theo người nhà đi ra lưu lạc rồi, kinh nghiệm xã hội đủ, người vừa lại rất xinh đẹp, cho nên công trạng rất tốt, nàng là chúng ta sớm nhất một đám công nhân, không bao lâu tựu thăng làm điểm trường.

Theo lý thuyết tiểu mỹ lớn lên thật đẹp, lại chủ động nhiệt tình, ta vốn nên bình yên xin vui lòng nhận cho. Nhưng là ta đã qua rồi đối với đơn giản tình dục truy cầu giai đoạn rồi, lại không có pháp đối với tiểu mỹ sinh ra quá nhiều nhiệt tình yêu đến, lo lắng vạn nhất nào sụp đổ, cửa hàng lằng không tồn thất một trụ cột, tín nhiệm người cuối cùng khó tìm, vì vậy một mực suy đoán mình bạch giả bộ hồ đồ. Nhưng mà cái này cuối cùng không là một cái công việc, càng kéo dài cũng sẽ xảy ra chuyện, vì thế ta mặt ủ mày chau.

Tại ga ra ngừng tốt xe, ta đi vào trong đại lâu, lầu một trước sân khấu béo bảo vệ đánh với ta mời đến, nói: "Lục tiên sinh, buổi tối tốt." Ta gật đầu ứng phó, đang muốn nhắc chân đi đường, nhân viên an ninh kia còn nói: "Ai... Lục tiên sinh," hấn ngăn lại ta, về mặt áy náy nói: "Rất xin lỗi, Lục tiên sinh, hôm nay thang máy hư lắm rồi, muốn ngày mai mới có thể sửa tốt, xin ngài đi thang lầu a?"

Ta viết nhà của ta tại lầu mười tầng.

Ta đem bà cái này béo bảo vệ mắng to một trận, nói nhiều như vậy vật nghiệp Phí Bạch nộp, hấn tính tình rất tốt, cười tủm tỉm mà nói xin lỗi, thực xin lỗi. Tự chính mình đều cảm thấy không có ý nghĩa, không có lại để ý tới, đẩy ra thang lầu cửa, bắt đầu bò lầu bắt đầu đứng dậy.

Theo lý thuyết ta người trẻ tuổi kia thân thể, bò một cái lầu cái gì cũng không nói chơi, ba bước hai chân công phu, nhưng hôm nay một mỗi một ngày, buổi tối lại uống chút ít rượu, không có kim châm cổ cái này con sâu rượu tại, kỷ thật từ lượng của ta cũng không khá lắm. Lòng tràn đầy chờ mong lấy về đến trong nhà ngâm một cái thư thích bong bóng tắm, không nghĩ tới cả ra như vậy vừa ra. Bất quá dù thế nào nén giận, cũng không cái biến được khổ bức bò lầu hiện thực.

Ta ở cái kia tòa nhà lầu tầng trệt tương đối cao, bò cũng khó bò, ta lúc này mùi rượu đi lên, tựu hơi một chút men say, bước chân lổ mẫm. Trong hành lang là đèn cảm ứng, đi đường thanh âm nhỏ, tựu đen sì, ta vịn thang lầu thiết lan can trên lên đi, không có thượng 2 lầu, trong tay một hồi trắng nõn, ta đưa tay xem xét một đồng tiểu Thanh mới nước mũi. Ta lập tức hòa đại, một bên hướng trên vách tường bôi, một bên hùng hùng hổ hổ: "Thảo thảo thảo... Thực TMD(con mẹ nó) không có đạo đức công cộng, không có việc gì ném loạn cái gì đó..."

Bị thanh âm của ta chấn động, lầu trên lầu dưới cảm ứng hành lang đèn một hồi sáng ngời.

Đột nhiên trong lúc đó, ta không có mẫn, cảm giác được một cổ cảm giác mát theo gáy bay lên, không biết ở đâu nổi lên gió, từ từ mà thổi tới, âm trầm trầm đất, giống như tại đất trong nội cung đồng dạng. Ta lập tức cảm giác say tiêu tán, mãnh liệt nhìn lại trống rỗng mà thang lầu, cũng không vật khác. Ta tập trung tinh thần xem lầu trên lầu dưới, phát hiện ngoại trừ ô ô mãnh tiếng gió, cũng không khác tiếng vang.

Lúc này ta đã ý thức được có thể giờ trò quỷ tồn tại, vốn cũng không sợ hãi, nhưng mà lại đột nhiên nhớ lại ta nhưng dựa vào kim châm cổ ném vào lầu mười tầng trong nhà, trong nội tâm hối hận, tiếc không thôi.

Ta không dám dừng lại, chạy đi tựu trên lên chạy. Người quỳnh lên bắt đầu đứng dậy, thật sự chính là tiềm lực bộc phát, ta vốn là chân dài, một bước nhưng vượt qua ba cấp bậc thang, nổi lên khí một hồi mãnh liệt chạy, không có vài phút đã chạy bốn năm tầng lầu. Người này hoảng hốt trương tầm hồi hộp bắt đầu đứng dậy, tâm tình chấn động lớn nhất, ta không hiểu cảm giác sau lưng có vù vù mà tiếng gió tồn tại, không dám quay đầu lại, sợ quay người lại, thì có ác quỷ đánh tới.

Vì cái gì ta quả quyết quyết định trên lên đi mà không phải trở lại đại sảnh gọi người đầu này? Bởi vì như đồn đãi là thật, cái này quỷ tức lệ quỷ, ác quỷ, oán khí nặng đặc giống như ăn mòn vật, phạm vật không thể trấn, phản được hấn hại. Mà nếu có kim châm cổ tại, hấn tuy là chí độc vu cổ, nhưng tính thuần dương, ánh vàng rực rỡ da một khi kích phát khí kinh, nhưng phá đại bộ phận âm tà vật.

Cho nên đối với ta tới nói, gia an toàn nhất.

Như thế như vậy ta ngay cả tục lên hơn mười tầng lầu, chạy trước chạy trước ta dừng bước, đồn tại một cái tiêu lấy năm tầng đầu hành lang. Cái này đầu hành lang vừa rồi bôi rồi chưa phát giác ra, lúc này trong nội tâm niệm lên, mới phát giác ta đã đi ngang qua bảy tám lần quỷ đánh tường. Trong nội tâm của ta báo động, tập trung lấy tinh thần niệm lấy "Linh tiêu thống hiệp giải tâm liệt đủ thiên""Cửu Tự Chân Ngôn", đẩy cửa ra hướng hành lang nhìn lại, chỉ thấy được bình thường sáng ngời hành lang ở phía trong lúc sáng lúc tối, càng phát ra âm trầm khủng bố.

Ta trên mặt có mồ hôi lạnh chảy xuống, ta đột nhiên nghĩ đến một việc, mẹ kiếp, chết đi nữ tử kia, tựu ở thứ năm lầu.

Lúc kia ta đây, tuy nhiên thực đọc « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn », nhưng là vì trong nhà hai cái Tiểu chút chút nguyên nhân, trọng điểm đặt ở nghiên cứu dục cổ, cảm chú, thân thể dịch cùng tập đàm phía trên, đàn trầm, giảng đạo, bùa đảm đối phó lệ quỷ sự tình có chỗ nghe thấy, nhưng lại cuối cùng không am hiểu, cũng chưa nói tới bác biết, càng bởi vì không có sư phó dẫn, không kinh nghiệm, khiến cho ta lo sợ không yên thất thố, phát huy càng thất thường.

Quan trọng nhất là, ta mặc dù so với người bình thường mà nói mạnh hơn một ít, nhưng là không có kim châm cổ, cơ hồ cái gì cũng không phải.

Một khắc này lòng của ta, cái kia hối hận ơ...

Đang tại ta mặc niệm lấy chân ngôn, phản hồi thang lầu thời điểm, ta nhìn thấy tại đối diện màu trắng trên gạch men sứ, đột nhiên xuất hiện một trương tấm phản hồng nữ nhân gương mặt, biểu lộ vô hạn thâm. Ta tranh thủ thời gian đi lau, chỉ thấy con mắt càng lau càng trương tấm đặc đại, khuôn mặt trở nên càng thêm thâm, càng làm người sờn hết cả gai ốc. Đồng thời, người thứ ba, đệ tứ gương mặt lục tục xuất hiện tất cả tường gạch thượng, cười, quỷ dị cười... Ta không lau, khăn trương mà xem tượng bốn phía cao thấp.

Một cổ như oán như khóc thanh âm theo hành lang bên kia truyền tới, rất mờ mờ, bắt đầu thanh âm rất nhỏ rất nhỏ, nhưng mà theo trên gạch men sứ nữ nhân gương mặt dần dần tăng nhiều thời điểm, thanh âm càng phát ra thê lương bắt đầu đứng dậy, như Dạ Kiều gầy gọi, hoặc như là con cú theo đạo xuân. Ta nghe không hiểu trong đó thoại ngữ, nhưng là có thể cảm nhận được trong đó ẩn chứa nồng đậm oán khí.

Dần dần, ta nghe hiểu rồi, nàng đang nói: "Ta không có ném loạn gì đó, ta không có ném loạn gì đó..."

Đắc, miệng ta tiện! Nàng không có ném loạn gì đó, chỉ là đem mình cho ném xuống. Ta mới biết mình là như thế nào đem bà nương này cho trêu chọc phải.

Nói nhiều như vậy, kỳ thật ta theo đứng ở 5 lầu hành lang, hướng hành lang liếc nhìn, quay đầu lại chứng kiến trên gạch men sứ tất cả đều là nữ nhân mặt, tổng cộng mới bất quá mười giây. Ta vô ý thức mà cảm giác tầng lầu này quá nguy hiểm, không để ý quý đánh tường có ai hay không, tự hướng trên lầu chạy tới. Đột nhiên hành lang đèn toàn bộ dập tắt, tối như mực một mảnh, gió mát suu suu.

Ta vô ý thức mà mãnh liệt quay đầu lại

Thông qua cửa thông gió đáp xuống ánh mặt trăng, ta nhìn thấy có một người mặc màu đỏ áo tơ tóc dài nữ nhân bay bổng mà hướng ta đánh tới. Ta vừa mới bắt đầu không thấy rõ ràng mặt của nàng, nàng vọt tới phụ cận đèn, một ngẩng đầu, chỉ thấy mặt là ngã xấu cứng nhắc mặt, một bãi thịt nhão, trên mặt giới bộ vô số, hai cái màu trắng ánh mắt động ở trên gương mặt, trắng như tuyết lộ ra, sâu sắc trương tâm bắt đầu đứng dậy.

Chà mẹ nó...

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Không đáng tin cậy Mao Sơn đạo sĩ

Ta nghe thấy được huyết nhục hư thối tanh hôi khí, này nữ quỷ thật dài màu đen móng tay sắc đã muốn sắp trảo trên lưng của ta.

Nhân sinh hai mươi một năm ở phía trong, chưa từng có một lần tượng ngày ấy giống nhau hồi hộp, tại một khắc này trái tim đều cơ hồ dừng lại ở.

Nghìn cân treo sợi tóc, vô số ý niệm trong đầu xông lên trong lòng.

Lúc này, mười hai pháp trong môn đàn trăm bên trong một môn hàng tam thể mình vương tâm chú, mà xui quỷ khiến mà nổi lên trong lòng, đồng thời ta dĩ nhiên hai tay kết xuất đại Kim Cương luân ấn, làm hàng tam thể yết ma hội, vận eo, trước đây, sau đó đem tất cả mặt trái tâm tình lập tức vứt bỏ, chìm khí, mãnh liệt quát to một tiếng: "Tiêu ô hay!" Một tiếng này gầm rú, tập trung ta toàn thân tinh khí thần, nhất thời nổ vang như tiếng sấm, tại cả trong hành lang chấn động.

Thế giới tượng tấm gương giống nhau Phá Toái, ngọn đèn lò mò hành lang, lập lòe thị giác, màu đỏ quần lụa mỏng cùng hư thối khuôn mặt, hung ác lệ kêu rên lệ quỷ, đều hóa thành vô số đầy trời mảnh vụn tấm hóa thành không thấy, chỉ có sáng ngời ngọn đèn trong hành lang không nói gì mà đối với ta cười nhạo như vậy miêu tả tựa hồ có chút thị giác hóa, được rồi, kỳ thật lúc ấy ta chính là cảm giác trái tim một trương nhất co lại, hồi hộp qua rồi một cái điểm về sau, tất cả cảm giác sợ hãi đều thủy triều giống nhau thối lui.

Ta đại khái là thất thần ba giây đồng hồ, nghe được trong hành lang có "Đát đát đát" tiếng bước chân, rất gấp, cũng rất trầm trọng.

Ta lúc này dĩ nhiên tỉnh hồn lại, nhớ tới đạo hạnh nông cạn lệ quỷ giống nhau đều là dùng ảo giác dọa người, mất đi ta còn là nửa cái chuyên nghiệp nhân sĩ, không nghĩ tới tự ý lặn người nịch đánh chết, ta tự cho là có thể có kim tâm cô tịch tà dựa vào, lại không nghĩ đến đàn bà lại tìm tới ta tới... Đáng hận, khi ta dễ khi dễ sao? Được rồi, sở dĩ như vậy tức giận, là bởi vì lúc này ta đứng quần, đã ướt đát đát.

"Lục tiên sinh, Lục tiên sinh..."

Phía dưới có người hô ta, là dưới lầu gặp được chính là cái kia béo bảo vệ, hẩn chạy tới, bên cạnh còn có một chừng năm mươi tuổi lão bảo vệ, ta cũng vậy nhận thức, trung thực một người. Béo bảo vệ thờ hồng học hỏi ta làm sao vậy? Ta nói ta gặp quỷ rồi, người tin sao? Hẩn trừng trừng mắt, nói người

hôm nay cũng gặp quý rồi?

Ta vừa nghe cái này "Cũng", trong nội tâm chỉ biết việc này náo lớn rồi, tự hỏi cũng có người gặp được? Béo bảo vệ nói là, có một vị B tòa 14 lầu độc thân nữ tử cũng gặp phải rồi, hiện tại chơi xấu phòng an ninh không chịu đi nì. Ta nói các người như thế nào đi lên hay sao? Hấn nói cho ta biết tại phòng quan sát bên trong chứng kiến ta vây quanh thang lầu tại lượn vòng vòng, cảm giác có chút kỳ quái, sau đó tự đến xem, vừa mới vừa đi tới lầu hai, chợt nghe đến ta hét lớn một tiếng, càng thêm sốt ruột.

Ta nói các người chờ một chút, ta làm cho bọn họ ở chỗ này chờ, ta một hơi chạy đến lầu mười tầng trong nhà. Mở cửa đi vào phòng khách, phát hiện tới om phòng khách trên ghế sa lon ngồi Đóa Đóa, nàng mắt mở thật to, vẻ mặt khẩn trương mà xem tivi, kim tầm cổ tại nàng bên cạnh phi, ong ong ong, trông thấy ta tới rồi, vèo thoáng một tý bay đến trước mặt của ta, muốn từ miệng ta ở phía trong chui vào. Ta một bả ngăn trở hấn, một xem tivi, là nào đó truyền hình nửa đêm đương phát ra Hongkong quý tám « son thôn lão thi », nhìn xem Đóa Đóa một bộ khẩn trương sợ hãi dạng, ta rất im lặng đều là quý, hơn nữa đây là thật quý, đó là giả quý, sợ cộng lòng ah?

Đóa Đóa cũng muốn đến ôm ta, ta ngăn cản nàng, chạy tới phòng tắm qua loa thay đổi hạ quần, đi ra hậu lại để cho Đóa Đóa tiếp tục xem, mang theo kim tầm cổ phóng trong túi quần, sau đó chạy đến 5 lầu đầu hành lang cùng hai cái bảo vệ tụ họp.

Tại vật nghiệp phòng quan sát, ta nhìn thấy màn hình ở phía trong chính mình vừa rồi cái kia phó ngu xuẩn dạng: một người cúi đầu dùng sức mà tại bốn bề giáp giới năm tầng thang lầu ở phía trong cao thấp xoay quanh, sau đó đẩy ra hành lang cửa cùng nhau liếc, lui về đến, sau đó gắt gao nhìn thẳng hành lang gạch men sứ, đón lấy lại đi hạ chạy, sau đó dừng lại, hô to một tiếng..."Tiêu ô hay!"

Ah, cùng cái bệnh tâm thần đồng dạng!

Phòng quan sát bên trong ngồi một nữ nhân, trứng ngỗng mặt, làn da trắng nõn, con mắt đại mà sáng, niên kỷ hai mươi bốn hai mươi lăm, cũng coi là cái điểm lệ kiều mỹ nữ tử, chỉ là trên mặt trắng bệch, toàn thân phát run, có vẻ có vài phần đáng thương. Ta xem hướng nàng, nàng cũng nhìn về phía ta, do dự một chút, run rẩy nói:"Người, người cũng đừng phải cái kia bản gì đó?" Ta nói đúng vậy a, ta cũng gặp phải rồi, người tình huống nào?

Nàng nói tại nửa giờ trước kia đụng phải một cái vẻ mặt thật nát, thân thể bé tắc nữ nhân ở truy nàng, sợ tới mức nàng gan đều nhanh liệt rồi, xụi lơ trên mặt đất không dám nhúc nhích, may mắn đụng phải bảo vệ tuần tra, đem nàng mang về đến. Ta cười cười, nói không có chuyện gì, muốn thực sự quý, nàng kia cũng cũng chỉ có dọa dọa người mà thôi, thật đúng là có thể đem làm sao người dạng không được? Xoay đầu lại hỏi hai cái bảo vệ, cái kia giữa tháng bảy chết đi nữ nhân ở phòng nào, ở người không có?

Béo bảo vệ nói không có, chết... rồi người chính là nhà có ma, động ở nơi giao dịch rồi, chưa thấy qua người đến xem phòng.

Ta nghĩ thâm khá tốt không có người đến, bằng không mua nhà người thật sự phải được lịch so người bên ngoài càng thêm lo lắng gặp quý đã trải qua. Ta nói ta có thể đi xem không? Bên trong có cái gì bản gì đó, thị là có lo lắng, đem vật kia hủy diệt, nhà này lâu mới có thể bình an. Béo bảo vệ cười hi hi nhin nọt nói Lục tiên sinh người là khai mở công ty làm lão bản, còn hiểu cái này? Ta nói ta hiểu ah, người không tin? Béo bảo vệ thẳng lắc đầu, nói hấn không có cái chìa khóa vào nhà, không đi được.

Lúc này một cái bụng phệ mập người đi tới, tại trên ghế sa lon ngồi tuổi trẻ nữ tử lập tức nhảy dựng lên, nhũ yển quăng lăm, đem mình nhét vào mập người ôm ấp hoài bão trung đi, hai người một hồi mềm giọng triền miên, nữ tử khóc sụt sụt mà phàn nàn lấy, nói mình gặp quý rồi kinh nghiệm. Mập người nghe xong, hướng 2 bảo vệ rống to, hai người duy duy là dạ. Mập người mắng một hồi, thở hổn hển, mặt trưởng thành màu gan heo, ôm nữ tử liền đi ra ngoài, nói muốn đi ở tình sao cấp nhà khách, lần ga giường đi, còn nói cái kia phí tổn muốn tìm vật nghiệp chi trả.

Ta mở hồi lạnh, nhìn xem nàng kia nhả nhặn, gầy teo yếu ớt, sao có thể thừa nhận được cái kia gần 300 cân thịt áp bách?

2 bảo vệ mặt một hồi xanh trắng một hồi, béo bảo vệ vội vàng cho thượng cấp báo cáo.

Ta đứng lên, cái kia lão thành một ít bảo vệ hồi Lục tiên sinh người cũng muốn đi ra ngoài? Hấn là Tứ Xuyên người, nói chuyện một ngum Xuyên phở, rất thân thiết, ta cười cười nói này cũng không cần, chỉ có điều các người thượng cấp nếu không xử lý, về sau gặp quý người hội càng ngày càng nhiều, nhà này lâu chỉ sợ cũng phế đi, có thể không thể mở ra cửa, để cho ta đi vào nhìn một cái? Béo bảo vệ cúp điện thoại, bánh bao trên mặt có chút áy náy cười:"Lục tiên sinh, không có ý tứ, hôm nay thật không đi, lão bản nói hấn ngày mai tìm người đến giải quyết..."

Hấn thuyết pháp, có điểm giống bộ ngoại giao phía chính phủ lên tiếng.

Ta không nói gì thêm, một mình đi thang lầu về nhà, trải qua thứ năm lâu thời điểm, ta lừa gạt đến năm tầng đi ra ở phía trong, mượn kim tầm cổ linh tính, nhìn tất cả gia cửa phòng, phát hiện đông thủ đệ nhất gian cửa phòng có chút đặc biệt, như thế nào giảng là cái loại này có chút nhàn nhạt khói đen bao phủ, trong sách gọi là"Âm trạch oán địa, không thêm sống lại", là có ta vật ngừng trú diễn hình dấu hiệu.

Ta niệm một đoạn mười hai pháp môn đàn trăm bên trong một đoạn nội dung, tiếp tục mà niệm, sau đó kết thủ ấn.

Một lát sau, cái kia khói đen phai nhạt một điểm.

Ta phòng chừng trong phòng có chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng bản gì đó, nhưng là ta dù sao cũng là nửa điệu, trong hành lang kiểm an biện pháp lại Chu Toàn, ta đây chừng thân phận cũng không thể đủ phá cửa mà vào, tại là đối với cửa ra vào mắng to vài câu đây là mắng hỗn, có đồng chí khi còn bé nên vậy trông thấy cha mẹ đã làm, hung ác một điểm, kỳ thật cũng có một chút trù và hiệu quả.

Về đến nhà, ta từ trong thư phòng xuất ra trước đó vài ngày tại hương nền trong tiệm mua được hoàng lá bùa cùng chu sa, bút lông, Hương Mặc, cũng không quản hữu dụng vô dụng, chiếu máy tính mã hóa văn đương ở phía trong mười hai pháp môn sao chụp vốn là, đem tinh khí thần ngưng tụ, tập trung

tinh thần tại trong đầu mô phỏng hồi lâu, sau đó một hơi viết bốn trương tám "Niết la trấn chỗ ở phù". Họa vẽ xong, ta cảm giác một cổ mệt mỏi cảm giác lên tới đỉnh đầu, ta gọi tới kim tâm cổ, khiến nó phun điểm huyết đi lên.

Kim tâm cổ không chịu, lắc lắc phì phì trùng thân thể tại ta cao thấp khoảng chừng gì đó phi, đầu đen mất thính thảng lại xông ta trùng.

Ta lôi kéo Đóa Đóa tay, cùng hắn câu thông: đây cũng là vì Đóa Đóa an toàn, nếu nữ kia quý không có việc gì chạy tới nơi này ghép nhà, quý quý tương hấp, đem bả Đóa Đóa cho hại, về sau ai còn cùng ngươi chơi? Kim tâm cổ ngừng trên không trung, sau đó bám vào Đóa Đóa linh thể thượng, thang trượt đồng dạng chạy tới trên mặt đất đến, một lát sau, chính mình leo đến trên mặt bàn hoàng lá bùa thượng, nhúc nhích, uốn éo cái mông, lại một lát sau, bốn trương tám hoàng lá bùa kim chói.

"Niết la trấn chỗ ở phù" rốt cục xong việc, ta đem bả cái này bốn trương tám phân biệt dán tại cửa phòng, buồng vệ sinh, phòng khách cửa sổ cùng phòng ngủ cửa sổ. Hắn có thể tại trình độ nhất định thượng phòng ngừa ngoại tà tiến vào, ổn định trấn chỗ ở.

Có kiện sự tình đáng nhắc tới vì cái gì Đóa Đóa cũng là âm hồn linh thể, nhưng là vì cái gì không bị ảnh hưởng đầu này?

Đầu tiên nàng hiện tại đã là ta dưỡng tiểu quý rồi, tâm hồn mất theo ta có một chút phù hợp; tiếp theo nàng cùng kim tâm cổ thân cận, kim tâm cổ trí tuệ cũng không nhiều, nhưng là đối với người thân cận kỳ thật phi thường chiều cố, cho nên cũng không đối với Đóa Đóa khu hại "Niết la trấn chỗ ở phù" ra đến ta cùng với kim tâm cổ chi thủ (trảo), tự nhiên không bị thương tổn.

Bình thường kim tâm cổ yêu sạch sẽ, đối với chủ nhân là phúc tinh, dưỡng cổ xác rất ít người sinh bệnh, chẩn heo dưỡng ngư dễ dàng lớn lên, lợi hại hơn chính là đem người hạ kim tâm cổ hại chết hậu, có thể đem ra sử dụng người chết hồn phách vì hắn làm việc, bởi vậy chủ nhân làm giàu. Nhưng là, dưỡng kim tâm ngư, phải tại "Cổ", "Bản", "Yêu" ba loại kết cục trùng trùng đồng dạng, pháp thuật mới có thể linh nghiệm, cho nên dưỡng kim tâm ngư đều không có kết quả tốt. Vì vậy, cũng ra đời một loại gọi là "gả kim tâm" phong tục, cho nên khích lệ một khích lệ đi ngang qua dân tộc thiểu số khu đồng chí, trên mặt đất có vàng bạc, ngàn vạn mạc nhật, nhớ lấy nhớ lấy đây là đề lời nói với người xa lạ, lược hạ không đề cập tới.

Ta đây bốn mạng kim tâm cổ tương đối trung thực, đối với ta yêu cầu không cao, cũng không có bảo ta làm lựa chọn đề, ngoại trừ vừa mới bắt đầu không nghe lời, dốc sức liều mạng tra tấn ta bên ngoài, một chén hắc trà công đức súp uống xong về sau, để bảo, tuy nhiên khi rảnh rồi người cầu kinh, thích uống tiểu rượu bên ngoài, mặt khác khá tốt, đại sự chưa bao giờ như xe bị tuột xích ah, hắn quay về chỗ ở phương thức cũng cho ta không thích, đương nhiên, thói quen là tốt rồi.

Một đêm vô sự.

Ngày thứ hai lòng ta có lo lắng, vì vậy sớm mà về đến nhà, lúc giá trị buổi chiều sáu điểm, trông thấy lầu một trong đại sảnh có một ăn mặc màu xanh cự áo choàng nam thanh niên, cùng «Thần Điều Hiệp Lữ» bên trong Toàn Chân giáo lão tạp mao đám bọn họ ăn mặc giống nhau, vạt áo trên tay áo đạo bào, quần xà cạp, lấy giày vải, trên đầu không có mang phương nón, vẫn búi tóc, 2 sợi thanh tu, chính dưới lầu cùng người chậm rãi mà nói.

Cùng hắn nói chuyện chính là vật nghiệp phòng một cái gì quản lý kinh doanh, ta đã thấy, nhưng là ấn tượng không sâu. Chung quanh vì một vòng người.

Ngược lại cái kia béo bảo vệ nhìn thấy ta, gọi ta lại: "Lục tiên sinh, người tới đặc vừa vặn, người ngày hôm qua không phải cũng gặp phải bản gì đó đến sao? Cùng Mao Khắc Minh sư phụ nói một câu." Hắn đem qua trực đêm lớp, bất quá lúc này cũng là tinh thần, chỉ là trên ánh mắt dán lên dử mắt, hiển nhiên cũng là bị tạm thời kêu đến. Trẻ tuổi đạo sĩ xem ta, làm một cái ấp: "Vị tiên sinh này, bản đạo giá sương hữu lễ." Hắn không có bảo ta vì cư sĩ, ngược lại gọi tiên sinh, lại để cho đọc qua một ít đạo tạng ta đây có chút ngoài ý muốn.

Hơn nữa, đạo sĩ kia không có cái đạo hiệu, cũng không biết xấu hổ đi ra ngoài?

Bên cạnh quản lý kinh doanh giới thiệu cho ta: "Mao đạo trưởng là Thượng Thanh Phái Mao Sơn tông thứ bảy mươi tám đại chương môn thân truyền đệ tử, Huyền Cơ khó lường, pháp lực vô biên, có hắn đến cho chúng ta siêu độ vong linh, tất cả mọi người có thể yên tâm..."

"Thất kính thất kính!"

Ta một bên đáp lễ một bên nhìn xem tạp mao con đường nhỏ tự cái này dạng đầu buổi gì tự được xưng chương môn đệ tử, ta còn thật sự có chút ít hoài nghi.

Mao Sơn đạo sĩ cái này chơi nghệ, bọn hắn trường kỳ sinh hoạt tại các loại điện ảnh và truyền hình kịch ở phía trong, phần lớn là dùng bắt quỷ Hàng Yêu mà vang danh hậu thế, ta tự nhiên là biết đến, nhưng là ta cũng biết, cái gọi là Mao Sơn pháp môn thấy nhiều tại phụ đạo ngoại đạo dân gian vụ thuật, thật tình không biết Mao Sơn tông giáo lý tinh hoa lại cùng những này không hề liên quan. Chính thức chương môn đệ tử, đều có cung phụng cấp đường, thị là trong núi ngồi xếp bằng, tôi luyện tâm thần, nơi nào sẽ một nhọc đặc bốn phía bồn ba, giả thần giả quỷ, hết ăn lại uống?

Ta đang tại nghĩ kỹ ở bên trong, cái kia tự số vì Mao Khắc Minh đạo sĩ xong ta mỉm cười, nói: "Vị tiên sinh này ấn đường biến thành màu đen, khóe mắt ngăm sẫm, tất nhiên là vọt lên Thần Tinh, đi bác hóa. Không sao, đến, đến, bản đạo cho người trợ giúp một tay..."

Chương 5: Khu quỷ không thuật

Tạp mao tiểu đạo theo ta tùy ý hân huyền vài câu, trong lời nói cũng là đối với Đạo gia điển giáo, huyền học cổ lệ hết sức quen thuộc.

Ta kiến thức hạn hẹp, không hề kinh nghiệm, cũng chia không xuất ra thiết giả, chỉ là ứng phó. Nói ngày hôm qua kinh nghiệm về sau, Mao Khắc Minh hướng chung quanh cúc lễ một vòng, cao giọng nói dĩ nhiên tra ra nơi phát ra, thị là giữa tháng bảy nhảy lầu nàng kia làm ác, cái này liền đi bắt nó siêu độ, dẫn độ trở lại Địa phủ.

Nói xong, hấn thu lại nhà của mình đương làm kiểm gỗ đào, Bát Quái bàn, Túi Càn Khôn, Chiêu Hồn Phiến... Những này ăn cơm gia hỏa cũng là đầy đủ hết, chung quanh có rồi rảnh chủ sở hữu cũng đều muốn cùng đi đánh một hồi xi-dầu, vật nghiệp công ty quản lý kinh doanh ngăn cản không được, tạp mao tiểu đạo nhàn nhạt nói ra: "Yêu tà vật, khí tức âm tàn, nhiễm một ít, một hồi thể nhược sinh bệnh, hai hội tài vận tiêu tán, nếu có không sợ người, không sao, tự nhưng cùng bản đạo đến." Đám người lập tức tán hơn phân nửa.

Ta cười nói ta lại là gốc lớn mặt, cũng tò mò, đi xem cũng tốt.

Hấn nhìn ta liếc, có chút vuốt cằm, không nói lời nào.

Đi vào năm tầng đông thủ đệ nhất gian, vật nghiệp quản lý kinh doanh mở cửa phòng, tạp mao tiểu đạo dùng kiểm gỗ đào chọn nhất trương phù lục, không điểm tự cháy, nói lầm bầm mà một hồi Loạn Vũ, về sau tiến vào. Ta đi theo hấn, nhân viên công tác cùng một chỗ đi vào, đây là một rộng rãi ba cư thất, lắp đặt thiết bị phong cách rất nữ tính hóa, phần hồng gia tăng tím nhạt, lúc này bên ngoài sắc trời còn sớm, nhưng là bên trong đã có một cỗ âm trầm khí. Được phép mấy tháng không có ở người rồi, có một sợi tro bụi vụn.

Có người kéo ra bức màn, lại mở đèn, trong phòng minh sáng như ban ngày, lúc này mới tốt rồi một điểm.

Ta hít mũi nhìn trúng trong chốc lát, không có phát hiện cái gì dị thường. Bà nương này khi còn sống rõ ràng rất vắng tốt phong thủy phong thủy học, hoặc là nói cái kia thương nhân Hồng Kông rất ưa thích phong thủy mà nói, họa tác, bồn hoa, mặt tường cá vạc đều bày đặt đúng chỗ, chú ý, hiển nhiên là trải qua cao nhân chỉ điểm. Theo lý thuyết hoàn cảnh như vậy ở phía trong là không sinh ra cái gì lệ quỷ, nhưng mà ta hết lần này tới lần khác ngày hôm qua trải qua một lần, cũng hay không nhận không ra.

Ta đi theo tạp mao tiểu đạo trong phòng đi một chút, đi vào chủ nằm, chỉ thấy rộng thùng thình trên giường, cửa hàng màu đỏ chót trừ bị, thấy ta rất không thoải mái, bởi vì trước kia đã bị cảnh cáo nói nên gian phòng chủ nhân là HIV siêu vi-rút mang theo người, vì vậy không dám sờ loạn. Tạp mao tiểu đạo sau khi xem xong, đối với vật nghiệp quản lý kinh doanh nói gia chủ này người vốn nên là phú quý mệnh, không thể nói trước còn có thể nâng lên chính vị, hưởng hết cả đời vinh hoa, không nghĩ tới một bước đi nhầm, vực sâu vạn trượng, cho nên phần hận bất bình, hồn phách lưu niệm nhân gian, không sao, đợi hấn khai mở đàn cách làm, siêu độ cái này chấp mê dứt khoát quỷ mị.

Nói xong, sớm có chuẩn bị vật nghiệp phương lập tức đưa đến bàn bát tiên, lư hương điện thờ đợi tất cả vật, về phần trong phòng khách, cái kia tạp mao tiểu đạo theo túi càn khôn trung xuất ra các loại rải rác đạo cụ, rửa tay dâng hương, khai mở đàn cách làm bắt đầu đứng dậy. Nhân viên công tác đứng thành một đồng, ta lách vào đằng sau, thấy tên kia nói lầm bầm, sau đó khua lên kiểm gỗ đào, khi thì khời mào một tờ giấy vàng phù, đặt hương nền phía trên nhen nhóm, múa may, đập trên Vũ bước.

Ta cẩn thận nghe trong chốc lát hấn kinh quyết, hình như là « trèo lên thực ản quyết », lại hình như là thần đánh. Nghe không rõ là cái gì, một lát sau, hấn cao rống lên một tiếng: "Thái Thượng Lão Quân, các vị đang trực tiên lớp, lập tức tuân lệnh, xá!" Những lời này ngược lại sáng tỏ, chỉ thấy hấn nói xong bất động, giống như cương rồi, ba giây đồng hồ về sau, hấn bắt đầu dùng mặt khác một loại thanh âm nói chuyện lên đến: "Ngột nữ kia quý, nhân gian cực khổ, vạn vật dừng, hồn quy hồn, đất về với đất, sớm ngày bước trên đường hoàng tuyền, mặc tri hoãn, mặc tri hoãn, hôm nay từ biệt, xa xa không ngày về..."

Lúc này ta rốt cục nhìn cười không được.

Cái này một bộ người khác không biết, ta xác thực hiểu được: cái này trên thân người không hề thần quang hình chiếu, tự quyết định, hoàn toàn chính là tại lừa gạt tiền tài. Cái này cũng xác minh ý nghĩ của ta, quả nhiên là cái hết ăn lại uống qua sĩ. Nói xong những này, tạp mao tiểu đạo nhưng lại đang nhảy Vũ bước, biên độ càng lớn, cũng khoa trương, ta chẳng muốn lại thương thức xiếc khỉ, câu thông kim tằm cô, cẩn thận mà ngắm khởi trong phòng bắt phàm đến. Ta quét một vòng, phát hiện trong phòng u ám, nhưng là khí sắc nồng nặc nhất, mặc vô cùng phòng ngủ buông vệ sinh.

Náo loạn một hồi, sắc trời cũng ám xuống dưới, cư xá bên ngoài đèn rực rỡ mới lên, ngàn gia vạn hộ cửa sổ điểm sáng lên.

Ta dời bước, đi về hướng trong phòng ngủ, đi thẳng tới buồng vệ sinh thủy tinh ngăn cách môn, giống như thân thủ đi kéo, chỉ cảm thấy có người kéo mạnh một chút ta, ta nhìn lại, là béo bảo vệ, hấn mặt không biểu tình, nói người không thể đi vào. Ta nói thảo, ta xem xem đều không được ah? Hấn nói chưa cho phép, bất luận kẻ nào cũng không thể lộn xộn. Bên này cái lộn nhảm trúng vật nghiệp quản lý kinh doanh chú ý, hấn tới khích lệ ta, nói Lục tiên sinh, còn là đừng lộn xộn rồi, lại để cho mao đạo trưởng đến đây đi.

Ta mơ hồ cảm giác có chút không đúng, bỏ qua béo bảo vệ tay, mặc kệ hấn. Thằng nhãi này người rất mập, tay lại mát đặc vô cùng.

Trong phòng khách tạp mao tiểu đạo đã muốn thỉnh xong rồi thần, làm bộ làm tịch mà siêu độ xong rồi vong hồn, sau đó lấy ra một ngum thô bát sứ, bên trong có tịnh thủy, hỗn hợp hương tro, lưu lại hoàng lá bùa mảnh vỡ, uống một ngum, bắt đầu hướng gian phòng bốn phía phun, hân lượng hồ hấp lớn, một ngum Thủy Năng đủ phun ra một mảng lớn sương mù đến, phun hết phòng khách, hân lại hướng trong phòng người phun, vật nghiệp quản lý kinh doanh, Tứ Xuyên lão bảo vệ cùng một cái khác tuổi trẻ tiểu gia hỏa đều cau mày thừa nhận rồi cái này một phun, hân hướng ta, thứ này quá không vệ sinh, ta vội vàng né tránh, nói không cần không cần, cái này chơi nghệ ta thật sự không có phúc hưởng thụ.

Hân cau mày nhìn một chút ta, sau đó quay đầu xem tượng béo bảo vệ, béo bảo vệ cũng tránh, hân tự tức giận, một ngum hướng không phun ra hậu cần nhân: "Ta đây cũng là vì là các người tốt, phun hết lần này, tà khí toàn bộ tiêu tán..." Hân xách lấy kiếm gỗ đào, lại tưới một ngum hương tro nước, đi vào phòng ngủ, biết rõ nguyên chủ nhân có bệnh, hân hay dùng mũi kiếm đi chọn lựa đồ ga giường, một miệng lớn hơi nước phun ra, có thể đồ sộ. Phun hết những này, hân cảm thấy mỹ mãn, thỏa thuê mãn nguyện mà bốn phía nhìn quanh thoáng một tý, nói: "Nơi đây sự tình đã xong, bản đạo tự đi vậy. Vương quản lý, không phải ta nói, các người cái này cao ốc phong thủy cách cục thật sự có vấn đề... Ồ?"

Lại nói đến một nửa, ánh mắt của hân nhìn chăm chú đến phòng ngủ liên quan buồng vệ sinh môn nơi.

Nghĩ đến thăng nhải này vốn là muốn theo vật nghiệp tại đây gỡ một búa phong thủy cổ vấn phí, như vậy chấm dứt, nhưng mà hân hoặc nhiều hoặc ít cũng là có chút điểm nhi thương thức người, nhìn xem cách thủy tinh mờ phòng tắm, đen sì, bên trong tựa hồ có vật lẩn lút, trong nội tâm tất cả cuống lòi nói đều dừng lại tại hầu kết ở phía trong, ọt ọt thoáng một tý, gắt gao chăm chăm vào phòng tắm bên cạnh một chậu lan điều thảo.

Đón lấy, hân mãnh liệt uống bắt đầu đứng dậy, hiển nhiên là đem bả lưu lại tại trong miệng hương tro nước nuốt tiến vào.

Khúc xong, mặt của hân một hồi xanh hồng một hồi, thì thảo tự nói: "Cái này lan điều thảo... Chính là đại hung vật ah, ta xem nhà này người cũng là hiểu sơ chút ít phong thủy chi thuật, như thế nào phạm phải như thế cấp thấp sai lầm đến?" Nói xong, hân liền nhắc chân, dẫn theo kiếm, lại từ túi cần khôn trung lấy ra một trương tâm họa tốt bùa đến, cẩn thận từng li từng tí mà đi.

Đi đến phụ cận, hân dùng kiếm gảy một chút, kết quả không có đẩy ra. Đóng cửa rồi, bị từ trong ra ngoài mà khóa lại.

Chung quanh mấy người sâu hít sâu, không nói lời nào, đều cảm giác được trong phòng có một loại ngưng trọng khí tức: không có người ở bên trong, là vật gì giữ cửa đã khóa đâu này? Ta cảm thấy lạnh, không có gió, nhưng lại âm trầm lạnh, thậm chí người cảm giác mát theo đuôi xương sống thượng du cách đi lên. Lúc này ta đã có chỗ tri giác... Mẹ kiếp, cái kia quỷ chơi nghệ lại tới nữa.

Ngưu nhân nước mắt ah ngưu nhân nước mắt... Thành thị này ở phía trong nói đó có một đầu lão Ngưu cho ta nước mắt?

Nói thật, nếu không cái này tạp mao tiểu đạo để cho ta cổ kỵ, đeo lên Đóa Đóa, kỳ thật ta cũng có thể nhìn rõ ràng linh vật.

Tạp mao tiểu đạo hiển nhiên cũng cảm giác được, hân quay đầu lại chung quanh, thấy được ta, nói Lục tiên sinh, này làm sao làm? Ta không biết vì cái gì nghĩ đến hỏi ta, nhưng là có lẽ hay là cho hân nghĩ kẻ: "Tìm chùy, hoặc là một cước đem bả cái này thủy tinh đập nát, bên trong chắc chắn kỳ quái vật." Hân nói Lục tiên sinh người là cao nhân, nếu không người tới? Ta vội vàng lắc đầu, hướng bên cạnh chuyển hai bước, cách đám người xa một chút.

Ta rất lạnh, giống như bị người đang âm thầm ngấp nghé, ánh mắt oán độc quét tại trên cổ, chuẩn bị lỏng to đều lóe sáng khó chịu.

Tạp mao tiểu đạo đã đưa ra, họ Vương quản lý kinh doanh bọn người làm một phen thảo luận, quyết định trước nay ra cửa, thật sự không được tự nện. Béo bảo vệ bị phải đi tìm nay ra côn, lão bảo vệ tắc chính là cùng một cái khác cao gầy vóc dáng y phục thường nhân viên công tác tại lộng kiếm cửa. Lúc ấy trong phòng có ta, tạp mao lão đạo, Vương quản lý, 2 bảo vệ cùng một cái tài vụ (xem bộ dáng là Vương quản lý tình nhi), vốn mới vừa rồi còn có một cùng ta đồng dạng xì-dầu chúng chủ sở hữu, nửa đường cảm thấy không thú vị, bỏ chạy.

Béo bảo vệ ra phòng ngủ, tạp mao tiểu đạo tìm ta nói chuyện phiếm, nói Lục tiên sinh ta vừa thấy người tự có một loại cảm giác thân thiết. Ta nói thật không, ta xem người cũng là, tốt có minh tinh tượng. Hân hỏi là cái nào? Ta nói là Doãn Chí Bình. Ta vốn cho là hân không biết « Thần Điều Hiệp Lữ » là vật gì, nhưng mà hân nhưng lại thập phần nhận đồng, thờ dài một tiếng viết: kiếp này có thể làm Doãn Chí Bình, chính là chết thì như thế nào?

Ta không biết hân là đem mình muốn làm điểm ô Tiểu Long Nữ Toàn Chân giáo hèn mọn bị ổi đạo sĩ, có lẽ hay là trong lịch sử cái kia chân thật Toàn Chân chương giáo, nhất thời không gây lời nói. Hai cái nhân viên công tác làm một hồi, đều nói thật sự là tà môn, bên trong tượng có cái gì mụt ở đồng dạng, như thế nào lộng kiếm, không có cửa đâu cung mờ. Đang nói, đi vào một cái khổng lồ thân thể đến, Vương quản lý mắng: "Mập mập, gọi người đi cầm công cụ, trở về làm điều ah?" Béo bảo vệ không nói chuyện, ta ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện thăng nhải này con mắt thượng triều trở mình, lộ ra toàn bộ đều là trắng trắng mắt, bánh bao trên mặt tràn đầy tà dị và giận dữ.

Ánh mắt đi xuống dưới, trên tay rõ ràng cầm một bả dao thái rau.

Tạp mao tiểu đạo cùng ta liếc nhau, đồng thời kêu lên: "Quý nhập vào người!"

"Ah..."

Lời còn chưa nói hết, cái kia béo bảo vệ tự cao cao giương lên trên tay phải dao thái rau cái này một bả hân là chuyên môn dùng để chém xương cốt gia tăng dày dao mãnh liệt vùng hướng về phía gần đây Vương quản lý, trong miệng còn tru lên xuất siêu nhiều lần sắc lạnh, the the tiếng kêu. Thanh âm này ở đâu là một vị cao lớn vạm vỡ đàn ông kêu đi ra hay sao? Rõ ràng chính là một nữ nhân trẻ tuổi kinh thanh âm thét lên. Huyết quang vừa hiện, cái thanh kia chém cốt đao phui đi hạ Vương quản lý vô ý thức đi ngăn cản tay trái, dao găm kẹt tại xương cốt ở bên trong, phát ra làm cho người ta ghê rợn răng thanh âm, Vương quản lý kêu thảm quỳ ngã xuống.

Nữ kia tài vụ lập tức phát ra một tiếng kinh thiên động địa tru lên: "Má ơi... Quý ah..."

Muốn nói có lẽ hay là chức nghiệp nhân sĩ tố chất cao, tuy nhiên nhìn xem không có bao nhiêu bản lĩnh thật sự, cái kia gọi là Mao Khắc Minh tạp mao tiểu đạo có lẽ hay là thả người nhảy lên đã đến cửa ra vào, hoàng lá bùa thiêu đốt ra một đám ngọn lửa, bức đến béo bảo vệ trước mặt, cái này bị quỷ nhập vào thân béo bảo vệ sợ hòa phù, rút đao lui về phía sau, hơi chút định thần hậu, lại vung đao chém tới, Mao Khắc Minh giờ kiếm đi ngăn cản, ta vốn tưởng rằng cái kia kiếm gỗ đào hội lên tiếng mà đoạn, không nghĩ tới cái kia chơi nghệ vậy mà ngành kháng ở cái này sắc bén một đao, phản lay động trở về.

Nữ tài vụ nổi điên giống nhau, không để ý hai người đánh nhau, nhìn chuẩn khe hở tụ hướng mặt ngoài chạy tới. Ta muốn ngăn, lại chỉ bắt được một điểm góc áo, giãy dụa lấy chạy đi. Chưa có chạy hai bước, bị Mao Khắc Minh đẩy ra béo bảo vệ trở tay một đao, tú lệ đầu lâu bị theo chỗ cổ tận gốc chặt đứt, trong thân thể huyết như phun thương thác nước, đem trong phòng phun đặc mùi máu tanh dày đặc.

Chết người đi được... Vô cùng thâm!

Lúc này ta cũng vậy tức giận rồi, ta từ trước đến nay cho rằng Quỷ Hồn vật, gần kề chỉ là dọa người mà thôi, không nghĩ tới còn có quỷ nhập vào người một chiêu này, tánh mạng tương quan ta cũng không dám tăng tư, mượn kim tâm cổ truyền lại đến lực lượng, ta đập mạnh chân, bước xa tụ vọt tới cái này béo bảo vệ trước mặt, nhắc chân chính là một đập ta khi còn bé tại gia tộc thường xuyên đánh nhau, biết rõ bí quyết, vì vậy một cước này vừa vịn đá vào hân trọng tâm nơi, béo bảo vệ ầm ầm ngã xuống, nện đến mộc sàn nhà một hồi vang lên.

Mao Khắc Minh bị nữ tài vụ khoắc trên vai đầu nắp mặt mà đổ một thân huyết, tức giận đến Tam Thi thần xuất thế, nổi trận lôi đình, chỉ thấy hân dùng kiếm hư họa vẽ bốn tung năm hoành, tay trái đặt ở phần eo biến thành biểu tượng đao unction trạng thái, tay phải cầm kiếm, ở không trung khi đứng khi nằm, tay trái cầm kiếm quyết phóng ở trước ngực, ngón tay cái chế trụ đầu ngón tay cùng ngón áp út móng tay đầu, hét lớn một tiếng: "Lâm binh Đấu Giả, đều hàng ngũ đi về phía trước!"

Niệm xong, một kiếm trực chỉ béo bảo vệ trái tim từ nơi, đâm tới.

Béo bảo vệ thân trúng một kiếm, mũi kiếm dù chưa vào thịt, nhưng mà toàn thân nhưng lại một hồi loạn run, giống như run rẩy.

Mao Khắc Minh mừng rỡ trong lòng, bắt chấp toàn thân huyết tương, móc ra hoàng phù Chu sách đến, muốn đem trên thân chi quỷ đuổi đi. Nhưng mà mập mạp kia run lên một hồi, rõ ràng dừng lại, đuổi ra tay trái bắt lấy kiếm gỗ đào, mở ra miệng rộng điên cuồng hét lên một tiếng, thanh âm thê lương, trong miệng cài răng lược, trên mặt có quỷ dị gân xanh hiển hiện, không giống thường nhân. Tay phải đi bắt trên mặt đất chém cốt đao, còn muốn lần nữa quát tháo.

Ta nghĩ thâm lấy chuyện xấu, chuyện xấu, cái này tạp mao tiểu đạo pháp lực ngược lại có một chút.

Đúng vậy, hân súc vật cũng cũng chỉ có một chút như vậy điểm!

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hàng ác quỷ

Tại đây nghĩ là làm ngay như ngàn cân treo sợi tóc, ta đang làm gì thế đầu này?

Được rồi, ta là đang cùng kim tâm cổ làm câu thông. Cái này oan gia Tiểu chút chút, cùng Lục Mạch Thần Kiếm đồng dạng lúc linh lúc mất linh. Rốt cục, đang ở đó béo bảo vệ nhật lên chém cốt đao, tay trái chống đỡ mà chuẩn bị bắt đầu đứng dậy lúc, một cổ nhiệt lực nước vọt khắp ta toàn thân, ta lập tức đem tay phải ngón tay cái chế trụ đầu ngón tay cùng ngón áp út móng tay đầu lúc, cầm kiếm chỉ, một chân to đem tư lại là đập trở mình, ta cao giọng hô có ai không ôm lấy hân, Vương quản lý ôm cánh tay trên mặt đất lăn qua lăn lại thăm số, cái kia 2 bảo vệ lạnh run, Tứ Xuyên lão bảo vệ do dự một chút, đã chạy tới hỗ trợ.

Bị quỷ nhập vào người, cái này béo bảo vệ lực lớn như Man Ngưu, liều chết giãy dụa, cũng may có ta, Mao Khắc Minh cùng lão bảo vệ cùng một chỗ, nỗ lực ấn ở.

Ta phát hiện Mao Khắc Minh cái này tạp mao tiểu đạo pháp thuật không được, cũng là có một thanh tử khí lực, khởi xướng hung ác đến, cũng không kém hơn có kim tâm cổ chi lực ta đây. Thật vất vả đem béo bảo vệ khóa lại, cái kia thường phục người gầy cũng đã chạy tới, giữ chặt một chân.

Ta ngồi chồm hổm lấy, kiếm chỉ chống đỡ béo bảo vệ dữ tợn khùng bỏ cái trán, trong miệng gấp niệm hàng tam thế mình vương tâm chú. Cái này chú ngữ, câu thông thiên địa quỷ thần năng lượng, có thể trừ khử lệ khí, khích lệ niệm ác quỷ đi vãng sinh, siêu độ vong linh. Bởi vì có kim tâm cổ gia tri, bình thường ta niệm đọc lúc mềm yếu vô lực, chính muốn gọi người buồn ngủ, không được pháp môn, hôm nay lại cảm giác như hồng chung đại lũ, tại ta bên

taí có nào đó không hiểu mấy cái gì đó liên lụy quanh quẩn, từng cái âm tiết đều đi tới đi lui quay lại.

Ta niệm chú, cái kia Mao Khắc Minh cũng niệm, hần niệm chính là Đạo gia Mao Sơn tông « trèo lên thực ản quyết », nhưng không phải công khai chương mình cái chủng loại kia..., hạ nửa khuyết là nào đó bí không thể nghe thấy chân ngôn, vừa nhanh vừa vội, giống như ong ong tiếng vang. Hần một bên trì chú, một bên dùng kiếm gỗ đào đâm chọc huyết, phong bế nữ quý lệ khí tràn ngập.

Đại khái giằng co năm phút đồng hồ, ta chú ngữ niệm qua rồi hai lần, béo bảo vệ rốt cục không giãy dựa nữa, toàn thân run rẩy, miệng sùi bọt mép, trông mắt trên lên trời mình đi, khí tức nóng nảy, Mao Khắc Minh hướng ta quát to một tiếng: “Lục đạo hữu, này nữ quý muốn rút tận cái này béo cư sĩ sinh mệnh lực, làm vùng vẫy gãy chết, ngươi còn có thu quỹ pháp khí, mượn tới dùng một lát, không thể hư lãng rồi cái này tánh mạng vô tội ah?”

Ta niệm đắc thờ hồn hển, phiên trừ bạch nhãn trùng hần ta đây nữa điều, nói đó có như vậy biểu diễn?

Mao Khắc Minh trên mặt âm tình bất định mà biến hóa, thấy kia béo bảo vệ khí tức tiếp cận với không, kêu to: “Hư lãng rồi, hư lãng rồi, nếu không trị người này muốn mất trí...” Thấy ta vẫn đang không có phản ứng, cắn răng một cái, vút xuống dưới kiếm gỗ đào, tại tùy thân túi cần khôn trung một hồi lục lợi, móc ra một trương tấm dùng lụa đỏ cái bọc bùa, vạch trần lụa đỏ, không hề phong phạm mà mãnh liệt phun một ngụm, viết: “Sát lặc, hôm nay bản đạo xem như lỗ vốn rồi!” Nói xong, mãnh liệt cắn đầu lưỡi, một ngụm máu tươi phun ở phía trên, không thấm ướt, trở tay dán tại béo bảo vệ trên ót.

Cái kia màu vàng bùa nhất định tại béo bảo vệ màu xanh trên trán, ta lập tức cảm giác không khí đều phẳng phát chấn động, đặc dính đặc khó có thể hô hấp, một mực ấn ở béo bảo vệ tay trái nơi truyền đến một tia điện giật đập choạng cảm giác, kim châm cổ cho ta truyền lại đến một loại sợ hãi cảm xúc, ta vội vàng buông ra, ngã ngồi mờ đi ra. Chỉ thấy cái kia bùa theo béo bảo vệ thân hình cùng một chỗ run rẩy, đón lấy, phần đuôi bay lên một tia màu xanh da trời, tinh khiết ngọn lửa, không nóng, không tổn thương béo bảo vệ thân thể chút nào, nhưng là hần toàn thân hung lệ hắc khí bị chạm rải hết, có lẽ là nghe nhầm, ta tựa hồ còn nghe được có nữ tử tại khặc khặc-x-xxxx mà khóc.

Cái này tiếng khóc giống như tiếng cười, như tơ trúc tà âm, nhiều tiếng lọt vào tai, thậm không thể nghe thấy.

Đột nhiên, một cổ hắc khí theo béo bảo vệ huyết Ngọc Châm trung xông tới, vô hình vô dạng, Mao Khắc Minh hét lớn một tiếng “Thật can đảm”, huy kiếm đi chém, hắc khí lên tiếng vỡ ra, mà ta lại không tự chủ được bình địa đẩy hai tay, đem hắc khí đều đánh xơ xác.

Một nữ nhân đầu lâu bộ dáng khôi đen phá thành mảnh nhỏ, lệ tiếng la ở bên trong, có vô tận ai oán cùng không muốn.

Không khí chính là âm lãnh trừ khử hầu như không còn, chỉ có cả phòng mùi máu tanh phiêu tán.

Vương quản lý vẫn đang tại nhiều tiếng khóc thét, cái kia cao gầy vóc bỏ đi y phục của hần, giúp Vương quản lý cái bọc khôi chặt đứt bên cánh tay. Lúc này, cửa ra vào truyền đến một hồi tiếng bước chân, uy vũ, hùng tráng cảnh sát nhân dân xuất hiện ở trước mặt chúng ta, đầu lĩnh là một cái khôi ngô trung niên cảnh quan, hần phối súng, nắm lấy cái thanh này hắc vương mắc hạt nhắm ngay ta: “Ngồi xổm xuống, giờ tay lên...” Lục tục chạy tiến đến vài một hần tử, nghiêm nghị đại hồng, có một tuổi trẻ thanh âm run rẩy, hiển nhiên bị trong phòng huyết tinh trạng diện cho hù ngã.

Ta đánh giá thoáng một tý, nguyên lai ta ngã ngồi ở nữ tài vụ không đầu thi thể bên cạnh, cái này đặt mộng, vừa vặn lần lượt nàng mặc lấy hắc tia chân dài thượng. Ta thầm nghĩ một tiếng xui, ngồi chồm hồm bắt đầu đứng dậy, ôm đầu, không dám chọc những này đề phòng cảnh sát, sinh sợ bọn họ không nghĩ qua là đi hỏa. Ta nhìn thấy cửa ra vào có một vật nghiệp nhân viên của công ty tại sợ hãi rút rờ mà thăm dò, nghĩ đến là hần ở bên ngoài đứng hay không kinh sức lực, báo cảnh sát.

Tốt tại cái đó người gây cơ linh, hần vừa rồi biểu hiện kém cỏi, giờ phút này ngược lại mồm miệng lanh lợi, đem sự tình đầu đuôi giải nghĩa sơ, cầm đầu cái kia cảnh sát tuy nhiên nghi hoặc, nhưng là tốt xấu cũng buông hòng súng, thu vào trong bao súng. Lập tức có người đem giết heo giống như kêu to Vương quản lý khiêng đi đi bệnh viện, bọn cảnh sát bắt đầu bận rộn, chuẩn bị bảo vệ hiện trường, Mao Khắc Minh ngăn lại bọn hần, nói chậm đã.

Cầm đầu chính là cái kia trung niên cảnh quan nhìn về phía hần, mà hần lại hỏi thăm ta: “Lục đạo hữu, ngươi cảm thấy cái này WC toa-lét phải chăng có kỳ quái?” Ta nói mặc như vậy bảo ta, đảm đương không nổi, mao sư phó làm việc phải triệt để, đem cái này dơ bẩn vật trừ tận, miễn cho di họa. Hần gạt gắt đầu, cùng trung niên cảnh quan thương lượng đem bã buồng vệ sinh lỏng kiếm mở. Trung niên kia cảnh quan bán tín bán nghi, nhưng là người gây cùng lão bảo vệ nói chỉ chuẩn xác, mà phía nam bên này kính thần mê tín bầu không khí cũng rất dày đặc, vì vậy gạt đầu đồng ý.

Đã nói về sau, có một cảnh sát tìm đến một cây móc, bày lộng kiếm tám lộng kiếm tự mở cửa ra, sự trượt cửa thủy tinh, lục lợi tìm được đèn tường, vừa mở ra, hần lập tức kêu to một tiếng, chạy đến dùng sức vung tay. Trung niên cảnh quan vội hỏi làm sao vậy, hần lấp bắp nói bên trong có trùng, giương một tay lên, vài đầu màu trắng giòi. Bên trong đèn đã mở, ta cùng Mao Khắc Minh cùng nhau thăm dò đi vào, phát hiện bên trong hấp thu trên đài có một khối màu trắng khối thịt, trên mặt bò đầy màu trắng giòi bọ cùng màu tím đen giáp xác trùng, cái kia giáp xác trùng chỉ vện vện có móng tay nắp, rậm rạp chằng chịt ngoại nguy, tại phòng tắm các nơi rơi là tả thiết nhiều.

Mao Khắc Minh thờ dài một hơi, nói ra: “Nguyên lai là cuồng rồn, chưa thành hình cuồng rồn! Không biết bên trong có duyên cớ gì, làm cho nàng có nhiều như vậy oán niệm...” Ta nhếch miệng, chẳng muốn đi đề ý tới, đóng cửa lại, trở lại kiểm tra một chút cảnh sát kia tay, phát hiện trên mặt có một chút thi độc, ta thủ sẵn hần khuỷu tay ngoặt, nghiêm túc nói: “Ngay lập tức đi tìm Nhu Mễ đến tiêu độc!”

Người bên cạnh ngây ngẩn cả người, nhìn về phía trung niên cảnh quan, cái kia trúng thi độc cảnh sát cảm thấy đầu vầng mắt hoa, vội vàng lớn tiếng gọi bọn họ lão đại: “Âu đội, Âu đội, chiếu hần nói làm, ta khả năng thật sự trúng độc.” Trung niên cảnh quan liền vội hỏi ta là cái gì Nhu Mễ, ta nói bình thường Nhu Mễ là được, hần vội vàng gọi thủ hạ đi mua. Ta còn nói đi tìm điểm can trường giết chất độc hoá học đến, không cần phải mở cửa, bên trong còn trùng nên vậy đều có độc tính, giết sạch, không cần phải lưu hậu họa. Hần cũng nghe theo.

Mao Khắc Minh thu thập xong nhà của mình đương làm, hướng ta chấp tay nói: “Lục đạo hữu, không thể tưởng được ngươi còn hiểu chút ít trừ độc chi thuật, Khắc Minh nhận được viện thủ, đa tạ.” Ta mở hời, nói ngươi đây là cái gì đồ bỏ xưng hô, ta lúc nào chuyển chức giữa đường hữu. Ta vội vàng

khoát tay, nói người muốn hay không làm tiếp một hồi cúng bái hành lễ, siêu độ thoát một tý mất vong linh? Hắn nói đúng, hồi trung niên cảnh quan được hay không được?

Trung niên cảnh quan nói có thể, người làm a, một hồi cho làm thoát một tý ghi chép có thể. Nói xong hắn gọi điện thoại gọi trong cục phái người đến tiếp viện, nói đã xảy ra cùng một chỗ nhân mạng án. Ta ra cửa, trong hành lang chặn một đồng người vây xem. Cái kia cái trung niên cảnh quan qua đến cho ta đàm một chút, ta biết rõ hắn họ Âu Dương, ta gọi hắn Âu Dương cảnh quan, hắn nói một hồi làm thoát một tý ghi chép a, ta nói có thể, đây là một công dân nghĩa vụ. Hắn lại hỏi đây hết thầy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, ta nói ta cũng chỉ là đứng ngoài quan sát, hiểu sơ một điểm, muốn hỏi điều gì, còn cần tìm bên trong vị kia chuyên nghiệp nhân sĩ.

Đó là một đạo sĩ, giống như có chút bản lĩnh nì.

Một lát sau, có người mua Nhu Mễ đến, ta đem bả Nhu Mễ phóng tại cái đó trúng thi độc cảnh sát trên cánh tay, dùng nước thấm vào dán bọc lấy. Không bao lâu, Nhu Mễ biến thành màu đen, lại thay đổi một đồng, vừa đen rồi, ta ngay cả tục rút ba lượt, cuối cùng không có lại đen, sắc mặt của hắn trở nên khá hơn một chút, ta cho hắn bàn giao nói: "Sau khi về nhà, luộc dầu mỡ heo hạt sen đường đỏ nước uống, uống liền ba ngày, không thể gián đoạn, độc tính phương tiêu." Hắn gật đầu ghi nhớ, lại hỏi số di động của ta mã, dùng làm liên lạc.

Lúc này bọn hắn liên lạc với phụ cận trạm phòng dịch người đến, mang đến ắt lưu lân thuốc sát trùng, một hồi cuồng phun, đem bả trong phòng vệ sinh côn trùng tiêu diệt sạch sẽ, có người tới tìm ta làm ghi chép, ta đem tình huống vừa rồi làm tự thuật. Một lát sau, Âu Dương cảnh quan tìm được ta, nắm tay của ta nói cảm tạ, còn nói có vấn đề gì còn có thể có thể muốn tìm ta đi trong cục một chuyến, để cho ta tạm thời không phải lý khai Đồng Quan thành phố,

Ta nói có thể, đón lấy, cái kia Mao Khắc Minh làm xong cúng bái hành lễ, làm cho người ta mang đi.

Ta về tới trong nhà, một thân huyết khí, còn tích tấp, hun đến mình cũng chán ghét. Vừa rồi ở đằng kia trong phòng tắm nhìn qua một phòng trùng, người khác chán ghét, ta trong bụng vị kia nhưng lại một hồi làm ăm ỉ, rõ ràng thêm ăn không được. Ta bắt đắc dĩ, đem hắn phóng xuất, theo trong tủ lạnh xuất ra động vật nội tạng cất thượng, cùng lấy rượu xái cho nó hỗn lẫn lộn tốt, làm ra hắn hôm nay thức ăn. Hắn lẫn lộn mập thân thể, lại lấy không chịu ăn, ta quán hắn thích ăn không thương ăn, cởi quần áo ra ném trong thùng rác, đem bả trong bồn tắm phóng thượng một lọ nước ấm, nằm đi vào, tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh.

Ta vừa nhắm mắt lại con người, là có thể trông thấy cái kia nữ tài vụ bay lên trời đầu lâu, cùng phun tung toé máu tươi.

Đây là ta lần đầu tiên nhìn thấy sống sờ sờ người, mất đi tánh mạng.

Ta cũng là người bình thường, không phải trời sinh lạnh tâm địa, Thiết Huyết, cho nên càng nghĩ càng khổ sở, tánh mạng là như thế yếu ớt, mà ta, tựa hồ cũng không có kiên cường rất nhiều. Người sau khi chết sẽ là thế nào đây này? Ta nhìn thấy qua rồi Quỷ Hồn, nhưng là nhưng không biết chúng đi phương nào, sau trăm tuổi, ta lại đem ngừng trú ở nơi nào?

Là một hạt bụi bậm, hay là đang hoàng tuyến địa ngục ở bên trong, chịu đủ tra tấn?

Hay hoặc là, tỉnh mạch, biết rõ vũ trụ chôn vùi, tân thế giới quật khởi...

Lúc này có điện thoại tiến đến, ta lấy tới xem, là tại gia tộc Mã Hải Ba, ta suy nghĩ một chút, chính mình cùng cảnh sát nhân dân thật sự chính là hữu duyên phận, tự giễu lấy, ta tiếp thông điện thoại, Mã Hải Ba theo ta một hồi hàn huyên về sau, nói lên La bà bà tại hôm qua chết bệnh tin tức, ta nói ta biết rồi, bản án phán quyết thế nào? Mã Hải Ba nói vẫn còn đi tư pháp chương trình đâu rồi, đại khái phải đợi Vương Bảo Tùng tinh thần tình huống báo cáo đi ra mới biết được.

Ta tắm rửa xong đi ra, phát hiện Đóa Đóa ngồi xổm thùng rác bên cạnh, vênh lên thân thể tại mảnh liệt hấp chỗ đó mùi máu tươi.

Kim tầm cổ cái kia mập côn trùng đứt khoát đã không thấy tăm hơi.

Ta vội vàng đem thùng rác cái túi trói tốt, không cho Đóa Đóa xem, làm cho nàng xem tivi đi, ta tìm kim tầm cổ một vòng không có tìm được, trong nội tâm tập trung tinh thần liên lạc, phát hiện cái này Tiểu chút chút thật đúng là trượt lấy bò đi xuống lầu, chuẩn bị đi ăn côn trùng thi thể.

Những kia đúng vậy chạm phải ắt lưu lân, ta không biết thứ này đối với kim tầm cổ rốt cuộc có hay không hại, nhưng là ta cũng không dám cam đoan, tranh thủ thời gian niệm chú, đem bả cái kia Tiểu chút chút cường chế triệu hồi đến. Hắn không tình nguyện, không có biện pháp, ta chỉ có hứa hẹn hắn, hôm nào đưa tiễn hắn đi vùng ngoại thành nào đó bò cạp trong viên, khiến nó có một bữa cơm no đủ, hắn lúc này mới bò lại đến, cũng không có lý trên bàn cơm nội tạng trộn lẫn rượu, cùng Đóa Đóa đi chơi, không để ý tới ta.

Ta cũng vậy không thêm để ý, cái này Tiểu chút chút chính là cầu tính tình.

Ngày thứ ba thứ bảy, ta cho mình thả cái tiểu nghỉ, lái xe đi tây ngoại ô khu nào đó nghỉ phép sơn trang chơi. Cái kia sơn trang bên cạnh ngay cả có một cái bò cạp viên, chuyên môn dưỡng đủ loại bò cạp, cung cấp cho được phẩm công ty cùng đồ trang điểm công ty. Ta mang theo Đóa Đóa búp bê tại trong sơn trang đi dạo, phong cảnh tú lệ, nhưng là cô đơn chiếc bóng, nhìn xem người khác có đôi có cặp mà tại trong rừng thảo âm gian anh anh em em, càng thêm không thú vị, đem kim tầm cổ thả ra hậu, ta liền cho đi ngủ.

Năm giờ chiều, ngủ được mơ mơ màng màng ta đẩy cây hoa cúc (~! ~) xiết chặt, biết rõ hắn ăn uống no nê rồi, vì vậy đi ô-tô về nhà.

Vừa mới đi đến cao ốc trước bậc thang, một cái áo bào xanh bó chân tạp mao tiểu đạo tự hướng ta thờ dài, tuân lệnh nói: "Vị đạo hữu này, bản đạo giá

sương hữu lễ rồi!” Ta tập trung nhìn vào, sát, cái này Mao Khắc Minh như thế nào còn chưa đi? Ta nói bảo ta Lục Tả tốt rồi, đạo trưởng có chuyện gì? Mao Khắc Minh lại là thờ dài, nói thấy ta người trong đồng đạo, thấy cái mình thích là thềm, muốn cùng một chỗ nghiên cứu và thảo luận một hai, trắng đêm bất chuyện, trao đổi tâm đắc. Ta nói không cần, ta hiểu đắc cũng không nhiều. Ta nhắc chân trên lên đi, hấn đi theo, cười hi hi nói cùng là Huyền Môn người trong, lục Tả huynh đệ người tội gì cách người ở ngoài ngàn dặm đầu này?

Ta đã hiểu, tiểu tử này tìm ta có việc, ta liền cho hỏi ngọn nguồn chuyện gì, nói thẳng!

Hấn lấp bắp mà nhìn quanh thoáng một tý khoảng chừng gì đó, sau đó nói:”Ta mới tới nơi đây, chưa quen cuộc sống nơi đây, nghĩ tới nghĩ lui thì Lục Tả người một người quen... Ừm, người nếu dễ dàng, có thể hay không cho ta mượn một ít tiền?”

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đóa Đóa không thấy

Ta rất ngạc nhiên hấn làm sao sẽ nghèo thành như vậy?

Hấn sớm có nghĩ sẵn trong đầu, một đối đãi ta hỏi, vành mắt lập tức đỏ lên, cơ hồ chính là một bao nước mắt rơi xuống đến. Hấn nói hấn lúc này thật là làm chuyện thâm hụt tiền mua bán, vốn tưởng rằng có thể làm sản xuất bán hành lễ lấy tiền, vì vậy dự án ở phía trong cũng không có lưu ngọn nguồn, vốn chính là cái nghèo đạo sĩ, dùng tiền lại tiêu tiền như nước chút ít, vì vậy cũng chưa có còn lại. Vốn tưởng rằng cái này thiếu hụt có thể ngày hôm qua bổ sung, không có nghĩ rằng hôm trước nhất dịch đưa hấn áp thùng bừa cho hao tổn mất, nhưng mà cái kia Vương quản lý chặt đứt bên tay, rõ ràng giật lấy sang hấn, muốn quít nợ, không chịu kết tiền.

Song phương không có ký tên hiệp nghị, một cái cọ, tạp mao tiểu đạo lập tức luống cuống.

Hấn tại cục cảnh sát ở phía trong chờ đợi mấy cái giờ, tốt là một chậu đề ra nghỉ vấn, sau khi đi ra tìm cái địa phương ở, tiêu hết còn lại tất cả tiền. Vương quản lý một chơi xấu, bây giờ là áo com không rơi, dĩ nhiên đối bụng một ngày. Hấn nói nghĩ tới nghĩ lui, tại đây to như vậy trong thành thị, cũng cũng chỉ có cùng ta có sống vai từ chiến đấu tình hữu nghị, lão giao tình, vì vậy tự tìm nơi nương tựa ta mà đến.

Ta ở đâu có thể làm cho cái này tạp mao tiểu đạo tiến nhà của ta, hấn tuy nhiên đạo hạnh không sâu, nhưng là mí mắt nhiệt tình vẫn có một điểm, ta cũng không muốn đem bà Đóa Đóa sự tình bộc lộ. Ta liền cho hỏi cái kia người muốn bao nhiêu tiền? Hấn do dự một chút, xem ta ngừng ở phía xa xe, nói:”Nếu không... Tự một vạn?” Ta hoảng hốt, nói lời này của người coi như ta chưa từng nghe qua, nhắc chân tự đi, hấn lôi kéo ta, nói Lục Tả, lục Tả huynh đệ, một ngàn, tự một ngàn, người trong giang hồ chú ý tích thủy chi ân, xuôi tuôn tương báo, bản đạo có tiền rồi, tất nhiên là sẽ trả người.

Hấn một bộ lại thượng hình dạng của ta để cho ta rất bất đắc dĩ, ta hỏi hấn người nhà không phải Mao Sơn tông chương giáo chân truyền đệ tử sao? Đi tìm Đạo giáo hiệp hội, bọn hấn miễn phí quản thực túc, không thể nói trước cho người giảng thượng hai mảnh khóa, thu điểm chuyên gia phí. Hấn lúc đầu nói mình đạo hạnh quá nhỏ bé, không dám bồi nhọ sư phó danh hào. Ta nói người tự tạo lớn a, người căn bản là không gọi đồ bỏ Mao Khắc Minh a?

Hấn hắc hắc cười mĩa, nói ta họ Tiêu, tên đạo thật sự, ta chính là Mao Sơn môn hạ, số viết Mao Khắc Minh, tự nhiên không giả.

Ta nói làm sao người không số cái”Thanh Hu”,”Trần” những này vừa nghe đi lên cũng rất điều danh tự nì.

Hấn cười hắc hắc, không làm đáp. Ta móc ra túi tiền, đếm ra một ngàn đồng tiền cho hấn, nói ta đời này cũng không trồng cây vào người trả, chút tiền ấy coi như phân xả lộ phí, nơi nào đến, chạy đi đâu, được rồi? Hấn liên tục không ngừng mà nhận lấy tiền, nói hôm trước bản án chưa xong, cảnh sát nói cho hấn biết trước tạm thời không thể rồi đi, có thể hay không ở chỗ này của ta tạm thời mượn ở một thời gian ngắn?

Ta nói không được.

Mao Khắc Minh không, tên thật vì Tiêu Khắc Minh cái này tạp mao đạo sĩ véo lấy đầu ngón tay xem ta, nói Lục Tả người ngày gần đây xứng đáng một kiếp, đại hung ah, kiếp này không tốt phá, rất khó phá, ngoại trừ ta không người có thể giải. Người lưu ta vài ngày, đợi ta giúp người phá kiếp này lại đi? Ta nhìn không được bật cười lên, ta nói người lần câu a, gạt người lừa gạt đến nơi này của ta rồi, thừa dịp trời còn không có như thế nào hắc, người tranh thủ thời gian đi trên đường tìm kiếm một người, tính cả vài quẻ, cũng tốt có một khai trương, miễn cho nhập bát phu xuất.

Hấn gật gù đầu, nói cũng tốt, bản đạo chính có ý đó, chúng ta đây như vậy sau khi từ biệt, nếu có duyên, tự nhiên gặp lại.

Nói xong vung bầy biện ống tay áo, cầm ta cho một ngàn đồng tiền rồi đi.

Ta cũng vậy không có ở ý, người này nói thật xác thực là cái kỳ nhân, đời bình thường ta tự nhiên mang về nhà bên trong, bắt chuyện một phen, bày cái

người sai vặt kéo một kéo, hiểu rõ càng nhiều là sự tình. Nhưng là, ta hiện tại nuôi Đóa Đóa cùng kim tâm cổ, cái này hai dạng đồ vật tại chính tông đạo sĩ trước mặt đều là tà dị vật, quý hiếm được đầu hân có thể hay không đáp sai toàn cơ bắp, có thể hay không nhảy ra muốn trừ ma vệ đạo? Như thế, có lẽ hay là miễn đi.

Ta đi lên lầu đòi một bộ y phục, sau đó mang theo Đóa Đóa đến bệnh viện đi, tiếp tục hút lưu lại tại trong không gian thiên hồn.

Ngày thứ hai ta bị gọi đến đến trong cục cảnh sát đối với chuyện ngày đó làm ghi chép, đây cũng chỉ là làm theo phép. Lúc trở lại ta tại cửa hàng bên trong, nghe được thủ hạ cái kia hai cái lão bán quầy công nhân tại nói chuyện phiếm, nói ngày hôm qua tại rửa chân trong thành trông thấy một tên, tóc dài giống như cái đàn bà nhĩ tựa như. Hai người bọn họ là thủ hạ ta niên kỷ khá lớn, thường xuyên xuất nhập đền đồ nơi, trong nội tâm của ta vừa động, đem bọn họ kêu đến hỏi vài câu, bọn hắn hãy cùng ta đem cả cái kia tóc dài gia hỏa dung mạo cho ta miêu tả đi ra, ta một đối so, sát, thật sự chính là Tiêu Khắc Minh cái kia tạp mao tiểu đạo.

Người này ta xem chừng có 27-28 khoảng chừng gì đó, nghĩ đến cũng đúng nam nhân hồ lang chi năm, trên mặt mặt một bả mặt phấn, nóng tính tràn đầy, xác thực không giống cái đứng đắn tôn giáo nhân sĩ, cái này nghĩ đến quả nhiên. Ta vừa nghĩ tới tiểu tử kia đi rửa chân thành này da tiền, khả năng có lẽ hay là ta cho, trong nội tâm tự một hồi khó chịu, choáng thật có thể đủ lừa gạt tiền.

Bất quá ta khí này cũng là vừa vận phát lên tự đã xong, được rồi, ta vốn cũng không phải là một cái đau lòng tiền người, hơn nữa hân dầu gì cũng là một cái có chút năng lực gia hỏa, ta vậy cũng là kết cái thiện duyên a? Ta lúc ấy không nghĩ tới, ta lúc ấy tùy ý cho một ngàn đồng tiền, kết giao một cái tạp mao tiểu đạo, về sau đã trở thành ta chính yếu nhất đồng bọn cùng ân nhân cứu mạng.

Vật dùng ác tiểu làm chi, vật dùng thiện tiểu mà không vì, nhân sinh cuộc sống chính là kỳ diệu như vậy, không phải sao?

07 năm Nông lịch chín tháng mười bốn, tiết sương giáng, thời tiết chuyển sang lạnh lẽo, một cổ dòng nước lạnh xuôi nam.

Giữa trưa ăn cặp lòng đựng com thời điểm, theo bên ngoài ăn com trở về tiểu mỹ cười nói với ta, vừa rồi tại đầu phố đụng phải một người nam nhân, trên bờ vai rõ ràng đứng một con khỉ, cái kia Hầu Tử toàn thân lông xù, nhưng là rất hung, gặp người tự nhẹ nhàng trốn mất, rất táo bạo, làm hại nằng sợ hãi kêu lên một cái, khi còn bé xem Tôn Ngộ Không lúc cái kia mỹ hảo hình tượng, tất cả đều làm hỏng.

Ta cười ha ha, nói có đúng hay không đụng với lừa gạt hầu a? Nếu, vậy thì ngàn vạn mạc xem, hiện tại những người kia hung ác rất, người xem nếu không bỏ tiền, hân hãy cùng người móc dao từ, đừng tưởng rằng làm đầu đường làm xiếc, đều với người xem « Hoàn Châu Cách Cách » mấy cái đẹp trai mỹ nhân đồng dạng đáng yêu thiện lương.. Nàng nói không phải lừa gạt hầu, chính là một xuyên đeo áo ngắn xấu xí nam nhân, lúc này mới kỳ quái.

Ta xì mũi coi thường, cười, nói trời lạnh như vậy, cái nào nam còn xuyên đeo áo choàng ngắn?

Tiểu mỹ thấy ta không tin, nằng nóng nảy, vội vàng bắt mấy người tỷ muội tới làm chứng, các nàng đều nói đúng vậy a đúng vậy a, người kia thật kỳ quái, ăn mặc hình như là giống như Thái Lan tâm người ở bên trong, lớn lên cũng xấu, là liếc mắt nhìn thậm chí nghĩ nhà cái chủng loại kia... Xấu, cùng trên bờ vai hân cái kia Hầu Tử không sai biệt lắm. Tiểu mỹ đặc ý rút lấy cái mũi cười, nói ta oan uổng nằng, như thế nào đến bù tổn thất a? Ta nói được rồi, cuối tuần mặt thỉnh mọi người ăn lẩu, chúng ta "Lại một thôn" thấy.

Mấy cái cùng tiểu mỹ quan hệ không tệ nữ hài tử tự ồn ào, nói có đúng hay không kéo com, là kéo com chúng ta tự đi ăn.

Cái gì là kéo com? Phía nam bên này đem cả nói yêu thương gọi là hẹn hò, người trẻ tuổi cùng một chỗ, chú ý muốn gọi người ăn kéo com, phát kéo đường, đồ cái vui mừng náo nhiệt. Trong nội tâm của ta do dự, tự nhiên sẽ không nhận mảnh vụn gỗ, không nói chuyện, tiếp tục vui đầu ăn duy nhất một lần bột biến trong hộp com trắng, mặt trên còn có cái đùi gà. Mọi người làm ồn một hồi, lúc này có khách hàng đến rồi, vì vậy tự vội vàng làm việc đi. Ta ngẩng đầu lên thời điểm, phát hiện bận rộn tiểu mỹ, bên cạnh trên mặt có chút ít mờ hồ vệt nước mắt.

Trong nội tâm của ta mềm nhũn, nhưng vẫn là coi như không biết.

Buổi chiều có một phê hàng muốn vào, A Căn kêu lên ta đi Đông Thành nào đó nhà kho kiểm hàng, chúng ta theo một giờ rưỡi một mực bạn đến tới đêm hơn sáu giờ đồng hồ mới vừa về, tại bên ngoài ăn xong thức ăn nhanh, vốn chuẩn bị trở về già, cửa hàng ở phía trong lại có chút việc cần ta đi xử lý thoáng một tý, vì vậy ta hãy theo A Căn phân hồi. Mới vừa vào đi, tiểu mỹ tự nói với ta giữa trưa gặp chính là cái kia dẫn Hầu Tử nam nhân đến cửa hàng bên trong tìm ta, nói là trong nhà thân thích, thấy ta không tại, gọi điện thoại cho ta lại không thông, vì vậy tự hỏi chỗ ở của ta, để cho ta tranh thủ thời gian đi về nhà.

Ta trở mình một chút điện thoại, phát hiện tắt điện thoại. Ta nghi hoặc, nói không phải là lừa gạt ta đi, các nàng mấy cái đều nói thật sự, ta liền cho hỏi người nam nhân kia tên gọi là gì?

Các nàng lắc đầu, nói không có hỏi.

Xem các nàng biểu lộ không giống giả bộ, ta đoán muốn nói không chừng thật là nhà của ta thân thích.

Từ ta tại Đông Quan đâm chân ngụ lại về sau, sau đó trải qua cái kia ta đem cả ZH Giang Thành tiệm ăn nhanh bàn cho hân đồng hương một tuyên truyền, vì vậy ta lục tục toát ra một ít tám cột đánh không đến đồng hương, thân thích cùng bằng hữu tìm tới tận cửa rồi, tìm xin giúp đỡ, hoặc là muốn ta hỗ trợ tìm việc làm. Cùng loại những người này ta tiếp đãi qua nhiều cái, đáng tin cậy ta đây đã giúp bè bọn giới thiệu đến vài bằng hữu nhà máy ở phía trong đi làm, có chút thật sự không đáng tin cậy, chỉ muốn để cho ta tiếp tế, tại ta chỗ đó nghỉ ngơi cá biệt cuối tuần ăn ăn ngủ ngủ, ta tự không lưu tình chút nào mà ném trên đường cái, thích sao động mà. Khiến cho lần này ta về nhà, vụng trộm bị rất nhiều người nói qua lạnh lùng vô tình.

Nhưng là ta vất hết óc, thật sự cũng nghĩ không ra một cái đường Hầu Tử thân thích bằng hữu.

Bất quá đạo lý đối nhân xử thế thứ này, người không để ý tới hần, trong nhà cha mẹ bên tai từ ở phía trong tự chất đầy rồi rảnh nói toái lòi nói, ta không có biện pháp, đem bà sự tình nói, kể đại khái, lại đề cho A Căn cùng tiểu mỹ đi xử lý, sau đó vội vã chạy trở về. Ta tới đến lầu một vật nghiệp chỗ đó, hỏi có người hay không tìm ta. Đêm đó chuyện ma quái mấy cái bảo vệ, lục tục từ công rồi, trực ban là một cái mới tới bảo vệ, không biết ta, hỏi ta là cái đó một hộ, ta nói là tòa nhà lầu mười tầng 10, hần lắc đầu nói không có.

Tiểu tử này nói lời này, vẫn còn chơi điện thoại, cà lơ phát phơ.

Ta kỳ quái, gọi điện thoại cho tiểu mỹ, làm cho nàng nếu như gặp lại cái kia nghe nói là ta quê quán thân thích người, đem bà ta số điện thoại di động cho hần, lại đề cho hần trực tiếp gọi điện thoại cho ta. Cúp điện thoại ta thừa lúc thang máy về đến nhà, đi tới cửa lúc, ta đột nhiên cảm giác trong nội tâm nhảy dựng, ngẩng đầu, phát hiện ta dán tại cửa ra vào trần chỗ ở "Niết là trần chỗ ở phù" không thấy. Ta mọi nơi tìm một vòng, phát hiện cũng không có chứng kiến.

Chuyện này lại đề cho trong nội tâm của ta về lo lắng, lo lắng đến Đóa Đóa, ta tranh thủ thời gian đẩy cửa ra đi vào, giày cũng không đổi, vọt tới trong phòng khách hô: "Đóa Đóa, Đóa Đóa..." Không có người ứng ta, ngày bình thường ta một hồi gia tổng có một em bé đã chạy tới ôm ta một cái, lúc này nhưng lại một chút ấm hơi đều không có. Ta lập tức nóng nảy, chạy đến thư phòng nhìn đặt ở trên mặt bàn chính là cái kia búp bê...

Quả nhiên đã không có! Trong tay ta đủ lạnh cả người, không thể tin được sự thật này:

Đóa Đóa không thấy.

Là cái nào lần lượt ngàn đao gia hỏa trộm vào trong phòng của ta? Ta lo lắng mà bốn phía tìm một chút, phát hiện phòng ta ở phía trong bị trở mình đảo loạn thất bát tao, đặc biệt là giá sách, trên mặt sách rơi là tả đay đát, cái bàn ngăn kéo bị bạo lực giật ra đến, phòng ngủ giường bị lật ra cái ngọn nguồn chỉ lên trời, bên cạnh quỹ bảo hiểm bị mở ra, nửa đậy lấy môn, bên trong ta gửi tiền mặt cùng sổ tiết kiệm bị hề quết là sạch.

Đclm, đclm, đclm!

Trong nội tâm của ta chỉ có vô số thô tục ra bên ngoài bốc lên, phục hồi tinh thần lại lúc, ta lập tức báo án.

Cảnh sát tới so trong tưởng tượng phải nhanh, dẫn đội lại là lần trước cái kia Âu Dương cảnh quan, một cái khác là được ta cứu khỏi chính là cái kia cảnh sát. Người quen biết cũ tự dễ làm sự tình rồi, ta thô sơ giản lược mà theo chân bọn họ giảng một chút chuyện đã trải qua, Âu Dương cảnh quan nói đi nhìn một chút giám sát và điều khiển a? Chúng ta tới đến phòng quan sát, điều lấy hôm nay tư liệu, Âu Dương cảnh quan là xem cái này lão luyện, một hồi mau vào, buổi sáng, giữa trưa cơ bản không có việc gì, mãi cho đến hơn bốn giờ chiều thời điểm, mấy cái cameras lần lượt biến thành màu đen, sau đó lại tái hiện.

Âu Dương cảnh quan nói chờ một chút, hần dừng lại hình ảnh, chỉ vào rậm rạp chẳng chì điểm đen hỏi, đây là cái gì?

Ta nhìn trên màn hình trên mặt điểm đen, chung quanh có rất nhỏ đường cong, trên mặt thoảng cái tự rời rạc thành một đoàn, cảm giác tượng... Con ruồi! Âu Dương cảnh quan tập trung tư tưởng suy nghĩ xem xét, nhẹ gạt đầu, nói thật sự là con ruồi, những con ruồi này phong bế cameras, yểm hộ ăn trộm đến nhà của người quá trình nhìn xem mấy cái hình ảnh, đều là đi 10 lầu dù sao chỗ. Hần chỉ vào đại đường cái kia bảo vệ hỏi: "Người... Tại bốn giờ chiều mười một phân thời điểm, người có nhìn thấy hay không người từ nơi này xuất nhập?"

Cái kia bảo vệ cẩn thận mà Hồi ức, sau đó lắc đầu nói không có.

Ta theo dõi hần, nói người là không có chú ý có lẽ hay là nói không có? Nói thực ra! Trên mặt hần lộ ra rất thành khẩn biểu lộ, nói thật không có. Ta lập tức tức giận đến nổi trợn lồi đĩnh, một cái tát đem hần đẩy ngã xuống đất, mắng to người hần súc vật trông mặt đều câu tiền cái kia phá trong điện thoại di động đi, chứng kiến cái câu? Còn thật không có, bọn ông mày đây giao nhiều như vậy vật nghiệp phí là hưởng thụ phục vụ, hưởng thụ các người cung cấp an toàn, không phải cho người đến chơi điện thoại! Đường làm câu cũng không có câu dạng từ!

Hần co quắp ngồi dưới đất, trong lòng có thiệt thòi, không dám cãi lại. Âu Dương cảnh quan còn có một cái khác cảnh sát ngăn đón ta, khích lệ ta không cần phải quá mức tức giận. Ta nhất thời tức giận mắng đả quá độc, phòng quan sát mấy cái bảo vệ sắc mặt lập tức có chút bất thiện bắt đầu đứng dậy, bọn hần người đội trưởng kia nghiêm trang nói: "Lục tiền sinh đối với người tao ngộ chúng ta tỏ vẻ thật có lỗi, nhưng là người cũng thấy đấy, những con ruồi này không hiểu thấu hồ ở cameras, chúng ta cũng không có biện pháp, tiểu kim hần cũng nói rồi, không phát hiện, lúc ấy khẳng định cũng là không có người!"

Ta gắt gao theo dõi hần nhìn thoảng qua, có cảnh sát ở đây, hần không có sợ hãi mà xem ta, lộ ra đối trả hòa thiện đáng tươi cười.

Trong nội tâm của ta bực bội cực kỳ, vừa nghĩ tới Đóa Đóa không thấy, giết người tâm đều có rồi, cái này thô bạo chẳng những là kim tằm cổ truyền lại cho ta, cũng là ta chính mình ý nghĩ sâu trong nội tâm. Nộ tới cực điểm ta ngược lại nở nụ cười, ta đối với cái này lộn nhàn nhợt nói: "Người cho rằng người rất phụ trách? Người cho rằng người không có thất trách?" Hần được chỉ không thẹn gạt đầu, ta lại hỏi trên mặt đất cái kia bảo vệ: "Người quả nhiên là không thấy được, không ai tiến đến, mà không phải đang đùa điện thoại?"

Trên mặt đất cái kia bảo vệ rất vô tội nói: "Lục tiền sinh người bị trộm tiền, ta có thể hiểu được, người đập ta một cước, ta cũng vậy sinh sinh thừa nhận rồi, chỉ là người thật sự không thể oan uổng ta à!" Hần nói được rất chân thành, nước mắt nước đều hướng mặt ngoài tràn ra, trải qua trên mặt hần mụn cùng thanh xuân đầu, tích tấp mà rơi trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đòi nợ sư thúc

Âu Dương cảnh quan lôi kéo ta, khích lệ ta nói Lục Tà, người đừng quá tức giận.

Có lời nói hần không nói ra miệng, nhưng là lời ngầm là: đừng quá tích cực rồi, về phần sao?

Ta lắc đầu, chăm chăm vào cái này bảo an đội trưởng cùng dưới mặt đất nằm chính là cái kia bảo vệ, nhẹ nhàng, nhưng mà lại rất kiên định nói: "Trên cái thế giới này, rất nhiều chuyện là không có mức đo lường tiêu chuẩn, ví dụ như chức nghiệp đạo đức, hắc tức là bạch, nói vô ích thành hắc, dù sao không có ai biết, cũng sẽ không đã bị trừng phạt, cho nên khi lương tâm chết lặng về sau, tự trộm thiết nghĩ nhưng. Nhưng là, ta muốn nói cho các người biết, hôm nay phạm là ở trước mặt ta nói lời nói dối người, tất nhiên sẽ miệng lưỡi sinh đau nhức, ngực bụng vẫn đau nhức, sung, cuối cùng bảy lỗ chảy máu mà chết nhất định sẽ, ông trời làm chứng."

Ta nói đắc ác độc, hai người bọn họ ngược lại càng thêm không thêm để ý, thẳng đã cho ta tại thề thề.

Trở lại trong phòng, Âu Dương cảnh quan bọn hần lấy một chút chứng nhận, chụp ảnh, sưu tập lưu lại vật, một lát sau, hần vỗ bả vai ta nói: "Lục Tà, yên tâm, người lần trước giúp chúng ta, lúc này đây ta phí đem hết toàn lực cũng muốn phá án, giúp người tìm về vật bị mất! Bất quá người cũng đừng quá để ý rồi, theo người báo vật bị mất đến xem, tổng cộng tổn thất cũng không có vượt qua một vạn khối, không cần phải quá quan tâm... Ah, nhớ rõ đem bả ngân hàng của người thẻ điện thoại báo mất giấy tờ!" Hần nói xong, dẫn lấy người của bọn hần thu đội.

Ta sững sờ mà ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn xem hắc bình TV.

Ta không thể nói ta cột thứ trọng yếu nhất là cái gì, nếu như có thể, dùng ta tất cả tài sản đi đổi cũng có thể tài sản bị mất, dựa vào người của ta mạch cùng kinh nghiệm, không bao lâu nữa là có thể gãy trở về, mà Đóa Đóa đã đánh mất... Ta không biết như thế nào đi giải thích ta cùng cái này tiểu quý Lão đại quan hệ, mỗi lúc trời tối ta tan tâm trở về, tổng hội có như vậy một cái "Người?" đang đợi ta, tay chân vùng về làm nội trợ, trêu chọc ta cười, mặt kệ lại bề bộn, ta đều cùng nàng chơi một hồi trò chơi, nàng thật biết điều, chịu khó, quét dọn vệ sinh cẩn thận tỉ mỉ, đôi khi lại ngốc nức ních, chợt xem cảm thấy u ám, nhưng mà lại thập phần đáng yêu, tượng tính khiết nhất Thiên Hồ nước.

Nàng cho dù là quý, cũng là tính khiết, là không rảnh.

Ngắn ngủn bất quá hơn một tháng công phu, ta đã cảm giác cuộc sống của mình, cùng nàng đã muốn cùng một nhịp thở. Một năm kia ta đã tuổi, kinh nghiệm cực khổ, đậm đặc trong đời đột nhiên nhiều hơn như vậy một cái Tiểu chút chút, tự thoả cái, xúc động đến chính mình trong đáy lòng mềm mại nhất địa phương.

Ta muốn, cái này là cái gọi là phụ tử chi tình a?

Nhưng mà, hạnh phúc tới quá nhanh, đi được có vội vàng. Nàng đột nhiên biến mất, lặng yên không một tiếng động, vô tung vô ảnh. Lòng của ta phảng phất bị cực lớn Hắc Ám sợ hãi nắm chắc, mỗi một lần mà nhảy lên, đều có không thờ nổi bi thương tại lan tràn.

Ta cẩn thận nghĩ đến, rốt cuộc là cái nào vương bát đần đem bả Đóa Đóa mang đi?

Thật là hại dân hại nước sao? Hiển nhiên đây là nhất không có khả năng, đi trộm thời điểm còn có con ruồi tương trợ, lặng yên không một tiếng động cùng quý mị giống nhau, tất cả khóa ở trước mặt hần toàn bộ thành bài trí, đem bả thư phòng của ta trở mình đặc loạn thất bát tao, mấu chốt là, hần không chỉ có mang lên trong tủ bảo hiểm tiền, hơn nữa đem bả ta trên bàn sách không... nhất khởi sứ bình em bé cho mang đi...

Nếu như không phải hại dân hại nước, như vậy, có phải hay không là... Tiểu Khắc Minh? Cái này tạp mao tiểu đạo sĩ, hết ăn lại uống, không có việc gì còn lão hưởng rửa chân thành, hộp đêm chạy, hần là hiểu được chút ít pháp thuật, rồi hướng ta hư thật đại khái hiểu rõ, nếu như là hần ra tay, dùng Đóa Đóa an toàn đến áp chế ta cho hần giao thịt từ tiền, cũng không phải là không thể được;

Ngoại trừ Tiểu Khắc Minh, ta đột nhiên lại nhớ tới một người đến.

Tiểu nữ giữa trưa cho ta nói một người, lớn lên rất xấu, vừa già lại xấu cái chủng loại kia..., ăn mặc thân đối vật áo áo choàng ngắn, trên vai ngồi cạnh một cái hung ác Hàu Tử, lúc chiều còn đi tìm ta, nói là nhà chúng ta thân thích... Nhà của ta nơi nào sẽ có một đường Hàu Tử thân thích? Như vậy một liên hệ tới, lòng của ta đều nhanh muốn bùng nổ xuất hiện rồi, vội vàng gọi điện thoại cho tiểu nữ.

Nàng đại khái chờ ta nghe xong hai lần tiếng chuông, mới tiếp điện thoại, thanh âm lười biếng, không kiên nhẫn, um từ hỏi ta làm sao vậy, chuyện gì? Nàng đại khái có lẽ hay là vì giữa trưa sự tình tại nào tiêu tính tình, trong ngôn ngữ có chút khó chịu, ta không để ý tới những này, trực tiếp hỏi cái kia tự xưng nhà của ta thân thích gia hỏa, buổi chiều là lúc nào đi cửa hàng. Tiểu nữ Hồi Ưc trong chốc lát, nói không sai biệt lắm là ba giờ khoảng chừng gì đó

a. Lòng ta trầm xuống, nói là ai nói cho hần biết nhà của ta địa chỉ, nàng nói là nàng ah, làm sao vậy?

Ta mắng một tiếng đcIm, cúp điện thoại.

Ta xui lơ mà ngồi ở trên ghế sa lon, ngưỡng nhìn trần nhà, vô tận một mõi theo trong đáy lòng xuất hiện.

Một người như vậy, nguoi đến có thể chỉ huy con ruồi che đây Monitor tình trạng, hần đi vào ta trong phòng lục tung, hiển nhiên không phải là vì chính là hơn bảy nghìn đồng tiền cùng một vài không lấy ra tiền sổ tiết kiệm cùng chi phiếu. Mà ta, lại có cái gì có thể cho hần đồ đây này? Ta nắm chặt lấy ngón tay tính toán, tại loại này người trong mắt, ta nhất thứ đáng giá mạc vô cùng ba cái: kim tằm cổ, Đóa Đóa cùng ta bà ngoại lưu đứng lại cho ta đến « trấn áp dây núi mười hai pháp môn ».

Cái này ba dạng gì đó, ta đều bị người khác xem qua, biết rõ qua, tự giá trị mà nói, Đóa Đóa hiển nhiên đối với hần không... nhất dùng chỉ cần có hần tâm, như thế tiêu quỹ hần muốn luyện mười cái luyện mười cái, luyện một trăm tự luyện một trăm, cũng không trọng dụng; kim tằm cổ kỳ thật cũng tốt luyện, khó luyện chính là trên người của ta cái này đầu kim tằm cổ, nó là bản mạng cổ, ân cần săn sóc mấy chục năm, cuối cùng ta bà ngoại cả đời tâm lực luyện tự mà thành, không biết đã tiêu hao hết bao nhiêu tài liệu, độc trùng cùng thảo được, duy nhất cái này một nhà, không còn chi nhánh, đứng vậy, cái này mập còn trùng đã muốn theo ta móc treo rồi, người nọ cầm lấy đi cũng không trọng dụng.

Như vậy, chỉ có ta thiêu hủy cái kia cuốn sách bại hoại, mới có thể làm cho người ngáp nghe.

Ta nhớ tới bà ngoại cho ta lời nhấn nhủ lời nói: nguoi không có năng lực bảo vệ vật kia, cầm chính là gây tai họa, không biết có một ngày, sẽ có oan quỷ đến thăm tác khoản nợ, thiêu hủy vô khiên vô quái.

Cái này... Chính là cái gọi là oan quỷ đến thăm a? Chỉ là, đây là đầu đường oan quỷ đâu này? Ta trước tiên chính là nghĩ tới mấy ngày trước đây chết mất La bà bà, cái chết của nàng tuy nhiên cũng không phải ta khiến cho, nhưng là người khác không nghĩ như vậy, ít nhất... Ta nhớ tới cái kia gọi là Thanh Chi Tử thiếu niên oán độc ánh mắt, ít nhất, hần không phải nghĩ như vậy.

Trừ lần đó ra, còn có ai đâu này?

Ta phần hận không thôi, đối với thần bí, phảng phất không khí giống nhau địch nhân, trong nội tâm tức giận cuồng sinh.

Bất quá, đã có sở cầu, hần cuối cùng hội yếu cho ta liên lạc.

Quỹ chung quy là muốn đến thăm.

Vào lúc ban đêm, ta lục tục đem cả ngân hàng của mình thẻ báo mất giấy tờ về sau, kiểm tra một chút máy tính, đem tất cả văn bản tài liệu đều che dấu tốt, cái kia tùy thân 4 cho ta xóa bỏ tư liệu, ném qua một bên. Ta vốn là yên lặng mà nhớ kỹ chân ngôn, cho mắt tích Đóa Đóa cầu nguyện, rồi sau đó cẩn thận trong đầu hồi tưởng đến mười hai pháp môn ở phía trong pháp thuật tranh đấu quá trình.

Ta chưa bao giờ một khắc này như vậy khát vọng sự cường đại của mình.

Sáng ngày thứ hai, chuông điện thoại di động đem ta đánh thức, ta dọa một đầu, từ trên ghế salon nhảy dựng lên.

Nhìn xem điện báo biểu hiện, là Cố Hiến Hùng Cố lão bản, ta chuyển được, hần nói với ta vài câu hàn huyên lời nói về sau, trực tiếp hỏi: "Tiểu Lục, nguoi có phải hay không hiểu một ít phong thủy vu thuật?" Trong nội tâm của ta nhảy dựng, rất kỳ quái hỏi lão bản nguoi như thế nào hỏi như vậy? Hần thấy ta không nói thẳng, tự hỏi ta tìm mười năm hoàn hồn thảo làm gì vậy? Ta nói có một người bạn tìm ta muốn, nguoi giao thiệp rộng, ta liền cho câu đến các nguoi lên.

Cố lão bản nói quỹ kéo, nguoi cái tên này còn giấu đặc rất kín, nguoi không biết a, các nguoi cái kia tiểu khu Công Nghiệp quản lý lão bản của công ty là bằng hữu ta, ta cũng biết. Ta lòng mi nhảy dựng, nghĩ thầm cái này kia buổi tối ta xác thực ra gió lớn đầu, vật nghiệp công ty cũng có thật nhiều người thấy được, dấu điểm cũng dấu điểm không ngừng. Vì vậy ta chỉ tốt đi một chút đầu thừa nhận.

Cố lão bản cũng không thêm đề ý ta giấu điểm, hần hỏi ta nguoi đạo hạnh thế nào? Ta nói chỉ là một loại loại, chúng ta nơi đó là dân tộc thiểu số khu, trong nhà có trường bồi dưỡng những này, cho nên ta liền cho học được một điểm. Hần nói nguoi trường bồi đầu này? Ta nói ta bà ngoại vừa mới chết. Hần nói vậy nguoi muốn nén bị thương ah, sau đó hỏi chỗ này của ta có một chút sự tình tìm nguoi hỗ trợ, nguoi xem nguoi có thể hay không lạc~, sang đây xem thoáng một tý?

Ta nói rất gấp sao? Chỗ này của ta vừa vận có một chút sự tình phải xử lý, không phải công tác thượng, là phương diện kia.

Hần trầm mặc thoáng một tý, nói cũng khá tốt, nguoi có việc trước vội vàng, Cố ca tại đây chậm nhất có thể đến trung tuần tháng mười một, nguoi phải đáp ứng, ta chuyển biến tốt đẹp cáo biệt nguoi. Ta hỏi là chuyện gì? Hần nói có người bằng hữu hài tử bị bệnh, có cao nhân nói là quý quán thân, bị người rơi xuống hàng đầu rồi, hiện tại bốn phía đang tìm hội người, phương diện này nguoi hiểu hay không?

Hàng đầu thuật là một loại tại Nam Dương khu thịnh hành vu thuật, cùng Trung Nguyên truyền lưu Mao Sơn pháp thư, tây nam vu cổ là một cái tính chất, không bỏ quý dị, hần đại khái chia làm linh hàng, cổ hàng cùng hỗn hợp hàng ba loại, tại Đông Nam Á nổi tiếng, thập phần thịnh hành. Thân thể của ta cụ kim tằm cổ, nếu cổ hàng, vẫn có thể có đủ chút ít tác dụng. Cố lão bản là của ta Bá Nhạc, nhân sinh cuộc sống con đường tiền bối, ta một mực rất tôn kính hần, cũng không muốn lừa gạt, tự nói với hần nếu cổ hàng, ta lại là có thể nhìn xem.

Hần đã nói, chuyện của nguoi giải quyết xong rồi, gọi điện thoại cho ta, đến lúc đó ta tiếp nguoi đến Hongkong đi. Ngừng lại một chút, hần còn nói

ngươi gọi ta tìm mười năm hoàn hồn thảo có tin tức, ZH Giang Thành bên kia một người bạn trong tay có ta miêu tả cùng loại mấy cái gì đó, đến lúc đó mang ta đi nhìn xem, có phải là ta muốn cái chủng loại kia....

Đây là ta mấy ngày nay nghe được duy nhất tin tức tốt, lại để cho tâm trạng của ta sáng ngời, vội vàng nói cảm tạ. Cổ lão bản nói ngươi giúp ta ta giúp ngươi, người cả đời này còn không phải trợ giúp lẫn nhau, đúng không? Ta vội vàng nói là. Lúc này lại có một chiếc điện thoại bật tiến đến, lạ lắm đây số, ta cùng Cổ lão bản tranh thủ thời gian cáo biệt, đem bả củ điện thoại này chuyển được.

Điện thoại bắt đầu là một hồi trầm mặc, từ đồng dạng yên lặng lại để cho lòng của ta từng điểm từng điểm trầm trọng bắt đầu đứng dậy, có tiếng hít thở, xa xưa mà lâu dài. Qua rồi không sai biệt lắm hơn mười giây, đầu bên kia điện thoại truyền tới một nam nhân thanh âm”Ngươi là Long Lão Lan ngoại tôn Lục Tả?”

Ta nói là, thanh âm của hắn bên trong có một cỗ khác lần điệu, không phải Miêu lời nói, đồng lời nói khẩu âm, ta chưa quen thuộc.

Hắn còn nói:”Là ngươi cầm « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn »?”

Ta hỏi làm sao ngươi biết hay sao?

Hắn cười ha ha, nói:”Là ngươi cậu nói, ngươi cậu nói ngươi bà ngoại chết... rồi về sau khu nhà cũ cùng nền nhà đất đều để lại cho hắn, tự chỉ cần cái kia cuốn sách bại hoại, giao cho ngươi.”

Ta nói được rồi, xem như ta lấy rồi, làm sao vậy, ngươi là ai, dựa vào cái gì hỏi như vậy?

Hắn âm lấy cười, nói cái kia là đồ đặc của hắn, hắn muốn lấy đi, lấy đi thuộc về hắn khoản nợ.

Ta nói ngươi là ai ah ngươi, ngươi nói là ngươi sẽ là của ngươi, ta hẳn sức vật đâm ở địa cầu đã nhiều năm như vậy, cũng không dám phóng đại lời nói giằng cái này địa cầu là của ta. Hắn một mực cười, loại này cười là cái loại này”Hết thấy đều ở trong lòng bàn tay” tiếng cười, một lát sau, hắn nhàn nhạt nói:”Lục Tả, ta muốn giết chết ngươi, là phân phút đồng hồ sự tình, ta nghe ngươi cậu nói ngươi bị Long Lão Lan roi xuống một đầu trùng, là bản mạng kim tâm cỗ a? Nhưng là ngươi cho rằng bằng cái kia cá biệt có thể chống cự ta? Thiếu niên, ngươi không khỏi quá ngây thơ đi à nha? Cái thế giới này có nhiều hơn, ngươi ngày nào đó có rãnh tốt nhất đi đi một chút, bằng không thì cùng oa Thanh Thủy giếng cóc đồng dạng, không biết sâu cạn.”

Ta tiếng hừ lạnh, nói ta luân không đến ngươi cái này đầu đầu lộ đuôi gia hòa để giáo huấn.

Hắn nói:”Ta muốn bàn về bối phận đến, cũng là ngươi sư thúc nì tiểu tử. Ta lần này đến, là muốn cầm lại ta sư tổ Lạc Thập Bát đạo tạng bút ký, trọng Khai Sơn Môn. Ta ngày hôm qua bãi phòng trong nhà người, cảm điểm lộ phí, còn có một chứa ở bình ở phía trong Goodman đồng. Ngươi cũng là tốt ánh mắt, tuyến như vậy hơn một cái phúc nhiều vận Goodman đồng đến đường... Bất quá cái kia thì thế nào đầu này? Hãy bớt sàm ngôn đi rồi, đem bả kính thư cho ta, ta đem bả Cổ Mạn Đồng giao cho ngươi, bằng không thì, ta đem bả cái này Cổ Mạn Đồng cho ta nghe lời Hầu Tử ăn được, lại đem ngươi đánh giết rồi, coi như là vì sư phụ ta thanh lý sư môn!” Lòng ta phỉ đều tức điên đây chính là”Tự trong nhà ngồi, họa từ trên trời rơi xuống”, không biết cái nào vướng mắc hạt bên trong toát ra như vậy một vị, cứng rắn ganh nói là ta sư thúc, giả mạo trưởng bối không nói, còn lớn hơn lạt lạt mà nghĩ muốn cướp đoạt khỏi bà ngoại để lại cho ta pháp môn đến. Khá tốt ta bà ngoại báo mộng, nói cái này bản kính thư giữ lại không được, để cho ta bắt nó cho thiếu rồi, quả nhiên là hiểu biết chính xác ah.

Lại có, ta trong mấy vì tính kỳ thật vẫn có một ít sao chụp kiện xem ghi chép, đáng tiếc hắn trở mình lần thư phòng, phòng ngủ cũng nhấc lên lật trời, lại không nghĩ tới đem bả trong thư phòng mấy tính mở ra nhìn một chút cái này xem như tư duy chỗ nhằm lẫn đầu rồi, có lẽ hay là”Không có văn hóa thật đáng sợ”? Trong nội tâm của ta các loại ý niệm trong đầu chuyển động, chỉ nghe hắn nói:”Ngươi nghĩ kỹ không có?”

Ta nói thủ đoạn giao sách, thủ đoạn giao sứ bình a!

Hắn đã nói, ta khuyên bảo nếu là hắn ta đường cái kia tiểu quý có nửa điểm vấn đề lời mà nói..., chú ý cái gì đều không có. Hắn cũng cười, nói ngươi nếu ra cái gì tam địa gian giáo, đừng nói cái này Cổ Mạn Đồng, chính là ngươi, ta đều đem ngươi luyện thành lệ quý, ngươi tin hay không.

Ta nói tin, sau đó cùng hắn đàm như thế nào giao dịch. Trong nội tâm của ta âm thầm nắn, chửi: ta tin bà mẹ ngươi!

PS: Cổ Mạn Đồng là pháp vật có lịch sử bắt nguồn từ Đông Nam Á hơn trăm năm trước, cũng được gọi là “Kim đồng tử” hay “Phật đồng tử”, dùng tro cốt của trẻ con được Phật pháp tịnh hóa và một ít thánh vật Phật giáo chế tác thành hình trẻ nhỏ, quỹ hồn của đứa nhỏ bị sấy hay chết ngoài ý muốn trải qua tầng nhân hoặc pháp sư làm phép, sẽ nhập vào trong, giao cho người lương thiện nuôi dưỡng, có thể bảo vệ gia đình bình an. Người nuôi dưỡng cũng vì thế tích phúc cho mình và hậu thế. Tầng nhân nói Cổ Mạn Đồng quy y tam bảo theo Phật, cúng nhang đèn làm thức ăn chính, trời sinh tính thiện, khác với quỷ dữ. Người nuôi dưỡng thường có lòng từ bi, làm nhiều chuyện tốt. Cố gắng nghiêm túc nuôi dưỡng thì phúc báo không cạn, công đức vô lượng.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Đồng môn tương kiến, vừa thấy tức lửa giận

Không có có một chút chuẩn bị thời gian, ta cái kia đột nhiên bỗng xuất hiện tiện nghi sư thúc để cho ta ta sẽ đi ngay bây giờ giao dịch.

Địa điểm là Nam Thành nhà ga phụ cận một cái to lớn cửa hàng, hắc cảnh cáo ta, hắc và ta sư ra đồng nguyên, nghĩ đến cũng có thể ngờ tới bản lãnh của hắc, như báo động, hắc tự nhiên sẽ hiểu, đến lúc đó cũng không phải là nhất phách lưỡng tán vấn đề. Ta nói cái này quy củ ta hiểu, người đừng xằng bậy chính là a.

Kỳ thật chính là bởi vì ta hiểu, trong nội tâm của ta càng thêm không có ngọn nguồn.

Hắc muốn sách, ở đâu còn có sách, cái kia cuốn sách bại hoại ở nhân gian tồn tại, đại khái là một đồng tro bụi mà thôi.

Ta ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn xem đầy mẫn phòng ở rơi là tả mấy cái gì đó, một hồi bắt gả cùng nhức cả trứng dái. Trên vách tường đồng hồ treo tường một mực lại đi, tích táp, đương làm hắc kim phút đi năm cách, ta mới đứng lên, hít sâu, chạy đến trong toilet đi rửa mặt, tinh thần hơi tốt một chút, ta đi đem bả thùng dụng cụ nhảy ra đến, xuất ra một bả lược trường dao găm Thụy Sĩ đến, đây là ta sinh nhật thời điểm A Căn đưa cho ta, nghe nói còn là hàng chợ.

Ta hỏi kim tửm cổ: hôm nay chúng ta muốn đi cứu Đóa Đóa rồi, cho lực bắt lính theo danh sách không?

Kim tửm cổ: chi chi C-K-Í-T.. T... T...

Ta trong bụng một hồi nhúc nhích, hiển nhiên, cái vật nhỏ này cũng là thập phần lo nghĩ.

Cùng hiem có nỗi giận... Tựa như cái này mập còn trùng lần đầu tiên chơi ta đồng dạng cảm tình.

Lần đi hung hiểm cực kỳ, nhưng mà là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, ta thay đổi một thân thuận tiện thư thích quần áo thể thao, màu đen, đi xuống lầu, ta vừa lái xe một bên dùng Lam Nha tai nghe cho A Căn gọi điện thoại, bảo hôm nay có chuyện khả năng không đi cửa hàng rồi, hắc không thêm để ý, đã nói, không có vấn đề. Ta trầm mặc thoáng một tý, còn nói”A Căn, huynh đệ ta nếu treo rồi, người biết nhà của ta địa chỉ a, tiền đều chuyển cho phụ mẫu ta a!”

Hắc trầm mặc, một lát sau nói, người đây là di ngôn sao?

Ta nói đúng rồi. Hắc sốt ruột rồi, nói người có phải hay không đừng phải việc khó gì rồi? Có vấn đề mọi người cùng nhau giải quyết, có chuyện gì là nghĩ không ra hay sao? Ta thờ dài, nói có phiền toái luôn muốn giải quyết, không có biện pháp. Hắc trầm mặc vài giây đồng hồ, nói biểu ca ta nói sự tình thật sự? Ta rất phiền muộn nói như thế nào các người cũng biết nữa à, chuyện này đến người tại đây mới thôi, không cần phải truyền ra bên ngoài nữa à!

A Căn chân thành nói:”Lục Tả ta biết rõ người không phải thường nhân, từ trước đến nay đều so với ta lợi hại, nhưng là, làm chuyện gì, có chuyện gì khó xử, còn là đừng đã quên có ta cái này huynh đệ tại. Năng lực ta không được, nhưng là tốt xấu có cầm khí lực tại...”

Ta nói cái kia khẳng định, chúng ta là huynh đệ nì. Đang khi nói chuyện, đã đi tới siêu thị phụ cận, ta cùng A Căn nói có chuyện trước treo rồi, ngừng tốt xe, ta đi xuống xe đến bốn phía nhìn qua, bởi vì là trung tâm nội thành, lại là cực kỳ phồn hoa nhà ga phụ cận, người đến người đi, cuốn cuộn dòng xe cộ, đưa mắt đi qua, khắp nơi đều là người, người nọ đầu giống vậy ruộng cát trong đất mùa thu hoạch dưa hấu, một mảng lớn không ngắt.

Bất đồng chính là, cái kia dưa điền xanh mơn mớn, tại đây đen sì.

Quả nhiên là nơi tốt, ta suy nghĩ tiện nghi sư thúc có phải là Hongkong cảnh phi tẩm đã thấy nhiều? Ta mang theo tùy thân bao da theo dòng người hướng trong thương trường đi, trong lúc này chứa một quyển lão bản Tam Quốc Diễn Nghĩa,”Cuốn cuộn Trường Giang đông nước trôi” cái loại này, là ta trước kia làm công thời điểm tại hàng via hè thượng đào, trừ lần đó ra, còn có một bản Hongkong phong thủy huyền học đại sư Bạch Hạc Minh « phi tinh sửa vận lộ ra mũi nhọn », hai quyển sách lại để cho tay của ta túi xách nặng trĩu, xem xét cũng rất có phân lượng.

Đi tới lầu ba hằng ngày bách hóa thương mại, ta đứng ở thang máy cửa ra vào chỗ đó các loại..., một lát sau, có điện thoại vào được, ta chuyển được, truyền đến ta cái kia tiện nghi sư thúc thanh âm trầm thấp:”Người trong bọc chứa sách?” Nghe được một câu nói kia, ta chỉ biết hắc nhất định tại nào đó hẻo lánh, vụng trộm giám thị lấy ta. Ta gật đầu nói là, sau đó hắc nói để cho ta đem bả bao đặt ở công cộng kho chứa đồ. Ta nói không được, ta muốn xác nhận Đóa Đóa an toàn mới có thể cho người.

Hắc cười, đã nói ah, ta hiện tại sẽ đem nạng phóng xuất cho người xem?

Ta viết, ban ngày đem bả Đóa Đóa phóng xuất, không phải muốn tiểu quý này đầu mệnh sao? Trong nội tâm của ta mắng to người này xảo trá, nhưng là trong miệng lại một bước cũng không nhường, nói ta muốn nhìn thấy sứ binh em bé, xác nhận Đóa Đóa vô sự, mới có thể đem bả sách cho người. Hắc trầm mặc, một lát sau, hắc đã nói, như vậy chúng ta đổi một chỗ a. Lòng ta nhảy dựng, hỏi đi nơi nào?

Hắc nói người ở đây nhiều lắm, người đi phụ cận khách sạn khai mở một gian phòng, chúng ta thúc cháu lưỡng hảo hảo nhờ một chút, người cũng có thể nghiệm chứng người một chút tiểu quý phải chăng mạnh khỏe. Bất quá, từ giờ trở đi, đưa di động ném vào người bên cạnh chính là cái kia trong thùng rác, không cần phải lại gọi điện thoại. Ta nói cái này có thể, bất quá ta như thế nào liên lạc người?

Hắn nói không cần, hắn tới tìm ta. Ta giờ lên trong tay điện thoại giờ nhất cử, cho hắn chứng kiến, sau đó phóng tới bên tai nói: "Thức, cái này điện thoại trong thẻ còn có vài trăm đồng tiền lời phí đâu rồi, ta đưa đi động ném đi, thẻ giữ lại rất?" Hắn không nghĩ tới ta nói như vậy, nhất thời nghẹn lời, về sau thức giục nói: "Người hắn sức vật nhanh một chút, mài mài chút chút..." Ta cúp điện thoại, đưa đi động thẻ xuất ra, nắm trong lòng bàn tay, đem bả vừa mua không lâu điện thoại ném đi, ngồi dưới thang máy lâu, ra cửa hàng quẹo phải, đi thẳng mấy trăm mét đến khách sạn.

Ta biết rõ cái này tiện nghi sư thức lúc này, tất nhiên tại ta đằng sau theo đuôi lấy, vì vậy ta một bên cùng trước từ điểm dài nói chuyện, một bên thay vào của hắn nhân vật đi suy nghĩ vấn đề: sở dĩ tại nhà ga phụ cận cửa hàng giao dịch, là bởi vì nơi này nhiều người, bốn phương thông suốt, một nắm bắt tới tay lập tức có thể thừa lúc ô tô đường dài rời đi; vậy tại sao vừa muốn mướn phòng giao dịch đâu rồi, hiển nhiên hắn đã muốn xác định ta lấy lấy sách nát, quyết định nắm chắc thắng lợi trong tay trước kia không dám trực tiếp tìm ta, chính là sợ ta ăn mềm không ăn cứng, dùng cảm tình đến bức bách, thành phẩm thấp nhất.

Ta nên làm cái gì bây giờ? Ta môn tự vấn lòng, lão quỷ này quanh năm chìm đắm vu cổ chi đạo, tự nhiên so với ta cái này nửa điều cao minh vài phần, ta tuy nhiên không biết hắn lai lịch, nhưng là suy nghĩ một chút có thể chỉ huy một đám con ruồi người, cái kia là như thế nào lão quan tài? Chuyện này cũng nhắc nhở ta, thời khắc chú ý bên người tai mắt. Ta xong xuôi thủ tục, cầm phiếu phòng, đi vào giữa thang máy.

Theo cửa "Đình" mà một tiếng đóng lại, ta dùng tốc độ nhanh nhất theo túi xách ở phía trong xuất ra một cái điện thoại di động (cái này điện thoại là ta tháng sáu phần đôi tay cơ về sau ném trong nhà, vừa rồi ta tiện tay mang ra), lão khoản Nokia tháo lắp đơn giản, một khởi động máy, ta lập tức cho A Căn gọi một cú điện thoại: "A Căn, ta nói người ký, ta bây giờ đang ở Nam Thành nhà ga 200 m nơi khách sạn 1104 gian phòng, 10' hậu ta không có điện thoại cho người lời mà nói..., lập tức báo động..."

Ta lời còn chưa nói hết, 11 lâu đã đến, ta lập tức cúp điện thoại, đem bả cái này điện thoại cho ném tới trong thùng rác.

Ta vào 1104 gian phòng, cửa không có khóa, ngồi ở bên giường duyên chờ tiện nghi sư thức đến.

Nệm rất xốp, chăn, mền là trắng nõn, mang theo viên tơ lụa cái chùng loại kia..., nghĩ đến tìm phu nhân cùng một chỗ ở chỗ này lần ga giường, nhất định là một cái cộc chuyện tốt, đúng vậy ta giờ phút này lại lâm vào đối với không biết trong sự sợ hãi. Ta trong đầu xuất hiện các loại ý niệm trong đầu, ví dụ như ta mai phục tới cửa, chuông cửa vừa vang lên, ta mãnh liệt kéo ra, một cái "Tâm Hoàng phóng lên trời chùy" oanh bạo cái này câu viết đâu; lại ví dụ như ta lại để cho kim châm cổ chờ ở cửa, trực tiếp cho hắn hạ độc độc, đến lúc đó có uy hiếp, mọi người lẫn nhau thì có cổ kị; lại ví dụ như...

Nhưng mà ta ngồi ở bên giường, lại động cũng không động.

Trực giác nói cho ta biết, đợi đừng nhúc nhích, so làm cái gì mờ ám cũng muốn giỏi hơn một ít. Ta đối mặt không là một người bình thường hoặc là cùng hung cực ác kẻ bất cộc, mà là một cái am hiểu cổ độc chi thuật lão bánh quẩy, hắn gian trá, âm độc, biết rõ nhân tâm, tựa như tiềm phục tại trong bụi cỏ độc xà, không đến cuối cùng một khắc, không sẽ lộ ra chính mình nanh vuốt đứng là Mãnh Hổ nằm hoang khâu, tiềm nhẫn nanh vuốt khổ được.

Vài phút về sau, cửa bị đẩy ra, tiếng bước chân một số gần như tại không.

Ta ngẩng đầu, chỉ thấy phòng xép chỗ góc của xuất hiện một cái nhỏ gầy thân ảnh, đây là một con khỉ, hình thể của nó chỉ có con mèo nhỏ lớn như vậy, gò má, bộ ngực 〇〇 cùng tứ chi bên trong cùng vì sâu màu cam, lưng vì màu nâu đỏ, màu đen cái đuôi có bạch tiêm, còng xuống lấy thân thể xông vào đến, đầu cùng thân thể dài hơn hai mươi cen-ti-mét, đuôi dài 30 cen-ti-mét, không giống bình thường Hàu Từ.

Hắn hướng phía ta nhe răng trợn mắt, biểu lộ hung thần ác sát, chi chi mà kêu. Ta đứng lên, hắn lại càng hoảng sợ, sau này bay lên không nhảy lên đi. Ta theo thân ảnh của nó, chỉ thấy được hắn nhảy lên một người nam nhân bả vai.

Lúc này, cửa mới truyền đến một tiếng khóa cửa thanh âm

Quả nhiên là xuất quỷ nhập thần, ta xem lấy người nam nhân trước mắt này, da của hắn rất đen, khuôn mặt hình dáng như là Đông Nam Á người bên kia, tuổi chừng sở có 50 tuổi cao thấp, mắt trái lông mày trên lông có một khóa sâu sắc nốt ruồi, người rất xấu, hắn tại cười lạnh, miệng một nhúc nhích mà, ta nhìn kỹ, nguyên lai là tại nhai cây cau. Thấy ta đứng lên đề phòng mà nhìn qua hắn, hắn vươn tay vuốt ve Hàu Từ hắc lông vàng phát, híp mắt nói: "Ta vốn tưởng rằng người hội lừa gạt một ít mờ ám, không nghĩ tới người còn rất tự giác rất tốt, ta thích loại người như người có tự mình hiểu lấy người trẻ tuổi."

Mắt của hắn nhú lại, ta cảm giác cái này ánh mắt sắc nhọn, tựa như Phá Toái thủy tinh bột phần.

Ta thờ sâu thờ ra một hơi, nói ra: "Sứ bình dân có tới không?" Hắn theo tùy thân mang theo một cái trong bao vài móc ra chứa Đóa Đóa sứ bình em bé, bình bày trên tay, vươn về trước, nói: "Sách đâu này?" Ta đi đến phía trước cửa sổ đem bả bức màn kéo lên, gian phòng lập tức ám xuống dưới, ta khẽ gọi: "Đóa Đóa, Đóa Đóa..." Đóa Đóa không có xuất hiện, mà kia nam nhân trên mặt tắc chính là hiển hiện lấy không hiểu đáng cười.

Ta nói người phạm phải? Hắn nhún vai, khóe miệng co lại động, sứ bình em bé lập tức bay ra một đạo bạch tuyến, Đóa Đóa xuất hiện trong phòng, nhìn thấy ta, đã chạy tới y y nha nha mà há mồm, chăm chú mà cầm lấy ta vạt áo, trốn ở ta đằng sau, tượng một cái chân kinh thú con, tinh sảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập sợ hãi.

Hắn bình bày hai tay, nói: "Nhìn xem, ta chẳng qua là muốn nói cho người biết, không quý chi thuật, ta so người tinh thông, cho nên người không cần phải chơi hoa gì dạng, đến, đem bả sách cho ta, hai chúng ta tiêu!" Ta nhìn chăm chăm vào ánh mắt của hắn, khi hắn nói đến "Hai chúng ta tiêu" địa lúc, ánh mắt mất tự nhiên mà hướng bên cạnh miết đi cái này biểu hiện thật sự không nhận, chối bỏ tự người nói thoại ngữ.

Tâm tình té đáy cốc, cái này câu viết, không phải là muốn muốn giết người diệt khẩu a?

Ta đem bả nắm chặt lấy bao da đi phía trước đuổi, hần tay vừa lộn, ta nhìn thấy người này trên tay nhan sắc rõ ràng so lộ ra cánh tay bộ phận nhan sắc không giống với, hiển nhiên là mang lên trên màu da lột da cái bao tay, người này thật là cẩn thận. Hai người chúng ta cách xa nhau một mét, hần nhận lấy ta màu đen bao da, mà ta cũng vậy cảm qua sức bình em bé, ngón tay vừa chạm vào, ta lập tức cũng cảm giác được một hồi tổn thương đau đớn cảm giác, cảm giác trong thân thể bò tiến vào vài chích thật nhỏ Hòa Mã Nghĩ.

Ta như rồng mày, theo dõi hần mỗi chữ mỗi câu nói: "Người dám cho ta hạ độc?"

Hần thu qua bao da ha ha cười một tiếng, nói truyền thuyết kim tằm bốn mạng cổ bách độc chó vào, ta lại thật là muốn nhìn một chút.

Ta bên trong là điên cổ, trúng độc độc về sau, nửa ngày phát tác, nhân tâm bất tỉnh, đầu huyền, cười mắng vô thường, uống rượu lúc, được độc triếp phát, người ngựa khó nhìn, phần nộ hung ác, giống hệt điên. Đây là tiểu nhi khoa, ngày xưa Lương Quảng loại người thường dùng, bình thường nhất trị pháp là chỉ phí sinh hoạt cây cau, có thể dự phòng hoặc giảm bớt. Ta thấy của hần một bộ tính trước kỹ càng, không chế trang diện biểu lộ, trong nội tâm cả giận lại bất đắc dĩ, duy có lại để cho trong cơ thể kim tằm cổ vôi vàng giải độc, để tránh độc nhập phủ tạng, dùng bao vải tốt sức bình, bước chân đi động tới, nói ta có thể đi sao?

Hần tự tay ngăn lại, nói từ từ, người nghiệm hàng, ta cũng không có kiểm hàng. Nói xong hần cúi đầu đem bả bao da mở ra, lật xem lúc, trên bả vai hần cái kia chích bỏ túi Hần Từ một mực trừng mắt ta, cảnh giới đặc rất, mà tay phải của ta đã muốn đã muốn bắt được trong túi quần dao găm Thụy Sĩ. Lão gia này trở mình một chút, xuất ra hai quyển sách, qua loa xem, ngừng đầu, híp mắt thuyết thư đầu này? Sách đi nơi nào? Ta cố gắng trấn định nói không phải là tại trên tay người sao?

Tức giận tại trước tiên bỏ thêm vào ánh mắt của hần, ta cảm giác hần thủy tinh thể lập tức biến thành màu đỏ.

"Người thậm chí có cầu gan lừa gạt ta?!" Hần phần nộ mà điên cuồng hét lên lấy.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Vượn thi hàng, tạp mao đạo sĩ tính toán cường

Lão gia hỏa này càng nộ, trên bờ vai Hần Từ lập tức tự nhiên răng trợn mắt, hướng ta nhảy lên đến.

Ta trúng điên cổ, thân thể chính khó chịu, nhưng thấy cái này từ Hần Từ mãnh liệt đánh tới, móng vuốt móng tay đen nhánh bén nhọn, cũng không dám lười biếng, lục lợi dao găm Thụy Sĩ tay phải lập tức ra đầu, đi phía trước vùng lên. Muốn nói thân thể của ta thể tổ chất tiến bộ cũng không phải một điểm hai điểm, cái này Hần Từ nhanh nhanh như gió, mà ta ra tay lại giống như tia chớp, phát sau mà đến trước, một đao tự bỏ vào cái kia Hần Từ phía trước.

Hần cũng là nhanh nhẹn, hoành tay vừa đỡ, cứng rắn lợi hại móng vuốt vậy mà cùng sắt thép lưỡi đao sát ra hỏa hoa đến, bị ta chấn động, đánh qua một bên đi.

Ta cái kia dao găm Thụy Sĩ lưỡi đao bất quá tám centimet, tăng thêm thân đao cũng không đến hai mươi cen-ti-mét, ta hướng lui về phía sau mấy bước, vừa mới đứng vững, chỉ thấy lão gia hỏa kia cầm trong tay « Tam Quốc Diễn Nghĩa » hướng ta mãnh liệt đập tới, ta mạn phép đầu lóc lên, né tránh, hần há to mồm gầm nhẹ một tiếng, trên mặt đột nhiên màu đen sương mù quanh quẩn, bắt đầu trường nổi lên thừa thốt lông màu đen đến, mặt má, cổ, cái trán... Cái này lông màu đen lớn lên cực nhanh, vài giây đồng hồ, liền cùng giống như con khi.

Ta ghen ngào hét lớn: "Vượn thi hàng?"

Ta không nghĩ tới người này rõ ràng đem mình luyện chế thành hàng đầu bản vật. Cái gì gọi là vượn thi hàng?

Tại đây vượn thi, chỉ chính là Đông Nam Á trong rừng đặc biệt một loại Hần Từ, tên khoa học gọi là *Mandrillus sphinx*, cũng gọi là sơn tiêu (trước mặt mặt đề cập tới con lừa lùn không giống với), có một trương sắc thái diễm lệ mặt, tính táo bạo, thực tế giống đực, thể cường tráng, dám cùng địch hại đã đấu, thập phần hiểm thấy. Có vu người cho rằng hần có câu thông thần linh lực lượng, đợi hần sau khi chết, hủ hóa thi thể, theo xoang đầu trung lấy ra chút ít hồng bạch sắc chất lỏng (huyết dịch cùng óc chất hỗn hợp) cùng đại lượng nửa hủ hóa hình dáng bộ lông, bôi lên tại nhân thể, ngày đêm cầu nguyện niệm chú, cuối cùng người liền có thể đủ hóa thân thành sơn tiêu, lực lớn vô cùng, nhảy lên mấy trượng.

Thời cổ thường có tà ác Vu sư cùng tôn giáo nhân sĩ, dùng vượn thi hàng đến luyện chế hộ đàn võ sĩ, giữ gìn hần quyền uy.

Nhưng mà, đây cũng là một loại không thuộc mình tính thủ pháp, bị giảm xuống loại người, bình thường tuy nhiên có thể như thường người giống nhau,

bình thường cuộc sống, nhưng mà mỗi khi ánh mặt trăng như nước thời điểm, trăng tròn nhô lên cao, toàn thân các nơi, ba vạn bảy ngàn huyết khiếu bên trong kỳ ngứa vô cùng, chuẩn bị bộ lông dài ra, làn da máu tươi đầm đìa, thống khổ không chịu nổi, duy có hút nha phiến giải đau nhức, cứ thế mãi, tình thần dị thường, sống lâu bất quá mười năm.

Những này ta cũng chỉ là tại tạp đàm bên trong có chỗ ghi lại, còn tò mò điều tra tư liệu đến đúng so, không có nghĩ rằng thật đúng là đúng phải. Khó trách người này nói giết ta dễ dàng, cũng không phải là việc khó nì. Ta nhìn cửa sổ, vội vàng khoát tay nói ra:”Thức người đừng vội, đừng vội... Ta đã nói với người lời nói thật, quyển sách kia ta đã tuân theo ta bà ngoại dặn dò, đã sớm đem hắc thiêu hủy rồi, bất quá nội dung ta còn nhớ rõ đâu rồi, người nếu cần, ta có thể cho người từng cái thuật lại ra tới...”

Hồ lời nói, ta rốt cuộc biết người này tại sao lại xuất hiện ở nơi này.

Bởi vì, tại « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » tạp đàm bên trong, có một đoạn Lạc Thập Bát về đối với giải vượn thi hàng trình bày và phân tích, rất có khả thi, ta cũng là nhìn xem thú vị (có cảm giác hay không tượng người sói?), cho nên mới đối với cái này một vụ pháp khắc sâu ấn tượng.

Nhưng mà, người này vừa vào lâm hàng trạng thái, lý trí liền đại bộ phận bị bản năng chỗ bao phủ, ở đâu có thể nghe ta cãi lại?

Cái gì gọi là bản năng?

Này sơn tiêu mặt ngựa lỗi mũi, miệng lớn dính máu, răng nanh rậm rạp, tính tình dữ dằn, tính tình hay thay đổi, khí lực thật lớn, có thật lớn tính công kích cùng tính nguy hiểm, loại này tập tính theo huyết dịch bí pháp truyền thừa, đã muốn dung nhập đến đầu hàng người trong linh hồn, nơi nào sẽ nghe ta cãi lại kéo dài, hắc sau này vừa thu lại, tựa như cùng mấy ném đá giống nhau bắn ra đến trước mặt của ta, ta chỉ là cúi người tất nhiên qua, bị chân sát đến, té ngã một bên đi. Ta cũng là sốt ruột đặc rất, bất chấp rất nhiều, té mà hướng cửa ra vào chạy.

Bên trái nổi lên một đạo Lệ Phong, ta lóc lên, má trái tựa một hồi nóng rất đau nhức, cũng là bị cái kia Hắc Tử trào tổn thương.

Ta quay đầu lại, thoáng nhìn Đóa Đóa phiêu đến nơi này từ Hắc Tử đỉnh đầu, tiểu nha đầu chứa đựng nước mắt, bắt đầu trở nên mặt xanh dữ tợn, há to miệng muốn đi gặm hắc. Trong nội tâm của ta vừa động, đột nhiên nhớ tới hắc là cái gì giống: tháp đặc biệt nguyên hồ hắc, lại tên thực não hắc. Cái này quỷ vật nhưng vật phi phạm, bình thường Hắc Tử là ăn tạp động vật, thói quen về ăn giống nhau, nhưng mà hắc lại hết sức kỳ lạ, ưa thích thực hủ thi não, là có tên linh trường loại thực hủ sinh vật, nghe nói có thể câu thông Minh giới, thôn phệ linh thể.

“Đóa Đóa không cần phải!”

Ta đã kéo mở cửa, thấy kia từ Hắc Tử đuổi ra hắc chìm móng vuốt đi bắt Đóa Đóa, ta nhìn không được phản hồi một cước hướng hắc đá tới. Một cước này nhanh được ra hồ dự liệu của ta, thẳng tắp mà đem hắc đập bay,”Ba~” mà thoáng một tý ngã tại trên vách tường, trong nội tâm của ta vui mừng còn không có nảy mầm, liền cảm giác bóng đen vừa hiện, nhưng lại cái kia tiến vào vượn thi hàng trạng thái lão gia này xuất hiện ở ta bên trái, hắc quán thẳng cánh tay phải, hướng ta vùng đến. Lúc này ta dĩ nhiên không kịp né tránh, có chút nghiêng người, lại để cho phần lưng của mình thừa nhận một kích này.

Phanh! Ta còn không có kịp phản ứng, tựa cảm giác mình bị cái kia gió đồng xe tải nặng cao tốc chạy lực đánh vào mãnh liệt đánh lên.

Trong nháy mắt, ta bị sức lực đụng ra cửa, trực tiếp đụng vào hành lang trên vách tường.

Hai mắt tối sầm, ta cơ hồ ngất đi.

Mà giờ khắc này đứng vậy nguy cơ trước mắt thời khắc, ta muốn là mắt nhắm lại đã bất tỉnh, phỏng chừng không còn có mở hai mắt ra ngày nào đó rồi, tuyệt vọng trước mắt ta lẳng không sinh ra vài phản ứng mãnh liệt, mềm bò bò mà theo trên vách tường trượt xuống đến, ta cũng không biết mình xương cốt rốt cuộc chặt đứt mấy cây, nắm chặt lấy cái thanh kia đao găm Thụy Sĩ, ra sức tựa hướng đi nhanh tiến lên trước mà đến cái này lông màu đen quái vật mặt ném một cái.

Hắn nghiêng đầu nhường lối, cái thanh kia mã tấu”Vèo” mà thoáng một tý, thật sâu đâm vào đằng sau trên ghế sa lon. Hắn điên cuồng hét lên một tiếng,”Ngao ô”, sau lưng ta trên mặt tường có đá vụn Soso đến rơi xuống, nện ở trên đầu ta. Ta bụng một hồi bốc lên, trong miệng máu tươi ngăn không được mà dừng mãnh tiến ra, sặc đến phổi rút đau. Trên trán máu tươi chảy xuống, hồ ở ánh mắt của ta.

Huyết Sắc trung ta nhìn thấy Đóa Đóa hướng ta bắt lực chạy tới, đằng sau là kia nam nhân sai bước mà đến.

Ta vốn tưởng rằng tốt hơn một phen long tranh hổ đấu, cái đó nghĩ đến chính mình vậy mà như vậy không dùng, một cái đối mặt tựa đánh mất sức chiến đấu, nghĩ đến trong cơ thể kim tằm cốt, cái này Tiểu chút chút chỉ dùng để độc người trong nghề, lại cũng không phải vạn năng, chỉ có thể chậm chạp mang đến cho ta thể năng, phản ứng cùng trên tinh thần tăng trưởng, cũng tại đã đấu lúc cho không được ta bao nhiêu ủng hộ. Tuổi còn rất trẻ ah tuổi còn rất trẻ, trong nội tâm của ta vô hạn ai thán lấy, muốn ra sức giãy dụa bắt đầu đứng dậy, ngực lưng trong lúc đó xác thực một hồi kịch liệt đau nhức, cơ hồ đầu đã bất tỉnh.

Mà lúc này, kia nam nhân cách ta cũng chỉ có một bước ngắn.

Phải chết rồi sao?

Ta phảng phất nghe được Thiên quốc thanh âm truyền đến, không, là một cái ra về lão thành thanh âm tại hồ:”Yêu nghiệt, dám can đảm lỗ mãng. Đợi bản đạo đến hàng người!” Ta thoáng quay đầu, trông thấy một cái lấy màu xanh đạo bào nam tử theo nghiêng ở phía trong hoành ra, khua lên một bả phá kiếm gỗ đào hướng cái kia toàn thân là lông nam nhân bổ tới.

Đón lấy truyền đến một hồi tiếng bước chân dồn dập, nhiều cái thanh âm tại gào thét: "Cảnh sát, cảnh sát..." Còn có người hô: "Đây là cái gì quái vật?"

Ta một ngum máu tươi lại cổ đi ra, nhưng trong lòng hơi chút yên ổn. Nhưng mà vừa đợi đem bả tâm buông, lại chứng kiến ta vừa rồi ngã xuống lúc lăn trên mặt đất cái kia sứ binh em bé, tại trong lúc đánh nhau, bị một chích lông xù chân to, mãnh liệt nghiền thành phần vụn, chảy ra một ít ghèn trong trẻo dầu chất vật đến. Đón lấy nghe được Đóa Đóa một tiếng thét lên!

Lần này ta thật là tức thì nóng giận công nào rồi, trong lòng ngực buồn bực đau nhức, trước mắt tối sầm, nghe được vài tiếng súng vang lên, nên cái gì cũng không biết.

Ta cuối cùng một tia ý thức là: con em nguoi ah...

Khi ta lần nữa khi... tỉnh lại, đầu tiên nghe thấy được trừ độc mùi vị của nước.

Mùi vị kia để cho ta ung dung mà phục hồi tinh thần lại, mở to mắt, phát hiện mình tại một cái rất bình thường trong phòng bệnh, con mắt bị băng gạc biên giới cách trở, miến cường dùng ánh mắt còn lại chứng kiến khoảng chừng gì đó tựa hồ có vài cái giường phổ. Ta muốn đứng lên, lại không nhúc nhích được, phát hiện mình toàn thân cao thấp đều bị đánh đầy mẫn băng vải, trên cổ phủ lấy hộ cổ, cùng cái xác ướp giống nhau. Ta dùng đem hết toàn lực làm một điểm động tĩnh đi ra, vì vậy, có một tướng mạo nguoi qua đường, dáng nguoi to mọng hộ sĩ qua rồi đến, lấy tay sờ chút một chút mắt của ta kiểm, hỏi: "Ồ... Có ý thức đến sao? Có thể nói chuyện đến sao?"

Ta nói có thể, vừa mới nói chuyện, tự cảm giác cổ họng của mình tựa giống như lửa thiêu, cay đến rất, ta vô ý thức nói: nước... Lúc này, ánh mắt xéo qua trung có một bóng hình xinh đẹp chạy tiến đến, sau đó tay của ta bị nắm chặt, sau đó một đầu tú lệ quạ sắc tóc dài sẽ đem ánh mắt ta tầm nhìn cho nhồi vào, nữ nhân này anh anh mà khóc nói: "Lục ca Lục ca, nguoi rất cục tính, ô ô..."

Ta nhìn không thấy, nghe thanh âm mới biết được, là tiểu mỹ.

Vì vậy ta lại dùng sức lực hô: nước... Thanh âm của ta không lưu loát đặc rất, nhưng mà nàng lại nghe rõ ràng, vội vàng đi đến một ly nước ấm, một ít một ít mà cho ta uống. Cửa ra vào lại vào được vài nguoi, có A Căn, còn có ta trong tiệm cái kia hai cái lão bánh quẩy, sắc quý, bọn hấn vây quanh ta hàn huyên một phen, an ủi thân thể, ta có chuyện trong lòng, cũng chỉ là ứng phó lấy, đợi cho yết hầu không hề khó chịu, mới hỏi chuyện gì xảy ra.

A Căn nói với ta ngày đó hấn nhận được điện thoại của ta, một phút đồng hồ cũng không dám trì hoãn, lập tức báo cảnh sát, đồng thời hướng Nam Thành nhà ga XX khách sạn tiến đến. Đến nhà ga hội họp ra cảnh các cảnh sát, nhanh đuổi chậm đuổi mà chạy đến mười một lầu, mới vừa đến hành lang tự chứng kiến ta nằm ở hành lang trên mặt đất, một cái đạo sĩ tại cùng một cái hắc tinh tinh đồng dạng sinh vật tại đánh nhau, bọn cảnh sát cảnh báo không được, nổ súng đã thương cái kia hắc tinh tinh, kết quả tên kia thấy tình thế không đúng, đã thương hai cảnh sát bỏ chạy.

A Căn nói, khá tốt những ngày cảnh sát dẫn theo súng, bằng không thì, quái vật kia thật là khó đối phó.

"Chạy?" Ta hỏi, hấn gật đầu.

Lúc này thầy thuốc tại hộ sĩ dưới sự dẫn dắt đã tới, cho ta làm sơ sau khi kiểm tra nói tổ chất thân thể của ta còn có thể, chặt đứt ba căn xương sườn, nhưng là khôi phục được không tệ, An Tâm trị liệu... Ta gật đầu nói đại khái bao lâu có thể xuất viện, hấn nói muốn trước đợi một tháng a, vân vân tình huống ổn định, lại về nhà tĩnh dưỡng. Ta không dám hỏi hấn làm giải phẫu lúc có hay không theo trên nguoi của ta chuẩn ra một đầu mập côn trùng đến, mãnh liệt gật đầu không nói lời nào, hấn cũng không nói gì, trấn an một phen đã đi.

Ta hỏi A Căn nói ta hôn mê mấy ngày? Hiện từ lúc nào?

A Căn nói nguoi hôn mê khoảng chừng bốn ngày rồi, mang tới bệnh viện thời điểm cùng cái nguoi chết đồng dạng, chúng ta đều chuẩn bị cho nguoi làm tang sự rồi, may mắn nguoi ta thấy thuốc y thuật Cao Minh, một hồi đặc làm cho nguoi ta gia phong cái đồ thâm bao đi. Ta gật đầu, nói trưởng theo ta chỗ đó ra. Ta xem tiểu mỹ sắc mặt mệt mỏi, tự hỏi có phải là rất lâu không ngủ rồi? Tiểu mỹ ngón ngọt cười, lắc đầu nói không có việc gì. Bên cạnh một cái nhân cửa hàng hi hi cười nói tiểu mỹ đồng chí ba ngày này sẽ không ngủ qua tốt cảm giác đầu rồi, tự đem nguoi trở thành lão công đồng dạng hầu hạ nì.

Tiểu mỹ mặt đỏ lên, uốn éo đi qua phun hấn một ngum, không cho hấn nói lung tung.

Ta rất cảm kích mà nói với nàng tiếng cảm ơn, nàng đỏ mặt, đứng lên nói nàng đi về nhà, cho ta nòi một chút canh đến uống giống như ta vậy chặt đứt xương cốt, nên uống củ sen hầm cách thủy long cốt.

Chúng ta đưa mắt nhìn tiểu mỹ đi ra ngoài, A Căn nói tiểu mỹ thiệt tình không tệ, đối với nguoi tốt giống như nhà mình chồng tương lai đồng dạng, tri kỷ ba thích, nguoi tốt hơn tốt nắm chắc, ta lắc đầu không nói lời nào, A Căn có chút gấp, hỏi nguoi là ngại nguoi ta văn bằng thấp, hay là trước nguoi ta nói qua bạn trai? Ta cho nguoi biết, cái này niên đại, tượng nàng như vậy lại xinh đẹp lại hiền lành nữ hài tử, thật sự không nhiều lắm rồi!

Ta không nói chuyện, không biết như thế nào giảng mới tốt muốn nói ta đối với tiểu mỹ không có cảm giác gì, đó là gạt nguoi, như vậy một cái thanh xuân cô gái xinh đẹp tử, quang đời mắt cầu đều là một loại không ít an ủi, lại xinh đẹp, lại có sức sống, thiện lương chịu khó; nhưng là, ta đối với nàng thật sự sẽ không có cái loại này đậm liệt cảm tình, ngược lại là rất quý trọng cái chủng loại kia..., muốn chúng ta cũng không thực, mọi nguoi cùng nhau cuộn cuộn ga giường, đương đương pháo hữu cũng rất tốt, nhưng mấu chốt là nàng đối với sự nghiệp của ta (tiểu sinh ý mà thôi) cũng rất trọng yếu, hơn nữa ta thực đem nàng làm bằng hữu, quan hệ nào cương thật không tốt thu thập.

Ta hỏi cái kia thiên vị đạo sĩ kia đầu này?

A Căn thấy ta tránh mà không đáp vấn đề của hắn, có chút không thoải mái, ngữ khí đông cứng nói cũng nằm viện đâu rồi, tiểu tử kia làm bị thương rảnh tay.

Ta nói có thể giúp ta gọi thoáng một tý hắn không, ta muốn một mình cùng hắn thấy một mặt.

A Căn vốn không muốn động, nhưng là lại nghĩ tới ta một thân phận khác, tất nhiên là có việc gấp, đứng lên nói ta đi giúp ngươi kêu to lên. A Căn sau khi rời khỏi đây, thủ hạ ta cái kia hai cái lão bánh quẩy nhân viên cửa hàng vây quanh nói, đạo sĩ kia là tâm địa gian xảo, nói là bằng hữu của ngươi, nằm viện mấy ngày nay chúng ta cũng cho hắn đưa cơm, mỗi ngày không có việc gì tìm hộ sĩ tiểu thư xem tướng tay, bên người vây quanh một đám little Girl. Đúng rồi, lần trước với ngươi giằng tại rửa chân thành mát xa viện gấp chính là cái kia lông dài tiểu tử, chính là hắn.

Ta gật đầu nói biết rồi, cảm ơn các ngươi, trong tiệm bề bộn, nhanh đi về chiều cổ sinh ý a.

Hai người bọn họ là cái loại này lão pháo cao, làm việc lười, một tháng hơn phân nửa tiền lương đều tiêu dùng tại lão Nhị trên người, nhưng là làm người còn có thể, cơ linh, thích nói chuyện nhanh, phóng cửa hàng ở phía trong mời chào sinh ý là đem bà hảo thủ, ta đối với bọn họ không tệ, thường xuyên chiếu cố, ngẫu nhiên hướng ta vay tiền, số lượng không lớn ta cũng vậy không cự tuyệt tuyệt, cho nên bọn hắn rất kiệt xuất ta, tự cho là đúng người của ta.

Thấy ta nói như vậy, bọn hắn gật đầu nói được rồi được rồi, nhanh đi về cho các đồng chí báo cáo Lục ca khôi phục tin vui.

Lại một lát sau, Tiêu Khắc Minh cái này tạp mao tiểu đạo ăn mặc quần áo bệnh nhân, treo một tay vào được, ta ý bảo A Căn ở ngoài cửa đợi, A Căn gật đầu, không có tiến đến. Trong phòng bệnh vài cái giường người bệnh, đều các việc có liên quan sự tình, hoặc ngủ hoặc chơi điện thoại, cũng không để ý tới bên này. Tiêu Khắc Minh chuyển cái băng ghế ngồi xuống, làm một ấp, nói lục đạo hữu rất cục tính, bản đạo coi như là giải quyết xong một cái cục tâm sự.

Ta trước cảm tạ ơn cứu mệnh của hắn, sau đó lo lắng hỏi ta chính là cái kia sứ bình làm sao vậy ta hiện tại nhất gấp đúng là Đóa Đóa an nguy, lúc ấy sứ bình bị hủy, thi dầu cháy ra, Đóa Đóa không nhà để về, thần hồn hồi hộp, cao kêu một tiếng... Người khác nhìn không tới, cái này tạp mao tiểu đạo pháp lực không được, nhân lực nhiệt tình ngược lại có, tất nhiên thấy được.

Hắn mỉm cười, nói: "Lục đạo hữu, không thể tưởng được ngươi lại là Nam Cương vu cô chi đạo truyền nhân ah, đã trồng bốn mạng kim tâm cô, lại dưỡng ngọc nữ linh đồng, quả nhiên là xa xỉ ah, thất kính ah thất kính!" Ta về mặt đau khổ, vội vàng nói về sau rốt cuộc làm sao vậy? Hắn chớp mắt, nói bản đạo mấy ngày nay tiêu dùng quá nhiều, mà lại lại bị thương, trong túi ngưng ngưng...

Ta nói ta tới chi trả!

Hắn còn nói bản đạo ở chỗ này chưa quen cuộc sống nơi đây, cũng không có cái lối ra, đi chỗ đó Đạo giáo hiệp hội người ta cũng không chứa chấp...

Ta nói ở ta chỗ ấy.

Hắn rốt cục thỏa mãn mà nở nụ cười, tay vurun vào trong ngực, xuất ra một vật đến.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Trăm năm hờn một bài

Đây là một khối lớn cỡ bàn tay màu đỏ sậm ngọc khí, khối hình dáng, tính chất tinh tế tỉ mỉ mà đều đều, sấp hình dáng đến dầu trơn sáng bóng, giới hạn rất tròn, điêu khắc có Thiên Cầu Thực Nhật đồ án, tạo hình phong cách cổ xưa, nhưng điêu khắc kỹ nghệ cũng không thể nào Cao Minh, đơn sơ, cũng không phải là chuyên nghiệp thợ thủ công gây nên.

Ta nói đây là gì ngoạn ý chơi đùa, Tiêu Khắc Minh đặc ý nói cái này là bốn mạng của hắn ngọc, tuy nhiên đúng chính là cấp bậc không cao tụ nham ngọc, nhưng là trải qua một phen tâm tư xử lý. Cái gì xử lý đầu này? Hắn nói hắn vừa lúc mới sinh ra, trong nhà lão nhân liền đã chế tốt lần này ngọc, tính toán tốt ngày sinh tháng đẻ, trong phòng vừa mới oa oa rơi xuống đất, bên ngoài tự một đạo đâm vào phương viên trăm dặm nhất cường trắng một đầu công trâu Thanh Thủy bụng, xé ra bụng, thừa dịp ngưng huyết còn nhiệt nóng không cứng lại lúc, đem bà ngọc này khí hỗn lẫn lộn khóa tóc máu, mới huyết để vào ngưng trong bụng, khâu lại, chôn đến hồi hương con đường nhỏ dưới mặt đất.

Qua ba năm sau lấy ra, ngọc thượng xuất hiện có đất hoa huyết lóe, cùng sơ vỡ lòng thể tiểu Tiêu Khắc Minh đã muốn có thể huyết mạch tương liên. Đem tại sau lưng, tâm tư thông minh, có thể biện âm dương, trưởng thành thời điểm liền có một ngưng chỉ lực.

Ta không nghe hẳn bịa chuyện những này, trực tiếp hỏi nhà của ta Đóa Đóa hiện tại làm sao vậy?

Tiêu Khắc Minh đem bả ngọc đặt ở trong tay ta tâm, nói mình cảm thụ lạc~. Ta chìm lòng yên tĩnh khí, vuốt ve trơn bóng trơn ngọc khí, lập tức cảm giác có một chút cảm giác thân thiết, không đây một lát, ta là có thể cảm giác được ngọc khí bên trong bám vào có Đóa Đóa khí tức, tựa hồ tại ngủ say, an tường bình thản. Lúc này trong nội tâm của ta tảng đá lớn rốt cục rơi xuống đất, thờ dài một tiếng may mắn.

Tiêu Khắc Minh nói không tốt, ta vội hỏi lời này như thế nào giảng?

Hắn nói ngọc này hẳn đeo hơn hai mươi năm, mà bản thân của hắn thành kính hướng đạo, dục chứng nhận cần khôn, cho nên ngọc tuy nhiên thuần âm, nhưng máu tươi nhuộm dần, dương tính nóng rực, cũng không phải là lâu dài chỗ ở, giờ phút này hắn trì chú lại để cho tiểu quý nữ ngủ say, lại cũng không phải kẻ lâu dài, thời gian lâu, tiểu quý linh thể tự nhiên sẽ có chỗ tổn thương, tan thành mây khói. Nàng ở nhân gian ký thác vật dĩ nhiên bị hủy, vốn nên tiêu Thực, nhưng là có ta lão Tiêu tại, ra tay mới có thể tạm bảo vệ linh thể mà thôi, nếu muốn lưu năng, phải còn muốn mặt khác tìm ký thác vật.

Ta nói có đúng hay không nếu đúc một cái sứ bình em bé?

Hắn lắc đầu nói không thể, người cái kia câu Quỷ Thủ pháp hẳn là Nam Cương nhất phái, đơn giản thô bạo đặc rất, không phải ta Trung Hoa chính thống truyền lưu, bản cũng có thể, nhưng là giờ phút này tiểu quý hài cốt, tro cốt, bộ lông và thi đầu cùng đã rơi mất, Cổ Mạn Đồng sứ bình lại đúc đã mất ý nghĩa. Hắn nói đến đây thì, ta khô tư, nhớ tới mười hai pháp môn thân thể dịch chương một trung nói, liền hỏi phải chăng có thể dùng âm thuộc lão Mộc đến thay thế. Tiêu Khắc Minh giật mình, nói làm sao người cũng hiểu ta Mao Sơn câu quỷ phương pháp, không sai, lấy lên tuổi tác cây liễu, {cây đồng -Cu} cùng cây hòe cây tâm, điêu khắc thành phù, có tòa hồn công năng, trong chuyện này, dùng cây hòe là tốt nhất.

Ta nói điều này cũng tốt xử lý, muốn nói là cây bạch quả, ngọc sam, bốn hợp mộc... này quý trọng thực vật, ta còn thật sự khó tìm, lão cây hòe, đây hẳn Đồng Quan thành ngược lại khắp nơi đều là, tùy tiện tìm một chút làm viên công ty, xem có thể hay không lộng kiếm một ít đến.

Tiêu Khắc Minh lắc đầu, nói ra:”Lời ấy sai rồi. Cái này cây hòe cùng cây hòe, trong lúc đó vẫn có khác nhau, phong thủy hướng, cây linh hình dạng, hoàn cảnh ảnh hưởng, trực tiếp đều ảnh hưởng đến hẳn cuối cùng công hiệu nguyên lý, chuẩn bị cho tốt rồi, có hồn dưỡng thể, lộng kiếm đập phá, hóa thành xám xịt cũng là có khả năng. Bản đạo thuở nhỏ tập đặc một kỳ thư, tên viết « xem chữ Sơn bầy tám kinh quyết », có phần có tâm đắc, mấy ngày trước đây nhìn thấy sông Hoàn Thành bờ có một cảnh quan cây, cây linh hơn trăm, hình thái thập phần thần kỳ, lòng có nhận thấy, có phần cảm thấy có chút duyên phận. Hôm nay xem xét, quả nhiên là hữu dụng sản. Chỉ là, cái kia cây ở vào nơi công cộng, người đến người đi, lại có thành thị kẻ quản lý ngồi chồm hổm chờ ở giữa, ta như đi lấy tâm, khó tránh khỏi gặp được một phen khó khăn trắc trở...”

Ta tính toán mình bạch, cái này tập mao tiểu đạo hưng phần khoe khoang lúc, đã nói”Ta lão Tiêu”, giả vờ giả vịt, cò kè mặc cả thời điểm, liền tự xưng”Bản đạo”, quả thật là cái đỉnh đời người ngại gia hòa. Bất quá ta trong nội tâm ân cần Đóa Đóa an nguy, bất đắc dĩ chỉ có thụ người nắm thóp, nói người tự đi, ta Lục Tả tất nhiên sẽ không quên ca của người từ cái này một phần ân tình, tích thủy chỉ ân, ôn hòa xuôi tuôn tương báo.

Tìm được ta lời hứa, tập mao tiểu đạo hi hi mà cười, nói chúng ta có sóng vai chiến đấu chi hữu nghị, nói mấy cái này làm cái gì, nói mấy cái này làm cái gì, quá tục. Lời nói xoay chuyển, nói Đồng Quan nơi đây phong cảnh rất tốt, hẳn còn tu lúc này bản hằng mấy ngày, đã tất cả mọi người quen như vậy rồi, hẳn cũng không khách khí, tại nhà của ta ở tạm mấy ngày. Ta căn rằng nói đây là đã nói, đương làm là mình gia, ai khách khí, ai là vương bát đần.

Đàm hết những này, Tiêu Khắc Minh nghiêm sắc mặt, nói làm sao người chọc phải cái kia pháp sư? Hẳn là lai lịch ra sao? Hội hóa sói người đã không có nhân tính, biến thân làm yêu. Ta nói chó má yêu, chúng ta đều là người trong nghề, vật hồng ta, đây là vượn thi hàng, sớm nhất xuất hiện ở cổ Ấn Độ vì đà giáo, Solomon giáo, cổ đã có chỉ, hơn nữa, là người vượn, không phải người sói người đường đường một Trung Hoa quốc túy người mở đường, có như vậy thích xem phương tây chuyện lạ dị chí sao? Hollywood mảng lớn đã thấy nhiều a.

Tiêu Khắc Minh hoảng hốt, nói lão đệ người giống như lần này kiến thức, vậy mà chưa thấy qua yêu? Như thế nào yêu, khác thường vì cái gì, người thật đúng là cho rằng yêu quái đều là « Tây Du Ký » nhân yêu ah?

Ta vừa mới thức tỉnh, không nhiều lắm khí lực cùng hắn tranh luận, đành phải chọn khả yếu nói.

Khi biết được tên kia là ta sư thúc thời điểm, hắn lắc đầu thán nói đồng môn tương sắc thuốc, chỗ nào đều có, giọng điệu này tựa hồ có một bụng lòng chưa xót muốn khuy thuật, sau đó lại hỏi ta, cái kia bản khiến cho trong chốn vô lâm gió tanh mưa máu « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » bây giờ đang ở ở đâu? Ta nói thực ra thiêu rồi, hắn đau lòng đặc rất, mắng ta phá gia chi tử, mắng bên cạnh, như vậy một quyền tiền bối lưu lại tâm huyết chi tác, như thế nào có thể đốt quách cho rồi đâu này? Người cái này từ hàng!

Như thế trộn lẫn lấy mồm mép, hắn hỏi ta muốn hành động kinh phí, nói việc này không nên chậm trễ, khuya hôm nay liền phụ lấy tổn thương, đi cho ta lấy hòe tâm. Ta cũng không dám động, chỉ nói bao nhiêu, hắn dựng thẳng lên ngón trỏ, ta nói 100 sao, hắn nói 100 cũng không sao, hắn đi ra ngoài nhất căn phá nhánh cây làm một cái ứng phó, cũng là có thể. Ta nói người nói thẳng, chúng ta đừng chơi đoán chữ. Hắn cười hắc hắc, nói chúng ta đều quen như vậy, vậy thì một vạn a.

Ta nói quen như vậy còn làm thịt ta? Hắn ngẩng lên đầu vờ như không thấy, ta không có biện pháp, lại để cho cửa ra vào A Căn giúp ta dự chi tiền, cùng cái này tập mao tiểu đạo đi.

Tiêu Khắc Minh thấy có tiền, con mắt cười híp mắt rồi, cũng không theo ta chuyện phiếm, đứng lên theo ta cáo biệt.

Đi tới cửa hắn lại ngoặt trở về, biểu lộ đứng đắn một ít, nói người cái kia tiện nghi sư thúc khả năng còn hội tìm tới tận cửa rồi, người phải cẩn thận. Ta nói tên kia không phải chạy sao? Hắn nói đúng vậy a, nhưng là chạy sẽ không trở về sao? Phải biết rằng, người là hắn hy vọng duy nhất, không tìm người tìm ai? Lại nói, hẳn làm sao biết của người gia truyền phá trong sách có vượn thi hàng giải pháp?

Ta nói quý biết rõ! Ta tưởng tượng cái này tạp mao tiểu đạo thoại ngữ, đúng là như thế, tâm tình mà bắt đầu có chút tích tụ.

Người đi quang, ta không có yên tĩnh trong chốc lát, Âu Dương cảnh quan lại dẫn hai người đã đến, ta nhắm mắt lại ai thán: thực bẽ bộn.

Ngày đó xung đột trong có hai cảnh sát bị thương, có một bạn thân bây giờ còn nằm ở trong bệnh viện.

Đánh lén cảnh sát cái này trả đũa? Vì vậy lần này án lập tức nhận được rồi thật lớn coi trọng, điều cảnh lực, tổ chức tinh binh cường tướng, quảng phát biến bộ công văn, có ta cửa hàng ở phía trong nhân viên cửa hàng, Tiêu Khắc Minh bọn người cung cấp tin tức, hơn nữa cùng ngày tương quan khu vực mành hình giám sát, rất nhanh tựu xác nhận hung thủ nguyên hình, trong lúc nhất thời triển khai hùng hực khí thế bắt công tác trung.

Mà ta với tư cách chính yếu nhất người trong cuộc, hôn mê ba ngày, bất tỉnh nhân sự, cảnh sát vốn đã đem ta buông tha cho. Không có nghĩ rằng có được kim tằm cổ ta đây tánh mạng kiên cường như con gián, lại tỉnh. Tìm được thông tri, lập tức tới tìm ta làm ghi chép. Ta nằm ở trên giường bệnh, giống như một cái xác ướp, lược qua dĩ sự một tiết, đem bà chuyện ngày đó từng cái nói rõ. Âu Dương cảnh quan cất hỏi xong, thân thiết an ủi ta, muốn An Tâm dưỡng bệnh, không cần phải muốn quá nhiều, đợi cho xuất viện về sau, còn muốn tiếp tục vì nhân dân, vì xã hội làm ra cống hiến.

Đầu ta không thể điểm, cắn môi, đau ra vài điểm nước mắt, xem như tạ ơn Âu Dương cảnh quan quan tâm.

Cất bước những người này, ta rốt cục an bình một ít, ba đợt người đi tới, khoảng chừng gì đó giường chiếu mọi người vụng trộm xem ta, cũng không nói chuyện, cũng có người xì xào bàn tán, nói ta là không phải. Ta chính là tiêu dân, cũng không kỳ vọng có cao cấp độc lập phòng bệnh hưởng thụ, chỉ có nhắm mắt lại, hưởng thụ lấy một lát thanh tĩnh.

Rảnh rồi, ta nhớ tới trong bụng kim tằm cổ, người này đánh nhau không được, bất quá giúp ta khôi phục thân thể đảo là một thanh tử hảo thủ. Ta vẫn còn nhớ rõ chính mình ngày đó gặp mặt đã bị tiện nghi sư thúc roi xuống điên cổ, giờ phút này đã muốn biến mất đều không có. Ta nhất niệm và hân, cái này Tiêu chút chút lập tức trở về ứng ta, chủ quan là ta bị thương quá nặng, dù cho có hân toàn lực quay vòng bổ cứu, khôi phục chỉ kỳ cũng muộn.

Hân tại ta trong thân thể chui tới chui lui, có đôi khi có cảm giác, có đôi khi lại một điểm khác thường đều không có.

Ta bị thương xương cốt nơi bắt đầu ngứa, tê tê, nhắm mắt lại có thể cảm giác được cốt cách tại sinh trường, tại tụ hợp. Đây là kim tằm cổ tại kích thích tánh mạng của ta sức sống, có thể mau chóng mà khôi phục, nhưng là, chỉ dựa vào hân, ta phục hồi như cũ định cũng là xa xa không hạn. Đối đầu kẻ địch mạnh, ta cũng không có lòng dạ thanh thân tư nằm trên giường, ta bắt đầu Hồi ức trong chốc lát mười hai pháp trong cửa vụ y một tiết.

Vụ y kỳ thật cũng là Trung Hoa y học một bộ phận, bắt đầu tại Nam Cương (cũng có nói y học truyền thống Tây Tạng, Mông Cổ đại phu cùng Tát Mãn Shaman cũng là vụ y, tại đây bất luận), tại cổ đại là tuyên dương thần quyền trọng yếu tạo thành bộ phận (cơ hồ tất cả tôn giáo đều là dùng y học là chủ yếu thủ đoạn), với tư cách một quyển bà cốt truyền thừa độc vật, mười hai pháp môn ở phía trong ghi lại rất nhiều thiên phương dược lý. Trên thực tế, một cái đỉnh cấp dưỡng cổ người (không giống ta đây chừng nửa điều), nhất định là một cái tại dược lý học trên có lấy cao thâm tạo nghệ lão luyện, bởi vì rất nhiều cổ độc cũng không phải là thật thể, hơn nữa là siêu vi-rút cùng bệnh khuẩn.

Với tư cách thật thể xuất hiện bốn mạng cổ, quá ít, quá ít!

Thiên ma, nam tinh, Đinh Hương, bạch chỉ, sinh bạch phụ tử, thông khí, heo răng tạo... Những dược liệu này lược chế một vị thuốc súp "Nổi xương dưỡng khí súp", đẩy lòng bị thương, cốt cách tiết đoạn khôi phục có rất tốt xúc tiến, ta mặc niệm lấy, đợi A Căn trở về, lại để cho hân giúp ta đi tiệm thuốc mua dược lược chế, hơn nữa, còn lại để cho hân giúp ta đi báo mất giấy tờ thẻ điện thoại. Hân thấy tự chính mình kê đơn thuốc, cũng lo lắng, không ngừng hỏi, ta chỉ nói không sao, mượn điện thoại di động của hân cho trong nhà treo rồi một chiếc điện thoại, hết thấy mạnh khỏe, lại đánh cho tiểu cẩu, hân áp a áp ứng nói có một về nước Hoa kiều tìm đến bà ngoại, kết quả bị hân đuổi tìm đến đến ta đây, hơn nữa đối trả hỏi ta không sao a?

Chắc hân hân cũng là ăn được điểm đau khổ, nhưng là kẻ gây tai họa đồng dẫn đến ta đây, thực không có phúc hậu.

Ta mặc kệ hân, cúp điện thoại.

Đều nói lấy tiền xử lý sự tình, một vạn đồng tiền vừa xong tay, Tiêu Khắc Minh ngày thứ hai buổi chiều sẽ cảm một khối ba chích dài rộng một bài, đi vào ta phòng bệnh, trên mặt điêu khắc tinh mỹ Kim Đồng Ngọc Nữ, Tường Thụy đám mây, gỗ thô sắc, cạnh góc lấy chu sa toái ngọc, góc cạnh đánh bóng đặc bóng bóng, mặc màu đỏ treo dây thừng, đuôi mạt còn đánh Trung Quốc kết, nhìn xem tượng tác phẩm nghệ thuật. Ta hồ nghi mà nhìn hân, nói không phải là đi hàng mỹ nghệ điểm mua a? Hân hi hi mà cười, nói nhận được khích lệ, bất quá nếu ngươi không tin, xuất viện hậu đi XX công viên đường sống vừa nhìn cái kia một gốc cây cổ hộc, không xuất ra một thặng, tất nhiên héo rũ vì sao? Cái này cây hộc tâm tập trung hân cả đời tinh hoa, ta lấy, hân liền chết... rồi.

Ta còn thật không tin hân, âm thầm roi xuống tâm, quyết ý xuất viện hậu tất nhiên đi nhìn trúng nhìn lên.

Tiêu Khắc Minh bị thương không nặng, muốn nhà của ta cái chìa khóa, không có vài ngày tựu xuất viện. Về sau dưới lầu vật nghiệp nói cho ta biết, cái kia lông dài tiểu tử luôn mang theo không dừng dẫn nữ nhân về nhà qua đêm. Mà ta tắc chính là chỉ có ngoan ngoãn mà đứng ở bệnh viện chen chúc trong phòng bệnh, nghe trong phòng mật khác người bệnh kêu lên đau đớn thanh âm, tiếng lảm bảm cùng nói lảo thanh âm, An Tâm dưỡng thương. Ta không tại A Căn sự tình bẽ bộn, đem nấu thuốc nổi súp trách nhiệm tựu giao cho tiểu mỹ, dược nang luôn dùng một cái tiểu bình thủy tử trang tốt cho ta, mà súp, lại mỗi ngày đối lấy nhiều kiểu. Nàng là Hà Nam người, cũng không am hiểu nổi súp một loại việc, vì vậy cùng tỷ tỷ của nàng gia bà chủ nhà học tập, luôn có thể chống ta gọi thẳng no bụng.

Ta tại phòng bệnh nhàm chán, vì vậy gọi Tiêu Khắc Minh đem bà ta Laptop mang đến bệnh viện, coi bỏ mặt mã, một mình nghiên cứu tư liệu.

Nằm viện duy nhất chỗ tốt chính là Đóa Đóa mỗi ngày hấp thụ thiên hồn cơ hội tăng nhiều.

Nàng trải qua một phen trắc trở, linh thể no bụng trải qua tra tấn, bạc nhược yếu kém rất nhiều, từ Tiêu Khắc Minh đem bả hộc một bài giao trả cho ta, ta ngoại trừ mỗi ngày trì chú cầu nguyện bên ngoài, mỗi gặp muộn lúc, liền phóng năng đi tự do hoạt động, hấp thụ trong không gian lưu lại năng lượng. Mỗi mấy ngày nữa, tiểu nha đầu linh thể càng phát ra vững chắc, phân không rõ là hộc một bài công lao, có lẽ hay là hút thiên hồn công hiệu.

Qua vài ngày nữa, trên đầu ta băng gạc đỡ xuống, trên mặt để lại vài đạo vết sẹo, là bị cái kia tử Hắc Tử cho trảo, thầy thuốc nói toạc khẩu có độc, nhưng khôi phục được tốt, cho nên rất cạn, không cần quá lo lắng. Có nỗi xương dưỡng khí súp đại lượng được liệu bổ sung, ta cốt cách khôi phục được cũng sắp, đã muốn có thể tại hộ công dưới sự trợ giúp xoay người xuống giường.

Lại qua một tuần lễ, ngày nào đó giữa trưa, Tiêu Khắc Minh mang theo hai người tới gặp ta. Bọn hắn vừa tiến đến nạp đầu tự bái, tiếng khóc hô thiên, đàn ông thương tâm nước mắt cuộn cuộn rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Kim tằm giải cổ

Ta tập trung tư tưởng suy nghĩ xem xét hai người này, nguyên lai là nhà của ta dưới lầu cái kia 2 bảo vệ một cái bảo an đội trưởng, một cái dưa xanh viên.

Cái này hai cái dưa da tại Đóa Đóa bị trộm sau liệu chết chống chế, đã không cung cấp tin tức, cũng không phối hợp, chỉ hươu bảo ngựa mà cãi lại, đem bả lúc ấy đau nhức mất Đóa Đóa ta đây tức giận đến quá sức, vì vậy ở trước mặt phát độc chú, ám mà lại sai sử kim tằm cổ cho hai người bọn hắn cái đến thoáng cái, vốn định cho bọn hắn một bài học có thể, nào biết về sau bề bọn nhiều việc giao dịch, rồi sau đó lại bản thân bị trọng thương, vậy mà đem cái này hai cái không may quỷ quên. Ta ở dưới là chậm cổ, mấy ngày nay bọn hắn nhất định là độc phát, thống khổ không hiểu, bị Tiêu Khắc Minh nhìn thấy, vì vậy nhận được tới.

Trong nội tâm của ta may mắn, nghĩ đến may mắn có Tiêu Khắc Minh tại, bằng không ta không hiểu thấu mà trong tay liền có hơn 2 cái nhân mạng, như vậy có thương tích thiên hòa. Bất quá mặc dù là như thế, ta tự nhiên cũng không chịu thừa nhận dưới mình cổ, chỉ là hỏi chuyện gì xảy ra?

Cái kia bảo an đội trưởng đã muốn khóc đến nước mắt nước mũi Hồ Mãn mặt, một mực đập đầu lấy đầu.

Hắn thấy ta hỏi, nâng lên một trương tâm vận vẹo khuôn mặt anh tuấn lỗ, tội nghiệp, khóc nói bọn hắn sai rồi, về sau cũng không dám nữa, cầu ta buông tha bọn hắn. Ta nói cái này thật là kỳ quái rồi, ta làm sao lại không bỏ qua cho bọn người, ta làm cái gì? Hắn mở to miệng, là lưỡi, bên trong toàn bộ đều là mảng lớn mảng lớn loét, cổ phần gáy mảng lớn nùng mù đau nhức, bụng có viên cầu lớn như vậy, không ngừng mà nấc lấy hơi chua khí, bờ môi sưng đẫm bên ngoài trỏ mình, đau đến chỉ là khóc.

Ta rất oan uổng nói ta trụ tiến bệnh viện đều có mười ngày rồi, nói đó có cơ hội đi làm những này đâu này? Sinh bệnh tự nằm viện nha, tìm thầy thuốc, tìm ta có rậm dưng? Bọn hắn thấy ta nói như vậy, tiếng khóc càng lớn, nói đi bệnh viện, cũng vô dụng, còn nói trên có già dưới có trẻ đâu rồi, bọn hắn ngày đó là vương bát đần, là bọn hắn sai rồi; cái kia dưa xanh viên dưng sức phiền chính mình bàn tay, nói cái kia ngày đang đùa điện thoại, cho nên không có chú ý, nhưng là sợ được trừng phạt, vì vậy đã nói dối.

Hắn đánh cho rất dưng sức, lại đánh đến chính mình khoang miệng loét trên mặt, oa oa mà khóc, rất nhiều rất nhiều nước mắt đến rơi xuống.

Trong phòng bệnh mặt khác người bệnh ào ào ghé mắt xem ta.

Ta nói tốt rồi tốt rồi, thật không là ta giờ trò quỷ, ta lúc ấy chỉ là thuận miệng vừa nói, không nghĩ tới thật đúng là linh nghiệm rồi, cho nên nói, cử động đầu ba thước có thần minh, làm việc đều muốn bằng lương tâm mới tốt, đúng hay không? Ta nghe nói, chỉ cần thành tâm hối hận, kết nối với đế đô hội tha thứ các người đây này, đúng hay không. Tốt rồi, các người thật không muốn tìm ta, nhìn một cái các người bên cạnh vị này tiên phong đạo cốt đạo trưởng, ta long trọng đề cử thoáng một tý, hắn mới là một vị kỳ nhân dị sĩ đâu rồi, tìm hắn, mới có biện pháp.

Nói xong, ta lại đề cho kim tằm cổ đem bả hai người này trong cơ thể độc tính cắt đứt, sau đó hướng Tiêu Khắc Minh mở trừng hai mắt.

Tập mao tiểu đạo lâu hồn lẫn lộn phổ phùng, một khóa Linh Lung tâm óng ánh sáng long lanh, một điểm tự thông, vì vậy ừ ah ah kéo hồ nguyên nhân gây ra quả báo ứng đến, nói được mấy mù dày đặc, huyền diệu khó giải thích. Hai người đều cúi đầu đồng ý, hắn cất bước hai người đi ra ngoài khẩu, lộn trở lại tới hỏi ta giải pháp, ta từng cái bấm bấm, hắn thỏa mãn mà đi, xưng cuộc làm ăn này tám hai phân thành, bởi vì hắn xuất lực khá nhiều, vì vậy hắn tám ta hai, có được hay không? Ta nhắm mắt lại mảnh vải, đưa tặng hắn bốn chữ: "Lăn người một cái cầu."

Bạn hãy đi về sau, một cái người chung phòng bệnh hỏi ta Tiểu Lục người còn hiểu pháp thuật đầu này?

Ta nói ta tuổi còn trẻ, ở đâu hiểu những này, cái kia người trẻ tuổi đạo sĩ giống như có, ta liền cho bái kiến hắn dùng một kiếm khơi mào một trường tấm hoàng lá bùa, đột nhiên thoáng một tý tụ đốt lên, thật là lợi hại nì. Cái kia người chung phòng bệnh kinh hô một tiếng nói thần kỳ như vậy? Bên cạnh có một té gãy chân lão nhân xì mũi coi thường, nói cái kia trường tấm hoàng lá bùa đã làm xử lý, trên mặt bôi đắp có hồng lân. Ta nói có lẽ là a, người nói như vậy, nhìn xem đạo thật sự là gạt người ngoạn ý chơi đùa.

Bạn hãy ha ha cười, nói vốn tụ đều là gạt người, trên thế giới nơi nào sẽ có những này. Ta nói đúng vậy a, làm sao có thể đầu này? Vừa nói xong, một bên Đóa Đóa tụ xông ta nhún mặt, mãnh liệt nháy mắt.

Buổi tối thời điểm Cố lão bản gọi điện thoại cho ta.

Lúc trước hắn cũng đã gọi điện thoại, hướng mang bệnh ta đây ân cần thăm hỏi, đối với cùng ước định của hắn, ta đã tỏ vẻ chỉ sợ không thể đi. Hắn tỏ vẻ giải thích, nói nghe A Căn nói, đều có quắp trên giường rồi, tự nhiên là tới không được. Lúc này đây, hắn vừa thấy mặt đã hỏi ta, nói đứa bé kia nhanh không được, đi thăm danh y, cao nhân mà không đắc, nhiều lần bắt đắc dĩ, cha mẹ của nàng trần trọc biết được ta bên này có chút đường đi, vì vậy năn nỉ Cố lão bản đưa Đồng Quan đến, cầu ta suy nghĩ biện pháp.

Ta rất kinh ngạc, nói Hongkong lớn như vậy, cao nhân dĩ sĩ xuất hiện lớp lớp, đều là đại sư, ta bây giờ nhìn thiết nhiều huyền học sách điển đều xuất từ ở Hồng Kông trên đất, làm sao sẽ không ai có thể ra tay cứu trị, rõ ràng còn muốn chạy đến tìm ta đây cái tiểu Miêu trại từ xuất thân gia hóa? Cố lão bản thờ dài, nói Hongkong quả thật có cao nhân, nhưng là sai người tìm mấy cái, đối với chuyện này thái độ nhưng đều là thần kỳ nhất trí, không muốn ra tay. Lí Gia Hồ là hắn sinh ý trên trận nhiều năm bằng hữu, nếu là người hiểu, cần phải giúp người Cố ca như vậy một hồi.

Ta nói không bảo đảm khả quan, nhưng nhìn xem cái này không có vấn đề, người chỉ để ý dẫn tới chính là.

Cố lão bản thật cao hứng ta có thể bán hắn mặt mũi, cười tủm tỉm nói Tiểu Lục người yên tâm, chỉ cần chữa cho tốt, chắn Kim Nhất định phong phú. Ta cười khò nói ta muốn là xông chân kim, thật sự là vương bát đần rồi, chủ yếu cũng là người Cố ca mặt mũi lớn, người đều đã mở miệng, ta còn có thể nói cái gì? Hắn bảo ngày mai tụ lên đường tới, để cho ta chuẩn bị một chút, vì vậy cảm thấy mỹ mãn mà cúp điện thoại.

Ngày hôm sau buổi chiều ta còn tại nghiên cứu mười hai pháp môn, chợt thấy cửa bị đẩy ra, một cái xuyên đeo cái này màu xanh tây quần áo sơ mi trắng trung niên nhân đi đến, tại phía sau hắn có một người mang mắt kiếng gọng vàng người trẻ tuổi, dẫn theo tổ yến vây cá đám quý trọng quà tặng cùng một cái lẵng hoa. Trung niên nhân này chính là ta trước kia một mực nhắc tới Cố Hiến Hùng Cố lão bản, bên cạnh cái kia là trợ thủ của hắn Tần Lập. Ta vội vàng đóng lại máy tính, hô:"Cố ca người đã đến rồi..."

Muốn khởi động thân đến, nhưng là Cố lão bản rất nhanh tụ ngăn trở ta, hắn đi đến trước mặt của ta hợp với tay của ta, cảm khái nói một phen hàn huyền chỉ lời nói. Không có vài câu, hắn hãy tiến vào chính đề, nói bạn hắn Lí Gia Hồ cùng hắn bà lớn, cùng với bạn hắn tiểu hải từ đều đến Đồng Quan, hắn tới trước một bước, bạn hắn sau đó mà đến, hỏi ta ở nơi nào có thể bắt đầu.

Ta nói tìm một người độc lập gian phòng là được.

Hắn nhìn quanh thoáng một tý phòng bệnh, nói A Căn quá không hiểu chuyện rồi, sao có thể lại để cho Tiểu Lục người ở loại này gian phòng đầu này? Bằng không cho người dời một cái nhà một gian a? Ta nói không cần, gây dựng sự nghiệp sơ kỳ, nghi kiếm không nên xa, tại đây rất tốt, vậy là đủ rồi, Cố ca người đi viện phương chỗ đó tìm một người độc lập phòng bệnh, ta tại đó cho đứa bé kia xem bệnh được rồi. Hắn lại để cho Tần Lập đi an bài, ngồi xuống theo giúp ta nói chuyện phiếm, hỏi về Vu Cổ chỉ sự cái gì sự tình, tại đây phòng bệnh bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, ta cũng vậy không muốn nói chuyện nhiều, lắt đầu, điểm đến là dừng.

Hắn là người thông minh, thấy ta đây loại, ha ha cười, nói chúng ta ngày khác hảo hảo nhờ một chút, tại là không có bàn lại và.

Nhà này người rất nhanh đã tới rồi, ta lại để cho Tần Lập đi viện phương chỗ đó mượn một trận xe lăn, tại hộ sĩ cùng trợ giúp của hắn hạ, làm cho người ta phụ giúp ta đi qua. Bạn hắn tìm chính là mười lăm lâu một cái cao cấp phòng bệnh, đi vào, đã nghe đã có tươi mát mùi nước hoa, bây giờ là buổi chiều, sưởi ấm ánh mặt trời theo sáng ngời ngoài cửa sổ chiếu vào, giống như vàng. Bệnh này phòng là phòng xếp, ta đầu tiên cùng tiểu hải từ cha mẹ thấy, đều là khoảng bốn mươi tuổi người, nam nho nhã tinh anh, nữ tú lệ uyển chuyển hàm xúc, rất có rèn luyện hàng ngày, chỉ là khuôn mặt có chút tiêu tụy.

Nhưng mà bạn hắn nhìn thấy ngồi ở xe lăn ta đây, nhưng có chút thất vọng.

Tuy nhiên trải qua mười ngày trị liệu, nhưng là ngay lúc đó trên người của ta khắp nơi đều là có định cốt cách dùng cái cặp bàn, chỗ cổ có hộ cổ, trên mặt có sẹo, cho Tần Lập phụ giúp tiến đến, xuyên đeo cái này quần áo bệnh nhân, tóc thiết nhiều đầu không có giặt rửa, tron bóng lộ ra cổ chua xót, tình thần chưa nói tới xấu cũng chưa nói tới tốt, nói đó có thể ngoại cao nhân phong phạm.

Cố lão bản cho chúng ta song phương làm giới thiệu, hắn đối với ta rất có thói phỏng chi từ, cái gì Miêu Cương thế gia, lịch đại truyền thừa, lại đem ngày gần đây phát sinh 2 khởi việc lạ di hoa tiếp mộc, đem bà ta sâu sắc trát phần một phen. Nam kia gọi là Lí Gia Hồ, còn có thể bảo trì lễ phép, đánh với ta mời đến, cái kia nữ Anh văn tên là Co, Cố lão bản giới thiệu làm Lý thái thái, nàng xinh đẹp tuyệt trần chau lên, xem ta tụ phảng phất như cái kia giả danh lừa bịp bạn bịp bợm giang hồ, về mặt bất thiện.

Ta lơ đãng, nói có thể hay không xem trước một chút người bệnh? Bởi vì không biết tên gì, cho nên ta chỉ có thể dùng người bệnh lâm xưng hô. Bạn hắn đã nói, Tần Lập đem bà ta đồ lên trong phòng một cái giường bệnh trước kia, xe lăn là có thể lên cao, đại khái thẳng lên năm mươi cen-ti-mét, ta vừa

vận có thể trông thấy người bệnh, đưa ánh mắt vừa để xuống đến đầu giường, ta lại càng hoảng sợ: oa, hắc khí quanh quẩn.

Nằm trên giường là một mười lăm mười sáu tuổi thiếu nữ, mặt trái xoan, đưa hấu Lư Hải, hai má gầy gò, nhắm mắt lại, thật dài lông mi run nhẹ, phảng phất nhần thụ lấy cực lớn thống khổ, một đầu màu vàng sắc cuộn sóng tóc quăn tán lạc tại gối. Nàng vốn nên là cực đẹp nữ hài nhi, mà giờ khắc này khuôn mặt nhỏ nhắn là bệnh trạng màu xám trắng, không có một tí tức giận, bờ môi lúm, trắng bệch, thiệt nhiều xám xác.

Ta muốn đứng lên xem trên người, nhưng đây không nổi, hỏi cha mẹ của nàng có thể hay không đem bả chẩn, mền xốc lên?

Lý tiên sinh đem bả con gái xốc lên, bên trong là một cụ Linh Lung nữ tính thân thể, ăn mặc đáng yêu hồng nhạt áo ngủ, ngực có chút hở ra, bụng bằng phẳng. Ta hỏi thân thể có kết nùng mù thành đau nhức hiện tượng sao? Lý thái thái nói không có, ta lại hỏi, phát bệnh hiện tượng là cái gì? Nàng đón lấy trả lời nói đại tiện bí kết mà gây yếu, không chịu ăn thực, trong đêm toàn thân nóng lên, mới đầu vẫn chỉ là mười ngày tả hữu một lần, gần đây càng ngày càng nhiều lần, mỗi cách một ngày liên phát tác, đau đến khó chịu, cần đem bả miện chẩn, lấp, bịt để ngừa cần lưỡi tự vận.

Ta nói đi qua bệnh viện, thầy thuốc nói như thế nào?

Thầy thuốc nói là siêu vi-rút lây, bệnh kén ăn chứng, thân thể suy yếu, CT qua, tra ra trong cơ thể có kết sỏi, nhưng là thường xuyên chuyển đi.

Ta lại hỏi, Lý tiên sinh là làm cái gì sinh ý hay sao?

Lý tiên sinh cùng hấn bà lớn liếc nhau, hấn mặc dù bất hoặc, nhưng vẫn là cho ta nói rõ: hấn là làm châu báu Ngọc Thạch sinh ý, quanh năm tại My-an-ma, Thái Lan cùng Việt Nam to như vậy vắng lai, tại Hongkong có mấy nhà xích tiệm châu báu, đại lục cũng có, tại sâu chân La Hồ.

Ta nói không đúng a, người đang ở đây Malaysia nên vậy cũng có sinh ý a?

Hấn rất giật mình, hỏi làm sao người biết hay sao? Ta nói ta đoán người đang ở đây Malaysia chọc tới cừu gia rồi, con gái của người hấn là trùng Malaysia hàng đầu sư đặc biệt thủy tinh hàng. Cái gì gọi là thủy tinh hàng? Nguyên lý ta liền cho không giải thích với các người rồi, đây là được hàng cùng phi hàng kết hợp một loại hỗn hợp hàng pháp, trùng người đầu hàng mới đầu chỉ biết bệnh kén ăn, cả ngày có vẻ không phấn chấn, rồi sau đó tràng đạo nhúc nhích biến chậm, hệ tiêu hoá bị tổn hại, rồi sau đó, nhiều thì ba lượng năm, ít thì mấy tháng, trong cơ thể sẽ thêm ra một đồng toái tinh thạch, hình cùng thủy tinh, ngũ tạng thối nát mà vong.

Lý tiên sinh động dung rồi, hấn nói đại sư người nói đặc quả nhiên không kém, chúng ta hôm trước đi cho Sheri làm kiểm tra sức khoẻ, tại dạ dày phát hiện một ít thủy tinh... Lý thái thái lại càng kích động, nàng nắm chặt lấy tay của ta, khóc để cho ta cứu con gái nàng.

Ta phát tay ngăn trở tâm tình kích động hai người, nói tại Hongkong, sở dĩ nhiều như vậy cao nhân không muốn giải, trong lúc này nguyên nhân có hai: đầu tiên là hội thủy tinh hàng người, nhất định là nhiều năm lão gia này hoặc là thiên tư trác tuyệt hạng người, không tốt đắc tội; tiếp theo là bởi vì đây là hỗn hợp hàng, phi hàng chính là linh hàng, dùng thì người đầu hàng linh lực, chú pháp tạo oán niệm rất mạnh, ác độc, còn có thể chuyển đi, sẽ để cho giải hàng người đen đủi... Đương nhiên, còn có một nguyên nhân, chính là Lý tiên sinh người tìm cao nhân, kỳ thật chưa hẳn thật sự rất lợi hại.

Lý tiên sinh nắm thật chặt tay của ta, thần sắc kích động, nói đại sư người có thể giải sao?

Cố lão bản cũng nói, đúng vậy a đúng vậy a, Tiểu Lục người nhanh hỗ trợ giải ah!

Ta cười cười, nói: "Lý tiên sinh, người còn không có nói cho ta biết, người đang ở đây Malaysia rốt cuộc đắc tội người nào đâu này?"

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Huyết thủ chương ấn

Ta sở dĩ biết rõ nhiều như vậy, cũng không phải là theo trên sách được đến, mà là nguồn gốc từ tại cùng Tiêu Khắc Minh cái này tạp mao tiểu đạo trao đổi.

Những ngày này hấn cũng là sẽ bồi thường cho xem ta, nói chuyện phiếm vô nghĩa. Đã từng tự số Thượng Thanh Phái Mao Sơn tông thứ bảy mươi tám đại chương môn thân truyền đệ tử Tiêu Khắc Minh, tuy nhiên xuất thân không rõ, nhưng là cũng là đi qua nam xông qua bắc, kiến thức rộng rãi, rất nhiều bí văn đã sử đều có thể từng cái nói tới, mặc dù không biết thiệt giả, nhưng là lấy ra khoáng đạt tầm mắt, cũng là cực kỳ hữu dụng.

Cái gọi là thủy tinh hàng, chính là cùng hấn trao đổi vụ cỏ bên trong tảng đá cỏ lúc, đảm và.

Cái gọi là tảng đá cổ, chính là dùng tùy tiện tảng đá, thi dùng cổ được mà thành, hạ độc lúc đem tảng đá một khối, phóng trên đường, kết mao tiêu vì ký, nhưng không cần phải cho những người khác biết rõ. Người đi đường qua, thạch liên nhảy lên thân người hoặc trong bụng, sơ tắc chính là khoẻ mạnh, ba bốn tháng hậu, càng có thể hành động, tiếng hót, người lớn dần tảo bón kết, lại có thể dừng mảnh vào hai tay hai chân, không xuất ra ba năm năm, một thân hẳn phải chết.

Thủy tinh hàng cùng tảng đá cổ, bệnh trạng có nhiều chỗ tương tự, nhưng mà thủy tinh hàng càng cao hơn sâu một ít, cần phối hợp linh lực chú ngữ.

Theo Tiêu Khắc Minh xưng hàng đầu thuật nguyên ở Trung Quốc, mà cổ hàng được hàng nguyên ở Trung Quốc Vân Quý cao nguyên.

Vân Quý vùng, dân tộc thiểu số chỗ đất nhiều ẩm ướt, vùng núi trung á nhiệt đới khí hậu thành tựu, con rết khá nhiều, quái được sinh trưởng. Ví dụ như, thuốc phiện tựu thích hợp tại Vân Nam và xa hơn nam một điểm Thái Lan to như vậy sinh trưởng. Trên thực tế, thuốc phiện khiến người sụp đổ, hẳn thân mình tựu là một loại đáng sợ được hàng lời dẫn. Phù hàng cùng linh hàng các loại..., cũng nguyên ở Trung Quốc cùng cùng Đạo gia có quan hệ. Cái gọi là yêu đạo mà yêu đạo, đúng vậy bởi vì Đạo gia trung cũng có tâm thuật bất chánh người, cho rằng pháp thuật càng cao lại càng có thể thành tiên, vì vậy đại lượng giang hồ đạo sĩ vận dụng Đạo gia bác đại tinh thâm đạo thuật nguyên lý, đi bảo chế đại lượng cùng Đạo gia tư tưởng trái ngược "Thí nghiệm", đường quý, hàng hạng nhất thuật thủy sinh, dần dần ngộ nhập tà môn.

Mà những người này, đại bộ phận đều là đập vào Mao Sơn danh hào giả danh lừa bịp đám đạo sĩ thể, cũng kể cả hẳn.

Đã cách nhiều năm, các nơi tự xưng nhất thống, lưu phái khó phân, ai ưu ai kém đã khó có thể cải lại. Nhưng là hàng đầu thuật chính thức truyền lưu hậu thế, kỳ thật hay là đang Thái Lan, Malaysia, Indonesia, Philippines, Ấn Độ, My-an-ma, Việt Nam, châu Úc các nơi phát dương quang đại, chỗ đó vô cùng nhiều tôn giáo nhân sĩ (kể cả miếu thờ ở phía trong hòa thượng), đều là ưu tú hàng đầu sư, hoành hành nhất thời, thanh danh rõ ràng. Ngược lại là Trung Quốc, tà môn ma đạo mà nói bị mấy lần vận động tẩy lể, đã hơi tàn lụi, còn không sánh bằng Hongkong, Đài Loan to như vậy.

Đương nhiên, những này cuối cùng là thượng không được mặt bàn mấy cái gì đó, không thể so với phong thủy đám bác đại tinh thâm chi thuật.

Tiêu vong không cần thiết vong, đều là chọn lọc tự nhiên kết quả.

Lý tiên sinh trầm tư thật lâu, nói hẳn cũng không có đi qua Malaysia, nhưng là khả năng đặc tội một cái đến từ chỗ đó vân du bốn phương tăng nhân.

Hắn đã từng tại nửa năm trước dẫn người nhà đến qua My-an-ma Ô Long trong nước du lịch mã mãnh liệt vịnh thạch sơn khẩu du ngoạn, một ngày đồ thạch, tìm được một khối ánh sáng màu tươi đẹp lục như thủy tinh loại trong vắt thông thấu ngọc bích, tại Ngọc Thạch trung ương nhất có một đoàn màu đỏ như hình dáng vật, hình như ánh mắt, giá trị phi phạm. Hồi trình trên đường, có một áo đuôi ngắn vân du bốn phương tăng nhân hỏi hẳn đòi hỏi, nói ngọc này không Cát Tường, làm ác ma chi nhân, cần cung phụng Phật tổ trước, ngày đêm niệm kinh cầu nguyện tiêu trừ lệ khí, mới có thể phối mang.

Lý tiên sinh nơi nào sẽ điều hẳn loại này lừa bịp tổng tiền, chỉ là không để ý tới. Vậy được đi tăng nhân cũng không dây dưa, chấp tay trước ngực niệm một đoạn kinh văn, sau đó nói như người nhà tao ngộ bất hạnh, mới biết hẳn nói vì thực, đến lúc đó có thể đến Malaysia bang Terengganu thủ phủ Kuala Terengganu bà ân tự tìm hẳn.

Ta hỏi cái kia Ngọc Thạch đầu này? Hẳn nói hẳn sau khi trở về tìm Cao Minh nhà thiết kế, đem bà cái kia thủy tinh băng chừng ngọc bích chế thành vòng cổ, đưa cho nữ nhi của hẳn làm mười sáu tuổi lễ thành nhân quả sinh nhật. Gặp chuyện không may về sau, đem bà cái kia ngọc bích vòng cổ nhận được Hongkong Đông Á ngân hàng trong tủ bảo hiểm

Hắn nói xong, sắc mặt trắng bệch, hỏi ta có thể hay không giải hàng, có phải là muốn đem cái kia ngọc bích vòng cổ, đưa cho vậy được chân tăng nhân?

Ta nói chuyện này tình ta vốn là không muốn lẫn vào, cái kia vân du bốn phương tăng nhân là đỉnh nhân vật lợi hại, ta cửa nhỏ nhà nghèo, không thể trêu vào; nhưng là, chuyện này thì Cố ca tìm ta xử lý, Cố ca là người thế nào của ta? Năm trước thời điểm, ta chỉ là một đầu hun lửa cháy tiểu tiệm ăn nhanh hộ cá thể, là Cố ca vừa ý ta, kéo ta một bữa, ta mới có hôm nay. Cố ca mở miệng, ta tự nhiên sẽ không nói hai lời, cho nên, cái này hàng đầu ta sẽ giải, ta đây liền cho các người giải. Bất quá thuật truyền ngàn dặm, tất cả có phân biệt, thành cùng không được, ta chỉ có thể thử qua về sau, lại cùng các người nói kết quả, như vậy, như vậy được chưa?

Lý tiên sinh cùng Lý thái thái lẫn nhau liếc nhau một cái, sau đó Lý tiên sinh nói cái kia tốt, ngài trước nhìn một cái đi. Hẳn xưng hô với ta đổi tên đại sư, nói chuyện cũng dùng tới kính ngữ, hiển nhiên là bị ta một phen cử động chỗ khuất phục. Mà Cố lão bản bị ta ngoài sáng ngầm một phen thổi phồng, mặt mũi phóng đại, ở một bên ha ha mà cười, thập phần thỏa mãn.

Ta nói các người đi ra ngoài trước a, ta muốn một người ở chỗ này.

Người bên cạnh nghe vậy đều trong chớp mắt rời đi, Lý thái thái có chút không yên lòng, do dự một chút, sau đó bị Lý tiên sinh cho dụ đi được.

Cửa bị "Cách" một tiếng đóng lại, mọi người đi, chỉ để lại ta, cùng tại trên giường bệnh cô bé này.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, ta lẳng lặng yên chăm chăm vào trên giường cô bé này, ta biết rõ nàng bị đánh trần định tề, lâm vào trong mê ngủ. Nhưng là dù vậy, mặt mày trong lúc đó có nồng đậm thống khổ, hàm răng "Khanh khách" run rẩy. Nàng lông mi mảnh mà dài, môi hình rất đẹp, không biết như thế nào, ta vừa thấy nàng, là có thể liên tưởng đến « Hồng Lâu Mộng » bên trong Lâm Đại Ngọc, dù cho bị bệnh, cũng có được rung động lòng người mỹ cảm dù cho bộ ngực rất bình...

Giờ phút này nhìn thấy nàng cái kia pho hình dạng, trong nội tâm của ta vốn có chút hèn mọn bị ối tâm tư, cũng cơ bản tiêu hao hầu như không còn. Bởi vì hành động chế ngự chế, ta không có nhìn nhiều, trong miệng hô to: "Thỉnh kim tâm cổ linh hiện thân, thỉnh kim tâm cổ linh hiện thân..." Chính thức nói, ta phải như vậy gọi, dùng bày ra phô trương. Bất quá cái này mập còn trùng cùng ta chín, thật cũng không kênh kiệu, không có vài câu tựu xuất hiện, bay

đến trên giường bệnh không, xoay quanh trong chốc lát, rất hưng phấn, giống như có chút tinh táo tương tích kích động.

Xem ra cái này hàng pháp, là lợi hại độc vật.

Quần phi ba vòng mấy lúc sau, kim tâm cổ rơi vào cái kia tiểu mỹ nữ trong miệng, ngoa nguy đoán mà mặt màu vàng thân hình, bắt đầu bò vào trong cơ thể của nàng. Ta nhìn cái kia một đạo kim sắc tại tiểu mỹ nữ trong miệng đỏ biến mất, cây hoa cúc (~! ~) xiết chặt, trong nội tâm phát lạnh, có một loại không hiểu thấu không thích ứng cảm giác.

Kim tâm cổ nhập vào cơ thể không đầy một lát, nữ hài tử kia đỉnh đầu một đoàn hắc khí bắt đầu chấp chôn bắt đầu đứng dậy, như trong gió ngọn lửa, lúc mạnh lúc yếu, ta biết rõ thân thể của nàng ở phía trong tất nhiên có một phiên đại chiến, lúc này không phải gió tây áp đảo gió đông, chính là gió đông thổi bạt gió tây, đứng vậy người chết ta sống thời khắc mấu chốt. Ta đối với kim tâm cổ tràn ngập tin tưởng, nhưng có chút sầu lo quần ở cô bé này trên người cái kia một tia oán niệm, vì vậy ta đem cả tay trái nhẹ vỗ về ngực hộc mồm bãi, tay phải cầm kiếm chỉ, bắt đầu niệm hàng tam thể mình vương tâm chú.

Có Đóa Đóa cho ta thêm cảm Quý nhân, ta có thể nhìn rõ ràng bình thường nhìn không tới mấy cái gì đó, cho nên cũng có thể tinh tường nắm chắc cái này đoàn hắc khí thực lúc động thái, vì vậy chân ngôn nặng nhẹ, cũng có thể có chỗ tiết tấu, dẫn lên điểm quan trọng thượng.

Không nhiều trong chốc lát, nữ hài tử này bắt đầu ho mãnh liệt, giữa mũi miệng không ngừng toát ra màu đỏ thẫm máu tươi, chất nhầy, những này máu tươi bên trong, còn khóa kẹp lấy rất nhiều nhỏ vụn tạp chất, dơ bẩn cùng từng đoàn từng đoàn nôn, bên trong tựa hồ có thật nhiều rất nhỏ trùng thi, tanh hôi khó nghe, ta sợ những vật này đem nàng hô hấp trở ngại, cầm bên cạnh bị tử cho nàng lau, nàng lại không ngừng ho ra. Đột nhiên, cái kia đoàn hắc khí phát ra một tiếng tiem lẹ thăm số, phảng phất có ngàn vạn sinh linh tại rối rắm, tại quần quanh, như người ở giữa ngực, ngàn quý khóc nỉ non, Vạn Linh gào thét.

Ta tuy nhiên tại chiếu cô nữ hài tử này miệng mũi, nhưng mà trong miệng nhưng vẫn tại niệm chú pháp, tinh thần lực độ cao tập trung.

Tất cả khóc nỉ non hóa thành lại hóa thành một tiếng quát chói tai, ngưng tụ thành một điểm, bỗng nhiên hướng ta cái ót chui vào đến, ta lập tức đình chỉ trì chú, hấp khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, trong miệng chân ngôn gọi ra: "Linh... Tiêu... Thống, hiệp, giải, tâm, liệt đủ thiên!" Chân ngôn lối ra, bất động như núi, đều có không gian năng lượng chấn động, khói đen dần dần tiêu tán, nhưng mà căn bản nhất một điểm, cũng không sợ cái này uy nghiêm, thẳng ấn ta cái ót.

Một tia âm lệ khí theo của ta thiên linh cái theo đại xương cột sống, một mực lan tràn đến chân bản ngọn nguồn, trong nội tâm hàn ý chùng chất.

Ta sau này khẽ dựa, trong nội tâm một mực yên lặng nhớ kỹ chân ngôn, đem cái này lạc ấn cho trấn áp phai mờ.

Qua rồi rất lâu, ta rét lạnh tâm mới bắt đầu tiết trời ấm lại. Một chút lệ khí tịnh không đủ để ảnh hưởng ta bình thường cuộc sống, nhưng là hẳn sẽ cho ta tiêu khỏi một cái tinh thần lạc ấn, nếu như cái kia vân du bốn phương tăng nhân là vu thuật người có quyền, tất nhiên hội tại lúc này có sở cảm ứng linh hàng thứ này huyền diệu khó giải thích, theo ta cảm giác mà nói, có chút giống vô tuyến điện. Đương nhiên, hẳn có lẽ là ngẫu nhiên vì chi, ở ngoài ngàn dặm, đại khái đủ không biết trả thù đến thăm, chi cần ta không xuất ra quốc thuận tiện lại nói giống ta loại này lao lực mệnh, bao lâu có thể xuất ngoại?

Lúc này kim tâm cổ trừ độc tiến trình đã gần đến khâu cuối cùng, mụ Đóa Đóa tầm mắt, ta có thể trông thấy cái này mụ côn trùng vừa rồi tại trước mặt nữ hài tử này trong thân thể tán loạn, lúc này dừng lại tại tề hạ ba thôn chi địa, không hề động đậy. Nơi đó là dưới đan điền chi địa, cũng là hệ tiêu hoá trung là tối trọng yếu nhất một cửa, chải vuốt thông, tắc chính là không có gì đáng ngại vậy.

Bất quá hai phút, kim tâm cổ bay ra, lâm không, màu vàng trùng trên người có màu xanh đen huyết thanh, phát ra hôi chua khó nghe mà hương vị.

Đi tắm rửa ta đối với nó nói, hẳn bơi hai vòng, tựa hồ đối với ta bất mãn, muốn bám vào ta trên mặt, ta trừng hấn liếc, không dám, ngoan ngoãn mà chạy đến toilet đi tìm nước. Trên giường bệnh nữ hài tử này ah, nàng gọi Sheri (Tuyết Thụy?) trên mặt một đồng nôn, sau đó trong bụng có xì xạo mà tiếng vang bắt đầu truyền đến. Cái kia nôn, ngoại trừ máu tươi cục đàm cùng một ít đồ ăn cận bên ngoài, còn có rất nhiều hắc khối, cái này hắc khối nếu như nhìn kỹ, liền có thể phát hiện là kết tinh chất với cùng không quan trọng côn trùng tập hợp thể.

Ta giúp nàng hơi chút lau khô hậu, bị thương đã không có sạch sẽ địa phương.

Lúc này, nàng đóng chặt con mắt bắt đầu chậm chậm mở ra, từng điểm từng điểm, ta nhìn thấy một đôi đại mà vô thần con ngươi, hơi có chút hoảng, ý thức của nàng rồi rạc trong chốc lát, xem ta, ôn nhu mà nói một câu nói: "Who are you?" Sau đó cảm giác trên mặt cổ gian sền sệt, muốn thân thủ đi gãi, ta nói với nàng đừng nhúc nhích, tại chữa bệnh đâu rồi, lúc này bụng của nàng còn gọi là một tiếng, đón lấy có mùi hôi từ phía dưới bật ra đến.

Nàng mặt tái nhợt thoáng một tý tự do, cắn răng, nước mắt thoáng một tý tự do ra.

Ta xoa bóp chuông, lại để cho bên ngoài chờ chực Lý tiên sinh cùng hân bà lớn tiến đến.

Tại Lý thái thái vịn Tuyết Thụy đi toilet vệ sinh đương làm khẩu, chúng ta ra mùi hôi hun hun phòng bệnh, ta nói cho Lý tiên sinh cái này hàng đầu đã kết, nhưng là quý thiên kim được độc đã sâu, thân thể tất cả cơ năng đều có trình độ nhất định tổn thương, nhất thời bán hội tốt đặc cũng chậm, cần cẩn thận điều dưỡng, chậm rãi trừ độc. Ta nói cái giải tăng đá cỏ thảo được đơn thuốc, mùi này súp đi trừ thuốc dẫn bên ngoài, vốn là có cô bổn trở lại như cũ công hiệu, cũng có châm chích, Lý tiên sinh cẩn thận nghe kỹ, lại thuật lại một lần, làm cho người ta dùng ghi chép xuống.

Ta lại dặn dò hân, nói một ít chú ý hạng mục công việc, cùng với đơn giản một chút phòng cổ biện pháp, hơn nữa cường điệu ngàn vạn không cần phải nữa Malaysia, hẳn đều gật đầu đồng ý. Lúc này Lý thái thái đi ra, rất mừng rỡ nói con gái lên một hồi quý danh, bài xuất rất nhiều bản vật, tinh thần dường như tốt rồi một điểm. Thấy con gái khôi phục đang nhìn, hai người đều một hồi cảm kích. Ngược lại Cổ lão bản hỏi ta giải hàng thời điểm có hay

không phát sinh cái gì ngoài ý muốn, trước kia nói oán chú chuyển di, có phát sinh sao?

Ta cười khỏ, nói có ngược lại có ta bị dấu hiệu. Bất quá cái này cũng không sao, cách xa nhau ngàn dặm ngàn dặm, cũng không lo lắng tìm tới tận cửa rồi. Lý tiên sinh nắm thật chặt tay của ta, nghẹn ngào lấy, lời nói không rõ ràng lắm, lật qua lật lại nói cảm kích ta, hội hảo hảo báo đáp ta. Ta cười, nói đây vốn là việc nhỏ, không cần chú ý, lại làm cho bọn họ tranh thủ thời gian đi xem Tuyết Thụy, đừng cho nàng một chỗ, trong thân thể bài xuất... này trùng ah thủy tinh ah, tiểu cô nương tử tổng hội kinh hãi.

Lý thái thái nói con gái nàng mặt xấu hổ, đem nàng đuổi ra ngoài.

Ta còn nói Tuyết Thụy thân thể suy yếu, không thể lại trần trọc trắc trở, tốt nhất tại bệnh viện này ở đây một đoạn thời gian, điều dưỡng tốt mới được. Lý tiên sinh nói đây là tự nhiên, ở chỗ này, tốt xấu cũng có ngài chiếu khán lấy, bọn hắn cũng yên tâm. Ta khiêm tốn một phen, cảm giác tinh thần có chút không được, liền đưa ra phản trở về phòng bệnh nghỉ ngơi, bọn hắn vội vàng đã nói, Cô lão bản tự mình đem bà ta đẩy trở về phòng bệnh.

Trên đường, hắn tiếng cười có chút thu liễm không ngừng, thỉnh thoảng vỗ bờ vai của ta, nói ta cho hắn trưởng mặt to.

Ta không nói lời nào, thể xác và tinh thần mệt mỏi, mi mắt từ dưới lên khép kín.

Vừa trở lại phòng bệnh, tựu nhận được A Căn đánh tới điện thoại, hắn nói tại buôn bán phố nhà này chủ điểm, tại vừa mới thời điểm đột nhiên xuất hiện một cái sâu sắc Huyết thủ ấn.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Họa không kịp thân nhân?

A Căn nói được cũng không thêm đề ý, mà ta nghe nghe một hồi đầu vầng mắt hoa.

Tại môn trên tường ấn Huyết thủ ấn cái này một tiết, kỳ thật tại Kim Dung tiên sinh tiểu thuyết « Thần Điều Hiệp Lữ » Chương 1: liền có xuất hiện, đó là thương tâm nói cô Lý Mạc Sầu giết người thói quen, cũng là đối với thực lực tự tin tuyên ngôn. Nhưng mà tại hiện thực vu cô trong thế giới, loại này Huyết thủ ấn kỳ thật cũng là chân thật tồn tại, cái này sớm nhất lịch sử muốn kéo dài đến lúc đầu Nam Cương bộ tộc sơn trại thời kỳ. Lúc kia nhân lực là chân chính tài nguyên, không tốt lạm sát, hai cái có được Vu sư bà cốt đám nhân viên thần chức hàng rào hoặc bộ tộc, nếu như có cừu oán, liền tại đối phương thôn khẩu, bên cạnh giếng hoặc phòng bên cạnh, ấn một máu chảy đầm đìa thủ ấn tử, dùng làm cảnh bày ra.

Sau đó song phương đấu cổ, người thua trại bại người vong, người thắng tìm được nhân khẩu tài vật.

Cái này Huyết thủ ấn, cùng phương tây 2 thân sĩ quyết đấu lúc ném bao tay trắng, là một cái nguyên lý.

Nhưng mà bất đồng chính là, vu cô chỉ thuật, cho tới bây giờ đều rất có tốt xung đột chính diện, đại đa số hạ độc người từ đầu tới đuôi cũng sẽ không lộ diện.

Đây là ta cái kia cuồng ngạo sư thúc tại hướng ta khiêu chiến.

Mà lúc kia ta đây, vẫn đang nằm ở trong bệnh viện, tuy nhiên đã bắt đầu làm một ít khôi phục huấn luyện, nhưng là muốn nói vui vẻ mà đi đấu cổ, quả thực là lời nói vô căn cứ. Nói thật, như có khả năng, ta tình nguyện đem bà cái kia cuốn sách bại hoại giao cho tiện nghi sư thúc, dùng cầu bình an. Nhưng mà thế giới thường thường cũng không phải đơn thuần như vậy, ta giao cho hắn, hắn sẽ nhớ trên mặt nội dung giống như ta cũng vậy hội ah, ta có thể hay không trả thù hắn, nếu trả thù lời mà nói..., sao không như trước trăm thảo trừ căn, giải quyết xong cái này cái cọc phiền toái...

Được rồi, vốn không cừu không oán, nhưng bây giờ thị phi giết không thể, cái này là ngò vực vô căn cứ liên hoàn dây xích, nhân tính nhược điểm.

Ta nghĩ một lát nhĩ, lập tức gọi điện thoại cho không biết ở nơi nào Tiểu Dao khoái hoạt tập mao tiểu đạo, muốn hắn giúp ta đi cửa hàng ở phía trong trông nom một hai. Đầu bên kia điện thoại thanh âm thoáng âm ỉ, thỉnh thoảng có nữ nhân thanh âm truyền đến, bất quá hắn cũng sáng khoái, lập tức đáp ứng rồi, nhưng là lắp bắp mà, nói gần đây đỉnh đầu lực nhanh.

Ta nói tốt, quay đầu lại ta cho người một vạn trước động tác võ thuật đẹp mắt. Hắn cao hứng, nói ta đây tiền tiêu đắc giá trị, thỉnh hắn như vậy một dân gian cao nhân người bảo đảm tiêu, quá buồn bán lời.

Ta lại cho Âu Dương cảnh quan cúp điện thoại, cho hắn thông báo tình huống này.

Buổi tối thời điểm Lý tiên sinh cho ta chuyển một gian cao cấp phòng bệnh, độc gian, cùng nữ nhi của hần Tuyết Thụy liền nhau. Ta cũng không cự tuyệt, bình yên hưởng dụng, ban đêm thời điểm hần theo ta đàm và thù lao một chuyện, ta chối từ rồi, nói cái này cũng không dùng, tiện tay mà thôi mà thôi, huống hồ Tuyết Thụy bệnh tình cũng không có lập tức chuyển biến tốt đẹp. Hần không có hơn nữa, nắm thật chặt tay của ta.

Ta rất sầu lo cái kia tiềm phục tại âm thâm sư thúc, tuy nhiên cho đến tận này ta còn không biết tên của hần, đến từ phương nào, nhưng là hần đã muốn thành công mà trong lòng ta gieo xuống một cây đâm ngược lại, đứng ngồi không yên, như nghẹn ở cổ họng. Ta rất kỳ quái, cũng đã nhiều ngày như vậy, lão gia hỏa này lại không biết ta tại bệnh viện sao? Làm gì vậy không trực tiếp tới tìm ta, ngược lại đi ta cửa hàng ở phía trong ẩn cái gì đồ bỏ Huyết thủ ấn?

Tối đêm tiểu mỹ y nguyên đến cho ta đưa cơm, lần này nàng nài thanh đạm ngân nhĩ canh hạt sen, ta nói cho nàng biết mấy ngày nay trước đừng tới đây rồi, nàng không để ý tới, cười nói có đúng hay không vừa ý cái kia Đại lão bản tiểu nữ nhi rồi, ta nói nào có, ngực của nàng cũng không có người lớn. Tiểu mỹ đỏ mặt, quay đầu đi không nói lời nào. Ta đây cũng là nói thuận miệng, lời vừa ra khỏi miệng tự cảm giác mình quá cần rở rồi, vội vàng nói xin lỗi, nàng quay lại đến chăm chăm vào ta, đột nhiên hỏi người yêu thích ta sao? Ta nhất thời khẩu kết, cổ họng hự xoẹt hồi lâu, nói người xinh đẹp như vậy, ta tự nhiên là ưa thích...

Ta đằng sau nhưng là cũng không nói đến miệng, tự lập tức bị nàng cho ôm chặt lấy. Nàng thân thể rất mềm mại, cũng no đủ, rồi tung tóc ở phía trong có rất dễ chịu giặt rửa phát Hương Ba hương vị, nàng đem bả vùi đầu tại ngực ta khải, khóc thút thút lấy, có anh anh tiếng khóc truyền đến, không đầy một lát, ngực ta trước quần áo bệnh nhân tự ướt. Cái này tiếng khóc đem bả lòng của ta cho khóc đến mềm mại, tựa như trong nước ngâm mềm khăn tay.

Về sau chúng ta đều không nói gì, lặng lẽ yên dựa sát vào nhau lấy.

Tiểu mỹ đem bả trong nội tâm tích lũy đã lâu cảm thụ nói ra, hơn nữa dừng cảm phó chư tại hành động, tại một khắc này, nàng đại khái là hạnh phúc; mà ta, như vậy một cái thân thiết quen thuộc xinh đẹp nữ hài từ đầu nhập trong ngực, cảm thụ được nàng nóng bỏng cảm tình hòa hảo nghe thấy hương khí, một loại bị người quan tâm, bị người chờ mong cảm tình tự nhiên sinh ra, để cho ta không muốn buông tha cho, tại một khắc này, ta nghĩ tới ta cũng có thể là hạnh phúc.

Nhưng mà, nhân sinh cuộc sống nếu có thể đủ đảo trở lại, ta tình nguyện lúc ấy chính mình nhẫn tâm, chặt đứt chính mình, cùng với tiểu mỹ tình căn bản.

*

Liên tiếp mấy ngày, ta chú ý đề phòng, nhưng là tự xưng là ta sư thúc lão gia hỏa kia nghiêm nhiên biến mất giống nhau.

Cảnh sát truy tra nhưng đang tiếp tục, nhưng là động tĩnh càng ngày càng nhỏ, Đông Quan là một cái lưu động nhân khẩu dùng trăm vạn vì đơn vị thành thị, trong một dãy đặc khu tìm một người, nói thật rất khó, dù sao hần không là công an bộ trên danh nghĩa cấp tội phạm truy nã. Cuộc sống nhưng đang tiếp tục, tựa như có chút phim truyền hình ở phía trong màn ảnh, một tòa thành thị theo Hắc Âm yên lặng đến sáng chói Vạn gia, bất quá ngăn ngừa vài giây đồng hồ.

Ta bên cạnh Hongkong nữ hài Tuyết Thụy, bệnh tình của nàng bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, liên tục vài ngày một mực lục tục ngo ngoe sắp xếp chút ít độc tố về sau, tại ngày thứ tư sẽ không lại tiêu chảy rồi, cổ độc tiêu tận, tinh thần liền tốt lên rất nhiều, muốn ăn cũng tăng cường không ít. Lý tiên sinh sinh ý bề bộn nhiều việc, tại ngày thứ năm xác định con gái cơ bản không việc gì về sau, phản hồi Hongkong. Lý thái thái tuy nhiên phàn nàn, nhưng là nụ cười trên mặt càng ngày càng nhiều. Nàng hội thường xuyên đến chỗ của ta ngồi một chút, trò chuyện một ít ngày, thỉnh giáo một vài vấn đề. Ta có thể đáp tắc chính là đáp, không thể đáp tắc chính là tránh.

Lý thái thái nói lên nhà mình con gái rất nhiều sự tình, nàng nói con gái nàng vốn là cái hoạt bát sáng sủa tính tình, gần đây đều nghịch ngợm gây sự, tương cái nam hài tử, đúng vậy từ trung cái này hàng đầu, tính cách đại biến, tự trở nên khiếp nhược nhay cảm, loạn lên rất nhỏ u buồn chứng, hơn nữa bởi vì thân thể cơ năng biến yếu, thị lực càng phát ra giảm xuống, thoái hóa, chỉ có thể ước chừng trông thấy phụ cận vật thể. Nàng đề cho ta tiếp xúc nhiều thoáng một tý con gái nàng, cổ vũ ủng hộ thoáng một tý nàng.

Ta nói tốt, đúng vậy mỗi khi ta đi ghé nhà, Tuyết Thụy trông thấy ta, đều nghiêng đầu đi không nói lời nào.

Cô gái nhỏ đại khái là nhớ tới nhà mình ngày ấy hình dạng nhĩ, thẹn thùng.

Chứng kiến mười sáu tuổi nàng, ta không khỏi nghĩ khỏi nhớ năm đó chính mình, lúc kia ta đây thật là có chút ít ghé con mới đẻ không sợ cộp, một người suy đoán mấy trăm đồng tiền, chạy đến phía nam đến đầu nhập vào đồng hương, kết quả địa chỉ nhớ lầm, một cái nông thôn đến tiểu tử nghèo tại phồn hoa trong thành thị ghé qua, lại nhất gan lại sợ hãi, lời nói cũng không dám nói, ăn mặc cũ nát đồng phục (lúc kia rõ ràng ăn mặc một thân đồng phục, hoa tuyết thể a?), tương trong thành thị chó lang thang, cô độc bất lực...

Cái kia đoạn thời gian thật sự rất khó quên, bất quá thì ra là lúc kia, lại để cho tính cách của ta ở phía trong có được kiên cường.

Về sau ta nhìn thấy Hồng Kông phim truyền hình hoặc là Bát Quái trong tạp chí, mười sáu tuổi tiểu nữ sinh ngay bạn trai đều thay đổi nhiều cái, sinh hoạt cá nhân thoắt nát không chịu nổi, càng phát ra cảm giác mình rất ngu rất ngây thơ, chưa thấy qua quen mặt. Nhưng là bây giờ, chứng kiến Tuyết Thụy cái kia tình khiết Vô Hà đôi mắt, ta lại không sinh ra ý nghĩ như vậy.

Thế giới này hạng người gì đều có, quơ đũa cả nắm, đại khái là không quá công bình a?

Hai người chúng ta đều không nói lời nào, ta liền cho cho nàng niệm kinh. Ở tạm nhà của ta tạp mao tiểu đạo đem bả ta 4 đã lấy tới, ta trí nhớ biến tốt, vốn đã muốn thực đọc, nhưng mà lại như cũ ưa thích đọc cảm giác, ôn cho nên biết mới. « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » chú thích người Lạc

Thập Bát sở học có phần tạp, kinh Phật cũng có, không được đầy đủ, cất câu lấy nghĩa, cho nên ta trước kia niệm, cũng là rập khuôn. Giờ phút này niệm, năng cảm thấy thú vị, không nói lời nào, vì hơi hoảng con mắt chăm chăm vào ta xem, sáng lóng lánh.

Ta niệm kinh văn, niệm nhanh đã cảm thấy quai hàm ngứa, trên mặt vết trảo đã muốn vẩy kết, đang tại thoát ly.

Cùng ta tiểu thúc đồng dạng, đều là má trái, ta rất vinh hạnh mà gia nhập vết đao giới hàng ngũ, thành làm một người bề ngoài hung hãn nam tử.

Cùng tiểu mỹ cảm tình tiến triển rất nhanh, tự ý nào đó mà nói, phải nói là nước chảy thành sông.

Tiểu mỹ đến bệnh viện số lần càng thêm nhiều lần rồi, cũng may tháng 11 vật phẩm trang sức điểm sinh ý đã muốn tiến nhập mùa ế hàng, A Căn cũng sẽ không nhiều nói cái gì, chúng ta kéo đường cũng do tiểu mỹ cho tất cả mọi người phát, rất nhiều người đều mang đến chúc phúc, ngày đó cũng có ghen ghét. Ta vẫn như cũ là cái nửa tàn phế, nhưng là tốt xấu cũng có thể cuộc sống tự gánh vác rồi, đi toilet, cũng không cần người giúp ta vịn giữ. Một người nhà một gian, kỳ thật rất tốt, ít nhất ta không biết lo lắng kim tiền cổ cùng Đóa Đóa cho hấp thụ ánh sáng.

Muốn nói trong khoảng thời gian này hạnh phúc nhất, phải nói là Đóa Đóa.

Tiểu gia hỏa nhận được rời bệnh viện đi về cõi tiên các vị sinh linh làm dịu, đã muốn khỏe mạnh lớn lên. Những thứ không nói khác, chính yếu nhất một điểm, nàng có thể cầm lấy dao gọt trái cây. Dao gọt trái cây có nhiều nặng, cái này cũng không có thể so với một cây điều cây chổi nặng, nhưng là ý nghĩa nhưng lại bất đồng.

« quốc ngữ • càng lời nói » trung đàm và “Bình người, hung khí cũng”, vong hồn linh thể tám chín phần mười có thể mê mê hoặc hoặc lòng người hồn ý chí, nhưng là chưa hẳn có một thành có thể cảm thương bất bình, vì sao, con người làm ra dương, quý vì âm, tâm chí cố định hạng người, chưa bao giờ sợ hãi, cũng sẽ không gặp được quý vật, chỉ có trong nội tâm tâm thần bất định bất an người, thường xuyên bị hoặc. Quý ủng có nhân tính nhược điểm, kỳ thật càng thêm sợ hãi chính thức tiêu vong, bản năng sợ hãi việc binh đao, thường thường trên chiến trường xuống Mãnh Sĩ, đã giết người hung nhân, đồ tể, sát khí trên người là có thể trấn trụ quý. Nhưng là, tổng là có chút quý vật, có thể siêu việt bản năng sợ hãi làm, cái này quý, được gọi là mãnh liệt quý, lệ quý hoặc là... Quý linh.

Ta thật cao hứng, bởi vì, Đóa Đóa đảm lưng công phu rất cực có lực đạo, nặng nhẹ, vài như thường người.

Thời gian ung dung lại qua một tuần lễ, ta thật muốn dùng “Thời gian nhiễm nhâm” hoặc là “Bạch mã qua khe hở” để hình dung nhân nhĩ vô sự thời gian, người như nhân rồi, tâm tự tư động, muốn lấy có chút kích thích ngạc nhiên sự tình phát sinh, nhưng còn chân chính có những chuyện gì, sẽ vô cùng hoài niệm cái kia đoạn bình tĩnh mà tốt đẹp chính là thời gian.

Ngay tại ta cho rằng sự tình đã qua, cho rằng cái kia Huyết thủ ấn chỉ là một vui đùa, cho rằng cuộc sống tựa như nước, chậm rãi chảy xuôi đi về hướng đông thời điểm, ngày nào đó tối đêm, ta nhận được một cái lạ lắm điện thoại, điện thoại cái kia đầu vẫn đang truyền đến một cái lão nam nhân thanh âm trầm thấp: “Người cho rằng sự tình thật sự cứ như vậy đi qua sao?”

Nhận được điện thoại thời điểm, ta đang tại cho Tuyết Thụy niệm “Kim Cương tát đóa tâm chú” đoạn tích chi đoạn, “Sau này tung gặp mệnh khó lúc, cũng tuyệt không tạo chur ác nghiệp, kỳ mảy mĩu mắt xem chúng ta, nhu hòa chỉ thủ ban thường giải thoát”, đọc thông thuận, trong nội tâm chính lảng lảng, đột nhiên một chậu nước lạnh gội xuống. Ta lạnh lời nói, nói quyền sách kia ta đã tuân theo ta bà ngoại dặn dò, thiêu rồi Thành Phi xám. Người nếu là muốn vượn thi hàng giải pháp, ta lập tức nói dư người nghe, chỉ cầu người có thể không cần phải nếu không y không buông tha ta vốn cũng không phải là các người cái này vòng tròn luân quần người, vợ con nhiệt nóng đầu giường đặt gần lò sưởi, tự đồ cái phú quý tiểu dân mệnh.

Hắn tiếng hừ lạnh cười lạnh, nói hiện tại khắp thế giới đều là cảnh sát đang tìm hắn, hắn an có thể buông tha ta?

Ta không nói lời nào, chỉ sờ chọc giận tới hắn, làm tiếp ra nguy hiểm gì cứ động đến. Hắn thấy ta không nói lời nào, hắc hắc cười, tiếng cười kia thê lương, làm cho người ta nghe nói không nên lời trái tim băng giá, hắn nói hai câu nói, tự cúp điện thoại.

Câu đầu tiên là hắn mang đến Hàu Tử chết... rồi, là bị cảnh sát cho đánh chết.

Câu thứ hai là vợ của ta tại chỗ của hắn, để cho ta suy nghĩ thật kỹ, « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » hủy không có hủy?

Ta nắm tay cơ, thân mấy đều muốn bị ta niết nát.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Thế gian không có cổ tích

Ta lập tức gọi điện thoại cho tiểu mỹ, điện thoại máy đã đóng.

Ta sốt ruột rồi, gọi điện thoại hỏi cửa hàng ở phía trong, biết được tiểu mỹ bốn giờ rưỡi chiều tự đi về nhà. Nha đầu ngốc này, nàng là muốn cho ta đưa com. Ta gọi điện thoại cho tiểu mỹ tỷ tỷ, tiểu mỹ tỷ tỷ nói tiểu mỹ nửa giờ trước kia cũng đã đi ra ngoài đến bệnh viện.

Nàng hỏi ta làm sao vậy, ta không có trả lời, tâm lại dưới lên chìm.

Tuyết Thụy cũng hỏi ta làm sao vậy, ta lắc đầu, ngồi lên xe lăn về tới gian phòng. Kéo ra bức màn, tháng 11 trời chiều theo cửa sổ thủy tinh xuyên qua đến, ấm áp, đây là sắp lâm vào lạnh như băng trong đêm hoàng hôn. Ta nhìn đắm chìm trong vầng hào quang thành thị, trong nội tâm muốn, có lẽ ta đã không thuộc về cái này bình thân thế giới, dịu dàng thấm thiết cái khăn che mặt bị xóc lên, một cái máu chảy đầm đìa chân thật thế giới muốn bày ra ở trước mặt ta, trốn tránh, tuyệt đối không là biện pháp tốt nhất.

Trong nội tâm của ta đối với cái kia "Sự thúc", bay lên một chút cũng không có cùng sát ý, cái này sát ý rét lạnh rét thấu xương, tự giống như mùa đông tăng băng.

Ta một mình đợi trong chốc lát, cửa bị xao hưởng liễu, Lý thái thái đi tới, hỏi có phải là Tuyết Thụy chọc ta tức giận, tiểu hài này một mực khóc. Ta thờ dài, nói Tuyết Thụy dư độc đã thanh, còn lại điều dưỡng, cùng với đến tiếp sau trị liệu, ta cũng không có năng lực rồi, tốt nhất có lẽ hay là giúp nàng xử lý nằm viện thủ tục a. Nàng rất giật mình, vẫn an tốt tại sao phải chuyển viện? Ta nói cừu gia của ta tìm tới cửa mở, hẳn là cái phát rò gia hỏa, tiểu mỹ đã bị hấn bắt cóc rồi, ta sợ các người lại được liên quan đến, tốt nhất lập tức chuẩn bị đi.

Lý thái thái ở đâu bái kiến loại chuyện này, hỏi một chút hai câu tự chiếm giữ hoảng sợ rồi đi, đi liên lạc chuyển viện công việc.

Ta lập tức gọi điện thoại cho Âu Dương cảnh quan, nói lên tiểu mỹ bị bắt cóc sự tình, hẳn nói hẳn lập tức báo cáo cho lãnh đạo, lập tức triển khai đối với "Người sói" đây là tổ chuyên án cho tên kia ngoại hiệu bắt hành động, để cho ta an tâm một chút chứ vội, cũng không muốn đánh rắn động cỏ. Ta cho biết là hiểu, cũng hi vọng bọn họ không cần phải quá bạo lộ, thế cho nên tên kia chó cùng rứt giậu, đối với tiểu mỹ tạo thành thương tổn.

Ta đón lấy lại gọi điện thoại cho Tiêu Khắc Minh, hỏi hẳn có cái biện pháp gì không có.

Đối với cái này cái nửa điệu Mao Sơn đạo sĩ, tuy nhiên cũng thường xuyên như xe bị tuột xích, tham tài háo sắc, nhưng là làm người coi như chân thành, ta đại khái còn là tín nhiệm. Hẳn lập tức cho ta hồi phục, nói không cần lo lắng, hẳn thi triển Mao Sơn bí pháp truy tung thuật tìm kiếm một hai, tất nhiên có kết quả. Thấy hẳn như vậy khoe khoang, ta vốn đối với hẳn rất có hảo cảm tâm, càng thêm không có ngọn nguồn.

Đón lấy, ta ngồi ở phía trước cửa sổ, nhìn xem Lạc Nhật tà dương chìm vào sắt thép trong rừng rậm, không nói một lời. Tuyết Thụy bị mẹ của nàng đẩy xe lăn tới cùng ta cáo biệt, chúng ta lời nói cũng không nhiều, qua loa viết vài câu, nàng nói Lục Tả đại sư ta có thể mò mò mặt của người sao, ta nhìn không thấy người a? Ta nói tốt, nàng bình thân hai tay tới sờ, trước sờ ta mũi, lại sờ tới đao của ta sẹo, vuốt ve, nàng hỏi người tại sao khóc? Ta nói không có, là ánh nắng, mặt trời chường mắt nì.

Nàng bật cười, nói người nói mò, người lại gạt người rồi, hiện tại cũng là buổi tối. Nàng còn nói, ta có thể bái người làm thầy sao? Ta nói không được, nàng hỏi vì cái gì? Ta nói ta là người, khả năng không có vài ngày sẽ chết mất ta cừu gia nhiều lắm, luôn không hiểu thấu mà xuất hiện, rau họ đồng dạng, cắt một mảnh vụn gốc trường một mảnh vụn gốc, rất chán ghét. Nàng đã nói nàng phải đi về bái sư phó, tìm một người huyền học cao thủ, học thành tới giúp ta, hỏi ta bái ai tốt? Ta nói ta người quen biết thiếu, Bạch Hạc Minh hẳn ra sách nhiều nhất, người có thể bái; bằng không, Huỳnh Dịch cũng có thể, sách của hẳn ta cũng là đã học qua.

Nàng đã nói, nghe danh tự, Huỳnh Dịch người này đạo hạnh tựa hồ muốn cao một chút, ta liền cho bái hẳn a.

Nghe nàng nghiêm trang nói, trong nội tâm của ta tựa hồ sống khá giả một ít.

Lý thái thái tới thúc giục rồi, nàng đã biết là cái kia để cho ta nằm viện gia hỏa lại đây trả thù rồi, thập phần sốt ruột. Trong lòng hẳn có lẽ ta cũng đã thật lợi hại rồi, có thể đem ta khiến cho thảm như vậy người, tự nhiên là Cao Minh thập phần. Người càng cư địa vị cao, lại càng sợ chết, nàng hiện tại phú quý bình an, con gái bệnh nặng mới khỏi, tự nhiên không có thời gian theo giúp ta. Chúng ta chào tạm biệt xong, Tuyết Thụy lưu luyến, Lý thái thái cũng không quay đầu lại. Ta ngẩng lên mặt mỉm cười, nhìn xem rồi đi Tuyết Thụy, suy nghĩ nàng còn có thể quá nhiều lâu, đi ra nhà ấm, biến thành cùng mẫu thân của nàng đồng dạng, tài trí, xinh đẹp nhưng lại có hiện thực phụ nhân.

Nói thật, ta ưa nàng bây giờ, nhưng là cái thế giới này cơ hồ không có cổ tích.

Cùng ngày trong đêm, ta ngân hàng công nghiệp tài khoản bị đánh nhập năm mươi vạn, đây là Tuyết Thụy chần kim, đồng thời, ta lần này nằm viện phí tổn cũng bị Lý thái thái cùng nhau thanh toán tiền, lưu lại kim ngạch cũng đủ ta tại nơi này cao cấp phòng bệnh nghỉ ngơi ba tháng.

Lý thái thái chưa có chạy bao lâu, Âu Dương cảnh quan đã vượt qua đến, hẳn ăn mặc y phục hàng ngày, theo ta xác nhận tiểu mỹ mất tích tin tức.

Hẳn nói lên mặt nghĩ mô phỏng một cái phương án, lợi dụng lần này cơ hội đem người sói bắt quy án. Hẳn còn nói đã muốn liên hệ rồi phụ cận đóng quân đặc công đại đội, tùy thời có hai tổ tay súng bắn tỉa chờ lệnh. Ta nói muốn một kích trí mạng, muốn dẫn đầu hoặc là trái tim, bằng không thì đối với hẳn tổn thương không lớn. Hẳn cười nói người xem « sinh hóa nguy cơ » đã thấy nhiều a? Ta nghiêm túc nhìn hẳn, sắc mặt cứng nhắc, nói có muốn hay không ta cho người phơi bày một ít, khoa học ngoại trừ gì đó?

Hẳn lắc đầu, liên tục khoát tay nói không cần, chúng ta đã muốn liên lạc với người quê quán trong huyện đồng hành Mã Hải Ba, mã đội phó, hẳn theo ta đề cập chuyện của người, cho nên cũng không cần thủ.

Ta mặt lạnh, nói cái này cầu viết, miệng cũng không đem bả cái cửa. Hấn vội vàng nói Lục Tà, Lục Tà, người đừng vội, chúng ta đây cũng là vì muốn tốt cho người, thượng cấp nói lên chuyện này, nói muốn đặc biệt sinh người cho chúng ta trong cục cố vấn đầu rồi, cho nên có chuyện gì, chúng ta đều phối hợp người. Về phần Mã Hải Ba, hấn cũng là thể chế trong người, giao tình là giao tình, kỷ luật là kỷ luật, hấn cũng là không có cách nào khác.

Ta nói kéo những này tính toán cầu? Ta cái đó có tâm tư đi trả thù lão tiểu tử kia, trước tiên đem tiểu mỹ tửu đi ra nói sau.

Sau đó chúng ta thương lượng thoả một tý, cùng cảm giác đau đầu, người sói được rồi, ta cũng vậy gọi hấn người sói a người này xuất quỷ nhập thần, lại có rất mạnh phản theo dõi ý thức, phải tìm được hấn quá khó khăn, chỉ có để ta làm đem hấn dẫn xuất. Giao đãi một phen hạ mục công việc, hấn đưa cho ta một cái cúc áo, nói là thiết bị truy tìm, đến lúc đó có thể tùy thời tìm được ta, nói xong, hấn quyết đoán rồi đi.

Chúng ta nói chuyện, tiến hành rồi 10’.

Ta lấy bắt tay vào làm thượng cái này khóa cúc áo, trên lên tung tung, tiếp được.

Cái này là trong truyền thuyết thiết bị truy tìm, ta không nghĩ tới tại ta bình bình đạm đạm trong khi còn sống, vậy mà hội dùng đến loại vật này. Nhưng là, so về mỹ kịch hoặc Hollywood đại trong phim, tựa hồ giống như rớt lại phía sau rất nhiều đời.

Ta tưởng tận xem xét trong chốc lát, phóng vào trong túi quần.

Khuya hôm nay, tựa hồ muốn chảy máu.

Ban đêm rất đen.

07 năm ngày 1 tháng 11, buổi tối: 3.

Nghi nạp hái, đỉnh minh, tế tự, phát ra ánh sáng, kị gà lấy, khai trương, nhập chỗ ở, dời đồ.

Ta nhận được một cú điện thoại, lại là một cái lạ lắm dây số, người sói nói cho ta biết, để cho ta đến Nam Thành một cái công nghiệp viên chờ hấn. Ta rất trực tiếp mà cự tuyệt hấn, như vậy lúc nơi đây mà nói, bái hấn ban tặng, ta là một cái ngay cả mình hành tẩu cũng không thể đủ người tàn tật, ngồi lên xe lăn, có thể đi chỗ nào? Hấn có chút ngoài ý muốn, hỏi ta như thế nào còn chưa khỏe. Ta nói ta là người, với các người không là một vòng, ta bị thương, xương sườn chặt đứt, đặc đường, tổn thương đứt gân cốt một trăm ngày, ta cũng không ngoại lệ.

Hấn trầm mặc, đã nói a, người đang ở đây bệnh viện bãi đỗ xe chờ ta a.

Ta nói lúc nào, ta hộ công tan tằm rồi, nếu hiện tại, ta còn muốn đi tìm người đem bả ta đưa tiễn đi, bằng không phiền toái người đi lên một chuyến? Yên tâm, chỗ này của ta không có cảnh sát. Hấn không nói chuyện, ta cho là hấn treo rồi, rất kỳ quái, cho ăn... Hai tiếng, cái kia bên cạnh nói tiếp: "Đến, người cho rằng ta là đưa tiễn nhanh lần lượt ah?" Nói xong hấn bổ sung nói: "Người không có báo động a?"

Ta hỏi tiểu mỹ làm sao vậy, ta muốn cùng hấn trò chuyện xác nhận an toàn.

Hấn đã nói, không có vài giây đồng hồ tiểu mỹ thanh âm theo điện thoại bên kia truyền tới, anh anh mà khóc, nói Lục Tà cứu ta, Lục Tà người tới cứu ta ah. Ta an ủi hấn vài câu, điện thoại bị đoạt tới, người sói nói một câu nói, 10’ hậu thấy. Hấn cúp điện thoại, ta nghe được có ô tô thanh âm. Ta móc ra trang bị trang bị mười hai pháp môn sao chụp kiện tư liệu 4, lớn cỡ bàn tay, xóa bỏ một ít mấu chốt địa phương, ví dụ như đàm giải vượn thi hàng theo ký, ví dụ như một ít cổ luyện chế pháp môn.

Sau đó ta buông, đặt ở trong túi quần, lẳng lặng chờ đợi.

10’ hậu, cửa bị đẩy ra, đi vào một người đến. Hấn cao gầy vóc, hơn năm mươi tuổi, vẻ mặt tang thương cùng mệt nhọc, mặc một bộ rất cũ kỹ màu đỏ áo lông, ông tay áo cùng đầu bên cạnh đều có bùn đất dấu vết. Hấn cầm một trang giấy, thấy được ngồi ở phía trước cửa sổ xe lăn ta đây, đứng rồi nhà dưới biển số nhà, sau đó xoa xoa tay về mặt nhìn nọt hỏi: "Là Lục Tà tiên sinh sao, ta, ta là người thúc kêu đến, để cho ta đẩy người khi đến mặt đi..." Hấn một câu nói được cổ họng cổ họng xuy xuy, bắt lợi tác, đây đặc Tứ Xuyên khẩu âm, dưới ánh mắt ý thức đi xuống đất nhìn, tự ti, không dám nhìn ta.

Hấn không phải người sói, không phải ta cái kia tiện nghi sư thúc, hiển nhiên, tên kia lo lắng mai phục, khác tìm người.

Ta nhìn hấn, loại này ánh mắt ta thường xuyên chứng kiến, tại xe công cộng thượng ăn mặc một thân mồ hôi bản đồ lao động trung niên nam nhân, tại Kentucky Fried Chicken trước hiệu mặt nhìn xem bên trong thực khách cùng tạc gà nuốt nước miếng gây yếu nữ hài, tại đường dành riêng cho người đi bộ vừa nhìn đi qua nóng bỏng mỹ nữ mảnh liệt hấp cái mũi mắt lão côn... Bọn hấn rất nhiều đều là của ta đồng hương, hoặc là cùng ta giống nhau xuất thân, bọn hấn đi xuyên qua cái thành phố này nơi heo lạnh, nhìn xem đây đất phồn hoa, giàu dựa mã, gian nan mà sinh tồn lấy. Bọn hấn hôm nay, chính là ta ngày hôm qua.

Lòng ta không khỏi mềm nhũn, ta nói đúng vậy a, là ta, chúng ta đi nơi nào, ta thúc ở nơi nào?

Thấy ta khẳng định, hấn hết sức cao hứng, nói dưới lầu đầu rồi, dưới lầu, ngoại trừ bệnh viện đi phía trái chuyển, hôm khác cầu, chỗ đó có một bãi cỏ, tại đó chờ người. Ta nói tốt, thúc người giúp ta đẩy xuống. Hấn xoa xoa tay đi tới, mặt đỏ bừng, nói nhanh mặc bảo ta thúc lạc~, ta chính là cái nông dân, không đảm đương nổi đầu rồi, hội giảm thọ, bảo ta lão Vương là tốt rồi. Ta nói ta cũng là nông dân đầu rồi, người so với ta lớn một vòng nhiều, gánh chịu nổi. Hấn cười, há hốc miệng muốn nói câu thật nghe lời, không có từ. Ta gọi hấn đem bả ta áo khoác ngoài lấy tới, sau đó hấn vịn ta đi ra ngoài.

Hành lang có hộ sĩ hỏi ta, như thế nào hiện tại đi ra ngoài, thầy thuốc biết không, người là ai vậy này?

Ta nói là ta thúc, đẩy ta đi ra ngoài hít thở không khí, trong chốc lát trở về. Cái này hộ sĩ cùng tạp mao tiểu đạo rất thuộc, phảng phất còn cùng một chỗ lăn qua ga giường, được phép xem tại lão Tiêu mặt mũi, hay hoặc là bởi vì ta là cao cấp phòng bệnh người bệnh, nói hai câu, sẽ không hỏi lại lên. Ta hỏi lão Vương, nói ta thúc một người sao? Hẳn giao cho sự tình gì? Lão Vương do dự một chút, nói một người.

Ta gật đầu, không có hỏi lại. Thừa lúc thang máy thời điểm, hẳn không biết theo như, ta liền cho dạy hẳn, theo như tại đây theo như chỗ đó, như thế nào lộng kiếm, hẳn cẩn thận từng li từng tí, phảng phất cái kia đèn sáng cái nút là nhà mình tân hôn bà nương, bộ dáng tượng cái tiểu hài tử loại hiếu kỳ. Trong thang máy, ta hỏi hẳn chưa thấy qua sao? Hẳn nói bá kiến, bất quá công trường ở phía trong cùng tại đây không giống với, cái này xa xỉ đặc rất, cái kia tựa một cái khung cái giá đỡ. Ta nói không thể nào đâu, người đến phía nam đã bao lâu, chưa thấy qua loại này thang máy, hẳn cười cười, nói bá kiến, không có ngồi qua, ngược lại trong siêu thị mặt trượt thang máy, có một lần đi ngồi vài trở lại, có chút chóng mặt. Ta cười, nói cái này nguyên lý đều đồng dạng.

Nhanh đến lầu một lúc, hẳn đột nhiên hỏi ta, người kia không phải người thúc a?

Ta cười cười, nói làm sao người biết. Hẳn nói người đừng nhìn ta là nông dân, ta lại không phải người ngu, nào có thúc thúc muốn gặp cháu trai, còn dùng tiền muốn người đem bà cháu trai tìm ra, gió lạnh thiên tại bên ngoài gặp mặt? Bên trong có điều hòa, bao nhiêu thoải mái nì!

Ta nói hẳn đều nói gì đó?

Lão Vương nói người thúc nói nếu người gọi điện thoại, sẽ đem người đưa bãi cỏ từ bên trong, nếu không đánh, sẽ đem người mang ra bệnh viện cao ốc, đến tầng sau tổng hợp lại lầu bên cạnh, hoa viên chỗ đó... Tiểu tử, bằng không ta đem người đưa trở về a, ta cảm thấy cho người cái kia thúc, không phải người tốt đâu rồi, ta cũng không thể giúp đỡ để làm nghiệt.

Ta nói người đẩy ta đến tổng hợp lại lầu bên cạnh a, không có việc gì.

Ra lâu, bên ngoài có chút gió, khoác áo khoác ngoài ta đây vẫn đang cảm giác có chút mát, bất nó khỏa nhanh. Ta phát hiện lão Vương màu đỏ áo lông có chút không hợp thân, quá tươi đẹp, cánh tay trong tay áo còn lộ ra chút ít lông vũ đến, đen sẫm, hiển nhiên đây là nhật người khác tới xuyên đeo. Đến tổng hợp lại lầu góc, ta nói được rồi, tựa đến nơi đây. Hẳn nói cái này cái đó đi, một là không có đem người đưa đến, hai là, hai là... Ta nở nụ cười, nói hẳn đáp ứng cho người bao nhiêu tiền? Lão Vương nói năm mươi, ta theo bao da ở phía trong cho hẳn một trương nhất trăm khối, lại để cho hẳn đi.

Hẳn là cái nghèo khó quần bách người bình thường, nói không chừng trong nhà còn là một trụ cột, ta không muốn làm cho hẳn ra ngoài ý muốn.

Lão Vương không có tiền bỏ, mặt ghen thành màu đỏ, thu cũng không phải, không thu cũng không phải, ta đem tiền đặt ở trên tay hẳn, không ngờ như thế, nói đi thôi, nhanh. Hẳn tiếp nhận tiền, nói cảm ơn người Lục tiên sinh. Ta không có lại để ý đến hẳn, đi phía trước tiếp tục đi đến.

Ta muốn hẳn nếu như quay đầu lại xem, nhất định sẽ rất kỳ quái, vì cái gì ta xe lăn hội chính mình đi.

Kỳ thật, đằng sau còn có một quý em bé tại giúp ta đẩy.

Xe lăn đảo quanh chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tiểu mỹ đã chết

Ban đêm đen nhánh, phồn hoa cao ốc tại thân thể của ta hậu, đi vào hoa viên từ, đại trời lạnh, tựa có thể cảm giác được hàn ý đến.

Ta không có bốn phía nhìn, lại để cho Đóa Đóa yên lặng mà thôi lấy ta đến hoa viên một chỗ trước bàn đá, đây là một nơi viện phương đã tu luyện lại để cho người bệnh tân bộ, tĩnh dưỡng nơi đi, nếu như tại xuân hạ chi tế, hẳn là hoa tươi khắp nơi trên đất, cỏ cây đậm đậm, cho dù là trời thu, cũng có hoa quế mở, hương đầy đất. Chỉ tiếc bây giờ là mùa đông, Hàn Gió Gào Thét hoa tàn lụi, chỉ có chút ít loài cây xanh quanh năm, ở phía xa ngọn đèn phóng xuống chụp chôn nhánh cây, càng thêm làm cho lòng người trung âm lạnh.

Ta ngồi ở trước bàn đá, lẳng lặng yên chờ. Đại khái 10' hậu, trong bóng tối trời lên một bóng người đến.

Ta nhìn hẳn, nói người rốt cuộc đã tới.

Hắn nói hắn đến một hồi lâu, vừa rồi tại kiểm tra có phải là có cảnh sát, hoặc là cái kia tạp mao đạo sĩ tại. Ta nói không có a, hắn gật đầu, ta nói ta chỉ cầu bình an, cái kia ngoạn ý chơi đùa ngươi muốn liền cầm lấy đi, ta giữ lại cũng không có gì dùng. Còn có, ngươi bằng không trước tự giới thiệu một chút đi, không cần phải luôn chiếm ta tiện nghi, để cho ta bảo ngươi sự thức, hân ha ha mà cười, nói ta thật đúng là ngươi sự thức, bất quá ngươi muốn không vui, bảo ta Vương Lạc Hòa, hoặc là lão Vương cũng có thể, sách dẫn theo không có, ở nơi nào?

Ta hỏi vợ của ta ở nơi nào?

Hắn nói cái này không được, hắn muốn nhìn thấy sách, mới có thể đem bả tiểu mỹ thả. Ta theo dõi hắn, nhìn xem cái này trương tấm nổi lạnh dị cười quái dị mặt mo, nếp nhăn rậm rạp, miệng méo mắt lé, xấu làm cho người ta chán ghét, muốn nhà. Thật lâu, ta thờ dài một hơi, nói ngươi đã trước kia nói tất cả, chúng ta tốt xấu cũng có thể treo lên tăng một thân thích quan hệ, làm gì như vậy khó xử ta đâu này? Ngươi muốn sách, chỉ để ý cầm lấy đi, khiến cho cùng trao đặc vụ đồng dạng, làm cho người ta như cả trứng dãi, có ý tứ không có ý nghĩa?

Hắn nói ngươi bà ngoại không có với ngươi nói về hai chúng ta gia sự tình sao?

Ta tại nghĩ tới chúng ta hai nhà rốt cuộc xuất hiện chuyện gì? Là ta bà ngoại trước kia đem bả sư phó của nàng cho hạ độc giết chết sự tình, còn là cái gì? Kỳ thật ta từ nhỏ đều không thể nào cùng bà ngoại thân cận, thế hệ trước ân oán, ta tự nhiên là không hiểu. Vì vậy ta lắc đầu, nói quý mới biết được cái này sự tình gì, ngươi xem ta hảo hảo mà ở chỗ này việc buôn bán, đi sớm về tối mà cố gắng phấn đấu trả phòng vay, ngài lão nhân gia cái này tính toán chuyện gì xảy ra? Ai... Tiểu mỹ ở nơi nào?

Hắn mày nhăn lại, nói mấy câu lời nói, ta nghe không hiểu, nhưng nhìn qua thái kịch, biết là bên kia ngôn ngữ. Sau khi nói xong, hắn vỗ tay một cái, theo phía tây bồn hoa nơi chậm rãi đi tới một cái xinh đẹp lệ thân ảnh, ta tập trung nhìn vào, là tiểu mỹ.

Nhưng mà ta cũng không có cao hứng, ngược lại sửng sốt nghiêng nghiêng lợi nói: "Ngươi đối với nàng làm cái gì?"

Thân ảnh ấy xác thực là tiểu mỹ, nàng mặc cái này đánh bóng màu xanh da trời quần jean, hồng nhạt dê nhung áo, áo khoác lấy một kiện màu sáng tiểu áo choàng, giống nhau ngày thường xinh đẹp tuyệt trần đáng yêu nhưng cũng không phải. Như thế nào giăng, đi tới nàng tứ chi cứng ngắc, đầu không thấp, đi đường chậm chạp, một châu một châu mà, phảng phất là một cái tượng gỗ món đồ chơi tại bị người thao túng. Lòng của ta trong nháy mắt đã bị phần nộ lấp đầy, nộ trùng mắt hắn, nói ngươi hắn mà con chim, câu viết ngươi rõ ràng dám đem bả tiểu mỹ làm thành cương thi!

Hắn cười, đưa tay chiêu gọi lên, tiểu mỹ dạo bước đi vào bên cạnh hắn, sắc mặt tái nhợt, cứng ngắc, đờ đẫn, đôi mắt bạch hơn vô cùng hắc, mí mắt, dưới khóe miệng phiệt, không có Huyết Sắc. Cái này trương tấm quen thuộc mỹ lệ gương mặt, có ta chỗ lạ lắm quái dị biểu lộ. Ta cắn răng, cảm giác nước mắt không ngừng mà hướng hốc mắt dâng lên, ta không thể khóc, không thể để cho Vương Lạc Hòa trông thấy ta yếu ớt, nhưng mà tự trách cảm xúc lại đặc hơn đặc giống như hoàng cây ăn quả thác nước, chạy lăn không thôi.

Vương Lạc Hòa nắm cả tiểu mỹ eo, dương dương đắc ý mà xem ta suy dạng, cười, hắn nói ngươi mở to hai mắt, tái nhìn một chút.

Hai tay của ta nắm chặt lấy xe lăn lan can, nhìn xem bị Vương Lạc Hòa cái này lão sắc lang ôm tiểu mỹ, nàng mặt không biểu tình, ánh mắt nhìn thẳng, gò má tới gần trong tai địa phương có thanh đại màu đen. Ta đột nhiên nhớ tới một vật, hỏi ngươi thả bưởi sâu đục?

Hắn ngang nhiên mà cười, nói nhưng vậy. Thế nào, sinh tử của nàng hệ tại tay ngươi, sống, hoặc là tử, ngươi lựa chọn a?

Ta nghiêng răng nghiêng lợi, cảm giác mình quai hàm đều đau.

Câu viết lại có bưởi sâu đục!

Cái gì là bưởi sâu đục? Đây chỉ là một chủng nhỏ bé sinh vật, bệnh khuẩn, cơ hồ mất thường chỗ không thể cách nhìn, lại tên cương thi trùng, khôi lỗi trùng, cách gọi rất nhiều. Hắn tác dụng tại côn trùng khá nhiều, trên thế gian thông thường là tới từ ở Nam Mỹ châu nguyên thủy trong rừng ong mật, loại này ong mật khi còn sống bị bưởi sâu đục nhận thấy nhuộm, sau khi chết thì thể vẫn đang có thể được sinh vật điện chỗ không chế bay loạn, công kích sinh vật. Vì vậy liền có bất lương Vu sư, luyện kim sư tìm loại này bệnh khuẩn, dùng thì thể đến làm thí nghiệm, nghiên cứu chế tạo làm động thi thể, cũng gọi là tang ma thi. Một khi luyện thành, liền theo bản năng công kích vật còn sống, gặm phệ huyết thịt, người luyện chế có thể ứng nào đó âm tàn chán động mà chỉ huy thi thể.

Loại này bưởi sâu đục luyện chế thủ pháp rườm rà phức tạp, thập phần khó được, hơn nữa một khi tang ma thi tổn hại, liền cũng vô dụng. Cái này nghe đồn từ xưa đến nay, là thật có, không giả, nhưng là xa xa không có về sau phim truyền hình trình diễn dịch khoa trương như vậy, cũng không lay. Hắn cùng Trương Tây Nguyên Lăng, lô suôi, thần hề, tự phổ to như vậy đuổi thi nhìn xem tương tự, kỳ thật cũng không giống nhau, tại đây trước không nhắc tới, hậu văn lại tự.

Ta nói hơn hai mươi phút đồng hồ trước kia ta còn cùng tiểu mỹ thông qua điện thoại, như thế nào lúc này tiểu mỹ tự thay đổi bộ dáng, nguyên lai là bị rơi xuống bưởi sâu đục bưởi sâu đục vừa vào nhân thể, đại não bị cuốn hút ký sinh, giống như con rối (người sống đời sống thực vật). Dựa theo nguyên lý mà nói, bưởi sâu đục cũng là cổ độc một loại, bà ngoại nói trong cơ thể ta cái này đầu mập côn trùng là trăm cổ chi vương, theo đạo lý nói là có thể giải cổ, nhưng là ta một mực có một cái nghi vấn ta bà ngoại chính là cái thâm sơn cùng cốc Miêu trại tử bà cốt, nàng cả đời này, thậm chí ngay cả chúng ta huyện đều không có đi ra ngoài qua, mà lâu bên ngoài xã phường bặt ta đây, tác chính là biết thế giới này có nhiều hơn!

Nàng làm sao dám hạ lần này cuồng ngôn?

Ta bà ngoại sẽ là tự cao tự đại sao?

Ta không dám xác nhận, hơn nữa cũng không dám cái kia tiểu mỹ tánh mạng đến hay nói giỡn, cô gái nhỏ này đem bả tâm đều cho ta, ta sao dám không

thương hộ nàng? Ta móc ra MP4, nói cho người. Vương Lạc cùng nhìn qua trong tay ta thượng ngân sắc đánh bóng điện tử sản phẩm, sững sờ, nói đây là cái gì? Ta nói ta thật không có lừa người, sách thật sự thiếu rồi, nhưng là bên trong tư liệu ta sửa sang lại, đều để ở chỗ này, nếu người không tin, có thể xác nhận một lần. Hắn nghi kị mà xem ta, lần đầu tiên toát ra một tia kinh hoàng thần sắc.

Loại này thần sắc, ta trước đó lần thứ nhất nhìn thấy là nào đó không biết chữ người cầm một quyển dày sách, tay chân cũng không biết để vào đâu mới tốt.

Hắn gọi ta vút cho hắn.

Ta chỉ vào tiểu mỹ, nói trước cho tiểu mỹ giải cái kia bấu sâu đục, làm cho nàng thần chí khôi phục bình thường. Dù sao ta hiện tại ngồi lên xe lăn, cũng chạy không được, người lo lắng cái gì? Hắn như cũ kiên trì, thân thủ nhéo ở tiểu mỹ cổ, nói nhanh lên, vút cho ta, ta muốn nghiệm chứng xuống. Tiểu mỹ không có phản kháng, đỡ đầu mà bị chăm chú véo lấy, nhưng mà nàng sắc mặt tái nhợt đen nhánh, ánh mắt tuôn ra, hé miệng, hô lấy hàn khí. Ta vội vàng gọi lại hắn, đã nói a, người có thể nhìn xem. Ta điều tra tư liệu ném cho hắn, Vương Lạc Hòa nắm bắt tới tay thượng nhìn thoáng qua, lập tức bị hấp dẫn, một bên hỏi ta thao tác, một bên xem.

Hai phút về sau, hắn ngẩng đầu lên, nói người thật đúng là... Rất ngây thơ ah.

Ta nói thật không? Hắn đắc ý cười to, nói ta không biết người là như thế nào hiểu được cái này bấu sâu đục, nhưng là ta không chỉ có dùng bấu sâu đục, cương thi trùng, còn dùng dùng cây thuốc phiện lấy ra một loại tinh thần độc dược, phối hợp thạch tín, đây là rất nhanh đạt thành mục là thang, phục qua người, hắn phải chết không thể nghi ngờ ta Hầu Tử chết... rồi, người biết không? Hắn làm bạn ta có năm năm, không có để cho ta tại mao nhạn bông vải (My-an-ma nào đó địa phương) Vũ Lâm ở phía trong cô độc. Đúng vậy hắn xé chết... rồi, bởi vì người mà chết, cho nên, người, còn có cô bé này, phải chết!

Hắn sắc mặt dữ tợn, hình dung lập tức khủng bố bắt đầu đứng dậy, trên mặt lại có ảm ỉm màu đen hiện lên.

Ta lớn tiếng ngăn lại hắn, nói người thật không muốn khôi phục người bình thường sinh sống? Bên trong tư liệu, không có vượn thi hàng giải pháp, không có Lạc Thập Bát chú giải ta không có lực đi vào, trên đời này chỉ có ta một người hiểu được, người giết ta, hoặc là giết được hắn, cả đời tự chịu đủ độc hàng dày vò a. Hắn nghe được câu này, phổi đều tức điên rồi, vừa nhắc chân tự vọt tới trước mặt của ta, đưa tay tới bắt ta.

Đóa Đóa một mực ta phía sau đứng vững, thấy thế lập tức dốc sức liều mạng đem bả ta sau này mặt kéo, Vương Lạc Hòa thủ đoạn trào không, nói một tiếng "Ồ", lỗ tai nhún.

Quả nhiên, không có cái kia tử Hầu Tử tại, trừ phi Đóa Đóa tự nguyện hiện hình, hắn cũng nhìn không tới Đóa Đóa.

"Người cái kia Cổ Mạn Đồng còn chưa chết? Ngày đó ta đúng vậy a bức màn kéo ra!" Hắn hỏi, cũng không có đuổi theo.

Trong nội tâm của ta Cuồng Nộ, người này, quả thực quá ác độc, nếu lúc ấy không có Tiêu Khắc Minh tại, phỏng chừng ta cùng Đóa Đóa đã muốn âm dương 2 cách a? Ta đc lm... Hôm nay không phải hắn chết, chính là ta sống!

Lúc này ta bị Đóa Đóa kéo ra sáu m xa, kéo dài tới một cái con đường bằng đá thượng. Ta còn không có trả lời, hắn lập tức rống to bắt đầu đứng dậy: "Đc lm, người còn gọi là này bang cảnh sát đến!" Hắn gầm thét, trên mặt khó có thể tin. Lúc này trong bóng tối xuất hiện vài bóng người, có người hô không cho phép nhúc nhích, cũng có người dùng đại loa kêu gọi đầu hàng, nói "Người đã bị bao vây, thỉnh buông ra con tin, tiếp nhận kiểm tra" vân vân... Đám nói nhảm. Hắn giận dữ, bộ lông hưng thịnh, khói đen doanh thể đồng thời, cúi người xuống dưới cầm cái kia bên cạnh cái bàn đá bên cạnh ghế đá, nghĩ đến nện người.

Nhưng mà cái kia ghế đá là ngay cả chạm đất mặt dùng xi măng xây thành, đột nhiên nhỏ ra không đứng dậy. Ta hướng bên kia đám người hô to, đc lm, các người ngược lại bắn hắn ah, nổ súng ah, lại không bắn súng sẽ không cơ hội... Hô cọng lòng ah! Lời nói còn không có nói, hoàn toàn biến thành hắc tinh tinh loại bộ dáng Vương Lạc Hòa đã muốn rút lên hơn mười cân ghế đá, quay đầu xem ta, ta đều không có gặp cái gì, trong nội tâm cả kinh, chỉ thấy một đạo bạch quang bay tới.

Ta căn bản không có vài giây phản ứng thời gian, không thể động dậy, chỉ là khuynh đảo thân thể, hướng trong bụi cỏ đánh tới.

Một đạo kinh phong gào thét mà qua, ta toàn thân một hồi bị điện giật run lên, lông tơ tạc lên, cảm giác cái kia xe lăn bị nện đến, một tiếng ầm vang vang lên.

Còn không có kịp phản ứng, cảnh tối lửa tắt đèn, chợt nghe đã có vài tiếng súng vang lên giao thoa vang lên, bạo đầu giống nhau. Ta không có lưu ý, giãy dụa lấy đứng lên xem, phát hiện một đạo bóng đen hướng ta nhào đầu về phía trước, bỏ nhào vào trên người của ta, ta thân thủ vừa đỡ, không phải Vương Lạc Hòa, cái này thân hình nhỏ nhắn xinh xắn mềm mại, lực đạo cũng không đủ, dĩ nhiên là tiểu mỹ. Ta bắt được hai tay của nàng không chế được, nhưng mà thân thể của nàng tại co rút, nhưng mà giãy dụa lực đạo to đến thần kỳ. "Ha ha ha, các người đi chết đi." Tại ta bên cạnh truyền đến Vương Lạc Hòa phát rõ thanh âm, dần dần đi xa: "Tiện nghi của ta sư diệt nhị, người là tốt rồi tốt hưởng thụ mất đi người yêu tư vị a..."

Ta quay đầu đi, vừa vận tránh khỏi tiểu mỹ như vậy khế cần. Tiểu mỹ bờ môi rất mềm mại, mà giờ khắc này lại phát xanh, trong miệng lại một cỗ xăng hương vị.

Ta không rảnh đi quan Vương Lạc Hòa, chăm chú dùng đinh đầu ra tiểu mỹ càng dưới, không cho nàng cắn ta.

Qua rồi vài giây đồng hồ, có người chạy vội mà đến, hai người, đem bả tiểu mỹ cho chế trụ, nàng giãy dụa lấy, tay chân không hợp thông thường đơ đơ đưa.

Ta giãy dụa lấy đứng lên, cảm giác ngực bức mình.

Trên thế giới nhất chuyện kinh khủng không phải quỷ ah còn trùng, cũng không phải cương thi các loại..., mà là nhân tâm.

Quay mắt về phía tiểu mỹ biến thành như thế bộ dáng, chỉ nương tựa theo bản năng, cắn xé lấy, giãy dụa lấy, lòng của ta phảng phất bị xé nát thành một chút cũng không có mấy khối, như thế nào đều hợp lại không ngay ngắn đâu.

Đình đầu là tối tăm mờ mịt là bầu trời bao la, chấm nhỏ thưa thớt phân bố tại phía chân trời, một mảng lớn Vân Phi qua, lộ ra ánh trắng hé mở mặt, trong trẻo nhưng lạnh lùng tịch liêu. Hoa trong vườn hắc, ta có thể chứng kiến tiểu mỹ miệng phun lấy bọt mép, bết tắc thân hình run run, xinh đẹp mặt trở nên vô cùng yếu dị, mắt vô thần, thẳng ngoắc ngoắc. Ta cắn đầu lưỡi, phun ra một búng máu đến nàng trên ót, sau đó dùng ngón trỏ pha chế rượu đến nàng huyết Thái Dương, bồi lên, nhớ kỹ Kim Cương tát đóa hàng ma chú, rất nhanh mà, điên đảo mà học bài sao bên trong câu nói, hai mươi giây sau, ta hai mắt nhắm lệ mơ hồ đắc dụng lực đem cả tay phải ngón trỏ cùng ngón giữa khép lại, chống đỡ tại nàng tron bóng trên trán.

“Giải... Giải...”

Theo lời của ta, cảnh tỉnh, tiểu mỹ bắt đầu đình chỉ giãy dụa, ánh mắt của nàng dần dần sáng lên, màu trắng giảm bớt, màu đen tăng nhiều, tựa như di động họa vẽ, trong con mắt có cái bóng của ta, trường hát lông mi cất bỏ động, thẳng ngoắc ngoắc xem ta. Ta chảy nước mắt, đầu ngón tay có thể cảm giác lạnh như băng, tánh mạng của nàng lực nhanh chóng nhạt nhòa. Nàng khô héo bờ môi giật giật, lại cũng không nói đến cái gì, xem ta, hữu quang, một khắc này, giống như Tĩnh Không loại sáng chói.

Ta biết rõ, nàng khôi phục ý thức, sau đó đây chỉ là nàng điểm cuối của sinh mệnh một khắc.

Đón lấy, nàng an tường mà nhắm mắt lại.

Ta nhắm mắt lại, không có làm bất luận cái gì cố gắng, chỉ là đem run rẩy bờ môi nhẹ nhàng khấc ở nàng tràn đầy máu đen trên trán.

Không còn kịp rồi...

Chúng ta cũng không có sắp chết xa nhau cầu đoạn, không kịp, cũng không nhúc nhích được, lẫn nhau ánh mắt đối mặt, lẫn nhau đều suy đoán không thấu đối phương tâm tư, sau đó Sinh Tử Quyết từ biệt rồi. Trong hoảng hốt ta nhìn thấy tiểu mỹ linh hồn ly thể, phiêu lên, hàm chứa cười, xem ta ôm nàng càng có thừa ôn thân hình, hôn môi nàng hồi phục tron bóng cái trán đây là ta lần đầu tiên hôn môi nàng. Nàng nở nụ cười, cứng ngắt mặt tại thời khắc này, lập tức trở nên dị thường mềm mại, tựa như bầu trời Thiên Sư, dị thường mỹ lệ.

Sau đó nàng mang theo không muốn, mang theo tiếc nuối, chỉ lên trời thượng ánh trắng, hướng phía bị thờ mạnh mê lũng là bầu trời bao la bay đi...

Trời cao tựa là như thế không công bình, ta lâm vào vô cùng hối hận, tiếc trung. Ta đã từng cảm thấy tiểu mỹ chỉ là một Tiểu muội muội, một cái có năng lực nhân viên cửa hàng, một cái... Ta thật là một cái ngu ngốc, một cái chưa nóng ngu ngốc.

Khi ta chính thức đã yêu tiểu mỹ, nàng lại cách ta mà đi.

007 năm ngày 1 tháng 11 buổi tối 10:57, vừa mới qua hết 19 tuổi sinh nhật xinh đẹp Hà Nam nữ hài, ta đệ tam nhâm chính thức bạn gái, nào đó nhân hiệu vật phẩm trang sức điểm điểm trường, một cái phụ thân con gái, một cái tỷ tỷ muội muội, Giang Doanh Mỹ, tại trong lòng của ta mất đi nàng tuổi trẻ tánh mạng, trước kia cũng không nói gì qua một câu.

Cùng lúc đó, bị thương không hiểu ta đây dùng tay trái ngón tay cái cùng ngón áp út vỗ tay phát ra tiếng, rơi xuống trong đời lần đầu tiên linh cô.

Phát tác a, toàn thân thôi rữa, đầu thân chia lìa, ngàn trùng Phệ Tâm a!

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thiên Sát Cô Tinh

Vương Lạc Hòa lần nữa đào thoát, lại để cho Âu Dương cảnh quan cùng hần trên mặt lão đại, rất không có mặt mũi.

Âu Dương cảnh quan tìm đến qua ta, vốn là xin lỗi, sau đó hỏi làm sao bây giờ? Ta hỏi các người vì cái gì không có trước tiên bắn hần? Một súng sục đồ hần, còn có thể chạy còng lỏng? Âu Dương cảnh quan theo ta giải thích, nói lên đầu đối với cái này Vương Lạc Hòa rất cảm thấy hứng thú, hy vọng có

thể bắt được sống, sau đó nghiền cứu xuống. Hấn chính là cái tiểu chân tay, hiện trường chỉ huy là hấn lão đại, cảm ngấm bản đặc công đều nghe lão đại, hấn cũng không có cách nào.

Ta không có lại đề ý đến hấn, nói chuyện này nhi ta cũng không cần biết, ta không cảm tiền lương hai không mặc đồng phục, liên quan ta xâu sự tình? Hấn nói người sẽ không sợ Vương Lạc Hòa trở lại tới tìm người trả thù? Ta nói ta không sợ, các người không phải hội bảo vệ ta sao?

Âu Dương cảnh quan hậm hực rồi đi, hấn nhìn ra được ta tại kháng cự bọn họ.

Nói thật, không có người ưa thích bị lợi dụng, cũng không có ai ưa thích bị coi như quân cờ, ngốc núc ních mà bị đi tới đi lui.

Ta tại ngày thứ ba thời điểm, ngồi lên xe lăn tham gia tiểu mỹ tang lễ, rất đơn sơ, tại hoá táng sân nhà tang lễ trùng cử đi. Ta gặp được tiểu mỹ phụ thân, một cái hơn 40 tuổi trung niên nam nhân, lớn lên già trước tuổi, công xuống lấy thân thể, vành mắt hồng, tại cùng tiểu mỹ tỷ tỷ nói chuyện. Hấn trông thấy ta, thập phần phần nộ, xông lại muốn đánh ta, bị A Căn bọn hấn ngăn cản, nhưng lại thôi ta về mặt nước miếng, mắng rất nhiều lời khó nghe.

Ta trước kia nghe nói hấn là cái trung thực nông dân, mà giờ khắc này, lại tượng một cái muốn đi chiến trường giết địch chiến sĩ.

Một lát sau, tiểu mỹ tỷ tỷ tốt xấu khích lệ ở hấn, hấn hung hăng mà trừng mắt ta.

Ta cùng tiểu mỹ tỷ tỷ chào hỏi, cái này xinh đẹp thiếu phụ trước kia đều rất nhiệt tình mà bảo ta Lục lão bản, Lục lão bản, nhưng bây giờ chỉ là lạnh lùng mà xem ta, tượng xem một cái người xa lạ.

Là hoá táng, cho nên tang lễ rất đơn giản, tiểu mỹ trong nhà không có tới bao nhiêu người, mấy cái thân thích, còn có một kéo nước mũi tiểu hải tử khắp nơi tìm người muốn đường ăn. Tiểu mỹ bình thường nhân duyên rất tốt, vật phẩm trang sức điểm ngoại trừ mấy cái trách nhiệm, những thứ khác cũng tới. Trên đường tiểu mỹ anh rề, một cái gậy yếu kính mắt nam tới theo ta đàm bồi thường sự tình, hấn nói cho ta biết, tiểu mỹ tử hoàn toàn là do ta mà khiến cho, ta có tất yếu đối với cái này phụ trách, bằng không thì bọn hấn sẽ đi tòa án khởi tố ta.

Ta hỏi muốn bao nhiêu, bồi cho ai?

Hấn há miệng chính là một trăm vạn, bồi cho tiểu mỹ phụ thân... Cùng tỷ tỷ của nàng.

Ta nói ah, vậy người đi cáo a, tùy thời lại đề cho tòa án khai mở truyền đơn cho ta, không sao cả. Hấn nóng nảy, nói làm sao người có thể như vậy, tiểu mỹ là bạn gái của người, cũng là dưới tay người công nhân, về tình về lý, người đều muốn gánh chịu nhận trách nhiệm đến! Người muốn là cái dạng này, chúng ta tự đi cáo người, cáo cho người táng gia bại sản, khiến cho người danh dự sạch không, có tiếng xấu. Ta cười, nói người vẫn còn là hội dùng mấy cái thành ngữ, cũng người năm người sáu, làm sao lại phải không hiểu pháp đầu này? Được rồi, hiện tại không nói chuyện, đợi cất bước tiểu mỹ, ta đăng sau đi tìm phụ thân nàng nói đi.

Hấn vừa vội rồi, nói hấn là tiểu mỹ phụ thân cùng tỷ tỷ toàn bộ hành trình đại biểu.

Ta không có đề ý đến hấn, ta có thể nhận thức một cái mất đi hải tử phụ thân tâm tình, nhưng lại không biết giải thích một cái mất đi cô em vợ anh rề không hợp lý yêu cầu. Ta cửa hàng bên trong cái kia hai cái lão bánh quẩy công nhân đi tới, cười toe toét mà kẹp lấy hấn, xô đẩy lấy đến phía trước đi. Lúc này, biến mất vài ngày tạp mao tiểu đạo xuất hiện, hấn cười mờ ám Hề Hề mà ngồi xổm bên cạnh ta, tay phải hướng ta giơ lên ngón tay cái.

Hấn nói Lục Tả người thật sự thật bản lãnh, nhìn không ra ah, giết người ở ngoài ngàn dặm.

Ta nhàn nhạt nói nào có, cái kia tư chưa hấn có thể chạy ra ba mươi dặm a? Tiêu Khắc Minh cười hắc hắc, nói là, ta cảm lên phụ cận cái kia khai phát viên khu trở về, người kia chết ở một nhà khách sạn ngày thuê trong phòng, toàn thân thối rửa, độ cao hủ hóa, da cùng thịt chia lìa, máu chảy đầm đìa thân thể tại toilet, bỏ đầy màu trắng giòi bọ, đầu trên giường, ruột kéo có sáu m, cả cái gian phòng tựa như lò sát sinh, hun thối giống như hổ phân đồng dạng... Người không tệ ah, tiểu độc vật, tiểu độc vật, người không phải là Ngủ Độc giáo hậu nhân a?

Ta nói người xác định chính người là người tu đạo sao, ta như thế nào cảm giác người hưng phấn như vậy đầu này?

Hấn hắc hắc mà cười, hấn nói người có nên không thu đồ đệ, nhưng là chúng ta là bằng hữu ah, là bạn tốt ah, có người như vậy bá man bằng hữu, ta tốt có cảm giác an toàn ah! Ừm, đúng rồi, phỏng chừng sợi còn hội tới tìm người.

Hấn từ theo ta chín về sau, cũng không kêu lên hữu rồi, cũng không gọi tiên sinh, kẻ vai sát cánh, thói quen rất quen thuộc.

Ta trầm mặc, cái gì gọi là linh cô? Cái đó và trước kia đề cập qua linh hàng là giống nhau, cần thật lớn tinh thần lực... Hoặc là oán niệm mới được, ta trước kia đem bả kim tằm cô cô độc hạ đến MP4 thượng, nhưng là ẩn mà không phát, thẳng đến hấn đột phá lớp lớp vòng vây, trốn xa, cho rằng không có uy hiếp, ta mới dùng phụ ở phía trên một đám quải niệm, cùng lấy trong lòng mình bị phần, dẫn phát cô độc.

Hấn chết bản thân độc tố liên lụy, mấy năm qua hàng đầu độc tố oán linh tiềm ẩn lấy, mãi cho đến nào đó điểm tới hạn, tức thì bộc phát.

Hấn không chết, lòng ta khó có thể bình an.

Nhận được rồi Vương Lạc Hòa tin người chết, ta cười cười, cảm giác da mặt của mình có chút kéo căng, tâm tình như cũ ứ đọng.

Tấn nghi tiến nhập khâu cuối cùng, chuẩn bị đem thi thể tiến hành hoá táng. Tiểu mỹ phụ thân hô thiên thường địa đang khóc, tiểu mỹ tỷ tỷ cũng khóc đến nước mắt rơi như mưa, tỷ hấn phụ một bên hừ hừ, một bên khăn trương mà xem ta, tựa hồ sợ ta chạy trốn. Ta không đề ý tới hấn, chỉ là lẳng lặng yên

nhìn về phía trước, nhớ lại tiểu mỹ giọng nói và dáng điệu nụ cười, cùng với cùng nàng cùng một chỗ từng ly từng tý. Nói thật, đối với tiểu mỹ, ta thương lớn hơn yêu, nói đến cỡ nào cực kỳ bị thương, cái này quá giả. Nhưng là, như vậy một cái dính tại bên người hỏi han ân cần, đem cả toàn tâm đều hệ tại trên người của ta nữ hài tử ảm đạm qua đời, vĩnh viễn xa xa cách ta, cái này để cho ta thực tại không tiếp thụ được.

Tiểu mỹ tỷ hần phu nói với ta rất nhiều nói nhảm, nhưng là có một câu nói được rất chính xác: là ta hại tiểu mỹ.

Chuyện này ta một ít cũng không phủ nhận.

Chuyện này tựa như đồng tâm cổ, xoi tái lấy tâm linh của ta. Từng cái ta yêu người, đều sẽ rời đi bên cạnh của ta ta tất nhiên muốn tại "Cố", "Bản", "Yêu" ba loại kết cục trùng trùng đồng dạng sao? Những người này đều cách ta mà đi sao? Đường cô loại người số mệnh, ta là chạy không thoát sao? Vận mệnh dòng sông chỉ nhánh vô số, tuy nhiên cuối cùng nhất hội chảy đến biển cả, đi về hướng tử vong, nhưng là cách phong cảnh lại tất cả không có cùng. Mệnh số thứ này, ta trước kia không tin, hiện tại phảng phất có chút ít tin.

Tối tăm bên trong, phảng phất có một cây tuyến tại dẫn dắt ta, lao đảo đi hướng tiền phương.

Cuối cùng nhất, ta bồi cho tiểu mỹ phụ thân 12. 54 vạn nguyên, trong lúc này khiến gây đến một ít tính toán công thức. Trừ lần đó ra, ta thêm vào cho hần 30 vạn nguyên đền bù tổn thất kim, cho là cho tinh thần của hần bồi thường tiền. Vương Lạc Hòa đến nay ta vẫn đang không biết lai lịch, tựa hồ là điền điền vùng, cũng tựa hồ là Đông Nam Á (về sau biết rõ hần nói mao nhạn bông vải là My-an-ma mạnh bang tỉnh một chỗ tên), người này là nghèo kiệt xác, tại Đông Quan phạm án trong lúc tổn hao, rõ ràng còn là từ ta trong hòm sắt này ra ra tới bảy ngàn tiền mặt.

Cầu viết còn tránh khỏi rất, về sau Âu Dương cảnh quan tìm ta, rõ ràng trong phòng còn có hơn bốn nghìn.

Còn có một bị vết máu thấm nát MP4 máy móc.

Cho nên, những này tổn hao toàn bộ đều do trương mục của ta chi, khá tốt trước kia Lý thái thái cho ta 50 vạn chẵn kim, mới sâu sắc hóa giải ta tài vụ áp lực. Tiểu mỹ phụ thân cầm tiền đi, không thể nói thất lạc cũng không thể nói cao hứng, có chút thần sắc cô đơn những số tiền này có lẽ là hần đòi này bái kiến lớn nhất số lượng, nhưng là, đây là cầm nữ nhi của hần mệnh đòi về đến.

Ngược lại hần đại nữ nhi, đặc biệt là đại con rể có chút hưng phấn, vây quanh lão nhạc phụ không ngừng nói lời hay nhĩ.

Tiểu mỹ phụ thân muốn dẫn lấy con gái tro cốt trở lại Hà Nam Thương Khâu, đem nàng chôn ở một chỗ hướng mặt trời đỉnh núi, ngày ngày xem, cái kia mặt trời theo phía đông bay lên, phía tây rơi xuống. Ta hỏi hần yếu địa chỉ, nói có rãnh đi bái tế, được phép tiền tác dụng (đem bồi thường thời điểm ta chủ động bỏ thêm 30 vạn), hay hoặc giả là hần bị thương giảm bớt một ít, hần nói cho ta biết, nói phải có không, đi chơi cũng tốt.

Ở giữa Âu Dương cảnh quan tìm đến qua ta mấy lần, đàm Vương Lạc Hòa sự tình.

Là người không hộ khẩu, không có có thân phận chứng nhận, cũng không biết hần đến từ phương nào, là người phương nào, tự xưng Vương Lạc Hòa, tuổi tác ước chừng 50 tuổi, dung mạo dị thường, trên người có khoa học giải thích không được gì đó (cố gắng là gen biến dị), sẽ biến thành "Người sói" (nhưng thật ra là hầu người), chết vào 007 năm 11 dưới ánh trăng tuần, tử trạng có phần thảm.

Âu Dương cảnh quan hỏi ta nói, Lục Tả người cảm thấy Vương Lạc Hòa là chết như thế nào?

Ta nói pháp y như thế nào giảng? Hần thuyết pháp y đều nhà phải đem hiện trường phá hủy, nghiên cứu hồi lâu không có một người nào, không có một cái nào kết luận, nói đến nay mới thôi chưa thấy qua một người sẽ chết đặc thâm như vậy. Ta giúp hần chỉ vào hồ sơ thượng đầu ngoặc, nói có đúng hay không bởi vì gen biến dị, không ổn định, kết quả đột biến rồi, tự chết rồi. Có lẽ a? Hần ý vị thâm trường mà xem ta, cười, nụ cười này rất có nội hàm.

Ta nói đc lm, người không biết tưởng rằng ta đi? Ta đúng vậy toàn bộ hành trình đều ở các người nhìn chăm chú phía dưới, còn kém thượng quý danh bị vậy xem.

Hần eo lắc đầu, nói xác thực không có chứng cứ chứng minh là người làm, nhưng là, theo ta nghe được tin tức, ta cảm thấy cho người rất có hiềm nghi... Bất quá đầu này? Ta chỉ là tiểu cảnh sát, không phải Lão đại, cho nên không có lời nói có trọng lượng, chỉ có thể bỏ qua người khả năng này hưng thủ lạc~. Nhưng là có một chuyện, về sau ta có chuyện gì khó xử tìm người hỗ trợ, người phải đáp ứng.

Ta lắc đầu, nói ngoại trừ hỗ trợ động phòng chuyện này, khác không bàn nữa.

Hần muốn đập bả vai ta, nhưng là tay ngừng tại trong giữa không trung, chia vào người của ta hậm hực cười, nói ta đều có thể đem người thúc rồi, người còn khai mở người thăm vui đùa! Ta nói ta làm sao biết ta có mấy cái thăm thăm ah, đi thôn xuyên ngõ hẻm bao nhiêu màu đỏ ngọn đèn, người dám nói người không có thu giường ngủ phí kiểm tra sức khỏe phí? Hần về mặt chính khí nghiêm nghị, nói không có, hần chưa bao giờ làm chuyện này.

Được rồi, mặc kệ ta tin hay không, dù sao hần tin.

Đã trải qua Đóa Đóa một lần, tiểu mỹ một lần, tổng cộng hai lần uy hiếp, để cho ta có chỗ cảnh giác trên thế giới này cho tới bây giờ còn không sợ địch nhân cường đại, chỉ là sợ núp trong bóng tối, âm tàn xảo trá kiêm hèn mọn bi ối địch nhân, ngay xã hội đen đều có "Họa không kịp người nhà" quy tắc ngầm, bọn hần sừng sốt coi như nhìn không thấy, ta không biết ta cách... này cái đáng sợ thế giới có xa lắm không, nhưng là Vương Lạc Hòa đến, đã muốn cho ta xao hưởng liễu cảnh báo. Ta ngây thơ không biết, không biết rốt cuộc còn có thể hay không có Lí Lạc Hòa, Lư Lạc Hòa đến đây.

Trên thế giới này quá nhiều sự tình đều khủng bố, nhưng là để cho nhất người không rét mà run, là nhân tâm.

Vì vậy, ta làm một cái gian nan quyết định: thối roi cửa hàng ở phía trong công ty cổ phần, không tham dự nữa vật phẩm trang sức điểm kinh doanh.

A Căn rất giật mình, hỏi ta vì cái gì? Ta cùng hắn nói ta bán khoán, nói trước kia chứng kiến một cái Hongkong, Trịnh Y Kiện điển chính là cái kia lông trắng thanh niên, tự số "Thiên Sát Cô Tinh", ta cùng hắn rất giống, hồn nhân khó trụ, hình thân khắc hữu, lục thân vô duyên, huynh đệ thiếu lực... Véo chỉ tính toán, một bó to các loại nhừ cả trứng dái lý do. Huynh đệ ta không phải là không muốn với người cùng một chỗ gây dựng sự nghiệp, cùng một chỗ phấn đấu, chỉ là sợ làm phiền hà người.

A Căn nói sợ cái bướm, cái này hai cái cửa hàng là chúng ta lưỡng cùng một chỗ làm lên, hiện tại Chính Hồng hóa, người chuyển cho ta tính toán cái có ý tứ gì? Đừng làm phong kiến mê tín cái kia một bộ, tiêu mỹ chết, ta biết rõ người rất khó qua, nản lòng thoái chí, ta đây đều có thể hiểu được, nhưng là không đáng, thực không đáng, người chết đã vậy, cuộc sống vẫn còn tiếp tục, người sống muốn vì tương lai của mình phụ trách.

Ta rất ngạc nhiên mà nhìn xem hắn, nói làm sao người sẽ nói ra như vậy một phen đạo lý lớn đến, nhìn không ra.

Hắn cúi đầu xuống thở dài một hơi, nói lên lần vì Vương San Tinh sự tình, bị người mắng tỉnh, suy nghĩ thật lâu, ta hiện tại xem như xem mình bạch bầu trời bay tới năm chữ, cái này cũng không tính toán sự tình!

Chúng ta nói chuyện thật lâu, về sau ta đem cả công ty cổ phần gây một ít cho hắn, lại gây một ít cho trừ tiểu mỹ bên ngoài một cái khác điểm trường Cổ Vĩ, cuối cùng nhất bảo lưu lại 10% công ty cổ phần, nhưng là không tham dự cụ thể kinh doanh. A Căn hỏi ta kế tiếp định làm như thế nào? Ta nói chưa nghĩ ra, trước tiên đem tôn thương dưỡng tốt, sau đó suy nghĩ một chút tiếp được đi, muốn làm những chuyện gì.

Những ngày tiếp theo ta tại An Tâm dưỡng thương, làm khôi phục, sau đó đọc sách viết chữ, cơ bản không có cái gì câu chuyện, rất bình tĩnh. Ta khôi phục rất nhanh, tổng cộng không có muốn hơn một tháng ta liền cho xuất viện, bệnh viện thầy thuốc cũng không có ngạc nhiên, ngược lại cảm thấy ta đây cái phiền toái đi, rốt cục thanh tĩnh. Vì sao? Cái này chủ yếu là bởi vì Tiêu Khắc Minh cái này tạp mao tiểu đạo, một mực chơi xấu nhà của ta ăn uống miễn phí, không có việc gì tới tìm ta chơi, thuận tiện thông đồng bệnh viện hộ sĩ muội muội. Mỹ nữ ở nơi nào đều là khan hiếm tài nguyên, bệnh viện nữ nhân tuy nhiều, nhưng chất lượng tốt thiếu, tạp mao tiểu đạo thông đồng năng lực rất mạnh, không bao lâu bệnh viện hai cái dùng dụng mạo danh người trừ danh viện hoa bị hắn chém ở dưới ngựa.

Yêu ai yêu cả đường đi, cũng có hận phòng và ô, bệnh viện bác sĩ nam bây giờ nhìn lấy ta, đều là khổ đại thù sâu.

Xuất viện hậu, ta đem đến vùng ngoại thành một chỗ phòng ở, đây cũng là ta, thuê cho người khác ở, còn cung cấp phòng cho vay. Chung ba người, vừa vặn có một người đi, vì vậy ta liền cho dời đi qua. Vùng ngoại thành, tổng so nội thành thanh tĩnh, cùng phòng hai người đi làm về phía sau, ta liền cho trong phòng dõc lòng đọc sách, muốn đem « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » đọc hiểu, nhìn thấu. Tiêu Khắc Minh nghĩ tới chơi, ta không cho, hắn ngay tại Đông Quan các nơi câu vượt, quảng trường cùng cửa tiểu khu bày quầy thầy tướng số, sống tạm (có Đông Quan đồng chí có lẽ bài kiến như vậy một cái hèn mọn bí ôi đạo sĩ).

Như vậy thanh tĩnh thời gian qua rồi đại khái một tháng, 2008 năm đầu tháng 1, Cô lão bán gọi điện thoại hỏi ta, lần trước nói cái kia mười năm hoàn hồn thảo, người còn muốn hay không?

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Giang hồ cứu cấp

Nhận được điện thoại thời điểm, ta chính ngồi xổm bên đường xem Tiêu Khắc Minh làm cho người ta thầy tướng số.

Muốn nói tạp mao tiểu đạo không có điểm bốn sự, cái này thuần túy là tại chuyện phiếm, hắn tự số viết Mao Sơn tông truyền nhân, từ nhỏ tai hun mục nhuộm, đối với ngày sinh tháng đẻ, từ vì đầu tính ra, tướng mạo tay tướng, Bát Quái sáu hào các loại thầy tướng số pháp môn, đều có một phen giải thích. Ở bên cạnh đến thầy tướng số người đại thể phân 2 loại, vừa hỏi tiền đồ, hai hỏi nhân duyên. Tạp mao tiểu đạo mới bước chân vào giang hồ vài chục năm, sớm đã luyện tự gặp người tiếng người nói, gặp quý rồi nói chuyện ma quý cơ bản kỹ năng, lại có lẽ có một chút môn đạo, là cổ sinh ý cũng là náo nhiệt.

Rất nhiều người đều cho rằng thầy bói bất quá chính là chút ít miệng đầy bịa chuyện lừa đảo mà thôi, không đáng giá nhắc tới, tại đây cũng có chút dưng vắng khái toàn bộ. Vì sao? Suy nghĩ một chút, với tư cách dựa vào miệng đi giang hồ các tiên sinh, bản thân nhưng nếu không có có chút tài năng lời mà nói..., như thế nào tại trên đất trường lưu? Đương nhiên, cũng có rất nhiều tiên sinh tại đánh du kích chiến. Làm một người thầy bói (thầy tướng số bà tử), hắn đầu tiên đắc hội một môn cơ bản nhất bài học, chính là tâm lý học. Lời nói mài góc cái nào cũng được, mây mù dày đặc đây là cơ bản, xem người xem tướng, ngôn ngữ dẫn dắt đây là tối thiểu, đương nhiên, còn nhất định phải thực đọc âm dương học, Quỷ Cốc tử, dịch kinh Bát Quái số học đám sách vở, có lý luận trụ cột, há mồm tức đến, leng keng đọc thuộc lòng.

Cho nên, một cái thầy bói, hỗn đắc soa ở đầu đường nghèo rớt mùng tơi, cư ỳ hội bác gái đuổi cho đầy đường tháo chạy, hỗn lẫn lộn đắc tốt có thể trở thành đại sư, trở thành quyền quý phú hào chỗ ngồi khách quý, ra sách, thành danh lập vạn.

Ba trăm sáu mươi hành, ngành nghề nào cũng có chuyên gia, tiềm phục tại các nơi đầu đường thầy bói ở phía trong, kỳ thật vẫn có mấy cái thực người có bản lĩnh.

Cao thủ tại dân gian.

Được rồi, thực đọc mười hai pháp môn trung xem bói, giải mộng hai chương ta đây, kỳ thật cũng là nửa cái bảng môn tả đạo người trong, biết rõ trong đó đạo lý, thiên nhân cảm ứng mà nói huyền diệu khó giải thích, ngẫu hoặc có linh cảm nhìn thấy, cũng là chân thật, hợp lý, nhưng mà mọi chuyện đều Linh giả, tất nhiên tại đại nội bên trong. Người bên ngoài xem chính là náo nhiệt, mà ta xem chính là môn đạo, ôm học tập thái độ, nhìn xem tạp mao tiểu đạo lừa dối người.

Tiêu Khắc Minh vừa mới cất bước mấy cái xuân tâm nảy mầm người làm công tử, xoay đầu lại cười hi hi hỏi ta: "Người chú ý tới bên trái cái kia phục màu đỏ nữ hài tử không có, hình như là cái nơi ah, ta lưu số điện thoại di động rồi, người nếu không? Không quan tâm ta muốn!" Hắn thấy ta không yên lòng, phát phát tay nói: "Ài, ném hồn rồi? Điện thoại của ai, xảy ra chuyện gì?"

Ta nói Cổ lão bản gọi điện thoại tới, nói có cái địa phương có mười năm hoàn hồn thảo, bảo ta qua đi xem, có phải là ta muốn.

Tiêu Khắc Minh hỏi Cổ lão bản là ai? Ta cùng hắn giải thích là A Căn đại biểu ca, Hongkong Đại lão bản. Hắn lập tức lôi kéo ta muốn cầu giới thiệu. Ta không có lý, nào một phen hậu hắn hỏi đi chỗ nào xem ah, ta nói là Giang Thành, hắn nói ah, là Giang Thành ah, chỗ ấy không sai, nghe nói tới gần Macao, bên cạnh một đầu quán bar phố, nam oanh Bắc Mĩ, dị quốc phong tình, sâu sắc nổi tiếng, ừm, cùng đi, cùng đi.

Ta nhéo nhéo ngực hộc biển gổ, ban ngày dương khí thái thịnh, Đóa Đóa giống nhau đều trốn ở bên trong ngủ. Không có để ý đến hắn, ta nhắc chân đi, nói người trước chậm rãi bày biện quán, lửa gạt người, ta thực sự sợ tình đi. Hắn đem bà họa về có Bát Quái dịch học vài rách nát quyển, thu dọn nhà đương làm đuổi theo, nói bản đạo là rất chân thành mà giúp thiện nam tín nữ đám bọn họ giải đáp nghi vấn giải thích nghi hoặc, chỉ điểm nhân sinh cuộc sống, làm sao người như vậy vu tội ta. Tiểu độc vật, chờ ta một chút, chờ ta một chút, cùng đi, ta xem người lần đi Giang Thành, tất nhiên lại có một kiếp, kiếp nạn này viết thủy kiếp, không phải bản đạo không thể giải cùng.

Ta cười to, người một cái tạp mao đạo sĩ lại đến như vậy một bộ, lão tử không tin.

Hắn lôi kéo ta, nghiêm túc mà xem ta, mỗi chữ mỗi câu nói: "Lần trước ta với người giảng sự tình, đã xảy ra không có? Tôi tâm bên trong, đều có nhất định, lần này cũng giống như vậy. Bản đạo ta là người chỉ điểm một đầu lạc đường..." Hắn kéo dài ngữ điệu, nhưng mà lộ ra nịnh nọt đáng tươi cười: "Người thì mang theo ta lão Tiêu a?"

Ta im lặng, gáy run lên.

Cổ lão bản tin tức nơi phát ra là một người bạn nói đến, nói Giang Thành một cái tư nhân trong vườn thực vật có như vậy một cây. Lúc trước hắn giúp ta nghe ngóng qua mấy lần, nhưng là cũng không đáng tin cậy, thì không có nói ra. Lần này nói lên, phỏng phát là quả thực. Hắn gần đây đang bận một cái cộc sinh ý, bề bộn nhiều việc, cho nên không thể tự mình theo giúp ta đi tìm, nhưng là hắn đuổi rồi trợ thủ Tàn Lập tại Giang Thành chờ chúng ta.

Lúc về đến nhà đã là năm giờ chiều rồi, mùa đông lạnh, trời cũng tối sớm. Hợp thuê phòng hai người rõ ràng đều ở, một nam một nữ, nam chính là cái trung thực người trẻ tuổi, tại phụ cận trong nhà xưng làm kỹ thuật viên, nữ là kế toán, lớn lên giống nhau, người đảo rất khôn khéo, không có việc gì quán quít lấy ta giảm tiền thuê nhà.

Hai người đều ngồi ở TV trước xem một cái mỹ thực tiết mục, nhìn thấy ta trở về đều đánh với ta mời đến, lại cùng Tiêu Khắc Minh gạt đầu.

Ta thu thập thoáng một tý, mang theo một cái bọc nhỏ liền đi ra cửa.

Tạp mao tiểu đạo lại lấy, ta cũng vậy không có biện pháp, hỗn lẫn lộn lâu, cũng đã thành bằng hữu, hắn đã muốn đi, chẳng lẽ ta còn thực đem hắn bỏ qua một bên không được? Vì vậy đành phải chờ của hắn xuất phát. Theo Đông Quan đến Giang Thành, khoảng chừng gần ba giờ lộ trình, trên đường đi có hắn cùng nói chuyện phiếm đánh cái rắm cũng là vô cùng tốt. Tiêu Khắc Minh cực kỳ hay nói, ta có thể theo trong miệng hắn nghe được rất nhiều kỳ văn chuyện bịa, mặc dù không phân biệt thiệt giả, nhưng là thỏa mãn thoáng một tý lòng hiếu kỳ, cũng là vậy là đủ rồi.

Ra Đông Quan không lâu, trời tự âm xuống dưới, hai bên đường đèn cũng sáng, mờ nhạt. Ta đem bà Đóa Đóa kêu đi ra, làm cho nàng nhìn một cái thể giới bên ngoài, trên đường phong cảnh. Nàng ghé vào cửa sổ xe thượng, đôi mắt Tinh Tinh sáng, nhìn xem sau này chạy như bay mà đi cảnh vật, nàng thập phần khoái hoạt, chia chia ở đây, chia chia chỗ ấy, về mặt ngạc nhiên. Ta đem đến vùng ngoại thành cái này phòng nhỏ trong thời gian, Đóa Đóa hành động sẽ không trước kia một chỗ như vậy thuận tiện, cho nên cũng đến mức khó chịu, lúc này ngược lại rất vui vẻ.

Nàng cùng Tiêu Khắc Minh cũng đã chín, không có việc gì tự tóm cái này tạp mao tiểu đạo đỉnh đầu lông dài,

Tiêu Khắc Minh cũng rất kỳ quái, hỏi người dưỡng tiểu quý như thế nào là như vậy? Ta nói loại nào, một mực là như vậy ah? Hắn nói nào có, giống nhau tiểu quý, bởi vì tâm tính không có mở, gió lạnh rửa, cho nên từ trước đến nay đều tốt ghen, tùy hứng làm bậy, hơn nữa thời gian lâu, bộ dáng đều rất khủng bố, mặt xanh nanh vàng. Người cái này, như là cái búp bê. Ta nói thật không, ta nói nhà của ta Đóa Đóa cho tới bây giờ đều thật biết điều ah, lớn lên cũng rất đáng yêu, điểm ấy giống ta.

Hắn cười ha ha, nói là người sinh sao? Là người làm sao? Tượng người... Quý kéo.

Ta liền cho cùng hấn giảng mỗi ngày cho Đóa Đóa tri chú cầu nguyện sự tình, hấn gặt đầu, nói dạng như vậy bề ngoài giống như cũng có thể. Hấn không có đường qua tiểu quý, nghe nói tại Thái Lan, My-an-ma vùng có miếu thờ cao tăng đường Cổ Mạn Đồng, đều là thiện lương, cầu phúc. Hấn tại Tương Tây nhận thức một người, tự xưng tiểu quý, không phải tiểu quý, là đại quý, lệ quý, dùng để tầm bảo khảo cổ.

Ta nói người tự khoác lác đi a, tầm bảo khảo cổ? Là trộm mộ a? Bất quá Hồ Nam nghĩ đến cũng không có bao nhiêu mộ có thể trộm đi à nha?

Tiêu Khắc Minh nói ai nói, Trường Sa Mã Vương Đồi người biết a, sâu sắc nổi danh, Sở quốc chốn cũ, người đừng tưởng rằng là các người cái kia thâm sơn cùng cốc, man di chỗ tại. Ta nói ta nhắc tới Tương Tây Hồ Nam người tự kích động như vậy, người Hồ Nam người? Hấn nói cũng không phải, đều nói ta lão Tiêu là Mao Sơn tông chương giáo đệ tử, tự nhiên là Đại Giang tổ người. Ta nói phi, người chính là một Mao Sơn bánh chưng, hôm nào muốn theo trong mộ mặt nhảy ra ngoài.

Hấn không để ý tới ta, hướng ra phía ngoài nhìn lại, ta liếc qua, thủy tinh thượng hấn ánh mắt có chút um tùm.

Lúc này, kim tầm cổ giấy dựa lấy theo ta quần quần nhì leo ra rồi, bay lên, vòng quanh Đóa Đóa xoay quanh. Tiêu Khắc Minh thân thủ đi bắt, mập còn tròng nhanh nhẹn mà né tránh, bay đến trước mặt hấn, một đôi đầu đen từ thẳng vào nhìn xem hấn, lợi hại. Nhớ tới Vương Lạc Hòa chết đi thảm trạng, tạp mao tiểu đạo nhìn xem sợ hãi, hấn gọi ta quản một ống hấn. Ta gọi kim tầm cổ an phận một chút, không cần phải nào đạo sĩ cây cao lương, hấn là băng hữu, bạn tốt. Hấn lúc này nghe hiểu rồi, bay đến Tiêu Khắc Minh phụ cận, dùng thân thể cọ xát hấn, dùng bày ra thân mật.

Tiêu Khắc Minh rất khản trương, nói tiểu độc vật, nhà của người còn tròng trên người không có độc a?

Ta nói không có, hấn có thể không chế người, thích người, tự cũng không phóng cổ độc, sạch sẽ đặc vô cùng. Nghe ta nói như vậy, Tiêu Khắc Minh lập tức gan nhì lớn rồi, hấn không có như thế nào bá kiến kim tầm cổ, vượt trên mặt ẩm ướt, trơn bóng, nhìn xem hấn vây quanh bên cạnh Đóa Đóa phi, càng phát ra cảm thấy cái này mập còn tròng đáng yêu, bình thân bắt tay vào làm phóng tiến đến, kim tầm cổ đứng ở hấn trên bàn tay, hấn thật là cao hứng, nói ơ Ồi, ngựa, hảo hảo chơi nha. Đón lấy hấn đem bả cái này mập còn tròng phóng tới dưới mũi nghe nghe, đã nói hương, một cổ mùi đàn hương.

Đột nhiên hấn nghĩ đến một vấn đề, hỏi người bình thường đều đem bả kim tầm cổ giấu ở đâu, ta như thế nào đều chưa thấy qua?

Ta liếc qua tại Tiêu Khắc Minh trên tay càng phát ra biến mập kim tầm cổ, không đáp, chuyên tâm lái xe.

Trên ghế lái phụ, hấn nhìn không được, kim lòng không được mà hôn một cái cái này đáng yêu tiểu mập còn tròng, kim tầm cổ uốn éo quay thân tử.

Hấn cũng hiểu được ngưng ngưng.

Chúng ta đại khái là buổi tối 8 giờ đến Giang Thành, liên lạc thoáng một tý Tàn Lập, mới biết được hấn hôm nay tại Bằng Thành, ngày mai mới có thể ngồi thuyền tới, để cho ta trước tiên ở nơi này chờ một lát. Tại là chúng ta đi tìm chỗ ở túc, ta tuy nhiên tại Giang Thành dẫn qua một đoạn thời gian rất dài, nhưng là phần lớn là ở dưới mặt khu huyện công nghiệp trong viên, nội thành lộ không quen, Tiêu Khắc Minh còn gọi là hoán lấy đi về phía đông, đi về phía đông, đi bên cạnh bên kia chơi một chút.

Vì vậy một đường theo phồn hoa trong đô thị ghé qua, ngọn đèn sáng chói, qua hoàn biến tình nhân đường, mãi cho đến bên cạnh phụ cận, tìm một nhà khách sạn ở lại.

Dàn xếp xong về sau đại khái đều 9: 30 rồi, cái này tạp mao tiểu đạo lại hướng ta vay tiền, nói muốn đi lãnh hội thoáng một tý cái gọi là Giang Thành phong cảnh.

Ta không để cho, tiền của ta cũng không phải đại gió thổi tới, ở đâu có thể không có chừng mực mà cho hấn bỏ khuyết thiếu hụt? Hơn nữa, ta từ vật phẩm trang sức điểm lui đại bộ phận cổ, cũng là không có thu vào ba không người sĩ, xã hội không việc làm, còn là một phòng nô tài, đỉnh đầu sẽ không có trước kia khản, hiện tại tự tính toán đem bả dây phổ cái kia phòng nhỏ thuê, tốt xấu cũng có thể chống đỡ cho làm con thừa tự vay.

Hấn thấy ta nói dai như giẻ rách giảng nhiều như vậy cái lý do, lặc đầu nói con người của ta thật khó chịu, hấn tự đi ra ngoài, nhìn xem có cái gì tòi có thể tiếp, hấn cũng không tin, nhạ một cái bụi Giang Thành, mấy trăm vạn nhân khẩu thành thị, sẽ không có cái cần hấn Mao Sơn tông phá núi đại đệ tử xuất lực địa phương, sẽ không cái chuyện ma quái chỗ, đến giải quyết hấn không quan trọng nhu cầu tài chính?

Ta vỗ tay, đã nói hảo hảo, người kiếm tiền, tốt nhất đem bả cho ta mượn một vạn năm đưa ta.

Hấn giật mình, hỏi có nhiều như vậy đến sao? Ta nói đương nhiên, ta đều dùng quyền vờ nhỏ nhớ kỹ đây này, một số một số, quyết không làm giả sô sách, cũng không gài người. Tiêu Khắc Minh rất ủy khuất, nói người cái này người làm sao nhỏ mọn như vậy, điểm này tục vật người còn cả quyền vờ nhỏ, thực hấn súc vật không có tiền đồ. Nói xong, tay áo vung lên, tức giận mà đi ra ngoài tầm hoa vấn liễu.

Môn quan, người này liền biến mất tại bóng đêm chính giữa.

Ta rất kỳ quái, cái này tạp mao tiểu đạo vì sao suốt ngày đều mặc một bộ đạo bào cổ nhân giả trang đạo sĩ tăng lữ, là vì lúc kia thực hành địa vực quản chế, muốn tra ở tạm chứng nhận, đi chỗ nào đều muốn cái độ điệp chỉ dẫn cái gì, trang tôn giáo nhân sĩ tốt cả nước các nơi chạy trốn, bác nghe thấy quảng thức. Ngày nay, lại mặc đạo bào bốn phía lặc lư, cũng có chút nào tàn bệnh tâm thần khả nghi. Mà hấn, rõ ràng đi hộp đêm đều xuyên đeo, thật là đem bả cá tính tiến hành rất cuộc.

Thế nhân cười ta quá khùng điên, ta cười người khác nhìn không thấu?

Có phải là...

Ta không để ý tới cái này sinh hoạt cá nhân hỗn loạn gia hỏa, tắm rửa, thay áo ngủ, trông thấy khách sạn trong phòng có miễn phí lên mạng máy tính, liền mở ra, đi dạo mấy cái bình thường thường xuyên xem tôn giáo diễn đàn, bên trong rỗng rần lẫn lộn, vàng thau lẫn lộn, chỉ là xem náo nhiệt, cũng không có thiệt giả. Có mấy cái tương đối sinh hoạt bản chủ, ta phát tư tín thỉnh giáo linh dị vấn đề, cũng không đáp ta, không chỉ là bởi vì tín tức quá nhiều nhìn không thấy, có lẽ hay là trong nội tâm khiếp nhược không dám trở lại.

Ngược lại có một tự xưng đến từ Singapore a hữu, nói lên Nam Dương hàng đầu thuật sự tình, cùng ta trong sách đoán có thể có chút xác minh.

Ta đánh lái QQ, người không nhiều lắm. Bạn học của ta cơ bản cũng đã tốt nghiệp, phân ròi vào tổ quốc các nơi, thấy thiếu, cũng đang đứng ở khổ con ba ba phần đầu phần đầu kỳ, quá mệt mỏi, cho nên cũng không có thời gian nhàn hạ đến liên lạc. Ta nhìn thấy số đen ở phía trong một cái màu xám tóc đỏ mỹ nữ ô biểu tượng, trong lòng có chút trầm mặc,

Đây là ta trước bạn gái.

Hai cái đã từng như vậy yêu nhau người, nhưng bây giờ chỉ có thể ở đối phương số đen trung lẳng lẳng trầm mặc, trào phúng năm đó hạnh phúc.

Chỉ chốc lát sau có ảnh chân dung chớp động, là ta lần trước trở về gia tộc nhận thức nữ cảnh sát Hoàng Phi.

Lòng ta tình tốt rồi một điểm, cùng nàng trò chuyện khởi ngày qua.

Chủ đề vẫn là trước kia bàn thầy án, ta cũng không quá để ý, Đóa Đóa giúp ta rót một chén nước ấm tới, ta bụng uống, nàng liền ghé vào ta bàn phím bên cạnh trên mặt bàn, trừng trừng mắt quay tròn mà xem. Ta không biết nàng có nhìn hay không không hiểu chữ, theo đạo lý nàng nên vậy có lẽ hay là tuổi đi học, hưởng hồ giờ phút này trí nhớ đã muốn đánh mất rất nhiều, nghĩ đến phải không hiểu, bất quá nàng ngược lại thấy vui vẻ. Ta nhìn nàng trong trẻo con mắt, nghĩ đến lúc này đến, nhất định phải đem bà Đóa Đóa địa hôn gọi trở về, làm cho nàng có thể trọng nhật trí nhớ, lâu dài dừng lại trên thế gian, thật lâu xa xa.

Online cùng Tấn Bình hoa khôi cảnh sát trò chuyện, bên cạnh có một phần nộn tiểu loli bụng trà rót nước, trước mắt chờ mong, ta chính tâm tình vui sướng đầu rồi, kết quả điện thoại vang lên, tạp mao tiểu đạo tại đầu bên kia điện thoại kêu cứu:”Lục Tả, Lục Tả, có thể hay không đến phương đông tỉnh hộp đêm đến thoáng một tý, tốc độ, giang hồ cứu cấp!”

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hắc Miêu, con ma men, quỷ em bé

Cái này lúc sau đã là buổi tối mười một giờ rồi, ta nhìn qua bên ngoài đen kịt bóng đêm, thành thị ngon đèn dầu phồn hoa.

Trầm ngâm một chút, hỏi là tán gái không trả tiền sao?

Hắn nói thực ra là, còn nói hắn bán thấy vậy mà có oan hồn phiêu tán, muốn dùng một hồi cúng bái hành lễ triệt tiêu hắn hôm nay tiêu phí, nhưng mà những người kia cũng không để ý, đơn giản chỉ cần muốn hắn trả tiền mới được, đồng kia cao lớn vạm vỡ gia hỏa cho hắn hai lựa chọn, hoặc là gọi điện thoại gọi người đưa tiền đây, hoặc là chém đứt một tay đương nhiên, tay trái tay phải có thể tùy tiện tuyển. Tiêu Khắc Minh không có kiên trì ba giây đồng hồ, sau đó quyết đoán lựa chọn đầu thứ nhất.

Ta hỏi hắn, bao nhiêu tiền?

Tám ngàn...

Ta lập tức tự nói trợn lời đình, tám ngàn? Người cái này yêu đạo thật là mục nát, người không phải là bị người xảo trá đi à nha?

Hắn nói không có, hắn gặp được hai cái Ukraine đại dương mã, cái kia kích động ah, lớn nhỏ ngoại trừ tại Hollywood điện ảnh mảng lớn ở phía trong bãi kiến trúc mỹ nữ bên ngoài, tự chưa từng gặp qua chân thật, thập phần muốn cùng quốc tế bạn bè nghiên cứu thảo luận một thể giới bên dưới phong vân thế cục, hơn nữa cho các nàng phổ cập thoáng một tý bác đại tinh thần Trung Quốc quốc túy (tinh hoa văn hoá của đất nước), thuận tiện câu thông câu thông cảm tình, nghiên cứu thảo luận có chút tư mật tính, xâm nhập tính vấn đề. Kết quả một cái rạp nhỏ, thêm vài bản mâm đựng trái cây, vài chai bia, hai cái little Girl cùng dùng gấp ghềnh Đông Bắc lời nói hát vài thủ « 2 chích Hồ Điệp », liền thiếu như thế nợ nần.

Vì thế, hai cái gái Tây tỏ vẻ tiếc nuối, hơn nữa đối với hắn loại hành vi này mãnh liệt khiển trách.

Ta cũng vậy rất phiền muộn, cái này tập mao tiểu đạo ăn mặn vốn không kị, có bằng hữu như vậy, thật sự là ta nhân sinh bất hạnh.

Không có biện pháp, ta một lần nữa đổi lại áo ngoài, mang lên Đóa Đóa cùng kim tấm cổ ra khách sạn, lại tìm một chỗ ngân liên ATM cơ lấy một vạn đồng tiền. Bên cạnh bên này quả nhiên náo nhiệt, đều đã trẻ thế như vậy, trên đường người đi đường rõ ràng vẫn là hối hả, làm cho người ta lấy làm kỳ. Tại điện thoại chỉ dẫn hạ, ta rất nhanh liền đi tới hẻm nói nhà này hộp đêm. Ta tại Đông Quan, cùng loại hộp đêm cũng có từng thấy một ít, thậm chí còn cùng Cổ lão bản bọn hắn đi qua vài lần, cũng chẳng có gì lạ, chỉ là cảm giác trang hoàng hơi vàng son lộng lẫy một điểm, đi vào, ngay phục vụ viên đều cùng trên TV yêu tinh đồng dạng, khiến cho có chút không giống nhân gian cảm giác.

Về sau quốc tế nổi tiếng trương đạo diễn « toàn thành đều là sóng lớn muội » chiếu phim hậu, ta cùng Đóa Đóa đi xem một hồi, tựa có một loại rất cảm giác quen thuộc, rồi sau đó đọc sức liều mạng Hồi ức, nguyên lai là tại Giang Thành nơi đây bãi kiến như thế xa hoa chỉ cảnh, rất là cảm thán đây là nói sau.

Tại bồi bàn dưới sự dẫn dắt, ta rất nhanh ngay tại lầu bốn một cái gian phòng, tìm được rồi tập mao tiểu đạo.

Người này cũng không có hẻm điện thoại bên kia nói như vậy khẩn cấp, trên màn hình lớn bày đặt nhạc nhẹ, hẻm thoải mái mà ngồi ở rộng thùng thình trên ghế sa lon, cùng bên cạnh một cái dẫn tai nghe đồ vét nam tử mờ mịt khăn nói chuyện phiếm, nếu không chứng kiến bên cạnh mấy cái đứng được cẩn thận tỉ mỉ đồ Tây đen nam, thần sắc đề phòng, ta còn thật sự cho rằng vừa rồi cái kia thông điện thoại là ảo giác.

Tập mao tiểu đạo trông thấy ta, thật cao hứng mà mời đến ta ngồi xuống: "Lục Tả đến rồi? Đến, giới thiệu cho người thoáng một tý, đây là hộp đêm bảo an chủ quản Lưu Minh Lưu ca, Lưu ca, đây chính là ta nói với người cao nhân, Thập Vạn Đại Sơn Miêu Cương vu cổ truyền nhân, Lục Tả, các người hảo hảo thân cận thân cận." Cái kia ngồi đồ vét nam tử không có đứng lên, liếc mắt nhìn nhìn xuống ta, nói người... Chính là Lục Tả, người thật sự có Mao Khắc Minh nói thần kỳ như vậy? Có thể ở ngoài ngàn dặm giết người tại bàn tay bên trong?

Hắn vẽ mặt không tin, thịt thác dầu lờ lờ tỏa sáng.

Nam tử này là miệng méo, trên môi có chút cỏ ngắn râu, lại đậm đặc lại mặt, khuôn mặt hình dáng ngay ngắn, chính quy đồ vét trói buộc không ngừng hẻm phát đạt cơ thể, chặt chẽ, xem ra giống như là cái nhân vật lợi hại. Ta ha ha mà cười, nói làm sao có thể, ta chính là cái tay trời gà không chặt người bình thường, thân gia cũng trong sạch đặc biệt, đừng nghe Tiêu... Tiểu đạo sĩ nói lung tung. Tập mao tiểu đạo thấy ta phủ nhận, vẽ mặt kinh ngạc, mà cái kia Lưu ca tắc chính là ha ha cười một tiếng, cười xong sau, gương mặt một tức, nói tiền mang đến sao?

Ta nói ra dẫn ra trong tay bao da, nói dẫn theo. Lưu ca quay đầu đi, nói cái kia tốt, đi tính tiền a.

"Đừng, đừng, đừng..."

Tập mao tiểu đạo ngay vội vàng đứng lên ngăn lại ta, nói người đừng giới ah, tranh thủ thời gian bộc lộ tài năng chân công phu cho Lưu ca coi trộm một chút, tốt tin tưởng bản đạo cũng không phải là khoe khoang mờ mịt khảm, hư danh nói chơi hạng người, trong chốc lát chúng ta tốt đem bả nơi đây cô hồn dã quỷ thanh trừ rồi, miễn đi hôm nay giường tư ah? Ta đối với hắn nói người nào đủ có hay không, tranh thủ thời gian trả tiền đi trở về, cô không cô hồn, cái này đồ bỏ quá người điều sự tình?

Tập mao tiểu đạo thấy ta cũng không phối hợp kế hoạch của hắn, kích động nói người như vậy làm, cái này khoản nợ ta rất không nhận thức ah?

Ta nói được, người nói như vậy, lão tử cũng lười đắc quản người cái này thói tập mao đạo sĩ điều sự tình rồi, ta trở lại đi ngủ, người yêu để làm chi. Ta thu hồi túi tiền, xoay người rồi đi. Tập mao tiểu đạo nóng nảy, lôi kéo ta nói Lục Tả người đừng đi, người đừng đi, nói chuyện chứ sao. Ta đi chưa được mấy bước, cửa ra vào tuôn ra hai cái cao lớn vạm vỡ khôi ngô hẻm tử, bên trái một cái rất mập, vẽ mặt đáng điệu thơ ngây, giống như một tòa núi thịt, đi tới cái bụng tự rung động khởi tăng một cuộn sóng thịt, hô du hô du mà lay động.

Ta nghĩ thâm, cái này đầu hảo hán, sợ không được có ba bốn trăm đến cân thịt ngon!

Ta hỏi quá thân lai, nhìn xem Lưu ca hỏi, đây là như thế nào cái ý tứ?

Hắn bất động như núi, tự nhiên mà ngồi, xem ta cùng bên cạnh Tiêu Khắc Minh, phui phui móng tay nói: "Lục Tả tiên sinh người đã đến rồi, tự nhiên là muốn đem bằng hữu của người mang đi, bằng không thì đem bả quý hữu ở lại chúng ta tại đây, cũng không phải hồi sự. Chúng ta mở cửa việc buôn bán, cầu được là hòa khí sinh tài, đúng không, người tốt nhất không để cho ta khó xử, lật ra da mặt tất cả mọi người khó chịu nổi..."

Phối hợp với hắn mà nói, trong phòng năm cái trắng hẻm đồng loạt "Hừ" một tiếng, liền nghiêm mặt, xoát thoáng một tý thanh tú lấy rắn chắc cơ thể cây gậy.

Ta nhàn nhạt nói người ý tứ này chính là không cho ta đi lạc~?

Hắn không nói chuyện, chăm chăm vào ta, được phép hẻm đồng tử vô cùng ngưng tụ, ta cảm giác được có chút lạnh, lợi hại, làm cho người ta nhìn xem cũng có chút phía sau lưng lạnh cả người, hắn là cái này là trong truyền thuyết "Sát khí"?

Tập mao tiểu đạo "Hắc hắc" mà cười làm lạnh, nói đều đừng nóng giận, đều đừng nóng giận, mọi người có chuyện hảo hảo nói sao!

Ta trầm mặc một hồi, sau đó nói được rồi. Bọn hắn đều xem ta, không biết ta đây "Được rồi" là có ý gì. Ta đi qua sô pha trong vòng, ngồi xuống, rót một chén màu hổ phách rượu dịch, rót đầy, một ngụm ẩm hạ, rượu dịch theo cổ họng chảy xuống, hương vị cũng không rất tốt, xem ra là rượu giả, nhưng mà một đạo nhiệt nóng ý lại lập tức theo trong dạ dày bốc lên đi lên, trong cơ thể kim tấm cổ cho ta truyền đến một tia vui sướng ý thức:

Lại đến một ly, lại đến một ly chứ sao...

Ta thấy bọn họ đều chăm chăm vào ta, cả dùng hạ ội, đem bả hình vuông ly thủy tinh phóng ở phía trước trên bàn trà, nói ta đây đến bày bài xuống, các người tại đây phong thủy cách cục cùng hung thần sự tình a. Lư ca ha ha mà cười, nói hai người các người trẻ em, rõ ràng cả gan dám ở Quan Công trước cửa bán đại đao? Biết rõ chúng ta tại đây phong thủy cố vấn là ai không? Hừ hừ, nói ra hù chết người là bị bình luận vì "Toàn cầu trăm tên lớn nhất lực ảnh hưởng dịch học nghiên cứu nhân vật kiệt xuất" bên trong Macao mệnh lý phái đại sư, Trương Chí Uy.

Cái gì phong thủy cách cục, cái gì hung thần sự tình, chứng kiến chúng ta lâu một mặt tường kết nước mỹ nhân lao có hay không, thì phải là Trương đại sư tự mình chỉ đạo trừ hoạch kiến lập, từ đó về sau, hộp đêm tài nguyên quảng tiến, tài vận hanh thông, không có có một ngày không tại kiểm tiền.

Lâu một quả thật có một mặt tường bề thủy tộc, rất nhiều nhiệt đới cá kiếng tại du đường, mấy người mặc Mỹ Nhân Ngư trang phục mỹ nữ bơi qua bơi lại, tóc tượng rong biển gồng nhau, bốn phía phiêu tán, ướt đầm quần áo dán thân thể, có tốt đẹp chính là phục bút, làm cho người ta liếc nhìn lại, như ẩn như hiện, Cao Minh cực kỳ.

Ta nói ah, thật không, ta tại sao không có nghe qua cái này Trương đại sư?

Tập mao tiểu đạo cũng ở bên cạnh ngồi xuống, nói hán cũng chưa từng nghe qua, hán nói: "Ta sẽ nói cho người biết sư phụ ta là Thượng Thanh Phái Mao Sơn tông đương đại chương giáo, cả nước Đạo giáo xử lý công việc hiệp hội phó quản lý trưởng Đào Tấn Hồng tiên sinh sao? Nói cho người biết, chính thức ân sĩ không ở ý thanh danh, cái gì toàn cầu 100 cường? Người cho rằng là xí nghiệp gia ah? Hay nói giỡn có lẽ hay là câu kia cách ngôn, cao thủ tại dân gian!"

Ta nâng cốc chén lại đầy nần thượng, nhìn về mặt trầm tĩnh Lư ca, nói: "Ta liền cho giảng một câu trong vòng 3 ngày, có phải là bá kiến cái gì không sạch sẽ mấy cái gì đó?" Hán không nhúc nhích, quai hàm vẫn không khỏi run một chút, ta nâng chén, cùng của hán cái kia dần dần lộ ra về mặt về mặt, uống cạn chén rượu này bên trong phong tuyết.

Hán run rẩy mà đứng lên, chung quanh vài người xông tới, hán phát tay ngăn cản, nói các người đi ra ngoài trước.

Khoảng chừng gì đó loại người lẫn nhau nhìn thoáng qua, sau đó lui ra ngoài. Ta nhìn qua cái kia đại mập mập phần gây một đồng thịt, yên lặng mà xem.

Lư ca xem ta, thần sắc âm tình bất định, thật lâu, hán cũng rót một chén rượu, uống cạn, sau đó thở hổn hển hỏi ta làm sao mà biết được. Ta nở nụ cười, nói trên thế giới này có ba loại người có thể trông thấy thường nhân khó có thể nhìn thấy mấy cái gì đó, đầu tiên là ba tuổi đến bảy tám tuổi, ánh mắt thanh tịnh sáng tiêu hải tử, đó là bọn họ tiên thiên, bẩm sinh bản năng còn không có bị cái này trần thế dơ bẩn chỗ qua đi; thứ nhì là trời sinh người lương tính, bọn họ là giống sai lầm, trời sinh tuệ nhãn, nhiều hơn phân nửa có thể trông thấy; mà thứ ba, ngay cả có đạo loại người, được đạo, có pháp môn, tự nhiên thông hiểu âm dương...

Người đoán thử coi ta là loại nào?

Hán nói ngài (lúc này hán là dùng kính ngữ) là có đạo loại người.

Lòng ta nói khá tốt người hỗn đản này không có đoán ta là thứ hai, bằng không thật sự đánh chết người.

Kỳ thật, ta là loại thứ tư người, chính là tá trợ ở nào đó gì đó đạt tới cái này một mục là người, ví dụ như phía trước nói bồi lão Ngưu nước mắt, so như lúc này tá trợ ở cùng Đóa Đóa ngày đêm trì chú cầu nguyện sinh ra không hiểu liên lạc (tại thần bí học trung cái này gọi là khai mở Quỹ nhân). Ta vừa tiến đến, liền phát hiện người này phía sau cổ có một tí âm hổi hắc khí, tựa hồ là nhiễm đến cái gì không sạch sẽ vật thể, vì vậy lớn mật phát ngôn bừa bãi, không nghĩ tới thật đúng là trúng.

Ta mỉm cười không nói, ngồi ngay ngắn.

Trên mặt hán cơ thể run run, rồi rầm trong chốc lát, sau đó đứng lên cúi đầu, chín mươi độ: "Lục tiên sinh, thỉnh giúp ta!"

Một phen hàn huyên về sau, Lư ca nói về chính mình hôm trước kinh nghiệm.

P phía trước tập mao tiểu đạo giới thiệu qua, Lư ca là cái này hộp đêm bảo an chủ quản, phụ trách cái này cao thấp sáu tầng lầu an toàn công tác, mỗi đêm năm đốt ló, đến hai giờ chiều mới nghỉ tạm. Hán đã từng đi lính, có lẽ hay là trong truyền thuyết bộ đội đặc chủng, về sau bị thương phục hồi như cũ về sau đến Giang Thành làm công, bị lão bản của nơi này vừa ý, vì vậy liền từ tiểu bảo vệ từng bước một đặc bò lên về Lư ca phần đầu sử, trước không nói.

Hôm trước, không, hán là ngày hôm qua trời vừa rạng sáng nhiều, một người khách nhân uống rượu rồi, tại tiểu trong phòng chung nhà đầy đất. Cái này tự nhiên có nhân viên phục vụ đến xử lý, cũng không phòng sự tình, nhưng mà người nọ rồi lại náo, chạy đến trên hành lang đến sờ mướn phòng Công Chúa MM (cái này có cho thuần khiết người giảng thoáng một tý, mướn phòng Công Chúa, thuần túy là đứng đắn phục vụ viên, không dưới biển, muốn có bản lĩnh chính mình tán, không thể cưỡng cầu), người nọ thường đến, là một cái chạy máy móc nghiệp vụ bình thường viên chức, không có bối cảnh, Lư ca tự nhiên sẽ không khách khí, trực tiếp đem hán đánh tàn bạo một chầu, hành hung, sau đó ném tới cao ốc đằng sau trong ngõ nhỏ.

Cái kia hán tử say bị mãnh liệt khắc hơi dừng sau, tiếp tục quỳ rạp trên mặt đất đón lấy nhả, bạch hoàng một bãi nôn, đưa tới một con mèo.

Cái này mèo vừa gầy lại dài, toàn thân đều là màu đen, đen bóng tỏa sáng, không có có một tí tập mao, đầu nhỏ, đầy mà càng giống là hồ ly, hán từ trong bóng tối xuất hiện, đứng ở hán tử say phía trước mặt, vươn đầu lưỡi đi liếm thực hán nhỏ ra nôn, phần nộn đầu lưỡi tại ẩm đậm hậu đường phố ở phía trong lúc ẩn lúc hiện. Lư ca thấy thú vị, vì vậy chọn một điều thuốc, dựa cửa nhìn xem cái này không rõ lai lịch con mèo nhỏ.

Nhưng mà hán nhìn xem nhìn xem, phát hiện người kia càng phát ra có chút không đúng.

Say lấy quỹ rạp trên mặt đất người nam nhân kia càng nôn mửa càng hăng say, chỉ chốc lát sau, chuyện kinh khủng xuất hiện người nam nhân kia vậy mà học ra một đại đoàn huyết hồng đặc dính khối thịt đến, mà cái kia chích Hắc Miêu, tắc chính là một ngum nhỏ một ngum nhỏ đem bả khối thịt ăn. Luru ca thuốc lá mất, trên mặt đất nện xảy ra hoá loạn chấm nhỏ, đột nhiên, cái kia Hắc Miêu xoay đầu lại, nâng lên cái kia trương tầm đầy mèo mặt nhìn xem Luru ca, ánh mắt của nó đen bóng giống như thuần túy nhất bảo thạch, có sương mù, cười toe toét miệng cười một tiếng, giống như một trương tầm quỹ dị mặt người.

Luru ca mãnh liệt một kêu to, giẫm chân tại chỗ lao ra, cái kia Hắc Miêu lập tức tháo chạy khai mở bảy tám thước, chưa có chạy, quay tới theo dõi hán.

Luru ca chỉ sợ cái kia hán tử say xảy ra vấn đề, nhắm trúng hộp đêm bị tra, khai mở không được nghiệp, thấp thân đi đem bả đầu của hán nâng dậy, cái kia hán tử say đột nhiên mở mắt ra, màu trắng đồng tử, bơi lên hồng quang, hé miệng, trắng hếu trên hàm răng treo Huyết Sắc thịt tia, hướng hán cắn tới. Luru ca kinh hãi, bản năng đem bả cái này hán tử say đẩy ra, chỉ thấy cái kia chích Hắc Miêu đột nhiên quát to một tiếng, chuẩn bị lông tơ lóc sáng, "Meow..." Luru ca cảm thấy đầu vai trầm trọng, nghiêng đầu sang chỗ khác, chỉ thấy đằng sau có một trên không trung bồng bình tiểu hải tử, sạch bóng đầu, đầu lâu cực đại, tận cùng bên trong nhất toàn bộ đều là rậm rạp chằng chịt tượng cá mập giống nhau răng nhọn...

Cùng lúc đó, bị đẩy té trên mặt đất chính là cái kia hán tử say đứng lên, khuôn mặt ngẩn ngơ, chém xéo mắt, một búng máu ô mà kéo bước mà đến.

Hắc Miêu tiếp tục gọi, thanh âm này lại bén nhọn lại thâm người, cho cái này hắc trong ngõ nhỏ thêm rất nhiều khủng bố.

Dù cho dùng Luru ca loại này lịch duyệt cùng kiến thức, cũng không khỏi đặc có chút sợ hãi, hán kêu to, vẫy tay tự điên cuồng mà đi đánh cái kia bồng bình tiểu oa nhi, tay vừa chạm vào đến, nhưng lại không, cái kia tiểu oa nhi há miệng liền hướng hán cắn tới, âm khí um tùm. Luru ca sau này vừa lui, không biết bị cái gì đó cho trượt chân rồi, kết quả đầu đập đầu đến một chút, trước mắt tối sầm, đã bị khổng lồ sức nặng cho gắt gao ngăn chặn, dốc sức liều mạng giãy dụa đều không thể động dậy, chỉ có rỗng, dùng sức rỗng...

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Tạp mao đạo sĩ tới bắt quỷ

Ngày người chỉ có hơn mười giây, bệnh tâm thần cuồng loạn hồi hộp qua đi, liền có một ít bình tĩnh.

Lay động thế giới bắt đầu ổn định lại, Luru ca cái này mới phát hiện áp trên mình không phải cái kia hóa thân thành ác quỷ cương thi hán tử say, mà là dưới tay mình cái kia đại mập mạp bảo vệ Ngụy Mạt Mạt, danh tự có chút nữ hài nhi khí béo ụt ịt gia hòa, ba bốn trăm cân thịt ngon đề nặng chính mình, quả thật là không thể động dậy.

Lúc này lỗ tai giống như cũng là khôi phục một ít thính lực, sau đó có lo lắng thanh âm truyền đến: "Luru ca, Luru ca... Lão đại, lão đại ngươi làm sao vậy?"

Thế giới về tới bình thường quỹ tích, Luru ca phát hiện mình y nguyên tại hộp đêm đằng sau trong đường tắt, nhưng mà cái kia Hắc Miêu, quỹ em bé thậm chí cả cái kia điên cuồng nhà nội tạng hán tử say cũng không trông thấy bóng dáng. Hán hô: "Mạt Mạt, Mạt Mạt, ngươi con nẹ nó biệt (đừng) dè ép, phóng lão tử bắt đầu đứng dậy, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Một thủ hạ gom góp tới đầu cần thận đánh giá một hồi hán, hỏi: "Lão đại ngươi đã khỏe?"

"Chuyện gì xảy ra?"

Đại mập mạp lúc này mới gian nan mà dịch chuyển khỏi thân hình, chú ý đem bả Luru ca nâng dậy đến, thủ hạ kia nói cho Luru ca, nói bọn hán ném con người toàn vẹn trở về, phát hiện Luru ca không có theo tới, sau đó gọi tiểu sơn từ trở về tìm, không có nghĩ rằng nhìn thấy một mình hán trong ngõ hẻm khàn cả giọng, bệnh tâm thần cuồng loạn mà kêu to, cái này gọi là hoán tượng gọi hồn, sau đó hướng trong không khí mãnh liệt ra quyền, lung tung vung vẩy. Tiểu sơn từ kỳ quái, gọi Luru ca, Luru ca làm sao vậy? Luru ca không để ý tới, như cũ hình dáng ba hoa đoán bậy.

Tiểu Sơn từ đi kéo, không nghĩ tới Luru ca một quyền sẽ đem tiểu Sơn từ quán ngã xuống đất.

Tiểu Sơn từ tru lên đưa tới mấy người bọn hán, tới phát hiện Luru ca gặp cử chỉ điên rồ, vài người liên thủ, cuối cùng dựa vào đại mập mạp Ngụy Mạt Mạt sức nặng, cuối cùng đem hán đè tỉnh.

Lưu ca xem chung quanh mấy tên thủ hạ, mỗi người mang thương, nói chuyện cái này thủ hạ khỏe miệng máu ứ đọng, đại mập mập hừ hừ mà xoa cái bụng, mà thăm nhất tiểu Sơn tử, bị một cái bảo vệ vịn, trong miệng mũi tất cả đều là huyết. Hắn hỏi: "Các người tới thời điểm, không có gặp cái gì đó?" Mấy tên thủ hạ đều mờ mịt, lúc này Lưu ca biết đại khái chính mình gặp bần gi đó, hắn nghe nói vừa thấy Hắc Miêu tất có tai họa, trong nội tâm cảm giác mất dần dần sinh, cũng không dám nói loạn, sợ hư lắm rồi hộp đêm sinh ý, vì vậy hướng mấy tên thủ hạ xin lỗi, hứa hẹn một bữa cơm bồi tội, sau đó đem tiểu Sơn tử đưa đến bệnh viện đi tự chữa.

Hắn rời đi đường tắt thời điểm vẫn đang nhìn không được quay đầu lại xem, đây trên mặt đất đồng bừa bộn, nhưng không có vết máu, nôn cũng là thật lâu, cái kia hán tử say, không còn có bài kiến.

Nói lên những này, Lưu ca rất tâm thần bất định, hắn nhiều lần theo ta cùng tập mao tiểu đạo miêu tả khỏi cái kia hán tử say ngay lúc đó khủng bố bộ dáng, phảng phất « sinh hóa nguy cơ » hàng loạt trong phim ảnh tang ma thi, xanh mặt, chết... rồi mấy tháng, ánh mắt đều muốn xâu ra tới cảm giác, loại này hình tượng một mực ở trong đầu hắn bồi hồi, còn có cái kia quỷ em bé...

Đây hết thấy đều thái chân thực rồi, thế cho nên trở lại đi ngủ, cũng là nhiều lần mà làm lấy ác mộng, nhiều lần làm! Làm được hắn luôn đột nhiên mà tỉnh lại, trong lỗ tai tổng nghe được có nữ nhân tiếng thét chói tai, một ngày không có tinh thần, cũng làm cho hắn hôm nay đi làm tâm thần có chút không tập trung.

Hắn đã từng đi lính, tiếp nhận qua giai cấp vô sản đại lộ luyện tẩy lễ, là kiên định vô thần luận người, nhưng mà đang ở buổi tối lúc làm việc, lại không ngừng mà suy nghĩ, muốn hay không đi Giang Thành rất nổi danh kim đài tự, cầu cái phát ra ánh sáng tránh ma quỷ đồ trang sức đến đeo.

"Người tin chúng ta sao?"

Hắn nói tin, thực tin, tiền sinh người là cao nhân, liếc là có thể chứng kiến hôm qua phát sinh ở trên người của ta sự tình, quá thần kỳ, không thể không tin. Ta nói người tin không dùng được, bằng hữu của ta ở chỗ này giống như bị xáo trá rồi, muốn miễn đơn, hắn là muốn tìm trách nhiệm quản lý kinh doanh nói đi? Hắn nói không có việc gì, ta mặc dù chỉ là cái bảo an chủ quản, nhưng là loại chuyện nhỏ nhất này vẫn có thể xử lý. Đến đến, chúng ta không đánh nhau thì không quen biết, có thể nhận thức ngài cao nhân như vậy, thật sự là tam sinh hữu hạnh. Hắn càng làm rượu rót đầy, sau đó kính ta cùng Tiêu Khắc Minh, trước xin lỗi, cho Tiêu Khắc Minh nói xin lỗi xong hậu, một ngụm uống, con mắt đỏ bừng, nói thỉnh chí điểm sai lầm.

Ta hỏi Tiêu Khắc Minh, Tiêu huynh làm sao người xem?

Hắn nói y Lão Lưu người này chính là cái lựa gió phát cờ Hầu Tử, lúc này đã kêu Lão Lưu thuyết pháp đến xem, cá nhân ta cho rằng là đụng phải tiểu quỷ. Tiểu quỷ này có mê hoặc người công hiệu, nếu như là bị đập lấy linh thể, chắc chắn đem bà người nọ sợ tới mức ngày đêm tâm thần bất định bất an, ngủ bất an ninh, cả ngày tinh thần uể oải. Nếu như bản đạo sư phó cho bất quỷ bình còn đang, cái này hay giải, đem hắn đuổi bắt chính là, chỉ tiếc... Lần trước tại Đông Quan quảng trường bản đạo thi pháp thời điểm, cái kia bất quỷ cái chai thất lạc, tìm tìm không được tiểu quỷ nơi phát ra, trong khoảng thời gian ngắn, sẽ không như vậy dễ dàng.

Lưu ca nắm thật chặt tập mao tiểu đạo tay, nước mắt đều muốn ra rồi, nói thỉnh đại sư phải tất yếu hỗ trợ ngoại trừ lần này hại!

Tập mao tiểu đạo kên kiệu, bày khó khăn, một hồi đẩy úy, ta thấy hắn như thế, tự nhiên lại là lão tập tính từ lên đây, cũng chỉ có phối hợp, kẻ xướng người họa. Cái kia Lưu ca từ đem bà chuyện ngày hôm qua nói ra, trong lòng sợ hãi tự lại thêm vài phần, bị hai ta một ép buộc, rốt cục thỏa hiệp, nói ra trường hôm nay tự nhiên là muốn miễn đơn, hơn nữa, cho ngài thể vàng một trương tám, tất cả tiêu phí đánh 10% giảm giá đây là hắn chúc quyền trong phạm vi có thể chi cao nhất chiết khấu.

Tập mao tiểu đạo lắc đầu nói khuya hôm nay tiêu phí đều không có hoàn thành nì.

Lưu ca biết điều, nói là là, một hồi đạo trường thi hết pháp, bắt hết quỷ, sẽ làm cho cái kia hai cái lão bọn Tây little Girl tới cùng ngài nghiên cứu thảo luận quốc học. Tập mao tiểu đạo lúc này mới cảm thấy mỹ mãn gật đầu, đã nói lạc, Lão Lưu người như vậy trọng nghĩa, bản đạo cũng không phải cái ngồi không gia hỏa thấp, lần này ra tay, nhất định sẽ đem bà cái kia tiểu quỷ chộp tới.

Hắn nói xong, hướng ta lách vào lồng mày tròng mắt, nói Lục Tà người nói như thế nào làm?

Ta phì cười, nói cái này hơn là người lão Tiêu tìm, nhạ một cái bị bến cảng, hết lần này tới lần khác người mất sắc, thoáng một tý tự chọn trúng như vậy cái tà môn địa phương, bản thân mình nhưng biết rõ bất quỷ phương pháp cùng môn đạo, hướng hồ chỗ tốt là đưa cho người, người tự nhiên muốn hạ lực lượng lớn nhất khí. Tập mao tiểu đạo ngượng ngùng mà cười, nói bản đạo cũng chỉ là thoáng hiểu một ít nhìn qua khí chi thuật, xa xa cảm giác có chút không đúng, liền vào đến, người cũng biết, bản đạo một thân công lực, đã bị phong tỏa hơn phân nửa (cái này thật đúng là không có hắn nghe nói qua khóa lác?), hiện tại chỉ dựa vào bốn mạng ngọc linh hiệu tại chèo chống...

Ta thấy Lưu ca nhăn lại lông mày, nghĩ đến hai người chúng ta ở chỗ này lẫn nhau đẩy úy, cũng là vô dụng nơi, vì vậy đứng lên, nói đi hiện trường xem một chút đi? Lưu ca ngay vội vàng đứng lên, dẫn chúng ta xuống lầu. Mở cửa phòng, mấy cái âu phục đen bảo vệ cũng còn tại, Lưu ca nói tã a, bọn hắn đều tự trở lại cương vị đi.

Ta nhìn một chút cái kia đại mập mập bóng lưng, nghĩ đến Lưu ca nói hắn tên gọi là Ngụy Mạt Mạt, đã cảm thấy buồn cười, danh tự đủ mẹ khí. Tập mao tiểu đạo cũng nhìn ra trò, gọi mập mập lưu lại trước chỗ đi, cùng đi hiện trường.

Ta, tập mao tiểu đạo, Lưu ca cùng đại mập mập Ngụy Mạt Mạt, bốn người thừa lúc dưới thang máy đến lầu một.

Có một chút đáng nhắc tới, cái kia đại mập mập tiến thang máy, cả thang máy mãnh liệt trầm xuống, khiến cho ta tâm kinh nhục khiếu (run rẩy sợ hãi), sợ hãi đặc biệt, tập mao tiểu đạo cũng là vẻ mặt mất tự nhiên, ngược lại Lưu ca lúc này biểu lộ bình tĩnh một ít, được phép thói quen, hồ đồ không thêm đề ý.

Ra cửa sau, đi tới hộp đêm đằng sau cái hẻm nhỏ, cái này đại trời lạnh, Suru Suru mà gió mát liền từ trong đường tắt ghé qua mà qua, dù cho ăn mặc áo khoác ngoài, cũng cảm giác có rét thấu xương gió lạnh hướng trong cổ chui vào. Chúng ta đều rút lại cổ, a lấy hơi lạnh ở chung quanh dạo qua một vòng đông lạnh đặc cái mũi đỏ lên. Lưu ca đi vào cái kia hẻm từ say nằm địa phương, ngồi xổm xuống, chỉ vào một bãi làm nôn nói, cái này là tên kia nằm sắp địa phương, sau đó lại nói mấy chỗ trong chuyện xưa trăng cảnh cùng phương vị. Táp mao tiểu đạo hít sâu một hơi, nói quả nhiên, hán nghe thấy được yêu khí.

Ta vừa nghe, trong ngõ nhỏ thổi thổi, gió lạnh rớt đến, đặc biệt lạnh.

Cái gọi là yêu khí, là tôm khô gì đó?

Táp mao tiểu đạo trở mình hán tùy thân mang theo Túi Càn Khôn, làm ra một tờ giấy vàng phủ đến, hán kiếm gỗ đào đâm đạo cụ còn nằm ở ta xe thùng đằng sau ở phía trong, liền dùng tay phải ngón tay cái ngăn chặn ngón áp út cùng đầu ngón tay, so thành kiếm chỉ hình dáng, ngón giữa cùng ngón trỏ kẹp lấy cái này cái phù lục, nói cho các người coi trộm một chút bản đạo bản linh. Nói xong, hán phất tay chỉ lên trời một ngón tay, cái kia bùa không hòa tự cháy, quả thật thần kỳ, nhưng mà gió lớn, lập tức liền đem thiêu đốt lấy nhất thời nửa khắc giấy vàng cho dập tắt.

Hán cũng không xấu hổ, giẫm phải Vũ bước, trong miệng nói lầm bầm, như cũ là lần kia tại nhà của ta năm tăng bắt nữ quỷ cách làm lúc niệm chú ngữ. Lưu ca kinh ngạc mà nhìn xem cái này tap mao tiểu đạo thần đánh, đại mập mập về mặt mờ mờ, mà ta tắc chính là ôm cánh tay, xem cái này tap mao tiểu đạo nổi điên mà trái nhảy nhót, phải nhảy nhót, đập trên Vũ bước, một đường đem bà chú thiên thần linh, các lộ trách nhiệm tinh quân mời một lần.

Thỉnh thần trên thân vật này, nói thật ta mười hai pháp trong môn cũng có, phương pháp khác nhau, đại khái chính là thỉnh đã có pháp lực, hữu thần ô thần linh nhập vào cơ thể, sau đó mượn nhờ pháp lực đến khu yếu bất quý, hoặc là lộ ra Thần Tích truyền đạo, cũng có người thỉnh chết đi thân nhân hoặc là tổ tiên, phó thác, nói toạc ra chân tướng cùng với khác... Vật này là đại bộ phận bà cốt Vu sư thủ pháp quen dùng, có rất nhiều điển giống như thật sự đồng dạng, có xác thực là thật sự cái này muốn khảo nghiệm thi thuật thỉnh thần giả năng lực.

Ta trước kia nói qua thần quang hình chiếu, nhưng thật ra là một đạo sương mù Mông Mông bạch quang, mười hai pháp môn thượng ghi lại, nếu như thỉnh thần thành công, tiến vào mặt khác một loại ý thức lời mà nói..., thỉnh thần giả trên người là sẽ có tầng một sương mù Mông Mông bạch quang bao phủ, cái này đã thành công.

Nhưng mà, ta chưa từng có tại tap mao tiểu đạo trên người đã từng gặp.

Vì vậy, không biết thiết giả.

Mặt khác còn một điều, cái gọi là thỉnh thần, giống nhau thỉnh Thái Thượng Lão Quân, chú thiên thần Phật các loại..., dù cho có môn đạo pháp lực, cơ bản cũng đều là thỉnh không đến cho đến tận này ta đều không có chứng kiến một cái thành công án lệ. Vì sao? Cá nhân ta phỏng đoán là... này người có quyền hạn quá rồi, không rảnh phản ứng những này tiêu lâu la. Về phần hán khoa học tính, cái này thật sự không được biết, có lẽ thật là những người khác nói từ trường năng lượng, không gian chấn động nguyên nhân a.

Giờ phút này, tap mao tiểu đạo đã bị Thái Thượng Lão Quân lão nhân gia ông ta bám vào người, đang tại cùng không hiểu không khí tại kêu gọi đầu hàng nhi.

Ta lôi kéo ở một bên mờ mờ đại mập mập Ngụy Mạt Mạt, hán 1m8 vài, ba bốn trăm đến cân, xoay người lại xem ta, ta cảm giác trước mặt có một tòa núi thịt đứng sừng sững. Ta hỏi hán gần đây đi qua địa phương nào không có, hán lắc đầu, nói không có ah, ta mỗi ngày đều ở công ty đợi ah, bằng không ngay tại ký túc xá. Hán vừa nói ta, cùng tiểu mỹ khẩu âm rất giống, ta nghe thân thiết, nói ah, thật không có sao? Hán nở nụ cười, không có ý tứ mà vô đầu, nói có, hôm nay tối đêm Lưu ca thỉnh ăn tiệc đứng, đi hoa sen lộ bên kia nhà hàng.

Ta nói người mấy ngày nay, không, hai ngày này có hay không cùng cái gì tương đối đặc biệt người tiếp xúc?

Hán cong cái đầu, muốn, dùng sức nhĩ muốn, hỏi lâu hậu hắc hắc cười, nói đều là bình thường đồng bọn, không có gặp được người nào ah? Ah, đúng rồi, chính là ngày hôm qua Mẫn Hương nắm ta cho nâng dẫn một ly Starbucks nhiệt nóng Latte, ta giúp đỡ chạy một chút chân, kết quả... Kết quả, hắc hắc...

Hán mãnh liệt cười, cái này đại mập mập trên mặt hiện ra một cổ nụ cười hạnh phúc, lại mập lại đầu, tại thị giác thượng xem ra, là một việc tương đối chuyện kinh khủng.

Mười giây về sau, hán rốt cục ức chế trong lòng cuồng hi, xấu hổ nói nâng đem bà ta kéo xoay người, hôn rồi ta một ngụm hán chỉ vào chính mình tăng tăng xếp phía sau cổ thịt béo, nói ra. Ta nhìn kỹ, trên mặt quả nhiên có một cái nho nhỏ vết son môi tử, nhàn nhạt, môi hình lớn mà lại rộng, liền tưởng đến miệng, không tính là rất tốt xem, nhưng mà đại mập mập Ngụy Mạt Mạt xác thực một hồi sắc hồng dùng thụ hạnh phúc cảm, để cho ta có chút kỳ quái.

Nhìn kỹ, cái này vết son môi tử, màu đỏ nhạt, đúng vậy toát mồ hôi, có chút vụn vụn, mập mập không có tắm rửa, một cổ hôi chua vị.

Ta cảm thấy đặc cái này dấu tựa hồ chính là hán trên cổ hắc khí nơi phát ra.

Ta lôi kéo Lưu ca tay, hỏi Mẫn Hương là ai?

Lưu ca vốn là sừng sốt một chút, sau đó trả lời nói là bọn hán ở đây mục mục tang thủ hạ nhất hồng tên đứng đầu bảng, dưới váy chỉ thần không biết phạm cử động, Chu Du tại phủ thượng quyền quý trong lúc đó, thật nhiều người muốn đem nâng nhét vào nhà mình hậu viện chậm rãi nhắm nháp, nhưng nâng

không chịu, rất kiêu ngạo. Hắn lại hỏi làm sao vậy, như thế nào đột nhiên hỏi cái này? Ta nói cái này Mẫn Hương lớn bao nhiêu?

Hắn lo nghĩ, chần chờ một chút thì, nói đại khái là hai mươi... 30? Ồ, Mạt Mạt, Mẫn Hương lớn bao nhiêu?

Mập mạp hắc hắc mà cười, nói mười tám.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Quỷ dị Mẫn Hương

Ta trong lòng có so đo, liền hướng tạp mao tiểu đạo hô: "Lão Tiêu, tranh thủ thời gian kết thúc công việc."

Tạp mao tiểu đạo niệm xong cuối cùng một câu, vẫn mấy cái xinh đẹp tiêu sái kiêu quyết, kiêu hoa lượn lờ, khí độ nghiêm nhiên mà thả lại trước ngực, thu pháp, xoay đầu lại hỏi: "Làm sao vậy? Cái này quỷ vật thật là lợi hại, bản đạo chính mới được Thái Thượng Lão Quân cùng hắn thương lượng, một số gần như thành công, người đây cũng là phải ra khỏi cái gì yêu thiếu thân, huyền nào loại nào?"

Ta nói ta biết đại khái là chuyện gì xảy ra.

Hắn hấp tấp đã chạy tới, hỏi chuyện gì xảy ra đâu này? Ta quay đầu hỏi Lưu ca, nói ta có thể gặp một lần cái kia gọi là Mẫn Hương nữ hài tử sao?

Lưu ca thật khó khăn, nói Mẫn Hương tuy nhiên làm chính là không khỏi công nghiệp, nhưng là tại đây trong câu lạc bộ đêm cũng là có thân phận, có địa vị, hộp đêm thể đồ tiểu thư bên trong tên đứng đầu bảng ghế gấp, tại Đại lão bản trước mặt không có thể so với hắn cái này tâm phúc kém.

Ta nói ta có thể nhìn một chút Mẫn Hương ảnh chụp không? Hắn nói có thể. Tại là chúng ta rồi đi đằng sau đường tắt, đi tới lầu hai một cái tiểu văn phòng. Lưu ca theo trong mấy vì tính nhảy ra khỏi khi bọn hắn hộp đêm nhậm chức nữ tính người làm hồ sơ, có ảnh chụp có tên cũng có tuổi, rất tỉ mỉ xác thực, đương nhiên trong lúc này rất nhiều đều là dùng tên giả, ví dụ như tiểu mỹ tiểu Lệ Tiểu Phụng, cùng với andy, vivi, Adela, Daisy... Ta liền cho chứng kiến thật nhiều cái, đương nhiên, các nàng mỗi người đều có một đánh số phân chia.

Tạp mao tiểu đạo trông thấy nhiều như vậy Giai Lệ, thấy hoa mắt, giữ lại nước miếng tán dương nói các người tại đây tốt chính quy ơ.

Lật vài tờ, sau đó Lưu ca chỉ vào một nữ nhân ảnh chụp nói: "Ừ, cái này là Mẫn Hương a." Ta cùng tạp mao tiểu đạo gom góp cùng một chỗ xem, là nghệ thuật chiếu, bộ dáng đào có vài phần tư sắc, giữa lông mày có vài phần Hongkong ngọc nữ chương môn cảm giác (lần này ngọc nữ tại một tháng sau diễn chiếu môn sự kiện ở bên trong, hình tượng ảm ảm sụp đổ), xinh đẹp, nhưng xem xét tự qua, cần đến cỡ nào quốc sắc sinh hương, đều là vô nghĩa. Lại xem xét sinh ra thời đại, 1980 năm sinh ra, đây không phải là có 28 tuổi? Lại khuynh quốc khuynh thành mỹ nữ, làm cái nghề này đến nơi này niên kỷ, cơ bản cũng là hoa tàn ít bướm, nên thu tay lại đi à nha.

Lưu ca bổ sung thoáng một tý, nói các người xem ảnh chụp nhìn không ra bộ dáng gì nữa đến, tốt nhất là thấy bản thân, bản thân xinh đẹp rất nhiều, lời nói cừ chi, cũng rất có mị lực, làm cho người ta hăm sâu bên trong đi. Tạp mao tiểu đạo xem ta, nói: "Nghe ý của người, có phải là giảng nữ tử này cũng dường có một cái tiểu quý?" Ta nhẹ gật đầu, hắn là.

Phía trước nói qua, cửa bên ngoại đạo tại Trung Hoa đại địa không hiện, nhưng mà tại quanh thân quốc gia lại thập phần sinh hoạt. Tại đây tiểu quý, cũng gọi là Cổ Mạn Đồng (nam gọi Cổ Mạn Đồng, nữ gọi Cổ Mạn Lệ), thường truyền lưu tại Thái Lan vùng, Indonesia, Malaysia, Cao Miên, My-an-ma, Singapore to như vậy, cũng tương đối phổ biến. Đường Cổ Mạn Đồng, là một loại dùng để không chế mất Quỷ Hồn phương pháp, thường dùng bùa pháp chú, có rất nhiều đường đến ký thác niềm thương nhớ, lưu luyến thân tình, có thì còn lại là đem ra sử dụng hắn vội tới đường chế người làm việc, kiểm soát tự lợi.

Thông thường có miếu thờ, thương nhân, sòng bạc, giàu có nhà cùng với nghệ nhân, đều có đường Cổ Mạn Đồng người tại, cứ nghe Hongkong, Đài Loan có chút nghệ nhân cũng có đường Cổ Mạn Đồng kinh nghiệm. Ví dụ như ta Đóa Đóa, kỳ thật cũng là Cổ Mạn Đồng một loại, năng tự thưởng xuyên cho ta quét rác giặt quần áo... Thế nhân có muôn vạn, cái này Hoa Danh vì Mẫn Hương nữ nhân, nghĩ đến cũng đúng dựa vào nuôi một chích Cổ Mạn Đồng, mê hoặc khách nhân, do đó ngồi trên hộp đêm một tý vị trí.

Lưu ca hỏi người đám bọn họ rốt cuộc là đang nói cái gì ý tứ?

Ta không nói chuyện, ta cũng không phải châu quan, chính mình dưỡng một cái Đóa Đóa, sẽ không để cho người khác phóng hỏa rồi, hơn nữa, năng dưỡng Cổ Mạn Đồng chỉ là vì tăng lên nhà mình mị lực, tại đạt được mỹ dự đồng thời, cũng bỏ ra vất vả cần cù lao động, quý có quý đạo, gà có gà đường, tùy tiện vạch, đoạn người tiền tài loại này sinh con ra không có lỗi dứt sự tình, ta tự nhiên không biết làm.

Nhưng mà, thấy kia đại mập mập trên cổ một đoàn hơi mỏng hắc khí, sự tình tựa hồ không có đơn giản như vậy.

Vì vậy, ta lần nữa đưa ra muốn gặp thoả một tý Mẫn Hương. Lưu ca thấy ta kiên trì, sắc mặt trầm trọng, trong lòng biết việc này tất có kỳ quái, hẳn cũng quyết đoán không được, nói người chờ một chút, sau đó hẳn đi ra ngoài. Không có năm phút đồng hồ, một người đeo kính kính, chỗ cổ có con rết loại vết sẹo trung niên nam nhân vào đến, hẳn về mặt nhả nhả khí, con mắt cười tủm tỉm, rất nhỏ, híp lại.

Lưu ca nói đây là chúng ta giá trị lớp quản lý kinh doanh Dương quản lý.

Kia nam nhân theo chúng ta nắm tay, nói vừa rồi chúng ta theo như lời nói, Lão Lưu cũng đã cùng hẳn nói, bọn hẳn mấy tháng này xác thực cảm giác có chút kỳ quái, đã có ba cái khách nhân không hiểu tự mất tích, cuối cùng xuất hiện địa phương đều là ở chỗ này, như vậy làm xuống dưới, lại cứng rắn ngành hậu trường cũng phải đảo; còn có phát sinh vài đề... Quý sự tình, nếu không hẳn và Lão Lưu đàn áp đặc lực, bọn thủ hạ tâm sớm tàn. Vốn định lấy đi mời Trương Chí Uy Trương đại sư đến hỗ trợ nhìn xem, nhưng hẳn một mực bề bọn, hiện tại có hai vị tại là tốt rồi, nếu là có thể đủ tra ra nguyên do, tự nhiên thăm tạ.

Trong nội tâm của ta nhảy dựng, hỏi có khách nhân mất tích? Hẳn nói là, ngày hôm qua cái con ma men cũng mất tích, buổi tối thời điểm cục cảnh sát bằng hữu còn gọi điện thoại tới hỏi tới thoả một tý nì. Nghe hẳn nói như vậy, trong nội tâm của ta cũng có chút sợ hãi.

Vì sao? Trước kia nói qua, tiểu quý hoặc là Cổ Mạn Đồng, có thiện có ác, thiện chính là bị có đạo, có pháp môn chi sĩ hoặc là chùa miếu tăng lữ, qua đi oán khí lệ khí, mới bắt đầu lúc ngoan ngoãn, giống như Đóa Đóa, chỉ là về sau gió lạnh rửa tính tình mới dần dần quái đản; cũng có ác, cái này ác chính là đất hoang ở phía trong cô hồn dã quỷ, có ý thức, trong nội tâm không cam lòng, hết thầy hành động đều có chủ trương, sẽ cùng luyện chế nhận nuôi người thương lượng mỗi ngày thức ăn cung cấp nuôi dưỡng, hẳn ác, liên đới với nhân thể tam hồn bên trong mỗi một hồn năng lượng đều cực độ khát vọng, cần cách một thời gian ngắn, liền hại chết một người, đem ba hồn bảy vía đều nuốt chửng.

Nếu là như vậy, đó chính là một đầu ác quỷ.

Bà ngoại nói cho ta biết, "Tích đức làm việc thiện, tự giải quyết cho tốt", trong lúc này thoại ngữ ở phía trong hàm chứa rất nhiều ý tứ.

Nếu là có một chích thôn phệ sinh ra biến thái ác quỷ tồn tại mà ta không ra tay, như vậy nàng lão nhân gia hẳn là sẽ không đáp ứng a?

Ta nói với hẳn ta muốn gặp một lần Mẫn Hương.

Dương quản lý nói đi xem Mẫn Hương có hay không khách nhân, Lưu ca nghe phân phó đi ra ngoài, mà hẳn tắc chính là theo chúng ta bắt chuyện bắt đầu đứng dậy. Đối với cưa bom số một loại chuyện này, cho đến tận này ta vẫn đang chưa từng gặp qua so tạp mao tiểu đạo càng thêm lợi hại, lúc này hẳn lập tức tiếp nhận lời nói mãnh vận gốc, cùng Dương quản lý trò chuyện với nhau thật vui bắt đầu đứng dậy, ta chẳng muốn biên câu chuyện ứng phó, chỉ là ở một bên nghe, thỉnh thoả phù hợp vài câu, khiến cho cùng thật sự đồng dạng.

Một lát sau, Lưu ca gọi điện thoại tới, nói Mẫn Hương vừa mới cùng hết mã chủ nhiệm, hiện tại có thời gian.

Dương quản lý nói làm cho nàng tới một chuyến a. Hẳn nói lời này, đoan tọa trứ, xem ra địa vị xác thực là ở đây cao nhất.

Đội không sai biệt lắm có năm phút đồng hồ, cửa mở, một hồi hương gió thổi tới, có một người mặc phấn màu xanh da trời sườn xám cao gầy nữ tử tại Lưu ca dưới sự dẫn dắt, đi đến. Ta tập trung nhìn vào, chỉ thấy vị mỹ nữ kia tóc đen con ve tóc mai, da trắng nõn nà, bạch như tuyết đầu mùa, Nga Mĩ thanh đại, sóng mắt lưu chuyển trong lúc đó, quả nhiên so trên tấm ảnh mỹ lệ gấp trăm lần, giống như tiên nữ trên trời rơi nhân gian. Nàng vừa tiến đến, Dương quản lý lập tức con mắt một mực, ngay vội vàng đứng lên, mời đến nàng ngồi ở đài khách khu trên ghế sa lon.

Ta cũng không khỏi đắc một hồi tâm hồn nhộn nhạo, nghĩ đến bên cạnh ta cái này hay sắc tạp mao đạo sĩ tất nhiên sẽ chảy xuống nước miếng.

Nhưng mà, không có. Tạp mao tiểu đạo liên tiếp canh gác mà nhìn xem bên cạnh ngồi ở trên ghế sa lon Mẫn Hương.

Ta đây mới nhớ tới, cái này Mẫn Hương, thị là có tiểu quý trợ nàng tăng trưởng mị lực. Cái này tưởng tượng, hàm răng mãnh liệt cắn một chút đầu lưỡi, kịch liệt đau nhức, sau đó chỗ ngực biến gỗ truyền đến một hồi lạnh buốt khí tức, ta lại vừa trừng mắt, oa vải lụa, cái lông "Da trắng nõn nà, bạch như tuyết đầu mùa", cái này phản phúc đắc quả thực so xoát tường còn dày hơn, cả người coi như cái bọc... kia xây cửa hàng, các loại đậm đặc trang tươi đẹp bôi, làm cho người ta trong dạ dày bốc lên, thậm chí buồn nôn.

Tạp mao tiểu đạo cũng là một hồi cười lạnh cái này đáng điệu cô gái vốn là không tệ, đứng vậy xuống biển nhiều năm, ngày đêm tưng dục, thân thể đã sớm bước, chưa nói tới cái gì bảo dưỡng, tự nhiên cũng có vài phần tuổi già sắc suy, hẳn ưa thích tiểu Thanh mới, khẩu vị thật cũng không nặng. Thông qua Đóa Đóa cho ta cộng hưởng tâm mắt, ta lập tức chứng kiến cái này trên người cô gái khói đen quanh quẩn, nghĩ đến đây cũng là nàng tăng cường bản thân mị lực pháp môn, nhưng là nàng tại đường tiểu quý phương pháp thượng cơ hồ là cái ngu ngốc, nhìn xem dạng như vậy, thậm chí có một điểm cản trở hẳn thân cảm giác.

Dương quản lý cho chúng ta song phương làm giới thiệu, Mẫn Hương nhìn thấy Tiêu Khắc Minh một bộ đạo sĩ cách ăn mặc, lập tức tự nhủ lại lòng mình, nói đây là có chuyện gì? Cái gì giả danh lừa bịp hại dân hại nước lên một lượt môn, cái gì đạo sĩ? Đầu năm nay mười cái trang đạo sĩ thì có chín nói mình là Mao Sơn, cái này có phải thế không?

Dương quản lý nhìn về phía Tiêu Khắc Minh, hẳn rất thành thật gật đầu, nói ta cũng là Mao Sơn đạo sĩ.

Mẫn Hương lập tức cao giọng hét lớn: "Cái kia còn không cút nhanh lên trứng?"

Dương quản lý có chút do dự, một khắc này trong mắt hắn, như thể giai nhân thỉnh cầu tất nhiên là không thể cự tuyệt, đường đột không được, nhưng mà lý trí lại cảm thấy phải tra đến cùng, vì vậy cù chuối bắt đầu đứng dậy. Ta thăm nghĩ cái này kim tâm cổ phụ thể cũng có mấy tháng, trời ạ ban đêm phỏng đoán, cũng có một ít từ "Pháp lực", thấy vậy khác nàng như thể hung hăng càn quấy, lập tức kết Bất Động Minh vương ấn, đối với cô gái này tự lớn tiếng mà miêng ra Chân Ngôn Đạo: "Linh!"

Một tiếng này cực lớn, không gian chấn động, có tiếng vang, lập tức đem bả cái này Mẫn Hương trên người hắc khí cho đánh tan rất nhiều.

Linh

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Ác quỷ em bé

Thanh âm nhỏ dần, ta thấy đến Dương quản lý cùng Lưu ca nhìn xem Mẫn Hương đều phóng đại đồng tử, một hồi kịch liệt co rút lại, đoán chừng là nhìn rõ ràng Mẫn Hương "Chân dung", trong nội tâm rung động. Mà ta đây một rống đem bả Mẫn Hương lại càng hoảng sợ, mộng, phục hồi tinh thần lại, bỏ nhào vào Dương quản lý trong ngực khóc, nói ô ô ô, có người khi dễ ta... Dương quản lý trên mặt một hồi xanh bạch một hồi, xem ta cùng tạp mao tiểu đạo ánh mắt hải hước, nhìn xem Lưu ca vẻ mặt rõ ràng đồng tình, cắn răng, một tay lấy Mẫn Hương đẩy trở lại trên ghế sa lon, lạnh lùng nói: Đặng Xuân Cúc, người rớt cuộc phạm phải?

Khói đen tiêu tán, Dương quản lý cũng có chút không khách khí xấu như vậy, rõ ràng cũng không có cái gì giá trị.

Trên thực tế theo vừa rồi Dương quản lý biểu hiện đến xem, hẳn hẳn là bá kiến như thế dung mạo ở dưới Mẫn Hương (hoặc Đặng Xuân Cúc), nhưng là vốn là Mẫn Hương cùng bị mê huyền sau Mẫn Hương, hai người khuôn mặt giao thoa hỗn tạp, lại để cho trí nhớ của hắn có vẻ có chút hỗn loạn, không dám xác định đây cũng là thường dùng Cổ Mạn Đồng tăng lên chính mình nữ nhân xinh đẹp thường có ấn tượng, người sẽ cảm thấy rất thiên diện, các loại tư thái đều có.

Cẩn thận Hồi Úc người một chút bá kiến minh tinh, suy nghĩ một chút ai hội đường đầu này?

Mẫn Hương thấy Dương quản lý như vậy phản ứng, thấy chúng ta những nam nhân này chán ghét biểu lộ, sửng sò trong chốc lát, biết mình ảo thuật bị phá rồi, oán độc mà nhìn xem người khởi xướng ta đây, đột nhiên nàng mờ mờ hai mắt, trắng dã, tượng một cái tượng gỗ loại từ trên ghế salon bắn lên đến, bỏ nhào vào trước mặt của ta, muốn bắt ta cong ta. Ta là người không đánh nữ nhân, nhưng cũng không muốn bị người cong về mặt vết máu từ, lập tức từ trên ghế salon một cái lộn ngược ra sau thân thể của ta tay đã muốn rất linh hoạt rồi tránh đi cái này nổi điên loại nữ nhân.

Nàng thấy ta nhảy ra, mắt to lấy, cái kia thô tục ta hiện tại nhớ tới đều xấu hổ, sẽ không từng cái chửi tự rồi, ngay sau đó nàng lại theo dõi Tiêu Khắc Minh, sự từ cái giống nhau rống giận, đi bắt hắn.

Trong phòng nẩy nam nhân ba chân bốn cẳng mà đem nàng cho chế trụ, ta mới vừa rồi còn nói tạp mao tiểu đạo không nặng khẩu vị, lời này ta hiện tại thu hồi, thẳng nhai này giờ phút này đã chết từ ấn ở Mẫn Hương ngực cùng cánh tay, một bên hô mạc xằng bậy, mạc nổi điên, một bên mạn heo tay sờ loạn, động tay đông chân. Ta bốn phía nhìn quanh, đề phòng cái kia hại ba cái nhân mạng tiểu quỷ lộ diện.

Tại ta chỗ ngực mọc bài Đóa Đóa kích động, nghĩ ra được nhìn xem đồng bạn của nàng là cái dạng gì nữa rồi.

Dương quản lý, Lưu ca cùng tạp mao tiểu đạo rốt cục chế trụ Mẫn Hương, cô gái này khí lực thần kỳ lớn, nhưng là Lưu ca đứng vậy trong truyền thuyết bộ đội đặc chủng, mà tạp mao tiểu đạo nghe nói cũng có một nguời chỉ lực, tốt xấu đem chế trụ, tạp mao tiểu đạo lập tức cắn nát ngón giữa tay phải đầu ngón tay, bôi lên tại nữ nhân này trên trán, sau đó niệm "Thanh tâm quả dục chú". Ta từng cười hắn là cái làm tiểu hòa thượng mệnh, hết lần này tới lần khác làm cái ăn mặn vốn không kị tạp mao tiểu đạo, trong lúc này thì có khoa trương hắn niệm kinh trì chú rõ ràng, rất nhanh ý tứ, đánh cho cách khác a, hắn tốc độ kia, cùng hiện tại rất hòa « Trung Quốc tốt thanh âm » người chủ trì hoa thiếu truyền bá quảng cáo cái kia đoạn đồng dạng nhanh a!

Tại tạp mao tiểu đạo tiếp tục chú ngữ ở bên trong, Mẫn Hương giãy dụa dần dần mà giảm bớt, đình chỉ, nàng ngờ ngác mà Nhâm 3 người cho bắt lấy tay chân, thờ dài một hơi, vô thần trong mắt, cú ra rất nhiều dòng nước mắt nóng đến.

Thấy nàng tâm tình khôi phục bình thường, ba người đem nàng vịn ngồi dậy, Dương quản lý cùng Lưu ca chú ý đề phòng, mà tạp mao tiểu đạo ăn xong tiện nghi, lau khô sát sạch, trực tiếp hỏi: "Chính người căn bản không biết chế tiểu quỷ, như thế nào lấy được cái này ác quỷ?" Nàng còn đang rơi lệ, trong tròng nước mắt theo hai má gian chảy xuống, tích tấp mà rơi vào trên đùi, đem bả phần màu xanh da trời sườn xám uẩn ẩm ướt.

Rốt cục, nàng phục hồi tinh thần lại, nói nàng là tại đào bảo trên mặt mưa qua Internet, là đến từ Thái Lan Cổ Mạn Đồng, tìm nàng 2 vạn đồng tiền. Mua sau khi trở về, loạn xạ nuôi, dựa theo nói rõ dần dần cảm ứng được rồi, sau đó mị lực của mình tự trở nên càng ngày càng lợi hại, rất mê nam nhân nam

nữ thông sát, bắt đầu còn khe khẽ vì hi, đúng vậy về sau, lại cảm giác hấn càng ngày càng không bị khống chế rồi, thô bạo, dễ giết người... Nói xong, nàng ngồi xuống, bên cạnh hai người cho rằng nàng lại nổi giận rồi, ai ngờ nàng cầm thật chặt tạp mao tiểu đạo tay, khóc hờ hét nói: "Đại sư, cứu cứu ta đi!"

Thanh âm này thê lương bi thảm, tĩnh lặng trong phòng chợt nghe có chút hoảng sợ.

Càng lớn một tiếng kêu to lại xuất hiện, lúc này là Lư ca, chỉ thấy hấn từ này chỉ vào văn phòng ngoài cửa sổ mãnh liệt hô: "Lại tới nữa! Lại tới nữa!" Chúng ta theo hấn chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một cái tượng gỗ loại đầu to em bé, chính phiêu du tại ngoài cửa sổ, mặt không biểu tình, đại trên đầu vô cùng bản, tất cả đều là máu đen, hấn chăm chăm vào chúng ta không, phải nói là chăm chăm vào ta chỗ ngực bên gỗ, con mắt là màu trắng, trông rỗng vô thần, nói không nên lời quỷ dị..

Nha sắc nhọn tiếng kêu nhớ tới, hấn há miệng ra, lộ ra rất nhiều trắng hếu hàm răng, thông qua cửa sổ, phốc bay vào được.

Trong nháy mắt, cả cái gian phòng đều bóp méo, bốn phía đều là biển máu Thâm Uyên giống nhau.

"Pặc"

"Tiêu"

Ta cùng tạp mao tiểu đạo cơ hồ là cùng một chỗ miệng ra chân ngôn, cái kia lập tức tới gần tiểu quỷ, tại chúng ta cộng đồng mãnh lực quát lớn trong tiếng, bị sinh sinh định trụ. Lúc này hấn chân thật bộ dáng mới hiển hiện ra: đại khái ba tuổi hài tử lớn nhỏ, đầu lâu thần kỳ cực đại, cổ quái, là đầu trọc, trên mặt có không ít hắc con giun giống nhau gân mạch mạch máu, còn trùng giống nhau nhúc nhích, con mắt là tinh khiết trông rỗng màu trắng, thẳng ngoắc ngoắc, vô thần, tứ chi ngắn nhỏ, mặc trên người cái này một thân cù nát hài nhi phục, vô cùng bản.

Hấn miệng nhếch thời điểm rất nhỏ, Anh Đào, một mở ra, toàn bộ là sắc bén hàm răng.

Sau đó, một đại cổ cực kỳ khó nghe thi mùi thúi tởu truyền ra, tại cả cái gian phòng ở phía trong phiêu tán, chán ghét đến cực điểm.

Dương quản lý cùng Lư ca lúc này "Oa" một tiếng kêu hoá, té rồi đi, Tiêu Khắc Minh đẩy ra Mẫn Hương, không biết từ nơi nào tởu móc ra một tờ giấy vàng bùa, trên có đồ thẩm tượng tạp chữ viết, rồng bay phượng múa, hấn tay phải ngón cái cùng ngón trỏ nhất chà xát, cách không liền ném đi, rất chuẩn, lập tức tởu nhiệm đến nơi này tiểu quỷ trên người.

Hoi dính âm thân, lập tức dấy lên màu xanh da trời ngọn lửa đến.

Ta không có như vậy bùa bản lĩnh, chỉ là ăn lấy mười hai pháp môn trung cấm chú chương một bản lĩnh, nắm lấy chú, dùng không khí chấn động năng lượng, đem hấn gạt gao tri hoãn, trên tay nóng lên, đây là kim tằm cổ truyền lại cho năng lực của ta, hấn kỳ thật coi như là cái làm ảo thuật đại hành gia, bốn phía biển máu Thâm Uyên bị ta vung tay lên vùng, lại còn phục bộ dáng. Thấy nhiều hơn Đóa Đóa, ta đối với cái này có chút tâm đắc cùng nghiên cứu, vì vậy cũng không úy kỵ tiểu quỷ này, một cái bước xa vượt qua trước, tởu níu lấy cái này tiểu quỷ đầu màu nâu xanh bấp chân từ.

Hấn tuy là linh thể, nhưng là ta nhưng lại có Đóa Đóa cùng kim tằm cổ trợ giúp, ôm đồm vừa vặn, túm xuống, bắt nó đầu to nên ở trên bàn trà, phanh mà thoáng một tý rung động. Lúc này Tiêu Khắc Minh bùa đã muốn thiêu đốt xong, cái kia tiểu quỷ khó chịu cực kỳ, rõ ràng phát ra hướng chuột đồng dạng "Chít chít chi chi" tiếng kêu gọi phía trước ta nói qua, tiểu không có quỷ dây thanh, giống nhau đều không phát ra được thanh âm nào đến, trừ phi là rất lợi hại, khiến cho không khí cộng minh.

Cái này tiểu quỷ tuy nhiên dùng mê huyền chi thuật hại chết vài người, nhưng là cũng không như ta cùng lão Tiêu hai người, hiển nhiên không phải.

Hấn tiếng thét này, thuần túy là bởi vì bị tạp mao tiểu đạo bùa chi hóa cháy đến linh hồn.

Cái này là linh hồn rỗng giặc, tuyệt vọng tru lên, hết sinh mệnh lực phát ra rên rĩ.

Hấn màu trắng đôi mắt vô thần đột nhiên rồi đột nhiên sáng ngời, chỉ liếc mắt nhìn, đã cảm thấy e rằng so oán độc cùng trái tim băng giá.

Tiêu Khắc Minh một cái bước xa chống đỡ gần, véo lấy pháp quyết, ngón giữa cùng ngón trỏ trong lúc đó lại là một tờ giấy vàng bùa, hấn la lớn: "Tiểu độc vật, tiểu quỷ này chấp oán đã sâu, giữ lại hấn là tai họa nhân gian nhân vật, ngươi ta hôm nay hợp tác, bắt nó siêu độ tính toán cầu?" Cái này quỷ em bé mãnh liệt trở lại, hướng tay phải của ta cánh tay cắn tới, một ngậm cài răng lược răng nhọn. Hấn tuy là linh thể, nhưng là cầm cái này răng nhọn cắn người, người lại muốn trúng cái kia thi độc, toàn thân biến cương, dài khắp nhưng nhưng lông màu đen, không cần thiết hơn một canh giờ liền chết đi, âm độc vô cùng tại đây nói rất đúng cái kia giết qua mấy lần người sống, bái kiến máu tươi tiểu quỷ, nhà của ta Đóa Đóa nghe lời, không phải.

Ta ở đâu có thể làm cho hấn thực hiện được, theo tay vừa lộn, bắt lấy chân, càng làm hấn đầu to hướng xuống lại một ném, tránh đi đi.

Ta rốt cục quyết định, bức này tà ác vật, sao có thể đủ lưu hấn ở nhân gian hại người? Trong miệng hô to đồng ý đồng ý, ngươi lão Tiêu mau mau, không cần phải lại kéo dài. Tạp mao tiểu đạo mới vừa rồi là cần nhắc đến ta nuôi Đóa Đóa, đối với cái này Cổ Mạn Đồng có yêu ai yêu cả đường đi cách nghĩ, nếu là đau nhức hạ sát thủ, sẽ chọc cho đắc ta không khoái, giờ phút này thấy ta phóng lời nói, hô to: "Đúng vậy!" Vừa mới nói xong, cái kia giấy vàng bùa liền tiến vào tiểu quỷ tràn đầy răng nhọn trong miệng, oanh thoáng một tý dấy lên đến.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Đào bảo thượng Cổ Mạn Đồng

Lần này, tiểu quý gọi đắc càng thêm bí thảm rồi, thanh âm kia cơ hồ là cao tần chấn động, đem cả mỗi người lỗ tai đều chấn đau đớn. Hấn ra sức gãy dựa, tượng vừa nổi trên mặt nước cá nóc, các loại quý dị vận vẹo. Trong tay ta cơ hồ tượng bị điện giật đồng dạng, trong nháy mắt toàn thân run lên, cánh tay run rẩy gay gắt, giống như khi còn bé thượng khóa thể dục chạy cự li dài, ngày hôm sau toàn thân cơ đau xót lan tràn, toàn thân vô lực. Ta quát to một tiếng, cắn răng kiên trì lấy túm ở hấn mảnh chân.

Cũng may thanh âm này gần kề chỉ giảng cơ mườì mấy giây đồng hồ, sau đó, tiểu quý này rốt cục đình chỉ gãy dựa, tứ chi đều dưới lên buông lỏng, hấn đầu to cơ hồ thiêu rồi bên, giữ lại bên trên mặt, rõ ràng xuất hiện an tường mỉm cười đến, Tiêu Khắc Minh thấy thế, lập tức ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, thành kính mà bắt đầu thi thâm gia siêu độ vong linh kinh quyết, bắt đầu với cúng bái hành lễ.

Lúc này, Đóa Đóa theo ngực ta khẩu hộc một bài trung nhẹ nhàng đi ra, huyền lập trên không trung, ngơ ngác nhìn đồng loại của mình.

Ta cảm trong tay tiểu quý này (Cổ Mạn Đồng) đặt ở trên bàn trà, hấn khí tức cận tồn một ít, không sót đến bên đầu lâu, con mắt thẳng vào nhìn xem hiện ở giữa không trung, tượng Thiên Sư cực cùng giống nhau Đóa Đóa, hấn rốt cục đành dậm một ít khí lực, duỗi ra nho nhỏ tay, giờ lên, muốn đi kiểm tra Đóa Đóa, Đóa Đóa đáp xuống muốn đáp tay của nó.

Ta giữ nằng lại, lắc đầu.

Tiểu quý này Cổ Mạn Đồng trên người, toàn bộ đều là Tiêu Khắc Minh khởi động bùa chi lực, Xích Diễm hung mãnh, không nghĩ qua là tự thiêu đốt sẽ tới Đóa Đóa tại đây, cái kia cũng không hay.

Tiểu quý nằm, hỏa tiếp tục cháy lấy thân thể của nó, vượt qua bên này mặt, đem cả thân hình cho đốt gấp, ta chăm chăm vào ánh mắt của nó xem, màu trắng trung xuất hiện một ít điểm đen, bên trong rõ ràng toát ra rất nhiều cảm tình, ta chăm chú đọc, tựa hồ là tiếc nuối, hay hoặc giả là hâm mộ,

Đau khổ, giải thoát cùng với cái khác cái gì tâm tình ta theo không có nghĩ qua có thể theo một chút như vậy nhi trong ánh mắt đọc hiểu nhiều như vậy gì đó đến.

Trong nội tâm không hiểu chính là đau xót.

Tay bị chăm chú lôi kéo, Đóa Đóa nhìn nhìn đốt đốt thành tro bụi tiểu quý, lại nhìn một chút ta, trong ánh mắt tựa hồ có thiệt nhiều nước mắt.

Ta suy nghĩ, nếu như Đóa Đóa không có đụng phải ta, La bà bà một thân tử, nói không chừng liền cùng trước mắt tiểu quý này đồng dạng, gặp sơ mườì năm liền bị gió lạnh rửa, không bao lâu tự nhưc đầu thân thể nhỏ, biến thành tà ý vật, đánh mất thần chí đi hại người, bị ta hoặc là Tiêu Khắc Minh người như vậy cho đuổi bắt đi, thiêu tẫn linh hồn, trọn đời thoát thân không được? Ta chỉ tưởng tượng, đã cảm thấy đáng sợ, không khỏi nắm chắc nằng phần nộn bàn tay nhỏ bé.

Tiểu quý rốt cục thiêu đốt hầu như không còn, trở thành xám phi, dư không trung, nhưng có hấn thê lương gào thét.

Đáng thương, đáng hận...

Đóa Đóa nhìn thoáng qua ta, phút chốc thoáng một tý bay vào hộc một bài trung.

Sự xuất hiện của nằng, không có bất kỳ năng lực Dương quản lý, Lưu ca cùng Mẫn Hương cũng không có nhìn thấy, tạp mao tiểu đạo thấy được, hướng ta lách vào chớp mắt, cười, ta không biết nụ cười này làm sao đến đây, chỉ là cảm giác hèn mọn bị ôi, có dự cảm bất hảo xuất hiện.

Hết thấy xong, tại chỗ ba người lúc này mới kịp phản ứng, Dương quản lý một cái tát phiến tại Mẫn Hương trên mặt, chửi ầm lên, dùng che dấu trong lòng mình cực độ khủng hoảng, Lưu ca đã muốn vọt đến một bàn công tác bên cạnh, án lấy mặt bàn xương tay tiết đều thanh rồi, hiển nhiên nội tâm cũng sợ đắc rất, mà trên mặt hấn toát ra tái nhợt thần thái, hiển nhiên không giống như là một cái trải qua ma quỷ huấn luyện bộ đội đặc chủng.

Mẫn Hương bị một cái tát phiến ngã xuống đất, lên tiếng mà kêu khóc.

Sự tình đã xong, Dương quản lý cực lực mà cảm tạ chúng ta, nhưng mà lại nửa điểm không có đề cập thù lao một chuyện. Ta còn tốt, Tiêu Khắc Minh lại canh cánh trong lòng. Dương quản lý cực lực mời chúng ta ngày mai đến gặp một lần bọn hấn Đại lão bản, một cái tôn hiệu viết Đoàn thúc gia hòa bọn hấn lão bản nhất yêu thích chúng ta như vậy kỳ nhân dị sĩ, cầu hiền nhưc khát. Ta chối từ, đưa ra phải đi về rồi, để tránh chậm trễ ngày mai đại sự. Tiêu Khắc Minh không muốn, không trả tiền coi như xong, nhưng là đã phía trước nói hấn đêm nay ở chỗ này tiêu phí miễn đơn, hấn tự nhiên không muốn bỏ qua cơ hội, liền rướn cổ lên, không chịu theo ta đi, ồn ào lấy muốn lưu lại.

Dương quản lý vỗ ngực bảo hôm nay trên trăm vị Giai Lệ tùy ý tuyển, tùy ý chọn, đều tính toán công ty trên trường.

Cái này tạp mao tiểu đạo miệng lập tức liệt đặc cực lớn, không thể chọn.

Việc này đã xong, đến tiếp sau là báo động còn là cái gì cái khác, ta không biết được, xông xáo bên ngoài nhiều năm, ta tự nhiên biết rõ cái gì là chính mình cai, cái gì là không nên quản, ta không cầm tiền lương, cũng không phải siêu nhân, trào hết quý, trở lại khách sạn ngủ chính là, còn lại cái kia đã là vượt qua năng lực ta phạm vi sự tình. Tạp mao tiểu đạo không đi, ta cũng vậy không bắt buộc, chính mình khóa khăn áo, đi ra ngoài.

Đi ngang qua lầu hai hành lang, ta thấy đến có một nữ tử thân ảnh hết sức quen thuộc, cẩn thận nhìn, nguyên lai là Vương San Tinh, tựa là trước kia A Căn thăm mền nhân viên cửa hàng tiêu muối, về sau vì bạn trai cùng cuộc sống của mình xuống biển chính là cái kia. Trước kia nghe nói là ở làm lâu Phụng, đội du kích làm việc, hiện tại rõ ràng trà trộn đến Giang Thành bên cảng hộp đêm, xem ra, đã là gia nhập chức nghiệp hóa, chuyên nghiệp hóa đội ngũ. Mặc dù là người quen, nhưng là ta nhưng không có một ít đi chào hỏi cách nghĩ, nghĩ đến năng thấy ta cũng vậy xấu hổ, vì vậy bước chân không ngừng đi.

Phản hồi khách sạn trong phòng, đã là rạng sáng thời gian, ta lại tắm rửa một cái, sau đó trở về trên giường, cho Đóa Đóa tri chú cầu nguyện.

Kết quả triệu hoán mấy lần, tiểu nha đầu này rõ ràng không có đi ra. Ta kỳ quái, hôm nay như thế nào có chút không nghe lời.

Ta cường chế đem nàng kêu đi ra, nàng trừng ta liếc, khua lên bàn tay nhỏ bé, nha nha nha, hướng ta kháng nghị. Ta kỳ quái, này làm sao cái tình huống? Lúc này kim châm cổ cũng đi ra, học Đóa Đóa, hướng ta trừng mắt. Hai cái Tiểu chút chút xông ta thị uy hồi lâu, thân thể uốn éo, chạy đến mặt khác một bên bản thân đi chơi. Ta đây mới nhớ tới, chớ không phải là Đóa Đóa tại tức giận ta cùng lão Tiểu phối hợp với, đem bà vừa rồi cái kia tiểu quý cho siêu độ rồi?

Khó trách vừa rồi cái kia tạp mao tiểu đạo coi trọng ta ý vị thâm trường mà cười đầy, nguyên lai hẳn là sớm đã đã liệu đến Đóa Đóa sẽ có cái này phản ứng.

Đúng vậy... Đúng vậy bắt được Mẫn Hương cái kia Cổ Mạn Đồng, cùng Đóa Đóa cùng nhau chơi đùa cái kia mập côn trùng không phải cũng có một phần sao?

Vì cái lông cùng hẳn khiến cho vui vẻ, lại đối với ta giường nham múa vuốt đây này?

Tiểu quý đầu đám bọn họ tâm tư, thật đúng là vô cùng khó đoán nì.

Ngày thứ hai ta thức dậy rất sớm, kéo ra bức màn, trời nắng, có rất trong trẻo nhưng lạnh lùng mặt trời.

Thông qua sắt thép xi-măng rừng rậm khoảng cách, có thể trông thấy xa xa biển, ta trước kia thị lực mới 4. 6, nhưng bây giờ so 5. 2 còn muốn lợi hại hơn, rất xa bờ biển, có màu trắng sóng biển trực nước mà đến, đó là một đầu bạch tuyến, phụ giúp vẫn đục nước biển. Bên này biển cũng không thanh tịnh, hoang vắng đục, cũng có rất nhiều đồ bỏ đi, nhìn xem làm cho người ta thất vọng. Xa xa là Macao, cái kia là một cái tắc đất tắc vàng khu, nhìn qua kiến trúc phần lớn là lại cao lại chật vật, khoảng thời gian cũng rất nhỏ, cùng bên này đối lập, có điểm đặc sắc.

Mò mò ngực hộc một bãi, Đóa Đóa đã muốn trở về, nàng ngày hôm qua cùng mập côn trùng chơi phải cao hứng, cố ý không để ý tới ta, nhưng là cuối cùng vẫn là hôn rồi trán của ta xuống. Bởi vì mập côn trùng về nhà, ta liền cho không ngủ thực, có thể cảm giác được mềm quả đông lạnh đông dạng xúc cảm.

Nàng đã lại cái kính, vẫn như cũ là cái kia nhu thuận đáng yêu tiểu cô nương.

Trong nội tâm của ta tràn đầy ý nghĩ - thương xót, quyết tâm nhất định phải cho nàng tìm về địa hồn, khôi phục trí nhớ. Như có khả năng, thậm chí có thể giúp nàng cải tạo thân thể, hoặc là đầu thai, một lần nữa hưởng thụ làm vì một người bình thường khoái hoạt cuộc sống. Ta hi vọng nàng có thể nhảy có thể nào, có thể nói chuyện, phát ra chuông bạc giống nhau tiếng cười, có thể tự do hưởng thụ cái kia sưởi ấm ánh mặt trời, tượng bình thường tiểu hài tử đồng dạng sách biết chữ, khoái hoạt phát triển, có lẽ, lớn lên về sau còn gặp được một cái hiểu nàng nam hài tử, kính nàng yêu nàng thương nàng, tổ chức gia đình, trải qua khoái hoạt cuộc sống...

Nghĩ như vậy, ta đột nhiên có một loại ghen ghét người nam kia hài tử cảm giác.

Cái này cũng hứa, chính là từng cái làm vì phụ thân đối đãi nữ nhi của mình bạn trai tình cảm a? Hay hoặc giả là...

Tám giờ rưỡi sáng, Tiểu Khắc Minh cái này tử đạo sĩ còn không có trở về tiểu tử này sớm muộn có một ngày hội tỉnh tận người vong, có một lần cùng hắn đàm về thân tượng, ta nói thân tượng của ta là Tiền Chung Thụ, học rộng tài cao, ta cho là hắn thân tượng là Tam Thanh tổ sư hoặc là lão đan, Quý Cốc tử đầu rồi, không nghĩ tới hắn rõ ràng nói với ta là NBA vĩ đại nhất sao bóng đá một trong Trương Bá Luân, cái này thiệt tình để cho ta kỳ quái, tiểu tử này không giống như là thích xem thể dục tiết mục người, không nghĩ tới lý do của hắn, lại là cái kia hàng nghe nói cùng hai vạn nữ nhân phát sinh qua quan hệ...

Ta không có đợi lát nữa hắn, ăn phụ cận trà lâu ăn được sớm một chút, chín giờ thời điểm, Tần Lập gọi điện thoại tới nói đến tám châu cảng, vì vậy ta đi ô-tô đi đón hắn. Nhận được Tần Lập, cũng không có quá nhiều hàn huyên, hắn liền trực tiếp mang ta đi nói có mười năm hoàn hồn thảo người ta. Cái kia là một cái loại nhỏ vườn cây, tư nhân, tại một cái tên là con la hoang đảo trên bán đảo, bốn phía hoang vu.

Khi ta cùng Tần Lập tìm được rồi cái kia gia chủ nhân lúc, hắn nhiệt tình mà tiếp đãi chúng ta, chúng ta nói là Cố Hiến Hùng lão bản giới thiệu tới, hắn lập tức gọi người bị trà ngon, nói Cố lão bản bằng hữu, tựa là bằng hữu của hắn, có lời gì nói thẳng.

Ta nói nghe giảng ngài có một cây 10 năm trở lên hoàn hồn thảo cây, muốn nhìn một cái.

Như thế, cái kia có thể hay không chuyển nhượng cho ta.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cầu thảo bị cự, làm sao bây giờ?

Đòi hỏi mười năm hoàn hồn thảo chủ đề vừa mới nói ra, hấn sắc mặt một châu, xem ta, thật khó khăn bộ dạng.

Trầm mặc một hồi nhi, hấn kiểm một chút ngôn ngữ, sau đó nói cái kia cây hoàn hồn thảo, vốn cũng không phải là cái gì trân quý ngoạn ý chơi đùa, chỉ là rất thưa thớt khó gặp, hấn cũng lúc trước cảm thấy kỳ lạ quý hiếm, liền từ nam ninh cấy ghép tới, vốn cũng không có nghĩ đến sống sót, không có nghĩ rằng mọc còn có phần đòi người ưa thích, một mực sinh trưởng nhiều như vậy năm, đương làm cỏ dại giống nhau. Vốn người nếu là buổi sáng một tuần lễ đến, đã Cổ lão bản bằng hữu, đưa tiền người chính là, đúng vậy bốn ngày trước kia, có một giai có thể Nhật Bản lão tới đi thăm du ngoạn, nói hấn muốn, một phen cò kè mặc cả, vậy mà dùng 100 vạn thành giao, kia Nhật Bản lão trước nộp 10 vạn tiền đặt cọc, sau đó trở lại đi mời người đến cấy ghép, ngày kia đi ra, cho nên...

Hấn cuối cùng rất hổ thẹn nói, tuy nhiên hấn từ trước đến nay thù hận người Nhật Bản, nhưng lại cùng nhân dân tộc nhưng lại tình cảm thâm hậu, cái này tiểu vườn cây ngày bình thường tiêu dùng cũng lớn, nhập bất phụ xuất, hấn dần dần cũng duy trì không được nữa, như có thể có được như vậy một số lớn tài chính ủng hộ, hấn cũng có thể giảm bớt một đoạn thời gian.

Lời nói nói đến đây cái phân thượng, cơ bản cũng là không có đùa giỡn rồi, về sau ta nói ra, trước đi xem một cái mười năm hoàn hồn thảo là cái dạng gì nữa trời yêu cầu, cũng bị chủ nhân từ chối nhã nhặn, hấn hiển nhiên là nhận định cuộc làm ăn này không thể bị phá hư, sợ ta sinh ra ác ý, cho nên tựu có vẻ hết sức cẩn thận. Đương nhiên, hấn cũng không có chần, lấp, bịt tất cả môn, bụng trà tiền khách thời điểm, hấn nói Lục Tả tiên sinh, người nếu là có tâm, có thể cũng cầm 100 vạn đến mua, người Nhật Bản cùng người Trung Quốc, ta tự nhiên là ưa thích cùng người Trung Quốc việc buôn bán. Hai ngày thời gian, người nếu có tiền, cứ việc tới, ta cho người chính là a.

100 vạn trong nội tâm của ta đáng chết, tuy nhiên trước kia chuyển nhượng công ty cổ phần có chút tiền dư, nhưng là nhiều như vậy... Trong tay ta đầu nơi nào sẽ có? Chính là lập tức trở về đi, bán phòng bán xe, chuyển nhượng công ty cổ phần, cũng tới chi không kịp ah?

Ta cùng Tần Lập ra vườn cây, ta ngồi xổm xe bên cạnh con đường bên cạnh, Tần Lập cũng ngồi xổm xuống, điểm một điếu thuốc đưa cho ta.

Ta khoát tay, nói không biết rút. Tần Lập cảm thấy có chút không có ý tứ, dù sao cũng là hấn mang đến người, đúng vậy gia chủ này người bên ngoài khách khí, nhưng là thực chất bên trong nhưng lại một bức cự người ngoài ngàn dặm thái độ, quả thực làm cho lòng người ở phía trong khó chịu. Ta không hút thuốc lá, hấn tựu chạy tới dưới cửa núi, đem bả cái này điếu thuốc hút xong, về sau, thuốc lá bờ mông vút trên mặt đất, hung hăng mà nghiền, sau đó hỏi ta, muốn hay không nói cho Cổ lão bản một tiếng, nếu thật vô cùng cần cái kia đồ bỏ thảo, lại thiếu tiền lời mà nói..., có thể tìm Cổ lão bản mượn tạm một điểm.

Ta nói không cần, lúc này gió biển thổi vào, mang theo một ít ẩm ướt cùng mùi, ta đứng lên cười, nói súc vật, cái gì ngoạn ý chơi đùa, chân trời xa xăm nơi nào không có thơm, chẳng phải một cây thảo mà thôi sao, không có tiền, lão tử chưa hấn lấy không được sao? Chê cười!

Tần Lập chỉ cho là ta tại phát tiết tức giận, cười hắc hắc, không nói lời nào.

Lái xe trở về, trên đường ta hỏi Tần Lập bè bọn đừng vội? Hấn nói khá tốt, bè bọn cũng không phải bè bọn, chỉ là gần đây Cổ lão bản công ty đang làm cuối năm kiểm kê, rất nhiều chuyện ngàn đầu vạn tự, tương đối phiền toái, nghe hấn nói như vậy, vì vậy ta trực tiếp đem hấn kéo đến tám châu cảng, nói huynh đệ ta sẽ không mời người ăn cơm, lần sau gặp mặt, không say không về. Hấn nói Lục Tả người là Cổ lão bản coi trọng người, lại là thân đều kỳ thuật, bận rộn là tất nhiên, người nếu có không, tùy thời tìm ta, uống rượu ăn cơm, tùy tiện chọn lựa địa phương.

Ta vỗ vỗ bờ vai của hấn, nói thực không có ý tứ, mệt nhọc hấn một chuyến tay không.

Tần Lập rời đi, mà ta tắc chính là nhìn xem hấn đi xa bóng lưng, đứng yên trầm mặc.

Muốn nói ta cùng Tần Lập trong lúc đó, kỳ thật vẫn có một đoạn câu chuyện: năm kia thời điểm, ta đi theo Cổ lão bản cùng một chỗ chạy qua vài cái cốc sinh ý, hấn rất thương thức ta, muốn đề bạt ta làm trợ thủ của hấn. Về sau bị Tần Lập khiến thủ đoạn cản trở, cụ thể là cái gì tựu không nói, dù sao về sau sẽ không thành. Bất quá Cổ lão bản coi như không tệ, lại đem ta giới thiệu cho hấn biểu đệ A Căn, cùng một chỗ bàn cái cửa hàng, làm chút ít sinh ý.

Nói thật, Tàn Lập thù đoạn kỳ thật ta là đã nhìn ra, bắt quá ta không có lên tiếng.

Hắn lại tự cho là đắc kế. Kỳ thật, ta cũng không có quá trách hắn, người chí hướng bất đồng ư, hắn ưa thích cái loại này tại Cổ lão bản trong công ty "Dưới một người, trên vạn người" cảnh tượng cảm giác, hắn cảm giác mình là nhị bá thủ (kỳ thật có mấy cái phó tổng), nhưng trong mắt ta thì phải là cái chân chạy làm việc lật vặt việc, xa xa không kịp ta tại Đông Quan cùng A Căn kết phùng, chiều mộ mấy cái lạnh lợi tiểu gia hỏa cùng thuận mắt muội tử đương làm thủ hạ, qua tiểu lão bản cuộc sống tới an nhàn.

Hắn ưa thích cảnh tượng, phồn hoa cùng nghênh đón mang đến hư vinh, mà ta, tắc chính là ưa thích tại một cái tiểu địa phương ở phía trong lẳng lẳng hưởng thụ cuộc sống.

Trong lòng ta, một người là không tự do, một người là tự do, tự nhiên không khó lựa chọn.

Về tới khách sạn, ta ngồi trong phòng nghỉ một lát nhí, sau đó đi phụ cận trong thương trường mua màu xám đen trang phục leo núi, lông nhung mũ, màu trà kính mắt và khẩu trang, sau đó mua bội số lớn độ quân dụng cấp bậc kính viễn vọng, những này trang bị làm đủ hậu thay. Lúc trở lại ta thấy đã có thuê xe đạp quầy hàng, tại tình nhân đường rìa đường. Ta không có lái xe, thừa lúc xe công cộng đến đó cái quầy hàng phụ cận hạ, thời tiết lạnh, sạp sinh ý cũng không nhiều, trải qua cò kè mặc cả, chủ quán quyết định dùng 30 đồng tiền mỗi tiếng đồng hồ giá cả, thuê cho ta.

Nói thật, có lẽ hay là rất quý, ta thiệt tình đau lòng ah!

Hai giờ chiều khoảng chừng gì đó, ta cưỡi xe hoàn du con la hoang đảo. Cái này đảo không lớn, đứng ở đối diện bốn cảnh trên núi xem xuống đến, cũng chỉ có nho nhỏ một khối. Ta rất nhanh liền đi tới cái này tư nhân vườn cây phụ cận, một bên giả bộ như du ngoạn, một bên thừa dịp người không có chú ý, khảo sát địa hình, nghiên cứu lộ tuyến. Nhưng là do không biết cái kia cây mười năm hoàn hồn thảo tài bồi ở nơi nào, cho nên không có mục đích, một mảnh ngây thơ.

Ta có chút nhí gáp, cái này vườn cây nói lớn không lớn, nói nhỏ còn thật sự không nhỏ, bên ngoài trong phòng, đủ loại thực vật đoá hoa còi mủ, có mai vàng, ngoài có phần hoa vàng, bên trong có Tử Văn, xác nhận quý báu khánh khẩu mai vàng, theo lý thuyết loại này cây nên vậy tại Tàn Linh trung bộ, xe buýt khu to như vậy khu tốt nhất, phân bố tại Thiểm Tây, Hồ Bắc đợi ở vào phương bắc khu, có thể lúc này nhìn thấy hắn hoa mỹ màu vàng tách ra, nói rõ chủ nhân nơi này, một cái chỗ trống rằng lão nam nhân vẫn còn có chút bồn sự.

Ah, đúng rồi, hắn gọi là Hồ Kim Vinh.

Như vậy, nói không chừng Đoá Đoá phải cần mười năm hoàn hồn thảo, thật sự có khả năng xuất hiện ở tại đây.

Trong nội tâm của ta vốn có chỗ cố kỵ, buổi sáng ta tới tìm được, bị cự, nhưng là nếu như trong đêm buổi cô này được mất đi, cái này chỗ trống Nha Nhi chủ nhân tất nhiên sẽ nghĩ đến là ta trộm. Hắn vốn là cũng không để ý cái này một cây vật không ra gì, nhưng là giờ phút này, buổi cô này giá trị 100 vạn, đó là kim đồng đồng đều không đổi được, hắn cái đó sẽ bỏ qua, đến lúc đó ta chắc chắn phiền toái. Mà giờ khắc này ta lại đã đợi không kịp, nếu thật có, những vật khác đều tốt chuẩn bị, Đoá Đoá triệu hồi địa hồn phương pháp cũng chỉ thiếu nợ một cái lương thần cát nhật.

Ta đợi không được, Đoá Đoá cũng đợi không được, cái kia dài dòng buồn chán thời gian.

Kỳ thật biện pháp tốt nhất là mua được bên trong hai cái công nhân hắn một người trong, cho đến ta cụ thể tin tức, sau đó lại hành động. Nhưng là ngày kia người Nhật Bản sẽ tới cầm hàng rồi, ta không có thời gian. Nghĩ tới đây, ta không khỏi hận nổi lên cái kia lên ào ào giá thị trường gia hỏa đến. Nói thật, ta là một người bình thường thanh niên, rồi hướng Nhật Bản quốc gia này diện ảnh và truyền hình nghiệp (ta là nói Nhật kịch cùng Anime, các người đừng nghĩ sai lệch), thập phần hâm mộ năm đó xem « một lít nước mắt » lúc, ta đứng vậy rất ưa thích Sawajiri Erika ah (đáng tiếc về sau gả cho một cái gần năm mươi tuổi nhà quay phim). Đương nhiên, ta cũng vậy đối với quốc gia này chính khách cùng hữu quân cũng thập phần khó chịu, nhưng tổng thể mà nói, ta không biết loạn khai mở địa đồ pháo, đi không lý trí mà lung tung thống hận hắn.

Chính như ta trước kia nói đồng dạng, thế giới này, chỗ nào đều có người tốt, cũng đều có người xấu.

Nhưng là bây giờ, ta tự đáy lòng mà thống hận cái kia làm loạn người Nhật Bản.

Ta tại con lừa đảo đợi cho dưới buổi trưa ba điểm, không sai biệt lắm họa về tốt rồi bản đồ địa hình, khảo sát lui lại phương án cùng một ít khẩn cấp biện pháp. Trở về còn xe đạp thời điểm, một giờ hai mươi tám phút đồng hồ, chủ quán gắng phải tính toán hai ta cái giờ tiền, một phen cò kè mặc cả dùng 50 Nguyên Thành giao. Ta lại xe công cộng phản hồi khách sạn lúc đã là năm giờ chiều khoảng chừng gì đó, trở lại gian phòng, phát hiện một cái khác phổ trên giường nằm sấp lấy tạp mao tiểu đạo, chính nằm ngáy o.. o....

Ta một cước đem hắn đạp tỉnh, hỏi hắn buổi tối có hoạt động, có đi không?

Hắn mơ mơ màng màng, miệng bên cạnh còn giữ nước miếng, nhếch miệng, phục hồi tinh thần lại hỏi đi nơi nào, làm cái gì?

Ta ngồi xuống, đem bà sự tình một năm một mười theo sát hắn nói về đến. Tiêu Khắc Minh hết sức tức giận, mắng to, vốn là mắng cái kia cây vật viên chủ nhân thấy lợi quên nghĩa, trừ hàng đầu cơ tích trừ, rồi sau đó lại mắng cái kia đồ chó hoang người Nhật Bản, nhiều loạn xã hội thị trường trật tự, vốn ven đường có đại giống nhau thực vật, cũng không phải quý báu Lan Hoa, hơn mười khối, mấy trăm khối, nhiều thì hơn vạn, trực tiếp nắm bắt thì tốt rồi, làm một cái 100 vạn, đây là hù dọa ai đó? Nhật Bản không phải rất khôn khéo sao, lúc này làm sao lại vờ ngơ ngẩn nữa nha?

Cuối cùng hắn tổng kết, nói Nhật Bản nhiều tiền phạm vào ngục, vườn cây thấy lợi đã quên tâm.

Ta nói đúng đặc đảo rất tinh tế, nhưng kế tiếp làm sao bây giờ? Phải biết rằng, vì Đóa Đóa, cái kia cây mười năm hoàn hồn thảo, ta đúng vậy tình thế bất buộc, nhất định phải nắm bắt tới tay.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Ban đêm trộm vườn cây

Tiêu Khắc Minh hồ đồ không thèm để ý, phát phát tay, đồng dạng nói có cây đóa hoa, chính là tư thiên địa tinh hoa mà sinh, cũng không phải là một người một nhà vật, thứ này, bộ một câu cách ngôn, gọi là có mà đức người cư chi. Cái gì gọi là có đức người, ta xem tiểu độc vật loại người như người theo bề ngoài đến nội tâm đều thiên lương tiểu tử, tự nhiên là chọn lựa đầu tiên. Hắn không để cho, chúng ta chưa hẳn không thể đi trộm sao? Yên tâm, ta lão Tiêu đêm nay cùng người đi đến một lần, định cầm lại đến.

Ta nói cái này tạp mao tiểu đạo hôm nay như thế nào đột nhiên chuyển tính tình, nhiệt tình như vậy.

“Nhưng là...”

Quả nhiên, hắn lời nói xoay chuyển, “Nhưng là” hai chữ lập tức lại toát ra miệng, ta biết rõ hắn tự cái này cầu tính tình, vì vậy nghe hắn bày “Nhưng là, bản đạo đối với Đóa Đóa cũng là thập phần yêu thích, ta không thể đoạt người chỗ yêu, chỉ cầu tiểu nha đầu này có thể bái ta đương làm cha nuôi, để cho ta cũng hưởng thụ hưởng thụ vài ngày có một nữ nhi ngoan thời gian.”

Ta không có để ý đến hắn, đem bả dày đặc quần áo cời, chuẩn bị đi ăn cơm.

Hắn thấy ta như vậy, vội vàng lời kéo ta: “Ai, ai, ai... Người cái này người làm sao như vậy? Cái này cha nuôi không phải cái loại này cha nuôi, ta là thật tâm muốn có một con gái ah?” Ta trở lại hắn một câu: “Bản thân sinh đi.” Nói xong ta đi nhà hàng ăn cơm, hắn rời giường đến, thay đổi một thân mới trường bào, đuổi theo đi theo ta đằng sau vừa đi vừa nói chuyện: “Ta muốn sinh, cũng dường không xuất ra tượng Đóa Đóa như vậy nghe lời con gái ah... Ai người chờ một chút ah, đi vội và như vậy cảm giác sao? vãi lúa!”

Tuy nhiên tạp mao tiểu đạo nói không đi, kết quả đến chín giờ tối, hắn lại cùng lấy ta hấp tấp nhì đi ra ngoài.

Ta dặn dò hắn đổi thân người bình thường y phục mặc, vì vậy hắn biết nghe lời phải, làm thân màu đen quần áo thể thao, ta xem xét, chính thể cảm giác tượng trung học thể dục sư phụ, so với kia thân đạo sĩ bảo thuận mắt nhiều hơn. Một tháng phần, gần biển Giang Thành cũng đã lạnh, nhất là gió biển vũ vũ thổi mạnh, làm cho người ta cảm thấy theo trong đáy lòng tự bốc lên hàn. Hai người chúng ta người ngồi ở trong xe, đối con lừa đảo đối diện ven biển đại đạo bên cạnh, động cơ không ngừng, có thừa ôn, như cũ lạnh.

Ta tìm tới buổi chiều mưa Giang Thành địa đồ, nói vốn muốn cho kim tầm cổ hoặc là Đóa Đóa tiến vào vườn cây, sau đó trực tiếp nhổ ra thảo xong việc, kết quả không biết phương vị, hai cái tiểu gia hỏa không biết, làm việc cũng không đáng tin cậy nhất là kim tầm cổ. Kỳ thật vốn ta có thể cộng hưởng kim tầm cổ tâm mất, sau đó điều khiển. Nhưng là ta cùng hắn, đều không có đặt tới cảnh giới kia.

Như vậy, hiện tại chỉ có thể chấp hành thứ hai phương án, thì phải là vì sao bí mật lên vào đến trong đó.

Nói tới chỗ này, Tiêu Khắc Minh lập tức nhắc tay, nói ta phụ trách... Tiếp ứng người.

Ta nói ta đằm mảy, ta vốn đã bị đánh tính toán cho người cái này không đáng tin cậy tạp mao tiểu đạo đến phái thượng công dụng, người không cần lo lắng như vậy. Sau đó ta đem bả tiến viên lộ tuyến, lui lại lộ tuyến, sau đó một ít hành động chi tiết, tỉ mỉ một lần nữa vuốt tốt một lần, sau khi kết thúc, ta hỏi hắn Dương quản lý chỗ đó liên lạc tốt có hay không, hắn nói không có vấn đề, không tại sân chứng có lão Dương cùng Lão Lưu cũng đã đáp ứng cung cấp.

Ta lấy ra bình thường hoàn hồn thảo hình ảnh cho hắn xem, nói mục tiêu của chúng ta trường như vậy, nhưng là mười năm hoàn hồn thảo, nhị đực qua sáu, chỉ nhị thỏ đoàn nhất trí, thảo thân hiện lên màu tím. Hắn xem qua, đã nói tượng đồ chơi này ở nơi nào cũng đã gặp. Ta vội hỏi ở nơi nào, hắn gãi đầu, không biết tại Sơn Tây hay là đang Thiêm Tây. Ta nói cái rầm a, thứ này giống nhau sinh trưởng tại phía nam, người nói Vân Nam, Quảng Tây to như vậy, ta còn tin tưởng, Sơn Tây? Trường chân thành tình mới chạy loạn nì. Hắn hỏi tượng, hồi lâu không có phóng cái rầm đi ra.

Hiện tại mới mười giờ, còn sớm, chúng ta phải chờ tới ba giờ sáng tái hành động, lúc kia, đúng lúc là người nhất vậy hăm thời gian.

Vừa nghĩ tới rạng sáng ba bốn điểm, ta liền cho sẽ nhớ khỏi mình ở quê quán núi xanh giới công việc trên lâm trường thủ lâm trong phòng, ngồi chễm hễm chờ con lừa lùn sự tình, không biết như thế nào, không hiểu tự có một loại điềm xấu kỳ quái dự cảm.

Có lẽ là ta quá quan tâm rồi, cho nên mới phải như vậy đi?

Ba giờ sáng, hàn lộ hàng, ánh trăng chìm vào trong mây, đại địa một mảnh hắc ám. Nước biển phát đá ngầm, truyền đến một hồi lại một hồi tiếng sóng biển, con la hoang đảo, hai cái bóng đen tại hành động. Cái này hai cái bóng đen thân hình kiện tráng, bước nhanh như bay, im ắng, tại vòng xoay đường đất thượng bay đi lầy, chỉ chốc lát sau, tựu tiếp cận một cái bất quy tắc khu vực.

Cái này vây quanh lưới sắt khu vực, chính là con la hoang đảo tư nhân vườn cây.

Cái này hai cái bóng đen, trong đó có một cái ta.

Một cái khác, là tạp mao tiểu đạo.

Hai người chúng ta ngồi xổm vườn cây phía nam lưới sắt bên ngoài, nhìn cách đó không xa cái kia tòa nhà công trình xây dựng ở phía trong có lò mờ đèn, gió biển thổi lấy lộ thiên vườn cây đèn treo, một lay một cái, chap chòn bóng cây, nhánh dây loạn sáng ngời, tượng nữ nhân tóc. Đại khái 10', có một công xuống lấy thân thể ông cụ già đi qua, hẳn là Hồ Kim Vinh (chỗ trống rằng vườn cây chủ nhân) muộn ban đêm công nhân. Cái kia ông cụ già có chút sinh bệnh rồi, ho mãnh liệt thâu, một bên khục một bên hùng hùng hổ hổ mà, nói các người những này quý hải tử, lần cầu đi, lần cầu đi...

Ta cùng Tiêu Khắc Minh hai mặt nhìn nhau, đây là cái gì lời nói thường nói? Gọi hồn? Có lẽ hay là la rầy quỷ vật?

Lão đầu nhi này còn rất mê tín.

Tiêu Khắc Minh nói giả trị trăm vạn hoàn hồn thảo, cá nhân hẳn cho là nên sẽ đặt tại cái kia lộn trong phòng, khả năng nhất chính là trong phòng ngủ, ôm ngủ. Ta lắc đầu, nói điều đó không có khả năng, mười năm này hoàn hồn thảo là chủng hình dáng vòng mạch, chu mạch năm đầu, cuống lá dài 2. 5~4 centimet, tròn dẹp hình, hẳn có một tập tính, chính là cần tiếp đất khí. Cái gì là tiếp đất khí? Chính là cây muốn một mực sinh tồn tại thổ địa ở phía trong, không thể cấy ghép đến chậu hoa thổ nhưỡng ở phía trong đến, vừa ly khai địa mạch, hôm sau sẽ gặp chết héo, công hiệu hoàn toàn biến mất, không dùng được, dùng cái dạng gì chất dinh dưỡng đều không được.

Đây chính là vì cái gì người Nhật Bản không lập tức mua đi nguyên nhân. Cây ghép mười năm hoàn hồn thảo, nhất định phải chuẩn bị một vật, chứng kiến ta trong ba lô mặt túi nhựa có hay không, bên trong tựu trang có.

Hắn hỏi cái gì ngoạn ý chơi đùa? Ta ha ha cười, chính là không nói cho hắn.

Thấy ta thừa nước đục thả câu, Tiêu Khắc Minh xì mũi coi thường, nói cái kia Hồ Kim Vinh có thể theo Quảng Tây cấy ghép đến Giang Thành đến, hẳn hội không hiểu?

Ta chẳng muốn cùng hắn giải thích hoàn hồn thảo cùng mười năm hoàn hồn thảo trong lúc đó, chất cùng lượng biến hóa, thấy kia cái lão hán đi xa, ta đem ba ba lô cho hắn, nói ở chỗ này chờ ta, hẳn nhận lấy, sâu kín nói một câu nói: "Ta như thế nào cảm giác hôm nay gió mát suu suu, thật sự rất quý đi ah, giống như muốn có chuyện gì sẽ phát sinh đồng dạng..."

Ta không có để ý đến hắn, hôm nay gió lớn, nhiệt độ thấp, tự nhiên lạnh. Phụ cận một chỗ xuôi theo sườn núi đại thụ treo cành, đó là ta ban ngày dò xét tốt lộ tuyến, ta bò lên trên cây, hít sâu, một cái thả người tựu phóng qua lưới sắt, sau đó rơi vào trong vườn thực vật. Bên trong bóng đen lắc lư, ta đập trên mảnh vụn bước chân, chậm rãi đi, thả ra Đóa Đóa cùng kim tâm cô, trong nội tâm không khỏi lại tâm thần bất định lại kích động, âm thầm thầm nói: "Mười năm hoàn hồn thảo, ta tới rồi, người ở đâu ở phía trong?"

Kích động như vậy lấy, đột nhiên một hồi thủ, cảm giác tiềm phục tại chỗ tối Tiêu Khắc Minh, sắc mặt có chút quái dị.

Hai cái tiểu gia hỏa cùng ta tâm linh tương thông, cách gần đó, liền nghe chỉ huy.

Kim tâm cô chấn động lấy hẳn mềm mại cánh, suu thoảng một tý tựu bay vào trong phòng, mà ta tắc chính là cùng Đóa Đóa tại bên ngoài tìm.

Giảng thoảng một tý cái này vườn cây địa hình, hẳn do ba bộ phận tạo thành, lớn nhất đương nhiên là bên ngoài, có hoàng đồng, son, giả bình bà, vị chân mộc quần lạc cùng hầu vòng tai, cây bưởi bung, sáng điệp Đỗ Anh một tông trúc đám tiểu quần lạc, gian bên trong khoảng cách còn có sài da churong, đào Kim nương, cây bưởi bung đám thường xanh bụi cỏ; còn có tiểu nhà ảm, cách hơi mờ thủy tinh, có trong phòng ngọn đèn, trông thấy bên trong thực vật phần lớn là một ít chủng loại Hongkong Mộc Lan, văn châu lan, hoàng Dương, mực lan, chuông treo đợi; trừ lần đó ra, còn có một tòa nhà kiến trúc, hai tầng lầu nhỏ, là chủ nhân và công nhân nơi ở, nhưng có ngọn đèn.

Ta chủ yếu tại trong bụi cỏ tìm, vườn cây rất cẩn thận, tại từng cái cây bên cạnh cùng phụ cận đều ghi chú rõ một cái bất mắt đánh dấu. Cho nên những thực vật này ngày thường thiên kì bách quái, lại hoặc đại khái đồng dạng, ta cũng có thể công nhận tình trạng.

Trong vườn thực vật ngọn đèn phân bố tương đối tán, tới gần nhà ảm, nơi ở địa phương sáng ngời, chia tay nơi tắc chính là đen nhánh.

Trên bầu trời tối om, tháng 1 trời lạnh đặc rất, không có trăng sáng, ngay chằm nhỏ đều thiếu, ngẫu nhiên trông thấy một thấp sáng quang hiện lên, đó là trong đêm đi máy bay. Mọi nơi Hắc Ám, nhưng mà còn trùng chít chít chi chi tiếng kêu cũng rất nhiều, theo đạo lý mùa đông còn trùng sớm đã ngủ đông, ở ảm, nhưng mà ở trong đó chỗ phía nam, khí hậu thành tựu ẩm ướt, các loại không biết chủng loại côn trùng một năm bốn mùa đều cũng có.

Thời gian khẩn cấp, ta cũng vậy bất chấp tạp mao tiểu đạo ở bên ngoài hướng ta nhe răng trợn mắt, hóp lưng lại như mèo, bắt đầu có quy luật tìm kiếm. Bởi vì trước đó nghĩ kỹ phương án, ta phụ trách bên trái, Đóa Đóa phụ trách bên phải, kim tâm cô trước đi xem trong phòng nhìn xem, lại chui vào nhà ảm ở phía trong. Có phân công, chúng ta hiệu suất rất nhanh, từng điểm từng điểm mà bài tra.

Qua rồi 10', kim tầm cổ bay ra đến, đến trước mặt của ta bày biện mập mờ mờ, uốn éo uốn éo, sau đó lại tiến vào nhà ẩm đi.

Ta chính tìm kiếm lấy đến phía trước cái kia gốc đại thụ đi xem, đột nhiên nghe được một tiếng rất nặng buồn bức rơi xuống đất.

“Phanh”

Ta trong lòng căng thẳng, vội vàng mèo lấy thân thể chạy tới một cây đại thụ đằng sau, trốn ở trong bóng ma, nằm sấp lấy hướng thanh âm nguyên phát ra địa phương nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Dây leo du động

Cách hơn 10m, theo phía tây qua tới một nhô gầy thân ảnh, cũng là giẫm phải toái bước, lén lút tiếm tới, bởi vì kim tầm cổ nguyên nhân, ta trong bóng đêm xem vật năng lực sâu sắc đề cao, cái kia là một cái toàn thân xuyên đeo hắc người, không cao, tựa hơn một mét sáu một ít, thân thể cực kỳ mềm mại, tượng một chích Hắc Miêu loại linh mãnh.

Hắn che mặt, tốc độ rất nhanh, chỉ chớp lát sau tựa đi tới vườn cây chính giữa một cái cự đại thủy tinh trảo trước phòng.

Cái kia thủy tinh trảo phòng là vườn cây người thứ ba to lớn nhân công kiến trúc, tại bên ngoài, ta ban ngày bá kiến, cảm giác chỗ đó âm khí um tùm, cách đặc xa, lại bị mặt khác thực vật cho che đầy, chỉ có thể nhìn thấy vài điểm lệ màu đỏ. Hoàn hồn thảo dựa theo âm dương học lý luận mà nói, thuộc về dương, ưa thích chiếu sáng cùng ẩm ướt thì khí trời, cùng chính giữa chỗ đó hào khí thấp phần không hài hòa, cho nên ta cũng không có cân nhắc đi nơi nào.

Người nọ là ai? Như thế nào cũng như vậy trùng hợp, nửa đêm lên vào tiến đến, hắn phải làm sao đầu này?

Có người ở, ta tự nhiên không dám lộn xộn, chỉ là lẳng lặng đợi nhìn hắn. Kỳ thật trong lòng của ta cũng có chút khó chịu, cái này giống vậy tại xe công cộng thượng, hai cái tặc đồng thời đem cả tay vươn vào một người trong túi quần, nắm tay, sau đó một loại quý dị cạnh tranh cảm giác tựa tự nhiên sinh ra.

Trong bóng tối, người nọ lặng yên không một tiếng động mà kiểm tra một chút thủy tinh trảo phòng, trên cửa khóa, hắn sờ chút vài cái, không có mở, sau đó từ trong lòng ngực móc ra một cái thật nhỏ thanh sắt hình dáng vật thể, dùng miệng ngậm một cái Vi Quang đèn pin, sau đó đang chuẩn bị mở khóa. Hắn dạng như vậy, để cho ta nhớ tới điện ảnh 007 bên trong cái loại này chuyên nghiệp đặc công hình tượng đến, trong nội tâm không khỏi một hồi kích động, nhưng mà chính ở phía sau, trước kia đi qua lão đầu kia nhĩ dẫn ra cái này cường lực đèn pin lại tuần trở về. Cường quang loạn chiếu, người nọ thoáng cái tựa giống như linh miêu đồng dạng phục (V) trên mặt đất, hướng bụi cỏ nơi bỏ đi. Một đạo ánh sáng hướng chỗ này của ta bắn tới, ta cũng vậy tận lực phục (V) cúi người.

Sau đó nghe được từ xa mà đến gần thanh âm:“... Các người những này quý hài tử, lần câu đi, lần câu đi...”

Ta nghe thanh âm này có chút tố chất thần kinh, không hiểu tựa có một loại khẩn trương cảm giác, lại nói, nếu ta bị bắt chặt rồi, nên giải thích thế nào? Nói trời nóng ngủ không được, tựa bò tiến đến nghỉ ngơi một chút mát? Có lẽ hay là nói tại đây thật đẹp, nghỉ tại cây trong rừng ngủ một giấc? Tiếng bước chân tới gần, thanh âm cũng dần dần lớn rồi, lão đầu kia nói chuyện khẩu âm là phía nam lời nói, nghe được ta có chút ít sốt ruột, đột nhiên, góc áo của ta bị kéo một chút, tâm đều nhảy ra ngoài.

Ta quay đầu lại đi, nguyên lai là Đóa Đóa.

Tiểu gia hỏa này lôi kéo góc áo của ta, dốc sức liều mạng lách đầu, lão nhân kia đang từ phía trước ta đi qua, ta không dám nói chuyện, trừng nòng, làm cho nòng đầu tiên chờ chút đã, nòng chỉ vào thủy tinh trảo phòng chính giữa, hai tay giao thoa ôm ngực, tỏ vẻ lấy sợ hãi bộ dạng. Lão đầu nhĩ kia rút cục đi xa, ta liền hỏi nòng làm sao vậy, nòng không thể nói chuyện, lôi kéo góc áo của ta đi ra ngoài. Ta không cho, bảo hôm nay muốn cho người tìm được, có này mười năm hoàn hồn thảo, người có thể biến thông mình, sẽ nhớ khởi rất nhiều chuyện đến, hơn nữa nói không chừng còn có thể nói chuyện nha.

Nàng tức giận mà xem ta, cắn môi.

Lúc này, thủy tinh trảo phòng đột nhiên đã xảy ra hét thảm một tiếng, ta ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia nhô gầy bóng đen theo trong bụi cỏ nhảy lên đi ra, hắn mất hồn mà mắng to vài tiếng là nam nhân, hơn nữa căn cứ ta nhiều năm trước tới nay xem phim kinh nghiệm mà nói, mắng hình như là Nhật ngữ sau đó móc ra một bả mã tấu, màu đen, mảnh liệt sau này mặt vùng đi, dốc sức liều mạng loạn vùng, phảng phất đã gặp quỷ.

Mượn xa hơn nơi nhà ẩm bên kia ngọn đèn, ta có thể chứng kiến phía sau hân quần tời, dĩ nhiên là mấy cái trưởng thành đại lớn bằng ngón cái màu xanh nhánh dây, trên mặt có thiết nhiều rậm rạp đâm chọc, tượng ngày khấp bên trong xúc tua quái, thập phần linh hoạt, trên không trung múa lầy. Người nọ vung vài dao, lợi lạc đắc rất, chặt đứt vài đoạn, sau đó mọc ra một loại phun sương tề, đi phía trước một phun, màu đen sương mù tràn ngập, cái kia bốn năm đầu múa dây leo tự rụt trở về.

Hắn thấy mình đã bạo lộ, trực tiếp theo trên người lấy xuống một cái bao đến, vọt tới thủy tinh trảo phòng trước cửa hai đại chân, sẽ đem cái kia mông sắt lá cửa gỗ cho đập nát rồi, theo trong bao xuất ra vài thứ gì đến, hướng bên trong ném đi. Trục đêm lão đầu nghe được thanh âm, lập tức kêu to lên: "Có ai không, có người trộm gì đó rồi, có ai không..."

Hắn vừa hô vừa hướng trong lầu chạy.

Trong nội tâm của ta trầm xuống, mẹ đâu rồi, cái này chuyện xấu, sự tình huyền ảo lớn như vậy, đêm nay thượng đều tiêu không dùng được. Ta muốn cái này lập tức lui lại, nhưng là kim tằm cổ còn chưa có trở lại, ta không có cam lòng, trộm nghĩ đến có thể hay không thừa dịp loạn đã cướp một phen, vì vậy định trụ thân thể, yên lặng theo dõi kỳ biến. Đóa Đóa thấy ta không để ý tới nàng, khí ục mà ở một bên, véo ta đùi.

Lão nhân kia hô to một tiếng, lầu người ở bên trong lập tức kinh động rồi, nhiều cái gian phòng đèn cũng lục tục phát sáng lên. Mà thủy tinh trảo phòng bên này lại đã xảy ra một kiện để cho ta đến nay cũng khó khăn dùng quên sự tình: trong bóng tối có chuột chi chi tiếng kêu gọi, sau đó bên trong một hồi Âm Ảnh chấp chôn, giống quỷ ảnh. Cái kia nói Nhật Bản lời nói bóng đen lấy ra cái bọc một cái khác gì đó, tượng phòng cháy bình chữa lửa, so vừa rồi cái kia phun sương tề tốt nhiều, hướng mặt trước mãnh liệt phun, lần này là màu trắng sương mù xuất hiện, rất mạnh, kích đập vào phía trước trong bóng tối.

Thủy tinh trảo trong phòng lộn xộn bóng dáng, phát ra thú con giống nhau gào khóc tiếng kêu to.

Đột nhiên, thủy tinh trảo phòng đèn quang phát sáng lên, giống như ban ngày, chỉ thấy được thủy tinh trảo trong phòng lục ý dạt dào, ở giữa nhất nổ rộ rất nhiều ánh sáng màu điểm lệ, hồng vàng giao nhau, hân diệp giống như luân giống nhau thịt chất cánh hoa, chung quanh vô số nhánh dây múa, giống như vật còn sống. Vườn cây chủ nhân Hồ Kim Vinh cùng lão bà của hắn, trách nhiệm lão đầu cùng một cái cao lớn thô kệch hán tử đều chạy ra, Hồ Kim Vinh nghe được thanh âm này, khóc hô, nói mau dừng tay, người hỗn đản này.

Cái kia cao lớn thô kệch hán tử cùng Hồ Kim Vinh đều dẫn theo một cây lóe điện hỏa hoa tựa như đèn pin, cùng một chỗ xông về thủy tinh trảo phòng.

"Phanh!"

Một tiếng súng vang đánh vào thủy tinh trảo phòng bên cạnh thẳng đứng, cực lớn lực đánh vào đem bà chung quanh thủy tinh chân vỡ, cũng đem bà Hồ Kim Vinh cùng bên cạnh tráng hán kia bước chân cho trấn ngừng. Cái kia kẻ xông vào che mặt, trên tay đột nhiên nhiều hơn một khẩu súng, chỉ vào vọt tới phụ cận hai người, bình tĩnh nói: "Các người tới đây vừa vặn, người, đến bên trong đi, giúp ta đem bà cái này cây phá lá trúc lung hoa màu đỏ trái cây lấy ra."

Hắn chỉ vào cái kia tráng hán, cái kia tráng hán bị lại càng hoảng sợ, giờ hai tay lên chỉ biết là hô đừng nổ súng, đừng nổ súng.

Người này tiếng Trung Quốc nói được rõ ràng, nhưng là phần cuối thời điểm, tổng là có chút vênh lên lưỡi âm, làm cho người ta nghe quái dị. Ta chỉ thán người này tốt mãnh liệt, trộm không được, biến thành minh đoạt. Bất quá cái kia phá lá trúc lung hoa màu đỏ trái cây, rốt cuộc là cái gì, đáng giá cái này Nhật Bản tiểu tử như vậy dốc sức liều mạng?

Xem ra Hồ Kim Vinh tại đây thú vị ý thật đúng là không ít ah.

Cái kia tráng hán vứt bỏ gây điện, giờ tay lên, sau đó chậm rãi đi qua, chân phát run. Nhật Bản tiểu tử chỉ vào hắn, ánh mắt xéo qua còn nhìn xem Hồ Kim Vinh. Tráng hán đi tới thủy tinh trảo cửa phòng, đột nhiên quỳ xuống đến cầu khẩn, nói bỏ qua cho hắn a, trên có già dưới có trẻ, vài há miệng đều trông cậy vào hắn ăn cơm đâu rồi, hắn khóc, khăn cả giọng, kia Nhật Bản tiểu tử hồn nhiên bất động, chỉ vào hắn, nói người nếu không đi vào cầm bắt được, ta lập tức tự đánh bại đầu của người.

Tráng hán run rẩy lấy đứng lên, sau đó cung lấy thân thể tiến vào.

Ta càng phát ra hiếu kỳ, bên trong rốt cuộc có cái gì ngoạn ý chơi đùa, có thể làm cho Nhật Bản tiểu tử bí quá hoá liều, lại để cho tráng hán sợ hãi đắc như run khang si. Tại tất cả mọi người chú ý cái này thủy tinh nhà ẩm trồng hoa thời điểm, kim tằm cổ bay rồi trở về. Hắn không có một mình mà đến, mà là bám vào một cây hơn bốn mươi cen-ti-mét thực vật thượng, cái này mập tròn dùng tiểu bao la, rõ ràng dựa vào nhất cử chỉ lực dẫn theo trở về.

Lén lút, lặng yên không một tiếng động.

Ta lấy lấy cái này cây dược thảo, sờ lên cái này Tiểu chút chút đầu, hân thích ý mà loạn choạng đầu, phát ra chi chi mảnh tiếng kêu.

Ta ngồi xổm xuống, cẩn thận dò xét cái này một cây thực vật: bóng loáng không có lông, hành mềm yếu, cụ tiết, có nhàn nhạt mùi, tượng cá tanh thảo hương vị, diệp mặt đại mà tròn, nhị đực qua sáu, chỉ nhị thô đoản, thảo thân hiện lên màu tím cùng La bà bà cho ta miêu tả cơ hồ giống như đút, ah, không đúng, cái này cây hoàn toàn thảo như thế nào tại màu tím trung tạp kẹp lấy quỷ dị chỉ đỏ bạch tia đầu này?

Ta nhất thời buồn rầu, không biết là biến chủng đâu rồi, hay là giả hàng.

Ta cẩn thận quan sát, hắn là biến chủng, không biết còn có thể hay không có cái loại này kỳ lạ công hiệu. Ta vừa đem bà cò này dùng cái túi gói kỹ, thất

ở trên lưng, đột nhiên nghe được một tiếng cực lớn thâm sô thanh âm truyền đến, ta nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy cái kia tráng hán bùng lấy một cái sào riêng đại màu đỏ trái cây chạy đến, đi chưa được mấy bước, liền có hơn mười đầu hải nhĩ cánh tay đại hoạt động dây leo bơi lên đến, quần vương chân, kéo kéo đầu, muốn bắt hán cho kéo trở về.

Cái kia dây leo lực lượng thập phần đại, đem cả như vậy một cái tráng hán kéo đến không thể động đậy, dây leo thượng có thật nhiều đâm ngược lại, đem hán đâm vào oa oa kêu to, thâm sô.

Không khí lập tức một hồi trệ sập, có ần ần mùi thú truyền đến, tượng hư thời động vật thi thể.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Vô tận tiểu quỷ khắp nơi trên đất sinh

Nhật Bản tiểu từ lập tức nhắc tới trên mặt đất phun sương thùng, hướng những kia dây leo thượng phun, lực đạo lúc này mới hơi chút chậm lại một chút. Nhưng mà tráng hán thâm sô thanh âm lại càng thêm kịch liệt, chỉ thấy cái kia sương trắng một lay dính thân thể của hán, tựa như a- xít sun-phu-rit đồng dạng đem cả da thịt ăn mòn, làn da dính rầu rĩ đi xuống đất giọt, biến thành một cái bị ăn mòn huyết nhân.

Nhật Bản tiểu từ mãnh liệt gọi, đem cả trái cây ném tới, ném tới, mau mau...

Tráng hán không chịu ném, thủ đoạn ôm màu đỏ trái cây, thủ đoạn kéo lại thủy tinh trảo phòng khuông cửa, phòng ngừa bị kéo vào đi, sau đó chiếm giữ hoảng sợ mà mãnh liệt gọi: "Cứu ta, cứu ta..."

Thanh âm khàn giọng mà quý dị, phảng phất đã chịu cực lớn thống khổ.

Mà lúc này đây, thủy tinh trảo phòng chung quanh thổ địa bắt đầu xuất hiện quỷ dị biến hóa, bùn đất chậm chạp sụp đổ cách, trôi lên một ít căn tiết rẻ cây cùng với rất nhiều đảo bình, những kia đảo bình tựa như ta quê quán dưa chua, a-xít cá cái bình, ba bốn mươi cen-ti-mét, chỉ chốc lát sau, rậm rạp chằng chịt chừng năm sáu chục cái bị lách vào đi ra, còn có lục tục càng nhiều, có bị đập vỡ, loảng xoảng lang vừa vang lên, rơi ra rất nhiều bạch cốt đến, cũng có xương sọ.

Nhật Bản tiểu từ mặc kệ, chỉ lo hướng kéo tráng hán dây leo, phun của hán độc khí.

Thủy tinh trảo trong phòng truyền đến "Ngao ngao" thú con tiếng kêu to, nhiều tiếng bị thiết, giống người khóc nỉ non giống nhau. Hồ Kim Vinh lão bà cùng cái kia trách nhiệm ông cụ già sớm đã xem thời cơ rò rỉ, mà Hồ Kim Vinh, hán tắc chính là sờ thức dậy thượng cái kia căn vừa đen lại thô đèn pin, lên lút sờ hướng về phía cái kia tại ôm phun dịch bình Nhật Bản che mặt tiểu tử.

10m, năm mét, ba mét.

Đột nhiên, thủy tinh trảo phòng lại là "Loảng xoảng lang" một tiếng, đón lấy có làm cho người ta ghê răng thép bẻ gãy tiếng vang lên, ầm ầm, cả thủy tinh trảo phòng cư nhiên bị bên trong vật thể cho sinh sinh lộn ngược, khói bụi cùng một chỗ, Nhật Bản tiểu từ sợ hãi kêu lên một cái, mãnh liệt sau này nhảy chồm, vừa vận dụng phải tiềm tới Hồ Kim Vinh, hai người té nhào cùng một chỗ, lăn lăm một đoàn.

Ta nhìn thấy cái kia tráng hán bị thủy tinh trảo phòng suy sụp xuống thép sống sờ sờ mà áp đến, ánh chân dung chín mọng dưa hấu bị nện, thoáng một tý Phá Toái, màu đỏ máu tươi, màu trắng óc tưng tóe đặc bốn phía đều là, ánh mắt bị sụp đổ đi ra, đạn đánh đến vài mét xa, sau đó, thi thể bị hơn mười căn cánh tay trẻ con phẩm chất dây leo kéo đi, nhanh chóng bị kéo vào nhạ thủy tinh gân sụp đổ trong đồng đi.

Ta trong lòng căng thẳng, nơi đây không thể ở lâu, muốn đi nhanh lên, mãnh liệt vừa đứng lên đến.

Vừa quay đầu lại, mặt của ta thoáng một tý tự trắng rồi.

Tại phía sau của ta trong bụi cỏ, toát ra vô số hơn mười cen-ti-mét cao tiểu oa nhi, là linh thể, phiêu phù ở cách mặt đất một ít, trên mặt một ít biểu lộ đều không có, màu trắng đồng tử trắng ngốc ngốc xem ta, cùng với những thứ khác hết thấy. Cái này đồng tử lại để cho lòng của ta xoát thoáng cái, tựa lạnh buốt như nước, quái hàm đều đau.

Có gió thổi tới, Giang Thành mùa đông rét cực để cho ta cảm nhận được vô cùng rét lạnh.

Cái này chút tiểu quý đầu, toàn bộ đều là thân thể trần truồng, đầu đặc biệt lớn, cách mặt đất bồng bềnh lầy, gió đưa bọn chúng.”Anh anh” tiếng khóc xoay lên, thổi tới các nơi, ta cảm giác trong lồng ngực khí tức ngưng trọng đặc không được, muốn nhấc chân, phát hiện nhiều cái tiểu quý ôm bắp đùi của ta, rất có nhiệt tình, không cho ta đi. Trước mặt của ta cái này chút tiểu quý cũng không lớn, nhìn xem không cao hơn hai tuổi. Có thể nói, một bên khóc một bên kêu to: dẫn ta đi a, dẫn ta đi a...

Tiếng hét này bị thiết, phảng phất từ hoàng tuyến bên trong xuất hiện, có thể làm cho người xương sống lạnh cả người.

Đóa Đóa cắn răng, ghen mặt đỏ dùng sức đẩy ra mấy cái ôm ta đẩy quý em bé, khí lực nàng tự nhiên so những tiểu tử này lớn, thoáng một tý tự đẩy bay một cái, nàng cũng mất hứng, một bên đẩy một bên khóc, dường như đang làm gì đó chuyện sai... Không đẩy một lát, ôm lấy ta chân quý em bé đều bị Đóa Đóa ném bay rồi. Nhưng mà, đây mới là bắt đầu, rậm rạp chẳng chịt quý em bé toàn bộ đều hướng ta đây bên cạnh tuôn đi qua.

Khi đó ta đã trải qua quá nhiều chuyện, sợ hãi là tất nhiên, nhưng là chân tay luống cuống lại tự nhiên chưa nói tới.

Chỉ là chứng kiến nhiều như vậy quý đệ đại đầu quý em bé hướng ta sợ đến, trong lòng có chút sợ, không được tự nhiên, có mấy cái quý em bé con mắt là hồng, trong đêm tối tức giận rõ ràng dọa người. Ta quát nhẹ đến kim tâm cổ trở về vị trí cũ, nhưng mà thân thể lại không có cảm giác, khoảng chừng gì đó nhìn lên, cái này chó chết lại không biết chạy chỗ nào đã đi. Ta vốn đang cảm thấy hân hoan trở lại hoàn hồn thảo, muốn khích lệ thoáng một tý hân, không nghĩ tới quả nhiên là bần nhão hồ không được tường.

Dù sao hân mục tiêu nhỏ, ta cũng vậy quan không được cái này mập cùn trùng rồi, đành dậm trong lòng tín niệm, ta ám kết bên ngoài trời ẩn, nhớ kỹ Kim Cương tát đóa Phổ Hiền pháp thân chủ (những này chân ngôn đều là tại mười hai pháp môn bên trong cấm chú chương một đoạn tích, là núi các lão nghiên tập Phật gia đoạt được, trích lục chi, đằng sau như không hề lại chú tự), sau đó”Cửu Tự Chân Ngôn” không hoàn toàn đọc lên. Chân ngôn vừa ra, trời ập ban đêm tập tưng cũng có một chút”Pháp lực”, tất cả vây quanh ta quý em bé cũng như băng sợ như lửa tản ra đi.

Ta sai bước, hướng lại lịch lui về.

Một đường chạy tới, oa vài lúa, không tan vỡ đều không còn có hai trăm cái, rậm rạp chẳng chịt giống như dưa hấu mà thành thực lục dưa.

Vừa nghĩ như thế, ta lại nghĩ tới tráng hán kia Phá Toái đầu lâu, cũng tượng dưa, nát đầy đất dưa.

Ta một đường kinh hoàng mà chạy, khác tiểu quý cũng không dám phạm ta, vì vậy đều hướng vườn cây những người khác bỏ đi, ta không dám nhìn tới, đường xa lộn trở lại, trên người chà phá mấy chỗ, vừa rơi xuống đất, một người lập tức đón chào, trong nội tâm của ta kinh hoàng, phát tay chính là một quyền, lại bị gạt gao bắt lấy, lực rất lớn. Ta tập trung nhìn vào, nhưng lại Tiêu Khắc Minh cái này tạp mao tiểu đạo. Hân cũng thập phần sốt ruột, nói nơi đây thập phần hung hiểm, chứng kiến vừa rồi rậm rạp chẳng chịt tiểu quý không có? Đó là lệ quý, cho trong nội viện yêu vật hấp tấp hồn, chỉ còn bảy phách bên trong nộ, buồn bã, sợ, ác bốn phách, chủ giết chóc, vốn không lợi hại, lên số lượng giới hạn, tự hung lượng rồi! Người không sao chứ?

Ta sờ lên vừa rồi trở mình vô lực, trên người bị lưới sắt thời rách nát miệng vết thương, nói không có việc gì, ta nói đi biện pháp hay gì.

Tiêu Khắc Minh cười nhạo, nói nếu không Đóa Đóa cường đại hồn phách cùng Quý Hồn thể chất, lại để cho những tiểu tử kia do dự, người có thể thừa dịp loạn chạy đến sao? Ta tỏ ra tự hào cảm giác, nói không có việc gì, nhà của ta Đóa Đóa có bản lĩnh, theo ta đạo hạnh lợi hại là giống nhau. Tiêu Khắc Minh vội hỏi chuyện gì xảy ra, hân bên này hỏi, trong tay vẫn còn hướng trên mặt đất ném khỏi đây cục đá nhánh cây, dường như tại bày cái gì trận pháp. Ta mặc kệ những này, đem bả vừa rồi phát sinh biến cố nói cho hân mình, một bên tự thuật, ta một bên đem bả cho hân đảm bảo trong ba lô mặt móc ra một bao túi nhựa đất, hân tự tay đi sờ. Đem bả bùn đất nghiền nát, nghe một cái, nói cho cùng là cái gì?

Ta nói đây là một lão nhân gia nói cho ta biết bùn đất cách điều chế, dùng cái này bùn đất bao trùm mười năm hoàn hồn thảo bộ rễ, có thể làm cho hân tồn tại một tháng lâu.

Tiêu Khắc Minh phui tay, tay phải đại mẫu chỉ cùng trên ngón trỏ có chút vàng vàng đặc dính vật, nghe thấy, cảm giác có chút thôi, nói cái này bùn đất cách điều chế đều có gì chơi nghệ, như thế nào nghe cô quái như vậy ah? Ta lắc đầu, nói người là hội không muốn biết. Ta một mực đeo cái bao tay, ngồi xổm xuống đem bả trộn được mười năm hoàn hồn thảo bộ rễ để vào trong đất bùn. Tiêu Khắc Minh thức lấy ta nói, ta bắt đầu đi, chỉ có chỉ chỉ ngô ngô nói:”Trong lúc này có một phối liệu tương đối cổ quái, tên khoa học gọi là tân sinh vô cấu bùn...”

Hân nói ah, cái kia còn có cái khác danh tự sao?

Ta đứng lên bắt nó để vào ba lô, cách lưới sắt xem trong vườn thực vật quý ảnh nặng nề, loạn giống như lộn xộn lên, chỉ muốn rời đi. Hân thấy ta không nói lời nào, lần nữa lập lại những lời này, cầm chân đến đá ta, hỏi tên là gì ah? Ta không có biện pháp, nói có, còn có một danh tự... Gọi là hài nhi phân!

O (∩_∩)O

Tạp mao tiểu đạo lập tức tuyệt vọng, ngón cái cùng ngón trỏ vừa để xuống, muốn đi trên người của ta lau đến, ta vội vàng tránh ra, làm bộ dục đá, hân cười mĩa, xoa xoa trên mặt đất, nói muốn không muốn vào xem một chút nào nhiệt?

Ta nói cái rắm, ta cũng không phải Thái Bình Dương cảnh sát, quan cái cầu ah, bên trong cái kia một đồng lớn người, nói Nhật Bản lời nói”Nhà miệt ngà” tiểu tử xem xét cũng không phải là người tốt, cái kia Hồ Kim Vinh ở chỗ này nuôi một gốc cây hoa ăn thịt người, ăn thịt người đáng quý gì đó, trên mặt đất chôn lấy mấy trăm chứa đào bình hài nhi thi cốt, cũng không phải là cái gì tốt chúng hai người này là chó cắn chó, một miệng lông, ta cũng không quan tâm.

Còn có, ca ca, bên trong chết người đi được ah!

Nói xong ta liền cho chạy, tạp mao tiểu đạo đi theo chạy, vừa nói hắc Cửu Ly siêu độ trận còn không có bài trí xong đâu.

Ta không nói lời nào, vùi đầu mãnh liệt chạy, chỗ đó đúng vậy phát sinh người án mạng, ta đi chạm phải, không phải khiến cho một thân mùi? Thật sự không ổn. Tiêu Khắc Minh chạy trước chạy trước, so với ta còn nhanh, đột nhiên hắc dừng lại, quay đầu hỏi ta, người kim tằm cổ đầu này?

Ta kịp phản ứng, vãi lúa, như thế nào đem bả cái này không nghe lời mập còn trùng đem quên đi?

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Kim tằm cổ ngữ say

Ta đứng nghiêm, nhắm mắt lại, hít sâu, trầm tư suy nghĩ lấy, thử đi liên lạc hắc trong bóng tối, toàn bộ thế giới một roi một roi, một chết đi, Hắc Âm tại lan tràn, cảnh tượng dao động, đi phía trước phi, dùng sức nhĩ phi, dùng toàn bộ sức mạnh nhĩ... Rốt cục, phía trước xuất hiện hai cái bóng đen, một cái xuyên đeo màu đen quần áo thể thao, mãnh liệt lấy tay lau chùi hạ bần vướng mắc hạt hèn mọn bí ối lông dài nam, một cái trái túi xách, tay phải đặt ở huyết Thái Dương thượng lâm trầm tư bình thường thanh niên, trên mặt có sẹo.

Rất có tất yếu, đáng nhắc tới một điểm, người thanh niên này vết sẹo, thiển, đúng mức mà đem hắc mặt oa oa tân trang đặc buru hắc suất khí.

Theo Tiêu Khắc Minh một tiếng hoan hô, ta mở to mắt, chỉ thấy một cái hai mươi cen-ti-mét đường kính, tượng cây cải bắp giống nhau màu hồng đỏ thắm trái cây, phiêu ở trước mặt ta, ta khẽ vươn tay, trái cây kia thực tựu rơi xuống tại trong tay ta thượng, vào tay có chút chìm, vài cân, mà ở cái này hồng đỏ thắm trái cây trên mặt, có một đồng màu vàng kim óng ánh mấy cái gì đó, đậu đen nhĩ con mắt quay tròn mà xem ta.

Trong nội tâm của ta thoáng cái bị hạnh phúc nhồi vào cỡ nào Cổ gia Tiểu chút chút, chỉ biết hướng trong nhà chuyển hàng.

Thứ này, chính là ta gia kim tằm cổ, trên tay cái này nhan sắc điểm lệ trái cây, chính là vừa rồi Nhật Bản tiểu tử không tiếc giết người cướp đoạt mấy cái gì đó. Ta không biết, nhưng là biết có người đoạt, tựu là đồ tốt, quyết đoán thu lại, lại để cho kim tằm cổ về nhà, sau đó cùng Tiêu Khắc Minh cùng một chỗ cất bước chạy đến ngừng lại xe con đường thượng.

Xe khởi động, vùng duyên hải đi vài phần chung, chợt nghe đến "Ồ oa ô oa" thanh âm gấp thoáng qua.

Vốn nghĩ đến đi báo động, không nghĩ tới có người sớm đi báo.

Chúng ta mặc kệ, một đường khai mở về tới bến cảng phương đông tinh sao hộp đêm. Đem xe ngừng tốt, đứng vậy buổi chiều phim tới tán đi thời điểm, ta cùng tạp mao tiểu đạo cùng một chỗ đi vào, đều có bồi bàn mang theo, đi tới lần trước chuyện ma quái văn phòng. Ngồi, Tiêu Khắc Minh cho ta nói về tới hôm qua thượng ta sau khi đi sự tình đến tiếp sau:

Hắc và Lưu ca đi Mẫn Hương một mình phòng hóa trang, tìm được rồi cái kia gồm sứ màu ly Cổ Mạn Đồng, đập nát, bên trong là toái cốt, bộ lông móng tay cùng một chút thi đầu, bên trong có khối đen mật quần. Trong phòng còn có đun sôi trứng gà, thờ phụng hương, gạo cùng điểm tâm. Hắc làm pháp đàn, siêu độ vong linh, rồi sau đó tại Mẫn Hương dưới sự dẫn dắt, tại một cái trong đường cống ngầm mặt phát hiện bốn cổ thi thể, có độ cao hủ hóa, có trường nói lên thi ban (kể cả ngày đó từ chính là cái kia hắc tử say), về sau do hộp đêm phía sau màn Đại lão bản Đoàn thúc cùng cục người ở bên trong hiệp thương, lại để cho Mẫn Hương đầu thú tự thú.

Ta nói người ngày hôm qua cả đêm chưa có trở về, chỉ cho là đi song phi rồi, không nghĩ tới còn làm chút ít chuyện đứng đắn.

Hắc hắc cười, nói đó là, bất quá đầu rồi, cái kia hai cái Ukraine đại mỹ nữ, việc quả thực không phải nấp... Hắc hào hứng bùng bùng mà nói về ngày hôm qua điểm ngộ đến, dùng từ ngôn ngữ quả thực khó coi, ở đầu tượng một cái có đạo loại người. Ta vội vàng ngăn lại hắc, nói chẳng muốn nghe hắc trên giường này ít điểm sự tình, hỏi Lưu ca nói cái kia chích Hắc Miêu, không biết là ảo giác, vẫn có kỳ quái. Tạp mao tiểu đạo bị cắt đứt hứng thú nói chuyện, có chút khó chịu, nói một con mèo mà thôi, cái này Hắc Miêu là kinh hồn vật, có thể biện âm dương, kinh báng chứng, lúc ấy xuất hiện cũng là bình thường, nghi thần nghi quỷ cái gì?

Nói chuyện, tại đây bảo an chủ quản Lưu Minh Lưu ca vào được, hắc nói Dương quản lý đi trở về, bất quá ghé lô an bài cả đêm, bây giờ trở về đi, nếu có người đến điều tra lấy chứng nhận, bọn hắc thì sẽ xả giao. Những chuyện này, hắc chỉ là làm, nhưng là từ không hỏi nguyên do, làm bọn hắc một chuyện này, tổng là có chút vượt xâm, rất nhiều thứ tự nhiên hiểu được, cũng đã gặp ta cùng lão Tiêu thủ đoạn, tổng thể mà nói có lẽ hay là có thể tin.

Ta đứng lên cùng hắc nắm tay, nói đa tạ.

Hắc khoát tay, nói tiện tay mà thôi sự tình, lại hỏi bọn hắc lão bản Đoàn thúc muốn gặp thấy chúng ta, hỏi có thể hay không, an bài cái thời gian ăn bữa

com.

Lòng ta vội vã trở về cho Đóa Đóa chuẩn bị triệu hồi địa hồn sự tình, không tâm tư ứng phó, nhưng là người ta giúp bề bộn, lãnh đạm không tốt, vì vậy gật đầu nói hôm nay buổi tối có thể. Tiêu Khắc Minh cái này tạp mao tiểu đạo ưa thích tiền, lại háo sắc, tự nhiên cam tâm tình nguyện nhận thức bọn hắn những này lần lộn giang hồ đạo sĩ, hãy cùng nổi danh học giả đồng dạng, cần Quyền Quý Lai nâng, muốn làm đến "Đàm tiểu có quyền quý, vắng lại không Bạch Đình" thời điểm, có thể ra sách, trở thành cấp đại sư nhân sĩ, về sau, tự nhiên danh cùng lợi, cuồn cuộn mà đến.

Hẹn ước địa điểm tốt, chúng ta đi bộ phản hồi khách sạn, một giấc ngủ đến bình minh.

Buổi sáng tám giờ bắt đầu đứng dậy, ta ngáp dài, bắt đầu sửa sang lại ngày hôm qua thu hoạch, mở ra khóa kéo, lại phát hiện trong ba lô mặt mười năm hoàn hồn thảo điệp mặt có chút ó vàng, trong lòng biết cái này đặc chế bùn đất mặc dù có dùng, nhưng là tổng không kịp bộ rề địa mạch muốn ôn hòa, ta nghĩ nghĩ, có lẽ hay là quyết định đem hắn tìm một chỗ trước chôn lấp, đợi phản hồi Đồng Quan sau lại móc ra dù cho đem bá cái này giá trị 100 vạn thực vật thân thảo đặt ở trong bụi cỏ, cũng sẽ không có mất đi nguy hiểm, thế giới này người biết nhìn hàng xịn rất ít.

Lại trở mình vác túi, chỉ thấy được ngày hôm qua thu hoạch cái kia màu hồng đỏ thắm trái cây, rõ ràng quắt đắc chỉ còn một trương tấm nát da.

Nửa đêm thượng công phu, thứ này như thế nào cho ai ăn sao?

Ta giận dữ, nhảy đến song nhân gian mặt khác một giường lớn bên cạnh, đem bá ôm gối đầu làm mộng xuân tạp mao tiểu đạo cho tóm bắt đầu đứng dậy, dùng sức mà lay động hắn, mắng to người một cái câu viết, vô thanh vô tức tự đem chúng ta lao động thành quả cho ngằm chiếm rồi, người đương làm đây là Hòa Long quả ah, một ngụm ăn xong?

Tạp mao tiểu đạo còn buồn ngủ, phục hồi tinh thần lại, hỏi chuyện gì xảy ra?

Ta nói còn chuyện gì xảy ra? Người người này có phải là nửa đêm vụng trộm bắt đầu đứng dậy, đem chúng ta ngày hôm qua cầm trở về màu đỏ trái cây cho màn đêm buông xuống tiêu chó ăn hết?

Hắn hô to oan uổng, từ lâu lần trước đến vừa lên giường, đầu dính gối đầu đi nằm ngủ đắc đàn độn, u mê, ở đâu còn có thời gian suy nghĩ cái gì những vật khác? Hơn nữa, cái kia không rõ lai lịch mấy cái gì đó, có lẽ hay là theo cái kia yêu khí phóng lên trời trong phòng lấy ra, nói không chừng có kịch độc, ngại mệnh sống có thêm người, mới có thể làm cái này việc ngốc nhì nì!

Ta nói người chờ một chút, vừa mới nói được chỗ nào rồi?

Hắn sùng sốt, nói: "Ngại mệnh sống có thêm người, mới có thể làm cái này việc ngốc nhì nì..." Ta nói trước một câu, hắn nói: "Nói không chừng có kịch độc..." Hai người chúng ta bốn mắt nhìn nhau, chạy tới trở mình bao, quả nhiên, ở đằng kia biến thành màu đỏ sậm nát trên da, quả nhiên nằm một đầu to mộng không ít côn trùng, màu vàng kim óng ánh trên lưng, có một đạo màu đỏ đường vân, cuộn sóng hình, cái này màu đỏ tượng huyết, cực kỳ đẹp đẽ. Tạp mao tiểu đạo kêu một tiếng "Vô Lượng Thiên Tôn", vốn là cho ta bụng một quyền, nói quả thật là tặc hồ bắt trộm, mắng bên cạnh, sau đó thần phục nói: "Con kiến thực giống như, nguyên lai chính là như vậy ah!"

Hoàn toàn chính xác, cái kia màu hồng đỏ thắm trái cây chừng 20 centimet đường kính lớn nhỏ, cư nhiên bị ngón cái giống nhau phẩm chất kim tấm cỏ cả đêm tự ăn hết sạch rồi, mà tư gần kề mới tăng lên một vòng nhỏ nhì.

Cái này, phù hợp sự trao đổi chất định luật sao? Cái này phù hợp vật lý định luật sao? Cái này không khoa học!

Ta sợ hắn ăn hư lắm rồi gì đó, vội vàng liên lạc ý thức của nó. Nhưng mà người này phảng phất tiến nhập ngủ đông trạng thái, ngủ đông, ở ảm rồi, như thế nào gọi cũng gọi bất tỉnh. Ta bất đắc dĩ, mang theo người này thân thể bỏ vào túi áo trên, nhưng mà, hắn vừa vào niện trong túi, lập tức cách áo sơ mi trắng, dần dần mà sáp nhập vào ta dưới da đi, bắt đầu cô thành một cái túi, tượng truyền dịch lúc toàn tâm toàn ý gần xanh, sau đó chậm rãi biến bằng phẳng, cuối cùng không thấy bóng dáng.

"Nửa linh thể?" Tạp mao tiểu đạo kinh hô, hắn thần phục viết: "Người cái tên này một mực không chịu nói hắn dấu ở nơi nào, nguyên lai là tại trong thân thể người mặt ah... Thì ra là thế, nguyên lai bản mạng có thật sự chính là trên cơ thể người trong cơ thể, cần như thế nào dưỡng? Hắn hấp máu của người sao..." Hắn liên tiếp vấn đề tự hỏi lên, mà ta không đáp, trong lòng cuồng hi tựa đầu đều làm cho hôn mê rồi, kích động đắc vô cùng.

Tại thời khắc này, nước mắt ngăn không được mà chảy xuống, tích tích rầu rĩ, đem hắn lại càng hoảng sợ đây là như thế nào cái tình huống?

Ai, rất nhiều chuyện, chưa xốt khổ cay, chưa đầy ngoại nhân đạo ah!

Như là đã rời giường, như vậy đã đi xuống lầu, tại lầu hai nhà hàng dùng sớm một chút. Ta phản trở về phòng, trên lưng trang bị mười năm hoàn hồn thảo vác túi, cùng lão Tiêu đi vào phụ cận quảng trường cảnh quan hoa viên cái bình ở phía trong, hắn được rồi một quẻ, vì vậy tìm cái địa phương đem bá buổi cỏ này dưới chôn. Dùng chính là tùy chỗ nhặt được chén bể đào đất, hai người thủ đoạn bần, tìm cái địa phương rửa tay, tạp mao tiểu đạo thấy trên đường người đi đường nhiều, lau lau tay nói bằng không hôm nay khai trương một môn sinh ý?

Ta nói tốt, cùng hắn tại quán ven đường lừa dối người. Ngồi nhàm chán, nhớ tới có một bà con xa đường đệ lục nói giống như đã ở Giang Thành làm công. Muốn đi tìm hắn chơi đùa, đứng vậy mở ra điện thoại sổ truyền tin hỏi lâu, không tìm được điện thoại, nghĩ đến ta đây thân phận, Thiên Sát Cô Tinh đầu rồi, đi tìm hắn phỏng chừng lại là bằng thêm phiền toái, như vậy thôi.

Tạp mao tiểu đạo sinh ý không tệ, mãi cho đến bốn giờ chiều mới đóng cửa, thu vào 150 nguyên. Thu công, chúng ta phản hồi ở nhà khách, phát hiện đại đường đang có hai cảnh sát đang hỏi đại đường chiều dài cái gì đó, nữ nhân kia trông thấy chúng ta, hướng chúng ta chỉ chỉ, sau đó hai người bọn họ tự

đã đi tới, uy nghiêm hỏi:”Là Lục Tả Lục tiên sinh sao?”

Ta nghĩ thăm quả nhiên đến rồi, trên mặt lại không có nửa điểm thay đổi, nhẹ gật đầu, nói ta là.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Khách sạn mất trộm

Đây là ta tại 2008 năm, lần đầu tiên cùng cảnh sát nhân dân liên hệ.

Ta phát hiện tự năm trước chín tháng phần lên, ta liền cho nhiều lần theo chân bọn họ dây dưa, không ngừng gút mắc.

Ta có thể nói ta rất không may sao? Được rồi, ta rất không may, đương nhiên lúc này đây, là ta chủ động trêu chọc bọn hần.

Cảnh sát nói cho ta biết, nói ta ngày hôm qua báo phỏng Hồ tiên sinh một nhà đã xảy ra nhân mạng án, vườn cây bị hủy xấu hơn phân nửa, hơn nữa đêm đó còn có một cây giá trị trên trăm vạn hoa cỏ bị trộm, hoa này thảo, đúng lúc là ta ngày hôm qua đi tìm hần điều tra cái kia cây, cho nên ta có một chút hiềm nghi, cần đã điều tra giải xuống. Hai người nói rõ ý đồ đến, hỏi có thể tiến hành đã điều tra sao?

Ta nói đương nhiên có thể, đây là từng cái công dân nghĩa vụ.

Chúng ta bốn người về tới ta thuê phòng gian, sau đó tại trên ghế sa lon hoàn thành điều tra. Ta nói rõ, ta xác thực tại ngày hôm qua tại bằng hữu dưới sự dẫn dắt đi tìm qua Hồ tiên sinh, hơn nữa mục đích cũng là muốn nhìn một chút cái kia cây mười năm hoàn hồn thảo. Nhưng là Hồ tiên sinh giấu đặc kín, cũng không có thấy, hần ngày hôm qua thanh minh buổi cô này giá trị một trăm vạn, hơn nữa đã muốn bán cho một cái đến từ Nhật Bản thương nhân. Tại đưa ra thấy thoáng một tý cái này cây không có kết quả dưới tình huống, ta đem cả cái kia người bằng hữu đưa về Bằng Thành, mà ta thì tại Giang Thành đi dạo một ngày phổ.

“Buổi tối người ở đâu ở phía trong? Ta là chỉ hôm nay rạng sáng 3 điểm đến 5 điểm trong khoảng thời gian này?”

Ta cùng Tiêu Khắc Minh nhìn nhau thoáng một tý, cái kia vấn đề cảnh sát hẳn một chút lông mày, nói có thông cung cần sao? Ta vội vàng lắc đầu, nói không phải, không phải, làm sao có thể. Chúng ta đêm qua đi phụ cận XX hộp đêm, một mực chơi đến rạng sáng 4 giờ rưỡi mới phản hồi khách sạn. Ta đối diện cái này cảnh sát rõ ràng cũng có chút không tin, nói người xác định?

Ta nói ta xác định, bên cạnh ta cái này đã ở sân.

Hần xem ta cùng Tiêu Khắc Minh chân thành mặt, sờ lên râu mép, hỏi trừ lần đó ra, còn có... hay không cái khác chứng nhân?

Ta suy nghĩ một chút, nói có, chính là XX hộp đêm Bộ an ninh chủ quản Lưu Minh.

Hần thật sâu nhìn ta liếc, nói chúng ta sẽ đi điều tra, ta nói không có việc gì, cứ việc đến hỏi, nhưng là trước đó thanh minh, chúng ta chỉ là đi vào trong đó uống rượu hát Karaoke, sự tình khác thật là làm không đến làm ah? Hần không tin, nói quý kéo, nhưng vẫn là đã xong nói chuyện, bên cạnh phụ trách ghi chép chính là cái kia tuổi nhỏ hơn một chút nhi cảnh sát đem cả ghi chép giấy đưa qua, để cho ta xem một lần hậu ký tên. Ta nhìn lướt qua, không có xuất nhập, sau đó rồng bay phượng múa mà ký một cái”Lục Tả”, hỏi thăm cảnh dò xét xem ta ký tên, nói chữ nhưng thật ra vô cùng bay múa liều lĩnh.

Ta khiêm tốn, nói không có đọc qua sách gì, nhưng là học mấy ngày nữa lối viết thảo, đằng sau ký tên đều là tại trong nhà xưng làm công lúc ghi báo cáo luyện ra được, vì hiệu suất, khó tránh khỏi có chút viết ngoáy, mặc trách móc. Hần thấy ta nói đặc Trần khẩn, nhẹ gật đầu, nói câu XX hộp đêm chỗ kia, giấu ô nập cầu, tốt nhất ít đi. Đứng lên, hần theo ta nắm tay, nói điều tra cơ bản đã xong, hai ngày này tốt nhất không phải ly khai Giang Thành, muốn theo truyền theo đến.

Lòng ta gấp trở lại Đông Quan tìm phối hợp được thảo cùng tài liệu, ở đâu có thể chờ đợi ngày này, vì vậy nói có thể hay không mạo muội hỏi một câu, đây rốt cuộc làm sao vậy? Ta còn vội vã trở lại Đông Quan đi chiêu cô sinh ý đâu này? Bất quá, cũng không còn vài ngày nữa tháng tựu lễ mừng năm mới rồi, rồi nhà nghèo bạc, luôn muốn về thăm nhà một chút cha mẹ, ở chỗ này gát lấy cũng không phải có chuyện như vậy ah?

Hần không có lý ta, chỉ nói lại để cho ta chờ đây, sau đó mang theo trợ thủ rời đi.

Sau khi hai người đi, Tiêu Khắc Minh giựt giấy ta cùng đi xem xem xét ngày hôm qua tại vườn cây chính giữa cái kia thủy tinh trảo trong phòng, rốt cuộc là quái vật gì. Hần nói người không thể không báo kiến yêu sao? Cái kia chơi nghệ hồng quang phóng lên trời, khắp nơi đều có tiểu hài từ thi hài, nuôi một

đồng quỹ em bé, tuyệt đối chính là yêu. Lúc này đã là buổi tối 5 điểm nhiều, sắc trời muộn, ta vừa thấy màn đêm buông xuống, đen sẫm mà, liền nhớ lại hôm nay rạng sáng một mảnh kia quỹ em bé đi động đứng thẳng, mặt không biểu tình xem ta, mắt đỏ con ngươi vẫn còn nói? "Đến ta trở về..." Các loại... Lối nói, trong nội tâm tự rùng mình, không muốn đi.

Vừa vặn Lưu ca gọi điện thoại tới, nói đến cùng hẳn lão bản Đoàn thúc ăn cơm sự tình, vì vậy tự nói thác ngày mai nữa.

Tối đêm bảy điểm, tại Giang Thành nào đó nổi tiếng nhất hải sản khách sạn trong rạp, ta cùng tạp mao tiểu đạo gặp được hộp đêm Ông Trùm giấu mặt, cũng là Giang Thành rất nổi tiếng dân doanh xí nghiệp gia Đoàn Thiên Đức Đoàn thúc, người tiếp khách có hộp đêm bảo an chủ quản Lưu ca, buổi chiều phim tối quản lý kinh doanh Dương Hoài An cùng với một cái về mặt ngân ngơ, đùa quá lỗ anh tuấn nam tử.

Đoàn thúc năm hơn năm mươi tuổi, con mắt sáng ngời hữu thần, là một cái điển hình phía nam thương nhân hình tượng, thanh âm nói chuyện to, tính lực sự dư thừa, ưa thích dùng thủ thế, hi vọng không lộ. Trên mặt hẳn một mực có dáng tươi cười, hiền lành, thân thiết, nhưng là ta biết rõ tại cái thành phố này khu vực phồn hoa nhất có thể khai mở thượng như vậy một nhà quy mô hộp đêm, phải là mảnh khoé Thông Thiên nhân vật, âm thầm lưu tâm. Vào tịch, cơ bản đều là tạp mao tiểu đạo tại xã giao cái này cáo già, ta chỉ quán dùng bữa.

Phía trước đề cập qua, ta là một cái ăn hàng, đối với đồ ăn nhiệt tình yêu đã muốn vượt qua người bình thường cảnh giới. Nhưng là ta không kén ăn, cháo loãng dưa muối cũng ăn được, sơn trân hải vị cũng ăn được, thực tế thích ăn thịt. Trước đó lần thứ nhất ăn cơm khách, là tại gia tộc cục cảnh sát ở phía trong vừa phóng xuất, Mã Hải Ba cùng Dương Vũ mời ta ăn cơm, lúc ấy còn bị Hoàng Phi cho quá chén rồi, rồi sau đó thịt cá yến hội ném qua mấy lần, đều là mời người khác. Đối mặt một bàn này Từ Long tôm sò biển, vậy cá hải sản, ta ở đâu không chế được nổi tay chân, trong nháy mắt, trước mặt châu Úc đại tôm hùm đã bị ta tiêu diệt một nửa, nhắm trúng cùng tạp mao tiểu đạo thân thiết nói chuyện với nhau Đoàn thúc, Dương quản lý không ngừng ghé mắt.

Ta nặc kệ, chỉ ăn, bởi vì ăn quá ngon rồi, ta sẽ nói cho hẳn biết đám bọn họ ta bình sinh không quá lớn tôm hùm sao?

Được rồi, Tôm Hùm Chua Cay ta lại là ném qua một ít, kéo một tuần lễ bụng (đó là có kim châm cổ trước kia, rồi sau đó, ta ngoại trừ cùng người đánh nhau chết sống bị thương bên ngoài, cơ bản không biết sinh bệnh).

Tạp mao tiểu đạo bình tĩnh mà nói chuyện phiếm uống trà, sắc mặt bình thản, phảng phất đắc đạo cao nhân, nhưng là của hẳn ánh mắt xéo qua đáng xấu hổ mà bán rẽ hẳn thẳng nhai này không ngừng nghiêng mắt nhìn lấy phía trước ta Cua Đồng, cổ họng có chút nhúc nhích. Hẳn cũng đói, nhưng chỉ là ngẫu nhiên âm súp, ăn một tia từ thức ăn canh súp, chính là vì biểu hiện mình thanh cao. Trong nội tâm của ta cười thầm, nói thẳng nhai này ngay sắc cũng không kị rồi, tốt trang cái gì đuôi to ba sói? Bất quá, bề ngoài giống như đạo sĩ là có thể kết hôn sống chết, cái này so trải qua lý học gia cái cách qua đi Phật giáo, muốn có vẻ có nhân tính nhiều hơn.

Tại Phật giáo phát nguyên Ấn Độ, chùa miếu ở phía trong, bề ngoài giống như cũng có miếu kỹ vừa nói.

Trò chuyện hưu nhân dưỡng sinh, trò chuyện giáo phái truyền thừa, trò chuyện mệnh lý học cứu, trò chuyện về bữa niệm chú, khu quỹ Hàng Yêu, cầu phúc nhưong tai... Tạp mao tiểu đạo quả nhiên là giỏi tài ăn nói, người này nếu đầu thai đến United States hợp chủng quốc, không thể nói trước cũng muốn hỗn lẫn lộn cái nghị viên các loại... Đại nhân vật, Đoàn thúc kiến thức rộng rãi, khôn khéo quyết đoán, cũng khó tránh khỏi không bị hẳn hấp dẫn, liền tiếp gật đầu. Hẳn cùng người đều bị khản đặc cháng váng đầu, chỉ có cái kia mặt lạnh đẹp trai giống nhau bình thường bình tĩnh. Hẳn là Đoàn thúc an toàn trợ lý, như là đã từng đi lính người, không nói lời nào, nhưng là cùng thường nhân không giống với. Về sau Lưu ca tại trong bữa tiệc theo ta giới thiệu, nói là cái cõi bắc người.

Hắn nhìn ta liếc, ánh mắt lợi hại như đao, chỉ thoáng một tý, ta hậu cột sống tự sinh ra cảm giác mát đến.

Là giết qua người, bá kiến huyết nhân vật lợi hại ah.

Yến hội hơn phân nửa, Đoàn thúc ngược lại hướng ta, hỏi ta một sự tình. Ta chỉ nói ta là cùng Tiểu đại sư làm việc lật vật, học tập học tập. Hẳn gật gật đầu, nói Lục Tả người cũng không muốn tự coi nhẹ mình, Tiểu Lưu theo ta nói qua rồi, người đạo hạnh có lẽ hay là rất cao.

Ăn uống tiệc rượu xong, chà mẹ nó thủ đoạn đầu, ăn được bụng đau nhức, ăn không tiêu. Đoàn thúc cùng tạp mao tiểu đạo trò chuyện với nhau thật vui, thập phần đầu cơ, nhưng mà hẳn là cái một ngày kiếm tỷ bạc người bận rộn, vì vậy ước định ngày, ngày khác bàn lại, hẳn do cái kia gọi là Phác Chí Hiền nam nhân cùng, đi đầu rồi đi. Đoàn thúc vừa đi, tạp mao tiểu đạo liền thở dài một hơi, hỏi bị ta ăn xong châu Úc đại tôm hùm, có thể hay không trở lên một phần, cùng Dương quản lý cùng Lưu ca tự nhiên nói không có vấn đề.

Cơm nước xong xuôi, tạp mao tiểu đạo bị mời lấy nữa đi dạo hộp đêm, mà ta tắc chính là chốt từ, chạy về khách sạn ngủ.

Trở lại gian phòng, đi vào, hành lý, giường, ngăn tủ bị trở mình đặc một mảnh tán loạn. Ta chấn động, lại có người ở chỗ này đến trộm gì đó? Ta lập tức gọi tới khách sạn phương, chất vấn chuyện gì xảy ra. Đến chính là nhà ở bộ quản lý kinh doanh, cũng rất giật mình, liền vội hỏi ta mất đi cái gì quý trọng vật phẩm không có, ta tra một chút, ta túi tiền điện thoại cái chìa khóa đều là tùy thân mang theo, trong hành lý đều là chút ít quần áo bít tất rửa mặt sữa, tán loạn vứt bỏ, ném thật cũng không ném cái gì.

Hắn hỏi có hay không đắc tội người nào, hoặc là ném cái gì đó?

Ta lập tức nghĩ đến có phải là bị người theo dõi, vẫn còn ta còn đủ cẩn thận, buổi sáng sẽ đem mười năm hoàn hồn thảo trồng đến trong công viên.

Là ai đầu rồi, cảnh sát sao?

Không có khả năng, bọn hắn nếu muốn sur, buổi chiều lúc ấy liền trực tiếp nhìn, hoặc là vụng trộm làm không cho ta biết rõ, cái này không rất tốt?

Chẳng lẽ là vườn cây chủ nhân Hồ Kim Vinh? Ta lại là không có nghe được về tin tức của hắn. Hay hoặc giả là khác liên hệ thế nào với? Ta không hề muốn, lập tức bấm buổi chiều cái kia thân cảnh quan để lại cho ta đây số, cho hắn nói lên mất trộm sự tình. Hắn ah xong một tiếng, một lát nữa nhí, nói mất trộm lời nói có lẽ hay là báo án a, không cần tìm bọn hắn, tìm phụ cận đồn công an.

Ta lắc cái đi, cái này thân cảnh quan biến hóa nhanh chóng, thành có quan hệ ngành.

Thực không chịu trách nhiệm!

Ta hỏi cái này khách phòng bộ quản lý kinh doanh, nói có thể hay không tra thoát một tý trong hành lang màn hình giám sát? Hắn nói có thể, nhưng là phải đợi đồn công an cảnh sát nhân dân tới, ta lập tức không làm, cùng hắn giảng, người nói được hay không được? Đi, tốt, chúng ta đây đi xem rốt cuộc là ai trộm, không được, như vậy ta liền cho cho khách sạn này tất cả ở khách giảng một chút khách sạn mất trộm, các người không lên vì cái gì sự tình.

Hắn quyết đoán lựa chọn đệ nhất phương án, nói liên tục tốt, tốt.

Chúng ta tới đến phòng quan sát, điều lấy tư liệu, kết quả không đầy một lát, công tác của bọn hắn nhân viên thật đáng tiếc mà nói cho chúng ta biết, giám sát và điều khiển tư liệu bị xóa...

Ta ngồi ở trên ghế sa lon, nhắm mắt lại, cảm giác trên đầu tựa hồ có một mờ lớn đại vòng, hướng trên người của ta vung đến.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Trở về sự tình phát hiện sân

Ta thông tri tạp mao tiểu đạo, đem đó tự sửa sang lại hành lý, chuyển mặt khác một nhà khách sạn.

Mà trước kia nhà này XX khách sạn cho ta ưu đãi thì là miễn đi phòng của ta tiền, hơn nữa do trách nhiệm quản lý kinh doanh và chủ quản cùng một chỗ, thành tâm hướng ta nói xin lỗi bọn hắn sợ ta đi online nói lung tung.

Thứ hai buổi sáng, tạp mao tiểu đạo thần thái sáng láng mà liên hệ rồi ta, lại hỏi muốn hay không đi con la hoang đảo nhìn một chút kỳ lạ quý hiếm? Trong nội tâm của ta cũng lo lắng lấy chuyện này, vì vậy nói cùng đi. Hai người chúng ta tại bến cảng phụ cận hoa nhuận quảng trường tụ hợp hậu, đi ô-tô đi trước con la hoang đảo. Đại lý xe không xa, đại khái hơn bốn mươi phút đồng hồ, chúng ta qua rồi cầu, đi vào đảo ở bên trên. Cái này đảo không lớn, rất nhanh đi vào vườn cây phụ cận. Nhưng mà phía trước có mặc đồng phục người tại chấp hành phong đường, không chính xác người đi qua.

Tại đây cách hơn hai mươi m, lộ khẩu một đồng người.

Bất đắc dĩ, chúng ta chỉ có xuống xe, nghe được phần đông người hiểu chuyện tại đó luận thị phi. Ta lướt qua đi, chuẩn bị đi, bị cảnh sát ngăn lại, nói không thể đi. Ta hỏi vì cái gì, hắn nói phía trước ngày hôm qua rạng sáng đã xảy ra bạo tạc nổ tung án, đang tại điều tra, người không có phận sự đi nhanh lên mở. Ta bất đắc dĩ, cùng tạp mao tiểu đạo lộn trở lại đến, hỏi cái kia chút ít đuôi dài cổ mọi người, chuyện gì xảy ra.

Một cái tử chi ngắn nhỏ, đồ bưng hèm rượu mỗi trung niên nhân nở nụ cười, hắn lên lút nói: "Những cảnh sát kia hồng quỹ đầu rồi, nói cho người biết cũng không sao, hôm trước tại đây đã xảy ra cùng một chỗ UFO sự kiện, bầu trời có màu đỏ đám mây xuất hiện, 10m trường nước xoáy ở giữa không trung ngừng nghỉ vài phút đầu rồi, bị người đập đến..."

Một người khác lập tức cắt ngang hắn, nói cái rắm a, hắn chính là chỗ này phụ cận người, là tại đây vườn cây xảy ra vấn đề rồi, bọn hắn tại đây trước kia tự thường xuyên chuyện ma quái, hôm trước, ah, là ngày hôm qua rạng sáng thời điểm, bình địa vang lên một tiếng sấm sét, sau đó trên mặt đất toát ra thiết nhiều đào bình, bên trong toàn bộ chứa tiểu hài tử hài cốt, cũng không biết chết... rồi bao nhiêu năm đầu rồi, cái này Âm Lôi vừa vang lên, vô số tiểu quỷ Quỷ Hồn tự leo ra trong đất đến, sau đó tìm Hồ Kim Vinh người kia lấy mạng nì...

Mặt khác lại có một người phản bác, nói trong vườn thực vật mặt, thủy tinh trảo trong phòng nuôi một khóa yêu cây, chuyên môn hút huyết nhục linh hồn mà sống. Cái này yêu cây mở hoa đường kính đều tròn vẹn 1m5, lớn lên lại đẹp để lại hương, là Lan Hoa đồng dạng mê người mùi thơm, cái này yêu cây, mỗi ăn mười người huyết nhục linh hồn, tự khai mở một đóa hoa, một năm khai mở một đóa, mở mười năm về sau, hội kết một cái trái cây, vốn là màu xanh biếc, rồi sau đó mới có thể theo lục đến hạt hồng, lại thực thành nhỏ máu hồng đỏ thắm, cái này một quá trình vừa muốn mười năm. Trái cây kia thực, chính là thể gian trần phẩm đầu rồi, tương nghe thấy có thể kéo dài tuổi thọ, bạch cốt thịt tươi, khỏi từ hồi sinh nì!

Chân Chân mà có thể so với nhân sâm quả!

Một đồng người riu ra riu rít nghị luận, tốt không nào nhiệt.

Lúc này, một hàng đoàn xe đã thành tới, dẫn đầu chính là một cỗ hành chính cấp bậc cao cấp xe con Mercedes-Benz S600. Cái kia đoàn xe ngừng đến nơi này, cửa mở ra, xuống một đám người, cầm đầu một cái, tóc nâu trắng, giày Tây, khí độ nghiêm nhiên, bên cạnh lập tức có người nghênh tiếp về phía trước, tại cùng cảnh sát thương lượng những thứ gì. Sau đó ta nhìn thấy một cái nhỏ gầy nam hài tử lẳng lẳng yên đứng ở không xa địa phương.

Hắn không cao, thân thể gầy yếu, cùng bên cạnh đám kia cao lớn vạm vỡ hắc y quần áo tây đám bọn họ tạo thành tươi sáng rõ nét đối lập.

Hắn chỉ có 1m sáu.

Sau đó, hắn quay đầu đầu đến, thấy được ta, cùng với bên cạnh ta cái này ăn mặc màu xanh đạo bào tạp mao tiểu đạo.

*

Hắn là một thiếu niên, niên kỷ không cao hơn mười bảy tuổi, đồng tử hiện lên màu lam nhạt, hình dáng ngả về tây phương, hắn là cái con lai.

Hắn nhìn qua trong ánh mắt, có một loại nhân nhật ưu thương, là nghịch chày thành sông bi thương. Ta cùng với hắn chống lại, chỉ là cảm thấy, đây là một theo thần tượng kịch cùng truyện tranh bên trong đi ra đến người, theo ta loại này phạm phu tục tử có bản chất khác nhau. Hắn xem ta, ta liền nhìn xem hắn, bốn mắt nhìn nhau, một lát sau, hắn nở nụ cười, rõ ràng đi tới theo chúng ta chào hỏi: "Người hảo, ta gọi là Gia Đằng Nguyên Tam, lần đầu gặp mặt, thỉnh chiếu cố nhiều hơn."

Người bên cạnh ào ào kinh hô, ơ, người Nhật Bản ah! Tại năm 2010 Điều Ngự đảo chi tranh giành trước, rất nhiều bình thường người trong nước đối với người Nhật Bản vẫn còn có chút hiếu kỳ cùng hữu hảo.

(PS: giảng đến nơi đây, kỳ thật ta không quá nghĩ như thế nào giảng tiếp được đi sự tình. Tại sao vậy chứ? Trên mặt giảng đến năm 2010 Điều Ngự đảo chi tranh giành, hôm nay lại có Trung Nhật Đồng Hài ma sát, cái này hai cái bị tuyên truyền vì "Ở rất gần nhau" quốc gia hiện tại đã muốn lẫn nhau xem không hợp nhãn rồi, hôm nay, tất cả Trung Nhật chủ đề, đều là dân tộc chủ đề hiện tại giảng, có chút lấy lòng mọi người, có chút lỗi thời... Nhưng là 08 năm ta đây ở chỗ này, xác thực là một đạo khám, không nói, tự ít đi rất nhiều thứ. Cho nên, thỉnh mọi người lý tính đối đãi, coi như xem cái câu chuyện a.)

Ta nhẹ gật đầu, lại không nói chuyện. Tạp mao tiểu đạo cũng là, chém xéo mắt thấy hắn.

Hắn không có ở ý, huyền thuyên nói một đồng lời nói, chúng ta chỉ là chút lễ phép đầu, cũng không giảng tính danh. Một lát sau, bên kia có người tới gọi hắn, hắn lễ phép cúi đầu rồi đi. Hai người chúng ta đến ít người địa phương, tạp mao tiểu đạo hỏi ta ngày nào đó ban đêm xông vào vườn cây, có phải là hắn? Ta nói đúng vậy, nhìn xem ôn nhu yếu ớt cùng nữ hài tử đồng dạng, nhưng là tâm ngoan thủ lạt bắt đầu đứng dậy, còn hơn rất nhiều người.

Ta vẫn đang nhớ rõ ăn mặc một thân hắc y Gia Đằng Nguyên Tam, dùng súng buộc vườn cây cái kia trắng hán tiến thủy tinh trảo phòng đi lấy hồng đồ thăm trái cây, sau đó lại dùng phun sương bình đem bà trắng hán phun sập hòa tan, con mắt cũng sẽ không dẫn nhảy xuống. Ta vốn cho là hắn ngày hôm qua rạng sáng chết hết, hoặc là bị cảnh sát cho bắt bớ, không nghĩ tới tiểu tử này rõ ràng lại sống sờ sờ xuất hiện ở trước mặt chúng ta.

Hắn ngồi xa hoa ô tô, đi theo một đám vênh vào tự đắc người Nhật Bản cùng một chỗ tới.

Một cái giày Tây, giày da táp sáng kính mắt nam tại cùng thiết cảnh giới tuyến cảnh sát thương lượng, ngữ khí của hắn tương đối kích động, không ngừng mà nói Gia Đằng tiên sinh như thế nào như thế nào cố chấp, làm cho bọn họ tranh thủ thời gian mở ra đường, bọn hắn muốn vào đi tìm nhà này vườn cây chủ nhân hoàn thành một cái cọc giá trị trên trăm vạn giao dịch. Cảnh sát có vẻ thật khó khăn, đang mở thích, đằng sau có một người tuổi còn trẻ ở gọi điện thoại xin chỉ thị quan trên.

Đúng lúc này, lại tới nữa một cỗ Audi.

Xe ngừng, xuống ba người, ăn mặc bình thường, dung mạo bình thường, tương đối đặc biệt chính là người thứ ba xuống xe, hắn cũng là giữ lại tóc dài, đánh cho một cái búi tóc, cùng bên cạnh ta cái này tạp mao tiểu đạo cơ hồ giống như đúc. Ta xoay đầu lại mời đến hắn, không nghĩ tới cái này lão Tiêu rõ ràng vô thanh vô tức mà chạy tới trong đám người đi, tìm một hồi mới phát hiện hắn.

Hắn hóp lưng lại như mèo, lén lén lút lút.

Ta đi qua hỏi hắn đây là vì cái lông? Gặp được cừu gia nữa à?

Hắn lắc đầu, đem cả tay phải thực chỉ đặt ở trên môi, sau đó hừ, để cho ta không cần phải lên tiếng, ta bị hắn lén lén lút lút bộ dạng lòng kiếm nở nụ cười, nói người ăn trộm gà nữa nha? Hắn lắc đầu, nói đừng phải một người quen, từng có quan hệ, không tốt ra mặt. Ta nhìn qua cái kia vẫn búi tóc nam tử chính hướng phía người Nhật Bản đi đến, nói ah, xem cái này cách ăn mặc, đó là người sư huynh có lẽ hay là sư đệ a, hỗn lẫn lộn đặc không tề ah?

Tiêu Khắc Minh miệng hướng bên cạnh phỉết một chút, rất khinh thường, nói chó má, tự một sư diệt mà thôi.

Ta nghiêm nghị bắt đầu kính nể, nói người thật có thể cưa bom số một.

Đằng sau đến ba người xác thực rất ngu, tìm ở đây cảnh sát hỏi ý một chút, cầm đầu một cái dáng lùn nam nhân cầm trong tay căn cứ chính xác kiện sáng đi ra, sau đó mấy cái cảnh sát lập tức tự giơ lên cao tay phải, kính một cái tiêu chuẩn lễ. Sau đó người nam nhân kia hy sinh chính ngôn từ mà đối với cái này cùng người Nhật Bản (ngầm phiên dịch) nói mấy câu, thần sắc uy nghiêm, người Nhật Bản liền hậm hực mà rút lui khỏi. Ta nhận thức chính

là cái kia thân cảnh quan cùng hai cái quân hàm cảnh sát so với hắn còn cao nam nhân chạy tới, nhiệt tình mà lôi kéo ba người một hồi hàn huyên.

Vài người nhiệt tình mà lôi kéo tay hàn huyên vài câu, sau đó tựu hướng trong vườn thực vật mất đi.

Mercedes-Benz đi trở về, ngừng đến ta cùng Tiêu cảnh minh trước mặt, sau đó cái kia tình anh cách ăn mặc phiên dịch nhảy xuống, đi đến trước mặt của ta, nói lục tang, Tiêu tang, chúng ta Gia Đăng xã trưởng có việc thỉnh tìm các người, có thể hay không tìm thanh tịnh địa phương nhờ một chút? Trong nội tâm của ta cả kinh, vì sao? Theo lý thuyết, lúc này nơi đây ta cùng lão Tiêu chính là cái đánh đám giả bộ nhân vật, người này một ngụm tựu gọi ra ta cùng hắn họ, hiển nhiên đối với chúng ta đã có một phen nhận thức.

Khó trách cái kia Nhật Bản tiểu tử còn đã chạy tới theo chúng ta hàn huyên.

Đúng vậy, ta căn bản là không biết cái này một nhóm người ah?

Tuy nhiên ta biết rõ, cái này một nhóm người, bên trong tất nhiên có lên ào ào mười năm hoàn hồn thảo giả thị trường chính là cái kia người Nhật Bản, cũng có ngày hôm qua rạng sáng trộm lấy "Yêu cây" trái cây Nhật Bản tiểu tử, nhưng là, chúng ta thật sự sẽ không có đánh qua đối mặt. Gần kề tựu phiên dịch một câu nói kia, ta liền cho có một loại bị cho hấp thụ ánh sáng cảm giác, giống như không có mặc quần áo đi ra ngoài đồng dạng, bị người xem cái thông thấu.

Người này có chút vênh vào hung hăng, ta vốn không muốn đáp ứng, nhưng còn bên cạnh Tiêu Khắc Minh lại quyết đoán mà trả lời "Cùng trò chuyện có thể, theo như phút đồng hồ thu phí, một phút đồng hồ 10 đồng tiền, giả tiền công đạo, giả trẻ không gạt, hai người đánh Giám Giá 20%." Phiên dịch rõ ràng sừng sốt một chút, nâng đỡ kính mắt, nói Tiêu tiên sinh người không có nói đùa a? Tiêu Khắc Minh nhún vai, nói tất cả mọi người bề bộn nhiều việc, cố vấn phí cái gì, tự nhiên hay là muốn có nha...

Hắn ngừng lại một chút, bổ sung thoáng một tý, là đồa nha.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Kết xuống thù hận

Phiên dịch về tới trong xe, cùng cái kia tóc nâu trắng nam nhân hỏi mấy câu, sau đó lộn trở lại, nói có thể, chúng ta đây đi phụ cận vạn hướng hội sở đàm một chút đi.

Ta cùng tạp mao tiểu đạo không hiểu thấu mà lộn trở lại trong xe, đi theo người Nhật Bản đoàn xe rồi đi con la hoang đảo.

Trên đường thời điểm, lão Tiêu theo ta giảng, phòng chừng ngày hôm qua trộm gì đó gia hỏa chính là chỗ này bang người Nhật Bản, thỏa thỏa. Thật thần kỳ ah, một ngày công phu không đến, rõ ràng có thể tra được chúng ta, Nhật Bản từ cái này công tác tình báo, quả thực hãy cùng tại cửa nhà mình khẩu đồng dạng. Ta nói, nghe người ý tứ này nói đến, người Nhật Bản đã muốn hoài nghi chúng ta ở bên trong đám một gạch tử, chiếm mười năm hoàn hồn thảo, cùng với cái kia không biết tên quả hồng tử?

Lão Tiêu gật đầu, nói ngay ngày hôm qua chúng ta gian phòng bị trộm sự tình, cũng có thể là đám này cháu trai làm.

Ta tràn đầy đồng cảm, trong nội tâm cũng có chút khổ sở, tại ta trung tâm quốc thổ địa thượng, đám này cháu trai như thể hoành hành ngang ngược, sẽ không người quản sao?

Đi vào một hoàn cảnh lịch sự tao nhã hội sở, cái kia tóc trắng trung niên nhân đã sớm tại trong một cái phòng chờ đợi, cùng đi còn có cái kia phiên dịch, Nhật Bản tiểu tử Gia Đăng Nguyên Tam nhưng không có tại. Ta cùng tạp mao tiểu đạo tiến đến, phiên dịch hướng chúng ta long trọng giới thiệu cái này tóc trắng trung niên nhân, nói là XX cây thức công ty trú khu Trung Quốc cao cấp đại biểu Gia Đăng Nhất Phu tiên sinh. Gia Đăng Nhất Phu ngồi, tứ bình bát ổn, tượng một cái vương giả, khí phách bên cạnh lộ. Ta cùng Tiêu Khắc Minh, tại đối diện ngồi xuống, Tiêu Khắc Minh lại để cho cái này phiên dịch hãy bớt sàm ngôn đi, vì của người USD suy nghĩ, tranh thủ thời gian hỏi.

Gia Đăng Nhất Phu chăm chăm vào chúng ta, mắt nhỏ có nhỏ vụn quang mang, hắn hỏi: "Hai vị tiên sinh phải chăng trộm ta tại vườn cây đặt hàng long huyết hoàn hồn thảo? Nếu như là, ta nguyện ý dùng đồng dạng giá cả, đem hắn mua về đến." Hắn vừa nói, cái kia phiên dịch lập tức đem ý của hắn đồng bộ phiên dịch cho chúng ta, lại để cho ta có chút nhĩ ngạc nhiên thực nhìn không ra cái này hèn mọn bỉ ổi phiên dịch, ngược lại có bức này bốn sự! Vậy hắn xem nhật kịch, chẳng phải là rất thoải mái ah?

Bất quá hâm mộ quy hâm mộ, ta cùng lão Tiêu có lẽ hay là trăm miệng một lời nói: không có!

Ta nói điều này sao có thể? Người đây là ý gì?

Gia Đăng Nhất Phu nở nụ cười, nói chúng ta người sáng mắt không làm chuyện mờ ám, chúng ta nghe ngóng, tìm đến hồ tang trong đám người, tự lực tang người mục đích nhất minh xác, hơn nữa lúc cách một ngày, long huyết mắt hồn thảo tự mất trộm rồi, kỳ thật không cần nghĩ cũng biết, là các người làm, đúng hay không?

Ta mặc kệ hần, nói các người rốt cuộc là thế nào tư duy, đều thế kỷ hai mươi mốt rồi, còn làm biến cố cầu Lư Câu một chiêu kia?

Gia Đăng Nhất Phu hần bắt đầu nói về mình ở Trung Quốc đầu tư, trợ giúp bao nhiêu người việc làm, chạm vào Giang Thành kinh tế bay lên, lại nói về hần từ trước đến nay đối với Trung Quốc đều là ôm hữu hảo thái độ, cỡ nào được hần trong nhà xưng công nhân kính yêu. Ta ngẩng lên đầu, làm chăm chú lắng nghe hình dáng. Xác thực, đại đạo lý ta không biết giảng, đó là nhà kinh tế học sự tình, nhưng là ta trần trọc châu tam giác khu mấy năm, bái kiến một ít công ty Nhật, cũng từng gia nhập qua một nhà, tổng thể mà nói, công ty Nhật tiền lương cùng phúc lợi đãi ngộ tương đối đều cao một chút, nhưng là bên trong quy củ, quả thực là nghiêm khắc đến làm cho người ta súp đồ, Nhật tịch công nhân cùng Trung Quốc công nhân đãi ngộ, đẳng cấp khác biệt, thâm nghiêm, quả thực làm cho người ta có trở lại 80 năm trước noi theo công ty Nhật quản lý phong cách, bởi vậy có thể thấy được lổm đóm.

Thấy chúng ta không có phản ứng gì, Gia Đăng Nhất Phu bắt đầu trở nên càng động tĩnh, hần nói hần sở dĩ muốn tìm long huyết hoàn hồn thảo (người Nhật Bản thuyết pháp), là bởi vì hần có một mười tám tuổi đáng yêu con gái, bởi vì một hồi tai nạn xe cô biến thành người sống đời sống thực vật, tại xác định y học thượng không có đột phá hậu, ngược lại thông qua mặt khác đường nhỏ đến nghĩ biện pháp long huyết hoàn hồn thảo nghe nói trải qua Nhật Bản Thần Đạo bên trong có năng lực tôn giáo nhân sĩ luyện chế, có thể tìm về nữ nhi của hần hồn phách, cho nên cần phải thỉnh hai vị trả lại, dùng lại để cho một cái phụ thân, một lần nữa nhìn thấy cái kia đáng thương con gái.

Hần khóc đến hai mắt đầm lệ, ngay cả ta đều cảm động đến nhìn không được chảy một lít nước mắt.

Ta nhớ tới trong ao á cùng.

Song khi hần lần nữa hỏi lúc, ta cũng vẫn là nói, không có.

Sắc mặt của hần bắt đầu thay đổi, tái nhợt sắc, mặt bết tắc, để cho ta nhớ tới trước kia nhậm chức cái kia gia công ty Nhật lão hói đầu khoa trường hình tượng đến. Hần mặt lạnh hỏi, các người vững tin không có? Người Trung Quốc có câu ngôn ngữ, gọi là đừng rượu mời không uống lại uống rượu phạt, ta đúng vậy có chứng cứ, hai vị phải chăng muốn cho ta đưa tiền các người tiến đại lao đi?

Hần nói chứng cứ, là chúng ta kia buổi tối lỗ thùng sao?

Ta bỗng nhiên mà dậy, cười ha ha, nói các người đồ cùng chửi thủ thấy a? Tại Trung Quốc người địa bàn, ta lại là muốn nhìn các người như thế nào hung hăng can quấy? Ta trong chớp mắt nhĩ đi, tạp mao tiểu đạo chưa có chạy, mây dạn mặt dày tìm phiên dịch muốn "Nói chuyện phỉ". Ta vừa ra ghế lô cửa ra vào, đã bị một cái nhỏ gây thân ảnh ngăn cản, là Gia Đăng Nguyên Nhị. Hần đứng trước mặt ta, bị thân thể của ta ảnh bao trùm, nhưng là tựa như quật cường thảo, cao ngạo. Hần lạnh lùng mà chăm chăm vào ta, trên mặt có không hiểu u buồn, hần hỏi ta: "Người rốt cuộc cảm không có cảm long huyết hoàn hồn thảo, cảm, tranh thủ thời gian cho ta, ta cho người tiền, hai trăm vạn! Thế nào, người Trung Quốc? Cô này, ta muốn tới cứu Cẩm Hội tỷ tỷ tánh mạng."

Ta nói lẩn cầu đi, mắng bên cạnh, nhìn người về mặt suy dạng, chó ngoan còn không cần đường đâu rồi, biết không?

Ta cứng rắn ngạnh đi, hần lôi kéo ống tay áo của ta, mắng to, nói người cái này thô lỗ nam nhân, đáng chết hồn nhạt (nơi này hần là Bagge răng lỗ), ta quần quai, không nghĩ tới trọng tâm lệch lạc, trời đất quay cuồng, cư nhiên bị cái này tiểu cá tử thoảng cái cho ngã văng ra ngoài, bờ mông chạm đất, đau nhức, cảm giác hồ chậu cốt đều muốn vỡ ra tựa như. Bị cái này một ném, mặt của ta thoảng cái tự do ta so với hần trọn vẹn cao hơn mười cen-ti-mét, khổ người cũng so với hần Đại Khả một vòng, rõ ràng thoảng cái đã bị ngã cái ngã gục, cái này quá hần mã tổn thương tự tôn.

Ta thoảng cái tự nhảy dựng lên, giống như nổi điên tiến lên, cùng hần uốn éo đánh.

Không có nghĩ rằng người này là luyện gia đình, hình như là Judo, tay phải tiếp được quả đấm của ta, trái khó uốn éo, ba cái hai cái, sẽ đem ta đè xuống đất chế trụ, ta cơ thể đau xót đau, các đốt ngón tay đều không dùng được lực, như thế nào gãy dựa đều không được. Ta đây lúc mới phát hiện, ta rõ ràng không dùng được kim châm cổ sức mạnh, cái này Tiểu chút chít lăm vào ngũ say, mà ta, tắc chính là biến thành trước kia chính là cái kia phế vật, mặc dù nhiều một nhóm người khí lực, thực sự thượng không được mặt bàn rồi, đánh cho hội đồng con rùa quyền, nhưng là cùng loại này chuyên nghiệp huấn luyện qua người vừa so sánh với, tự cho đã mất luống cuống.

Không có kỹ xảo ah!

Ta mặt dán đất, không thể động dậy, biệt khuất đắc muốn nổi điên.

Mười giây đồng hồ về sau, Gia Đăng Nguyên Nhị thả ta, nhàn nhạt mà xem ta, lông mi giơ lên, nói có lẽ vậy, yếu như vậy gia hỏa, làm sao có thể trở thành ta trong tương tượng đối thủ đầu này? Ta xem trọng người, trộm thảo người, có lẽ hần là một người khác hoàn toàn a. Biến, không để cho ta lại nhìn gặp người... Hần chính vênh vào tự đắc nói lấy, đột nhiên bị người từ phía sau một bả nhéo ở cổ, oanh thoảng một tý, Đại Lực đem hần gắt gao đặt tại tron bóng sân nhà gạch thượng, sau đó ta nghe được một người nam nhân tiếng gầm gừ: "Mắng bên cạnh, người cái này Nhật Bản tử dám đánh ta gia huynh đệ! Không muốn sống chăng?"

Ta đứng lên, vừa vận trông thấy Tiêu Khắc Minh gắt gao ngăn chặn Gia Đăng Nguyên Nhị, dùng sức véo, lúc này nên hần không thể động dậy.

Ta nhớ tới lão Tiêu nói khoác qua chính mình có một ngư chi lực, lần này xem ra, quả nhiên không giả.

Nhìn xem hân một bộ lông đầy cảm phần bộ dạng, trong nội tâm của ta không khỏi một hồi cảm động.

Đều nói có hại chịu thiệt là phúc, ta bị cái này tạp mao tiểu đạo ăn được nhiều như vậy thiệt thòi, quả nhiên không có uống phí ăn.

Bọn bảo tiêu vốn vẫn chú ý bên này, vừa nhìn thấy người một nhà đều ăn phải cái lỗ vốn, lập tức xông tới, xung đột hết sức căng thẳng.

Mười mấy người, thoáng cái tụ vây quanh ta cùng Tiêu Khắc Minh.

Nghe thể bên cạnh náo nhiệt, bên trong Gia Đăng Nhất Phu cùng phiên dịch đều đi ra, Gia Đăng Nhất Phu trông thấy cái này cảnh tượng, lạnh lùng mà chăm chăm vào tạp mao tiểu đạo, nói đều đừng làm rộn, cần ta báo động sao? Ta gọi lão Tiêu dừng tay, hân thả Gia Đăng Nguyên Nhị, sau đó đứng lên, vỗ vỗ tay, nói: "Gia Đăng tiên sinh, người ngược lại cái xa xỉ khách hàng, nhưng là con của người, nhưng lại cái xúc động gia hòa. Không hài lòng, chúng ta như vậy sau khi từ biệt a."

Tạp mao tiểu đạo cùng ta cùng một chỗ rời đi, bên cạnh bảo tiêu muốn vây quanh, nhưng là cái kia tóc trắng gia hòa thở dài một hơi, nói không cần.

Hai người chúng ta trở lại trên xe, đi ô-tô rời đi cái này hội sở.

Lão Tiêu thấy ta trên cổ có vết dây, hỏi không có sao chứ? Ta nói không có việc gì, đã bị chó cắn một chút, hân cười ha ha, nói làm sao người thoáng cái tụ mềm nhũn? Cái này cũng không giống như người. Ta sầm mi khổ kiếm, nói ta kim tâm cổ hôn mê rồi, ta mượn nhờ không đến lực lượng của nó, tiểu tử kia lại hội hai tay, cho nên thoáng cái tụ quỳ. Hân rất ngạc nhiên, nói người còn trùng làm sao sẽ xuất hiện loại hiện tượng này, không phải là ăn được cái kia trái cây, treo câu đi à nha?

Ta phun hân về mặt nước bọt, nói làm sao có thể? Ta cùng hân để ý thức thượng một mực có một tí liên lạc, ăn quá no đảo thật sự.

Lão Tiêu ha ha cười, nói người người này cũng là, kim tâm cổ từ theo người, sẽ không qua một cái ngày tốt lành kim tâm cổ đồ ăn không phải dẫn độ sinh vật sao? Người mỗi ngày cho nó uy cái gì, cho heo ăn ngư nội tạng trộn lẫn rượu xái! Ông trời của ta ah, như vậy hoa tuyệt thế đồ ăn, thiệt thòi người nghĩ ra. Lúc này đây thấy thứ tốt, hân tự nhiên là ăn trước thì tốt hơn a. Đắc, đem bả phân của ta ngạch cũng ăn được, không được, người phải bồi ta.

Ta thở dài, nói lần này nói chuyện phiếm phí, ta liền cho không với người phân ra.

Tạp mao tiểu đạo thấy ta chuyển cổ, hỏi rất đau sao? Ta nói phải hân hỏi muốn hay không tìm một cơ hội lộng kiếm thoáng một tý tiểu tử kia, hân ngày hôm qua rạng sáng xem như giết người a? Bằng không chúng ta cho cảnh sát cử động báo? Ta nói muốn nhân gia hỏi người là làm sao mà biết được, người trả lời thế nào? Hân lại nghĩ kế, nói nếu không chúng ta tìm một cơ hội đem bả đánh hân một trận? Lòi nói nói ra miệng, lại cảm thấy không đúng, người ta nhiều như vậy bảo tiêu đâu này? Hân thở dài, nói người giết Vương Lạc cùng thời điểm như vậy TRÁU BỎ~~, hiện tại như thế nào như vậy, làm gì vậy không tha cổ?

Ta lái xe, tức giận nói kim tâm cổ đã ngủ, ta sau mao cổ ah?

Ngoài miệng như vậy mắng, trong nội tâm không khỏi nghi ngờ niệm lên trong cơ thể cái này mập còn trùng, cảm thấy hân đôi khi có điểm giống quyền lợi, là độc được tư vị, một khi đã không có, trong nội tâm bỗng nhiên thất lạc, cảm giác mình tựa như một cái theo địa vị cao thượng lui ra đến hư trí cán bộ kỳ cựu. Lại nghĩ tới này cái Nhật Bản thiếu niên, người này tính cách quái dị, đề nghị quả quyết, ngay giết người đều không nháy mắt, quả thực là cái hung ác nhân vật, hơn nữa ta ân ân cảm giác hân có chút bất phạm, đối với chung quanh sự vật có chút bài xích lực, chắc hân trên người đeo lấy cái gì đó, dù cho có kim tâm cổ tại, ta cũng vậy không nhất định có nắm chắc bắt hân cho diệt.

Được rồi, quân tử báo thù, mười năm không muộn, ta nhện.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Giang Thành sự tình rồi, việc xong rồi áo ra đi

Chúng ta trò chuyện trong chốc lát, còn nói đến yêu cây sự tình.

Ta có chút muốn biết ngày đó trong đêm ta đi rồi, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, Gia Đăng Nguyên Nhị không có chết, như vậy Hồ Kim Vinh tử có hay không đâu này? Những người khác đâu? Cái kia đầy đất chứa thi cốt đào bình rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Những kia rậm rạp chẳng chết quỷ em bé, rốt cuộc lại là chuyện gì xảy ra? Vô số nghi vấn tại tâm trạng của ta bay lên, thật là trăm triệu công tâm ah! Nhưng mà ở chỗ này chúng ta không có nhận

thức một người quen, cái kia thân cảnh quan, ngay cả chúng ta bị trộm gì đó cũng không quản, ta nhưng trông cậy vào hấn không được cho chúng ta cung cấp tin tức gì.

Ta đột nhiên nhớ tới, tạp mao tiểu đạo nói tiến vào hiện trường trong mấy người kia, có một là hấn sư diệt, vì vậy lại để cho hấn đi tìm hiểu xuống. Hấn vừa nghe, giả vờ ngây ngốc nói có chuyện này gì không? Ta như thế nào không biết?

Hấn không muốn đi, ta cũng không có cách nào buộc hấn, đành phải như vậy thôi. Như là đã lấy được hoàn hồn thảo, vì vậy ta buông xuống hiếu kỳ tâm tư, không có nữa chú ý. Ta chỉ cho là đây chỉ là ta trong đời ly kỳ kinh nghiệm một chuyện nhỏ, thả lỏng trong lòng, đi qua đã trôi qua rồi không nghĩ tới, chuyện này xa xa không giống ta nghĩ đến đơn giản như vậy, ta sau này vài năm bốn ba, đều chỉ là vì mấy ngày nay sự tình.

Đương nhiên, đây là ta lúc ấy chỗ không biết, đây cũng là nói sau.

Chúng ta quay trở về khách sạn, Lưu ca gọi điện thoại tới mời chúng ta đi thấy Đoàn thúc, ta chẳng muốn đi, tự lại để cho Tiểu Khắc Minh đi, kéo lên bức màn, chính mình nằm ở trên giường, cùng Đóa Đóa cùng nhau chơi đùa tay vỗ tay trò chơi. "Người đập một, ta đập một, một đứa bé ngồi phi cơ..." Ta nhắc tới, sau đó nàng rất chân thành mà vỗ, có đôi khi ta sai rồi, nàng tự cong ta ngửa ta đặc biệt sợ ngửa; nếu nàng sai rồi, nàng tự về mặt uể oải, búi môi ba mắt húng, mà ta tắc chính là rất sung sướng mà đem mặt của nàng dùng sức kéo dài, làm đáng yêu mặt quỷ.

Không có kim tâm cổ, ta lại như cũ có một chút "Pháp lực", hoặc là nói là tín niệm chi lực, y nguyên có thể sờ chạm được Đóa Đóa đương nhiên, điều kiện tiên quyết là nàng cũng nguyện ý cho ta xem thấy.

Nàng không cam lòng không muốn, nhưng là cũng không có né tránh ta trừng phạt, bởi vì nàng còn là một hảo hải tử, không biết chơi xấu da.

Không có kim tâm cổ, Đóa Đóa một người lúc có chút nhàm chán rồi, mà ngay cả xem tivi kịch, đều không có ngày xưa cao hứng như vậy.

Buổi tối Tiểu Khắc Minh trở về, theo ta thần bí nói có muốn biết hay không ngày hôm qua rạng sáng, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra. Ta hỏi người có tin tức nơi phát ra? Hấn nói nhưng vậy. Cái kia Đoàn thúc người là không biết, nhưng hấn là Giang Thành cái này khu vực có sức ảnh hưởng lớn đến thế, ngôi Nam Triều bắc, hắc bạch hai nhà, mảnh khoé Thông Thiên. Hôm nay nói lên việc này, hấn liền nói với ta cái đại khái, tự độ chính xác, cũng là tám chín phần mười. Ta tới hứng thú, nói vậy người tự nói nghe một chút a.

Hấn làm ra một ly trà, nhuận nhuận yết hầu, bắt đầu nói về việc này.

Cái này con la hoang đảo tại cổ đại là tôn kính mẹ tổ tế điểm, trên mặt có một ngư dân dựng đơn sơ mẹ tổ miếu, trước thế kỷ bốn mươi năm đời thời điểm bị vùi rỗng phá hủy, lúc gặp niên đại rung chuyển, nhân dân ngay liền dựng đều thành vấn đề, tự nhiên sẽ không tương cường điều xây miếu thờ. Rồi sau đó lại tiến nhập mới xã hội, thời đại mới, từ cự đón người mới đến, phá bốn cự, mọi người thì dần dần quên lãng việc này. 90 niên đại sơ kỳ, cái này vườn cây chủ nhân Hồ Kim Vinh, có lẽ hay là Giang Thành Nam Thành khu lâm nghiệp cục một cái nhân viên kỹ thuật, rất vô tình kết bạn một cái cao nhân, cái này cao nhân cái khác không tính, tự tiện trường đồ thuật lão thiên, thanh danh rất lớn, lại số tên viết "Tám tay {thần nhãn}", về sau xuất nhập Macao Hà tiên sinh tràng diện, Xuất Thiên(chơi bản) bị nhìn thấu, kết quả bị đánh gãy tay chân gân, lưu lạc Giang Thành bị Hồ Kim Vinh cứu.

Tám tay {thần nhãn} tánh mạng cúi xuống, cũng không kịp dạy dư Hồ Kim Vinh bình sinh đắc ý nhất đồ thuật, chỉ nói khởi chính mình ngẫu nhiên nghe nói một chỗ bí văn.

Cái này bí văn chính là liên quan đến cùng con la hoang đảo mẹ tổ miếu đồn đãi. Tương truyền cổ đại, trọng nam khinh nữ, bờ biển ngư dân thực tế nghiêm trọng, thường xuyên gặp có người sinh hạ bé gái hậu, nịch đánh chết mà chết. Phía nam mê tín, nhất là quanh năm tại bờ biển phiêu bạt người, đời này đều ký thác tại trên mặt biển Tinh Vũ, mê tín, từ anh không dám tùy tiện loạn vui, phải đem cái chết đi trẻ mới sinh để vào đảo bình bên trong, liệm, sau đó mai táng tại con lừa đảo mẹ tổ miếu phụ cận trong rừng cây. Cái này một tập tục cực kỳ ác liệt (nói là nịch đánh chết bé gái một chuyện), mất đi nhân tính, nhưng tương truyền đã lâu, cho đến dân quốc thời kì còn nhưng có ngư dân vụng trộm làm lên.

Tám tay {thần nhãn} ngày nào đi ngang qua con la hoang đảo, đi đi thăm một chút, phát hiện vùi anh trong đất, rõ ràng dài ra một khóa màu xanh biếc Thanh Đăng hoa hồng.

Hấn lâu phiêu bạt giang hồ, cái dạng gì bằng hữu đều có kết bạn, kỳ văn chuyện bịa biết được đặc cũng nhiều, tuy nhiên tự ý đồ thuật, nhưng là mí mắt cũng là nhất đẳng lợi hại, liếc thấy đi ra gốc cây thực vật này, chính là Cực Âm chi địa, oán khí ngưng kết linh vật, tên viết Tu La bờ bên kia hoa. Hoa này cùng Phật gia bên trong trời giáng điềm lành bốn hoa một trong "Ma Ha mạn châu cát hoa" bờ bên kia hoa có bản chất khác nhau, là hấp thụ âm khí, oán khí mà ra đời, kịch độc, lại tên "Người chết hoa", "Địa ngục hoa", "U Linh hoa". Hoa này tuy là kịch độc, nhưng là mười năm kết một quả, màu đỏ, lớn như sầu riêng, mùi thơm lạ lùng xông vào mũi, vị ngọt nhiều chất lỏng, bên trong ẩn chứa tổng nhiều linh lực rồi rấm tinh hoa chỗ, Phật viết, thực lần này quả, có thể đạt bờ bên kia.

Cái gì gọi là bờ bên kia, không ai biết được, nhưng là cái này ích thọ duyên niên, phản lão hoàn đồng công hiệu, trong lịch sử vẫn có ghi lại.

Tám tay {thần nhãn} bản đời chính mình đến hưởng dụng, nhưng là tuổi tác đã lão, lần này chỗ gặp tai họa cướp, sợ là tránh không qua rồi, cái kia đoạn thời gian Hồ Kim Vinh đãi hấn vô cùng tốt, vì vậy liền nhận biết cái này nghĩa tử, đem chính mình ngày xưa tài phú theo đất khách lấy ra, toàn bộ tặng cùng Hồ Kim Vinh, lật ra năm sau tự buông tay nhân gian. Mà Hồ Kim Vinh đây chính là hảo tâm làm một chuyện, không có muốn trời giáng hạ tiền của phi nghĩa, hấn thân mình không tin thần, nhưng là kính sợ có chút không hiểu mấy cái gì đó, tuân tám tay {thần nhãn} nguyện vọng, dùng tiền dưới bàn vui anh địa phương, xây xong một cái tư nhân vườn cây, thu thập chút ít hoa cỏ cây cối, ngẫu nhiên liên quan đến hoa và cây cảnh thị trường, cũng là có chỗ còn lại.

Hai mươi năm đi qua quá khứ, năm đó lục dây leo, hôm nay đã muốn lớn lên to như mui xe, Hồ Kim Vinh đi thăm cao nhân, dùng huyết nhục cho ăn, rõ ràng đem bà cái này Tu La bờ bên kia hoa nuôi trồng thành một hiếm thấy ăn thịt người yêu hoa, thúc, sau đó dùng nấn lĩnh bát quái trận dựng lên một

thủy tinh phòng ở, trần áp chỉ, chỉ đợi chừng hai năm nữa hậu, tựu hưởng dụng truyền thuyết này bên trong linh quả. Nhưng mà hẳn tự cho là việc này làm được quý bí, nhưng là hẳn những năm gần đây này với tư cách đã sớm rơi vào rồi hữu tâm nhân trong mắt, ví dụ như Đoàn thúc cái này hắc bạch hai nhà đều trà trộn đại nhân vật, tựu cực kỳ trông mà thêm, chỉ là cổ kỳ trái cây kia thực thành thực kỳ không, không có ra tay cướp đoạt mà thôi.

Nhưng mà lần này, chết... rồi người, ngay Hồ Kim Vinh cũng bị nào đó hắc y nhân chủ ý nên thành trọng thương, đến nay nhưng nằm ở trong bệnh viện hôn mê chưa tỉnh. Sự tình nào lớn rồi, rất nhiều thêm nhỏ dài phía sau màn nhân vật đều gấp đồ mất, muốn tìm được cái kia nóng vội từ gia hỏa, đem hẳn hướng trục đục trong nước trồng hoa sen tâm đều có.

Đoàn thúc nói lên việc này cũng lắc đầu liên tục, nói người nọ rất đáng hận rồi, phung phí của trời.

Vì sao? Cái kia Tu La bờ bên kia hoa chỉ nếu không hoàn toàn thành thực, một thân linh lực tất cả đều là độc, độc này so công nghiệp hoá học thượng tinh hóa vật còn muốn độc hơn một ngàn lần, muốn chỉ làm gì dùng?

Ta nghe được lần này tiết, trong nội tâm một hồi co rút đau đớn.

Tiêu Khắc Minh cười ha ha, nói ta ngày xưa hồ người tiểu độc vật, còn nhiều có vài phần không chính xác, hiện tại xem ra, lão tử khám mệnh chi thuật thật đúng là chuẩn ah!

Hắn cười xong, thần sắc nghiêm túc, nói Đoàn thúc những người này theo dõi Gia Đẳng Nhất Phu cái này bang người Nhật Bản, hiềm nghi rất lớn, bắt quá ta lường cũng có hiềm nghi, thật là bất trộm trảo tiến những kẻ trộm ở phía trong, hai người chúng ta rõ ràng ngu ngốc đến tìm Đoàn thúc người làm không tại sân chứng cứ. Người đừng nhìn hẳn giống như chỉ là hộp đêm tiểu lão bản, người biết hẳn thật sự là thân phận là cái gì không? XX bất động sản khai phát tập đoàn phía sau màn chủ tịch! TRÁU BỐ~~ a, đằng sau còn có một liên tục danh hiệu, có muốn hay không ta với người bày bãi xuống?

Ta lắc đầu nói không cần, ta nghe không dậy nổi làm kinh sợ, nơi đây quá nguy hiểm, tiếp Macao lâm Hongkong, cao nhân xuất hiện lớp lớp, quốc tế Cự Ngạc bò qua bò lại, phía sau màn Hắc Thủ tầng tầng lớp lớp, ta chơi không dậy nổi, ta là người như thế nào? Ta chính là một nho nhỏ hộ cá thể, hiện tại lại càng cái xã hội nhân tàn nhân viên, chơi không dậy nổi, hơi không lưu ý tựu phần thân toái cốt. Ta phải đi về rồi, trở lại Đông Quan, mấy ngày nữa, muốn lễ mừng năm mới rồi, ta phải đi về nhà. Người thì sao?

Tiêu Khắc Minh lôi kéo ta, nói đừng giới ah? Hẳn hôm nay cùng Đoàn thúc nói lên ta buổi sáng chịu nhục một chuyện, Đoàn thúc còn chuẩn bị cho ta xuất đầu nì... Ta nói không cần, của chính ta thù hận, chính mình rồi kết. Hiện tại ta là mới ra đời tiểu tử, cái gì cũng không hiểu, cái gì cũng sẽ không, quá mức so đo thù hận vinh nhục, sẽ chỉ ở cái này vũng bùn ở phía trong càng lún càng sâu, năng lực tốt không tiến thêm.

Thù, tổng là phải báo, nhưng là, không là hôm nay, không phải ngày mai, nếu bàn về đánh lâu dài, trường kỳ kiên trì, luôn luôn một ngày, sẽ để cho cái này Nhật Bản từ cúi đầu, hồi hận hôm nay với tư cách.

Hắn cười, nói người người này, luôn cô tức dưỡng gian, không có kết quả đoạn. Tiểu tử kia, xem xét cũng biết là cái Nhật Bản Thần Đạo tín đồ, nhìn xem còn là một thiên tài đầu rồi, không bóp chết, cuối cùng là phiền toái. Ta bốn biển là nhà, cũng không có cái lo lắng, người không làm hẳn, ta làm hẳn. Vừa vặn Đoàn thúc tại đây nói thiếu một người sự phụ trợ trận, ta liền ở chỗ này bàn hằng một thời gian ngắn, trước tiên đem cái này Gia Đẳng cháu con rùa đến tới nói sau.

Ta nói người cái này xem như trèo lên cành cây cao đi à nha.

Hắn hắc hắc cười, nói bản đạo bốn biển là nhà, chỉ vì bất quý Hàng Yêu, khai mở thế gian chi Thái Bình, kỳ thật nói đến nói đi, tại đó luôn không được tự nhiên, bất quá là mượn cái kia Đoàn thúc thế lực, xử lý vài món lại để cho bản đạo an tâm sự tình mà thôi, đừng nói bừa, đừng nói bừa.

Ta cùng với tạp mao tiểu đạo trèo nhật nửa đêm thượng, trò chuyện rất nhiều sự tình, không hề tận hứng, về sau thật sự quá mệt nhọc, ngủ thật say. Ngày kế tiếp, ta cùng với hẳn lẫn nhau trao đổi QQ dây số, hòm thư địa chỉ liên lạc phương thức (số điện thoại di động trước kia có), sau đó lưu luyến chia tay. Về sau, ta lại gọi điện thoại cho thân cảnh quan, đàm rồi đi Giang Thành một chuyện, có lẽ là án kiện chú ý chuyển đi rồi, hẳn cũng không nói gì thêm, tựu thì không được, ta thử thăm dò nói lên ta cùng Đông Quan cục thành phố Âu Dương cảnh quan nhận thức, hẳn cúp điện thoại, qua rồi 10' lại đánh tới, chỉ nói có thể, nhưng là lúc cần phải, nếu có thể tùy thời liên lạc với ta.

Ta nói tốt, cái này không có vấn đề, con người của ta, thích nhất cùng cảnh sát nhân dân liên hệ.

Ta lui phòng ra khách sạn, đi ra lúc có người chăm chăm vào ta, tự cho là rất ẩn nấp, ta đem hành lý đều phóng tới xe rương phía sau, sau đó hai tay trống trơn đi dạo phố, sau đó tìm cơ hội đem hẳn quần chống mặt. Đại khái buổi chiều, ta dẫn theo đồng lớn Giang Thành, Macao đặc sản phản hồi, chính giữa còn bao lấy ta bót thời giờ đi đào lên mười năm hoàn hồn thảo (thì ra là người Nhật Bản theo lời long huyết hoàn hồn thảo), ta lên xe, sau đó rời đi Giang Thành.

Trên đường ta vốn còn muốn gọi điện thoại cho ta cái kia đường đệ lục nói, kết quả cuối cùng vẫn là miễn đi cái này tâm ý tư.

Ta cuối cùng cảm giác mình có thể mang cho người điều xấu, có lẽ hay là không đề cập tới cho thỏa đáng.

Từ nhỏ sướng chết hậu, ta một mực nghĩ như vậy.

Khá tốt, có Đóa Đóa cùng ta.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: A Căn trên đầu hắc khí

Ta phân hồi Đông Quan, chỉ có hai người biết rõ, một người là A Căn, còn có một là hắc biểu ca Cổ lão bản.

Cổ lão bản nghe Tần Lập nói đến ta xin thuốc không có kết quả sự tình, tại ta đường trở về thượng cổ ý gọi một cú điện thoại cho ta, đàm Hồ Kim Vinh, hắc rất là cảm tức, nói trước kia đã muốn thỏa đàm, kết quả lại đi đón cái gì đồ bỏ người Nhật Bản chuyện làm ăn kia, kết quả bằng thêm tai họa bất ngờ, khiến cho trọng thương vào bệnh viện, còn xảy ra nhân mạng bản án, thực đáng đời!

Cái này một trận tà hỏa phát xong, hắc rất không có ý tứ hỏi ta còn muốn không cần phải tìm, ta đương nhiên nói muốn, lại để cho hắc sẽ giúp bề bộn tìm kiếm tìm kiếm, nhìn xem ở đâu còn có thứ này.

Cổ lão bản an ủi ta, nói thứ này vốn cũng không kỳ lạ quý hiếm, chỉ là mọi người vì kinh tế hiệu quả và lợi ích, cách vài năm tự rút bán lấy tiền, cho nên mới thiếu, lại không trân quý. Nhìn nhìn lại, cần thận tìm xem, Quảng Tây Vân Nam được nhà máy, cũng có thể tìm, hắc tự đi làm. Nói xong những này, hắc lại hỏi ta có thể hay không, giúp hắc một cái chuyện nhỏ. Ta nói cái gì sự tình? Hắc nói Hongkong có người bằng hữu, lớn tuổi hắc một vòng, tại đại lục bao hết cái hai sữa, kết quả cái kia hai sữa lạm giao, hoạn lên bệnh AIDS, lây bệnh cho hắc. Cái này bệnh AIDS, tại khoa học thượng nhất thời bán hội là công khác không được, nhưng là người không phải người tài ba sao?

Nếu không... Người cho nhìn xem?

Ta vội vàng lắc đầu, nói đồ chơi này, ta thực không thể trêu vào, giày vò không đến ta còn chưa có kết hôn đâu rồi, ta còn không có sinh em bé đâu rồi, muốn vạn nhất trúng tiêu rồi, lây nhiễm, ta cũng vậy quý. Ta thật không là thầy thuốc, có chuyện, hay là muốn tin tưởng khoa học. Cổ ca, lần này thực thực xin lỗi, ta không giúp được. Nhanh hơn năm, ta chuẩn bị trở về gia nì.

Hắc tại đầu bên kia điện thoại cười mĩa, nói hắc cũng là bị người nhờ vả, lão gia hỏa kia là hắc một bà con xa biểu thúc, nghe xong Lí Gia Hồ sự tình, cầu đến thăm đến. Hắc không riêng nhiễm lên AIDS, nhưng lại lão mơ tới cái kia chết đi chính là cái kia hai sữa, mặt hướng xuống, một thân huyết, huyết nhục mơ hồ đất tìm hắc, đau khổ cầu khẩn, cầu bao dưỡng, quý áp thân, các loại linh dị.

Ta mở ra điện thoại sổ truyền tin, đem bà tạp mao tiểu đạo điện thoại cho hắc, lại để cho hắc hỏi một chút, tên kia làm cuộc làm ăn này không.

Treo rồi cái này điện thoại, ta cũng đã vào Đông Quan thành phố.

Trong nội tâm của ta cái kia một hồi đồ mờ mờ hồ hồ ah, cái này Cổ lão bản trước kia ta là thập phần bội phục, tuổi còn trẻ (khoảng bốn mươi tuổi), gia sản hơn một ngàn vạn, chạy tại đại lục, Hongkong cùng Đài Loan trong lúc đó, sinh ý rộng, bằng hữu lại nhiều, đã từng là ta trước kia phấn đấu mục tiêu, nhân sinh cuộc sống thần tượng, giờ phút này thấy hắc không ngừng mà cho ta kéo sinh ý, các loại kỳ lạ quý hiếm cổ quái chứng bệnh (có một lần còn hỏi ta quân mặc kệ sanh con đường cái sự tình) đều giới thiệu cho ta, trong lòng ta hình tượng, lập tức biến thành đều đặn con rùa đen nón dần mỗi.

Bất quá nói thật, ta trước kia chính là một cái bình thường người thời điểm, mỗi ngày trải qua bình thường cuộc sống, ăn cái gì cơm, làm chuyện gì, gặp gặp người nào, đều là có thể đoán trước đến, theo khuôn phép cũ, không có có một chút nhi lý kỳ địa phương. Mỗi ngày thượng lấy vòng, nhìn xem quốc tế, giải trí tin tức, xem xem tivi kịch, cũng liền cho rằng thế giới này chính là cái dạng này rồi, cũng tự cho là mình cả đời này, đều bình thân như nước vượt qua.

Nhưng mà từ bà ngoại cho ta trúng kim tằm cổ, hết thấy tất cả đều phẳng phát thay đổi bộ dáng, trong mắt ta phong kiến mê tín bà ngoại, lại là như vậy nhân vật lợi hại, mà từ nhỏ một mực nghe nói con lừa lừa, rõ ràng thật sự có; cụ thể cổ cũng xuất hiện, mập còn trùng hình tượng, liêu trai chí dị bên trong nói quý cũng xuất hiện, bất quá có phần nhỏ, là loli, ẩm không được giường, chỉ có thể đương làm con gái đường; ta ở đã hơn một năm trong phòng xuất hiện cái hung lệ nữ quý, đón lấy lại không hiểu thấu toát ra cái sự thúc có thể biến thành đại Hầu Tử, lực lớn vô cùng, đảo bảo thượng có thể mua được thật sự Cổ Mạn Đồng nhưng lại có thể mê hoặc khách hàng, một người bình thường trong vườn thực vật, chẳng những có lấy khắp nơi trên đất tiểu quý em bé, còn có một cây yêu cây...

Trời ạ, thế giới này làm sao vậy?

Cho nên nói, một vòng đều có một vòng sự tình, đây là một vây thành, người ở phía ngoài xem không thông thấu, người ở bên trong, cũng chỉ là người mù sờ voi, không dòm toàn cảnh."Quái, lực, loạn, thần", từ chỗ không nói cùng. Ngay Khổng phu từ lão nhân gia ông ta đều đã từng đã nói như vậy, trên thế giới cũng có được nhiều như vậy quý dị, khó để giải thích sự tình, nhân loại loại này chính là ba chiều thế giới động vật, có tư cách gì đi nói xằng hiểu rõ thế giới đầu này?

Tự 07 năm cuối tháng 8 hậu, ta đối với này thiên địa gian hết thấy thần bí sự vật, đều trong lòng còn có kính sợ.

Sáu giờ tối, ta quay trở về vùng ngoại thành cái kia phòng nhỏ, lên lầu, mở cửa, chỉ thấy được thuê ta phòng ở chính là cái kia nam kỹ thuật viên cùng nữ kế toán tại trên ghế sa lon làm giữa nam nữ kịch liệt có đường vận động, tiếng kêu ngấp trời, một hồi cao hơn một hồi, làm ta sợ nhảy dựng, tranh thủ thời gian khép lại cửa, nghe được bên trong một hồi bối rối thanh âm. Ta đứng ở cửa ra vào, nhắm mắt lại, nhớ tới vừa mới nhìn đến cái kia trắng bóng thân thể, cười, vấn đề này đặt ở khi còn bé, nhất định phải lớn tiếng nói vài tiếng xui, phi, con mắt không cần phải đau mắt hột lời nói nhi.

Ta có chút kỳ quái, cái kia nữ kế toán từ trước đến nay khôn khéo, hơn nữa gần đây đều muốn cầu rất cao, làm sao lại coi trọng cái kia trung thực nam nhân?

Ngược lại tương tượng, nàng dù cho lại khôn khéo, lại con buồn, nhưng cuối cùng là có nhu cầu, có dục vọng, niên kỷ giống như cũng 27-28 rồi, đúng vậy nữ tính ý thức thức tỉnh thời điểm, kia nam nhân trường cũng nhìn xem, tại trong nhà xưng làm việc, thế lực cũng là đủ... Nghĩ như vậy tương tượng, trong nội tâm cũng bình thường trở lại.

Trong nội tâm thoải mái, lại có chút ít giật mình như mất nếu tiểu mỹ không chết, lúc này ta đây có phải là cũng có thể lôi kéo nàng làm một ít tương đối trưởng thành sự tình, không cho cái này đòi cầu nam nữ giành riêng tên đẹp tại trước đầu này?

Nghĩ như vậy, trong nội tâm lại tích tụ.

Một lát sau, cửa mở ra rồi, nam kỹ thuật viên đi ra, đen sẫm trên mặt toàn bộ đều là xấu hổ.

Hắn gãi đầu nói Lục Tà, Lục Tà... Trên cổ của hắn toàn bộ đều là nóng bỏng dầu hôn, lại thâm sâu vừa nặng, có rậm rạp dầu răng, một mảnh đồng bừa bộn, nghĩ đến mới vừa rồi là rất kích động. Ta nở nụ cười, nói không có ý tứ, đột nhiên trở về, quấy rầy đến các người a? Hắn xấu hổ cười, nói không có, không có. Ta trêu chọc nói người không biết vừa rồi bạo một chút quang, nuy đi à nha?

Hắn trừng mắt nộ mắt, nói làm sao có thể?

Ta xem hào khí hơi chút hòa hoãn, liền nói người đám bọn họ cũng thiệt là, hẹn hò đường cũng không phát, com cũng không thỉnh, thật không đem bà ta làm bằng hữu nì.

Một phen nói chuyện tào lao, cái kia nữ kế toán cũng đi ra, xấu hổ xấu hổ, không còn nữa trước kia khôn khéo bộ dáng, ngược lại nhiều vài phần đáng yêu.

Ta tiến đi thu thập thoáng một tý gì đó, nói chuẩn bị bàn hồi thành phố mất đi, hai người các người ở chỗ này ở, nhưng là tận lực không cần phải tại công cộng khu vực xằng bậy. Hai người đều lắc cổ đỏ mặt, nói liên tục không dám. Ta thấy bọn họ xấu hổ, nói làm rất tốt, tận lực tại trong cái thành phố này đặt chân xuống, mua cái chỗ ở, đến lúc đó muốn ở nơi nào ở nơi nào, cũng không cần chờ đợi lo lắng a, như vậy, năm trước ta lại để cho trong phòng giới trước đừng tìm người rồi, các người hảo hảo qua một cái tết âm lịch. Nói xong, bọn hắn đều rất kích động, nói liên tục cảm ơn.

Ta muốn đi, bọn hắn ngăn lại ta, nói nhất định phải mời ta ăn một bữa com, đền bù tổn thất thiếu nợ lấy kéo com.

Ta nghĩ đến dù sao không có chuyện gì, vì vậy đáp ứng. Thu thập một phen, đi vào phụ cận một cái chất lượng thường tiệm com, tiểu dê béo, ăn lẩu xuyên thịt dê. Hai người này, nam kỹ thuật viên gọi là Thượng Ngọc Lâm, nữ kế toán gọi là Tống Lệ Na, trừ lần đó ra, Tống Lệ Na còn gọi tới một bạn gái, không tới hai mươi một cái xinh đẹp nữ hài tử, nói là các nàng trong xưởng một cái ngành đồng sự, gọi Tạ Mân Gia. Cô bé kia tại không xa địa phương thuê phòng ở, chúng ta đi trước tiếp nàng, sau đó lại đến tiệm com.

Lúc ăn com, Thượng Ngọc Lâm nói về hắn và Tống Lệ Na hai người yêu đương sử. Đầu nói "Gia là tâm linh cằng", quả nhiên, trong nhà, tâm phòng tự hàng vào thấp nhất cảnh giới tuyến, độc thân nam nữ cùng tồn tại một cái dưới mái hiên, ở chung lâu, một khi xuất hiện hòa hòa, củi khô lửa bốc một điểm tức đốt. Hai người bọn họ cùng ta, kỳ thật không có ở bên ngoài cùng một chỗ ăn com xong, Thượng Ngọc Lâm rất nhiệt tình, mời rượu khích lệ đồ ăn, Tống Lệ Na cũng là, không ngừng mà giục giã bạn gái Tạ Mân Gia mời ta uống rượu, cái này họ Tạ cô nàng cũng cay, mặt nhi mị, Lục ca Lục ca hô đắc thân mật.

Ta không biết kim tằm cổ ngủ say rồi, từ lượng của ta phải chăng y nguyên hoàn hảo như lúc ban đầu, chỉ nói thác buổi tối còn muốn lái xe, miễn cưỡng uống hai chén.

Bất quá ở đây nòi lâu có khiếu không tệ, đặc biệt là chủ quán tự chế cây ớt tương, bắt đầu ăn rất đã ghiền, online truyền lưu tương kiêu sông ba tính "Không sợ cay, sợ không cay, cay không sợ" thường nói thập phần thỏa mãn, ta chính là cái thị cay người, cho nên ngược lại ăn thật nhiều. Được phép hạnh phúc, Tống Lệ Na đảo là có chút muốn làm Hồng Nương cách nghĩ, không ngừng mà hỏi ta có hay không độc thân cá nhân vấn đề, lại không ngừng mà tán dương bên cạnh tiểu Tạ, còn bên cạnh Tạ Mân Gia thì là về mặt đồ bưng, lại gan nhi khá lớn xem ta, ngáp nước mắt to, ăn chứa một hoảng thu thủy.

Nếu là ở hai năm trước, không, một năm trước kia, không có nói, ta chỉ biết thuận tay thông đồng, đêm nay lập tức đi mở phòng lân ga giường, mà bây giờ, nhưng lại một điểm tâm tình đều không có. Tại tiểu mỹ trước kia, bỏ một ít điểm ngộ, ta đứng đắn nói qua 2 người bạn gái, mỗi tình đầu là ngây thơ mỹ hảo, cũng là vĩnh viễn mà tiếc nuối, thứ hai một người bạn gái để cho ta nhanh chóng thành thực, giáo hội ta "Tình lớn hơn dục" đạo lý, để cho ta không có như vậy bụng đói ăn quăng.

Đương nhiên, ta vẫn đang đắm chìm tại mất đi tiểu mỹ trong bi thống, không nói khó có thể tự kiềm chế, nhưng là tổng là có chút áy náy cảm giác.

Còn một điều nhi, có Đóa Đóa ở đây, ta còn thật sự không có ý tứ làm những thứ gì.

Trước đó lần thứ nhất trong phòng tắm LOL cũng đã làm cho ta hao hết lời lẽ, còn lần nữa khuyên bảo nàng không thể tại ta tắm rửa thời điểm tùy ý xâm

nhập. Nếu như ta dẫn cái này gọi là Tạ Mân Gia cô gái nhỏ đi lần ga giường, vạn nhất Đóa Đóa xông tới, ta nhưng như thế nào cùng nàng giải thích? Cái này là gia có nhi nữ xấu hổ, người bình thường gia, đem bả cửa phòng ngủ một khóa, vô cùng mà "Ba ba ba"; ta đây nhì, giữ cửa một khóa, tiểu quý đầu trực tiếp theo trên tường tới...

Ăn no nê xong, trước đưa tiễn Tạ Mân Gia quay về chỗ ở, lúc gần đi nàng cho ta lưu lại số điện thoại cùng QQ số, còn đem bả nick name nói cho ta biết "Mercedes-Benz mẹ nó", cái này nick name để cho ta không hiểu ra sao, không hiểu nổi tiểu hài này nhì tâm tư. Ta chờ lấy hai người trở lại chỗ ở, thu thập ít đồ, sau đó đi ô-tô quay trở về tại thành phố khu phòng ở. Về đến nhà lúc đã là buổi tối 10 điểm nhiều, A Căn gọi điện thoại cho ta, bảo ta đi ra ngoài uống rượu. Ta hơi chút sửa sang lại thoáng một tý, chải đầu, sau đó đi xuống lầu.

Lầu một vẫn là cái kia từng bị ta hạ độc bảo vệ tại phiên trực, hần nhìn thấy ta, cùng nhìn thấy quý đồng dạng, nhưng lại không dám mạo phạm, cúi đầu, chín mươi độ cái chùng loại kia.... Ta xem xét cái này tư thế, tự liên tưởng đến người Nhật Bản, trong nội tâm tức giận. Bất quá ta đối với trong lầu chuyện ma quái sự kiện đến tiếp sau hiểu kỳ, tìm hần hỏi. Hần nói bản án vẫn còn xử lý, nói cái kia hám lão Nhị (béo bảo vệ) khả năng cũng bị khởi tố có ý định giết người. Ta cả kinh, cái này nhưng sụp đổ nắm mốc, hần là bị quý nhập vào người, hoàn toàn không có có ý thức, chuyện này, ta nên cho Âu Dương cảnh quan nói ra nói ra.

Lúc này A Căn lại gọi điện thoại đến thúc, ta liền cho trước đặt hạ, đánh cho xe đi phụ cận A quán bar.

Đến quán bar, một cổ ẩm gió thổi tới, âm ỉ kinh bạo âm nhạc làm cho người ta sợ não đều đau, vô số nam nữ trẻ tuổi ở bên trong một cái tiểu vũ đài thượng giỡn đùa sức sống thân hình, nhảy ah nào ah, ngọn đèn loạn xạ, quần ma loạn vũ. Ta tìm được rồi A Căn, hần ngồi ở một cái trên quầy bar mặt, uống rượu, tinh tế phẩm. Ta đi qua cùng hần chào hỏi, muốn một chén rượu, vừa uống một ngụm, tùy ý nhìn thoáng qua A Căn, cũng cảm giác trong nội tâm mạnh mẽ nhảy dựng.

Như thế nào trên đầu của hần có nhân nhạ hắc khí?

Cái này nhưng cực kỳ khủng khiếp.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Sân bay vô tình gặp được

"A Căn, người mấy ngày nay gặp qua kỳ quái chuyện gì không có?"

"Không có ah, có thể có chuyện gì?" Hần rất kỳ quái ta sẽ hỏi hần chuyện này, thấy ta mặt sắc mặt ngưng trọng, cẩn thận hỏi làm sao vậy? Ta nhìn kỹ hần, trong quán rượu ngọn đèn mê muội, được phép vừa rồi mất mờ rồi, nhưng là mọi sự tu cần thận, ta gọi hần gần đây đi ra ngoài cẩn thận một chút, không cần phải cùng người phát sinh tranh chấp, gặp được cái gì chuyện kỳ quái, trước tiên gọi điện thoại cho ta. Hần ha ha cười, nói ta như thế nào đột nhiên thoáng cái trở nên nhạy cảm.

Hần nói ta bệnh nghề nghiệp.

Dứt bỏ những này, chúng ta trò chuyện khởi cửa hàng sự tình, mùa đông là vật phẩm trang sức điểm tiêu phí mùa ế hàng, cho nên đừng vội, tất cả mọi người thở dài một hơi, kết toán mà kết toán, chuẩn bị trở về gia lễ mừng năm mới về nhà lễ mừng năm mới. A Căn là người địa phương, tự nhiên có thể lưu thủ, ta nói cũng cùng phải về nhà, mấy ngày nữa a.

A Căn thở dài, nói ta đi về sau, trong nội tâm vắng vẻ, rất không có làm kinh sức lực.

Ta đột nhiên nhớ tới tại Giang Thành trong câu lạc bộ đêm gặp A Căn ưa thích chính là cái kia tiểu muội một chuyện, không biết muốn hay không cho hần nhắc tới. Sau đó tưởng tượng, cái này bao nhiêu coi như là A Căn ngực một đạo vết sẹo, không đề cập tới cũng thể. Trong quán rượu thiết nhiều tịch tịch mỹ nhân, ngũ quang thập sắc ngọn đèn chiếu, lại gọi cảm vừa giận cay, ta giựt giây lấy A Căn đi tán một cái, hần không chịu, nói không tiếp thụ được loại này dùng dụng vọng làm mục tiêu một đêm tình, ta cười hần, quá bảo thủ, người trẻ tuổi, cần gì chứ.

Đúng vậy ta cũng chỉ là ngoài miệng nói nói mà thôi, thật muốn chính mình đi, trong nội tâm cũng không phải rất muốn.

Có đôi khi thật đúng là vô cùng hâm mộ tạp mao tiểu đạo loại người này, hần sống được thật tình, muốn làm liền làm, tuyệt không quan tâm ý nghĩ của người khác, trong nội tâm không một tia lo lắng, cũng không được ước thúc, đều có một bộ đạo đức của mình cảm giác, thế giới quan, tiêu sái lợi lạc, tại cuộc sống thái độ thượng là gần đây tích cực hèn mọn bị ôi.

Mà ta, hoặc là A Căn, tắc chính là là bị quá nhiều giáo điều, đạo đức trói buộc.

Hai nam nhân đối với uống rượu, lại không có khổ tâm, tự nhiên say không được, đến buổi tối gần 12h thời điểm tự đều tự phản hồi. Ta về nhà, còn có ý đi vào năm tầng, xem chuyện ma quái nhà này cửa phòng, lãnh lãnh thanh thanh, không có khí tức. Ta đến nay mới thôi, vẫn đang không biết nữ nhân kia vì sao lại trong phòng vệ sinh phóng một cái cuống rốn, vì sao lại sinh sôi nhiều như vậy còn trùng, đó là một khó hiểu chi mê, nhất là bản thân nàng còn sót lại oán linh dĩ nhiên bị tạp mao tiểu đạo siêu độ, lại càng không được biết. Đương nhiên, trên thế giới này bí ẩn sự tình nhiều lắm, thật sự muốn cả đám đều biết rõ, không có khả năng.

Lòng hiếu kỳ hội hại chết mèo, cũng sẽ hại chết người.

Cho nên ta trước kia trên đường, trông thấy có người xúm lại cùng một chỗ, đã cảm thấy tất có tai họa, quyết đoán tránh xa.

Về đến nhà, ta thả ra Đóa Đóa, sau đó đem mười năm hoàn hồn thảo theo bao trong bọc tìm được.

Đây là một cây chính thể hiện lên màu tím cây, cao 21 phân, trụ cột vừa thô vừa to, vừa bấm, thực cứng, có nước xuất hiện, vừa nghe, thổi thổi, như là ngải hao cái loại này gay mũi hương vị. Nhưng mà cùng La bà bà theo ta theo lời bất đồng chính là, cô này điệp biên giới, lại có màu đỏ tươi răng cưa, hơi không lưu ý thì có bị vết cắt khả năng. Đinh có chồi, màu đỏ tím, tượng Hoa nhi đồng dạng tách ra.

Ta có chút ít không xác định, vật này là thật hay giả.

Cùng lúc đó, ta còn đang lo lắng an toàn của nó vấn đề, tìm chút ít thời điểm, hẩn như sống ở Sơn Gian, hoặc là giống ta tại Giang Thành giống nhau phóng một bông hoa đàn ở bên trong, liền không đáng một đồng, mà bây giờ có người bắt nó xào đến một trăm vạn, đây chính là nhân dân tệ, đúng vậy một số lại để cho người trông mắt đỏ lên khoản tiền chắc chắn hạng, ta buổi sáng thời điểm tự đã bị người chăm chăm thượng, nghĩ đến cũng đúng ngấm trúng hẩn. Tiền tài động nhân tâm, nếu là có người truy tung ta đến nơi đây, bắt nó cho trộm, ta liền cho thật sự khổ sở.

Cho nên, cho Đóa Đóa triệu hồi địa hồn sự tình, nên sớm không nên trễ.

Cho nàng tìm địa hồn thời cơ tốt nhất có hai ngày, một là sinh nhật của ta tết Trung Nguyên, "Thất Nguyệt nửa, quý cửa mở", tất cả gia người chết hội về nhà trung lấy thực tế phẩm, còn có một ngày là Đóa Đóa sinh nhật, đại niên mừng bốn, cũng gọi là sinh tế, quyền luyện nhân gian hồn phách hội về nhà, vấn an cha mẹ thân nhân. Hiện tại cách lễ mừng năm mới còn có hai mươi ngày tới, cách Đóa Đóa sinh tế ngày 10 tháng 2 tức còn có gần một tháng.

Ngoại trừ mười năm hoàn hồn thảo, Đóa Đóa khi còn sống nhũ răng bên ngoài, còn cần chuẩn bị rất nhiều dược liệu cùng đan thạch... Ngũ kim, ba hoàng, bình thạch 40 vị thuốc vật, cùng với đan sa hóa thủy ngân.

Cái gì là đan sa hóa thủy ngân? Cái này là bình thường theo lời thủy ngân, hẩn hiện lên chất lỏng trạng thái, có kim loại sáng bóng và không giống với ngũ kim (kim, ngân, đồng, thiết, tích) "Hình dạng và tính chất ngoan hung ác, đến tính ứ đọng", từ trước đến nay Đạo gia luyện tự "Cửu chuyển hoàn đan" hoặc "Cửu hoàn Kim Đan" ngoại hạng đan là tối trọng yếu nhất một mặt tài liệu. Đương nhiên, hiện tại chúng ta biết rõ thủy ngân có độc, « Thủy Hử truyện » ngọc Kỳ Lân Lô Tuấn Nghĩa chính là dùng thủy ngân ban đêm rơi trong nước mà chết, lịch đại đế vương có tốt đan dược người, cũng nhiều chết vào lần này. Nhưng là cái này thủy ngân tại chiêu hồn trong quá trình, sẽ đưa đến ngưng tụ thần hồn trọng yếu tác dụng.

Những tài liệu này, có tại thuốc Đông y điểm là có thể mua được, có còn cần đi đặc thù con đường mới có thể mua sắm.

Ta phải trong vòng một tháng đem bà những tài liệu này đặt mua xong.

Đóa Đóa đồn trên mặt đất, tò mò nhìn mười năm hoàn hồn thảo, lấy tay nhéo nhéo, sau đó có chỗ sợ hãi, chạy đi, một lát nữa, đi đón một ly nước ấm cho ta. Ta tiếp nhận ly, trước khi đi mở đun nóng, lúc này bị phỏng, tiểu quý thuần âm, thực tế không thích nhiệt khí, mất đi năng một điểm về mặt thống khổ đều không có, xem ra quả nhiên là có chút đạo hạnh. Ta nói với nàng người xem xem, cái này là hoàn hồn thảo, có hẩn, về sau người tự càng ngày càng lợi hại, tự cũng không lo lắng biến thành trong vườn thực vật cái kia chút ít tiểu băng hữu giống nhau, có thể khoái khoái lạc lạc mà cùng ta cùng một chỗ lạc~.

Nàng rất vui vẻ, vỗ tay, vây quanh ta xoay quanh vòng. Một lát sau, nàng lôi kéo ống tay áo của ta, lấy tay làm một cái nhuễn động tay thế, lại làm một cái bay lượn thủ thế. Ta biết rõ, nàng suy nghĩ kim tâm cổ rồi, đúng vậy cái kia mập còn trùng tham ăn, bây giờ còn đang ta trong bụng không biết tên nơi hẻo lánh ngủ đông, ở ẩn lắm. Ta cẩn thận giải thích cho nàng nghe, nàng cái hiểu cái không, gật gật đầu, một bộ rất ủy khuất biểu lộ.

Ta cộng lại một chút, nơi đây tuyệt đối không nên ở lâu, dù sao nơi đây cũng không sự tình, ta về nhà, chính là long du biển cả, từ nay về sau trời cao biển rộng, không người tìm, vụng trộm tìm một chỗ, đem bà Đóa Đóa địa hồn tìm trở về nói sau. Việc này không nên chậm trễ, ta tâm niệm tương tượng, một phút đồng hồ cũng không muốn nhiều ngốc, lập tức thu thập hành lý, lại để cho Đóa Đóa hỗ trợ đóng gói, bận rộn một hồi thu thập thỏa đáng. Ta lên mạng tra một chút phía nam hàng không, vừa vặn rồi, theo Nam Phương thành phố bay đi ta quê quán huyện bên sân bay chuyển bay, rõ ràng còn có một lớp máy bay, tại trưa mai một giờ rưỡi cất cánh.

Ta lập tức định rồi phiếu vé, sau đó mang theo Đóa Đóa cùng hành lý, trực tiếp đi ô-tô, ngựa không dùng vó mà chạy tới Nam Phương thành phố mây trắng sân bay.

Đi đường ban đêm, ra khỏi thành khu về sau cao hơn nhanh chóng, cỗ xe giảm bớt, ta đem bà tốc độ nhanh hơn, một đường bay nhanh. Đóa Đóa ngồi ở ta bên cạnh, về mặt ngạc nhiên mà nhìn xem thế giới bên ngoài. Ven đường mờ nhạt ngọn đèn chiếu vào trong xe, xuyên qua nàng linh hoạt kỳ ảo thân hình, rơi vào ghế ngồi thượng, thông qua trên xe kính chiếu hậu, ta đột nhiên phát hiện nàng hài nhi mập đáng yêu trên mặt, xuất hiện một tia rất ít thấy lạc tích. Đóa Đóa yêu cười, không cười thời điểm cũng có chút tự nhiên ngốc, nhưng mà cái này lạc tích biểu lộ, lại chưa từng có xuất hiện qua. Nàng sẽ không nói chuyện, không thể dùng ngôn ngữ để cho thấy tình cảm của mình, ta không biết nàng rốt cuộc đang suy nghĩ gì, nhưng là ta biết rõ nàng bắt đầu suy tư.

Có lẽ suy nghĩ tương lai của mình, có lẽ tại cảm thấy cô độc rồi, có lẽ muốn dưới ánh mặt trời hành tẩu, có lẽ...

Ta sờ lên đầu của nàng, nàng xoay đầu lại xem ta, con mắt thanh tịnh, như một vũng thanh thuần nước chảy.

Ta nói với nàng, Đóa Đóa, người cái vật nhỏ này, đang suy nghĩ gì đấy? Nàng xem thấy ta, mở to hai mắt, lắc đầu, cái miệng nhỏ nhắn Trương Hợp lại nói không ra lời, vì vậy không nói, bủn môi. Ta nói Đóa Đóa, ta đã nói với người ah, lần này trở về, ta liền cho giúp người gọi hồn đã trở lại ơ, đến lúc đó, người sẽ nhớ rõ sự tình trước kia rồi, người là có thể học tập tri thức rồi, rèn luyện mà rèn luyện, nói không chừng tự có thể nói chuyện ah?

Nàng nở nụ cười, khoe miệng hướng lên nhếch lên, lộ ra hai cái tiểu má lúm đồng tiền, thập phần đáng yêu, mắt to nháy nháy, giống như đang nói: thật sự sao?

Ta mãnh liệt gật đầu, nói: "Ta cho người biết ah, ta nhất định sẽ giúp cho người, ta sẽ giúp người..." Ta vừa nói, đột nhiên nhớ tới « liêu trai chí dị » có chút tiết mục ngắn, vì vậy hào tình vạn trượng, nắm bắt nàng khuôn mặt nhỏ nhắn nhi hứa hẹn: "Đóa Đóa, ta cho người biết ah, ta sẽ nhượng cho người có được người bình thường cuộc sống, có thể hô hấp không khí thanh tân, dưới ánh mặt trời tự do hành tẩu, muốn cười tự cười, muốn khóc thì có nước mắt, có được người nhà, ủng có bằng hữu, cũng có được một phần chuyên thuộc về mình tình yêu nha..."

Nàng xem thấy ta, lắc đầu, tỏ vẻ nghe không hiểu.

Ta cười ha ha, nói người không hiểu cũng không có sao ah, trưởng sau khi lớn lên sẽ hiểu.

Nói xong lời này, trong nội tâm của ta ngầm hạ quyết định: một cái phải giúp Đóa Đóa khôi phục thân thể, bất kể là chuyển thể đầu thai cũng thế, hoặc là mượn xác hoàn hồn cũng thế, thể giới này thân bí như vậy, nhiều như vậy không biết sự tình, chưa hẳn tự không có một người nào, không có một cái nào pháp môn con đường, là đi không thông a?

Đến lúc đó cái này tiểu quai quai nếu là có thể biến thành người, cái kia đắc đến cỡ nào đáng yêu.

Tốc độ xe hơn một cái giờ, đã đến Nam Phương thành phố mây trắng sân bay.

Đem xe ngừng đến chỗ xe kho chứa đồ ta mang theo hành lý vào hậu cơ sở, lúc này là ba giờ sáng nhiều chung, ta phát cái tin tức cho A Căn, nói rõ việc này, lại đề cho hắn có cơ hội giúp ta đem xe lái trở về. Hậu cơ trong đại sảnh đèn đuốc sáng trưng, giống như ban ngày. Đây là Trung Quốc phía nam bận rộn nhất không cảng, cho nên cho dù là rạng sáng, ngưng lại người cũng rất nhiều. Có tiền, tự đi phụ cận nhà khách khai mở cái gian phòng ở lại, không có tiền, hoặc là chẳng muốn phiền toái ở này từng dãy trên ghế dài chấp nhận lấy, chờ đợi chuyển bay cất cánh hoặc là... Hừng đông.

Ta vốn là cái không nói hưởng thụ người, lại tới đây, ta tự nhiên không biết già mồm cãi láo mà đi tìm cái nhà khách ở lại, hành lý chính là một trang tùy thân quần áo thùng cùng một cái túi du lịch, vì vậy tìm kiếm đến trong góc một loạt ít người ghế dài, đem hành lý đặt ở dưới chân, ôm chứa mười năm hoàn hồn thảo túi du lịch, khom người rút lại, mở một căn trực chuyển, lại giăng co hơn phân nửa tấc, ta cũng vậy mệt mỏi không được, nhắm mắt lại đi nằm ngủ đi.

Đương nhiên, ta lúc ngủ, Đóa Đóa hội giúp ta cảnh giới chung quanh.

Tiểu gia hỏa kỳ thật rất lợi hại nha.

Cái này một giấc không biết lâu dài, trong lúc mơ mơ màng màng, ta cảm giác bả vai bị người đẩy một chút, đón lấy có tiếng âm theo địa phương xa xôi truyền tới: "Lục Tả, Lục Tả..." Ta bắt đầu còn chỉ cho là là làm mộng, nhưng mà thanh âm này càng rõ ràng, nhưng lại bề ngoài giống như hết sức quen thuộc bộ dạng, muốn mở to mắt, bất quá ngủ quá lâu, hồ ở dử mắt, cường quang một chiếu, cảm giác văng mạt một hồi mù, có chút chóng mặt. Lỗ mũi của ta khẽ hấp, cảm giác là một hồi dễ ngủi mùi thơm của nữ nhân khí.

Mùi thơm này để cho ta ý nghĩ vừa tỉnh, lúc này người kia nở nụ cười, nàng nói Lục Tả người tại sao lại ở chỗ này, còn đang ngủ?

Ta mở to mắt, rốt cục thấy được nàng.

Đây là một ta không tưởng được nữ nhân, một cái xinh đẹp nữ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Phản hồi Tấn Bình

Hoàng Phi xinh đẹp sinh sinh mà đứng ở trước mặt của ta, hấp trợt lấy cái mũi, tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

Nàng mặc lấy một thân màu vàng nhạt đây này từ áo khoác ngoài, căng cứng cao chân quần, màu trắng ửng da từ, vây quanh khăn quàng cổ, là màu hồng phấn bong bóng cái chủng loại kia.... Nàng y nguyên như ngày xưa giống nhau xinh đẹp, mái tóc như quạ, mặt trắng nõn, tượng vừa mở mạnh trứng gà, vừa trắng vừa mềm, cười một tiếng, hàm răng như biển. Cả người dường được đến tượng họa lên đi xuống bộ dáng. Ta đuổi vội vàng đứng lên, vẫn về dụi mắt, sau đó cũng rất giật mình hỏi: "Người tại sao lại ở chỗ này?"

Nàng nói nàng cùng vài người bằng hữu cùng một chỗ đến Hải Nam Sanya đi du lịch, lại đang bằng thành phố nán nà mấy ngày, cầm lên bên kia trở về. Lật Bình sân bay là cái địa phương tiểu sân bay, chỉ khai thông hai ngày đường bay, một đầu là phi ma đô SH thành phố, một đầu là phi Nam Phương thành phố, hơn nữa còn là gấp hai, bốn, sáu mới có một chuyến, thật đúng là xảo ni. Nàng hỏi ta có phải là về nhà? Ta nói là, cũng là xế chiều hôm nay một giờ rưỡi máy bay. Nàng thật cao hứng, nói thực sự duyên, ở chỗ này cũng có thể gặp phải. Nàng vừa nói như vậy, bên cạnh thì có lão đại đám bọn họ không vui, cảm, hỏi Phi Phi ai vậy ah, cũng không giới thiệu xuống.

Ta đây lúc mới phát hiện Hoàng Phi bên cạnh còn có năm người, ba nam hai nữ, nói chuyện cái này, lớn lên thật là đẹp trai, một đầu mê loạn tóc đen, tượng Trương Tín Triết.

Trải qua lấy bạn thân một nhắc nhở, Hoàng Phi thật cao hứng mà cho ta cùng bọn họ làm giới thiệu, nói đây là Lục Tà, là chúng ta chỗ ấy, đây là XX, đây là XX, đây cũng là XXX... Một vòng giới thiệu đến, nhiều ta cũng không có nhớ kỹ, tự nhớ rõ cái này cái kia đẹp trai gọi là Trương Hải Dương nhìn một cái danh tự, nhiều khí phách, cùng « Huyết Sắc lăng mạn » bên trong nam phối hợp diễn một cái tên.

Một phen hàn huyên, Hoàng Phi hỏi ta tại sao lại ở chỗ này đang ngủ?

Ta nói ta rạng sáng đến sân bay, chẳng muốn đi thuê phòng, ở chỗ này được thông qua thoáng một tý chứ sao. Nàng nói ah, hiện tại cũng buổi sáng 9 điểm nhiều hơn ah. Ta xem bên ngoài, sắc trời sáng rõ, quả nhiên đã là ban ngày. Ánh mắt chuyển khi trở về, vừa vận trông thấy mấy nam nhân, đặc biệt là Trương Hải Dương trên mặt, có toát ra khinh thường thần sắc.

Đây là vì cái lông ah?

Trong nội tâm của ta vừa mới nghi kị, tự lập tức minh bạch: đại khái là cái này Trương Hải Dương thấy Hoàng Phi đối đãi ta đầy nhiệt tình, giống được sinh vật tham muốn giữ lấy lập tức bò lên trên thượng phong, đối với ta có chỗ bất mãn, sau đó chứng kiến ta là tình một chút như vậy thì tiền thuê nhà mà ở nơi công cộng ngủ, lại càng khinh thường. Ta buồn cười, ta đây có tính không là nằm cũng trúng đạn? Không nói đến ta cùng Hoàng Phi không có gì, coi như là có, ta ngủ sân bay thì thế nào? Nhớ ngày đó, đại trời lạnh ta còn ngủ qua cầu nhà ẩm đâu rồi, vậy cũng không có gì ah? Hiện tại ngẫm lại, coi như là một việc chân thật nhân sinh cuộc sống kinh nghiệm, là tài phú nì.

Dùng Trương Hải Dương cầm đầu cái này mấy nam nhân dùng dưới cao nhìn xuống cảm giác về sự ưu việt nhìn ta, để cho ta rất không thoải mái.

Hoàng Phi hỏi ta cách một giờ chiều nhiều còn sớm lắm, muốn hay không làm tốt đăng ký thủ tục, gửi vận chuyển thứ tốt hậu, cùng đi trong quán cà phê uống ít đồ?

Ta nói tốt, dù sao là một chuyến chuyển bay, cùng đi.

Những lời này vừa nói ra khỏi miệng, Trương Hải Dương bộ mặt cơ thể rất mơ hồ mà run rẩy một chút. Trong nội tâm của ta cười thầm, người để cho ta khó chịu trong chốc lát, ta cho người khó chịu ba tháng. Tiểu tử không phải dùng ta là tình địch sao, ta đây oan ức vác đác cũng một mối, không bằng trực tiếp kéo qua đến, cùng một chỗ cạnh tranh a, lại để cho tiểu tử người chơi gà mất. Ta đứng dậy thu thập xong hành lý, sau đó nói muốn đi toilet giặt rửa cái mặt, Hoàng Phi rất nhiệt tình mà giúp ta dẫn ra gì đó, bất quá nàng gì đó cũng nhiều, xem ra tại Hải Nam miễn thuế cửa hàng cũng mua không ít, bao lớn bao nhỏ. Trương Hải Dương xem không qua, bắt đắc dĩ giúp ta dẫn theo, về mặt suy dạng.

Ta một thân thoải mái mà đi phụ cận buồng vệ sinh nhường, rửa mặt, tinh thần vô cùng phấn chấn mà đi ra, bọn hắn đã tại phía nam hàng không quầy hàng khâu.

Công việc hào thủ tục, một đám người đi tới phụ cận quán cà phê, có cà phê nóng, cũng có tây thức điểm tâm.

Ta cũng vậy đói bụng, vui đầu mãnh liệt ăn, liên tiếp ăn được một phần khởi tử, một phần chocolate bánh ngọt cùng hai phần sandwich, lúc này mới trường thở phào nhẹ nhõm, nắm tay bên trong nhiệt nóng Latte ấm tay. Có du dương tiếng âm nhạc tại cửa hàng ở phía trong phiêu đảng, vài người bắt đầu nói chuyện phiếm, nói lên mấy ngày nay du lịch. Ta vừa rồi vừa ăn bên cạnh nghe, biết đại khái thân phận của bọn hắn đều là chúng ta thị trấn nhân viên công vụ, có công thương, có xây thành, cũng có ngân hàng, một người duy nhất không phải công chức, chính là Trương Hải Dương. Bất quá, hắn là chúng ta huyện lâm nghiệp công ty tổng giám đốc cháu trai.

Quả nhiên đều là thiên chi kiêu tử, hạnh phúc cảm mạnh nhất một đám người cho dù là tại chúng ta quốc gia kia cấp nghèo khó huyện.

Hoàng Phi một mực theo giúp ta nói chuyện phiếm, nàng hỏi ta gần đây vẫn khỏe chứ? Ta tự nhiên đáp tốt, sau đó lại hỏi lần trước án kiện tình huống. Nàng nói La Nhị Muội đã muốn nhận tội rồi, nhưng là còn chưa tới công thẩm, ngay tại bệnh viện chết bệnh; Vương Bảo Tùng sát hại hai người, bầm thấy sự tình cũng đã phán định rồi, nhưng mà hắn là bệnh tâm thần người bệnh, lại là bị con lừa lừa sờ mê hoặc cái này đương nhiên không thể tại toà án trên mặt giảng cuối cùng bị đưa đến châu bệnh tâm thần viện trị liệu giám thị.

Trò chuyện trong chốc lát, một người tên là Tiểu Đỗ bạn thân sát chủ liễu, hỏi ta hiện tại tại làm chuyện gì?

Ta nói trước kia tại Đông Quan làm hộ cá thể, hiện tại không làm rồi, còn không có tìm việc làm đâu rồi, muốn về nhà nghỉ một lát. Hắn lại hỏi ta đọc

chính là cái nào đại học? Ta ha ha cười, nói là xã hội đại học. Hần cũng ha ha cười, nụ cười này có chút miễn cưỡng, nói xã hội đại học tốt, thiết nhiều gì đó đều là trong trường học học không đến. Nói xong, sau đó nói khỏi mình là XX đại học (nào đó hàng hiệu đại học) tốt nghiệp, như thế nào vân vân... Ta không nói chuyện, mấy người bọn hắn lại đang khản rồi, cái kia hai cái nữ hài tử lôi kéo Hoàng Phi, nói lên bao bao đồ trang điểm sự tình. Ta nắm tay thượng chén cà phê, cảm giác có chút lạnh, một ngụm, liền đem hắn uống cạn.

Thông qua hơn một giờ thời gian, ta cũng vậy đã nhìn ra, trừ Hoàng Phi bên ngoài, năm người này bên trong có 2 đôi tình nhân, Trương Hải Dương độc thân, nhưng là những người khác tại hết sức tác hợp hai người. Trương Hải Dương ưa thích Hoàng Phi, nhưng là Hoàng Phi tựa hồ đối với cái này đại suất ca cũng không phải rất để bụng, như gần như xa hay hoặc giả là nữ tính rụt rè ah, tốt như cả trứng dãi cũ nội dung cốt truyện, hết lần này tới lần khác bị ta vượt qua. Nếu là thần tượng kịch, ta xem như thỏa thỏa phản diện nhân vật a.

Khó trách những người này không đợi thấy ta, xem bọn họ đều là có lòng dạ người ah, như thế nông cạn biểu lộ, nguyên lai là sợ ta phản ứng chậm chạp, không rõ.

Kỳ thật ta còn là rất nghĩ muốn hiểu rõ bầm thầy án sự tình phía sau, dù sao La bà bà cùng Hoàng lão rằng ước định, ta lúc ấy là làm nhân chứng. Đây đôi phương, một cái cho ta tìm về Đóa Đóa địa hôn phương pháp, một người là Đóa Đóa khi còn sống phụ thân, ta cuối cùng là có một chút trách nhiệm. Nhưng mà nhiều người ở đây, trừ Hoàng Phi bên ngoài, bọn hắn đều bài xích ta, nghĩ kỹ tốt nói chuyện phiếm, quả thực khó. Hơn nữa, ta cuối cùng không tốt lại để cho Hoàng Phi vì ta, cùng nàng bằng hữu nào cương, chỉ có trầm mặc.

Cái này trầm xuống lặng yên, ăn được lại thêm một ít, nhắm trúng hai cái nữ hài tử ngay nhiên xem ta như vậy có thể ăn?

Tại quán cà phê hao tổn cho tới trưa, ngoại trừ ta, chính thể hào khí vẫn là hài hòa, hiển nhiên, bọn hắn lần này lữ hành thu hoạch rất nhiều, các loại sung sướng ảnh chụp, chân trời góc biển, trời xanh mây trắng sóng xanh nhộn nhạo, mảnh muối giống nhau bãi cát... Đến trưa, lại đi nhà hàng Tây ăn một bữa bò bít-tết, cái này 2 đốn, đều là Trương Hải Dương trả trưởng, lấy tiền bao cái kia tư thế, đẹp trai đắc rồi tính rồi mù.

Phản hồi sân bay trên đường, ta bớt thời giờ hỏi một chút Hoàng Phi nàng đại bá tình hình gần đây, nàng nói khá tốt, hiện tại thân thể khá tốt, chính là người đã già, dễ dàng mệt mỏi rồi, tinh thần cũng không còn trước kia tốt rồi, sinh ý thượng sự tình, đại bộ phận đều giao cho thủ hạ chính là người đi quản lý. Ta nói Vương Bảo Tùng đâu này? Nàng nói tại bệnh viện đợi ah, dù sao có ăn có xuyên đeo, tiền đều do đại bá của hắn trên trưởng ra, bạc đãi hắn không được. Nói đến đây, nàng cẩn thận hỏi ta, nàng đại bá trung chính là cái kia Huyết Chú là thật là giả? Ta vội vàng ngăn lại ở nàng, nói cái này nhưng khai mở không được vui đùa, ý nghĩ này, lập tức bỏ đi.

Nàng không rõ chỗ đã, truy vấn. Ta lắc đầu, không dám nói, không có nói sau.

Hơn một giờ chung, lâm máy bay cất cánh trước kia, tạp mao tiểu đạo gọi điện thoại cho ta, nói lên vườn cây một án sự tình. Hắn nói trải qua cảnh sát cuối cùng nhất nhận định, cho rằng là Hồ Kim Vinh một mình chăn nuôi hoa ăn thịt người đảng, cuối cùng khiến cho ngoài ý muốn sự cố, ta nói chuyện này nhĩ Nhật Bản tiểu tử tự tử hái rõ ràng? Hắn nói là, ta nói thảo. Hắn nói một tiếng Vô Lượng Thiên Tôn, nói việc này Gia Đăng gia cũng tìm thật lớn một khoản tiền đi hoạt động, có quan hệ ngành vì quốc tế ảnh hưởng, cũng sẽ không có lại tra được. Đàm hết những này chuyện không vui tình, hắn tại đâu bên kia điện thoại nghiêm túc nói, hắn ngày hôm qua trong lúc rảnh rỗi, trong nội tâm vừa động, cho Đóa Đóa được rồi một quẻ, quẻ mặt hiện lên hung, để cho ta sắp tới chú ý một ít.

Ta cười ha ha, nói người thầy tướng số bốn sự rất cuộc có vài phần thực, vài phần giả? Đừng đến mộng ta.

Tạp mao tiểu đạo không có cười, hắn rất dùng một loại ta theo chưa từng nghe qua bình tĩnh ngữ khí nói:"Lục Tả, thiên hạ sự tình, ngàn vạn lần, tối tăm bên trong luôn luôn liên lạc. Ta học nghệ hơn hai mươi năm, đối với tử vi đấu tinh ra, tướng mạo tay tướng, Bát Quái sáu hào biết rất sâu, nhưng mà lại có rất ít ý làm người bói toán, vì sao? Câu cửa miệng đạo, thiên cơ bất khả lậu, thầy tướng số, phần lớn ưa thích tính toán đi qua quá khứ, mà ít đi suy tính tương lai, thứ nhất quá hao tổn tinh thần, thứ hai có sợ nguy hiểm cho bản thân an nguy. Gia Cát võ hầu tinh nghiên lý học, Thông Thiên to lớn cầm, cùng cực cả đời vì Lưu Thục vương triều tục khí mà không đắc, um tùm mà chết. Dân gian truyền thuyết, có chút tiểu hài tử có thể trông thấy tai nạn tai họa, mở miệng lại để cho người nhà hương thân lánh họa, chính mình lại hóa thân thành tảng đá cây cối, chuyện như vậy cũng nhiều.

Ta nói đi thiển, bày quầy thầy tướng số toàn bộ bằng kinh nghiệm, nhưng còn chân chính dùng đạo thuật đẩy ra diễn, không nhiều lắm, nhưng là Đóa Đóa nhưng bây giờ là làm cho người ta nóng ruột nóng gan gia hỏa, tâm không khỏi mình. Lời nói đến thế, người cần phải chú ý."

Ta tịnh trọng gật đầu, càng phát ra cảm giác mình nên vậy tình nghiên khôi « trấn áp đây núi mười hai pháp môn » thượng sở học, thành làm một người chính thức lợi hại người.

Mượn nhờ kim tầm cổ, Đóa Đóa như vậy ngoại lực, nếu không cùng cố bản thân tu vi, cuối cùng kết quả của ta, cũng không so La Nhị Muội cùng bà nội ta tốt như vậy qua vài phần, thậm chí hội càng thêm thâm. Chuyện này, ta lẽ ra có chỗ giác ngộ, hơn nữa muốn tích cực đi cải mệnh.

Phía nam đến Lật Bình máy bay chuyến bay một giờ chiều nửa cất cánh, là máy bay nhỏ, tổng cộng không có bao nhiêu người. Hoàng Phi các nàng một cùng ngồi ở phía trước, ta ngồi ở đằng sau vị trí. Bởi vì không thích Trương Hải Dương những người này, ta cũng vậy chẳng muốn đi phía trước gom góp thú, ngay tại phía sau híp mắt bỏ cảm giác. Máy bay tại tầng mây bên trong xuyên thẳng qua, dãy núi nước mạch toàn bộ đều trở nên rất nhỏ, trong nội tâm của ta âm động, cảm giác cùng pháp môn ở phía trong có chút câu nói thập phần phù hợp. Ta đem bá cửa sổ mạn tàu rèm kéo lên, đem bá Đóa Đóa phóng xuất, nàng là linh thể trạng thái, người khác nhìn không thấy.

Nàng rất ngay nhiên chơi đùa trong chốc lát, nhưng mà trên chín tầng trời, lại cực kỳ suy yếu, không đầy một lát tự nhiên lấy trở lại hộc một bài trung nghị tạm.

Nửa giờ hậu, máy bay đã tới Lật Bình sân bay.

Qua kiểm phiếu vé khứ, ta phát hiện có một ba bốn tuổi lớn, lớn lên khoẻ mạnh khẩu khinh tiểu nam hài tại thẳng vào xem ta. Ánh mắt của hần hắc mà sáng, bảo thạch giống nhau sáng ngời, bên cạnh một đôi trung niên vợ chồng kéo hần đi, hần không chịu, lắp bắp nói "Tỷ tỷ, tỷ tỷ..." Mẫu thân hần xông ta thật có lỗi cười cười, sau đó trở về cùng nhi tử nói không phải tỷ tỷ, là thúc thúc. Tiểu nam hài thẳng ồ ào, chính là tỷ tỷ, chính là tỷ tỷ chứ sao... Lòng ta hừ, biết rõ tiểu hài này nhi có lẽ tại trên máy bay, có thể trông thấy Đóa Đóa, không có lý, đi nhanh lên mở.

Lúc ấy không nhiều muốn, nào biết về sau chúng ta còn có thể gặp mặt.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cõi mắt quỷ sự tình, Dương Vũ tới chơi

Hoàng Phi bọn hần có người tới đón cơ, 2 cỗ xe xe con, nàng rất nhiệt tình mà mời ta đồng hành.

Từ nơi này cái tiểu sân bay đến chúng ta thị trấn đều là đường núi xoay quanh, muốn ba giờ đầu, nhưng là dọc đường Đại Đôn Từ trấn, đến nhà của ta chỉ cần một cái chung, ta chẳng muốn sẽ tìm xe, vì vậy không để ý Trương Hải Dương cái kia nghẹn thành gan heo đồng dạng sắc mặt, cùng hần, Hoàng Phi cùng tiến lên xe. Ta ngồi ở trong xe, cảm giác tuy nhiên Hoàng Phi đối với ta trước sau như một đầy nhiệt tình, nhưng là, cuộc sống của nàng, bằng hữu của nàng cùng người nhà, lại cách ta dần dần từng bước đi đến, cùng ta cũng không thuộc về một cái quỹ tích.

Ta cùng Hoàng Phi, thật giống như người của hai thế giới.

Đường cái dọc theo sông mà xây, gồ ghề, bất quá rất nhanh đã đến Đại Đôn Từ trấn. Ta tại nhà của ta phụ cận xuống xe, sau đó cùng Hoàng Phi và những người khác cáo biệt. Dẫn theo hành lý, nhìn mình sinh sống vài chục năm tiểu trấn, quen thuộc kiến trúc cùng cảnh vật, đạo bằng ven đường những kia ruộng đồng, một loại đã lâu gặp lại cảm giác lại nổi lên chú ý đầu. Đại Đôn Từ trấn rất nhỏ, như vậy thôn trấn còn không bằng phía nam một cái thôn nhỏ, tựu một đầu chủ đường, ba lượng đầu nát phở, ta về tới trong nhà, cha mẹ cũng không tại, ta hỏi một chút hàng xóm, nói là nào đó lảng giềng trong nhà lão nhân qua rồi thế, hai người bọn họ đi uống rượu.

Không có cái chìa khóa, ta liền cho ngồi ở cửa ra vào trên tảng đá, hàng xóm cái kia ông cụ già mời ta đi trong nhà hần ngồi một lát, ta nói không cần, hần liền chuyển hai cái đầu gỗ ghế tới, theo giúp ta ngồi nói chuyện phiếm. Ông cụ già họ Lý, ta đánh gọi nhỏ hần Lý đại bá, hần có hai đứa con trai, con lớn nhất tại Nghĩa Ô, tiểu nhi tử tại phía nam, đều là làm công, văn hóa thiếu, cho nên cũng không có hỗn lẩn lộn ra cái gì trò đến. Hần ngồi, hướng thuốc lá rồi thương bên trong nhét thượng màu nâu nhạt lá cây thuốc lá, hoa căn diêm đốt, xoạch xoạch mà hút thuốc, sau đó toét ra một miệng răng vàng hướng ta cười, hỏi ta tại phía nam hỗn lẩn lộn đắc thế nào?

Ta nói giống nhau, hiện tại đem bà bên kia sự tình đã qua một đoạn thời gian, chuẩn bị trở về gia đình dưỡng một thời gian ngắn.

Hần rất giật mình, nói người không phải tại Đông Quan bên kia đương làm Đại lão bản sao? Làm sao lại không làm nữa à?

Ta cười, nói cái gì Đại lão bản ơ, mua bán nhỏ, cùng ba mẹ ta cái này tiệm tạp hóa từ đồng dạng, bán chút đồ vật. Hần lắc đầu, nói tiểu Tả người mặc lừa người bá bá a, sinh tuân thôn đông oa tử (chính là dưới bản ta tiệm ăn nhanh chính là cái kia đồng hương) năm trước đến nhà của người bãi phòng, nói người tại phía nam hỗn lẩn lộn đắc rất tốt, theo cái Đại lão bản, là trăm vạn phú ông nì! Ta cười, nói Lý đại bá người nhìn ta cái này một thân cách ăn mặc, đáng về này một cái Đại lão bản?

Ta xuyên đeo cái này rất bình thường áo soni Jacket quần jean, hần nhìn nhìn, nói làm sao mặc giống như một học sinh em bé một cái bộ dáng.

Ta cười nói chính là chứ sao.

Lại trò chuyện trong chốc lát, hần hỏi ta: "Tiểu Tả, ta nghe nói người bị người bà ngoại rơi xuống cổ?"

Ta trong lòng căng thẳng, hỏi làm sao người biết hay sao?

Hần hút thuốc, nói tiểu Tả người không biết ta là trung ngưỡng thôn người sao? Hai tháng trước trung ngưỡng thôn bảy tổ ốc nước ngọt thung lũng lão đầu từ đến nhà các người phụ cận, đi dạo một vòng, muốn hướng nhà các người mấy chuyện xấu, ta đem hần kéo lại, hỏi chuyện gì xảy ra. Hần nói người đem hần đường muội từ đưa đến cục cảnh sát ở phía trong, chết... rồi đều không đắc chết già, muốn làm làm nhà của người. Ta liền cho khuyên hần, nói cũng không trách người, hơn nữa người còn muốn giúp hần đường cháu trai nhìn xem Hoàng gia nì. Hơn nữa nhà của người đường phòng trước hậu, đều có người bà ngoại bố trí được diệt sạch kính, đường vân côn, ba của người mẹ người đều có xem qua hương dây đỏ tử, lại hiểu những này, lại không được người, hần lúc này mới trở về. Về sau ta đem bà việc này cùng ba mẹ người nói, bọn hần mới nói cho ta biết, người bà ngoại cuối cùng đem bà truyền thừa cho người.

Ta lôi kéo tay của hắn, nói bá, cái này thật sự rất cảm tạ người a. Hắn lắc đầu thờ dài, rất tiếc hận nói: "Ai, người đang ở đây phía nam làm phải hảo hảo, cũng không biết người bà ngoại tại sao phải chọn trúng người? Ta tại Miêu trại từ ở phía trong đã qua hơn nửa cuộc đời, bá kiến đường cổ người, không có một người nào, không có một cái nào cuộc sống khoái hoạt, "Cô", "Bản", "Yêu", đại bộ phận mọi người là "Bản" hừ, đường cổ đường côn trùng, có thể có cái gì tiền đồ sao? Cả đời nghèo từ. Biết rõ trước phổ hai bảo trúng không có? Người ta phía trước thôn đường gà, bây giờ là đường gà hộ chuyên nghiệp rồi, nông dân xí nghiệp gia, có tiền đồ đâu rồi, mấy ngày hôm trước còn tới trong huyện đi lĩnh giấy khen. Xem một chút đi, người bây giờ sinh ý lại suy sụp..."

Sắc trời đã tối, phụ mẫu ta đều trở về rồi, thấy ta ở chỗ này, thật cao hứng.

Mẫu thân nén giận ta cũng vậy không nói trước một tiếng, như thế nào đột nhiên sẽ trở lại. Ta cười, nghe nàng lải nhải, trong nội tâm đột nhiên dâng lên một cỗ hạnh phúc. Vô luận ta ở bên ngoài đã bị bao nhiêu thương tổn, kinh nghiệm bao nhiêu mưa gió, gia đình là ta vĩnh viễn thanh tịnh cảng. Nhìn xem cha mẹ dần dần già nua gương mặt, trong nội tâm của ta một mảnh bình tĩnh.

Ta trong nhà chờ đợi ba ngày, cùng cha mẹ của ta, cũng thường xuyên bị thân thích bằng hữu kêu lên đi ăn cơm.

Mùa đông lạnh, hừng đông đặc muộn, ta hảo hảo hưởng thụ lấy cái này khó được nhàn hạ thời gian, phần lớn thời gian đều ở nhà, không có Internet lạc, không có điện thoại, có TV, nhưng chỉ có mười cái khoảng chừng gì đó kênh, rất khó coi, ngay Đóa Đóa đều ghét bỏ. Tiểu nha đầu này nhàm chán, liền bị ta thúc đẩy làm việc nhà, mỗi lần phụ mẫu ta đi ra ngoài, nàng đều bị ta sai khiến lấy cả phòng tán loạn, đôi khi nàng không muốn, ta liền cho cùng nàng chơi đoán số. Nàng ra quyền có một đặc biệt, con mắt đi phía trái nghiêng mắt nhìn là tảng đá, nhìn xuống thời sự kéo, chăm chăm vào phía trước chính là bao, rất chuẩn, kết quả mỗi lần đều thua, khóc cái mũi lau chùi bàn.

Phụ mẫu ta về nhà, xem về đến trong nhà mặt không nhiễm một hạt bụi, thập phần kinh dị, cũng khoe ta quá chịu khó rồi, nói những chuyện này vốn không cần ta làm.

Ta chỉ cười, cũng không nói cái này vốn cũng không phải ta làm.

Ngày thứ tư buổi sáng, mẫu thân của ta nói ta cũng vậy hai mươi vài rồi, cảm tình không có tin tức mạnh mẽ rơi vào, nói giới thiệu cho ta một nữ hài tử nơi đối tượng a, là đúng môn sông cái thôn kia người quen gia, cô nương trước kia ở bên ngoài làm công, vừa vừa trở về. Chúng ta chỗ đó kết hôn sớm, giống như ta vậy bạn cùng lứa tuổi đại bộ phận tiểu hài tử đều bị cô tập nói rồi, cho nên mẫu thân của ta rất sốt ruột. Ta cũng rất quần bách, nói chuyện này, ta đều có số đo.

Ta chỉ cho là nàng chỉ nói là nói mà thôi, kết quả đến ăn giữa trưa cơm thời điểm, tự có một người trung niên con gái dẫn cái cô nương đến thăm đến. Mẫu thân của ta nhiệt tình kêu gọi, để cho ta hô đi, hô Long Muội.

Cái này Long Muội cái đầu không cao, tướng mạo thường thường, nhiễm một đầu màu vàng, có chút răng hô. Bất quá tính tình sáng sủa, tùy tiện, cũng đã gặp quen mặt, nói chuyện làm việc đều rất khách khí, chính là lão ưa thích giảng chính mình tiền lương cao bao nhiêu (1500 khối, cái này lương thù tại 08 đầu năm phía nam làm công là tính toán cao), ưa thích giảng mình là một trư làm (đài tư trong nhà xưng lão công nhân ý tứ), ưa thích nói khoác... Để cho ta cảm giác có chút hư vinh.

Mẹ của nàng cũng rất không khách khí, trực tiếp hỏi ta thu vào, công tác cùng với bằng cấp cái gì, đương làm nghe nói ta hiện tại chờ sắp xếp việc làm, không có chuyện gì làm, lập tức cũng có chút không vui, nén giận mẫu thân của ta, nói không phải tại Đông Quan nội thành có một đại cửa hàng sao? Như thế nào gạt người nhà? Nàng muốn đi, bất quá con gái nàng nhưng thật ra vô cùng cam tâm tình nguyện ta, nói lớn lên rất đẹp trai, chính là trên mặt như thế nào có một đạo sẹo? Nói xong nói xong, muốn thân thủ tới sờ mặt của ta.

Hai mẹ con này một náo, ta mặt có đen một chút, sợ tới mức không nhẹ. Ăn xong cơm trưa, mẫu thân để cho ta dẫn Long Muội đi ra ngoài đi một chút, ta không muốn, đang nói, cửa ra vào có tiếng kèn xe hơi, sau đó nghe được có người ở ngoài cửa hô: "Lục Tả, Lục Tả..." Ta đáp ứng ai, cửa đã bị đẩy ra nửa thanh, thò ra một người nam nhân thân thể đến.

Ta xem xét, nguyên lai là trước kia tại trong cục nhận thức Dương Vũ Dương cảnh quan.

Hắn hôm nay cũng ăn mặc một thân đồng phục cảnh sát, dáng người thẳng, nhìn thấy ta, đi tới nắm tay, nói thực không có ý tứ, gần đây năm đuôi, sự tình bận quá rồi, cho tới hôm nay mới có không. Vốn lão Mã cũng nói muốn tới, nhưng là cũng bề bộn, nói tại sam giang khách sạn cho người xếp đặt một bàn, chờ người đi nì. Hắn lại cùng ta trong phòng người chào hỏi, ta giới thiệu ba mẹ ta, đại giới thiệu đến cái này phụ nữ trung niên cùng cô nương này lúc, ta bị kẹt, không biết nói như thế nào mới tốt, cô họng hự xoẹt hồi lâu, đành phải nói là người quen.

Cái kia phụ nữ trung niên mới vừa rồi còn ghét bỏ ta, hiện tại lại không vui, nói gì người quen, nhà của chúng ta khuê nữ đúng vậy người thân cận đối tượng nì.

Dương Vũ nhìn xem cái này muội tử bánh mì loại lớn mặt, sau đó vỗ bả vai ta cười ha ha, nói ta trọng khẩu vị.

Ta về mặt đau khổ xem mẫu thân của ta, không biết nói cái gì cho phải. Dương Vũ nở nụ cười một hồi, sau đó chăm chú hỏi ta, thật là người đối tượng? Ta nhún nhún vai, nói ta cũng là vừa biết đến, mẹ của ta lo lắng ta tìm không thấy bà nương. Cái kia phụ nữ trung niên xem ta lưỡng ở chỗ này nói, tức giận đến mắng to một hồi, nước bọt văng khắp nơi, các loại ác độc, cái kia Long Muội đã ở khóc, lau nước mắt, ô ô ô, nói ta lừa gạt nàng cảm tình. Các nàng náo loạn một hồi, nhìn xem Dương Vũ đồng phục cảnh sát, đi. Mẫu thân của ta đi đưa xong người trở về, nén giận ta, nói như thế nào đem người cho khí đi thôi? Về sau nhưng như thế nào gặp mặt nha.

Ta im lặng, Dương Vũ tắc chính là tốt thanh âm an ủi mẫu thân của ta, nói thầm, Lục Tả người này người yên tâm, không biết tìm không thấy bà nương.

Ta cũng không nên cùng mẫu thân của ta cái này tiểu lão thái thái lại nói thêm cái gì, vội vàng lời kéo Dương Vũ đi ra ngoài, hỏi có chuyện gì? Dương Vũ nói cũng không còn sự tình, xin mời ta đi uống rượu ăn cơm. Ta nói thôi đi, cái này giữa ban ngày uống gì rượu, ăn cái gì cơm? Vô sự không lên điện tam bảo, muốn có chuyện gì, nói thẳng. Dương Vũ nói thật là thỉnh cầu người ăn cơm, bất quá người đã nói như vậy rồi, ngược lại có kiện sự tình muốn phiền toái người, bất quá chuyện này chúng ta trở về nói.

Ta nói cũng tốt, ta trong nhà cũng bị mẫu thân của ta lải nhải từ, còn không bằng đi ra ngoài hít thở không khí. Sau đó ta mặc kiện dày một điểm áo khoác, đi theo hắn lên xe. Trên đường, đàm và chia lìa tiểu nửa năm sau chuyện đã xảy ra, đều rất thần thức. Dương Vũ nói cổ của hắn thượng thần kinh run rẩy đã hoàn toàn tốt rồi, muốn đa tạ ta. Ta nở nụ cười, nói lúc ấy người đứng vậy cần rằng bàn máy, cả băng đạn cả băng đạn vang lên, không chừng nhiều hận ta nì. Hắn lắc đầu, nói lúc kia không hiểu chuyện, về sau, người tự thanh tỉnh nhiều hơn người này Gào thét, chính là không thể quá cuồng vọng tự đại, người lại ngu, đều có so người ngu người, đương nhiên, cũng không thể quá tự coi nhẹ mình, lại suy, cũng có so người suy người.

Tiểu tâm cần thận một điểm, tổng không có sai lầm lớn.

Ta nói những lời này ta muốn ký đến bút kí ở phía trong đương làm lời răn, cùng quân cùng nỗ lực chi.

Hắn cười, nói có thể, không thu bản quyền. Nghe hắn mới vừa nói câu nói kia, ta rốt cục cảm thấy hắn thành thực rất nhiều.

Đến thị trấn, hắn hỏi ta là đi trước trong cục hay là trước đi khách sạn, ta nói giữa ban ngày hay là đi cục cảnh sát bên trong xem một chút đi, lại hỏi sự tình gì. Hắn nói người còn nhớ hay không cho người tiểu thúc có một đồng sự, gọi là Lí Đức Tài? Ta nói ta đương nhiên nhớ rõ ah, ta nhớ được hắn tại năm trước tháng 9 lần thứ hai thăm thân án đêm hôm đó mất tích, tìm hơn một tuần lễ mới tìm được, đều lật ra hơn mười dặm đường núi. Đẳng sau vốn muốn đi xem hắn, kết quả đi rất gấp, sẽ không có xem thành. Như thế nào đột nhiên nhắc tới hắn đến? Đã xảy ra chuyện gì, có lẽ hay là lại mất tích?

Hắn nói không có mất tích, chỉ là... Lí Đức Tài giết người.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Sơn thần gia gia muốn giết người

Trong nội tâm của ta cả kinh, nói điều này sao có thể? Lí Đức Tài người này, ta cũng là biết đến, trung thực, giữ khuôn phép một người, ba gây gộc đều đánh không xuất ra một cái buồn bực cái rầm, làm sao lại giết người, giết ai? Chuyện khi nào a?

Dương Vũ cũng thờ dài, nói vừa mới phát sinh ở một tuần trước, chứng cứ vô cùng xác thực, nhưng là bọn hắn tự giống như ta giống nhau nghi hoặc, một mực tìm không thấy giết người động cơ. Hắn lại hỏi ta, người biết Lí Đức Tài giết là ai sao?

Trong nội tâm của ta nhảy dựng, chần chờ hỏi: "Không phải là ta..."

Hắn cười, nói không phải, nếu người tiểu thúc, người lại không biết. Trong nội tâm của ta an tâm một chút, sau đó hỏi là ai? Hắn nói cũng là ta tiểu thúc bọn hắn đơn vị, Lí Đức Tài cùng người chết tại núi xanh giới sấm mùa xuân công việc trên lâm trường Số 4 thủ lâm phòng thủ lâm, đầu tuần ba, giao tiếp thời điểm, có người phát hiện người chết bị giết hại trong phòng, trong cổ có rõ ràng vết dây, ngực bụng bị cắt bỏ, ruột nội tạng cùng huyết, chảy đầy đất. Giao tiếp người lập tức báo cảnh sát, về sau tại một cái kênh rạch ở phía trong tìm được rồi Lí Đức Tài, hắn đang tại ăn một đồng tạt chưng thịt, về sau trải qua pháp y nghiệm chứng, là người chết trái tim.

Hắn rất kỹ càng nói người chết thảm trạng, muốn cho ta sợ hãi, nhưng mà ta bình tĩnh vô cùng, trên mặt nổi dáng tươi cười.

Xem nhật phong vân, như thế nào sợ cái này tiểu tràng diện?

Đến huyện trong cục một cái văn phòng, ta gặp được Thi Nhậm đội cảnh sát hình sự đội phó Mã Hải Ba, hắn tới ôm ta, ta đẩy ra hắn, chất vấn lần trước bị bán đứng sự tình. Hắn vẻ mặt đau khổ, rất bất đắc dĩ, nói đều là thể chế bên trong, thượng cấp áp xuống tới, không có giấu diếm, thực thực xin lỗi. Ta nói giảng thực xin lỗi hữu dụng, còn muốn... Đắc, ta nói một nửa đừng nói rồi, bởi vì, ta đối diện chính là 2 cảnh sát.

Mã Hải Ba rất thấp tư thái mà cười lạnh, nói khuya hôm nay mời ta ăn cơm, trước kính ba chén.

Ta nói khỏi phải nói những này hư, ta lại là thật có một việc nhưng các người hỗ trợ ta ở chỗ này người quen biết thật không nhiều, có một số việc muốn tìm bọn các người hỗ trợ làm xuống. Bọn hắn hỏi như thế nào làm? Chỉ để ý giảng! Ta đem bả cho Đóa Đóa chiêu hồn những vật này cho bọn hắn nhóm một cái danh sách, chủ yếu mấy cái gì đó ta đều có rồi, mặt khác một ít gì đó ta có thể đi thành phố mặt thuốc Đông y điểm tìm, nhưng là có một chút ví dụ như thủy ngân những vật này, ta cũng có chút luống cuống. Mã Hải Ba nhìn xem cái này mấy thứ gì đó, hỏi muốn tới làm gì vậy? Ta nói chỉ để ý lộng kiếm thì tốt rồi.

Dương Vũ cầm qua tờ đơn, trọng sao một phần, nói gọi hấn mẹ hỗ trợ lộng kiếm là tốt rồi.

Mã Hải Ba cầm lấy một phần khác, xem một lần, cũng nói không có vấn đề, còn lại vài thứ gì hấn đến xử lý.

Hấn ước lượng tiền trong túi quần, nói cái này có thể làm, bất quá, người cái này cao nhân đã đã tới, liền giúp chúng ta phân tích phân tích Lí Đức Tài án giết người a?

Ta nói cái này đương nhiên không có vấn đề.

Mã Hải Ba đem bà hồ sơ đưa cho ta, một bên cho ta xem, một bên ở bên cạnh giải thích.

Ta tùy ý xem một lần, cảm giác cùng Dương Vũ nói không sai biệt lắm, tất cả chứng cứ đều biểu lộ Lí Đức Tài giết người mờ ám, nhưng mà sự tình kỳ kỳ ở chỗ, Lí Đức Tài mãi cho đến ngày hôm sau mới khôi phục ý thức, hoàn toàn không biết những này, đương làm thẩm vấn nhân viên nói về án kiện quá trình, biểu hiện ra hiện trường ảnh chụp thời điểm, hấn thậm chí nhìn không được trong nội tâm chán ghét, vẫn còn phòng thẩm vấn nhà đầy đất.

Loại này biểu hiện, rõ ràng không là một cái mùi ngon ăn tìm hung thủ giết người bình thường biểu hiện.

Ta khép lại hồ sơ, nhắm mắt lại, cẩn thận mà nghĩ cái kia mặt đen, tướng mạo hung hãn nhưng là trung thực hấn tử, cái kia uống rượu đại khẩu buồn bực, sau đó dùng đầu lưỡi dư vị, ăn thịt chú ý gặm xương cốt nam nhân, nhớ tới cái kia thủ đoạn vết chai Từ Hòa bị thấp kém hun khói hoàng hàm răng.

Mở mắt ra, Mã Hải Ba cùng Dương Vũ đều xem ta, ta cau mày, Mã Hải Ba nói nhìn xem, nói nói cái nhìn của người.

Ta nói các người trước tiên là nói về nói trong đội kết luận a.

Mã Hải Ba bùng lên trên mặt bàn một chén nước, nóng hổi, nhẹ nhàng uống một ngụm, sau đó nói: "Hơn nửa năm trong thời gian, chúng ta huyện liên tục đã xảy ra ba khởi ảnh hưởng nghiêm trọng án giết người, điểm này, đối với xã hội hài hòa ổn định, nhân dân quần chúng an bình làm ra cực kỳ ảnh hưởng tồi tệ, trên xã hội xuất hiện rất nhiều khủng hoảng thanh âm, trên mặt ý tứ, nói là như lần trước đồng dạng, mau chóng kết án. Nhưng là ta áp xuống dưới, cảm thấy lần này rất có thể cùng Vương Bảo Tùng bầm thây án đồng dạng, là núi xanh giới ở chỗ sâu trong con lừa lừa mê hoặc gây nên. Dù sao, nhân mạng lớn hơn thiên, ta cảm thấy đặc hay là muốn cẩn thận điểm."

Ta hỏi Lí Đức Tài mấy tháng trước tình huống nào?

Mã Hải Ba biết rõ ta đang hỏi Lí Đức Tài lần trước bị thương ta tiểu thúc về sau mất tích sự tình, đã nói lần trước bị tìm được hậu, tại nằm bệnh viện hơn một tuần lễ, sau đó xuất viện nghỉ ngơi một tháng, ngoại trừ tinh thần uể oải một ít, cũng là cùng bình thường đồng dạng.

Ta nhớ được mười hai pháp trong môn về con lừa lừa ghi lại, đây là một loại tính chất cùng tiểu quý, tầm cổ đều không đồng dạng như vậy tồn tại, tại ít ai lui tới trong rừng sâu núi thẳm, lá rụng cây gỗ khô bón thúc chông chát, trước kia gian còn có chướng khí, hấn chính là tại chướng khí sưng mù trung thai nghén ra sinh vật, núi tinh, cũng có người nói là linh thể, nhưng thông hành tại hư vô mờ mịt Linh giới. Những điều này đều là kỳ văn quái đản, chưa đầy vì theo. Ta đã thấy chân thật con lừa lừa, cảm giác có chút tượng Hầu Tử, linh trường loại, hoặc là nhân loại một cái phản cương. Bất quá hấn mê hoặc người bản lĩnh xác thực rất mạnh, mê hoặc Lí Đức Tài coi bỏ sẵn vòng túi, giết người còn là chuyện nhỏ, hấn có thể đem bà một đồng cốt trâu biến thành vàng, hơn nữa lại để cho Vương Bảo Tùng cầm bắt được thị trấn Hoàng lão rằng cửa hàng ở phía trong bán, tại chỗ rõ ràng không có người nhìn thấy, như vậy ảo thuật, quả thực làm cho người xem thế là đủ rồi, sạ thiệt không thôi.

Nghĩ đến, ta đột nhiên đều có một chút nghĩ mà sợ đến, lúc trước ta một ít cũng đều không hiểu, ngốc nức ních mà án lấy sách nát thượng chỉ đạo đi bắt con lừa lừa, rõ ràng còn đặc thù rồi, đây là một việc cỡ nào may mắn sự tình? Nhưng là, ta lần kia lỗ mãng hành động, có phải là Lí Đức Tài lần này án giết người nguyên nhân dẫn đến đâu này?

Vừa nghĩ như thế, trong nội tâm của ta thì có rất nhiều áy náy, con lừa lừa là chúng có thù tất báo sinh vật, rất mang thù, thù lâm phòng bị chăm chăm thượng, tự nhiên là nguyên nhân của ta chiếm đa số.

Ta lại nghĩ tới Lí Đức Tài câu nói kia: con lừa lừa là sơn thần gia gia trong nhà dưỡng tiểu quý đâu rồi, muốn trả thù, hung ác vô cùng.

Dương Vũ hỏi ta, có thể hay không như lần trước đồng dạng, đem bà Lí Đức Tài thôi miên, hỏi chút ít chân thật tình huống đến.

Kim tầm cổ mặc dù tại ngủ say, nhưng là có Đóa Đóa tại, một chút mê hoặc chi thuật ta còn là có thể thi triển, lập tức cũng không có cái gì rất tốt phương pháp xử lý, vì vậy ta nhẹ gật đầu, nói có thể. Dương Vũ hỏi còn muốn chuẩn bị lần trước những vật kia sao? Ta nói đúng vậy a, muốn. Hấn ra cửa đi chuẩn bị, Mã Hải Ba hỏi ta hiện tại tại làm chuyện gì, ta nói trước kia cửa hàng bán đi ra ngoài rồi, không mở rồi, hiện tại nghỉ ngơi trước một thời gian ngắn. Hấn hỏi ta có hứng thú hay không làm cảnh sát? Ta cười, nói ta một không có văn bằng hai không có sao, dựa vào cái gì trà trộn vào nhân viên công vụ đội ngũ? Hấn lắc đầu, rất chân thành mà nói với ta, bằng bản lĩnh của ta, là có thể đặc biệt chiêu mộ, nếu muốn, ta sẽ đi ngay bây giờ cầu cục trưởng xử lý thủ tục, năm sau là có thể phê xuống.

Hấn quả nhiên là làm quan rồi, có quyền rồi, nói chuyện khẩu khí đều thập phần khẳng định, không có phần do dự cùng chần chờ.

Ta nói được, ta còn thực không có hứng thú tại thể chế trong hỗn lộn, cảm giác tượng trong nước đi đường, đến mức khí đều thở không được đến.

Hấn lắc đầu cười, nói người ah người, người người này tự có một chút không tốt, chịu không được ước thúc, người cho rằng người là Lệnh Hồ Xung sao, hiện ở cái thế giới này, là một người cùng người thế giới, một hai người tiểu ngạo giang hồ, có làm được cái gì? Cuối cùng còn không phải dựa vào tổ

chức lực lượng, mới có thể đem bà tài năng của người phát dương quang đại? Hơn nữa, gia nhập chúng ta, người không phải có thể mỗi ngày nhìn thấy Hoàng Phi đến sao? Cô em gái này đến bây giờ vẫn chưa có người nào đuổi tới tay ah? Cái này Nhất Chi Hoa người không tham?

Ta cúi đầu không nói, lão gia hỏa này nói xong nói xong, sẽ không cái đứng đắn dạng.

Đã có từ trước chuẩn bị, không có qua 10', Dương Vũ tự vào đến, nói đều làm tốt rồi, muốn cho Lí Đức Tài thêm đồ ăn sao? Căn tin thịt đều cắt tốt rồi, chuẩn bị thịt kho tàu. Ta có chút ít mộng, nói cái gì thịt kho tàu? Dương Vũ nói lên lần người cách làm, không phải lại để cho Vương Bảo Tùng ăn được Tam đại chén thịt kho tàu gia tăng cơm sao? Ta nói tốt, đã làm xong cho hắn ăn đi, phỏng chừng hắn những ngày này cũng không còn nếm qua một châu tốt cơm.

Nói thật, ta dò số từ bên trong thức ăn có khắc sâu nhận thức.

Lại đợi hơn nửa canh giờ, Hoàng Phi chạy vào đánh với ta mới đến, nàng mặc thượng đồng phục cảnh sát bộ dạng cũng không uy nghiêm, tóc đâm vào mũ ở phía trong, ngược lại nhiều vài phần hoạt bát xinh đẹp, có nhà bên nữ hài khí chất, làm cho lòng người trung ưa thích. Ta cũng không có nói thêm mấy câu, chỉ là tùy tiện hàn huyên trò chuyện. Lại một lát sau, Mã Hải Ba nhận được điện thoại, nói có thể, sau đó chúng ta thẳng đến trại tạm giam.

Đồng dạng phòng thẩm vấn, ngọn đèn điều đến nhất ám, âm nhạc vang lên, đàn hương lượn lờ. Ta ngồi chủ vị, Dương Vũ ghi chép.

Lí Đức Tài thấy được ta, rất giật mình, hỏi Lục Tả người tại sao lại ở chỗ này? Ta nói Lí ca, làm phiền người quán thân, ta là tới giúp cho người, người buông lỏng tâm tình, nhắm mắt lại không chỉ nói lời nói. Hắn rất kích động, nói hắn là oan uổng, hắn cái gì cũng không biết, làm sao lại giết người đầu này? Lý Giang cùng hắn quan hệ rất tốt, hắn làm sao có thể hội giết Lý Giang đầu này?

Ta trấn an hắn, chờ đợi tâm tình của hắn sau khi bình tĩnh lại, lại để cho hắn nhắm mắt lại, tâm theo nhu hòa thư tri hoãn âm nhạc phiêu đảng.

Nam mô A di đà phật...

Pháp thân cảm giác một chút cũng không có một vật, bốn nguyên tự tính ngây thơ Phật, năm âm mây bay không đi đến, ba độc thủy phao hư qua lại.

Ta hít một hơi, cảm giác Lí Đức Tài trên người quả thật có chút huyết quang khí, tại đây màu đỏ sau lưng, là nhân nhạ màu đen cùng màu xanh biếc.

Chứng kiến Lí Đức Tài dần dần buông lỏng tâm tình, khăn trương trên mặt cũng trở về quy bình tĩnh, ta nhìn chung quanh thoáng một tý, sau đó dùng tịnh thủy rửa tay, nhẹ nhàng vẩy khô. Sau đó đem hoàng lá bùa nhen nhóm, trên không trung vòng quanh. Ta thấy Dương Vũ chú ý đều tập trung ở động tác của ta trên mặt đến hậu, đem bà Đóa Đóa phóng xuất. Đóa Đóa cùng ta tâm ý câu thông, đại khái có thể biết được ý đồ của ta, vì vậy bay đến Lí Đức Tài sau lưng, sau đó ghé vào trên người hắn thổi hơi, hô, hô, hô, hô...

Theo Đóa Đóa thổi hơi, Lí Đức Tài sắc mặt dần dần cổ quái, mí mắt rũ xuống, thân thể sau này dựa vào, tứ chi mở rộng.

Đây là Đóa Đóa lần đầu tiên mê hoặc người, đây vốn là nàng trời sinh kỹ năng, nhưng là cũng không thuần thực, nghẹn đỏ mặt. Bất quá cũng may nàng thân mình năng lượng ổn định độ cao qua những thứ khác tiêu quý, không dùng trong chốc lát, Lí Đức Tài vậy mà tiến nhập đầu chỗ trống giai đoạn, thì ra là trong truyền thuyết tiềm thức khu. Ta đình chỉ trên đầu hoa ở phía trong xinh đẹp một bộ động tác, đi vào Lí Đức Tài bên người, ngồi xổm xuống, sau đó như lần trước đồng dạng, hỏi tính danh, niên kỷ, sinh ra thời đại, hôn phối cùng một ít việc nhà việc nhỏ, buông lỏng hắn tiềm thức đề phòng.

Khi hắn có thể chuẩn xác cho ta chính xác đáp án về sau, ta bắt đầu hỏi thủ lâm vật sự tình đến: "Lí Đức Tài, người tại sao phải giết người?"

"Ta không có giết người, Lý Giang là ác ma, hắn xúc phạm sơn thần gia gia, hắn cần từ..."

"Những này sơn thần gia gia ở nơi nào?"

"Tại núi xanh giới hậu đình nhai từ ngàn năm dưới cây cổ thụ mặt, nơi đó là địa tiên giới cửa vào, đẹp quá, đẹp quá, là Thiên đường."

"Người chín tháng phần mất tích, cũng là đi nơi nào?"

"Đúng vậy a... Thiệt nhiều sơn thần gia gia."

"Tại sao phải giết người?"

"Sơn thần gia gia gọi người tử, là muốn tinh lọc hắn, lại để cho hắn có thể luân hồi đến tiên giới. Ta tại giúp hắn..."

...

Hỏi sau khi xong, trong tay ta dính tịnh thủy, sau đó chống đỡ tại Lí Đức Tài trên trán, họa về "La thần giảng đạo" phù, đây là mười hai pháp môn "Bùa" chương một bên trong ghi lại, có tại người kinh hồn về sau, chiêu hồn cổ phách tác dụng. Nước lạnh sờ sờ, mấy phút đồng hồ sau Lí Đức Tài mở mắt ra, lộ ra một đôi kinh hoàng bất lực đồng tử đến, tượng một cái bị ném bỏ tiểu hài tử. Hắn xem ta, trên mặt cơ thể đều đang run rẩy, ta mỉm cười hỏi hắn tốt một chút nhi không có.

Hắn gật gật đầu, lại lắc đầu, sau đó thay đổi thân thể muốn hướng về sau mặt xem.

Phía sau hắn, không có cái gì, Đóa Đóa đã muốn về tới ta hòe một bài trung ân cần săn sóc nghỉ ngơi. Ta hỏi muốn đã dậy chưa? Hắn nói nghỉ tới. Lúc

trước hấn trí nhớ toàn bộ đều bị áp chế, hoặc là nói bị hai chủng trí nhớ lẫn lộn lừa gạt rồi, tiềm thức gác lại. Giờ phút này bị ta đào móc đi ra hậu, các loại tin tức tự đều xõng ra.

Lí Đức Tài bắt đầu nói về chính mình trong khoảng thời gian này kinh nghiệm. Hấn khẩu tài không tốt, văn hóa cũng không cao, đứt quãng mà nói về.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Đêm lạnh bước chậm đèn rực rỡ thương

Lí Đức Tài người này, đánh tiêu tự nhất gan, nhìn thấy cái gì chuyện kỳ quái, tự sợ hãi.

Loại người này, kỳ thật nhất kính thần.

Đương nhiên, bởi vì tâm chí không kiên định, nghi thần nghi quỷ, cũng dễ dàng nhất ngoài chấn ma sở mê hoặc, làm ra hứa nhiều hơn mình cũng không dám tưởng tượng sự tình đến. Ngược lại là ta tiểu thức như vậy kiên định nghĩ ra, cũng không tin, ngược lại không dễ dàng bị con lừa lừa chỗ lừa gạt. Lí Đức Tài ngày ấy cùng ta tiểu thức cùng một chỗ gác đêm, chờ đợi bình minh, liền bị đầu kia con lừa lừa sở mê hoặc, vạch trần túi lưới trời buộc, đi theo chạy tới núi xanh giới trong núi sâu. Hấn nói hấn đến địa tiên giới, đó là một tòa tiên gia động phủ, bàn đá ghế đá giường đá, có chừa tư thướt tha, tướng mạo vũ mị tiên nữ bạn giường thị tắm, mỹ thực rượu ngon, rượu trì thịt lâm, cảnh đẹp không thối thu. Hấn tại đó nán nã một tuần, về sau bị sơn thần gia gia chạy về nhân gian.

Hấn nói này nhân gian quá bức mình, hẹp hòi, làm cho người ta biệt khuất.

Nói xong những này, hấn lại như ở trong mộng mới tỉnh, sợ hãi rồi, nói trí nhớ của hấn lẫn lộn rồi, bị ta điểm tỉnh về sau, phát hiện mình căn bản không có đi qua cái gì tiên gia động phủ, mà là chạy tới rừng sâu núi thẳm từ dưới đại thụ mặt, bên trong có một ổ nhà ấm, hun thối, hấn ở bên trong chờ đợi vài ngày, không ngừng nhìn thấy rất nhiều chuột bụi, con lừa lừa sinh vật lui tới, còn trùng khắp nơi trên đất bò, bạch giới nhúc nhích, hấn không có đồ ăn, mỗi ngày tự nhai rễ cây, coi như mỹ vị, có khi cũng ăn một ít hư thối động vật thi thể. Cả ngày mơ hồ, còn bị những kia con lừa lừa chống đỡ huyết Thái Dương, sau đó có mẫu sẽ tới hấp dẫn câu dẫn hấn...

Sau đó ba ba ba...

Nói xong nói xong hấn sẽ khóc rồi, nước mắt nước mũi Hồ Mãn mặt, lại nhà, vừa mới ăn thịt kho tàu, dính hồ phun ra đến, tung tóe đầy đất, bên trong có hôi chua dịch dạ dày cùng đồ ăn cặn, rất khó ngửi, một cỗ thiêu mùi thúi. Ta không có kim tầm cổ, không xác định hấn là hay không trúng độc, đợi cửa mở, nhiều cái người đi tới hỗ trợ thu thập xong hậu, dựa theo mười hai pháp môn thượng "Vu y", "Dục cổ" hai chương thượng nội dung, cho hấn kiểm tra một chút, không có phát hiện trúng độc độc dấu hiệu.

Nghĩ đến hấn là trên tinh thần thoáng cái trùng hợp, được kích thích.

Đem bà Lí Đức Tài đưa trở về, ta, Mã Hải Ba cùng Dương Vũ tại cuối hành lang cửa ra vào đứng, thời tiết lạnh, cũng có vù vù thổi gió lạnh, nhưng là gió này, lại đem vừa rồi cái kia chán ghét trắng diện cho thổi phai nhạt. Mã Hải Ba cùng Dương Vũ đều là kẻ nghiện thuốc, bọn hấn đốt thuốc lá, tại dưới mặt ta đầu gió hấp, không ngừng mà nhà khói khí. Ta hít hít cái mũi, cảm giác yết hầu có chút phát khô, đắng chất.

Mã Hải Ba hấp roi cuối cùng một ngum thuốc lá, thuốc lá bờ mông ném trên mặt đất, hung hăng nghiền áp. Hấn ngẩng đầu nhìn ta, nói dạng như vậy xuống dưới, không được ah. Vốn là Vương Bảo Tùng, lại là Lí Đức Tài, liền tiếp chết... rồi ba người, còn không biết muốn hay không chết lại xuống dưới, trào bọn hấn, cũng chỉ là trị phần ngọn không trừ gốc ah. Cả án kiện cáo phá, chỉ có đem bà cái kia cái gọi là ngàn năm dưới cây cổ thụ mặt cái kia một ổ con lừa lừa cho bùng, như vậy mới có thể bảo vệ cái này một phương bình an ah!

Ta không nói lời nào, mím môi.

Dương Vũ hỏi muốn hay không xin chỉ thị châu lý mặt tìm kiếm trợ giúp?

Mã Hải Ba nói chuyện này, xác thực phải đi bình thường chương trình, báo cáo đến trong cục, châu lý mặt, tốt nhất có thể sai vũ cảnh tới, đem những này quỷ gì đó cho thoáng cái tiêu diệt toàn bộ sạch sẽ, bằng không... Hắc hắc, bằng không mọi người thời gian cũng không tốt qua thỉnh thoảng tới một lần ăn giết người, hấn cái này mới thắng lãnh đạo không cần phải mấy tháng sẽ bị triệt. Hấn lại để cho Dương Vũ mời đến ta, hấn đi cùng hấn lãnh đạo xin chỉ thị thoáng một tý, đem bà tình huống báo cáo, bề bọn xong sau đến sam giang khách sạn cùng nhau ăn cơm.

Ta nói không cần phải mỗi lần đều đi tiệm cơm ăn, một chút ý tứ đều không có.

Mã Hải Ba cười, nói cũng tốt, lại để cho hắc lão bà đi mua đồ ăn, hôm nay về đến trong nhà mặt nểm thử hắc lão bà ta chị dâu tay nghề. Ta nói cái này tốt nhất, thân thiết. Cùng một chỗ trở lại trong cục, Mã Hải Ba rồi đi, mà Dương Vũ cũng có sự tình, muốn bề bộn xong, ta bớt thời giờ đi một chuyến ta tiểu thúc gia. Tiểu thúc vừa vặn đất trống, ở nhà trong sân nhỏ lấy người hạ cờ tướng. Ta tới rồi, hắc đứng dậy mời đến ta, ta nói không cần, xem xem các người đánh cờ cũng tốt, hắc đối diện người nam nhân kia đem bả bàn cờ nhất chà xát, nói lão Lục người khách tới rồi, các người trò chuyện, ta liền cho không với người rơi xuống.

Tiểu thúc mắng to hắc chơi xấu, đều nhanh phải thua, lúc này chạy trốn. Người nọ hi hi mà cười, theo ta gặt đầu, rồi đi.

Tiểu thúc bảo ta thím (cũng gọi là làm thúc mẹ) đi ngâm ấm trà đến, tiểu thím coi như không nghe thấy, hắc rất xấu hổ, đứng lên nói muốn đi rót nước, ta ngăn cản hắc, nói không cần, ta qua tới thăm người một chút mà thôi. Lúc này ta mới nhớ tới, trên mình môn không mang lễ vật, có chút thất lễ. Ta nhìn tiểu thúc trên mặt vết sẹo, còn có bốn đạo hắc ám dấu vết, hắc xem ta, hỏi ta như thế nào trên mặt cũng có sẹo? Ta nói một lời khó nói hết.

Nói lên trong nhà sự tình, tiểu thúc có chút vui vẻ.

Hắc giảng tiểu Hoa (hắc con lớn nhất, ta đường đệ) khảo thi lên đại học, thành tài rồi, mấy ngày nữa mới về nhà, tiểu Tịnh cũng lớp 11 rồi, thành tích học tập còn có thể, chủ nhiệm lớp nói rất có hi vọng thượng trọng điểm. Bất quá nếu hai cái em bé lên một lượt học, tiêu dùng đều rất lớn, đặc biệt là tiểu Hoa cái này em bé, một tháng hơn một ngàn cũng không đủ hoa, vừa muốn mua điện thoại di động vừa muốn mua máy tính, tháng trước còn gọi điện thoại tới nói muốn làm âm nhạc, muốn mua tốt điểm điện đàn ghi-ta...

Hắc nói những này, về mặt hạnh phúc. Ta nói tiểu Tịnh nếu có thể thi lên đại học, nếu quay vòng không đến, có thể xin giúp học tập cho vay, sau đó còn có thể theo ta mượn một ít, đều không sự tình, bất quá tiểu Hoa tốn hao có chút tiêu tiền như nước chút ít, cần không chế điểm. Tiểu thúc lắc đầu, nói cái này ta phải có người như vậy hiểu chuyện là tốt rồi lạc~, vì cái kia đàn ghi-ta điện chuyện của hắc, bây giờ còn đang cùng trong nhà hờn dỗi nì.

Lại giảng đến Lí Đức Tài, tiểu thúc nói từ xuất hiện chuyện này, làm nghiệp cục liên buồng tha này cái thủ làm phòng rồi, không có lại phải trú nhân thủ. Vấn đề này thật đáng sợ, cùng Lí Đức Tài đồng sự vài chục năm, tiểu tử này rõ ràng có thể làm được như vậy biến thái sự tình, thật làm cho người tương tượng không đến, hồi tưởng lại còn trái tim băng giá. Ta nói đây không phải Lí Đức Tài nguyên ý làm, là con lừa lùn!

Hắc suy nghĩ một chút, gặt đầu nói là, nói như vậy đảo hay là thật.

Hắc trước kia không tin những này, hiện tại tin. Ta cũng là.

Sắc trời đã tối, hắc phân cơm, ta nói đã muốn lấy người hẹn ước, lần sau đi. Ta đứng dậy rồi đi, lúc này ta thăm mới ra phòng ở, tới đánh với ta mời đến cáo biệt. Sau khi rồi đi, ta cùng Dương Vũ gọi điện thoại, do hắc tiếp ta đến Mã Hải Ba gia. Không nghĩ tới cùng hắc một xe tới còn có Hoàng Phi, nói muốn cùng đi. Mã Hải Ba gia không xa, một chỗ đơn vị phân phối ba thất vừa nghe. Chúng ta đến thời điểm hắc còn chưa tới, hắc lão bà là hiền lành tiểu nữ nhân, tại huyện hai trung làm lão sư, có một 8 tuổi đại con gái, xinh đẹp, nhưng có chút thẹn thùng.

Hoàng Phi kéo tay áo xuống bếp phòng hỗ trợ, ta ngồi trong chốc lát, nhận được A Căn gọi điện thoại tới.

A Căn hỏi ta trong nhà trôi qua thế nào, ta nói có thể tiến hành, hắc nói hắc muốn đi Nam Phương thành phố nhập hàng, ta nhớ khỏi xe còn ngừng ở phi trường, lại để cho hắc giúp ta lái trở về, dù sao xe cái chìa khóa hắc cũng có một phần. Hắc đã nói, cười hắc hắc, ta hỏi hắc Tâm Tịnh Không Tệ ah, vì cái gì? Hắc không có theo như lời, chỉ là cười, nói đến lúc đó sẽ biết. Ta nói nghe ngữ khí, hình như là hèn hò rồi, nữ hài tử là ai? Hắc thừa nhận, nói nữ hài tử ta cũng vậy nhận thức, bất quá nhất thời bán hội giảng không rõ ràng lắm, trở về nói sau.

Nghe hắc nói như vậy, trong nội tâm của ta không hiểu thấu trầm xuống.

Mã Hải Ba đã trở lại, tìm ta đàm một chút, nói lãnh đạo xem qua mới thăm vấn ghi chép về sau, báo cáo rồi, rất nhanh liền quyết định đối với núi xanh giới hậu đình nhai từ ở dưới con lừa lùn tiến hành tiêu diệt toàn bộ, lãnh đạo biết được tình huống của ta, đưa ra một cái yêu cầu, chính là để cho ta với tư cách đi theo cố vấn, cùng nhau đi tới. Ta cười nói không có gì hay nơi nào? Hắc nói có, trong cục chuyên môn gầy một khoản tiền cho người đương làm cố vấn phí, năm nghìn khối, không nhiều lắm, nhưng là chúng ta đều thiếu nợ người một phần nhân tình.

Ta nói có tiền hay không ngược lại tiếp theo, người nói nhân tình này, ta lại là nhận biết. Lí Đức Tài sự tình bao nhiêu cũng cùng ta có một ít quan hệ, chẳng hi vọng đến lúc đó thăm tra xử lý thời điểm, các người cho nhiều hắc giải vây một điểm. Mã Hải Ba nói Lí Đức Tài vấn đề không lớn, xem cuối cùng tình huống thế nào, hoặc là vô tội phóng thích, hoặc là ngộ sát.

Ta thờ dài, người không may, họa liền từ trời giáng.

Ném qua cơm tối, đã là buổi chiều 8 điểm. Ra Mã Hải Ba gia, Dương Vũ hỏi ta đêm nay ở chỗ nào, muốn hay không đi nhà hắc? Nhà hắc đại môn nhà giàu, ta chẳng muốn đi, nói không có việc gì, đi lữ quán khai mở cái phòng là tốt rồi. Hoàng Phi nói tự đi nhà nàng phụ cận làm nghiệp cục nhà khách a, sạch sẽ thuận tiện, ta nói tốt. Lúc này Dương Vũ có điện thoại tiến đến, nói hai câu treo đi, ta thấy hắc có việc, lại để cho hắc đi trước, tại đây đến nhà khách không xa, nhắc chân đi ra. Nhìn quả thật có việc gấp, Dương Vũ cũng không chối từ, lên xe đi.

Ta cùng Hoàng Phi vai song vai đi trở về, nàng hỏi ta nàng đại bá gần đây thường xuyên tiêu chảy, có phải là còn có cỏ độc tại? Ta nói niên kỷ của hắc vốn tự lớn rồi, lại trải qua cái kia một hồi bệnh nặng, thân thể không tốt, dạ dày hư lắm rồi vốn cũng là khả năng, những vật này, đi bệnh viện thích hợp nhất, hỏi ta đảo có chút kỳ quái. Bất quá ta có lẽ hay là cho nàng công một cái điều trị dạ dày đơn thuốc.

Nàng lưu vào trí nhớ lấy, không nhớ được, còn để cho ta gọi nhân tin cho nàng.

Ngực ta trước bài tử tại động, là Đóa Đóa, nàng giống như đối với Hoàng Phi rất có hảo cảm, là thiên tính tự nhiên thân cận. Định đứng lên, Hoàng Phi hẳn là Đóa Đóa Đường tử a. Các nàng toàn gia người, nam không được tốt lắm, nữ ngược lại đều rất mỹ lệ đáng yêu, cái này rất kỳ quái, có chút không phù hợp di truyền quy luật.

Bầu trời có nửa luân nguyệt, trong trẻo nhưng lạnh lùng, đại trời lạnh trên đường phố người cũng không nhiều, ngay không ít cửa hàng đều đóng cửa. Ta cùng Hoàng Phi chậm rãi đi tới, nghe trên người nàng bay tới hương khí, ta cảm thấy đặc như vậy đi tới kỳ thật cũng thật không sai. Đột nhiên nàng dừng lại, ánh mắt xem hướng tiền phương. Ta ngẩng đầu nhìn lại, có một người đứng ở chúng ta phía trước, lạnh lùng mà xem ta lưỡng.

Người này, là Trương Hải Dương.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Hậu đình nhai tử

Trương Hải Dương nguyên gốc phó nhân nhĩ bình tĩnh bộ dáng, lúc này âm nghiêm mặt, lạnh mắt nhìn thấy ta.

Ta bắt mình sờ dĩ, tay khép tại quần áo trong túi quần, xem Hoàng Phi. Trương Hải Dương xong Hoàng Phi rất đông cứng hỏi: "Người tại sao không có tiếp ta điện thoại?" Hoàng Phi thấp giọng nói điện thoại không có điện rồi. Trương Hải Dương lại hỏi muện như vậy đi đâu vậy, tại sao cùng tiểu tử này cùng một chỗ? Hoàng Phi có chút không thoải mái, mặt thoáng cái tự đồ bùng, nóng nảy, nói Trương Hải Dương, ta đi nơi nào, cùng với cùng một chỗ, với người có quan hệ gì?

Ai cần người lo?

Trương Hải Dương thoáng cái tự nổ, nói ta là bạn trai người, ta mặc kệ người ai quản người?

Hoàng Phi tức giận mà nói người là ai bạn trai? Ai có liên hệ với người a? Ta đồng ý sao?

Trương Hải Dương nói song phương cha mẹ đều đồng ý rồi, người rút cuộc tại nào cái gì tâm tình, người chẳng lẽ là vì cái này mặt theo tiểu tử, mới một mực không đáp ứng ta đây? Hoàng Phi nghe hẳn nói như vậy, vươn tay, kéo lại cánh tay của ta kéo, nói đúng vậy a, ta liền cho ưa thích Lục Tà, ta thích hẳn, không thích người, cảm tình loại chuyện này, là không cưỡng cầu được, người về sau đừng tới phiền ta. Hoàng Phi bộ ngực cổ trướng, tràn đầy co dãn, ta vội vàng không kịp chuẩn bị, bị nàng ôm chặt lấy, cảm giác cánh tay bị nàng đầy đặn bộ ngực sữa cho đứng vững, mềm nhũn xúc cảm thoáng cái tự ngập ngấn cả người.

Này làm sao cái tình huống? Ai có thể nói cho ta biết?

Nhìn thấy ta cùng Hoàng Phi chăm chú dính lại cùng, Trương Hải Dương phồng chừng phổi đều muốn tức điên rồi, mắng to, nói hẳn đối với Hoàng Phi như thế nào như thế nào tốt, nàng sao có thể đủ đối với hẳn như vậy. Hoàng Phi không nói lời nào, ôm thật chặt ta, về mặt ngọt ngào. Ta thấy Trương Hải Dương nằng nặc khó nghe, khuyên hẳn, nói trên đường cái, người đến người đi, chú ý một chút ảnh hưởng. Ta không nói lời nào khá tốt, vừa nói lời nói, Trương Hải Dương đầu mâu lập tức nhắm ngay ta, cũng không mắng, một đám tự hướng ta quán đến.

Ta đẩy hậu một bước, buông ra Hoàng Phi, sau đó ngăn Trương Hải Dương một quyền này, vừa định khích lệ, hẳn nhân thể như hổ điên mà nhào lên, muốn đánh ta. Phía trước nói qua, hẳn cái này vóc người coi như lớn lên đẹp trai, gần một m chín, so với ta cao hơn một cái đầu nhiều, ưu thế rất lớn. Nhưng là thân thể của ta thể trải qua kim châm cổ nửa năm ân cần săn sóc, phản ứng lực, sức bật đều mạnh hơn thường nhân một ít, dù cho không có kim châm cổ tại, ta cũng không sợ hẳn. Thấy hẳn ra tay như vậy hung ác, ta cũng vậy động chân hòa, thoáng cái đem hẳn bắt được, quán té trên mặt đất. Hẳn bị ta chế trụ không thể động đậy, liền mắng mẹ, mánh liệt mắng, các loại khó nghe lưu manh lời nói đều đi ra, đưa tới thật nhiều người vây xem.

Hoàng Phi động khí, ngồi xổm xuống cùng Trương Hải Dương nói ra: "Lục Tà với người biểu ca Dương Vũ là bạn tốt, sự lợi hại của hẳn người biểu ca rõ ràng nhất, người tốt nhất đi trước hỏi một chút hẳn, lại đến nháo sự!" Trương Hải Dương không nằng, ta buông hẳn ra, hẳn đứng lên, âm hiểm mà nhìn chăm chăm ta liếc, bên trong oán độc đủ để thiêu đốt bầu trời.

Hẳn cũng không quay đầu lại mà thẳng bước đi, đi ra rất xa, tại chỗ hắc ám, quay đầu lại xem ta, rõ ràng nở nụ cười, đáng tươi cười quý dị.

Thấy không có sự tình, đám người chung quanh tán đi. Hoàng Phi rất không có ý tứ theo sát ta giải thích, nói Trương Hải Dương hẳn bác chính là Dương Vũ mẹ, có lần ở bót cảnh sát thấy được nàng, tự nhiên cuồng đuổi theo không muốn, còn phát động các loại quan hệ đến nhờ thân, hẳn gia thế điều kiện đều tốt, cũng tuân thủ lịch sự, bằng cấp cao, kết quả cha mẹ của nàng tự động tâm, cổ vũ nàng trước nói chuyện. Hoàng Phi nói Trương Hải Dương người này, từ nhỏ chính là tại mặt bình ở phía trong lớn lên, rất minh, không hiểu được vì người khác suy nghĩ, có một loại thể giới dùng hẳn làm trung tâm

cuồng vọng, bắt đầu tiếp xúc còn cảm thấy hào hoa phong nhã, về sau càng phát ra chán ghét, cảm thấy phiền.

Hiện tại nàng thật sự ép, chỉ có như vậy cực tuyệt.

Nàng hướng ta nói xin lỗi, ta gật gật đầu, hỏi: "Vừa rồi người nói người yêu thích ta là giả à? Ta thiếu chút nữa tưởng thật."

Hoàng Phi xấu hổ đỏ mặt, nói người cái này người làm sao cũng như vậy? Hừ, nam nhân đều là một cái tánh tình.

Ta lôi kéo nàng bàn tay nhỏ bé, sờ lên, Băng Băng mát, tượng Ngọc Thạch. Ta niết một chút tụt buông ra, đã nói a, ta cũng vậy không hiểu thấu đánh một trận, còn gánh tội, mò mò bàn tay nhỏ bé coi như là đền bù tổn thất a. Hoàng Phi đập ta một cước, nũng nịu nói hỗn đần. Trước vài bước chính là nàng gia rồi, ta nói người về nhà a, tự chính mình đi tìm địa phương ngủ. Nàng nói không cần phải đưa tiễn ta sao, nàng còn cang nhà khách quản lý kinh doanh nhận thức đầu rồi, có thể giảm giá. Ta cười, nói cả đêm có thể đánh bao nhiêu gậy, vài mao tiền sự tình phí người nọ tình? Bất quá người nếu muốn cùng đi với ta nói chuyện nhân sinh cuộc sống cùng lý tưởng, ta lại thật là cam tâm tình nguyện phụng bồi.

Nàng lại đá ta một cước, nói người người này càng ngày càng không có đứng đắn rồi, không để ý tới người, ta về nhà.

Nói xong, nàng dẫn theo túi xách, vội vã mà hướng trong ngõ nhỏ đi đến.

Ta nhìn nàng xinh đẹp lệ bóng lưng, nghĩ đến tại đây rét lạnh trong đêm, nếu là có cô em gái này theo ta cùng đi mượn phòng lẫn ga giường, kỳ thật cũng rất không tồi nì. Một hồi gió lạnh thổi đến, ta hấp hấp cái mũi, mùa đông thực đến.

Ta tại nhà khách mở cái gian phòng, vừa tắm rửa xong, thì có tin nhắn tiến đến, là Hoàng Phi. Nàng hỏi ta dàn xếp thỏa đáng không có, ta nằm lý ở trên giường cho nàng hồi âm tức, đã nói. Một lát sau, điện thoại lại vang lên, nàng hồi âm tức hướng ta nói xin lỗi, nói nếu Trương Hải Dương tới tìm ta phiền toái, tùy thời nói với nàng. Đóa Đóa bị ta phóng ra, nàng vốn ngồi chồm hóm trên giường xem huyện đài truyền hình phóng phim kinh dị « oán chú », lúc này cũng gom góp tới, xem ta điện thoại nội dung. Ta hỏi nàng thấy hiệu sao? Nàng lắc đầu, cái đầu nhỏ chỉ sáng ngời, về mặt thỉnh giáo.

Vì vậy ta liền cho một bên gọi thư tín tức, một bên cùng nàng giảng cái chữ này như thế nào đọc, có ý tứ gì.

Đóa Đóa tò mò rất mạnh, cũng rất thông minh, ta một mực cho nàng giảng đến nửa đêm, tin nhắn cũng phát đến nửa đêm, cuối cùng vẫn là Hoàng Phi chống đỡ không được, vậy hăm cực kỳ, vì vậy trước ngủ. Ta ngày hôm sau chạy chuyển thành phố mới, tại lớn nhất thuốc Đông y trong phòng, mua thật nhiều tương quan dược liệu, cho Đóa Đóa khôi phục địa hồn làm chuẩn bị. Gì đó rất nhiều, nhưng là cũng tạp, xin nhờ Mã Hải Ba cùng Dương Vũ thay mua mấy cái gì đó, cũng cần chút thời gian, dù sao còn có hai mươi mấy ngày mới đến Đóa Đóa sinh tế, ta cũng vậy không vội.

Ngày thứ ba Mã Hải Ba gọi điện thoại cho ta, nói rõ tiêu diệt hành động trên mặt đã muốn phê ra rồi, nói ngày 21 lên núi, hỏi cần chuẩn bị chút gì đó này nọ? Ta nói từng quả, khoai lang trắng, hương nếp, gà đất trứng, chỉ đỏ, mới Nhu Mễ, trói dây thừng cùng vòng những này phối tề là tốt rồi, nếu là có súng, cũng chỉ quấn đeo lên, chỗ đó không phải có một đất nhà ẩm sao? Phải có sát trùng độc khí hoặc là súng phun lửa, ngồi nổ cái gì, cũng mang lên tốt nhất. Hắn đã nói, để cho ta đi trong cục triển khai cuộc họp, cùng tiêu tổ thành viên đựng cái đầu.

Ta nói tốt, không có vấn đề.

Mã Hải Ba mấy ngày nay đã ở làm Lí Đức Tài công tác, lại để cho hắn dẫn đường về phía sau đình nhai tử, đem bả đảm kia con lừa lùn cho tiêu diệt rồi, lấy. Lí Đức Tài bắt đầu còn thấp phần sợ hãi, không đáp ứng. Nhưng là dù sao liên quan đến đến cả đời mình sự tình, Mã Hải Ba hống liên tục dẫn dọa, cuối cùng nhất bất đắc dĩ gật đầu. Ta cùng Mã Hải Ba bọn người đựng một cái đầu, hợp trao đổi một sự tình, tham dự hội nghị trừ hấn ra trên mặt lãnh đạo, tổ viên bên ngoài, còn có một vũ cảnh hệ thống thanh niên quan quân, họ Ngô.

Xác định tốt về sau, tất cả mọi người nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày 21 trời tờ mờ sáng, chúng ta tụt xuất phát, đi trước núi xanh giới thanh mông xã. Đồng hành có ta, Lí Đức Tài, Mã Hải Ba cùng dưới tay hấn bốn cảnh sát, Ngô đội trưởng (không biết vì cái gì gọi đội trưởng) cùng với một cái tiểu đội khoảng chừng gì đó vũ cảnh chiến sĩ, chung 16 cá nhân, cùng với hai cái nghiêm chỉnh huấn luyện sói khuyển. Cách hậu đình nhai tử gần đây thôn gọi là trung ngưỡng thôn, lộ cũng là vừa vận thông không lâu, cũng không tốt đi, đến trung ngưỡng thôn tự muốn đem xe đặt ở thôn, sau đó đi bộ lên núi.

Thanh mông quê nhà mặt cũng phái một người tuổi còn trẻ cán sự cùng một cái dẫn đường cùng chúng ta cùng một chỗ lên núi.

Chúng ta đem chiếc xe ngừng đến trung ngưỡng thôn phơi nắng cốc sân, sau đó chuẩn bị ít hành trang, sửa sang lại một hồi, bắt đầu hướng thôn sau bùn trên đường núi. Đi bộ bốn ba, tự nhiên so ngồi trên xe mặt muốn vất vả chút ít, bất quá ta khá tốt, tinh thần vô cùng phấn chấn. Đi trong chốc lát, bên đường ruộng đồng đều biến thành từng mảnh rừng cây, con đường gập ghềnh, hai ngày trước còn rơi xuống điểm mưa, lúc này càng thêm lầy lội. Đi qua một cái khe núi phân cong, lại chứng kiến mấy chỗ đầu gỗ phòng ốc dưới chân núi, cái kia họ Vương cán sự nói đây là trung ngưỡng thôn bảy tổ, cũng là cuối cùng có người gia địa phương, lại hướng bên trong, chính là núi lớn từng mảnh rừng cây, không có người a.

Lúc này có người hô khát nước, hỏi có thể hay không đi người ta hộ bên trong muốn uống miếng nước.

Kỳ thật chúng ta mỗi người đều dẫn theo một ít nước cùng lương khô, nhưng là tiến núi, cũng không biết bao lâu có thể trở về đến, vừa trời mưa, trên núi nước suối, nước giếng hồ đồ, cho nên đi đòi hỏi uống chút nước cũng tốt. Cho nên đi ngang qua lúc, cái kia vương cán sự liền mang theo chúng ta đi gõ cửa.

Ra tới là một cái lão nhân, mù nửa con mắt, mặt khác một con mắt Hồ Mãn dữ mắt, bất quá hấn trên người ngược lại giặt rửa đặc khinh xuất sạch, không giống như là ở nông thôn. Vương cán sự hô La lão cha, nói với hấn mình lai lịch, La lão cha nói không có đặc vấn đề, chuyển một đại Thanh Thủy bầu đi ra cho mọi người uống. Vài người trẻ tuổi chiến sĩ cầm hồ tới đón, uống đều nói ngọt, La lão cha cười tùm tùm, nói thả phong đường bình (một loại thực vật trái cây, ngâm nước uống lúc là ngọt, tượng mật, cho nên được gọi là) nì. Mã Hải Ba dùng thìa yểu một cái muối uống, cũng nói ngọt, còn

mời đến ta, nói Lục Tả người cũng tới uống chứ sao.

Không biết tính sao, ta nghe được Mã Hải Ba gọi vào tên của ta, cũng cảm giác trên lưng không thoải mái, tượng bị rấn bò qua đồng dạng, lạnh như băng, đầy mỡ nị dính, toàn thân không thoải mái. Ta uống một cái muối nước, cảm giác không có tư vị, không hề giống bọn hân giảng cái kia loại dễ uống. Mã Hải Ba muốn trả tiền cho cái này La lão hán, hân không chịu thu, nói mấy ngụm nước, ở đâu có thể cho tiền đâu này? Sẽ không chịu thu, Mã Hải Ba nên thôi, miệng đầy từ cảm tạ. Vài người chiến sĩ đem bả quân dụng hồ nước toàn bộ uống sạch, sau đó đem tại đây nước cho bình đi vào, nói giải khát.

Cái này đoạn sự việc xen giữa qua đi, tiếp tục chạy đi.

Một đường rừng rậm tươi tốt, đường mòn đều là đánh tài người giẫm ra tới, vừa mịn lại không tốt đi. Trên đường lầy lội, ta mặc một đôi đủ đỉnh kê lót thép tấm màu đen bảo hiểm lao động giày da, hồ một cước bùn, đi đường trượt đến mấy lần, khá tốt không có bị thương. Đi ngang qua một giong suối nhỏ thời điểm, Mã Hải Ba thủ hạ có một cảnh sát chân trượt, ngã vào trong suối, may mắn hân nhận biết kỹ năng bơi chính mình bò lên, đứng vậy toàn thân ướt đẫm, lại lạnh lại đông lạnh. Mã Hải Ba cùng Ngô đội trưởng thương lượng thoáng một tý, lưu lại một chiến sĩ cùng hân ở chỗ này nhóm lửa hơ cho khô quần áo, những người khác tiếp tục đi tới.

Lại bay qua vài toà núi, chúng ta cũng đã đi có hai giờ, phía trước nhất dẫn đường đột nhiên hô:”Đến, nơi này chính là trước đình nhai tử, sẽ đi qua, chính là hậu đình nhai tử.”

Tất cả mọi người nghi chân đi phía trước xem, chỉ thấy một tòa núi cao đứng vững, mây mù vẫn vút, đều thở dài một hơi, cuối cùng đã tới.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Động rộng rãi tử ở phía trong nội tạng

Trời âm u, có sương mù quanh quẩn, gió thổi tới, xoáy lên đám sương sa.

Chúng ta tiếp tục đi về phía trước, phía trước dẫn đường tại giảng, nói cái này thời tiết, rấn, côn trùng, chuột, kiến đều ngủ đông rồi, tốt nhất rồi. Nếu đến xuân hạ luân chuyển thời điểm nói muốn tới, quý cũng không dám tới, rấn nhiều lắm, đi tới đi tới liền từ trên sách đến rơi xuống, quần quít lấy cổ. Cái này dẫn đường họ Kim, là gần năm mươi tuổi hân tử, khám một cái cửa kim loại răng, bước chân như bay. Nghe vương cán sự giới thiệu, nói là trung ngưỡng thôn thôn dân, thường xuyên lên núi hái thuốc cùng cây nấm.

Ta hỏi cái kia cái kim dẫn đường, nói cái này sương mù là chuyện gì xảy ra?

Hân nói không hiểu được, hậu đình nhai tử từ trước đến nay nhiều sương mù, có thể là tại đây hơi ẩm khá lớn. Bất quá yên tâm, cái này sương mù không có việc gì, không là các người muốn chú ý. Hân lên núi bốn mươi năm rồi, thường xuyên thấy ở đây có sương mù, không ngại sự tình. Trong nội tâm của ta vừa động, nói người xem qua con lừa lùn không có? Hân hỏi người nói là thấp lão gia? Ta nói đúng vậy a. Hân nói không có đụng phải qua thật sự, nhưng là đụng phải nhiều cái sự tình, không hiểu thấu, nhưng cảm giác như là thấp lão gia làm.

Hân kính thần, sáng sớm đầu muộn thấp hương, bất loạn nói chuyện, cũng không sợ.

Hân mang theo đường, chúng ta theo nhai gian cốc đạo trung đi, qua đến hậu đình nhai tử phía dưới, tốt rậm rạp cánh rừng, đều đến mùa đông, còn có một từng một lùm màu xanh biếc bụi cỏ ở chung quanh sinh trưởng, trên mặt đất có xanh hồng sắc trái cây ngón cái đại, phản mùa sinh trưởng. Kim dẫn đường nói đây là xà 薔, có màu tím đen, màu đỏ thẫm, cũng có điểm hồng sắc, bị xà liếm qua, dính nước bọt, có độc. Chúng ta càng đi về phía trước, trông thấy sương mù trung có một thanh màu xanh biếc cái ô không lồ xuất hiện, cao hơn hai mươi m, 2 cây tương liên, rắc rối khó gỡ, như mũi xe.

Mã Hải Ba đem bả Lí Đức Tài kéo qua đến, hỏi hân nơi này là không phải chính là cây ngàn năm cổ thụ?

Lí Đức Tài nói là, cái kia động rộng rãi tử ở này cây đại cây dong đằng sau sườn núi trước. Mục tiêu ngay tại trước mắt, chúng ta lại lần nữa nhanh hơn bước chân, đi vào dưới đại thụ, cành lá rậm rạp, đậm đặc che lấp trời. Lí Đức Tài lúc này bắt đầu phát run, hàm răng đều ở run lên. Mã Hải Ba hỏi hân làm sao vậy, hân nói hân sợ hãi. Ta nói sợ cọng lông, giặt một tờ giấy vàng phù, dán tại bộ ngực hân thượng, nói không cần sợ, chỗ này của ta có định hồn phù một trương tấm, có thể bảo vệ tính mệnh của người.

Hân nghe xong, lúc này mới chuyển biến tốt đẹp một chút, đuổi kịp trước, cùng cái kia dẫn đường cùng một chỗ dẫn đường.

Mã Hải Ba hỏi ta vật kia thật là”Định hồn phù”?

Ta cười cười nói làm sao có thể, Lí Đức Tài người này nhất gan, ta chỉ là cho hắn một cái tin tưởng, không cần phải hư lắm rồi sự tình mới tốt.

Xuyên qua đại cây dong lá cây khu, chúng ta tới đến một cái cái bóng trên núi trước, chỗ đó có một động rộng rãi khẩu, chung quanh đây leo bò phụ, màu xanh biếc buông xuống, lộ ra lỗ đen lớn nhỏ vừa vặn đủ một cái trường thành bình thường thông qua. Cửa động bên cạnh có một vũng nước đọng, đường kính 2m, nhìn xem như là cái hồ sâu, nước là xanh mon mon, dường như trường nhiều hơn rộng. Ngô đội trưởng ra lệnh một tiếng, các chiến sĩ lập tức cảnh giới, đều tự cầm súng nhắm ngay cửa động. Ta hỏi Lí Đức Tài động này sâu đậm, hắn lắc đầu, nói không biết.

Ta nói không phải đất nhà ẩm sao? Tại sao lại biến thành động rộng rãi rồi?

Lí Đức Tài đáp ứng, nói không nên lời một câu nguyên vẹn lời nói.

Ta lại hỏi bên trong cái kia một đám con lừa lùn có chừng bao nhiêu cái, hắn cũng không biết. Những điều này đều là trước kia biết, Mã Hải Ba cùng Ngô đội trưởng thương lượng, nói muốn phải người đi vào.

Vì cái gì không tha độc khí đầu này?

Đầu tiên độc khí là nghiêm khắc quân chế vũ khí, xã xuống địa phương không có khả năng lấy tới; tiếp theo dù cho có, cái này động rộng rãi cũng không biết sâu đậm, vạn nhất có mặt khác miệng thông gió, cũng là bạch mò mẫm. Con lừa lùn ban đêm gian hành động sinh vật, không thích quang, lúc này, nên vậy đứng vậy chúng giấc ngủ thời gian, cầm súng, nên vậy không sợ. Phải ai đó? Phải chính là bốn vũ cảnh chiến sĩ cùng một cái cảnh sát, Mã Hải Ba cùng Ngô đội trưởng dẫn những người khác ở bên ngoài áp trận.

Mã Hải Ba buộc Lí Đức Tài cũng muốn đi vào lai lịch, Lí Đức Tài thẳng lắc đầu, không chịu. Hắn một đến nơi này, toàn thân vô lực, mặt trắng bệch, mười độ nhiệt độ, hắn sùng sốt to như hạt đậu mồ hôi tích tập chảy xuống. Tranh chấp trong chốc lát, cái kia Ngô đội trưởng xem ta, nói lục cô vẫn không phải phương diện này chuyên gia sao? Bằng không lại để cho lục cô vẫn đi vào nhìn một cái? Mấy ngày nay Mã Hải Ba đối với ta thập phần khách khí, mà ta lại vừa rồi không có biểu hiện ra ra tương đối ứng năng lực, điểm này lại để cho người thanh niên này quân nhân có chút nhìn không được, tổng cho rằng ta tại giả danh lừa bịp.

Ta nói ta đi có thể, cho ta một khẩu súng.

Ta dám nói lời này, kỳ thật vẫn có một ít nắm chắc. Con lừa lùn có mấy cái chỗ lợi hại, lợi hại nhất mạc vô cùng ảo thuật, một số gần như chân thật, tâm chí không kiên người dễ dàng bị nghi hoặc; tiếp theo những cái thứ này, các nhanh nhẹn giống như giống như con khỉ, nhảy chồm chính là vài m, cuối cùng, con lừa lùn còn am hiểu dưỡng một, khu trùng công người. Mà ta bởi vì có kim tâm cô cùng Đóa Đóa, không quá sợ ảo thuật, thân thủ cũng tốt, kim tâm cô có một loại lợi hại khí tức, bình thường một không dám cận thân. Cái này cùng con lừa lùn nhiều lần giết người, khiến cho quá lớn, hơn nữa tại quê nhà ta, ta tự nhiên nghĩ đến diệt trừ chúng.

Bất quá, sờ dĩ đáp ứng như vậy thống khoái, là vì xem lấy vũ khí của bọn hắn trông mà thêm, ta nghĩ đến chơi một chút súng.

Ngô đội trưởng hỏi ta, hội khai mở sao?

Ta ngoại trừ trước kia đọc sách lúc huấn luyện quân sự đánh qua ba phát cái bìa, thời gian khác ở đâu chơi đùa những này, nhưng là ta được cho một cái nguyệt quân mê, ít nhiều cũng biết một chút, vì vậy ngánh lấy cổ nói đương nhiên. Hắn nghi kị mà nhìn một chút ta, sau đó trung cầu một chút Mã Hải Ba ý kiến, theo trên lưng xuất ra một bả màu đen súng ngắn, là 64 thức. Hắn do dự một hồi, cuối cùng là một không có đưa cho ta, nói chính hắn đi thôi. Ta cao hứng huyệt một hồi, ngồi xổm xuống phát Nhu Mễ.

Trước kia đã muốn theo chân bọn họ nói qua một ít ngăn chặn con lừa lùn phương pháp, quân dụng nhất đương nhiên chỉ dùng để Nhu Mễ đến vùng.

Trên cái thế giới này, rất nhiều thứ đều là không thể dùng khoa học để giải thích, ví dụ như Nhu Mễ, đây chỉ là một chủng lương thực, trong đất đất mới ở phía trong trường, chúng lấy ăn rất dính răng, nhưng rất thơm, như thế mà thôi, song khi hắn vùng đến con lừa lùn đám âm vật trên người, lại có thể lệnh thứ này toàn thân thối rữa hơi nước, thật sự là thần kỳ.

Cứ việc không có súng, nhưng ta còn là đi theo Ngô đội trưởng cùng mặt khác năm người cùng một chỗ, dẫn theo đèn pin vào động.

Bên ngoài ban ngày, nhưng mà vừa đi nhập trong động hơn mười thước, cả không gian bỗng nhiên đen lại, cũng trở về ẩm, độ ẩm đề cao vài độ. Đây là bình thường Cast hình dạng mặt đất mà thành động rộng rãi, động cao hơn hai mét, trên vách động là nham thạch, sờ lên khô ráo. Bởi vì lúc trước nói qua con lừa lùn hung ác lợi hại, chúng ta bảy người đều ở trong miệng nhai lấy cam thảo, chậm rãi đi, cũng không dám phát ra động tĩnh đến. Đi vài phần chung, xuất hiện một cái lối rẽ khẩu, vài người tập trung thảo luận thoáng một tý, quyết định dùng phấn viết làm cái ký hiệu, sau đó tập trung hướng một đường đi.

Tuyển trái tuyển phải thời điểm, Ngô đội trưởng nhìn ta liếc, nói đã gọi Lục Tả, như vậy tự đi trái a.

Tiếp tục đi lên phía trước, trong động càng ngày càng đen tối, loại này hắc là sền sệt hắc, phảng phất có thể đem cả đèn pin ngọn đèn thôn phệ. Chúng ta một đường đi 10', gặp ba cái lối rẽ khẩu, Ngô đội trưởng đều nói đi phía trái đi. Một mực đều đến một chỗ, đột nhiên phía trước truyền đến tĩnh tế Soso tiếng vang, thanh âm này xuất hiện đặc biệt đột ngột, tất cả mọi người lập tức dừng lại, không dám đi về phía trước, cầm đèn pin hướng mặt trước thanh âm nguyên nơi tìm kiếm.

Ánh sáng một chiếu, lập tức có một đạo bóng đen phút chốc ngang trời phóng qua, hướng mặt trước chạy tới.

“Truy!” Ngô đội trưởng quát khẽ lấy, nắm lấy súng tự hướng mặt trước xông. Những người khác chăm chú theo sau, trong khoảng thời gian ngắn dừng

đạo ở phía trong tiếng bước chân mất trật tự. Đuối hơn mười thước, phía trước không gian bỗng nhiên thoáng cái sáng sủa bắt đầu đứng dậy. Bất tri bất giác, chúng ta chạy tới một cái gần hai trăm mét vuông trong đại sảnh đến. Trong đại sảnh dưới có măng đá, trên có đạo trụ, tích tập tiếng nước bị tiếng vang truyền đến, khi chúng ta dừng bước chân thời điểm, thoáng cái tựa trở nên rất vang lên.

Năm sáu bả đèn pin bốn phía chiếu xạ, lại không còn có nhìn thấy đạo hắc ảnh kia tồn tại.

Ta đem bả ánh mắt bỏ vào nham trên vách đá, cái kia trên mặt cũng không phải là xám trắng nham thạch, mà là có khắc rất nhiều thô ráp bích hoạ. Cái này bích hoạ dùng tảng đá mài chế, có hắc có bạch, đường cong đơn sơ thanh thoát, thiên kì bách quái, khi đứng khi nằm hoặc vòng tròn, tuyệt không câu nệ tại hình dạng, ta cẩn thận mà dò xét, cảm giác mặt này đồ án hình như là tại giảng thuật một cái phồn vinh bộ lạc (hoặc quốc gia?), cuộc sống, lao động, tế điền, đi săn... Bên trong miêu tả người rất cổ quái, nho nhỏ, ba con mắt, trên trán con mắt bị khắc họa toa thuốc hình. Bích hoạ trên có bề ngoài giống như tế tự một bộ phận, vô số bé nhảy vào Liệt Diễm ở phía trong, linh hồn thăng hoa.

Ta lại chiếu bên kia vách tường, phát hiện trên mặt là phá thành mảnh nhỏ mạng nhện hình dáng vật, có vô số chuồng vòng ở bên trong không cách ở bên trong, có vẻ rất cổ quái, dưới mặt đất rơi xuống đầy đất khối hình dáng vật, như là vôi kết khối.

Chính đánh giá, đột nhiên truyền đến kêu to một tiếng, tiếng thét này sắc lạnh, the thé mà thâm, làm cho lòng người trung lập tức một hồi sồn hết cả gai ốc. Ta lập tức nhìn sang, phát ra thanh âm này là một cái tiểu chiến sĩ, hấn trong đại sảnh gian, mà ở hấn phía trước, là một cái tự nhiên tảng đá lớn đầu, tượng cái cái bàn. Tất cả mọi người lập tức vây tới, tiểu chiến sĩ chỉ vào trên mặt bàn mấy cái gì đó, run rẩy mà hô: "Ừm.... Là tim!"

Ta hướng trên mặt bàn xem xét, nguyên lai cái kia trên mặt bàn, rõ ràng bày đặt nhiều cái khô héo héo rút khí quan, màu đen tương nước trở nên sền sệt, khô ráo, những này khí quan có tim tạng, có lá phổi, có dạ dày... Đương nhiên, theo thị giác hiệu quả đến xem, đều là một ít màu đỏ thẫm khối thịt. Ngô đội trưởng đi qua, rút ra một cây đao tử, dùng mũi đao chớp chớp, rất nghi ngờ nói "... Là người nội tạng!"

Hắn giống như nhìn thấy gì, mũi đao đâm vào theo trái hướng phải số thứ tư khối, cắm đi vào lại nhỏ đến, quay đầu cho chúng ta biểu hiện ra đao của hấn sắc, chúng ta gom góp đi qua xem xét, trên mũi đao có rõ ràng nhiều tương máu đen.

Mới từ không lâu...

Duy nhất cảnh sát đột nhiên hô: "Bị Lí Đức Tài giết chết chính là cái kia người chết Lý Giang, hấn thậm cùng bộ phận lá phổi không thấy, chúng ta vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng bị hấn cho ăn được, cái này hấn là chính là..."

Hắn lời còn chưa nói hết, đột nhiên theo bên kia thông đạo lại phát ra một đạo sắc lạnh, the thé chi chi tiếng kêu đến.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Xâu chân lột hổ thi tinh

Một đại đoàn bóng đen từ trên cao đi xuống, hướng chúng ta bên này đánh tới.

Ta liền cho mà lẩn một vòng, tránh thoát cái này một đoàn đen sì mấy cái gì đó, cảm giác trên lưng bị nắm đầm lớn mấy cái gì đó phát đến, tượng bị nữ hài tử nhẹ nhàng lôi một hai quyền. Ta theo trên mặt đất đứng lên, đem bả sớm đã chuẩn bị cho tốt sản vồng móc ra đi phía trước vung đi. "Ah, là con doi..." Ngô đội trưởng ở bên cạnh hô, người chung quanh một hồi bối rối, dùng trong tay mấy cái gì đó loạn vung, ngăn cản. Cũng may cái này vài chục chích con doi vừa bay mà qua, cũng không có nhiều lần dây dưa, mà là đang bên ngoài vòng quanh.

Nhìn ra được, chúng giống như có chút e ngại tới gần bày đặt nội tạng bàn đá.

Bối rối về sau, bảy người tụ cùng một chỗ đến, ta nhìn thấy trong lưới có ba cái con doi tại phịch, không giương cánh lúc cùng trưởng thành hai cái nắm tay quả đấm khép lại đồng dạng lớn, thỉnh tai, vì hình tam giác, hôn bộ rất ngắn, hình như hình nón, răng nanh dài mà bén nhọn, sắc bén như đao, tướng mạo thấp phần hung ác khủng bố, chi chi mà kêu to, phảng phất đã chịu cực lớn thống khổ.

Duy nhất chính là cái kia cảnh sát bắt tay điện chiếu ở phía trên, lại càng hoảng sợ, nói cái này hình như là doi hút máu.

Hắn cái này lời nói được cũng không có quá nhiều căn cứ, nhưng mà tất cả mọi người tâm tuy nhiên cũng nói lên. Lúc này, tay của ta đèn pin dòi về phía vừa mới dần biến bức rơi là tả địa phương nhìn lại, cái này không nhìn còn khá, xem xét tay đều run một chút, chỉ thấy rậm rạp chẳng chịt, không dưới gần ngàn đầu bóng đen tại đỉnh cái kia bên cạnh tụ tập, ngoạ nguậy, rất chen chúc, có tại vuốt cánh, trên không trung phịch, ngẫu nhiên lộ ra màu trắng răng nanh, có hàn quang, thấp phần khủng bố.

Ngô đội trưởng cũng nhìn thấy, hấn quyết định thật nhanh, nói nơi đây không nên ở lâu, tranh thủ thời gian rút lui khỏi.

Nói xong, tất cả mọi người chậm rãi hướng cửa thông đạo chậm chạy tới, ta thu hồi sẵn võng, đem bả bên trong ba cái lồng xù, tướng mạo đáng ghê tởm con dơi đem thả đi, kinh thân phản hồi. Chúng ta tại trong thông đạo một đường chạy như điên hơn 10m, phát hiện cũng không có con dơi đuổi theo, trong nội tâm mới thoáng buông lỏng một ít. Ta phát hiện chúng ta vào động đến nhưng thật ra là rất thất sách, tại ngàn năm cổ thụ phụ cận bố trí xuống bầy rập, ôm cây đợi thỏ chẳng phải là rất tốt? Nói cho cùng chúng ta vẫn bị Lí Đức Tài cái này câu viết cho mê hoặc, lúc trước hấn nói con lừa lùn ở tại dưới cây mặt một cái đất ô từ ở phía trong, nhưng mà lại cho chúng ta chỉ một cái động rộng rãi khâu.

Ngay từ đầu chúng ta lúc nghiên cứu, chỉ cho là là hầm các loại... Không gian, vì vậy tính sai.

Trong bóng đêm chạy trốn, ngâm đường lượng lại thấp, không có chạy lập tức thở hồng hộc. Cuối cùng đã tới ngã ba đường, chúng ta nghỉ xuống dưới, Ngô đội trưởng vịn nhام bích một bên thở vừa nói: "Cái này hang không biết sâu đậm đâu rồi, phỏng chừng chúng ta đã muốn quấy nhiễu đến cái kia con lừa lùn rồi, lần này nhiệm vụ sợ là làm không được." Hấn nói xong, đi tìm chính mình vẽ đây phần viết ký hiệu, tìm trong chóc lát, rất kinh ngạc mà hét lớn: "Ồ, ta vừa mới vẽ đây phần viết đâu này? Chạy đi đâu rồi?" Chúng ta ào ào gom góp nhìn lại, cái này trụ lủi trên vách tường, nói đó có cái gì phần viết ký hiệu?

Đúng vậy, cũng nhìn không tới có chà lau dấu vết ah?

Có người nghi vấn, nói có phải hay không là chúng ta chạy sai rồi phương hướng, vừa rồi gặp được một cái lối rẽ khâu, người cũng không ngừng, tự hướng bên này chạy.

Ngô đội trưởng rất kỳ quái, bắt lấy cái kia người chiến sĩ hỏi: "Vừa mới có lối rẽ khâu? Ta như thế nào không biết?" Ta cũng vậy kỳ quái, chúng ta vừa mới không phải theo một đầu đường thẳng đã chạy tới sao, tại sao có thể có lối rẽ khâu? Cái kia người chiến sĩ rất khẳng định nói đúng vậy a, theo đại sảnh lộn trở lại đến hơn 100m địa phương tự có một ah. Hấn vừa nói xong, cái kia cảnh sát cũng phụ họa nói là, có như vậy một cái nì!

Nghe bọn hấn nói như vậy, ta cảm giác được một loại quý dị lạnh buốt theo chân một mực chập choạng đến đỉnh đầu.

Chẳng lẽ lại là... Quý đánh tường rồi?

Không có khả năng ah! Ta có Đóa Đóa tại, làm sao sẽ đụng với quý đánh tường? Chẳng lẽ là con lừa lùn tại lộng kiêu ảo thuật rồi? Nghe được bọn hấn nói như vậy, Ngô đội trưởng cũng gấp, hấn dẫn theo đèn pin, trở về lộ đen sì thông đạo chiếu đi, một mảnh thần kỳ thanh tịnh. Sau đó hấn đem bả đèn pin dời về đến, lần lượt chiếu chúng ta, hơn: 1. 2. 3... Đếm tới 5, hấn thanh âm run rẩy, hỏi: "Hồ Du Nhiên đâu này?"

Nghe hấn vừa nói như vậy, ta mới ý thức tới chúng ta những người này ở phía trong, thiếu đi một cái.

Hồ Du Nhiên, cái tên này lập tức để cho ta liên tưởng đến một cái mặt mũi tràn đầy thanh xuân đậu, yêu cười người trẻ tuổi, hấn hôm nay một mực bọc hậu, vừa rồi tại thạch trong sảnh phát hiện trên bàn đá nội tạng, chính là hấn. Thấy thiếu người, Ngô đội trưởng lập tức tự nóng nảy, cái này quý công công trong nhàm động, nếu lạc đường, cái kia vấn đề có thể to lớn. Chúng ta hô mấy lần, trống trải trong thông đạo ảm ảm có tiếng vang "Hồ Du Nhiên..."

Ngô đội trưởng nói không được, nhất định phải tìm được hấn. Sau đó chúng ta lại lộn trở lại đi, cẩn thận sưu tầm.

Lúc này ta xem như để bụng rồi, trong miệng một mực yên lặng nhớ kỹ "Cửu Tự Chân Ngôn", lại để cho hô hấp của mình cùng thanh âm này cộng minh, liên lạc Đóa Đóa, làm cho nàng cho ta chỉ dẫn. Đi một đoạn đường trình, đột nhiên nghe được có yếu ớt tiếng kêu cứu. Ngô đội trưởng hô ngừng, để cho chúng ta chú ý sưu tầm thanh âm nơi phát ra, chậm rãi tìm, cuối cùng nhất xác định thanh âm nơi phát ra. Chúng ta khép tại một chỗ xoáy ngoặt xông ra khu, chỉ nhìn đến đây có một xâu chân lọt hố. Cái này lọt hố chỉ có chậu rửa mặt lớn nhỏ, nhập vào thân xuống dưới, có ảm áp gió thổi tới, có mùi máu tươi, nghe làm cho người ta rất không thoải mái.

Đen sì, cũng không biết sâu cạn, mà tiếng hô thì là có phía dưới truyền đến.

Ngô đội trưởng quỳ rạp trên mặt đất hô, Hồ Du Nhiên, Hồ Du Nhiên...

Lập tức phía dưới thì có thanh âm yếu ớt truyền đi lên, mang theo khốc nức nờ: "Đội trưởng, đội trưởng, chân của ta làm chặt đứt, đau quá ah..." Ngô đội trưởng hỏi thăm mặt tình huống nào, Hồ Du Nhiên nói đèn pin mất, nhìn không thấy, bốn phía đều là đen sì, rất trống trải, nói chuyện có tiếng vang. Đang nói, mới vừa nói có lối rẽ hai người chỉ vào phía trước nhàm bích kêu to, nơi này chính là lối rẽ khâu ah? Ta xem xét, không phải là một mặt hơi chút xông ra thạch bích ah? Nhìn kỹ lại, phát hiện cái này thạch bích đường vân có chút đặc biệt, tầng tầng gấp lên, chợt nhìn xác thực giống một đầu đường.

Mà cái kia xâu chân lọt hố, chính là tại đây vách tường phía trước, Hồ Du Nhiên chính là nhìn lầm rồi, một cước ngã đi vào a.

Nhưng là, vì cái gì hấn té xuống lúc, một ít thanh âm đều không có xuất hiện đâu này?

Là chúng ta quá mau rồi, hay là hấn căn bản không có thời gian gọi?

Lập tức cũng bắt chặp những này nghi vấn, đây thừng chúng ta là có chuẩn bị, nghe thanh âm này cũng không sâu, vài người vội vàng đem bả dây thừng trói tốt buông đi, thả bốn mét nhiều tự rút cuộc khá tốt, ta biết rõ, có động rộng rãi xâu chân lọt hố hơn 10m, té xuống trực tiếp thành thịt vụn. Phía dưới tiếp được rồi, dắt kéo một cái, rất nặng, mấy người chúng ta người hay dùng dây thừng trói lại eo, sau đó trên lên nhỏ ra. Cái kia chiến sĩ có hơn một trăm cân, vài người ra sức cũng không tính nặng, chúng ta trên lên kéo 2m, lại cảm giác dây thừng đột nhiên trầm xuống, còn không có kịp phản ứng, chợt nghe đến trong động truyền đến thê lương kêu thảm thiết: "Ah... Đây là vật gì, ah, đau quá! Đau quá ah... Các người nhanh hấn sức vật kéo

ah...”

Hắn ra sức gầy dựa bắt đầu đứng dậy, mà chúng ta đây thừng lập tức tụt trầm xuống, từ nặng từ nặng.

Ngô đội trưởng ghé vào cửa động dùng đèn pin chiếu, tựa hồ trông thấy cái gì khủng bố mấy cái gì đó, kêu to nhanh lên, nhanh lên. Chúng ta không biết chuyện gì xảy ra, chỉ là ra sức mà nhô ra lấy, động dưới mặt đất chính là cái kia gọi là Hồ Du Nhiên chiến sĩ một mực kêu to nói câu bất kính lời mà nói..., tựa như mô heo đồng dạng tru lên làm cho cả Hắc Ám trong không gian. Trần đầy làm cho người ta kinh hãi sợ hãi, giống như cái này sợ hãi lập tức tụt hàng lâm đến đầu mình thương đồng dạng.

Ah theo một tiếng này thăm số đoạn thanh âm, chúng ta cảm thấy phía dưới lực đạo buông lỏng, toàn bộ ra sức kéo một phát, Hồ Du Nhiên thoáng cái đã bị chúng ta kéo đi lên, phi thường thoải mái. Nhưng mà không sai đồng thời, ta cảm giác trên mặt nóng nóng, một vòng, toàn bộ là ẩm áp máu tươi, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy bị chúng ta kéo lên cái này tiêu chiến sĩ, toàn thân tự eo, hồ chậu phía dưới, toàn bộ đều bị găm đặc máu chảy đầm đìa, hai cái chân nhỏ nơi thậm chí bạch cốt um tùm, cơ hồ không có một khối thịt ngon. Hắn bị chúng ta rút, nằm trên mặt đất, trong miệng hướng mặt ngoài mạo hiểm bọt máu tử, tiếng nói gào thét ách rồi, toàn thân cơ rút mà run rẩy lấy, con mắt trên lên trở mình, đã là không có gì sinh cơ.

Ngô đội trưởng một mực canh giữ ở cửa động, người đi lên lúc tự nhiên quăng hắn về mặt huyết, hắn thấy được Hồ Du Nhiên thăm trạng, về mặt kinh ngạc, bởi một chút bị huyết thủy hồ ở con mắt, sau đó quỳ xuống đến lời kéo Hồ Du Nhiên tay hỏi làm sao vậy, thấy không có phản ứng lại ấn huyết nhân trung - giữa mũi và miệng. Cái kia cảnh sát chịu không được cái này mùi máu tươi, thoáng cái tụt quỳ ở một bên nhỏ ra, xui xẻo RẦM. Trong động còn có tinh tế Soso thanh âm, chỉ chi kêu to, sôi trào. Có người chiến sĩ cầm súng tiểu liên, hướng bên trong ‘‘Cạch cạch cạch’’ bắn phá một chuỗi viên đạn, lúc này mới yên tĩnh.

Ngô đội trưởng ngồi chồm hổm tại Hồ Du Nhiên bên cạnh, trên mặt đất chảy toàn bộ đều là huyết, sền sệt, Hồ Du Nhiên đau đến đã muốn bất tỉnh đi một lần, vài giây đồng hồ hậu tỉnh lại, xem chúng ta, hỏi làm sao vậy? Hắn tựa hồ cảm giác không thấy đau, nhưng là nói lạnh, ngay Ngô đội trưởng hỏi hắn mà nói, cũng không đáp. Ta nhìn thấy hắn ánh mắt tan rã, liền xen vào hỏi có cái gì đi ngon. Hắn kịp phản ứng, muốn giơ lên thân thể nhìn một chút chân của mình, nhưng mà vừa nghĩ tới, tụt lại nhẹ giọng mà kêu lên thoáng một tý: ‘‘Ah...’’

Một tiếng này tựa hồ hoàn toàn tiêu hao hắn thể lực, trên mặt đau đến bóp méo, cổ nén trong chốc lát, hắn tận lực giãn ra một chút lông mày, nhẹ khẽ thờ dài: ‘‘Ai, tham gia quân ngũ đã hơn một năm, ta đều không trở lại gia đâu rồi, ta muốn nương nung...’’

Cái này nói cho hết lời, hắn liền lại không một tiếng động. Hắn chết đặc rất không cam, tròn tròn mắt.

Hồ Du Nhiên là người Hồ Bắc, năm ấy mười chín tuổi, hoa đồng dạng thì giờ, nhưng mà lại chết vào một cái núi lớn ở chỗ sâu trong trong động đá vôi.

Bên cạnh mấy nam nhân đều là chiến hữu của hắn, trong lúc nhất thời nước mắt ngăn không được mà ngã xuống. Nhưng lúc này cũng không phải thương cảm thời điểm, ta một bả dất lấy Ngô đội trưởng hỏi vừa mới nhìn thấy gì, hắn nói là chuột, tượng con mèo nhỏ đồng dạng chuột, một đống lớn, toàn bộ dính vào Du Nhiên trên người, một người tiếp một người... Ta nói cuối cùng tại sao không có ném lên tới một đầu này?

Hắn nói không biết, đèn pin một chiếu, mỗi người con mắt đều là hồng Tinh Tinh.

Ta nhớ tới tạp mao tiểu đạo câu nói kia như thế nào yêu, khác thường tất nhiên vì yêu! Lí Đức Tài cũng đã nói, hắn mất tích thời điểm, đã từng thấy qua rất nhiều chuột bị ở trước mặt hắn chạy tới chạy lui. Chuột nhưng thật ra là rất sợ người, mọi người nói ‘‘Nhát như chuột’’, liền chỉ như thế. Nhưng mà dám chủ động tiến công nhân loại, tất nhiên là ăn qua thịt người thịt, hung ác đặc rất, loại này chuột lại bị gọi là thi tinh. Chúng ta cũng biết, người sau khi chết, thi thể là tốt nhất vì khuẩn siêu vi-rút môi trường nuôi cấy, dịch chuột có thể tại thi thể cốt cách bên trong trữ hàng 60 năm, bệnh nhiệt thán 40 năm khoảng chừng gì đó, bên trong tồn tại thi độc cực kỳ lợi hại, nếu là lây, lại bị thi tinh dùng ăn về sau, cái này thi tinh, liền phi thường có tính công kích, hơn nữa kịch độc.

Ta nắm lên một bó to Nhu Mễ hướng trong động bung ra, sau đó nghe được chi chi thanh âm truyền đến, phi thường thống khổ.

Ta ngăn lại những người khác muốn phải mang theo Hồ Du Nhiên thi thể cử động, hơn nữa không làm cho bọn họ đi sờ. Giờ phút này Hồ Du Nhiên, chỉ chốc lát sau trên người tụt toàn bộ đều là độc rồi, không nghĩ qua là, liền có thể lây đến người. Bọn hắn cũng không làm, nói ta không hiểu chiến hữu của bọn hắn chi tình, tình huynh đệ. Người đều chết hết, muốn cho hắn lưu một phần thi thể, tốt cho hắn gia phụ mẫu giao cho ah. Ta nhìn Ngô đội trưởng, hỏi chết... rồi một cái huynh đệ rồi, có phải là muốn tất cả huynh đệ đều chết mất? Hắn sững sốt một chút, gất gao chăm chăm vào ta, sau đó cắn răng, nói trước đặt ở cái này, mấy ngày nữa tổ chức nhân thủ công cụ, lại đến!

Dùng tùy thân dẫn vài gói kỹ lưỡng Hồ Du Nhiên thi thể, phóng tới một chỗ treo trên bầu trời trên bệ đá hậu, chúng ta lần nữa hướng lấy lối ra đi đến, một đường làm thượng kỳ diệu.

Lúc này, ta cảm giác hào khí thập phần nặng nề, tất cả mọi người không nói.

Cái kia cảnh sát vỗ vỗ ta, thấp giọng nói quyết định của ta là chính xác. Ta không nói lời nào, cũng không cầu giải thích, chỉ là cảm giác vào động quyết định này, thật sự là quá sai lầm. Đi trở về, lối rẽ khẩu phần viết biến mất, chúng ta mặc kệ, lúc đến là đi phía trái ngoặt, đường về lúc y theo phản hồi chính là. Nhưng mà, khi chúng ta đi qua ba cái chỗ rẽ thời điểm, ta nghe được trong gió có ô ô khóc nuốt thanh âm, dừng bước, lấy tay hướng trong miệng liếm một chút, chạy xe không ở bên trong, sau đó kéo lại đằng trước Ngô đội trưởng.

Hắn quay đầu, trừng ta, mà ta tắc chính là rất bất đắc dĩ nói: ‘‘Chúng ta lạc đường!’’

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Có Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Con lừa lừa mê chuyển cung

Bình thường mà nói, trường kỳ trong bóng đêm hành tẩu, người phương hướng cảm giác sẽ biến kém, đặc biệt là đường làm có chút tham chiếu vật thay đổi về sau, càng hội đối với chính mình thân ở vị trí sinh ra hoài nghi. Nhưng là, ta sở dĩ biết nói đi làm đường, lại cũng không là bởi vì ta là một cái trí nhớ siêu cường người, mà là ta cảm giác đương khí đã muốn cách ta càng ngày càng xa phía trước, là một mảnh màu đen âm khí, sương mù bao phủ.

Âm dương nhị khí, Đóa Đóa có thể... nhất công nhận.

Ngô đội trưởng không kiên nhẫn, nói lập tức liền đi ra ngoài, người đảo cái gì loạn? Ta nói cái gì lập tức liền đi ra ngoài, các người nhìn xem, điều này cùng ta đám bọn họ lúc đến hậu bộ dạng, đồng dạng sao? Nghe ta vừa nói như vậy, vài người đều dùng đèn pin một hồi loạn chiếu, có người nói đồng dạng, cũng có người nói không giống với. Ta cau mày, nói cũng không muốn nhao nhao rồi, tại đây địa hình có chút kỳ quái, hình như là tại đi vòng vèo. Đi trở về, ta tới dẫn đường a?

Lúc này kỳ thật Ngô đội trưởng cũng không có nắm chắc, bởi vì hắn đến thời điểm đã làm xong ký hiệu, lúc này một cái đèn không có, biến mất không thấy, loại này quỷ dị sự tình có hai cái giải thích, một là có người ở phía trên động tay chân, hai là đi làm đường. Bọn hắn những người này tuy nhiên đã làm đơn giản một chút rất nhanh trí nhớ huấn luyện, nhưng là cũng không phải chuyên nghiệp nhân sĩ, kim chi nam, Thủy Bình Nghi, sức chịu nén bề ngoài đám gì đó đồng dạng không có, thấy ta nói đặc khẳng định, cũng không có cách nào, nói có thể, để cho ta dẫn đường.

Ta kỳ thật phương hướng cảm giác cũng không được, nhưng là có Đóa Đóa tại, nàng chỉ dẫn lấy ta, tự nhiên chậm mà thăm dò lấy.

Không thể không nói, cái này động rộng rãi xác thực phi thường lớn, đại động bộ lỗ nhỏ, đại hoàn bộ Tiêu Hoàn, hang hốc tương liên, càng đi vào trong thì càng nhiều lối rẽ khâu. Trong nội tâm của ta có chỗ cảnh giác, thị là những kia con lừa lừa muốn đem chúng ta dẫn vào những này trong mê cung, sau đó đem chúng ta vây hãm tử. Như thế nào vây hãm tử? Tân Bình có khu cũng là Cast hình dạng mặt đất, ta lúc nhỏ cũng lấy người chui qua động rộng rãi, phương pháp là điểm một cây ngọn nến, ngọn nến diệt, nói rõ các-bon-đi-ô-xít độ dày quá cao, hội hít thở không thông, liền lập tức rời khỏi; tiếp theo, một khi trong động lạc đường, nguồn năng lượng hao hết, đồ ăn đoạn tuyệt, tự nhiên cũng chỉ có một con đường chết.

Hướng chi, cái này trong động đá vôi, có con dơi, thi tinh, còn không biết ẩn núp lấy bao nhiêu nguy hiểm đang đợi chúng ta.

Đóa Đóa sẽ không nói chuyện, nhưng là nàng có thể cho ta một loại chỉ dẫn, đi ở đâu, đi như thế nào, đều rất rõ ràng sáng tỏ mà chỉ rõ. Chúng ta một đường lộn trở lại, quẹo trái phải đi, ta theo trong ba lỗ xuất ra tự chuẩn bị đèn cùi dao, cầm, đi suốt ở đằng trước, đằng sau là năm cái cẩn thận từng li từng tí nam nhân. Đi trong chốc lát, phía trước lại là một cái lỗ chữ trụ, cái kia cảnh sát kính hô một tiếng:”Đứng, chính là trong chỗ này, chúng ta tới qua!”

Hắn họ Lưu, là Mã Hải Ba thủ hạ. Lưu cảnh quan tại Sắc Cái thôn lúc theo ta chiếu qua mặt (chính là tán thưởng kim tâm cổ thật đáng yêu chính là cái kia béo cảnh sát), biết rõ ta có chút ít bốn sự, giờ phút này nhìn thấy đã muốn nhanh đi ra, kinh hi mà phát ra âm thanh.

Chúng ta bước nhanh đi đến trước, đi vào ba chỗ rẽ, phát hiện lại là theo bên phải thông đạo đi trở về.

Ngô đội trưởng chạy đến mình làm ký hiệu nham bích thượng xem, cũng thật cao hứng, nói tìm được rồi, tìm được phần viết ký hiệu. Cái này phần viết ký hiệu tựa như vẽ lo lắng thời tiết ở phía trong một mét ánh mặt trời, chiếu vào chúng ta nặng nề trong nội tâm, trên mặt mọi người đều lộ ra đáng tươi cười, cảm nhận được hi vọng. Ta cảm giác bọn hắn quang hướng trong ánh mắt của ta, bao nhiêu cũng có một tia cảm kích cùng tôn kính dù sao, ta là một cái có thể dẫn mọi người đi ra Hắc Ám người. Lưu cảnh quan nói vì cái gì chúng ta sẽ là theo bên phải trong động khâu ra tới đâu này?

Ta nói ta không biết, động này tử, quá tà môn.

Tiếp tục đi, càng chạy càng lạnh, cảm giác nhiệt độ cùng bên ngoài có một chút tương tự rồi, rất nhanh, chúng ta liền đi tới thứ hai ba chỗ rẽ. Lúc này đây, là từ bên trái ra tới, chúng kiến Ngô đội trưởng làm ký hiệu, cái này ký hiệu xiêu xiêu vẹo vẹo, nhưng là đặc biệt thân thiết. Không ai suy nghĩ tiếp làm sao tìm được đến con lừa lừa, bắt bọn nó diệt trừ rồi, thậm chí đuổi mau đi ra, rồi xa Hắc Ám.

Ngô đội trưởng làm bấm lại họa lên ký hiệu, bôi thô, nói nhất định phải tìm về Hồ Du Nhiên thi thể.

Ta nói tìm về Hồ Du Nhiên thi thể rất tốt xử lý, nhưng là trở về, phải mang theo bình dưỡng khí, phòng hóa phục cùng bọc đựng xác, cùng với võ trang đầy đủ, dùng cho trong lúc này chuột cùng con dơi có thời cơ lợi dụng, phạm là quét đến miệng vết thương, tự dễ dàng bị cuốn hút.

Ta thần kỳ biểu hiện, lại để cho hắn đối với ta có một ít tín nhiệm, gật đầu, đã nói.

Sắp xuất động, tâm tình đều rất vui sướng, ta vừa rồi cũng mệt mỏi rồi, ngâm dưỡng lượng thấp, hô hấp đều thở gấp, Ngô đội trưởng nói hắn đến trước

khi đi mặt a. Lại đi hơn 50m đường, đột nhiên Ngô đội trưởng dừng lại, ta lảng thần, cảm đèn pin hướng mặt trước chiếu, phát hiện trong bóng tối có một tháp bé thân ảnh, con mắt lóe sáng, là di động màu đỏ, phi thường quý dị. Ta định trụ chiếu sáng, xem xét, màu đỏ mờ mờ từ thật là có con lừa lừa tại.

Cơ hồ phản xạ có điều kiện, ta thân thủ đã bắt một bả Nhu Mễ, đi phía trước vùng đi.

Cái kia quý gì đó linh mãnh đặc rất, thấy trong tay ta hướng ba lô sờ mó, xẹt thoáng một tý chạy mất, ta kêu to "Truy", cất bước bỏ chạy. Nhưng mà ta truy bắt quá bảy tám thước, cái kia Tiểu chút chút sớm đã không thấy, ta cảm thấy kỳ quái, như thế nào Ngô đội trưởng bọn hắn một ít phản ứng đều không có, xoay đầu lại, phát hiện kẻ cả Ngô đội trưởng. Lưu cảnh quan ở bên trong năm người, đều định thân tại đó, vẫn không nhúc nhích, mặt bẻ tấc, giống như hóa đá giống nhau. Ta lộn trở lại đi, đi đến Ngô đội trưởng trước mặt đến, chỉ thấy hắn mí mắt buông xuống, trên mặt xuất hiện hoảng sợ, bối rối biểu lộ, nhưng là thân thể lại thập phần cứng nhắc, cơ hồ như đầu gỗ đồng dạng.

Ta cho những người khác kiểm tra một chút, đều như thế, nhìn kỹ mí mắt phía dưới, có thể phát hiện ánh mắt cao tốc chuyển động.

Rất nhanh động mất kỳ, cái này vài người là đang nằm mơ sao?

Ta vừa thấy lấy, lập tức gọi không tốt, cái này có thể là con lừa lừa đối với bọn họ rơi xuống ảo thuật, năm người này trên mặt, có bị có tin mừng, có hoảng sợ, có bàng hoàng, cũng có vui vẻ ra mặt. Ta biết rõ ta là thân có Đóa Đóa tại, cho nên có thể miễn dịch, nhưng mà năm người khác lại không thể chống cự, thoáng cái tựu gặp nói. Bọn hắn nếu quang nằm mơ, này cũng cũng thế rồi, mấu chốt là phải là mộng du, bị đật dương cung, vậy cũng cực kỳ khủng khiếp phải biết rằng cái này vài người trên tay nhưng đều cũng có súng, đã thương ta, hoặc là người khác, cái này nhưng cũng không tốt.

Cái gì gọi là mộng du? Là một loại biến dị ý thức trạng thái. Mộng du người sẽ cùng cảnh vật chung quanh mất đi liên lạc, hẳn tựa hồ sinh hoạt tại một cái tư nhân trong thế giới, tựa hồ tại làm hạng nhất rất có ý nghĩa hoạt động. Mộng du sau khi kết thúc, người này đối với mộng du hoàn toàn không biết gì cả. Bình thường mộng du chỉ là một chút ít lung tung ý thức biểu hiện, mà nếu như lúc này bị người có ý chỉ đạo, tựu sẽ phát sinh một ít chuyện đáng sợ, ví dụ như Lí Đức Tài giết người về sau, gặm thức ăn thịt người, chính là như nhau.

Cái này vài người bị lập tức mê huyền ở, thi thuật con lừa lừa quả nhiên là lợi hại được ngay. Ta biết rõ, nếu như cái này rất nhanh động mất kỳ sau khi chấm dứt, như vậy, bọn hắn hội lập tức biến thành không có có ý thức người, nghe theo con lừa lừa chỉ huy, công kích ta, hoặc là lẫn nhau công kích! Hiển nhiên, lập tức muốn đến cửa động rồi, vì vậy những này du tẩu cùng hiện thực cùng Linh giới sinh vật, đồ cùng chủ thủ cách nhìn, bắt đầu trực tiếp ra mặt, hạ sát thủ.

Trong nội tâm của ta rét lạnh, phát hiện đây quả thật là một bọn giao hoạt mà hung tàn địch nhân.

Một cái lợi hại đối thủ.

Ta nhìn qua năm người này, cũng không dám quả quyết đập tỉnh. Mộng du người, là do ý thức đến chủ đạo thân thể tại đây nói ý thức, gọi là nhân hồn, cũng gọi là bản năng. Bỗng nhiên đánh thức, để một loại khả năng là hội cảm thấy lẫn lộn, sau đó toàn thân suy yếu, xụi lơ, còn có một loại chính là làm cho nhân hồn đã bị quá nhiều, lập tức ngăn ra cùng địa hồn liên lạc, biến thành kẻ điên.

Làm sao bây giờ? Vấn đề này trước tiên làm phức tạp lấy ta, ta phải làm gì? Nếu không đánh thức lấy mấy người, một khi tiến vào mộng du trạng thái, lập tức hội nổ súng giết người, nếu để cho tỉnh, điên rồi làm sao bây giờ? Ta gần kề suy tư ba giây đồng hồ, thấy kia cái mập mập Lưu cảnh quan rất nhanh nhấp nhô ánh mắt rất cực ngừng lại, thầm nghĩ trong lòng nguy rồi, không kịp suy tư, vận dụng trấn áp dãy núi mười hai pháp môn bên trong "Cầm chủ" trung đề cập Phật gia công án một tiết, chìm lòng yên tĩnh khí, kết nội sư từ ấn, hét lớn một tiếng viết:

Hiệp

Như thế nào hiệp, tiền văn trong có giải thích, đây là Phật giáo Mật tông "Chín hội đàn thành" bên trong "Cửu Tự Chân Ngôn" (lĩnh tiêu thống hiệp giải tâm liệt đủ thiên) bên trong một lời, đại biểu tự do chỉ phối chính mình thân thể cùng người khác thân thể lực lượng chỉ hàm nghĩa. Có thể có "Cực tuyệt điều khiển, hồi phục bản tâm" tác dụng.

Một tiếng này đề-xi-ben vượt qua 100, tại cả cái thông đạo ở phía trong tiếng vọng, ong ong mà, giống như Phật âm thiên hát, hồng chung đại lữ, lượn lờ không dứt bên tai.

Quanh quần trong thanh âm, ngay tâm linh của ta đều đã bị rửa, yên tĩnh bình thần rất nhiều.

Năm người cùng thời khắc đó mở mắt.

Thanh tịnh sáng ngời.

Ngô đội trưởng xem ta, kinh ngạc nói vừa mới chứng kiến một cái tháp bé thân ảnh, chụp mũ, con mắt là màu đỏ... Ta nói ta cũng nhìn thấy, các người mới vừa rồi bị hắn mê hoặc, thân thể bẻ tấc không thể động đậy, ta vừa mới đánh thức các người. Các người không có nhai cam thảo rồi? Nhanh lên nhai tại trong miệng, dạng như vậy không biết lại bị mê hoặc. Ngô đội trưởng hiển nhiên là cái ý chỉ kiên định người, vừa mới cũng có phát ra cảm giác, trong nội tâm nghĩ mà sợ, lập tức gọi tất cả mọi người hướng trong miệng ném cam thảo, dùng sức nhai ra nước đến. (PS: nhắc nhở, như không cam thảo, nhai cây cau, bạc hà diệt cũng có thể)

Nhai lấy cam thảo, có một người hỏi như thế nào không khí thú vị như vậy, ai nói láo rồi?

Không có người thừa nhận nói láo, ta ngữ một chút, quả nhiên thối, như là mực nát vị thịt, thi thể hương vị. Ta biết rõ thứ này khẳng định cũng là con lừa

lùn đang giờ trò, tranh thủ thời gian gọi mọi người kéo xuống quần áo, dùng nước rót xối tại trên vải, sau đó bịt miệng mũi. Lập tức có người nghe theo, kéo xuống bên trong quần áo trong, song khi hẳn đi còi bỏ quần dụng ẩm nước nắp bình lúc, sợ tới mức oa quát to một tiếng, ném xuống đất, chúng ta gom góp đi qua xem xét, cái này hồ chảy ra trong nước, rậm rạp chẳng chặt bò đầy màu trắng mập giò bộ tử, cuộn cuộn nhấp nhô, sền sệt vô cùng.

Không kịp kinh ngạc, chúng ta lại lịch lại truyền tới kéo mà trầm trọng tiếng bước chân, trong bóng tối, có một nửa cong cong thân thể bóng người, đang tại gian nan mà bò qua đến. Trong không khí, cái kia mùi thúi càng đậm, hun đến người chính muốn muốn nhà, muốn đem com đem qua đều nhỏ ra mới sáng khoái. Lưu cảnh quan đem cả đèn pin hướng trong bóng tối một chiếu, sợ tới mức oa oa kêu to...

Ah

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Xác chết vùng dậy, rậm rạp chẳng chặt độc trùng trện

Tại mọi người chúng ta hoảng sợ nhìn soi mói, chết đi không lâu Hồ Du Nhiên, kéo đi trầm trọng thân thể hướng bên này đi tới.

Bắp chân của hắn bộ phận bị thi tinh găm phệ sạch sẽ, để lại vô số vết cắn bạch cốt, trên mặt treo huyết nhục tia, đi khỏi đường tới, chân thấp chân cao, trên thân còn khoác chúng ta đắp lên đi bỏ, dính dính rầu rĩ huyết cùng thịt một đường roi, đương làm hữu quang soi sáng trên mặt của hắn lúc, chỉ thấy tinh tế màu đen nhưng lông dài ra, bề tấc tái nhợt, gàn màu đen, con mắt phồng lên giống như kim cá, cơ hồ muốn rơi ra đến.

Hắn gương hàm răng, sáng như tuyết, nhưng là bờ môi ở phía trong nhưng lại đỏ thẫm máu tươi, không ngừng mà dững mãnh tiến ra.

Cái này giọt máu một đường.

Lòng ta xiết chặt, đây là xác chết vùng dậy đi à nha?

Cái gì là xác chết vùng dậy? Nghe đồn nói là ngực trong bụng còn có một cỗ khí, không muốn nhân gian, nếu như bị mèo chuột các loại... Dã vật vọt lên, sẽ giả phục sinh. Nhưng là cái này một hơi hoàn toàn không thể chống đỡ nổi tánh mạng, sẽ chỉ làm phục sinh thi thể dã thú loại lung tung truy cắn, cuối cùng cái kia khẩu khí tiết ra đến ngã xuống đất, mới tính toán triệt để chết... rồi. Có người sẽ hỏi, hoàn toàn chết... rồi, như thế nào còn có thể động? Nhưng thật ra là có thể, ví dụ như gà, đầu cũng bị mất, còn có thể đầy đất tán loạn hồi lâu, thậm chí trở lại gà trong ổ mặt đi.

Xác chết vùng dậy vừa nói từ xưa đến nay, không có đạo đức phương tây tôn giáo nhân sĩ chính là căn cứ cái này một nguyên lý, luyện chế tang ma thi.

Chúng ta vốn chuẩn bị ngày khác vòng trở lại, thu thập hẳn nhặt xác. Không nghĩ tới hẳn rõ ràng có thể xác chết vùng dậy, một đường đuổi theo mà đến. Hiên nhiên, trong lúc này nhất định là con lừa lùn giờ trò quý.

Có người chiến sĩ không thấy rõ ràng, gan nhĩ đại, thấy hẳn đi được gian nan, đứng lên tiến đến hồ tiểu Hồ, tiểu Hồ, cho rằng Hồ Du Nhiên vốn sẽ không từ. Ta kéo lại hẳn, hô to một tiếng chạy mau. Tiểu tử ngốc này còn dốc sức liều mạng kéo ta, nghĩ tới đi kéo đã là thi thể Hồ Du Nhiên. Ta một cái tát vỗ vào hẳn hậu trên ót, nói cái này Hồ Du Nhiên biến thành cương thi (kỳ thật không phải, cương thi là thi thể mai táng tại Cực Âm chi địa, trải qua nhiều năm lâu ngày, phong thủy chuyển di mà thành, có bộ phận khi còn sống ý thức, tục xưng bánh chưng, cái này vừa mới chết, xem như tang ma thi), người không sợ bị cắn?

Ta ngọn đèn một chiếu, hẳn lúc này mới nhìn đến Hồ Du Nhiên cái này khủng bố bộ dáng, quát to một tiếng "Má ơi", trong chớp mắt bỏ chạy, chạy so với ta còn nhanh.

Cái này huyết nhục mơ hồ Hồ Du Nhiên gặp được nhiều như vậy người sống, thoáng cái cũng tượng đánh cho máu gà đồng dạng, phát lực chạy như điên mà đến. Ta chạy ở mặt sau cùng, Ngô đội trưởng rút lại phía sau một điểm, một bên chạy, một bên hỏi ta làm sao bây giờ? Ta nói các người không phải có súng sao, dùng súng tiểu liên đem cả chân của hắn xương cốt cắt ngang, lại để cho hắn truy không đứng dậy. Hắn nặng to, nói hẳn sao có thể đủ hủy hoại huynh đệ thi cốt? Ta bốt thời giờ sờ soạn một cái Nhu Mễ sau này vung, một chút hiệu quả đều không có lúc này nếu là có một chích Hắc Miêu, thì tốt rồi.

Ta nói được rồi, không bắn súng, vậy các người tự đội đến biến thành hẳn một cái hình dáng a!

May mà Hồ Du Nhiên chân chỉ còn lại có xương cốt, vốn cũng chạy không nhanh, trong khoảng thời gian ngắn cũng đuổi không kịp. Chạy tới người thứ nhất ló rõ khẩu lúc, đột nhiên nghe được phía trước kêu một tiếng, sau đó nhiều cái mọi người ngừng lại. Ta hăm không được chân, thoáng cái tự đập lấy phía trước một cái huynh đệ, ta kỳ quái, thăm dò xem xét, phía trước rậm rạp chẳng chặt thật nhiều côn trùng xuất hiện, có con rết, bò cạp, nhiều đủ loài bò sát, hồng đầu con gián, con giun, lông xù Nhện Bự... Hiện đầy cả nham bích thượng, trên mặt đất hắc đen ngòm tầng một, trơn vện phổ vài

centimet.

Mười mấy mạng theo mũ đồ tiểu người lùn tại nhảy lên, nhảy đến nhảy đi.

Chúng chính là con lừa lùn, tại chỉ huy côn trùng có trời mới biết chúng ở đâu lấy được nhiều như vậy độc trùng từ, thân có Đóa Đóa ta đây, tự nhiên có thể nhìn ra, đây cũng không phải là ảo giác.

Trước có vạn trùng trận, sau có xác chết vùng dậy truy, làm sao bây giờ? Ta hét lớn một tiếng, nằng bên cạnh, các người những này súng là lấy đến triển lãm đây sao? Trải qua ta một nhắc nhở như vậy, bọn hắn hoàn toàn tỉnh ngộ lại, sờ trường thương, cầm súng tiểu liên, ý vị mà đi phía trước bắn phá. Ta kêu to, đánh chụp mũ cái kia, đánh chụp mũ cái kia... Ngô đội trưởng người này ta cũng không thích, nhưng là bắn súng quả thật không tệ, 64 thức súng ngắn bảy phát viên đạn ba giây đồng hồ đánh xong, có hai đầu con lừa lùn trúng đạn ngã xuống đất. Những người khác súng hóa đủ mở, cơ hồ trong nháy mắt tụ tập thành gần nửa con lừa lùn.

Ta chính cái cao hứng, đột nhiên nghe thấy được đằng sau một hồi gió tanh đánh tới. Gió này có hung vừa thổi, ta không kịp trở lại nhìn, quăng một chân to, một chiêu chó vàng đi tiểu, cảm giác mình chân thoáng cái giống như đạp đến cỗ xe xe máy trên mặt đi, lại chập choạng vừa chua xót. Ta nhìn lại, quả nhiên, đây là chết đi Hồ Du Nhiên đuổi theo. Một cước này lực lớn, Hồ Du Nhiên cũng bị ta đá văng, ta phải chân vừa chạm đất, tay tụ hướng trong ba lô sờ. Cái gì có thể đủ khắc cái này kinh lừa dối thì thể đầu này? Ta trong đầu lập tức nghĩ đến ba kiện đồ vật: tốt nhất đàn hương đèn cây, dầu tạc ba ngày Đào Mộc đâm chọc, vừa được hai mươi cân phục linh kinh qua tam phục thiên phơi nắng hậu mài chế phần.

Cái này ba dạng gì đó, ta chỉ có đàn hương đèn cây, nhưng là đã không có nhen nhóm, lại để cho hắc khí tức phát huy trấn nhiếp linh thần thời gian, không có biện pháp, chỉ có vung lấy đòn cùi dao, đi chém hắc (biến thành xác chết vùng dậy, dĩ nhiên không phải nhân loại) chân xương cốt. Hắc mặc kệ, phốc lấy hướng ta cắn tới. Ta lâu được mập côn trùng ăn cắn sẵn sóc, nhiều linh hoạt ah, ở đâu có thể bị hắc cắn được, lại là một chân to, đập bay.

Nhưng mà cái này 2 đập xong, ta thể lực cũng tiêu hao không ít, đúng lúc này, bang bang vang lên tiếng súng tất cả đều ngừng nghỉ, nguyên lai Ngô đội trưởng bọn hắn vừa rồi kinh hoảng, đã quên tiết tấu, thoáng cái cầm đạn đánh xong, lúc này đang tại rất nhanh lấp đạn nì rút cuộc không phải đã chiến quân, rõ ràng phạm phải loại này sai lầm. Ta không kịp tra xem bọn hắn chiến quả, chỉ nghe đến Lưu cảnh quan hô mau lui lại, những này côn trùng bò lên. Ta quay đầu nhìn lại, sát, chỉ thấy cái kia vài đầu còn lại con lừa lùn nhiều tại chỗ góc cua "Chết chết" mà kêu to, sau đó những kia đồng nghệt côn trùng, tượng lưu động nước, chậm rãi đè ép đi lên.

Trận kia mặt, ta hiện tại nhớ lại, đều là một hồi nổi da gà, toàn thân run lên.

Cầm súng, nam nhân có lẽ không sợ mãnh thú, nhưng lại vẫn đang sợ hãi độc trùng. Côn trùng nhỏ mà không bị lực, chỉ có cái kia súng phun lửa hoặc là thuốc sát trùng đến diệt sát, không có vài người sẽ nhớ đi hưởng thụ vạn trùng Phệ Tâm thống khổ, cho nên bọn hắn hợp với lui ra phía sau. Đột nhiên lại nghe thấy hét thảm một tiếng, ta xem xét, nhưng lại cái kia Lưu cảnh quan một không đề phòng, đuôi bị cái kia Hồ Du Nhiên cho phốc ở cắn được, rú thảm bắt đầu đứng dậy. Lưu cảnh quan đau nhức, thoáng cái sẽ đem súng ngắn viên đạn chống đỡ Hồ Du Nhiên đầu, "Rầm rầm rầm" ngay khai mở tính ra mấy phát, đầu đạn toàn bộ đều tràn vào trong đầu nhưng mà Hồ Du Nhiên cũng không có lỏng miệng.

Ta cũng vậy cố kỵ không được Ngô đội trưởng huynh đệ của bọn hắn cảm tình rồi, dẫn theo đòn cùi dao, cắm vào hai người bọn họ trong lúc đó, lưỡi dao nhắm ngay Hồ Du Nhiên cổ, cắn răng, từ kinh mà một cắt, bị mài đến sáng như tuyết dao găm thoáng cái đem bả Hồ Du Nhiên bị oanh đặc nấu như đầu lâu cho cắt xuống. Hồ Du Nhiên thân thể rốt cục ngã xuống, tay không ngừng trên lên trào, nhưng là đầu lâu lại vẫn đang cắn lấy Lưu cảnh quan trên đùi phải.

Chạy, chạy, chạy...

Ngô đội trưởng cái này kịp phản ứng, cùng một người khác mang lấy lớn tiếng rú thảm Lưu cảnh quan, trở về lộ chạy tới.

Hồ Du Nhiên nấu như đầu dán tại Lưu cảnh quan trên đùi, một lay một cái.

Chúng ta chạy như điên mấy trăm mét, Lưu cảnh quan nói hắn không kiên trì nổi rồi, tại phát hiện độc trùng trận tạm thời không có đuổi theo về sau, khí nghẹn đủ, rốt cục còi thở ra một hơi. Ta lại để cho mấy người bọn hắn đem bả ngon đèn tề tụ, ta ngồi xổm xuống, trông thấy Hồ Du Nhiên đầu lâu y nguyên chăm chú mà cắn Lưu cảnh quan đùi. Ta lấy tay chống đỡ lấy óc nùng huyết khắp nơi lộ đầu lâu ngách đỉnh nơi, niệm một đoạn bình tâm tĩnh khí chú, siêu độ vong linh. Ta niệm đặc rất nhanh nhanh chóng, dụng tâm nhận thức, có thể cảm giác được một cỗ lệ khí theo ta chú văn, dần dần tiêu tán.

Rốt cục, Hồ Du Nhiên miệng buông lỏng ra, nện rơi trên mặt đất. Ta mặc kệ cái này, cũng gọi mấy người bọn hắn tránh xa một chút, miễn cho dính vào uế khí, đem bả Lưu cảnh quan phá vỡ quần xé mở một cái lỗ hồng, trông thấy miệng vết thương huyết nhục mơ hồ, dấu răng rất sâu, ọt ọt ọt hướng mặt ngoài bốc lên máu đen, hun thối, bị xé nứt cơ thể tổ chức bắt đầu trở nên cứng ngắc, bộ lông thô cứng rần không xong, lại trúng thì độc rồi!

Ta hỏi hắn cảm giác thế nào? Hắn trả lời ta nói đã không đau, tê tê, nhưng là lạnh, phi thường lạnh, cảm giác tâm dưới lên mặt trầm, đầu cháng váng. Ta vội vàng đem bả trong ba lô mặt còn lại Nhu Mê toàn bộ lấy ra, trước dùng ta Thanh Thủy bầu tịnh thủy súc miệng vết thương, sau đó đem Nhu Mê đắp lên đi, tiêu độc. Ngô đội trưởng khẩn trương nhìn xem, sau đó hỏi ở phía trước cảnh giới chiến sĩ, còn trùng đi lên không có, trả lời là không có hắn nói lời này, thanh âm đều đang run rẩy, hiển nhiên là sợ hãi. Ta thấy cái này Nhu Mê nhanh chóng tự biến hoàng biến thành đen, biết rõ vẫn còn có chút hiệu quả, vì vậy lại dùng ấm nước nước đem bả màu đen Nhu Mê xông sạch sẽ.

Nước không có, ta hỏi còn có người nào nước? Một người chiến sĩ đem bả ấm nước đưa cho ta, ta suy nghĩ một chút, bỏ qua đi một bên. Hắn nhặt lên hỏi ta làm sao vậy, ta nói người đồ ra chính mình xem, hỏi Ngô đội trưởng chính là nước.

Cái này người chiến sĩ đem bả nắp bình mở ra, một đảo, lại toàn bộ đều là sền sệt một nước canh, vô số không quan trọng màu trắng giò bọ bốc lên bò sát, lại càng hoảng sợ, hỏi chuyện gì xảy ra.

Ta trong bụng đau đớn, quay cuồng, một bên dùng Ngô đội trưởng cho nước tẩy trừ miệng vết thương, vừa nói: "Lên núi trước chính là cái kia La lão đầu, có vấn đề." Ta trúng độc rồi, là cam cỏ, đây là một loại dùng con rết cùng con rắn nhỏ, con kiến, con ve, con giun, du cỏ, tóc chà vè phân, đặt trong phòng hoặc trong rừng chỗ khắc năm ôn trước tượng thần, cung phụng lâu chi mà thành vì cái gì độc được. Trong người phỏng lên, tiêu chảy, suy yếu đến hấp hối. Nhưng mà thân thể của ta cụ bản mạng kim tâm cỏ, tuy nhiên ngủ say, nhưng thân mình lại không e ngại độc này được, chỉ là phát tác bắt đầu đứng dậy khó chịu, cần phải thời gian vượt qua mà thôi.

2 trào Nhu Mễ qua đi, Lưu cảnh quan khá hơn một chút, sắc mặt không có như vậy tái nhợt rồi, màu xám trắng.

Đúng vậy ta dẫn Nhu Mễ, đồ không ít, sau đó lại thoa xong rồi, hỏi bọn hắn còn có... hay không Nhu Mễ, đều nói không có, bọn hắn dẫn theo vũ khí, ở đâu còn muốn đến muốn dẫn cái gì Nhu Mễ? Bên ngoài cái kia dẫn đường ngược lại vác đắc có, nhưng là ra không được. Cái này cũng kỳ quái, chúng ta vừa chạy vào động, độc trùng trận thì không có lại đuổi theo, không biết là nguyên nhân nào. Tổng như vậy chắc chắn cũng không phải chuyện này, nhìn xem Lưu cảnh quan bắt đầu dần dần run rẩy mặt, trong nội tâm của ta nặng nề. Hỏi Ngô đội trưởng, hắn cũng không biết làm thế nào mới tốt.

Lưu cảnh quan xem ta, khóc, lôi kéo ống tay áo của ta, nói lục đại sư người là có thực người có bản lĩnh, cứu cứu ta đi, ta kết hôn đều không vài ngày, bà nương đều không có nóng hổi qua mấy lần, em bé đều không có một người nào, không có một cái nào nì...

Hắn nói được khàn cả giọng, hết sức bi thương.

Ta nhìn bên ngoài đen sì hang khẩu, trong nội tâm vừa động.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Phá trận tử

Ta nhìn qua hắc đen ngòm cửa động, trong nội tâm nghĩ đến tạp mao tiểu đạo thường xuyên mắng ta câu nói kia tiểu độc vật.

Tự độc tính mà nói, có được kim tâm cỏ ta đây, bản sẽ không sợ cỏ độc, càng sẽ không sợ những này rắn, côn trùng, chuột, kiến, chỉ cần không phải bị cắn đắc quá mức nghiêm trọng, hoặc là suy giảm tới trọng yếu bộ vị (ví dụ như con mắt, ví dụ như...), định có thể nhịn đến cửa động. Lại có một, những độc chất này trùng đột nhiên xuất hiện, nhất định là những này con lừa lừa giờ trò quỷ. Đồn đãi nó là ghé qua lương giới linh vật, lợi hại được ngay, nhưng mà trên thực tế những kia hòa được rót trang đồng tử đạn, lại có thể bắt bọn nó một sụp đổ một cái chuẩn, đập nát một thân thịt.

Chỉ cần giết quang con lừa lừa, nguy cơ tức giải!

Cái này, mọi chuyện cần thiết, đều quay trở về tới nguyên điểm đến. Ta chỉ có một mình lao ra cửa động, tốt nhất đem phía sau màn chỉ huy con lừa lừa tiêu diệt sạch sẽ, độc trùng trận tự tán đi, như vậy mới có thể tranh thủ thời gian, cứu trợ mập mạp Lưu cảnh quan hắn vừa mới kết hôn, vừa hưởng thụ lấy nhân gian nhất chuyện tốt đẹp tình, ta cũng không thể lại để cho hắn mang theo như vậy tiếc nuối chết mất.

Chết... rồi một cái Hồ Du Nhiên, ta không muốn lại có một người chết ở trước mặt của ta.

Ta cùng Ngô đội trưởng muốn một bả súng tiểu liên. Hắn kinh dị, nói tại sao phải cái này, ta nói cái kia độc trùng trận các người không dám xông, ta đi! Lão Lưu nếu không phải có thể kịp thời tìm được Nhu Mễ đến tiêu độc, không xuất ra một giờ, tuyệt đối là độc dậy thì vong. Ta phải đem bả những kia con lừa lừa toàn bộ xử lý, những kia con rết ah côn trùng khủng bố gì đó mới có thể tán đi, cho ta súng tiểu liên, ta đội lên phía trước đi.

Hắn sững sờ, ngờ ngác nhìn ta, nói một tiếng: sẽ chết ah?

Đelm, ta đây tính tình nóng nảy, ta lớn tiếng nói, tranh thủ thời gian cho ta, thời gian không đợi người, các người thậm chí nghĩ từ ah? Hắn không có lại cù chuối, kêu một người chiến sĩ khẩu súng lấy tới, kiểm tra tốt, thật sâu nhìn ta liếc, đưa cho ta, sau đó còn cho ta một cái băng đạn, hỏi ta có biết dùng hay không. Ta kiểm tra một chút, nói hội, trước kia đọc sách thời điểm huấn luyện quân sự qua, ta chăm chú học được, hủy đi đều hủy đi. Cảm súng, ta đem bả còn lại một nắm Nhu Mễ giao cho hắn, phân phó kế tiếp như thế nào tẩy trừ miệng vết thương sự tình.

Giao cho xong, ta dẫn theo súng cùng đèn pin, lại đi lối đi ra quay trở lại.

Ta bụng khó chịu, sấm sét giống nhau vang lên, rơi rơi bắt an đó là cam cỏ tại phát tác. Nhưng là tâm phúc trong lúc đó, lại có một cỏ hòa hoãn dòng nước ấm tại lưu chuyển trở về. Đây là kim tâm cỏ lực lượng, cái này mập con trùng cũng không biết như thế nào mới có thể tỉnh lại, lúc nào mới có thể tỉnh lại, ta đã có một hai tuần lễ không có cảm ứng được nó, hiện tại này cỏ dòng nước ấm quay lại, ta không khỏi nghĩ, chắc là không biết trong cơ thể ta độc càng nhiều, càng có thể kích thích hắn thức tỉnh?

Được rồi, ý nghĩ này ta cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, ta không có ý định cầm táng mạng của mình đến làm thí nghiệm.

Trong bóng đêm tiềm hành một khoảng cách, ta dần dần nghe được sần sật thanh âm, đèn pin hướng mặt trước chiếu đi qua, đỉnh vách tường, mặt tường cùng với trên mặt đất, toàn bộ đều là con rết Tri Chu con rắn nhỏ các loại... Gì đó, diện mục dữ tợn đến làm cho người ta chỉ liếc mắt nhìn, đều không rết mà run, giống như nỗi điên sợ hãi, muốn trốn tránh. Ta hô to kim tằm cổ ah kim tằm cổ, nhiều như vậy độc trùng từ, người cái này Phi Từ mau ra đây khai mở món ăn ah? Nhưng mà không có, hẳn không có nữa điểm nhi đáp lại, vẫn đang tại nằm ngáy o.. o... Trung.

Ta nhìn qua trước xem, xa nhất bất quá 200 m, người từ trứng thượng triều, bắt từ tuyệt đối năm, liều mạng.

Cái này nhẩn tâm cùng một chỗ, ta liền cho không quan tâm rồi, vác lấy súng tiểu liên, cầm đèn pin chiếu đường, cẩn rắng, buồn bực đầu rồi xoay người về phía trước. Ba lượng bước tụt chạy tới côn trùng hoành hành khu vực ở phía trong, xuy xuy thanh âm nghe được ta lưng xà cốt đều run lên, một hồi lại một hồi nổi da gà bốc lên đến. Ta ăn mặc là đầu to giày da, giày đầu kê lót thép tám cái loại này, trào đất, cũng rất ổn, một cước đạp xuống dưới, có thể nghe được có rất cổ quái giáp xác vỡ vụn thanh âm truyền đến, còn có trượt như nhóp mấy cái gì đó, khá tốt ta bình hành cảm cũng đủ, bằng không thì một cái trượt chân, ngã cái ngã sấp, ta cả đời này cũng thi xong rồi.

Không có xông hơn mười thước, cũng cảm giác có mảnh trượt mấy cái gì đó theo ống quần bò lên, ta chạy trước kia, đem bả quần vào bít tất ở phía trong, quần áo vào trong quần, còn tìm cái quần nón đeo lên, dùng vải che mặt đặc chỉ còn con mắt. Nhưng mà, không ngừng lại có cái gì theo đỉnh tuôn rơi đi xuống đất mặt rơi, rơi vào trên người của ta, sau đó bắt đầu bốn phía chạy bắt đầu đứng dậy. Ta dùng sức hất đầu, vung chân, đem mình run thành run rẩy... Sau đó hơi chút an nhàn, tụt bước dài về phía trước mặt.

Nhưng mà đã như thế, ta còn là có thể cảm giác khóa thân lộ ra tay cùng bị chăm chú bọc lấy chân, đều bị đốt đến, cách quần quần áo cũng có, những này thương tổn, có tiết chi loại côn trùng khâu khí cắn tổn thương, có con rắn nhỏ hàm răng cắn, còn bị tiết, đỉnh thoáng một tý, nóng rất đau đây là bỏ cạp. Ta cảm giác mình chạy như điên bắt đầu đứng dậy, cảm giác đau giống như là thuốc kích thích, sử dụng một câu khuôn sáo cũ thoải nghĩ, ta tuyến thượng thận kích thích tố tại một khắc này quả thực trào lên cao điểm.

Ta buồn bực đầu chạy, có phải là cầm đèn pin đi phát tiến vào thân thể của ta thể côn trùng con rết, đại khái chạy ra hơn 100m, cảm giác phía trước mắt một bông hoa, một đạo bóng đen hướng ta đánh tới, ta trốn tránh không kịp, cảm giác bụng tượng bị một cái ba trăm cân tráng hán lòi một quyền, com đem qua đều muốn phun ra, ta cúi đầu xem xét, nguyên lai là một cái con lừa lùn, rõ ràng cho ta một cái đầu chùy. Ta ruột đều ở rút gân, đau nhức, thấy người này rơi xuống đất, đầu ngập đầu đón cùng lừa giận xem như tìm được một cái phát tiết điểm, một chân to, sẽ đem cái này chết tiết ngoạn ý chơi đùa đá đến nham bích thượng, tung tóe một lời huyết, ta một chiếu, lại không thấy huyết là màu xanh da trời.

Chạy đến nơi đây, độc trùng trận đã muốn dần dần rất hiếm, ta lại bị độc trùng phệ giảo miệng vết thương phóng thích thần kinh độc tố cho đau đón đác oa oa kêu to, tựa hồ chỉ có lên tiếng kêu to, mới có thể hơi chút chậm lại một ít thống khổ tựa như. Cái này thống khổ ngay một mực ngực ta khâu hộc một bài trung nghị lại Đóa Đóa, cũng cảm động lây, năng thoáng cái nhẹ nhàng đi ra, hướng phía những này hướng ta đánh tới tất cả độc trùng kêu to. Đó cũng không phải tiếng nói, mà là một loại cao tần chấn động, giống như tại tần năng âm khí, uy nghiêm cùng hung lệ, ta bỗng nhiên cảm giác toàn thân một mảnh mát lạnh, nóng rực miệng vết thương tựa hồ sống khá giả một ít.

Thanh âm này vượt qua nhân loại thính giác tần suất phạm vi, ta nghe không được tiếng thét này, chỉ cảm thấy cả không gian vì một trong chấn.

Sau đó, trên người của ta bám vào các loại côn trùng tuôn rơi mà rớt xuống, một đầu màu hồng phấn con rắn nhỏ theo ta ống quần trung leo ra, kinh hoàng mà nhìn qua trong động nhảy lên đi.

Ta chỉ quản chạy, Đóa Đóa ngồi ở ta trên cổ giúp ta đập côn trùng.

Đau đón ngoài, ta đột nhiên đã tuôn ra một loại nho nhỏ cảm giác hạnh phúc, ta một mực đem bả Đóa Đóa đương làm một cái tiểu sủng vật, tiểu nữ nhi đến đường, năng nhu thuận nghe lời, nhưng là quá nhu nhược, sợ ánh mặt trời, cũng không dám xuất hiện ở sinh ra có thể trước mặt, ta một mực hành động chiều cô của nàng tuy nhiên ta đôi khi cũng ưa thích khi dễ nàng, xem nàng ủy khuất về mặt vô tội, sau đó bị trêu chọc cười không nghĩ tới có một ngày, Đóa Đóa rõ ràng có thể trái lại giúp ta, đối với ta làm ra rất quan trọng yếu trợ giúp, thậm chí có thể nói là cứu ta một mạng.

Cái này là báo ứng, người tốt có tốt báo ah!

Ta đang chạy lầy, đột nhiên cảm giác được một loại lạnh như băng tại ta trên lưng rồi rạc. Thần sứ giả quỷ sai mà, ta đột nhiên quay đầu lại, xem cái này lạnh như băng nơi phát ra. Chỉ thấy có sáu cái lông xanh hình người sinh vật đều tự rơi là tà xuất hiện ở hang trên tầng đá, chúng nhìn ta, màu đỏ tím con mắt trong bóng đêm, tựa như nguyên một đám nho nhỏ bóng đèn, sáng lên, có quỷ dị đẹp đẽ. Ta đột nhiên cảm giác, chúng quảng hướng ánh mắt của ta có nhiên là có cừu oán hận, nhưng là, chúng tựa hồ càng thêm đề ý bả vai ta ngồi lầy, cẩn quai hàm đập trùng Đóa Đóa.

Cái này ánh mắt ta tựa hồ đọc đã hiểu, gọi là tham lam.

Cái này tham lam coi như trải qua nhiều năm lão Thao Thiết đối với mỹ vị đồ ăn, cái kia không thể ức chế dục vọng.

Ta trong nháy mắt nhớ tới ta cái kia gọi là Vương Lạc cùng tiện nghi sư thúc, hẳn dưỡng cái kia chích tháp đặc biệt nguyên hồ hầu, tựa là ưa thích thôn phệ linh thể cổ quái sinh vật, cũng thập phần có linh tính, tràn ngập trí tuệ, hẳn là... Hẳn là cái này con lừa lùn cũng ưa thích thôn phệ linh thể? Là a, là a, ta nhớ ra rồi, mười hai pháp môn bên trong tạp đàm có chỗ ghi lại, con lừa lùn lui tới tại Linh giới, nhân gian hai nơi, mục tiêu chính yếu nhất, chính là đi vào gây yếu Linh giới sinh vật, dùng no bụng ăn uống chi dục.

Đóa Đóa nhưng là táng mạng của ta, bảo bối, ta cũng không dám có nửa điểm ngựa đực hổ, hét lớn một tiếng "Đóa Đóa tiến đến", trong chớp mắt tụt văng ngoại bảo. Đi chưa được mấy bước, chỗ rẽ thì có Tật Phong đánh tới, ta vô ý thức lóc lên, né tránh đi, nguyên lai phía trước cũng còn có vài chích

ở mai phục lấy. Ta thấy Đóa Đóa đã muốn trốn hòng một bài ở bên trong, cũng không kiêng kị quá nhiều, con rắn nhiều hơn không sợ ngửa, ta súng tiểu liên vác lâu như vậy, nhưng còn chưa mở trương tâm, ta một mặt bắt đầu đứng dậy, vận bung ra bảo hiểm, hướng nhìn qua cái này một đoàn bóng đen chính là một thoi.

Trong bóng tối, lập tức liền có huyết hoa tung tóe đi ra.

Nói thật, ngoại trừ đọc sách huấn luyện quân sự lúc cái kia ba phát bắn không trúng bia viên đạn bên ngoài, ta không còn có sóng động đánh qua súng từ nay về sau CS, CF các loại... Đệ nhất nhân thị giác xạ kích trò chơi, ngược lại chơi đùa một hồi, cũng có chút mê muội, nhưng là hai người chênh lệch nhưng bây giờ quá lớn, khác nhau một trời một vực. Nhưng mà, ta đây một thoi lại vượt xa người thường phát huy, liên tiếp đánh trúng hai đầu con lừa lùn, đánh cho chúng gào khóc mà kêu to.

Súng đánh xong, ta liền mãnh liệt hướng mặt ngoài chạy, tốc độ này vượt ra khỏi ta bình thường nhất thành tích tốt.

Ta bên cạnh chạy, bên cạnh đối bằng đạn (nếu đánh CS, nơi này ứng theo như R khóa).

Con lừa lùn tượng đồ máu Con Đĩa, chăm chăm vào ta, không muốn sống mà truy, ta chạy ra hơn mười thước, lại đi trở lại bắn tia ba phát, lại có thể đánh tới một cái. Nghe tới cái kia một tiếng cổ quái chỉ chỉ tiếng kêu thảm thiết vang lên, trong nội tâm của ta không hiểu thấu mà tuôn ra một hồi khoái cảm. Nóng rất, ta toàn thân đều là miếng vết thương, thần kinh độc tố tại lan tràn, tất cả tế bào đều ở nhận thức cái kia kích thích cảm nhận sâu sắc, nhưng mà phía trước ánh sáng xác thực càng ngày càng sáng, đèn pin cầm vướng tay, ta hất lên, rõ ràng đánh trúng một cái nhào đầu về phía trước con lừa lùn, rốt cục, ta nhìn thấy cửa động hình dáng, mơ mơ hồ hồ, một vòng vòng sáng.

Ta xoay người sang chỗ khác, đem cuối cùng vài viên đạn cho đánh xong, sau đó hướng cửa động xoát thoáng một tý đập ra đi, kêu to: "Lão Mã, hướng ta đằng sau nổ súng, đều là con lừa lùn..." Ta vừa ra tới, gió lạnh rớt vào tai, rốt cuộc không kiên trì nổi rồi, lão đảo mà hướng dưới mặt lặn đi, chỉ đợi lấy tiếng súng giao thoa vang lên, đem ta đằng sau cái kia một đám gặp quỷ rồi ngoạn ý chơi đùa toàn bộ mang đến địa ngục.

Nhưng mà, cũng không có súng tiếng vang lên.

Chuyện gì xảy ra?

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cầm hận ẩn ký

Ta nhìn đau bốn phía nhìn qua, phát hiện bình địa trên có vài cổ thi thể, những thứ khác không quen, tự chứng kiến Lí Đức Tài, sọ não đều chỉ có một nửa, trắng bóng óc từ Hồ Mẫn về mặt. Bầu trời âm hiểm, hạ nổi lên mưa bụi, vẻ lo lắng đặc làm cho lòng người trung có thêm mao lông. Ta ở đâu có thể tưởng tượng ra đến hậu, lại là cái này quỷ dị tình huống, cũng không có nửa phần tự hỏi thời gian, ta té mà hướng đối diện đại thụ chạy tới.

Cảm giác đằng sau có nhẹ vô cùng vì hơi đập âm thanh động đất, cơ hồ là bản năng, ta đem bả đánh hụt súng tiểu liên sau này mặt đâm một cái.

Nóng lên nòng súng trong nháy mắt cắm vào một đầu trước mặt đánh tới con lừa lùn gương mặt trong ánh mắt, là mắt trái, màu đỏ tím thủy tinh thể thoáng cái tự nổ rồi, phun ra rất nhiều màu xanh da trời huyết tương đến. Ta nhìn hấn một thân màu đen lại da, đột nhiên có một loại rất cảm giác quen thuộc trời ạ, cái này không phải là bị ta đi năm tháng 9 gian bắt được cái kia chích sao, hấn rõ ràng ở chỗ này, khó trách như thế thù hận ta, đuổi theo ra động đến! Bỏ qua, lực tục lại có bốn năm đầu con lừa lùn hướng ta đánh tới.

Ta tay trái mang theo ba lô ngăn cản, tay phải đem bả súng tiểu liên coi như thiêu hỏa côn, đón đỡ công kích.

Con lừa lùn quả thật là cái mang thù sinh vật ah!

"Lục Tã, Lục Tã, đã chạy tới, gục xuống..."

Đang tại ta kéo đi vết thương chồng chất thân thể, mệt mỏi cùng cái này cùng đánh cho máu gà quý gì đó đã đấu thời điểm, đột nhiên nghe được phía đông oa từ truyền đến Mã Hải Ba tiếng la, thanh âm này đối với ta tới nói giống như âm thanh thiên nhiên, ta sau này nhảy dựng, nhìn sang, chỉ thấy dốc nhỏ nơi lộ ra Mã Hải Ba nửa cái đầu đến, về mặt khăn trương mà hô: "Kéo ra khoảng cách, kéo ra khoảng cách..."

Ta trong đáy lòng lắng không nhiều ra một đại cổ man kinh sức lực, đi phía trước một cái chạy nước rút, đi nhanh nhảy lên, mãnh liệt nện ở oa từ bờ ruộng trên mặt, cảm giác có một gì đó Như Ảnh Tùy Hình theo sát, đánh vào trên lưng của ta. Năm sáu khẩu súng cũng đã vuron ra rồi, ta không dám đụng hòng súng, hướng bên cạnh bên cạnh lặn một vòng, dọn ra tay qua thảo vật kia, thủ đoạn bị bắt thoáng một tý, nóng rất, lại đem hấn véo trong tay.

Ta trao đổi phù hợp, một bà nhéo ở cổ, thứ này bốn mươi cen-ti-mét cao, cổ dài nhỏ, da lại thô vừa đen, tất cả đều là trùng kén, cảm giác ảm áp. Ta xem xét, chính là vừa vận bị ta chọc tổn thương con mắt con lừa lùn, hân tanh hôi màu xanh da trời máu tươi từ trong hốc mắt đỏ đỏ chảy ra, chảy tới trên tay của ta, tốt nóng rực.

Hắn cổ một bị khổng chế, dốc sức liều mạng giãy dụa, chỉ chỉ gọi đòi lấy. Trên tay móng vuốt là màu đen, sắc bén bén nhọn, lung tung vung vẩy, sau đó há mồm lại đây cắn.

Lúc này bên tai một hồi súng tiếng nổ lớn, thẳng lợi trong tầm mắt, ta nơi nào sẽ lại để cho súc sinh kia thực hiện được, cũng bất cứ giá nào rồi, dọn ra cái tay còn lại hai tay khếp lại, hết sức mà véo hân cổ, khiến nó tanh hôi miệng không thể loạn cắn người. Miệng cắn không đến, hân tự nắm, bắt loạn, tay, trên chân móng vuốt, đem bà trong tay ta cánh tay trao đổi máu tươi đầm đìa, đau nhức, rất đau, nhưng là loại này đau nhức so về vừa rồi cái loại này hệ thần kinh độc tố lan tràn đau nhức, dĩ nhiên đã giảm bớt vài cái cấp bậc.

Đại khái hơn mười giây, hân rút cục đình chỉ giãy dụa, còn sót lại mắt phải đồng tử màu đỏ tím trở thành nhạt, tơ máu lan tràn, cái này màu trắng thủy tinh thể gắt gao xem ta, vô cùng oán độc, tại ta hai mươi hai năm trước trong đời, đều không có cảm thụ qua loại trình độ này mãnh liệt tâm tình. Cái này làm cho người ta quả thực không thể tin được hân chính là một bình thường động vật, ngược lại nguyện ý cảm thấy, hân chính là một có trí tuệ sinh vật thể.

Rút cục, hân gục đầu xuống sọ, khí tức vô tồn, màu đỏ tím đôi mắt trở nên ảm đạm.

Kỳ thật một khắc này, đầu óc của ta cũng đã đình chỉ tự hỏi, hô hấp đình trệ, chỉ muốn: người muốn cho ta chết, ta liền cho cho người chết trước đi chết đi. Ta đại khái đợi cho hân nín thở chết đi hơn một phút đồng hồ, lúc này tiếng súng đã muốn ngừng nghỉ, có người đến kéo ta lúc, thần chí mới thanh tỉnh lại. Ta buông ra lấy {Quái lông xanh} vật, sững sờ mà nhìn xem hai tay của mình, miệng hồ nơi uẩn tích quá nhiều màu xanh da trời máu tươi, cái này huyết tựa hồ có tính ăn mòn, dọc theo ta da thịt hoa văn thấm vào lấy, nhiệt nóng, sau đó nhiễm đến miệng vết thương của ta nơi, nóng rất mà đau.

Cái này đau đớn chui thẳng nhập trong nội tâm.

Ta giặt vài bà cỏ xanh đến lau huyết, nhưng mà lại ngăn không được loại này đau đớn. Có người lần lượt một trương tấm khăn mặt tới, lại đưa qua nước, ta cũng không biết là ai, chỉ để ý tiếp, xối hậu lau sạch sẽ, nóng bỏng đau đớn hơi chút hóa giải một ít, nhưng là thấm vào miệng cọp nơi màu xanh da trời máu tươi, tựa như sền sệt nhiên liệu, như thế nào giặt rửa, như thế nào bôi đều cời không đi.

Lúc này, trái tim của ta mới bắt đầu thư trì hoãn một ít. Tinh táo về sau, có một tí lạnh như băng hàn ý, tựa như ác mộng mới tỉnh lúc bị Tri Chu, con gián bò lên trên lưng, toàn thân lỗ chân lông đều lạnh cả người, loại cảm giác này trước đó lần thứ nhất xuất hiện, là ở Đông Quan trong bệnh viện, ta giúp Cố lão bản bằng hữu con gái Tuyết Thụy giải hàng lúc, cái kia Malaysia vân du bốn phương tăng nhân cái kia một tia oán niệm chuyển dời đến trên người của ta.

Đồng dạng cùng loại lạnh buốt tim đập nhanh, để cho ta có một loại rất dự cảm bất hảo.

“Lục Tả, Lục Tả... Người làm sao vậy?” Có người ở gần đẩy bàn tay ở trước ngực, ngờ ngác nhìn xem miệng hồ ta đây, ta phục hồi tỉnh thần lại, quay đầu nhìn, là Mã Hải Ba. Hân hỏi ta làm sao vậy, như thế nào một thân rậm rạp chẳng chịt màu đỏ miệng vết thương, còn treo móc nhiều như vậy con rết, Con Đĩa, sâu róm, bò cạp thi thể. Nghe hân nói như vậy, ta mới kịp phản ứng, một bên cời bỏ quần áo đào tử ở bên trong côn trùng, một bên hỏi con lừa lùn đều chết hết sao?

Hân nói theo ta ra tới đều chết hết, vũ cảnh đám bọn họ bắn chuẩn đắc vô cùng.

Ta toàn thân lại chập choạng lại giữa vừa đau, đem bà dày đặc áo khoác ngoài cời bỏ, ném trên mặt đất, càng làm quần cời bỏ, móc ra một đồng côn trùng đến ngoại trừ kẻ trên một đồng bên ngoài, còn có một loại mười phân trường con rắn nhỏ, có bích màu xanh, cũng có màu hồng phấn, cùng với rất nhiều nhận thức không xuất ra chủng loại côn trùng. Khó trách người khác đem bà ở đây xưng là là Miêu Cương, Thập Vạn Đại Sơn, cái này côn trùng thật không phải là giống nhau hơn, hơn nữa, đây chính là mùa đông, trên lý luận những này chơi nghệ đều hân là tại ngủ đông.

Con lừa lùn, thật là chơi trùng mọi người, khó trách trước kia bà ngoại nói hàng phục kim tâm cổ, phải hân mang qua mũ rom.

Ta đem bà quần áo toàn bộ thoát khỏi, tự thừa một đầu quần cộc, toàn thân có hồng vừa sung, cơ hồ không có một khối thịt ngon, hơn nữa toàn thân Huân thối, toàn bộ đều là từ côn trùng thi thể huyết thanh hương vị. Ta một bên cời, một bên hỏi bên cạnh nhìn không được bị mũi từ Mã Hải Ba, trên mặt đất cái kia vài cổ thi thể là chuyện gì xảy ra? Lí Đức Tài, còn có cái kia... Họ gì ấy nhĩ xã cán sự chết như thế nào mất?

Ta coi lấy cách đó không xa cái kia xã cán sự về mặt hoảng sợ đầu lâu, cùng thân thể chia lìa vài m.

Mã Hải Ba vừa nghe sẽ tới khí, nói chúng ta vào động một hồi lâu, Lí Đức Tài cái này câu viết tự lại nổi điên rồi, thỉnh linh đi rút ra dẫn đường cái kia bà chém núi đao, một đao chém vào vương cán sự trên cổ, cái kia đao nhanh, thợ săn xuất thân dẫn đường lên núi trước kia bắt nó mãi đến sáng như tuyết, Lí Đức Tài cái này câu viết khí lực rất lớn, một đao, vương cán sự đầu tự đến rơi xuống rồi, huyết phun ra tốt cao vài thước, lúc ấy Tiểu Đồng (một cái vũ cảnh chiến sĩ) lập tức kịp phản ứng, túm lấy đao của hân từ, muốn chế ngự hân, đứng vậy người này điên rồi, tượng câu đồng dạng cán người, sững sờ mà đem Tiểu Đồng bên cổ găm được. Mã Hải Ba bọn hân luồng cuồng thần, bốn năm khẩu súng, thoáng cái sẽ đem Lí Đức Tài sọ não cho ném đi rồi, óc tung tóe trên đất.

Ta xóc lên quần cộc, bắt được một đầu hai ngón tay rộng đại ngô công, hân cắn Ta X con mẹ nó*, nhưng là trên người của ta còn có cam cổ, kim tâm cổ cũng rỉ ra độc, kết quả đem bà chính nó cũng độc chết. Ta bỏ qua trên mặt đất, Mã Hải Ba thấy lông mày thẳng động, phản gáy gân một kéo một kéo mà, hỏi ta không sao a? Ta nói không biết, dù sao ra lần này tôi lỗ vốn đắc rất, nhiều như vậy độc, không biết lúc nào tự treo cầu rồi, khá tốt ta bảo vệ mặt, không có bị cắn thành mặt rỗ.

Ta lại hỏi về sau đầu này? Như thế nào đều mai phục tại bên này?

Mã Hải Ba có chút ghét ta mùi trên người, cách xa một chút, đứng ở thượng phong khẩu, nói về sau bụi cỏ từ ở phía trong thật sự nhảy lên đi ra vài đầu con lừa lùn, theo ta miêu tả quả thực giống như đực, tốc độ nhanh giống như mèo rừng, thảo bị thương La Phúc An (dưới tay hắn một cảnh sát), sau đó bị bọn hắn loạn súng lại oanh vào nhà ẩm ở phía trong. Bọn hắn sợ hãi, chạy đến bên này ngồi chồm hổm chờ, coi chừng trong động. Kết quả La Phúc An không lâu lại phát ức chứng, hồ ngôn loạn ngữ, bọn hắn sợ La Phúc An trở nên cùng Lí Đức Tài đồng dạng, đem hắn trói tay sau lưng, còng tay bắt đầu đứng dậy...

Ta rốt cục thanh xong rồi trên người còn trùng, đứng vậy cũng chỉ còn lại có một đầu quần cộc rồi, hàn gió thổi qua, bờ mông mát ung dung, lạnh đặc ta thẳng run lên, trước sau lạnh cứng. Ta hỏi hiện tại tốt rồi một điểm không có, hắn nói bất tỉnh lắm, ta nói ta đi xem, vì vậy thâm nhất cước thiên nhất cước mà chạy tới, Mã Hải Ba đi theo, hỏi bên trong tình huống nào, như thế nào chỉ có ta một người đi ra?

Ta nói không thấy được ta cái dạng này ah? Bên trong chết... rồi một cái vũ cảnh chiến sĩ, gọi là Hồ Du Nhiên, còn người nữa thủ hạ cái kia họ Lưu mập mạp, trúng thi độc rồi, ta Nhu Mễ không mang đủ, trở về trên đường lại gặp được con lừa lùn đem ra sử dụng mấy trăm mét một trận, ta cắn da đầu cứng rắn ngạnh xông lại. Nói xong lời này, ta chân đạp cái không, trước mắt tối sầm, thần chí đều có chút hoảng hốt, Mã Hải Ba thấy ta như vậy, vội vàng vịn, lo lắng hỏi không có sao chứ? Ta nói thảo, cũng không có việc gì đều không có biện pháp, hỏi thăm câu?

Mã Hải Ba cũng ý thức được ta có chút nổi giận lần này rồi, không nói gì.

Ta tới đến cái kia gọi là La Phúc An cảnh sát trước mặt, hai tay của hắn đã bị trói ngược ở, vốn định dùng để trói con lừa lùn dây thừng đem bả tay chân của hắn trói đặc kết kết thật thật, nhắm mắt lại, hô hấp bình tĩnh. Ta ngồi xổm xuống, sờ lên mặt của hắn, sau đó mở ra mí mắt xem, là thượng trở mình khinh khinh cầu, ngắt lịm, nên vậy không có gì trở ngại. Hắn đại khái là bị con lừa lùn mê hoặc hôn, một hồi hô thoáng một tý hôn nên vậy sẽ không sự tỉnh. Ta hướng tay phải nhổ nước miếng, chuẩn bị ấn huyết nhân trung - giữa mũi và miệng, đột nhiên hắn mở to mắt, tỉnh lại.

Con mắt của hắn hiện lên hoàn mỹ hình tròn, màu đen rất nhạt, bày biện ra một loại cổ quái chỗ trống.

Lòng ta nói không tốt, đang muốn hành động, hắn nói chuyện, âm điệu rất cổ quái: "Tại sao phải đối với chúng ta đuổi tận giết tuyệt?"

Đây là hắn câu nói đầu tiên, ta sững sờ thần, trọng hai sờ không được ý nghĩ, đón lấy hắn còn nói câu nói thứ hai: "Nhân loại, người thật sự cho là chúng ta chết... rồi sao? Hiện hách, chúng ta chỉ là trở về chân thân ôm ấp hoài bão... Trên tay người lấy dính thủ lĩnh máu tươi, trên người của người tất nhiên đã bị tất cả U Minh sinh vật cắn hận, run rẩy a, nhân loại!"

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chạy ra tìm đường sống

La Phúc An quanh thân có nhàn nhạt khói đen bao phủ.

Hắn cổ quái thoải nghĩ lại để cho trong nội tâm của ta rùng mình, nhìn xem hắn vận vẹo gương mặt, hai mắt trắng dã, đầu lưỡi đều không rõ ràng lắm, ngữ điệu quỷ dị, chỉ biết giờ phút này hắn cũng không phải hắn, mà là bị trên thân. Bị trên thân có rất nhiều chủng, tại Trung Quốc cái này khu vực thì có thỉnh thần, thần đánh, đi âm, hàng lâm cùng với... Quý nhập vào người. Hết thấy tất cả, quý nhập vào người là nguy hiểm nhất một loại. Bởi vì bị quý nhập vào người, thân thể quyền không chế đã bị chết đi Quý Hồn hoặc là linh thể sở chương năm, sinh tử gửi tại khác nhân thủ, thân bất do kỷ. Dạng như vậy làm được sự tình, đáng sợ nhất.

Đây là chết đi con lừa lùn linh thể tại mụn La Phúc An cửa và ta đối thoại.

Quả nhiên là có trí khôn sinh vật.

Chân thân là cái gì? Là Đạo Hồi giáo lí bên trong Allah sao? Ta quản không được những kia, nhưng mười hai pháp môn trung đối với gọi hồn lại đều có một bộ phương pháp, ta cũng vậy nghiêm túc, chẳng muốn nghe hắn ở chỗ này cho ta hạ nguyên rửa, hồ ngôn loạn ngữ, một cái miệng rộng từ từ rút đi qua, quả quyết vô cùng, La Phúc An mặt lập tức mắt thường có thể thấy được mà sưng phồng lên, ta dùng ngón tay dính một ít miệng vết thương huyết, bởi vì hắn trên ót, cao quát một tiếng "Hiệp", sau đó kết nội sư từ ẩn, niệm "Kim Cương tát đóa hàng ma chú" siêu độ chi.

Một lát sau, La Phúc An sâu kín tĩnh lại, mở mắt ra, xem ta, vẻ mặt kinh ngạc, hỏi làm sao vậy?

Mã Hải Ba cười còi bỏ tay của hắn cùng tay cùng dây thừng, nói Quý Môn quan ở phía trong chạy một vòng, mình cũng không hiểu được. La Phúc An y nguyên bụm lấy mặt của mình, sững sờ. Lúc này, người chung quanh đã đem con lừa lùn thi thể thu thập đến cùng một chỗ, gồm chết đi ba người đều

liêm tốt. Ta nói ai đi bên trong tiếp ứng thoáng một tý Ngô đội trưởng bọn hần, con lừa lùn cơ bản chết hết, côn trùng tự nhiên sẽ tán đi. Vài người hai mặt nhìn nhau, đều nhìn về Mã Hải Ba. Mã Hải Ba thủ hạ có ba người, một cái lưu tại nhà ẩm ở phía trong, một cái bị con lừa lùn trên thân vừa giải, nhân thủ thiếu, vũ cảnh chiến sĩ ngược lại còn có sáu cái, nhưng lại bất quy hần chỉ huy. Thấy ta móc ra cái này một đồng côn trùng, không có mấy người cam tâm tình nguyện đi đi một lần.

Ta thấy bọn họ do dự, nói ta thảo, lão tử vì tranh thủ thời gian, một người đạp trên trùng trận tự chạy ra, một hơi cũng không dẫn ngừng. Hiện tại con lừa lùn chết sạch, côn trùng cũng tàn, bên trong còn có huynh đệ của các người cùng chiến hữu, đang đợi các người cứu viện, đúng vậy, sẽ không một cái có đảm lược khí hán từ dám đi? Chẳng lẽ thật sự muốn cho ta đây cái bệnh nặng số chạy nữa thượng một chuyến?

Có người chiến sĩ rất lo lắng hỏi: "Những kia côn trùng thật sự tàn?"

Ta kỳ thật cũng không biết, bất quá vì cho bọn hần tin tưởng, lời nói nói đặc rất đầy đặn, nói không có, bất quá các người đi vào cẩn thận một chút, cái bọc nhanh một ít, đừng treo đến cái gì đó. Ta nói như vậy, lập tức liền có người đứng dậy, dẫn đường, Mã Hải Ba còn lại cái kia thủ hạ cùng với 2 người chiến sĩ. Ta làm cho bọn họ dẫn một ít Nhu Mễ đi. Mấy người bọn hần vào động, những người còn lại lưu ở bên ngoài thu thập hiện trường, Mã Hải Ba chỉ huy, một lát nữa nhĩ tới hỏi ta, nói lên La Phúc An thân thể con lừa lùn nói là sự thật sao? Trên thế giới chẳng lẽ thật sự có những thứ đồ ngổn ngang này?

Ta tức giận nói quý kéo, có sao? Người bái kiến sao?

Tuy nhiên nói như vậy, trong nội tâm của ta kỳ thật cũng cũng không hơn gì. Sự vật bởi vì thần bí mà khủng bố, ta không biết vì cái gì con lừa lùn có thể nói chuyện, cũng không hiểu hần giảng đến tột cùng là cái gì chơi nghệ, quả thực quá giết. Nhưng là trong nội tâm đạo kia âm trầm hàn ý, lại làm cho ta có chút ít táo bạo bất an, tổng cảm giác bị ám toán.

Đại trời lạnh, gió vũ vũ thổi, ta cũng không thể một mực khóa thân xuống dưới. Không có người chuẩn bị nhiều một bộ quần áo, trên mặt đất tuy nhiên nằm hào không một tiếng động ba vị, bọn hần không cần mặc, nhưng là ta lại không có nửa điểm quấy nhiễu người chết cách nghĩ, đem bả y phục của mình sửa sang lại tốt, ta lại lần nữa mặc lên đi, vừa nghe, thổi đặc tự chính mình thậm chí nghĩ nhà. Bất quá nhìn được, so về mùi thối mà nói, trên người chap choang ngứa đau đớn càng thêm để cho ta khó chịu. Tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, pháp môn ghi lại, độc trùng sinh sôi này nở mà, tất có thuốc hay. Có một tiểu chiến sĩ cùng ta, ta liền cho lại để cho hần cùng đi với ta ngàn năm cổ thụ chung quanh dạo qua một vòng, rốt cục tại phía tây đầm lầy ở phía trong phát hiện có Long quyết thảo tồn tại, ta tranh thủ thời gian lại để cho hần chọn thêm chút ít, dùng tảng đá đem bả thảo dập đầu ra nước đèn, sau đó đem cái này nấu như thảo nấu thoa tại trên thân thể.

Long quyết thảo tính âm, rộng rãi diệt rãng cưa, màu xanh biếc dẫn mang, giải độc, đối với xà trùng đốt trị liệu có hiệu quả.

Ta lại để cho hần giúp ta nhiều lộng kiếm một điểm, đóng gói, chuẩn bị mang về.

Đáp lên về sau, cảm giác toàn thân Băng Băng mát, trùng độc nóng rực lan tràn cảm giác lập tức biến mất rất nhiều. Ta nhìn trong tay cái này Long quyết thảo, nghĩ tới hàng phục kim tằm cổ chuyện cũ. Lúc ấy hần đứng vậy chúng ta sinh ác mộng, sao có thể nghĩ đến, ta lúc này đảo là có chút tưởng niệm cái này đầu mập côn trùng. Hần rốt cuộc lúc nào có thể tỉnh quay tới?

Nếu giờ phút này có hần tại, ghé vào ta miệng vết thương hấp thượng khê hấp, ta cũng không cần khó như vậy qua ah.

Bên kia Mã Hải Ba đang bảo ta, ta cùng vũ cảnh chiến sĩ cùng một chỗ trở về, chỉ thấy Ngô đội trưởng bọn hần đã muốn ra động, trùng thi độc Lưu cảnh quan bị đặt ngang trên mặt đất, về mặt màu đen. Ta hỏi dùng Nhu Mễ tiêu độc có hay không, có người nói rút, nhưng là không có hiệu quả. Ta xem xét, cái kia dấu răng đã muốn vầy kết rồi, ngồi xổm xuống, lấy đao từ đem bả vầy đẩy ra, sau đó nhâm cái kia máu đen chảy ra sạch sẽ, sẽ tìm đến Nhu Mễ thoa tốt. Một lát sau, sắc mặt của hần tốt lên rất nhiều, sờ một chút móng tay của hần, cũng không ben nhọn, cũng không có biến thành màu đen.

Ta đây mới thở phào thở ra một hơi, nói không có việc gì rồi, chính là không chút máu hơi nhiều, trở về nhiều bồi bổ.

Ngô đội trưởng, Mã Hải Ba hai người khép lại cùng một chỗ đến, kiểm kê hôm nay chiến quả, Ngô đội trưởng bọn hần lúc đi ra, côn trùng xác thực đã muốn tán đi, hãy cùng trước kia đồng dạng không có, lặng yên không một tiếng động, chỉ để lại trên đất thi thể, cùng với chết đi con lừa lùn. Bọn hần đem bả con lừa lùn thi thể kéo đi ra, bên trong bên ngoài, tổng cộng mười tám cụ, chính tề bày ở không xa trước bình địa thượng, có người ở chuyên môn chụp ảnh, điều tra lấy chứng nhận.

Hôm nay chiến quả hiển hách, nhưng kỳ thật tổn thất cũng rất lớn, chết... rồi bốn người: vũ cảnh chiến sĩ Hồ Du Nhiên, Tiểu Đồng, Lí Đức Tài cùng quê nhà vương cán sự. Còn lại những người này, tổn thương mà tổn thương, kinh hãi mà kinh hãi, tâm thần chưa định, vậy mà không có mấy người bình thường. Kết quả như vậy, hai cái dẫn đội trở về, nhất định là chịu lấy khắp nơi phạt. Đặc biệt là Ngô đội trưởng, hần tuy nhiên không nhiều nói, nhưng ta biết rõ tâm tình của hần nhất định là không tốt.

Thương nghị trong chốc lát, quyết định mang theo thi thể trở về, con lừa lùn quá nhiều, cũng chỉ có thể vác bốn. Những thứ khác, cũng không tâm tư chôn, trước đặt ở trong nham động. hôm nào tới thu thập. Mọi người che lại một cái, cuối cùng làm ra ba tờ khóa thi vài (Hồ Du Nhiên thi thể lưu tại trong động). Hồi trình thời điểm, ta thuộc về thương binh, sẽ không có tham dự vác thi sự tình. Ta chân đau, đi chậm rãi, rơi vào đội ngũ đằng sau. Mã Hải Ba tại bên cạnh ta, lưng công Tiểu Đồng thi thể, hỏi ta nói trong nham động nội tạng chuyện gì xảy ra, Ngô đội trưởng nói được rất kỳ quái ah, là con lừa lùn làm sao?

Ta nói hỏi ta cũng vô dụng ah, ta cũng vậy kỳ quái lắm. Cái kia bàn đá rất cổ quái, bên trong con dơi không có một người nào, không có một cái nào dám tới gần, cái đĩa nội tạng, chỉ có khô héo phong hoá, nhưng không có bị răn, côn trùng, chuột, kiến cho nuốt chửng, ta đứng ở đó bên cạnh, cảm giác rất không thoải mái. Là một loại tế tự nghi thức sao? Còn là đừng cái gì...

Mã Hải Ba hỏi ta, tiến trên sơn đạo, lão đầu kia từ làm cái gì quý, đem bả Thanh Thủy bầu nước biến thành giò bọ?

Ta dè lên bụng, phát hiện trúng cổ độc đã muốn dần dần tiêu tán rồi, nói người cảm thấy thế nào? Hắn nói có đúng hay không bị hạ độc rồi, như thế nào những người khác không có bệnh trạng? Ta nói lão đầu kia, có thể là ta một cái cừu gia, lúc trở về, đem hân mang lên a, đầu độc, không, hân là đưa lên nguy hiểm vật chất, như thế nào lộng kiếm, các người nhìn xem xử lý. Hân xem ta, hỏi thật muốn làm? Ta gật gật đầu, nói nhân gia cũng đã dồn đến cái này phần lên đây, ta như không đánh trả, thực khi ta là dễ khi dễ hay sao? Đương nhiên, ta cũng không phải sai sử người, ta đây xem như báo án a, người theo lẽ công bằng chấp pháp là được.

Chúng ta đường cũ phân hồi, trên đường đi hào khí rất nặng lặng yên, ba cô thi thê, cùng với ở lại trong động đá vôi tiểu chiến sĩ Hồ Du Nhiên, tựa như một tòa núi lớn, nặng trĩu mà đặt ở mỗi người trong lòng. Trên bầu trời âm u, tượng cái phần nợ Anh quốc lão phụ nhân. Tất cả mọi người ngoại trừ không nói lời nào, duy nhất giống nhau cử động, đều là thỉnh thoảng dùng ánh mắt kinh ngạc chăm chú nhìn ta. Vì cái gì? Ta bị những này như có như không ánh mắt quét đến, cẩn thận tự định giá, cuối cùng rốt cục được ra một đáp án:

Bọn hân trong lòng muốn, cái này lộn như thế nào còn chưa có chết?

Bị nhiều như vậy độc trùng cắn xé qua đi ta đây, trong cơ thể độc tố đủ để phóng trở mình mấy chục người, nhưng là ta lại không tử, lão đảo đi đường. Mã Hải Ba chém một khóa cây nhỏ, cho ta làm cán, ta liền cho chống, trên người Hồ Mãn xanh mơn mơn thảo dịch nước, phát ra từng đợt trẻ trung cay đắng, bi thức thê thảm, một bộ suy dạng. Vết thương trên người lúc trước sưng, hiện tại tiêu tan một ít, nói không rõ ràng là kim đâm cô có lẽ hay là Long quyết thảo tác dụng, có đôi khi ta suy nghĩ, cái này mập còn trùng không phải sợ Long quyết thảo sao?

Ta thoa khắp, có thể hay không bắt nó kích tỉnh lại?

Đúng vậy vô dụng, kêu gọi thanh âm của nó vẫn như cũ là đá chìm đáy biển, choáng ngợp được nhưng hương nì.

5h chiều nhiều, chúng ta rốt cục đi ra núi rừng, thấy được một gia đình cây tùng da mái hiên. Rất xa, ta nhìn thấy đồng cỏ khô từ bên kia có một người tại hấp thuốc lá rồi, sắc trời lơ mờ, nhà gỗ cùng bên cạnh thiên địa đều trở nên mong lung, cho nên cái này Hòa bình từ thực tế sáng ngời.

Chỗ đó có một lão nhân tại chờ ta, hân muốn nhìn một chút, ta sống hay chết.

Thật đáng tiếc, ta vẫn đang còn sống.

Ta nói cho Mã Hải Ba cùng Ngô đội trưởng bọn hân, trước dừng đi qua, ta đi hội họp ta cái này đồng hành. Ngô đội trưởng có chút ít không hiểu thấu, nhưng là Mã Hải Ba lại biết ta dưỡng cõ người thân phận, nhẹ gật đầu, nói chú ý, người đi đi. Ta nói đây là nói nhảm, cho khẩu súng phòng thân không? Hân nói không được, đưa cho ta, ta đây là trái pháp luật, hân cũng thế. Ta nói được, cũng không phải bảo vệ môi trường túi, lúc nào đều ở chứa, có mặt hay không. Ta sửa sang lại thoáng một tý dung nhan, tượng một cái tham gia hôn lễ chú rể, đi về hướng phía trước ta đối thủ này.

Hân nhưng ngồi, xoạch xoạch rút lấy thuốc lá rồi, tượng cái điều khác.

Có gió thổi tới.

Khói xanh lượn lơ.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: A lã cổ văn

Ta theo bờ ruộng một đường đi, chống côn gỗ, cà nhắc cà nhắc ngoặt ngoặt, đi thẳng tới trước mặt của hân.

Trong núi lớn mùa đông, hắc đặc sớm, không có Tinh Không màn trời hạ, ta đứng ở hân phía trước một mét nơi, bị cái kia thuốc lá rồi màu đỏ châm hấp dẫn, rõ ràng thấy không rõ hân vài phần dung mạo, mơ mơ hồ hồ. Hân ngừng hút thuốc động tác, chăm chăm vào ta một hồi lâu, giờ khắc này, ánh mắt của hân so đen kịt bên trong Hóa tính còn muốn chói mắt. Dừng lại một chút, hân hỏi ta muốn ngồi sao?

Ta gật đầu, bảo hôm nay một chết đi được, hiểu được ngồi, đương nhiên muốn làm.

Hân còng xuống lấy thân thể, đi trong phòng đầu chuyển ghế, ta phát hiện hân vừa mới ngồi trên mặt đất, có một bãi máu. Cổ độc cổ độc, cái này cổ làm sao có thể đủ thành hại người vật đầu này? Rắn, còn trùng, chuột, kiến, thiên nhiên tạo vật vậy. Nhân loại trước kia, cũng không có xuất hiện qua như thế kết quả, cho nên, cổ cùng con la đồng dạng, là nhân loại chế tạo nên gì đó. Ta trước kia nói qua, luận độc, nhân tâm độc nhất cùng, Dùng niệm lực hạ

độc hại người, người nếu không trúng chiêu, thì thuật giả tất trúng phản hồi, sinh sinh thừa nhận một quyền này đánh hụt lực đạo.

La lão cha, vừa mới không biết nhỏ ra vài CC huyết.

Trong nội tâm của ta một hồi khoái ý.

Cửa gỗ chít kín. Một tiếng bị mở ra, hần chuyển cái thấp bằng ghế, chậm quá mà tới. Cái này bằng ghế chỉ dùng để ba khối phế đầu gỗ tùy ý đình chế, trên mặt bị bờ móng cọ đặc trượt sáng, bình thường nhà nông bài trí. Ta ngồi xuống, nói có thể hay không không hút thuốc, hần cái này là cây thuốc lá từ quá sặc, ta hiện tại phổi không tốt.

Hần gạt đầu, dùng để giày thuốc lá đầu đập đầu diệt. Vuốt ve cái tẩu nồi đồng vỏ bọc, hần xem ta, hỏi ta nhận thức hần không?

Ta lắc đầu nói không biết kỳ thật ta đại khái đã muốn rõ ràng thân phận của hần, chỉ là không muốn nói. Hần hiển nhiên là tin ta mà nói..., rất giật mình, nói ngay cả ta cứu nhân này cũng không biết, còn dám chạy đến trung ngưỡng đến? Khó trách, ta nói làm sao ngươi dám uống trong nhà của ta nước đầu rồi, nguyên lai là cũng không hiểu được ta. Oan có đầu, nợ có chủ, tốt dạy ngươi hiểu được, ta gọi La Đại Thành, người khác bảo ta là kẻ điếc, là La Nhị Muội đường ca, lần này, ngươi hần là biết rồi a?

Ta nói nguyên lai ngươi là La bà bà đường huynh, thất kính thất kính, ngược lại ta bà ngoại cái kia đồng lứa tiền bối cao nhân.

Hần khoát khoát tay, nói bọn hần niên kỷ mặc dù lớn, nhưng lại không dám cùng Long Lão Lan cùng thế hệ. Miêu gia mười tám động, ba mươi hai cửa động, nếu bàn về sư theo, hần cùng ta còn là đồng nhất bối."Trường ầu tôn tự, không thể xằng bậy, ngươi có lẽ hay là bảo ta là kẻ điếc, gọi nàng La Nhị Muội, bằng không thì ta vô ích tôn đại, xuống dưới cũng không có cái kia mặt gặp người."

Ta nói cái này là ngươi cho ta hạ độc nguyên nhân?

Hần nói là, bọn hần cái này một chi cổ miếu, chú ý một cái ân oán rõ ràng, ân muốn báo thù muốn thanh, cuối cùng, Nhị muội là ta hại chết, hơn nữa uống mạng tại người Hần gia trong nha môn, sinh hồn cũng không đắc an bình. Cho nên hần phải báo, bằng không thì thực xin lỗi cái này huyết mạch tương liên sâu xa. Ta tức giận mà nở nụ cười, nói ngươi như thế bày nguy hiểm? La Nhị Muội là bởi vì ta mà chết sao, nàng là chết vào nhiều năm bệnh phổi, chết vào trường kỳ dinh dưỡng không đầy đủ, chết vào... Phúc mông nguyên nhân, là nàng đem người gia ngây thơ rớt tiểu cô nương cho chú chết... rồi, còn luyện chế thành tiểu quỷ, cung cấp nàng thù này người sai sử, mà ngươi đường muội từ một nhà bị kịch, chính yếu nhất còn là vì con lừa lùn mê huyền, cho ngươi cái kia đường cháu trai gặp lao ngục tai ương.

Đây hết thầy, đầu có chuyện gì liên quan tới ta? Ta chỉ là may mắn gặp dịp mà thôi, làm ác không cần bị trừng phạt?

La kẻ điếc không điếc, hần nghe được rành mạch, trên thực tế trong lòng của hần cũng rất rõ ràng, nhưng là hần y nguyên chấp nhất về phía ta rơi xuống cam cô, sự tình không hỏi nguyên do, chỉ nói thù hận. Cùng La Nhị Muội đồng dạng, tại hần loại người này trong nội tâm, hận có lẽ là chèo chống hần sống sót lớn nhất động lực a! Tại sao vậy chứ? Cô độc tự phảng phất trong tay bọn họ lợi khí, nhưng mà nghèo khổ nhưng lại ma chú, trong xã hội hiện đại cái này đường cổ người địa vị cũng không cao, quá lâu bình thân thời gian, lại để cho trong lòng của hần áp lực, nhìn không được tìm một người phát tiết khẩu.

Hần không nói gì rồi, ánh mắt nhìn hướng về phía xa xa chờ đợi Mã Hải Ba bọn người, giật mình hỏi chúng ta là không phải đi tiêu diệt con lừa lùn rồi?

Ta nói là, ngươi buổi trưa không phải đã biết đến sao? Làm gì hỏi lại một lần. Những cái thứ này, tại núi xanh giới hoành hành ngang ngược, chạy tới tháo chạy, hơn nửa năm thời gian rõ ràng giết ba người, không tiêu diệt, chung quanh hương thân có thể qua ngày tốt lành sao? Hần thờ dài một hơi, nói ngươi cho rằng bắt bọn nó tiêu diệt quê nhà người là có thể an tâm? Ngươi biết con lừa lùn là cái gì địa vị không có? Ta lắc đầu, nói không biết.

La kẻ điếc hỏi ta, có biết hay không Dạ Lang quốc.

Ta nói biết rõ, tự cao tự đại nha, sử ký bên trong có ghi lại, nói Hần Vũ đế phái người đi vì tìm kiếm đi thông Ấn Độ thông đạo, từng khiến sứ giả đến Văn Nam điện quốc. Trong lúc, điện vương hỏi hần sử nói Hần triều cùng điện quốc ai muốn lớn một chút? Về sau hần sử dọc đường Dạ Lang, Dạ Lang quốc quân cũng đưa ra đồng dạng vấn đề. Mãi cho đến về sau còn diễn sinh thành một cái thành ngữ, có là éch ngồi đáy giếng ý tứ.

Hần lắc đầu, thờ dài, nói ngươi thực nhận thức làm một người đồng đến Hồ Quảng, tây và kiềm điện, bắc chống đỡ sông ngạc, nam đạt Đông Nam Á, địa quảng mấy ngàn dặm quốc gia, thật sự chống đỡ không được một cái Tây Hần triều? Hần nói được rất nghiêm túc, một nói chuyện, hoàn toàn không có một người nào, không có một cái nào hồi hương lão nông bộ dáng, ngược lại tượng một cái học đường phía trên giáo sư.

Ta kinh ngạc, nói Dạ Lang có lợi hại như vậy?

Hần lắc đầu cười khổ, nói người trẻ tuổi, muốn nhiều học tập, không cần phải người khác nói cái gì chính là cái gì. Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, Dạ Lang nhất thịnh thời điểm, quanh năm có được tinh binh hơn thập vạn. Dạ Lang vốn tên là gọi là "A lã", "A lã" tức hát tụng, là ở tế tự hoạt động trung dùng nửa đọc diễn cảm nửa vịnh xướng hình thức, tuyên đọc thị tộc minh ước."Dạ Lang quốc" thực hành loại này "A lã chế", tạo thành một cái dùng kinh tế cùng văn hóa vì ràng buộc không lờ xã hội tổ chức, cả "Dạ Lang quốc" chính là do tất cả lớn nhỏ "A lã" tạo thành. Mà Miêu Cương vu cô chỉ thuật, cũng là tự Tây Hần khởi Dạ Lang quốc lưu truyền tới nay.

Ta khó hiểu, hỏi dẫn ra những này Trần hạt kê nát mặt rõ sự tình làm gì vậy?

Hần nói ta muốn nói Dạ Lang quốc bị hủy bởi Ái nhân quốc họa, ngươi có thể hay không giật mình? Ta cười to, nói làm sao có thể? Thân thể của ta vì thế mà người trong, sách chưa từng nhiều đọc, nhưng là cũng biết Dạ Lang quốc cùng phía nam tiểu quốc phát sinh tranh đấu, lại không phục theo Hần

triều ra mặt điều giải. Hán triều tân nhiệm Tể tướng Kha quận trưởng Trần Lập liền xâm nhập Dạ Lang nội địa, quyết đoán mà chém giết Dạ Lang mặt đại quốc vương, tiện đà bình định hán thần thuộc và phụ thuộc bộ lạc phản loạn, cuối cùng nhất diệt vong. Nơi nào đến Ải nhân quốc? Ở đâu...

Ta vừa nói nói xong, tựa không nói gì thêm

Phía nam tiểu quốc...

Một cái nhỏ nhỏ quận trưởng, là có thể xâm nhập một cái dẫn giáp chi sĩ hơn mười vạn quốc gia thù phủ, chém giết quốc quân, diệt hán quốc? Đây chính là Tây Hán những năm cuối, không phải Vũ Đế đỉnh phong thời kì, chuyện này lại nói tiếp thật sự quá giả! Như vậy, Dạ Lang cái kia hơn mười vạn tinh nhuệ làm gì vậy đi? Ải nhân quốc, là con lừa lừa thành lập quốc gia sao? Lịch sử mây khói, bao phủ đại bộ phận sự thật chân tướng, hậu nhân chỉ có thể theo văn tự ghi lại cùng có chút không phai mờ dấu vết bên trong, đi tìm kiếm mất đi tin tức.

La kẻ điếc cười cười, không có nói cái gì nữa. Ta hỏi làm sao người biết những này? Hán cũng không có trả lời.

Con lừa lừa rốt cuộc là vật gì, cái này một cái nghi vấn mười hai pháp môn trung đã có ghi lại, nói là thâm sơn chướng khí trung sinh ra đời đã quái tình linh, là chạy nhân linh lưỡng giới sinh vật. Ta trước kia đề cập qua, mười hai pháp môn trung có rất nhiều ngu dân đầu bút lông, ngoại trừ đại lượng hữu dụng tin tức, cũng sẽ trộn lẫn rất nhiều hư vô mờ mịt truyền thuyết, cùng loại với lão Trang « tiêu dao du » hoặc thượng cổ kỳ thư « Sơn Hải kinh », bản chưa đầy vì tín. Nhưng mà la kẻ điếc lần này kết hợp lịch sử giải thích, lại để cho ta lòng nghi ngờ.

Chẳng lẽ thực sự chuyện lạ?

Ta nói ta tại ngàn năm dưới cây cổ thụ mặt động rộng rãi từ ở phía trong, phát hiện một cái cùng loại tế đàn mấy cái gì đó, đó là một cái bàn, trên mặt phóng có bốn khóa tìm người (nhưng thật ra là tất cả bộ vị nội tạng), đây là vật gì? La kẻ điếc hỏi Long Lão Lan có hay không cho ta nói qua một loại gọi là Đại Hắc Thiên Ma vương triệu hoán Hắc Vu thuật? Ta lắc đầu nói không biết, vật này là cái gì? Hán nói đây là một loại rất lợi hại Hắc Vu thuật, đoán chắc người chết ngày sinh tháng đẻ cùng tử kỳ, sau đó giết mười một người, phân biệt lấy ngũ tạng, tứ chi, dương vật cùng với cuối cùng đầu lâu, chính xác đến lúc đó khắc, sau đó dung nhập có tà tính trong viên đá, triệu hồi ra một cái Đại Hắc Thiên đi ra.

Ta hỏi Đại Hắc Thiên là cái gì? Những điều này đều là cái kia con lừa lừa làm, chúng hiểu cái này Hắc Vu thuật?

Giảng lâu như vậy, la kẻ điếc bờ môi khô ráo, liếm liếm, không để ý tới ta kháng nghị, lại từ trong lòng ngực làm chút ít phơi khô thuốc lá cây cỏ, cài đặt nhồi vào, tìm căn bản diêm đốt, lạch bạch lạch bạch hít vài hơi, sau đó hỏi ta, giữa trưa hán ở dưới cam cổ, không dùng để cho ta độc dậy thì vong, có phải là bởi vì ta bà ngoại cho ta gieo xuống kim tâm cổ, khởi tác dụng? Nhưng là, vì cái gì hán không có cảm nhận được một tia kim tâm cổ lực lượng?

Ta không có trả lời, cảm giác trước mặt người này, tâm tình của hán có chút quỷ dị.

Lỗ tai của hán đột nhiên trở nên rất hồng, con mắt lóe sáng, rút thuốc lá rời nhỏ ra mây mù, lượn lờ mà biến hóa lấy hình tượng, giống như tại phác họa lấy cái gì đó. Lòng ta nhảy dựng, trước ngực hộc mớ bài bay ra một cỗ khí lưu. Lập tức, Đóa Đóa đã muốn phiêu tại la kẻ điếc sau lưng, trong mắt bao hàm lấy nước mắt, nhưng vẫn là chậm rãi ghé vào trên đầu của hán.

La kẻ điếc nhướng mày, nói hán đường mọi từ đường tiểu quỷ, bây giờ đang ở giúp ta?

Ta biết rõ hán xem xảy ra điều gì, nhưng chưa nói, chỉ là hỏi hán hiện tại muốn làm gì? Lại muốn hạ độc? Hán hắc hắc cười, nói hán la kẻ điếc cả đời này, am hiểu nhất không phải những này được cổ, mà là linh cổ. Nghe nói qua đỉnh cổ không có, đây là dùng một cây rỉ sắt đỉnh sắt ngày đêm cung phụng tượng thần trước kia, gặp sơ mười năm không ăn nước mỡ, mỗi năm ăn chay, niệm hai mươi năm kinh đối lấy, lại tên "Hai mươi hai thời gian buổi trưa mất hồn đỉnh". Ý niệm một đạt, đỉnh sắt tự nhập vào cơ thể, qua cốc đạo, chui vào ruột non, ngũ tạng lục phủ du lãm lượt, cuối cùng theo trong hai mất nhập vào cơ thể ra, cuối cùng hai mươi hai ngày, cuối cùng nhất tử vong.

Ta kinh hãi, thứ này, sao mà độc cùng. Đang muốn đứng lên, chỉ thấy hán hét lớn một tiếng, viết "Độ", ta dưới mộng đít mặt ghé, đột nhiên một hồi run run, tựa hồ có một loại bén nhọn vật, liền từ một chỗ trực tiếp đánh vào trong cơ thể của ta.

Ta quát to một tiếng, sau này té ngã mà đi.

Mà Đóa Đóa, tắc chính là trước tiên hướng la kẻ điếc phản gáy táp tới, tiểu gia hòa giờ phút này ngược lại một ngụm răng nanh.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Trung ngưỡng miêu cổ nhất mạch

Ta ngửa ra sau té ngã, đầu nặng nề mà đập đầu xuống đất cục đá, cái ót đau nhức.

La kẻ điếc đứng lên, tay ra sức mà sau này vung đi. Quý Hồn thứ này, nếu không tác dụng tại ngoại vật, người bình thường là nhìn không ra. Nhưng là đương làm Đóa Đóa hung hăng cắn được la kẻ điếc trên cổ lúc, chẳng những là hấn, ngay hơn mười thước bên ngoài Mã Hải Ba bọn hấn, phỏng chừng đều có thể nhìn rõ ràng. La kẻ điếc cũng là có chút ít bồn sự, trong miệng lớn tiếng lảm bảm lấy mồm lời nói, đây là chú, Khu Quý chú hấn và La Nhị Muội nhất mạch tương thừa, tự nhiên cũng hiểu biết một ít pháp môn. Đóa Đóa bị hấn tự tay một trào, ghim chặt bàn tay nhỏ bé, sau đó lại bị trì chú, thống khổ mà ra sức giãy dụa, rõ ràng hô lên anh anh tiếng khóc đến.

Phía trước ta nói qua, Quý Hồn không tiếng động dẫn, không phát ra được thanh âm nào, trừ phi cực độ thống khổ, dùng linh hồn tại chiến lật.

Cái này tiếng khóc, từng cái âm tiết đều đập nện tại trong lòng của ta, để cho ta tan nát cõi lòng gay gắt. Tuy nhiên cảm giác được trong cơ thể có một căn nóng rực bén nhọn vật cứng tại chạy, xé mở cơ thể, để cho ta mỗi một căn thần kinh, đi hướng trong đại não, đều là đau đớn, làm cho người ta muốn lập tức bất tỉnh đi thống khổ. Nhưng ta còn là cần rằng bỏ lên, thoáng cái tự vọt tới la kẻ điếc trước người, một cái đại tát tại, tự phiên đến hấn khổ gãy hắc hoàng trên mặt.

“Ba~!” Một tiếng này giòn vang, đem bà la kẻ điếc trực tiếp phiên ngã xuống đất.

Xem ra, đối với cái này cái ở vào gần đất xa trời lão gia này, vật lý công kích xa xa sâu vô cùng thần bí vu cổ chi đầu. Vì để cho Đóa Đóa tranh thủ thời gian thoát ly tay hấn, ta cũng vậy bất chấp khi dễ lão nhân gia tiếng xấu cùng thể diện, tiến lên chính là một trận con rùa quyền, một châu loạn đá, rốt cục, Đóa Đóa thoát ly ma trào của hấn, kinh hồn, phút chốc chui vào ngực ta trước hộc một bài trung. Cùng lúc đó, thân thể của ta hậu vài mét truyền đến Mã Hải Ba bọn người tiếng gọi âm ỉ.

La kẻ điếc bị ta áp trên mặt đất, miệng đều bị rút sung lên, hốc mắt từ nơi một mảnh máu ứ đọng, thấy ta sau này nhìn lại, trong miệng hô to, nói toạc, cái đình phá, sinh hồn mờ, bảy mươi hai lộ thần tiên gia gia nãi nãi, lại để cho hấn chết a! Từ... Ta đột nhiên cảm giác trong cơ thể một hồi nổ vang, toàn thân đau nhức, từ trong ra ngoài đau nhức, tại trong đầu nổ tung, oanh ta rốt cuộc bù không được rồi, sau này một đảo đi, cảm giác tất cả cảm giác đau cũng không có theo cột sống, trên lên truyền, mà là lập tức tập trung đến tề hạ ba thốn đan điền vị trí.

Cái gì là dưới đan điền? Tầng tinh chỗ vậy. Ngũ tạng lục phủ gốc rễ, tánh mạng du quan địa phương.

Oanh thoáng một tý, ta cảm giác một cái không lồ ý chí ngay nhận được trong óc của ta.

Sau đó ta nghe được la kẻ điếc mất hồn một tiếng la lên: “Người... Người rõ ràng, lại là hán cổ vương Lạc Thập Bát...”

Hắc Âm lập tức mang tất cả ý thức của ta, ta đau nhức, cho nên thế giới trở tối, ngã xuống, cả bầu trời khôi phục bình tĩnh.

Sinh, hoặc là tử, kỳ thật xa xa so trong tưởng tượng càng tàn khốc.

Đương nhiên, cũng càng đơn giản.

Ta lần nữa khôi phục ý thức thời điểm, như cũ là tại trong bệnh viện.

Ta đệ nhất ý thức là ở tự giễu: đếm một chút, ta hiện nửa năm ngược lại chạy nhiều lần bệnh viện. Trước mắt ta là một đầu tóc nâu trắng, đây là ta mẫu thân, một cái hơn năm mươi tuổi lão nhân. Nàng cả ngày làm việc tay chân, gió thổi vũ xối, cho nên có vẻ so bạn cùng lứa tuổi đặc biệt già nua. Nàng ngồi ở trên ghế, ghé vào giường của ta đầu, ngủ được rất thuộc, còn phát ra rất nhỏ tiếng lảm bảm. Trong nội tâm của ta đau xót, vươn tay muốn đi đập mẫu thân, nàng cảm thấy, tỉnh lại, thật cao hứng, hỏi ta cảm giác khỏe chưa?

Ta nói khá tốt, hiện tại một chút rồi? Nàng bảo hôm nay đều là số 17.

Mẫu thân nàng thói quen mà nói Nông lịch, như vậy thì ra là tháng 1 ngày 24, trời ạ, ta trọn vẹn hôn mê ba ngày! Ta sống bỗng nhúc nhích tay chân, cảm giác không có gì chướng ngại, tự hỏi là chuyện gì xảy ra? Mẫu thân của ta nói cho ta biết, nàng là ba ngày trước buổi sáng nhận được điện thoại, nói ta vào bệnh viện, sau đó là lần trước đến nhà của chúng ta chính là cái kia tuổi trẻ cảnh quan tiếp nàng đến bệnh viện. Cảnh quan nói ta là trợ giúp nhà nước đi phá án tử, kết quả bị côn trùng cắn bị thương, sau đó ở viện. mấy ngày qua thật nhiều người xem ta, trong phòng bệnh lẵng hoa, quả cái giỏ bày đầy, còn có lãnh đạo cho nàng một vạn đồng tiền tiền thưởng, tiền chữa trị cũng có thể chi trả...

“Thầy thuốc đã kiểm tra rồi, nói là người quá mức mệt mỏi... Về phần người bị nhiều chân trùng cắn, lại không có bị thương trúng độc, hấn cũng không rõ ràng lắm trong huyện điều kiện quá kém, muốn hay không đi thành phố mặt kiểm tra thoáng một tý?”

Ta hỏi bọn hấn có người ở bên ngoài sao? Mẫu thân của ta cười, nói tạm thời không có, bất quá mấy ngày nay ngược lại có một điện nước đầy đủ muối tề mỗi ngày đến xem ta, còn có thể cùng nàng trò chuyện rất lâu thiên, hỏi có phải là bạn gái của ta? Ta nghĩ thăm mẫu thân của ta nói cái này xinh đẹp muối tề chẳng lẽ là Hoàng Phi? Mẫu thân của ta cười, nếp nhăn trên mặt đều giãn ra rất nhiều. Nhìn qua sắc trời bên ngoài, đoán chừng là hơn bốn giờ chiều chung, ta nghẹn nước tiểu khó chịu, đây là một mình phòng bệnh, dẫn độc lập buồng vệ sinh, vì vậy ta xuống giường, chân chạm đất có chút chân mềm, mẫu thân của ta muốn tới vịn, ta không cho, chính mình đi trong nhà vệ sinh, ngon lành là thả một trận nước, sau đó sờ lên trước ngực hộc một bài, cảm thấy Đóa Đóa.

Tiểu nha đầu yên tĩnh mà ở bên trong dần ra.

Ta lại cảm thụ thoáng một tý thân thể, không việc gì, không có cái gọi là cái đình cổ boi tháo chạy, ngược lại có lực lượng vô cùng cuộn cuộn mà đến, tinh lực mười phần, làm cho người ta hận không thể đi ra ngoài chạy vài vòng.

Đây là tại sao vậy chứ?

Ta giặt xong tay, bên ngoài có người thanh âm, ầm ầm. Ta đẩy cửa ra, trông thấy Mã Hải Ba cùng Dương Vũ, Mã Hải Ba hân cao hứng nói tới sớm không bằng tới xảo, vừa thứ nhất, người tự tình, chớ không phải là chứng kiến hân lão Mã đến rồi? Chúng ta hàn huyên một hồi, mẫu thân của ta thấy chúng ta có chuyện cần, lấy cốc nước đi ra ngoài rồi, chúng ta ngồi trở lại trước giường. Mã Hải Ba vỗ bả vai ta, nói hảo tiểu tử, lúc ấy dọa hồng bọn họ, lập tức tiến lên đem bả la kẻ điếc cho còng tay bắt đầu đứng dậy, bọn hân cũng sợ hãi lão đầu nhi hạ độc, đem hân trực tiếp đập chổng mặt.

Ta hỏi đến tiếp sau sự tình, Mã Hải Ba nói tuy nhiên chuyện này rất ly kỳ, nhưng là có nhiều như vậy con lừa lùn thì thế tại, còn có nhiều như vậy người chứng kiến, trên mặt lãnh đạo cũng tin, người trong cuộc cũng đã chết, cho nên án kiện thì đã xong. Hôm trước, bọn hân lại đi một chuyến hậu đình nhai tử, muốn đem tất cả thi thể thu thập trở về, nhưng mà, con lừa lùn thì thế lặng yên vô tung rồi, chỉ có Hồ Du Nhiên thi thể, đầu thân chia lìa (là ta làm), nhưng lại bị trùng ăn chuột cắn, qua loa liệm xong về sau, theo thanh mộng xã tổ chức nhân thủ, đem bả cái kia hang khẩu thể một đạo tường gạch cho chôn, lấp, bịt.

Trong huyện đang tại kết án, sau đó chuẩn bị mấy ngày nữa tổ chức mấy vị hi sinh liệt sĩ lễ truy điệu.

Ta nghe được con lừa lùn thi thể không hiểu biến mất, trong nội tâm một hồi kịch động.

Là có còn sót lại con lừa lùn thu thập, có lẽ hay là biến hóa vì linh thể tiêu tán rồi? Hay hoặc là...

Nói những này, Mã Hải Ba lại nhắc tới đặc biệt chiêu mộ chuyện của ta, ta lần nữa từ chối nhã nhận. Hân thờ dài, nói anh tài không thể vì hân sở dụng, nhân sinh cuộc sống chi chuyện ăn năn cùng. Ta cười nói nói káo, vì bọn hân ta mấy lần trải qua nguy hiểm, lúc này đây mạng nhỏ đều cho đáp lên. Hân nói sự tình không có, còn có 2 chuyện, cái kia là kẻ điếc, hân tuy nhiên bị bắt lại, nhưng là thể cốt lại không được, mấy ngày nay có vẻ bệnh, nhanh treo rồi bộ dạng. Thấy thuốc kiểm tra, nói là nội tạng bị thương ngày đó các người đánh một trận, có khả năng..

Ta rất phiền muộn, nói không phải đâu, chẳng lẽ lại các người muốn cáo ta có ý định đã thương người?

Mã Hải Ba nói cho cùng đây là có chuyện gì, tối thiểu ta muốn nói cho hân biết ah. Ta nói lão đầu tử này sắp treo rồi, nguyên nhân chủ yếu, là bởi vì hân đối với ta hạ độc không được, sau đó lọt vào cấn trả rồi, cụ thể, ta cũng vậy nói không rõ ràng, rất nhiều thứ ta cũng vô pháp giải thích. Mã Hải Ba nói lên mặt có ý tứ là để cho ta cùng là kẻ điếc thấy một mặt, lại để cho chính hân giải thích không liên quan gì tới ta. Ta gật đầu, nói có thể, an bài thời gian ta gặp hân một lần.

Nói xong cái này, Mã Hải Ba cầm lấy tay của ta, xem ta ngực hộc biển gổ, thấp giọng hỏi ta:”Ngày đó, theo người trong ngực bay ra, lại trốn đi vào tiểu cô nương kia, là vật gì?”

Hân nói lời này, về mặt khăn trương cùng hưng phấn, bên cạnh Dương Vũ cũng mở to mắt, quan sát nét mặt của ta.

Ta chỉ biết người này thấy được Đóa Đóa, cũng không thừa nhận, chỉ nói là một loại pháp thuật. Mã Hải Ba nói không đúng, tiểu cô nương kia từ hân bá kiến, là Hoàng lão rằng con gái, Hoàng Phi đường muội tử, hân nhận thức, không có khả năng nhìn lầm.

Ta trầm mặc, giống như cười mà không phải cười mà nhìn xem hân.

Bị ánh mắt của ta chăm chăm đặc sợ hãi, Mã Hải Ba mặt trở nên có chút cứng ngắc lại, lấp bắp mà nói có đúng hay không có cái gì kiêng kị?

Ta cười lạnh, nói biết rõ phạm vào kiêng kị còn hỏi? Hân không nói, một lát sau, nói đều là bằng hữu, không cần phải a, cùng lắm thì vấn đề này chôn ở trong bụng, cùng với đều không nói ra đến. Ta nói lời này của người ta có thể coi như cái rắm sao, Đông Quan Âu Dương cảnh quan là làm sao biết ta hay sao? Mã Hải Ba nói lúc này không biết, ngay Hoàng Phi đều không nói cho. Ta xem hướng Dương Vũ, hân cũng liền bẻ bọn thế thể.

Ta thờ dài, nói những chuyện này ta không phải buộc hân đám bọn họ, chỉ là trên thế giới này, có sự tình biết được càng ít, tự càng an toàn. Ta cũng là vì bọn hân tốt, bọn hân liên tục gạt đầu, nói là. Ta nói ngày đó nhìn qua người, cũng giúp ta không chế thoát một tý ý, Mã Hải Ba nói không có đặc vấn đề, bao trên người hân.

Nói những này, Mã Hải Ba nói vật của ta muốn, hai người bọn họ cũng đã chuẩn bị xong, lúc nào đi lấy cũng có thể.

Ta nói tốt, ta biết rồi.

Vào lúc ban đêm Mã Hải Ba lại tới nữa bệnh viện, dẫn theo một túi du lịch mấy cái gì đó, ta kiểm tra một chút, đều là ta danh sách thượng mấy cái gì đó, bởi vì lo lắng không đủ, đều bị song phần tài liệu. Ta hướng hân tỏ vẻ cảm tạ. Ngày hôm sau ta liền cho ra viện, lại để cho mẫu thân của ta mang thứ đó trước mang về nhà, mà ta thì tại Mã Hải Ba dưới sự dẫn dắt đi gặp la kẻ điếc.

Lại một lần nữa nhìn thấy hân, cảm giác cái lão nhân này cả người tinh thần đều suy sụp xuống dưới, vừa già lại bần, nhìn thấy ta, mừng ta là phản đồ, Miêu gia người sự tình Miêu gia người giải quyết, tìm người Hán làm chuyện gì? Mã Hải Ba ở một bên xen vào, nói hân chính là Miêu tộc, là Trung Quốc lớn thứ tư dân tộc thiểu số, hiện tại toàn dân tộc đại dung hợp, như thế nào còn giằng những này lão Hoàng lịch? La kẻ điếc trừng mắt liếc hân một cái, không có lại mắng.

Ta ngồi xuống, tâm bình khí hòa mà nói với hân: trên thế giới này luôn có một trật tự, người làm ác, muốn bị phạt.

Hân gất gao chăm chăm vào ta, nói:”Người một cái cầu viết trẻ con nhi, không thể tưởng được lai lịch như thế sâu, Long Lão Lan đảo thật là giỏi tính

toán. Ta xem như bại. Ta lần này đã bị đình cổ cản trở, sống không được vài ngày, mệnh không lâu đã. Nhị muội trông tại tay ngươi, ta trông tại tay ngươi, bắt quả ngươi không cần phải đắc ý, ngươi đừng tưởng rằng chúng ta trung ngưỡng miếu cổ nhất mạch cứ như vậy tiêu vong rồi, ngươi chờ, tổng hội có một trung ngưỡng vu cổ truyền nhân đến tìm tới ngươi, với ngươi cái này Đôn trại Miếu trại di mạch, đến một hồi công bình đầu cổ, cho ngươi thân bại danh liệt, ha ha...”

Hắn mắt tâm điên giống nhau càn rỡ cười to, mà một chỉ là trong ánh mắt, lộ ra quỷ dị bạch sắc quang mang.

Ta chẳng muốn nghe hắn nói cái này ngoan thoại, nhìn xuống một bên Mã Hải Ba, hắn hiểu được ý thức của ta, giờ ngón tay cái lên tỏ vẻ không có vấn đề rồi, ta đứng lên, nói với hắn:”Ta biết rõ ngươi đem hi vọng ký thác vào Vương Vạn Thanh cái này tiểu đào phạm trên người, bắt quả ta cho ngươi biết, không để cho ta gặp được hắn, cái này hại chết Đóa Đóa gia hỏa nếu là bị ta bắt được, tất nhiên đương làm đem ra công lý, cho các ngươi trung ngưỡng nhất mạch tuyệt hậu. Được rồi, ngươi cái này hay lại không rõ lão nhân, An Tâm đi chết đi, trong mắt ngươi hi vọng, không lâu về sau sẽ xuống cùng ngươi!”

Mã Hải Ba đi theo ta đi, thẳng coi như không có nghe được câu này.

Mọi việc đã xong, ta về tới ở nông thôn trong nhà. Cách đại niên sơ bốn cũng không có mấy ngày, có rất nhiều chuyện muốn làm, ta không thể không nắm chặt thời gian. Sắp tới lễ mừng năm mới, tại ngoại địa đến trường, công tác người trẻ tuổi cũng ào ào về nhà đến, bằng hữu của ta nhiều, người đến người đi, trong nhà cũng không yên tĩnh. Ta Tam thúc tại trấn thôn phụ cận ở phía trong, hắn và ta tam thẩm từ muốn đi thành phố mặt cùng nữ nhi của hắn lễ mừng năm mới, ta liền cho nói với hắn một chút, đem bà cái chìa khóa cho ta, vì vậy ta trực tiếp đi nhà hắn ngốc xuống.

2007 năm Nông lịch tháng chạp, ta đều ở một cái nông thôn trong nhà gỗ mặt vượt qua.

Tại ý nghĩ của ta ở bên trong, Đóa Đóa qua một tháng nữa, là có thể tìm về trí nhớ, trở nên càng ngày càng thông minh rồi, mà ta, là lần này nỗ lực.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Tết âm lịch song hùng hội

Hồn này trở về! Phương đông không thể thác chút ít.

Người cao ngan nhận, duy hồn là tác chút ít.

Chiêu hồn một chuyện, tại Trung Quốc khởi nguyên rất sớm, ngược dòng một mực có thể đến Chu triều thời kì. Trung Quốc cổ đại không có đời trước, đời sau quan niệm, cũng không có Thiên đường, địa ngục quan niệm, chỉ có linh hồn bất tử cùng thần quỷ quan niệm. Trung Quốc cổ đại theo lời u đồ, cùng địa ngục tính chất bản không giống nhau, u đồ chỉ dưới mặt đất không gian thế giới, mà địa ngục tác chính là là linh hồn tiếp nhận Thâm Phán, xử phạt cũng chuyển thế một lần nữa sung quân địa phương.

Chỉ là về sau Phật giáo truyền vào Trung thổ, địa ngục Thiên cung loại này có hiện thực hình chiếu cụ giống như thuyết pháp, mới dần dần lưu truyền ra đến.

Tại Trung Quốc cổ đại triết học cùng thế giới quan ở bên trong, cho rằng người sinh ra mà có linh hồn, sau khi chết linh hồn bất diệt, mà là thoát ly thân thể mà độc lập tồn tại, về phần quy nơi, mọi người xôn xao. Ngoài ra, không chỉ có người có linh hồn, mặt khác vật tự nhiên cũng có, ví dụ như núi có sơn thần, nước có thủy thần, thế giới tất cả vật, ai cũng như thế. Đa thần giáo là nguyên thủy tôn giáo một cái đặc điểm, nhưng là cũng không có rất tốt lực ngưng tụ, cho nên về sau lưu hành hậu thế tôn giáo, phần lớn đều là chỉ một chúa tể, cho rằng trên thế giới hữu thần, nhưng có mà lại chỉ có một vị.

Trên mặt những tôn giáo sự tình, tạm thời không đề cập tới, nói nói cho Đóa Đóa triệu hồi địa hồn một chuyện.

Đóa Đóa chết đi đã có một hai năm quang cảnh, thiên hồn tiêu tán hầu như không còn, nhân hồn tại ngực ta trước hộc mộc bài trung ân cần săn sóc, chỉ có địa hồn, du ly ở thế gian. Ta không biết giải thích thế nào địa hồn rốt cuộc là cái thứ gì, nó là một đoạn trí nhớ, là một loại học thức, là một loại tiêu chí Đóa Đóa tồn tại hậu thế gian trọng yếu chỗ, có hắn, Đóa Đóa là có thể tránh đi mỗi tháng sơ mười năm gió lạnh rửa, không nên dùng mượn nhờ ngoại lực, là có thể mình tu hành, thu hoạch bình tĩnh, tu luyện lâu ngày, thậm chí có thể miệng phun chân ngôn, hành tẩu ở dưới ánh mặt trời, mà không sợ hãi, thoảng như đất liền thần tiên.

Đương nhiên, những này đều cần cơ duyên.

Địa hồn triệu hồi nói đơn giản cũng đơn giản, chỉ cần tại nàng sinh tế hoặc là Thất Nguyệt mười lăm trong đêm, đem địa hồn cùng hiện tại linh thể hỗn tạp cùng một chỗ, có thể; nhưng mà nói phức tạp, kỳ thật cũng phức tạp chi tế, quang chuẩn bị tài liệu đều muốn hơn bốn mươi chủng, kể cả mười năm

hoàn hồn thảo, phục linh, dương kim hoa, cây diên hồ sách, thuốc đắng, Thường Sơn, nha đản tử, cây ích mẫu, ô đầu, xuyên khung, đương quy đợi hơn mười vị thuốc Đông y thảo, cá gan, hải mã, con rết chân, hồ phách, ban mẫu, nguyên thanh, mã gan, đế nhũ, gao tiên đợi vật lẫn lộn, chu sa phèn chua ($KAl(SO_4)_2$) thủy ngân đám khoáng vật, cùng với Đóa Đóa khi còn sống rang sữa một khóa...

Những vật này đều cần chọn kỹ lựa khéo, ta cần theo như tỉ lệ, đúng hạn thần, theo như hòa hầu đem luộc nấu, thẳng đến cuối cùng, luyện chế thành một hoàn cừu chuyển hoàn hồn đan.

Luyện chế sau khi thành công, đại niên sơ bốn ngày đó trong đêm, ta liền cần tại nòng trước kia gia phụ cận, khai mở đàn cách làm, chiêu hồn.

Ta vạn phần không nghĩ tới, ta đây cái đọc sách lúc hóa học đều thất bại gia hỏa, có một ngày lại để cho trà trộn vào luyện đan nghề. Cũng may có pháp môn, ta cũng chỉ có kiên trì thượng, nồi sắt không ổn định, dễ dàng cùng bên trong được vật phát sinh biến hóa, ta cố ý đi mua một cái đại inox cái nồi, ăn ở đều ở ta Tam thúc trong nhà, trước thiếu rồi vài bát tô nước sôi phỏng mát, sau đó ăn lấy pháp môn bên trong thứ tự, theo thứ tự đem những này được vật bỏ vào, dùng nước đun sôi để nguội dày vò, trước dùng võ hỏa nấu phí, một bát tô, ta châm nước, khắp bồi thuốc tài bất quá một ngón tay, lược phi về sau, lửa nhỏ ba ngày không gián đoạn, lần lượt tăng thêm các loại tài liệu, ngày thứ tư, ta đem bà chuyển đi mấy lần, vừa đảo lên mười năm hoàn hồn thảo cất toái băm nát, càng làm Đóa Đóa khi còn sống rang sữa cho mài thành phần, cùng nhiều loại khoáng vật cùng một chỗ để vào trong nồi dày vò.

Như thế lại là ba ngày.

Những ngày này trong cuộc sống, Đóa Đóa một mực cùng ta, được phép trong phòng bếp quá nóng, nòng tựa hồ cũng không thích cái chỗ này, bất quá nòng cũng là nghe lời, không có việc gì thường xuyên giúp ta lau mồ hôi, đầm lưng. Ta nhàn rồi không có việc gì, một là đọc sách, hai là cùng nòng chơi, thời gian cực nhanh. Ta Tam thúc gia hàng xóm nuôi một đầu chó đất, từ ta chuyển vào đến khởi tựu lưng trông gọi bầy, đáng ghét đặc vô cùng. Có một ngày buổi tối Đóa Đóa chạy ra đi hù dọa hấn một hồi, từ nay về sau con chó kia không còn có kêu lên, ta ban ngày đi ra ngoài lúc, rất xa không dám tới, nhưng là hướng về phía ta vẫy đuôi ba.

Như thế tổng cộng nấu tám ngày, trong nồi thiệt nhiều cần được lực bị lược thấu, cho ta mò đi ra, lại tăng thêm mặt khác, đến ngày thứ tám trong đêm, ta đem bà tất cả cần thanh tận về sau, nhận được rồi một khối lớn tượng lên men bột mì đen sì sì, rất dính, nửa thể rắn, khoảng chừng 2 cân nhiều. Ta lấy ra, đem bà cái nồi rửa sạch, xoa hết, sau đó phóng hạt vùng đem bà cái nồi kích hương, sẽ đem cái này đen sì sì phóng tới cái nồi bên trong trở mình xào. Cái này cũng kì quái, vừa mới bắt đầu một đại đồng, trở mình xào nửa giờ, rõ ràng chỉ có nắm tay quả đầm lớn như vậy, hun hương xông vào mũi. Ta dừng lại hướng lò bên trong thêm củi, đợi hấn hơi chút mát một điểm, tựu nắm bắt tới tay đi lên, tay dính dầu vùng một mực chà xát, một mực chà xát, vẫn về tròn, cuối cùng tìm được một cái nắm đầm lớn hắc đoàn, làm lạnh về sau, trở nên cứng rắn.

Cái này là cái gọi là cừu chuyển hoàn hồn đan.

Đan thành ngày, cũng không có sấm sét vang dội, thiên hiện dị tượng, tại ta nắm cái này nắm đầm lớn hoàn hồn đan sừng sờ thời điểm, có người đến gõ cửa, là ta hàng xóm gia tiểu hài tử, hỏi thúc thúc trong nhà làm cái gì, như thế nào thơm như vậy? Hấn kéo đi nước mũi, về mặt khao khát. Ta nói là xào hạt vùng, hấn muốn, ta đương nhiên không dám đem bà ngâm thủy ngân hạt vùng đưa cho hấn ăn, tốt trong phòng có chút chocolate, đem hấn lửa gạt bỏ đi. Ta đóng cửa lại, cẩn thận mà nhìn xem cái này khóa nhìn xem tượng tennis đồng dạng lớn nhỏ mấy cái gì đó, đen sì sì, trong nội tâm một ít ngọn nguồn đều không có, tựa như tham gia hết kỳ thi Đại Học, tổng cảm giác trong nội tâm vắng vẻ.

Loại này tâm tình để cho ta thập phần bất an, phải biết rằng ta kỳ thi Đại Học đúng vậy thi rớt rồi, hiện tại lại có, hấn là có kỳ quặc?

Hoặc là, có lẽ là ta lần đầu tiên làm, quá lo được lo mất đi à nha?

Ta nhịn không được như vậy an ủi mình, tháng giêng sơ bốn, đã không có mấy ngày, tên đã trên đây, ta không phát không được.

Ta tại Tam thúc trong nhà chờ đợi gần mười ngày, mỗi ngày dựa vào ăn mì ăn liền sống qua ngày, miệng đều nhặt ra cái đầu bòi nhĩ đến, đã đan thành, ta cũng không cần lại ở lại, thu thập một phen, cùng Đóa Đóa nói về nhà a? Nòng thật cao hứng, vỗ tay nhĩ trong phòng phi. Nòng là linh thể, thuộc tính âm, vốn tựu không thích đứng ở nóng bỏng trong hoàn cảnh, những ngày này ta mỗi ngày ngắm mình ở trong phòng bếp, mặt còn trùng lại đang ngủ đông, không có cái này Tiểu chút chút tại, ta lại vội vàng luyện đan, kỳ thật nòng có lẽ hay là rất tịch mịch.

Ta giữ cửa khóa kỹ, đi bộ hơn mười dặm, phản hồi Đại Đôn Tử trấn trong nhà.

Cửa ải cuối năm gần, cha mẹ kỳ thật bề bộn nhiều việc, ta một hồi gia, muốn giúp đỡ chiếu khán sinh ý, bán tranh tết câu đối pháo cùng với một ít hàng tết. Bọn hấn cũng không hỏi ta mỗi ngày đều đang làm gì đó, mẫu thân của ta biết rõ ta đã truyền thừa bà ngoại y bát, tự có một sự tình cần bề bộn, chỉ là ngẫu nhiên lải nhải, để cho ta tích đức làm việc thiện, không cần phải vọng khởi đấu tranh chi tâm.

Ta từng cái đáp ứng.

Tháng chạp hai mươi tám đuổi hạp chợ cuối năm (còn gọi là đuổi năm sân), bốn phương tám hướng thôn mọi người chen đến trên thị trấn đến, có chút náo nhiệt. Buổi trưa, sinh truân Lan Hiểu Đông (trước kia đề cập qua đặc cái kia đồng hương) qua tới nhà của ta bãi phóng, nói hấn tại Giang Thành tiệm ăn nhanh cũng bán đi ra ngoài rồi, chuẩn bị trở mình năm đi phía nam hồng núi, bán cái lớn một chút cửa hàng việc buôn bán, biết rõ ta ở nhà, tới hỏi ý kiến của ta. Ta nói tốt, chỗ đó kinh tế cách cục rất tốt, nhiều người thịnh vượng, làm một cái tiệm cơm, tóm lại là bồi không được. Hấn cũng bề bộn, nếm qua cơm trưa đã đi. Buổi chiều lúc, cha ta một cái bà con xa tới mua câu đối, cha mẹ đem bọn họ lưu lại ăn cơm chiều.

Cái này thân thích gọi là Lục Nguyên Sơn, hấn có con trai gọi là Lục Ngôn, được cho ta đường đệ.

Cái này đường đệ tại Nam Phương tỉnh Giang Thành làm công, ta lần trước đi Giang Thành còn chuẩn bị tìm hấn chơi ấy nhĩ, về sau không có điện thoại

nên thôi. Lục Nguyên Sơn ta hô hán gọi là Tam bá, hán còn có một nhĩ tử, so với ta lớn hơn ba tuổi, rất thông minh lợi hại một người, năm trước có lẽ hay là năm kia thời điểm, tham gia lao động phải đến Nam Thái Bình Dương thượng một cái đảo quốc, về sau tựu mất tích, hiện tại cũng còn không có tin tức, thật sự đáng tiếc.

Nhà bọn họ điều kiện không tốt lắm, ăn lúc ăn cơm tối, mẩu thân xào điểm măng tây thịt khô, nửa con gà cùng một nồi móng heo, sau đó trộn lẫn cái rau trộn gậy bên tai, theo trên quầy cầm hai chai thanh rượu, ta cái kia Tam bá rõ ràng một hơi ăn nửa nồi móng heo, rượu cũng uống nhiều quá, ôm cha ta thẳng khóc. Buổi tối là trở về không được, tựu lại để cho hán tại khách phòng nằm ngủ, Lục Ngôn theo ta ngủ.

Có người xa lạ tại, ta cũng không dám phóng Đóa Đóa đi ra, vì vậy cùng Lục Ngôn nói chuyện phiếm.

Hán là cái không thể nào yêu người nói chuyện, nhưng là mỗi tiếng nói cử động, đều rất có chừng mực. Nói về tại Giang Thành làm công kinh nghiệm, hán nói hán đi vào trong đó chủ yếu là vì tìm hán ca Lục Mặc (hán ca chính là tại Giang Thành đi ra ngoài). Đáng tiếc, ở nước ngoài rồi, rất khó khăn tìm, sinh tử không biết. Chúng ta hàn huyền một hồi, ta cảm thấy đặc hán người này không tệ, kiến thức, tính cách đều rất tốt, nếu có thể giới thiệu hán đi Đông Quan giúp đỡ A Căn, kỳ thật cũng rất tốt.

Đúng vậy ta vừa mới nhắc tới, hán lúc đầu nói không cần, hán bây giờ còn là muốn làm sao tìm được hán ca, miễn cho cha mẹ của hán nhớ thương.

Ngày hôm sau hán đã đi, ta lại có thật lâu đều không có gặp lại hán, vốn cũng chưa từng nhớ lại đến. Sở dĩ có ý nhắc tới, là vì ta không nghĩ tới, cái nhà này ở phía trong khốn cùng, tại phía xa Giang Thành làm công đường đệ, ngày sau rõ ràng trưởng thành là bề nghề một phương nhân vật phong vân, tác động bao nhiêu người tâm tư... Nhân sinh cuộc sống chỉ kỳ diệu, liền ở chỗ "Không thể tưởng được" ba chữ.

Đương nhiên, đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Tiếp cận cửa ải cuối năm, lễ mừng năm mới hào khí bắt đầu náo nhiệt lên, ta thường xuyên bị bằng hữu gọi đi uống rượu, một khối năm nhà nông tự nhưỡng rượu gạo, thường xuyên đem cả bàn mọi người rót trở mình, người khác đều gọi ta là thùng rượu. Ta không sao hãy theo tại cha mẹ bên người, hỗ trợ làm việc. Sinh ý bề bộn nhiều việc, mãi cho đến lễ mừng năm mới mới thanh nhàn vài ngày. Ta tuy nhiên về nhà, tại Đông Quan A Căn cùng mấy cái huynh đệ đều gọi điện thoại tới chúc tết, Cố lão bản cũng đánh cho, kỳ quái nhất chính là ta còn nhận được một cái đến từ nước Mỹ điện thoại, là cái kia gọi là Tuyết Thụy thiếu nữ, nàng nói tại nước Mỹ trị liệu con mắt, không có nói vài lời, tựu treo rồi.

Mã Hải Ba, Dương Vũ cùng Hoàng Phi bọn người gọi điện thoại cho ta chúc tết, để cho ta lật ra ngày tết thị trấn đến uống rượu Đại Đôn Từ trấn trên chân núi, độ cao so với mặt biển cao, cho nên gọi là hạ thị trấn Hoàng Phi gần đây không có việc gì tựu cho ta gọi thư tín tức, chê cười, tiết mục ngắn, chuyện nhà. Ta có thể mơ hồ suy đoán ra nàng đối với ta có một tí hảo cảm, trong nội tâm không hiểu có chút chờ mong cùng kích động.

Đương nhiên, ta cũng vậy rất ưa thích cùng mỹ nữ nói chuyện phiếm cảm giác.

Sơ bốn buổi sáng ta thừa lúc trung ba xe đến thị trấn, đi kể cả ta tiểu thúc ở bên trong mấy cái thân thích gia chúc tết, giữa trưa cơm vốn là tại ta tiểu thúc gia ăn, nhưng ta cái kia vừa mới trở thành đại học tân sinh đường đệ tiểu Hoa thập phần không hiểu chuyện, xem ta có chút không vừa mắt, tiểu thúc cũng có chút lãnh đạm, ta ngồi một hồi đã đi, về sau đến ta một cái tại huyện Nhất Trung phòng bếp đương làm xào rau sư phó bà con xa bác gia ăn cơm.

Sự tình nóng lạnh, nhân tình ấm lạnh, ta cũng không phải rất để ý, nếu không phải vì tiểu thúc, ta mới mặc kệ ta tiểu thúc các nàng mấy cái nội tâm hẹp hòi bỏ từ.

Buổi chiều cùng Mã Hải Ba, Dương Vũ cùng Hoàng Phi cùng một chỗ sau khi ăn cơm xong, ta sớm cáo từ.

Bọn hán cực lực giữ lại, nhưng là ta vẫn đang kiên trì, bởi vì, ta có chờ mong đã lâu sự tình, cần làm

Thì phải là, triệu hồi Đóa Đóa địa hồn.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Biến dị địa hồn

2008 năm ngày 10 tháng 2, tức mồng bốn, nghi thông gia gặp nhau hữu, kết lưới, cắt tóc, bắt, kị động thổ, an táng, chui từ dưới đất lên.

Ban đêm, bầu trời thấp âm, không trăng cũng không chấm nhỏ, đã là tháng giêng, nhưng là lễ mừng năm mới hào khí vẫn đang đậm, thỉnh thoảng vang lên một hồi pháo pháo thanh âm, chói tai, lập tức khói thuốc súng tràn ngập. Ta thừa lúc Hắc Ám đi vào thị trấn tây Thiên Lô bờ sông, nơi này có một tòa

đại chỗ ở, bốn tầng lầu, tường vây cao. Ta yên lặng mà tại đại chỗ ở bên cạnh bên cạnh trên đất trống bày nổi lên trăm đài, trên mặt bày một cái hoàng trái bưởi, một chén cơm, thịt béo cá chép heo lổ tai tất cả một, điểm đàn hương ba chỉ, ngọn nến một đôi.

Ta không phải rất rõ ràng những vật này rốt cuộc hữu dụng hay không, nhưng mà pháp môn có giảng, không dám qua loa, chỉ phải nghe theo.

Trăm đài bốn cái chân, toàn bộ dùng màu đỏ dây nhỏ quấn chặt lấy, bện thành vòng.

Trám trước sân khấu hậu, ta tất cả để đặt một cái chậu than, bên trong dầy lên bà tở gấp lại giấy vàng tiền, trong tay ta cầm một cây dẫn cần tre buơng, đỉnh sao thượng treo tạm thời miêu tả phù bố, làm Chiêu Hồn Phiến, một bên niệm đơn giản chiêu hồn chú ngữ, một bên càng không ngừng loạng choạng tre buơng thượng phướn gọi hồn. Đóa Đóa phiêu phù ở ta bên cạnh, ta không có niệm xong một đoạn chú, tựa nhẹ giọng thấp hô hoàng Đóa Đóa, mau trở lại ah! Hoàng Đóa Đóa, mau trở lại ah... Thanh âm này phi thường thể lương.

Đóa Đóa phiêu tại trám trước sân khấu mặt, sau đó ngồi cạnh, ta mỗi hô một tiếng, nàng tựa mở to miệng hình, nói ai, đáp ứng ta.

Xa xa lung la lung lay đi tới một người, thấy bên này cổ quái, muốn tới đây nhìn trúng liếc, ta trừng mắt hấn, hấn sừng sốt một chút thần, tình ngộ lại, tranh thủ thời gian chạy đi. Mùa đông gió lớn, thỉnh thoảng thổi đến một hồi cuồng phong, muốn đem hương nến dập tắt, ta lại để cho Đóa Đóa che chở gió.

Rạng sáng 12h thời điểm, ta cảm giác mình trong nội tâm đột nhiên có một chút run.

Ta ngẩng đầu lên nhìn một chút Hoàng gia đại chỗ ở, cảm giác có một loại rất không hiểu, huyền diệu cảm giác thân thiết dừng mãnh tiến ra, ta định một chút thần, gấp niệm thanh tâm quả dục chú, sau đó té ra cửu chuyển hoàn hồn đan tại trên mặt bàn, đối với cái này đan lần nữa nhẹ giọng thét lên: Hoàng Đóa Đóa, mau trở lại ah! Hoàng Đóa Đóa, mau trở lại ah... Đột nhiên ta nhìn thấy đến trám trên đài một đôi hương nến, tâm ngọn lửa do màu vàng, biến thành trắng noãn nhan sắc, thỉnh thoảng có ánh sáng chớp động, tích lý cách cách; cùng lúc đó, một cổ sền sệt mây cái gì đó xuyên thấu thân thể của ta, hướng trong tay ta thượng run run Chiêu Hồn Phiến trung tụ tập mà đi.

Mới vừa rồi còn đang đùa náo Đóa Đóa, lúc này, đột nhiên ngừng lại, cũng không quản cái kia hương nến sáng ngời dập tắt, yên lặng xem ta trong tay cái kia dùng tre buơng gậy tre chọn lên Chiêu Hồn Phiến. Ta nhìn thấy cái kia trên lá cờ, có một tí rõ ràng khác biệt với chung quanh không khí chính là lưu động khí thể tại quanh quần, xoáy lên vài trắng, vỗ về chơi đùa trên mặt màu đen nét mực cùng dùng chu sa vẽ ra tới chữ như gà bới trời có mất rồi, cái này Chiêu Hồn Phiến tranh vẽ, đều là ta chiếu online bắt được hình ảnh vẽ đấy, không nghĩ tới thật có thể được việc.

Đóa Đóa bắt đầu biến phải cao hứng rồi, nhảy tới tre buơng đỉnh, đuổi theo cái kia một đoàn lưu động khí.

Nhưng là cái kia khí tựa hồ cũng không vui thân là âm hồn Đóa Đóa, né ra đi một bên, ta đây lúc hưng phấn đắc toàn thân đều một hồi run rẩy cái này là Đóa Đóa địa hồn a, tuyệt đối đúng vậy, thật là vận khí ah! Ta cũng không nói nhiều, hát tụng chiêu hồn chú: lão tổ truyền bài lệnh, Kim Cương hai mặt sắp xếp, ngàn dặm câu hồn chúng, mau trở về bản tính đến... Ta lâm bảm, dùng đủ tinh thần đi cảm ứng đạo kia khí lưu, hấn bị giam cầm ở cái này trám đài một tắc vuông trong lúc đó, rất lo nghĩ, không ngừng phản kháng lấy, ta một ngón tay hoàn hồn đan, hát nói tất cả chuẩn bị, chỉ vì sáng nay, còn không mau mau trở về?

Ý niệm của ta truyền cho cái này địa hồn, hấn dùng lại gãy dựa, bắt đầu vây quanh trăm đài trên bàn cái này đen sì đan nắm xoay tròn, bám vào ở phía trên. Ta biết rõ, trong lúc này hỗn lộn có Đóa Đóa khi còn sống một khóa răng sừa, đây là bản nguyên khí tức, hấn nghi hoặc, lại tự nhiên thân cận lấy. Ta đột nhiên phát hiện, cái này màu đen đan nắm trên mặt, như thế nào có một tí điểm lệ màu đỏ, ta mở trừng hai mắt, cảm giác cái này màu đỏ như lửa, hình dung đường vân như cùng một cái đơn giản Long.

Ta kinh dị, cái này đan hoàn ta ước lượng tại trên thân thể có vài ngày rồi, làm sao lại không có phát hiện tình huống này?

Trên bầu trời tầng mây tại phiêu động lên, hiếm thấy, tại phương bắc phương hướng lộ ra một khóa tinh thần ngôi sao đến, ta không có thiên văn học tri thức, cũng không phân biệt ra được như thế về sau, chỉ cảm thấy sáng, nghiêng mắt nhìn liếc, cảm giác có chút chóng mặt. Lương thần cát nhật tại sáng nay, tiếp qua nửa canh giờ, địa hồn tự nhiên tiêu tán, không biết nơi đi rồi, ta cũng vậy bất chấp rất nhiều, đem bả cửu chuyển hoàn hồn đan nâng lên, phóng đang không ngừng thiêu đốt hương nến thượng hơi chút nướng thoảng một tý, sau đó nhớ kỹ La Nhị Muội giao cho mệnh của ta quyết, viết:

Hồn này trở về! Quân không hạ lần này u đồ chút ít.

Hồn này trở về! Quân Vô Thượng Thiên chút ít.

Thỏ bá chín hện ước, hấn giác góc nghi々 chút ít.

Thật thà hối hận huyết mẫu, trực người 豎々 chút ít.

Hồn trở về...

Hát bỏ đi, ta hít thật sâu một hơi sương sớm khí, đem bả cửu chuyển hoàn hồn đan cao cao nâng lên, tụ tập tận tất cả niệm lực, hô to, nói Đóa Đóa đến ăn cái này hoàn hồn đan ơ, sớm ngày tam vị nhất thể a. Đóa Đóa xem ta, có chút sững sờ. Nàng ngày bình thường, dựa vào hút còn sót lại thiên hồn cùng hương nến khí cuộc sống, chính thức trên thực chất vật phẩm, nàng một cái linh thể, ở đâu nuốt trôi? Nhưng mà ta không để ý tới những này, từng nằng, làm cho nàng há miệng đem bả cái này hơi lộ ra cực đại đan được nuốt vào.

Nàng xem thấy cái này một đại khóa đen sì, màu đỏ chạy đan được, có chút sợ hãi, kháng cự không dám tới ăn.

Thời khắc mấu chốt, nàng sao có thể như xe bị tuột xích? Ta ngay cả hống dẫn lừa gạt, nàng rốt cục gạt đầu đáp ứng, ta nhẹ nhàng ném đi, nàng tiếp

được cái này hoàn hồn đan, thật nóng, nằng tay trái vút tay phải, tay phải vút tay trái, rất ủy khuất nhìn ta liếc, nhắm lại thanh tịnh sáng ngời con mắt, há to mồm, một ngậm sẽ đem cái này hoàn hồn đan để vào trong miệng. Cái lưới này cầu đại hoàn hồn đan, vừa mới bắt đầu có lẽ hay là đen sì một đoàn, nhưng là vừa vào Đóa Đóa linh thể chi khẩu, mà bắt đầu phát sáng lên, màu đen biến màu đỏ, màu đỏ biến trắng sắc, sáng chói chói mắt, trong đêm tối, ta có thể chứng kiến hẳn theo Đóa Đóa thực quả đi xuống dưới, sau đó đến cảm thấy đỏ thẫm cung kim khuyết, trong đan điền vị trí dừng lại.

Cái này hoàn hồn đan biến thành một đoàn năng lượng hóa vật chất, đột nhiên thoáng một tý, trở nên tượng 100 ngôi bóng đèn như vậy sáng, đem bả Đóa Đóa chiếu rọi giống như {người trong suốt} đồng dạng. Trên mặt hân xuất hiện cực độ về mặt thống khổ, oa oa khóc, nhưng mà lại không thể động, ngồi ở trên đài run rẩy. Đoàn hương khói xanh lơ, một đôi hương nền ngọn lửa, vút sáng vút sáng..

Nàng tỉnh sảo đáng yêu, hải nhi mặt trên khuôn mặt nhỏ nhắn bắt đầu vận vẹo bắt đầu đứng dậy, gân xanh hiển hiện, con mắt biến ảo lầy.

Nhìn xem nàng cái này về mặt thống khổ, trong nội tâm của ta khó chịu cực kỳ, hận không thể chính mình đem bả cái này đau khổ gánh chịu. Đại khái hơn hai phút đồng hồ về sau, cái kia rực sáng quang đoàn thoáng cái khuếch tán mở đi ra, lướt đạt đến Đóa Đóa thân thể các nơi, oanh thoảng một tý, cả trăm đài đều bốc cháy lên, ngọn lửa hừng hực, ta còn không có kịp phản ứng, cái bàn trụ bước, trên mặt bãi phóng đĩa chén đĩa toàn bộ tán lạc nhất địa, khắp nơi đều là ngọn lửa, cái kia nạo một lớp da trái bưởi, quay tròn mà lăn đến bờ sông đi.

Mà Đóa Đóa, cả người tắc chính là vùi đầu vào trong ngọn lửa.

Trong nội tâm của ta nhảy dựng, đây là cái gì tình huống? Theo đạo lý mà nói, gọi trở về địa hồn chi là rất đơn giản linh thể kết hợp, lặng yên không một tiếng động, nơi nào sẽ có như vậy cổ quái dị tượng? Cái này... Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Ta chính rối rắm lầy, nghe được tiêu hải tử thanh thúy tiếng la khóc, theo Phù Không trong ngọn lửa truyền đến, thanh âm này mạc không phải là Đóa Đóa thanh âm?

Ta lo lắng cực kỳ, bất chấp cái này Liệt Diễm bức người hóa, thân thủ muốn đi trong lửa đem bả Đóa Đóa cho lao đi ra.

Tay vừa chạm vào và cái này Liệt Diễm, cũng cảm giác cũng không có nhiều nhiệt nóng, lạnh lạnh, trong nháy mắt tất cả lông tơ đều nhiễm lên sương trắng, ta kinh dị, chính muốn thu hồi tay, lại bị Đại Lực tóm ở, ta xem xét, lại là Đóa Đóa bàn tay nhỏ bé, nằng vừa rồi một mực khóc hô, Liệt Diễm ở phía trong ta nhìn không thấy ánh mắt của nàng, lần này chống lại, dọa ta kêu to một tiếng: cái này trong ánh mắt thiêu đốt cái này màu đỏ quý dị ngọn lửa tiêu cô nương tử, có lẽ hay là nhà của ta Đóa Đóa sao? Chỉ thấy nằng cái cảm biến sắc rồi, con mắt cũng biến mị rồi, tượng cái rút lại bản đại mỹ nữ, nhưng mà, cái này ánh mắt lạnh như băng đến làm cho ta không dám nhận thức, hàn quang thấu triệt, so với ta trên tay bắt đầu kết băng độ ẩm còn thấp.

Nàng hé miệng, bên trong có um tùm hàm răng, sáng như tuyết, hơn nữa bén nhọn, cúi đầu tự cắn trong tay ta cánh tay.

Ta mới quen nằng thời điểm, nằng cũng cắn ta, lúc đương thời kim tâm cổ tại, ta một chút việc gì đều không có; hiện tại, nằng lại cắn ta, mà giờ khắc này kim tâm cổ không có ở rồi, cái kia bén nhọn hàm răng vừa chạm vào và cánh tay của ta, ta lập tức đau tới cực lớn cắn hợp lực, trong nháy mắt máu của ta tự chảy ra, bị nằng hít vào trong miệng. Ta đây hạ mới bắt đầu kinh hoàng lên, đây không phải Đóa Đóa, nằng làm sao có thể hội cắn ta đầu này? Rốt cuộc làm sao vậy? Ta cao giọng hô lớn một lần "Cửu Tự Chân Ngôn", sau khi xong, ta hô lớn: "Đóa Đóa, Đóa Đóa, ta là Lục Tả ah... Đóa Đóa, người tỉnh lại!"

Trên cánh tay lực đạo tựa hồ nhẹ một ít, hiển nhiên ta kêu to lại để cho Đóa Đóa do dự một chút, ta vội vàng đem tay bỏ qua, lôi kéo Đóa Đóa, hỏi nằng làm sao vậy. Lúc này, Đóa Đóa ngọn lửa trên người bắt đầu dập tắt, sau đó chung quanh độ ẩm, cơ hồ thấp gần thập độ, nằng nổi cách mặt đất một mét địa phương, ngang ngẩng đầu lên xem ta, trong ánh mắt vẫn là màu đỏ, bên trong không có có một tí cảm tình chấn động. Ta luống cuống thân, biết rõ lúc này đây lỗ mãng hành vi, khả năng đem bả sự tình làm hư.

Đột nhiên, Đóa Đóa vươn một đôi trắng ngọc tựa như bàn tay nhỏ bé,捏 ở cổ của ta, thoáng cái sẽ đem ta phốc té trên mặt đất.

Lực đạo này quả thực so một cái trắng hán khí lực còn muốn lớn hơn, ta cơ hồ thoáng cái không thể đủ hô hấp, thở hỗn hển không được, lập tức cảm thấy tất cả huyết dịch đều hướng trên đầu dồn mãnh lao tới. Ta thân thủ đi kéo nằng, từ chìm từ chìm, ta lại không nỡ đánh nằng, ghen hết khí lực, miễn cưỡng nói Đóa Đóa, Đóa Đóa...

Thanh âm của ta dần dần mà thấp xuống dưới, ý thức của ta đều có một ít phiêu hốt.

Ta suy nghĩ, chịu đủ Phật Pháp hun đúc cầu nguyện Cổ Mạn Đồng tự nhiên là tốt, nhưng là dùng tiếp thi dầu luyện chế tiểu quý, dường bắt đầu đứng dậy có phải thật vậy hay không có chút điềm xấu? Có lẽ vậy... Đây là một sai lầm sao? Ta trong lúc đó nhớ tới một việc đến: cái kia cây mười năm hoàn hồn thảo bị chủng tại Giang Thành vườn cây yêu cây phụ cận, có phải là nguyên nhân này, khiến nó sinh ra biến dị, xuất hiện răng cưa hình màu đỏ lá cây, tiện đà...

Đóa Đóa địa hồn cũng nhận được lấy, có yêu khí, cho nên, Đóa Đóa cũng đi theo biến dị?

Biến thành yêu đến sao?

Ý thức của ta dần dần đi xuống đất chìm, đột nhiên, có một thanh âm tại ta vang lên bên tai đến: Lục... Lục Tả?!

Chương 3: Trần trọc Tương Tây

Ý thức dần dần trôi lên mặt nước, trong đêm có rét lạnh gió thổi tới, ghim chặt ta cổ lực đạo biến mất, ta tham lam hô hấp lấy tươi mát lạnh như băng không khí, lá phổi thư giãn về sau, có một loại sống lại cảm giác. Có người bảo ta, "Lục Tả Lục Tả..." Thanh âm này trẻ thơ kiều nộn, thanh thúy giống như Từ Phúc ký xấp giong đường, ta cố gắng ngẩng đầu lên, chỉ nhìn thấy mặt trái táo, đưa hầu đầu Đóa Đóa, lại lần nữa xuất hiện ở ta trong ngực.

Nàng dùng một đôi vô tội ngập nước mắt to, xem ta, bên trong có nước mắt bắt đầu khởi động, trần giống như dưới ánh trăng tĩnh.

Trời ạ, ta Đóa Đóa, rốt cục đã trở lại.

Chứng kiến cái này quai bảo bảo (con ngoan) một khắc này, trong nội tâm của ta đã tuôn ra vô tận may mắn, cũng bất chấp vừa mới sắp chết đi khẩn trương, dùng sức nhì ôm nàng, kéo. Ta nằm trên mặt đất, Đóa Đóa tắc chính là nhào vào trong ngực của ta, ôm nàng, tâm tình hòa hoãn về sau, ta có thể cảm giác được cùng lúc trước có rõ ràng bất đồng đến: nàng nặng, trước kia bay bổng tượng cái khinh khí cầu, hiện tại lại có tiểu hài tử mềm xúc cảm rồi, đặt ở trên người của ta, cũng có hơn mười cân sức nặng, hơn nữa, nàng trở nên có độ ẩm rồi, tuy nhiên không cao, nhưng là không còn là hư vô tồn tại.

Hơn nữa, quan trọng nhất là nàng bảo ta Lục Tả, nàng có thể nói chuyện rồi!

Nàng có thể nói chuyện.

Đột nhiên trong lúc đó, trong nội tâm của ta dòng nước ấm dâng lên, có một loại muốn cùng người chia xẻ cái này tốt đẹp chính là xúc động ta rốt cục có thể giải thích làm người cha mẹ, tiểu bảo bảo lần đầu tiên mở miệng lúc nói chuyện, cái loại này đột nhiên xuất hiện hưng phấn. Ta đứng lên, lôi kéo Đóa Đóa bàn tay nhỏ bé, có một loại không chân thực cảm giác, giống như vừa mới phát sinh hết thảy, đều là ảo giác giống nhau, nhưng mà trên mặt đất cái kia vẫn đang tại từ từ thiêu đốt trăm đài cái bàn, đều cho thấy đây hết thảy là thật không phải giả. Đóa Đóa nhất định chuyện gì xảy ra, đưa đến vừa rồi biểu hiện.

Nghĩ tới đây, ta cúi đầu xuống muốn cùng nàng trao đổi thoáng một tý, nhưng mà cái này xem xét, trong nội tâm của ta hoảng hốt Đóa Đóa nhắm mắt lại, nằm sấp nằm tại trong ngực của ta.

Nàng là một cái Quý Hồn, nhắm mắt lại, vì cái gì?

Hồn mê?

Ta dụng thần thức ý niệm trong đầu cùng nàng câu thông, nhưng mà vô luận ta như thế nào cố gắng, đều ngay một ít phản hồi đều không có. Bất thành linh nan đề, để cho ta thoáng cái tựu hoang mang lo sợ bắt đầu đứng dậy, cái này cái gì cái tình huống? Mười hai pháp môn trong không có đáp án, La Nhị Muội khẩu thuật trung cũng không có đáp án, ta bình sinh chừng hai mươi năm kinh nghiệm ở bên trong, cũng tìm không thấy tương ứng phương pháp đến, ta cứ như vậy mà ôm nàng, đập nàng, niết nàng, vắn về nàng, niệm sạch tâm chú, kết trong trời ấn... Cùng với niệm Phật gia Liên Hoa Sanh đại sĩ Lục Đạo Kim Cương chú, đều không dùng.

Ta thoáng cái tựu mộng.

Ta ôm Đóa Đóa mềm mại thân thể, tượng một cái mất đi tánh mạng Con Rối búp bê vải, híp mắt, lông mi thật dài, nhếch lên. Một loại trước nay chưa có khủng hoảng tràn lan lên trong lòng của ta. Ta hỗn loạn trong nội tâm trôi nổi một cái ý niệm trong đầu, Đóa Đóa không phải là... Không phải là đã muốn... Không, ta không dám muốn khả năng này nàng đã muốn dung nhập đến cuộc sống của ta ở bên trong, tánh mạng ở phía trong, mất đi nàng, ta tin tưởng ta nửa đời sau đều không vui, không sung sướng, hội cả đời đều sống ở trong trí nhớ, tại từ trách mặt trái tâm tình trung vượt qua.

Lúc này Hoàng gia đại chỗ ở trong sân đèn phát sáng lên, sau đó có tiếng người nói chuyện, còn có cầu tiếng chó sủa, xa hơn nơi, có người tiếng là mới vừa rồi bị ta trừng đi người gọi tới trị an đội dân phòng. Ta bất chấp thu thập những thứ kia, dùng Chiêu Hồn Phiến thượng bỗ bục lấy hồn mê Đóa Đóa, trong chớp mắt bỏ chạy, nàng là một cái linh thể, nhưng mà lại cũng có chất lượng, cũng có độ ẩm... Nhưng là, nhưng không có ý thức. Cái này cũng ý tứ hàm xúc rồi, tiểu nha đầu không thể chủ động phản hồi ngực ta trước hộc mồm bài trung đi rồi!

Cái này thật sự chính là một kiện cực không có phương tiện sự tình.

Trở lại ta thường ở lâm nghiệp nhà khách, ban đêm, ta một đêm không ngủ, trong đầu giống như đánh cho kết, lộn xộn một đoànchap choạng, cảm giác mất đi cái gì trọng yếu mấy cái gì đó, toàn thân mềm yếu, dẫn ra không được nhiệt tình, cái gì tâm tư cũng không có. Mãi cho đến rạng sáng hơn sáu giờ, ta mới hỗn loạn thiếp đi, đúng vậy không đầy một lát, chợt nghe đã có nhỏ vụn hài nhi tiếng khóc oa oa oa... Thanh âm này phảng phất từ trong lòng của ta xuất hiện, mang theo hàn khí, Tí Tí mà rót vào ta toàn thân từng cái trong lỗ chân lông.

Ta trợn mắt tỉnh lại, chứng kiến Đóa Đóa treo ở giường của ta đuôi, Phù Không, cái kia trương tám họa vẽ về đầy bùa văn Chiêu Hồn Phiến bị nàng ném vào một bên, sau đó nhìn ta. Nàng khuôn mặt nhỏ nhắn bày biện ra một loại tự nhiên ngốc, mập mạp đáng yêu, nhưng là cơ hồ không có gì biểu lộ, hai con mắt, một chi là đẹp đẽ thuần túy màu đỏ, làm cho người ta liếc mắt nhìn là có thể tưởng tượng đến Vô Biên biên máu, mặt khác một con mắt, đen

bóng, bên trong bao hàm lấy chân thành tha thiết cảm tình.

Nàng bàn tay nhỏ bé, bình vươn ra, rất gian nan, một chút mà hướng ta đuổi đến.

Cái này tư thế, tựa hồ là muốn véo ta.

Ta nhìn nàng, trong nội tâm một ít hoảng sợ đều không có, theo cái kia chích màu đen trong ánh mắt, ta có thể chứng kiến chân thật Đóa Đóa, nàng đối với ta có nồng đậm không muốn xa rời cùng tin cậy, giờ phút này, tại nàng trong thân thể, hoặc là trong linh thể, nên vậy có hai chủng ý niệm trong đầu tại đấu tranh lấy, một người là ta chỗ nhận thức tiểu quý Đóa Đóa, một người là bị yêu cây yêu khí lây đến địa hồn. Tại mấy canh giờ trước kia, là Đóa Đóa chiêm thượng phong, làm cho mình ngất đi, như vậy giờ phút này, là ai đâu này?

Ta bình tĩnh mà nhìn xem Đóa Đóa, tuyệt không lo lắng nàng hội lần nữa thương tổn ta.

Đóa Đóa làm sao sẽ thương tổn Lục Tả đâu này?

Rốt cục, ta nhìn thấy Đóa Đóa gồm sứ đồng dạng làm sạch trên mặt, lộ ra một tia thống khổ vận vẹo biểu lộ, không ngừng biến ảo lấy, rốt cục, nàng hướng ta hô: "Lục Tả ca ca, phong ấn ta đi..." Cái gì, nàng gọi ca ca ta? Đây là ta phản ứng đầu tiên, sau đó ta tranh thủ thời gian hỏi, Đóa Đóa ngươi làm sao vậy? Nàng cắn răng, nói trong cơ thể nàng có một tên vô lại, muốn hút máu, muốn ăn thịt, muốn hút người sống tinh nguyên, linh hồn, cái này tên vô lại quá dữ tợn, nàng nhanh đánh không lại rồi, để cho ta đem nàng phong ấn tại hộc mộc bài ở bên trong, miễn cho làm sai sự tình thỉnh.

Cái gọi là phong ấn, cái này thủ pháp tại « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » trung thì có, tạp mao tiểu đạo tự cấp ta hộc mộc bài lúc cũng tặng kèm một bộ, nhưng là ta pháp lực không đủ, niệm lực không được, một người cường ngạnh niệm chú, cũng kết thúc không thành sự tình. Giờ phút này nhìn thấy nàng bộ dạng này thống khổ bộ dạng, ta không nói hai lời, lập tức kết thủ ấn, sử dụng dẫn đạo quyết, Đóa Đóa đang đưa tiểu thân thể vùng vẫy rất lâu, cuối cùng phút chốc chui đi vào.

Ngực ta trước hộc mộc bài đột nhiên trầm xuống.

Biến dị về sau, Đóa Đóa trở nên nặng một ít, ngay ký thác hộc mộc bài đều có chút trầm trọng.

Tâm tư chìm đi vào, phát hiện tiểu gia hỏa này cũng tiến nhập ngủ say tức tư không phản hồi "Không" cảnh giới.

Một khắc này, chắc hẳn mặt của ta, khổ giống như thuốc đắng đồng dạng. Mập còn trùng ngủ say rồi, là vì cái này Tiểu chút chút tham ăn, chính mình đem bà cái kia yêu quả cho gặm cái sạch sẽ, mà Đóa Đóa, tiểu nha đầu nhu thuận đáng yêu đặc rất, trước đó cũng mấy lần biểu hiện ra cực kỳ chán ghét cái kia cây biến dị mười năm hoàn hồn thảo cử động, nhưng mà ta lại lần nữa bỏ qua, thắng cho là mình là đối với nàng tốt, kết quả... Cuối cùng nhất ta còn là hại nàng.

Nàng sẽ cùng kim tấm cổ dạng như vậy, một mực ngủ say, không có khi... tỉnh lại sao?

Có lẽ hay là ngẫu nhiên hội thức tỉnh, sau đó bị trong cơ thể hai cổ ý thức dây dưa mà thống khổ?

La Nhị Muội nói qua, người có tam hồn, thiên hồn chết tức tiêu, hư vô mờ mịt hướng lên trời hỏi, còn lại 2 hồn, bởi vì bản ra một nguyên, tan ra hạch chỉ cần mượn nhờ cửu chuyển hoàn hồn đan (nhất là trong đó chủ vị mười năm hoàn hồn thảo) được lực, có thể đơn giản đạt thành. Nhưng mà, giờ phút này tình huống, nhưng lại địa hồn bị yêu khí lây, trái lại cùng chủ thể nhân hồn tranh đoạt linh thể quyền khống chế... Ai, sớm biết như thế, ta đem bà cái kia cây biến dị mười năm hoàn hồn thảo bán cho cái kia Nhật Bản tử, chẳng những không có chuyện hôm nay, nhưng lại lãng không tìm được hai trăm vạn, có tìm kiếm chính thức mười năm hoàn hồn thảo tài chính nếu không được, tự chính mình tìm một hai năm, sau đó bồi dưỡng, bảy tám năm sau mới lần nữa cho tiểu nha đầu triệu hồi địa hồn...

Cho nên nói, trên đời này sẽ không có cái "Nếu" hai chữ, một khi niệm và, trong nội tâm chính là vô số hối hận.

Ta trong phòng khô ngồi hơn một cái chung, nhận được tại phía xa Giang Thành tạp mao tiểu đạo gọi điện thoại tới, tại trong điện thoại, hẳn nói hẳn làm một cái thật không tốt mộng, mộng thấy Đóa Đóa gặp tai, bị một cái màu đỏ hỏa cây đem thả hỏa thiêu, kêu rên không thôi. Hẳn tỉnh lại thì, tâm kinh nhục khiêu (run rẩy sợ hãi), càng phát ra cảm thấy bất an, vì vậy cho ta gọi điện thoại, hỏi ta bên này có sao không, bằng không thì hẳn chắc là không biết làm loại này giấc mơ. Hẳn nói được chắc chắn, mà ta ư ờai cực kỳ, đem bà sự tình một năm một mười mà nói cho hẳn. Hẳn giận dữ, tại đầu bên kia điện thoại mắng to, nói ngươi thẳng góc này X, lúc ấy phát hiện đan dược không bình thường làm gì vậy không đình chỉ, vì cái gì cầm Đóa Đóa táng mạng đảm đương tiền đặt cược?

Ta mặc hẳn mắng, cảm giác bị người ác như vậy hung ác mà mắng, trong nội tâm tựa hồ tốt hơn được một ít.

Mắng xong sau, tạp mao tiểu đạo hỏi một chút Đóa Đóa tình huống hiện tại, trầm ngâm thật lâu, nói hẳn học nghệ không tinh, chuyên tấn công không phải cái này một phương hướng, rồi sau đó lại bị đuổi ra khỏi sư môn, ngay cái thỉnh giáo người cũng không có. Bất quá, trước kia hẳn đề cập qua, tại Tương Tây hẳn nhận thức một cái đồng hành, cũng đường quý, đối phương diện này cũng có chút tạo nghệ, nếu không, hẳn cùng cái kia người bằng hữu liên lạc thoát một tý, xem hẳn nói như thế nào.

Trong nội tâm của ta bay lên hi vọng, nói liên tục tốt.

Qua rồi 20' tạp mao tiểu đạo lại gọi điện thoại tới, nói cùng cái kia đồng hành nói, người ta miễn cưỡng đáp ứng nhìn xem, nhưng là muốn ta đuổi đi qua. Người nọ tại Tương Tây Phụng Hoàng Alla doanh trấn, nói tốt nhất nhanh một chút, hẳn mấy ngày nữa còn có một đơn sinh ý muốn đi làm, khả năng tự mất. Ta ngay cả đạo đã nói, đến lúc đó như thế nào liên lạc hẳn? Tạp mao tiểu đạo cho ta một cái mã số, là máy riêng, nói đến Phụng Hoàng thị

trần, tự gọi điện thoại cho người nọ, có thể.

Ta cúp điện thoại, lập tức thu thập thoáng một tý, bởi vì chỉ là ở tạm, cho nên cũng không còn dẫn cái gì hành lý. Ta gọi điện thoại cho phụ mẫu ta, nói có chuyện gấp cần đi Phụng Hoàng thành cổ đi một chuyến, muốn tạm thời rời nhà vài ngày. Mẫu thân của ta nén giận, nói Đại Chính Nguyệt Thiên, thiên hàn địa đông, như thế nào nổi lên tâm tư, chạy nơi nào đây đâu này? Ta tốt nói nói, cười cười, cũng không dám nói rõ tình hình thực tế. Sau đó ta lại thông tri Mã Hải Ba bọn người, đợi cho cho Hoàng Phi gọi điện thoại thời điểm, ta đã ngồi trên thị trấn đi trước nghi hóa đệ nhất lớp ô tô.

Nàng nén giận ta như thế nào vụng trộm chạy mất, nói còn chuẩn bị mấy ngày nay hẹn ước ta đi thành phố mặt chơi một chuyến nì. Ta chỉ là an ủi nàng, nói về sau, về sau có rất nhiều cơ hội. Nàng lại nói cho ta biết, nói ngày hôm qua trong đêm nàng đại bá gia phòng ở bên ngoài xảy ra hoả hoạn, có người ở thiêu đốt cái bàn, trên mặt đất có cá có thịt đám tế phẩm, là chuyện gì xảy ra? Ngày hôm qua đúng lúc là nàng đường muội tử hoàng Đóa Đóa ngày giỗ, cái này có cái gì chú ý sao? Là có người muốn hạ độc hại nhà bọn họ sao?

Ta cười khò, cũng không thể chính mình thừa nhận a, chỉ là lừa gạt, nói không tồn tại, không có chuyện gì.

Nàng không thuận theo, nói tự nhận thức ta đây sao một cái nhân vật lợi hại, để cho ta cần phải nhìn xem.

Ta khuyên can mãi, nàng cũng không đáp ứng, ta bắt đắc dĩ, vì vậy hứa hẹn nàng, ta lúc trở lại có thể giúp đại bá của hần gia nhìn một cái, hơn nữa thỉnh nàng đi thành phố mặt nhà hàng Tây ăn bò bít-tết. Bữa tiệc này điện thoại, cơ hồ đem trong tay ta cơ đánh không có điện rồi. Ô tô một mực đường núi xoay quanh, đoạn đường này trọn vẹn đã thành 5 cái giờ đồng hồ, sau đó lại là đôi xe, một mực triển chuyển đến buổi chiều sáu điểm, ta mới tới nổi tiếng Phụng Hoàng thành cổ.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nhà sàn ở phía trong quỹ áp giường

Phụng Hoàng thành cổ, cái này Thẩm Tông Văn tiên sinh quê cũ, từng bị New Zealand nổi tiếng tác giả Louie - Eli tán thưởng vì Trung Quốc xinh đẹp nhất thành nhỏ, lúc đến nổi nay, đã là nổi tiếng du lịch văn hóa thắng địa. Rất nhiều đến từ thành thị du khách, lại tới đây tìm kiếm thiên nhiên hồn nhiên cùng dân tộc thiểu số phong tình, chứng kiến cái kia bàn đá xanh phổ, dọc theo sông nhà sàn cùng với danh nhân quê cũ, cảm thấy mới lạ, cảm thấy tự nhiên, rồi xa trần thế, cảm thấy mỹ.

Đương nhiên, ta cũng không biết là.

Thân ở đồng nhất địa vực, ta sớm đã nhìn quen như thế phong tình cảnh vật (xoá tên người quê cũ bên ngoài), cũng không có cảm thấy có nhiều mê người. Theo ta mà nói, cá nhân ta cho rằng nếu như không có Thẩm Tông Văn tiên sinh, không khoa trương nói, cái này tòa cổ thành liền thiếu đi một nửa mỹ lực. Tại bài này phía trước nhất, ta liền cho đề cập qua Thẩm tiên sinh, ta đối với tiên sinh sùng kính, sớm nhất khởi nguyên ta một cái họ Thạch trường cấp 3 lời nói Văn lão sư. Hần nói tiên sinh « biên thành », nhưng thật ra là có thể cảm Nobel thưởng, nhưng đáng tiếc Nobel thưởng chỉ trao tặng người sống, tiên sinh lại mất đắc sớm, vì vậy tự thất chí giao tí. Cái này thuyết pháp ta đến nay cũng không biết có vài phần thực vài phần giả, chỉ là mỗi khi ta đọc lấy « biên thành », tổng cảm giác tại đọc quê hương của mình, Thúi Thúi tự cuộc sống ở bên cạnh ta, thân thiết.

Đáng tiếc, ta cái kia tại trên địa đồ gần trong gang tấc quê quán, tự khách du lịch mà nói, kém không biết bao nhiêu lần.

Cho nên, ta kỳ thật đối với Phụng Hoàng có thể có được Thẩm tiên sinh, có vô cùng ghen tỵ với.

Ta đại khái là năm giờ chiều năm mươi đến Phụng Hoàng, gần sang năm mới, ít có người du lịch đến vậy, trên mặt đất nhìn xem cũng là quạnh quẽ. Luôn luôn dân bản xứ đến kiếm khách, ta cũng vậy không đề ý tới, thẳng mà bỏ đi. Cái gọi là vạn thọ cung, Vạn Danh tháp, đoạt thú lâu các loại nổi tiếng cảnh quan cũng lười đắc đánh giá. Ta đi đến cửa thành, có người tới hỏi ta muốn hay không dừng chân, hần là cái lão người, tóc trắng bạch, trong gió rét phát run. Ta không khởi nhớ tới cha ta, hỏi ở nơi nào?

Hần nói tại bờ sông nhà sàn, bắt quá xa chút ít, tại hạ bên kia sông đi, là dân tộc phòng, cư dân gia đình khách điểm, đương nhiên, giá tiền cũng tiện nghi.

Ta nói tốt, cái kia hãy đi đi. Hần thật cao hứng, muốn tới giúp ta cảm hành lý, ta tới đắc vội vàng, tự công một cái bọc nhỏ, bên trong chỉ có một bộ đôi giặt quần áo, cùng một ít phòng vật phẩm, cũng không còn lại để cho hần cầm. Kỳ thật, ngoại trừ du lịch hoàng kim tuần, tiết ngày nghỉ thời điểm, Phụng Hoàng tiêu phí cũng không cao, trong thành tốt nhất thiên hạ Phụng Hoàng khách sạn, tiêu chuẩn gian cũng không quá đáng 360 nguyên. Cái này đại trời lạnh đi nhà sàn ở, cũng không có phương tiện, bắt quá ta người này, tính tình gần đây đều tùy ý, cũng không còn cái gọi là.

Sắc trời đã tối, ta cũng vậy đói bụng một ngày, đến đó dân tộc trong phòng đem hành lý cất kỹ, ta liền cho một bên gọi điện thoại cho tạp mao tiểu đạo chính là cái kia bằng hữu, một bên hướng náo nhiệt địa phương đi bộ, đi tìm cái ăn. Điện thoại qua rồi thật lâu mới thông, là một thanh âm trầm thấp nam

nhân tiếp, khi biết được ta ý đồ đến, cũng không nhiệt tình, bất quá cũng không có đẩy úy, chỉ là để cho ta buổi sáng ngày mai đi tìm hán, hán ở nhà chờ ta. Hán lãnh đạm, lại để cho ta trong lòng có một ít cảm giác xấu, tổng cảm giác âm khí nưòi phần. Cầu vồng bên cạnh chợ đêm, tuy là tháng giêng, đến buổi tối cũng náo nhiệt đặc rất, khương đường, mễ đậu hủ, chao, huyết bánh, bột gạo, dưa chua cá... Những vật này để cho ta cái này ăn hàng hưng phần không thôi, đại khoái cắn ăn, ăn bụng đều chống, mới khoan thai phần hồi.

Về đến nhà đình khách điểm đêm đã khuya, ta trên giường nghỉ tạm, nhìn xem bốn phía tấm ván gỗ vách tường, im lặng không nói.

Bởi vì là mùa ế hàng, trong lầu ngoại trừ chủ thuê nhà, chỉ có ta đây sao một khách quen tại, ta ngủ không được, trên giường chuyển nhích người, dẫn tới một chất sàn nhà một hồi loạn hưởng. Miêu trại đồng xã Thổ Gia tộc đám dân tộc thiểu số tự cư khu, nhà sàn cũng không ít cách nhìn, loại này kiến trúc đại bộ phận đều là dùng vật liệu gỗ làm chủ thể, lên núi kiếm ăn, xuống sông uống nước vốn cũng thông thường, nhà gỗ từ chế tạo đơn giản tiện nghi, nhưng kỳ thật ổn định tính cùng ở lại tính cũng không tốt, cách âm rất kém cỏi, ta nằm ở trên giường, có thể nghe được dưới lầu chủ thuê nhà tiếng ho khan.

Ta khép lại hai mắt, đem cả hai tay phóng tới trước ngực hộc một bài thượng, nghe đầu gối cùng cây trẩu hương khí.

Đóa Đóa cũng không có ngủ say, tiểu nha đầu một mực cùng yêu khí làm đấu tranh, song phương thực lực cân đối, có thắng có bại, mỗi khi Đóa Đóa thắng lợi rồi, sẽ đem cả ý thức lan tràn ra, liên tiếp đến ta trong đầu, cho ta an ủi. Cái này cũng khiến cho ta đường đi thiếu rất nhiều lo lắng. Đóa Đóa nhu thuận, khiến cho ta càng thêm áy náy, ta âm thầm hạ quyết tâm, nhất định tìm hiểu lượt kỳ nhân, hoàn thành ta đối với lời hứa của nàng, làm cho nàng khoái hoạt mà tại thế gian này cuộc sống.

Ngoài cửa sổ có gió tại thổi, vù vù.

Cái này âm điệu là đồng ruộng kêu gọi, là đại địa Tâm Ngữ, là tự nhiên bài hát ru con. Đường đi luôn mệt nhọc, ta bắt tri bắt giác, khép lại con mắt.

Mê mê mang mang trong lúc đó, ta đột nhiên tỉnh lại, mắt đui mù con người, trong ý thức là một mảnh Hắc Ám.

Ta cơ hồ là tại trong nháy mắt tự thanh tỉnh, nhưng mà thân thể lại bẽ tắc đặc không nhúc nhích được, lúc này ta đây còn đắm chìm tại vừa rồi một giấc mộng cảnh ở phía trong: trong mộng, ta ngã vào trong nước, bốn phương tám hướng nước lan tràn qua đỉnh đầu của ta, để cho ta vô pháp hô hấp, đồng cỏ và nguồn nước đồng dạng mấy cái gì đó (có lẽ là tóc) che ở tầm mắt của ta, ta thân thủ sờ, là tia đồng dạng vật chất, mảnh trượt, Hắc Ám tại ăn mòn thể giới, ta ra sức giãy dụa, nhưng mà càng là giãy dụa, tự càng hướng xuống chìm, ta biến thành quái vật, con mắt có bóng bàn đồng dạng đại, đầy mặt đều là huyết, vừa quay đầu lại, đột nhiên lại xuất hiện ở trên bờ, trông thấy trên mặt nước có một tòa cầu, thiết nhiều tóc dài áo trắng nữ nhân, chính hướng trên cầu đi đến... Ngẫu nhiên có một nữ nhân quay đầu lại xem ta, không có gương mặt, con mắt, cái mũi, lỗ tai đám ngũ quan tất cả đều không, phẳng phát bịt kín tầng một vài trắng...

Không có mặt áo trắng các nữ nhân, ào ào nhảy xuống chỉ có một nửa Đoạn Kiếu.

Nước là màu đen Minh Thủy, trên mặt có bạch cốt um tùm tại trôi nổi, nhảy đi xuống, liền chìm rồi, không có có một tí rung động.

Ta đã tỉnh, tâm thần kịch động, muốn hô người, muốn xoay người, muốn nhảy dựng lên điên cuồng thể hiện ra sợ hãi của mình, nhưng mà lại là toàn thân cơ thể mềm yếu, không thể động đậy, giống như bị cái gì đó chăm chú cái bọc, có nặng ngàn cân. Ta có thể biết rõ chính mình nằm ở trên giường, đang đắp dày đặc chăn bông, nhưng là, ta ngay cả đẩy ra chân, mền khí lực đều không có.

Đón lấy, một cổ nhơ nhớp mấy cái gì đó theo ta chỗ cổ chui đi vào.

Vật này là một cái rất lâu mấy cái gì đó, như là rắn, hoặc như là cá, mặt ngoài chất nhầy đem trên người của ta tất cả tóc gáy đều hù dọa đến, hồi hộp tựa như một cổ dòng điện, đem cả ta toàn thân đều điện đặc tê dại, đón lấy, âm trầm hàn ý lan tràn vào ta tất cả trong lỗ chân lông.

Ta cơ hồ đình chỉ tự hỏi.

Về sau, ta kịp phản ứng, ta bị quý áp thân.

Cái gì là quý áp thân? Hán cũng gọi là ác mộng, là một loại tiềm thức thức tỉnh, nhưng là chi phối cơ thể trung khu thần kinh còn chưa hoàn toàn tỉnh lại, sở dĩ phải có rất khủng bố không thoải mái cảm giác. Đương nhiên, đây là y học trên mặt giải thích, mười hai pháp môn trong có chỗ, người ngủ say lúc là ý thức đề phòng yếu kém nhất thời điểm, như quanh thân có tà vật, dễ dàng nhất cận thân. Thứ này có thể là một loại sinh vật, cũng có thể không phải cụ giống như vật chất, hán có lẽ chỉ là một đoạn hư vô mờ mịt trí nhớ, sóng điện từ, hoặc là một cái oán khí không tiêu Quý Hồn... Hán rất nhỏ yếu, chỉ có thể đủ xâm nhập thân thể suy yếu, một nhọc bệnh lâu, dương khí chưa đầy người, nhưng là, cứ thế mãi, bị áp người nhất định tinh thần mỗi một, tật bệnh quán thân.

Ta còn đang kỳ quái lấy, vật kia đã muốn trượt đến ta trái tim đập đều, nhịp nhàng, nhịp đập, rung động ngực, sau đó ta cảm giác được chỗ ngực có tê tê ngứa bị mứt vào cảm giác.

Không đúng, đây không phải ảo giác, đây quả thật là một cái cụ thể mấy cái gì đó.

Cái này không là thật chân chính quý áp thân, mà là một cái có dự mưu tập kích. Tuy nhiên ý nghĩ cực độ mỗi một, nhưng là ta không dám lại đem ý thức của mình đắm chìm xuống dưới, mà là đang trong nội tâm mặc niệm lấy "Cửu Tự Chân Ngôn", mỗi niệm một lần, đã cảm thấy đầu óc thanh tỉnh một phen, ta mặc niệm, càng niệm càng nhanh, đương làm niệm đến thứ chín lượt thời điểm, trong nội tâm vừa động, thân thể đã hoàn toàn khôi phục không chế! Ta cảm thấy chỗ ngực không đúng, dùng sức xúc lên chăn bông, kết "Bất Động Minh vương ấn", hướng ngực chộp tới, trong miệng còn đang nộ hồng: "Lâm..."

Thanh âm tại trong nhà gỗ nhỏ quanh quẩn, ta xốc lên chần bông, thân thủ đi bắt, cảm giác được có một cổ trắng nõn mấy cái gì đó dọc theo áo ngủ dưới lên mặt nhảy lên, bơi đi tới đuôi vị trí. Ta cũng vậy cách ứng loại này lạnh buốt mấy cái gì đó, dùng sức run lên, chứng kiến một cổ hắc tuyến hướng dưới sàn nhà điện bắn đi, ta nhảy xuống giường đến, cầm dép lê đi nện, không có đập trúng, hấn theo cửa sổ khoảng cách nhủ đi ra ngoài, ta mở đèn lên, kinh hồn chưa định mà nhìn xem lồng ngực của mình, chỉ thấy trên người ướt đầm, có rất dày đặc bùn đất nước mùi.

Lúc này dưới lầu chủ thuê nhà cũng tỉnh lại, mở ra hành lang đèn, hô ta: Lục tiên sinh, Lục tiên sinh, ngươi làm sao vậy?

Ta không có lên tiếng, ngo ngác nhìn chỗ ngực, có một khùng bố vết cắn, trên mặt có mười bảy mười tám khóa bén nhọn dấu răng, chảy máu rồi, nhưng là ta nhưng không có cảm giác được đau, tốt như bị trúng gậy tê đồng dạng. Mà hai tay của ta, miệng hồ nơi thỉnh thoảng một hồi nóng rực, bị phóng gay gắt. Lúc này cửa bị xao hưởng liễu, ta mở cửa, chủ thuê nhà lão đầu còn buồn ngủ mà xem ta, nghi hoặc hỏi làm sao vậy? Ta chỉ vào rộng mở lồng ngực, hỏi đây là có chuyện gì? Hấn xem ta ngực dấu răng, trên mặt trắng nõn vết ướt tanh hôi không chịu nổi, vốn đang ngủ được mơ mơ màng màng mặt thoáng cái tự biến thành cực độ sợ hãi. Ta cầm lấy hấn, hỏi cái này cái gì cái tình huống?

Hấn cả lăm nói, cái này, là thủy quỷ a...

Ta hỏi bọn hấn tại đây thường xuyên nào? Không nên ah, làm làm một người nhân khí như vậy vướng du lịch thành thị, quý quái loại vật này làm sao có thể xuất hiện đâu này? Chủ thuê nhà lão đầu về mặt cầu xin, nói nửa trước năm bọn hấn tại đây vừa mới cũng đã chết một cái du khách, ngực cũng là như thế này bị cắn, kết quả chết... rồi, không phải trúng độc, không phải đổ máu, mà là chết vào sợ hãi về sau cơ tim tắc nghẽn, kỳ rất quái. Về sau, phụ cận có một am hiểu đạo này cao nhân đến xem qua, nói là bờ sông nịch người chết, không có kịp thời vớt đi lên, oán hận chất chứa mà thành, biến thành thủy quỷ. Trong sông lạnh, hấn tự thường xuyên lên bờ tìm đến người dây dưa, lấy mạng, xuống dưới cùng hấn.

Hấn xem ta, yên lặng mà nhìn qua trong chốc lát, nói ta là thứ hai.

Những lời này để cho ta thập phần phiền muộn, xem ra ta phẩm thật sự có vấn đề, rõ ràng ở cái điểm, đều đụng phải loại này không may sự tình. Nói thật, vật kia, nhìn xem hình như là linh thể, nhưng là, lại hình như là một con rắn... Về phần rốt cuộc là cái gì đầu rồi, trong nội tâm của ta một ít ngọn nguồn đều không có. Đã xảy ra tình huống như vậy, ta tự nhiên cũng không dám ngủ, lại giặt sạch một cái tắm, ngồi ở chủ thuê nhà phòng khách sưởi ấm bốn bên cạnh, một mực thủ đến bình minh. Ta tìm đến tấm gương xem, cảm giác mình về mặt hắc khí, lại vậy hãm lại thiếu, trong ánh mắt tất cả đều là màu trắng dử mắt.

Trong nội tâm của ta ần ần cảm giác, tựa hồ trước một thời gian ngắn sự tình, có di chứng.

Trời đã sáng, chủ thuê nhà cũng không còn dám thu ta tiền, một hồi tốt nói khuyên bảo, thỉnh cầu ta không cần phải đi báo án. Ta biết rõ, hấn mở cửa việc buôn bán, tự trông cậy vào điểm ấy phí ăn ở nuôi sống một nhà già trẻ, ta cũng là cá tính từ chối lười gia hóa, đêm qua sự tình, cũng không muốn lộ ra, gặt đầu hứa hẹn hậu, đi tìm xe đi trước Alla doanh trấn.

Vô luận như thế nào, đều muốn trước tiên đem Đóa Đóa sự tình, giải quyết nói sau.

Trong lòng ta, Đóa Đóa sự tình đệ nhất đại.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Vương thị phòng lớn, luyện thi gia tộc

Đón xe chạy tới Alla doanh, một đường cảnh tượng xinh đẹp tuyệt trần, như tại họa trung.

Tuy nhiên miệng ta cứng rắn ngạnh, nhưng là không thừa nhận cũng không được, Phụng Hoàng sở dĩ trở thành du lịch văn hóa danh thành, quả thật có chỗ độc đáo. Cùng Phụng Hoàng cổ tên Phụng Hoàng doanh đồng dạng, Alla doanh cũng là do Thanh triều thời kì trấn áp Miêu dân quân doanh, sinh sôi nảy nở mà thành. Nó là Tương Tây tây đại môn, Văn Quý cao nguyên phải qua địa phương, Miêu hán 2 dân tộc tụ cư mà kết hợp bộ, xem như Tương Tây tương đối có đặc sắc khu vực.

Ta người muốn tìm cũng không hiểu biết quý danh, tạp mao tiểu đạo nói biệt hiệu gọi là Địa Phiền Thiên, hấn để cho ta gọi hấn Thiên thúc. Địa Phiền Thiên ở tại Thiên Long hạ phụ cận một cái trong thôn, có chênh lệch chút ít xa. Sự tình ra đột nhiên, người ta chưa hấn hoan nghênh ta đây một cái khách không mời mà đến, cũng không có đến trong trấn tới đón ta, ta án lấy Thiên thúc cho ta phát địa chỉ, một đường tìm kiếm đi qua, tại đầu thôn, một đứa tám tuổi con nít chưa mọc lông từ ngăn cản ta, hỏi ta có phải là Lục Tà.

Hấn ăn mặc chỉnh tề, nói chuyện ngữ khí tượng cái tiểu đại nhân, lớn lên giống về sau internet nghe đồn cái vị kia "Năm đạo gạch".

Ta nói là, lại hỏi đứa nhỏ này là ai? Hắn không có lý ta, để cho ta cùng hắn đi chính là. Ta dẫn theo chút ít thuốc lá rượu lễ vật, đi theo hắn hướng thôn ở chỗ sâu trong đi đến. Thấy hắn không để ý ta, theo trong ví tiền rút ra 100 đồng tiền, đưa cho hắn, nói đến đặc vội vàng, không chuẩn bị, cái này 100 khối coi như là cho hắn tiền mừng tuổi. Hắn nhận lấy, ước lượng tại trong túi quần, biểu lộ hòa hoãn chút ít, cũng chịu nói chuyện. Hắn nói gọi Vương Vĩnh Phát, Vương Tam Thiên là hắn cha, hắn là Vương Tam Thiên tiểu nhi tử. Nhà bọn họ có mười lăm miệng ăn, hắn thái gia gia 100 tuổi rồi, tai không điếc mắt không tổn, một ngum hàm răng lại trắng lại chính tề, một bước nhảy lên ra vài m.

Ta đi theo hắn đi, một bên phủ lấy lời nói.

Nhà hắn cũng không có ở tại trong thôn, xuyên qua trong thôn gian đường đất, lại lật mấy cái dốc nhỏ, chuyển qua một mảng lớn từng mảnh rừng cây, rừng trúc tử, tựu chứng kiến khe núi từ chỗ đó có một đại sân phòng ở, tầng ba nhà lầu, gạch mộc hỗn hợp kết cấu, lầu một bên ngoài che trắng nõn gạch men sứ, đầu ngựa tường trang trí ngao đầu, lũ hoa cửa sổ, khéo léo rất khác biệt, cổ kính, có rất dày đặc dân tộc đặc sắc, cũng khí phái cái này phòng ở gọn gàng có vài chục năm rồi, nhìn xem so với thôn khẩu cái kia mấy nhà xi măng cốt thép kiến trúc, còn tốt hơn xem.

Là kẻ có tiền gia đầu rồi, ta nghĩ thầm lấy.

Khó trách cái này con nít chưa mọc lông từ tiếp nhận ta đây 100 đồng tiền, con mắt đều không nháy mắt một cái, hiển nhiên cũng là nhìn quen phú quý hài tử.

Đi vào phòng ở trước tiểu viện, con nít chưa mọc lông xông bên trong hô, nói ồ ồ ồ ồ, người muốn tiếp người ta cho dẫn đi tới. Phòng cửa bị đẩy ra, đi ra một cái nhỏ gầy, vẻ mặt khôn khéo hán tử đến. Hắn đại khái hơn 40 tuổi, ăn mặc tượng cái xã cán bộ, giữ lại 2 dúm tiểu Hồ râu, sắc mặt tái nhợt tích, trên gương mặt có vài khóa nhỏ vụn mặt rỗ, con mắt rất linh hoạt, đi tới lúc, vậy đối với trông mắt một lần lông lóc, ta tựu cảm giác mình bị hắn nhìn cái thông thấu.

Hắn đi tiến lên đây, nhìn một chút ta, hỏi người chính là Lục Tả ah?

Ta cùng hắn chào hỏi, nói Thiên thúc, ta chính là Tiêu Khắc Minh đề cập qua Lục Tả, lần đầu bái phỏng, không biết ngài thích gì, tùy ý mua một chút, trò chuyện bên ngoài kính ý. Ta đem bả lễ vật cho hắn, cái này lễ vật trọn vẹn tìm ta vài ngàn đồng tiền, hắn nhưng lại ngay cả lông mi đều không có nhăn thoáng một tý, biểu lộ lãnh đạm, phát phát tay, lại để cho tiểu nhi tử tiếp, mang thứ đó nâng lên nhà chính đi.

Ta đến gần rồi hắn, nghe thấy được một cỗ đất tanh từ hương vị, rất sấp rất thiên, nghe được trong mồm phát khổ.

Trên lầu cửa sổ tại động, ta có thể cảm giác được có người ở nhìn trộm ta, rất ngạc nhiên ánh mắt tại triều ta quét lượng lấy.

Địa Phiến Thiên (vốn tên là Vương Tam Thiên) mang theo ta tới đến một gian trong phòng nhỏ, đem bả bức màn kéo lên, đi thẳng vào vấn đề mà nói với ta, nếu là tiểu Tiêu giới thiệu tới, như vậy cũng đều là trong ngành rồi, có chuyện gì, cũng đừng có cong cong quán quán mà chuyển, cũng không muốn che giấu rồi, trực tiếp mà nói a. Ta có thể nghe ra không kiên nhẫn đến, nghĩ lại, người giang hồ, đều không muốn quá nhiều người biết mình cụ thể chỗ ở, để tránh đắc tội với người, họa và người nhà. Ta liền cho nói với hắn khỏi ta nuôi một tiểu quý, tại triệu hồi địa hồn thời điểm ra một ít đường rẽ, kết quả tiểu quý này nhân cách nứt ra, một người là ta quen thuộc linh thể, một người là có quý dị hồng sắc quang mang yêu thể...

Khi ta diễn giải Đóa Đóa có hơn mười cân sức nặng, cùng với một tia độ ẩm lúc, hắn đột nhiên mở miệng cắt đứt ta, nói cái này là không thể nào.

Cái gì là quý? Hắn kỳ thật tựu là thân người cổ về sau, không chịu đi nên đi địa phương, lưu lại trên thế gian hồn phách. Hắn là một loại thoát ly thân thể độc lập tồn tại tư duy, hoặc là ý thức thể, là một loại khác tánh mạng kéo dài, hắn nắm lấy bất định, nhưng là có pháp nhưng y, cũng có cụ thể, thống nhất định luận. Nhìn chung chính diện ghi lại ba mươi bảy chủng quý bên trong, không có có một loại là ta nói loại này quý.

Hoặc là nói, ta dường cái này đã không phải là quý.

Địa Phiến Thiên để cho ta đem bả Đóa Đóa triệu hoán đi ra cho hắn nhìn xem, ta nói nàng bị ta tạm thời phong ấn, ra không được, cũng không bị khống chế. Cởi bỏ phong ấn được hay không được? Không được, như thế nhiều lần, bị thương tổn cuối cùng là một Đóa Đóa. Địa Phiến Thiên lắc đầu, nói hắn biết đến triệu hồi địa hồn một chuyện, mặc dù không được pháp môn, nhưng là cũng theo ta miêu tả hoàn toàn bất đồng. Vật này, chú ý là một cái nước chảy thành sông, lặng yên không một tiếng động theo gió lên vào ban đêm, nhuận vật mảnh không tiếng động nơi nào sẽ có những kia loạn thất bát tao ngọn lửa, còn thiêu đốt?

Cái này thật là cổ quái.

Hắn cái này nhất mạch, tổ tiên là đuổi thi thợ thủ công xuất thân, tập chính là sở Vu Chúc từ một phái, am hiểu đùa bỡn cương thi người chết, về sau hoá táng thịnh hành, cái này nghề mà bắt đầu dần dần suy yếu xuống, hồ không được khẩu, dưới cơ duyên xảo hợp lại trộm tập luyện quý pháp môn từ, mấy đời tinh nghiên, rốt cục có hôm nay thành tựu, được cho có chút tạo nghệ, nhưng là truyền thừa cũng không hoàn chỉnh đây là hắn thuyết pháp, ta trước khi đến nghe tạp mao tiểu đạo theo ta đàm chằm đất ngắt trời, nói vị này chính là một nhân vật rất giỏi, cao thủ tại dân gian, danh hào của hắn cũng không vang lên, nhưng là nhận thức đồng hành của hắn cũng biết, Địa Phiến Thiên nhưng là một cái thi đàn cao thủ.

Cái gì gọi là thi đàn? Thuật luyện đàn tại Trung Quốc từ xưa có chi, thuộc bốn phận đàn bên ngoài đàn mà nói. Nội đàn này đây Thiên Nhân Hợp Nhất tư tưởng vì chỉ đạo, dùng nhân thể vì đỉnh lô, tinh khí thần vì dược vật, mà trong người cô đọng Kết Đan tu hành phương thức. Mà bên ngoài đàn, thi là chỉ tự Đạo giáo sáng lập hậu, đạo sĩ trước Tần Phương sĩ trong tay kế thừa đến luyện đàn di sản, vì chế lấy”Trường sinh bất tử” dược càn, tức thi phát triển vì bí truyền thí nghiệm kỹ thuật. Khách quan tại hư vô mờ mịt, không ngộ tính thể chất tựu khó có thể nắm chắc nội đàn mà nói, bên ngoài đàn phổ cập tính càng thêm rộng khắp, thậm chí còn đã trở thành hiện đại hoá học đời trước.

Luyện đan phương pháp cùng tài liệu có rất nhiều chủng, thảo dược khoáng thạch, kỳ trân dị vật... Nhưng mà cũng có một chút tương đối khác người tài liệu, ví dụ như dùng xuống máu trong dạ con, ví dụ như dùng cực uế vật, ví dụ như dùng hoặc là đồng nam đồng nữ... Ví dụ như dùng thi thể của con người vì tài liệu, kết hợp nội đan, bên ngoài đan sở trường, dùng đặc thù thủ pháp đốt cháy luyện tụ, mà thành thi đan.

Tập mao tiểu đạo nói được mật mờ, cũng không chịu nói rõ tường tận chỗ, nhưng là ta cũng biết trước mặt cái này nhỏ gầy trung niên nam tử, tại đối với nghiên cứu người chết, linh hồn phương diện cái này lĩnh vực, là người có quyền cấp nhân vật.

Địa Tiên Thiên vuốt ngực ta khẩu hộc một bài sau nửa ngày, cũng phân tích không xuất ra cái như thế về sau, mảy mui lại thành chữ Xuyên (川).

Tại hắc chỗ am hiểu lĩnh vực, hắc quen có quyền uy thái độ, hôm nay nhìn không ra kỳ quái, trong nội tâm nhưng cũng có chút khó chịu, cảm thấy mặt mũi treo không dưới, bạch xếp đặt một phen cao nhân tư thái. Hắc đứng lên, cẩn thận đánh giá thoáng một tý ta, cau mày hỏi ta mấy ngày nay có phải là có tai họa? Ta không có giấu diếm, nói là, đêm qua đụng phải một cái tượng xà đồng dạng mấy cái gì đó, chủ thuê nhà nói là thủy quỷ. Hắc gật đầu, hỏi có phải là thành tây cái kia một khối? Ta nói là, hắc nói hắc đi vào trong đó bái kiến, thật là một cái thủy quỷ, ngâm nước bỏ mình tiểu hải tử, về sau phụ lên một đầu không mất xà, khắp nơi đến hại người. Vốn chuẩn bị nắm hắc, đáng tiếc ngồi chễm chệ chờ mấy lần, đều không thấy. Hắc định liếc trông mắt xem ta, nói biết rõ vì cái gì thủy quỷ sẽ tìm ta sao?

Ta lắc đầu, hắc để cho ta duỗi ra hai tay đến, ta giang hai tay, miệng hở thượng là màu xanh da trời ấn ký, đây là một màu chàm dấu vết, tượng nhuộm vải hoa bằng sáp, vận vẹo đồ án, tượng xà vừa giống như Long, rõ ràng theo ta ngày đó tại cửu chuyển hoàn hồn đan thượng nhìn qua màu đỏ đồ án, có 70% tương tự.

Hắc hít thật sâu một hơi lương khí, lắc đầu đối với ta thở dài, nói:”Làm sao ngươi chọc phải lợi hại như vậy hung ác nguyên rủa?”

Ta nói tự đồ chơi này?

Hắc gật đầu, biểu lộ ngưng trọng. Vì vậy ta đem bả năm trước tiêu diệt con lừa lừa sự tình nói cùng hắc nghe, hắc nghe xong thẳng lắc đầu, nói ta tuổi còn rất trẻ con lừa lừa là cái gì? Là nhất mang thù núi rừng dã vật, còn sống còn nghĩ đến trả thù người, chết... rồi, linh hồn lệ phách cũng sẽ không trở về thương mình u phụ, không chịu đi, tự nhiên sẽ đem bả thù hận bám vào tại đây huyết dịch ngưng tụ thành nguyên rủa trung. Ngươi nói cái gì chân thần, những này ta cũng vậy chưa từng nghe qua, nhưng là có một chút, phỏng chừng ngươi bây giờ, chính là cái sắt nam châm rồi, cái gì chuyện loạn thất bát tao, đều hướng trên người của ngươi Móa!

Khó trách, khó trách, vừa thấy ngươi đã cảm thấy hắc khí nồng đậm, đại hung chi tướng, bắt đầu còn tưởng rằng là dưỡng tiểu quỷ bố trí, hiện tại xem ra, đúng rồi.

Bị nguyên rủa rồi, cái này oán lực, dù có thể đủ chống đỡ đặc hơn vài chục hơn trăm người thù hận nì!

Quả thật là nghe nói có thể rãnh sông Thông Linh giới sinh vật.

Mặt của ta suy sụp xuống dưới, không nghĩ tới ah không nghĩ tới, lúc ban đầu lúc ban đầu, ta không phải là muốn biết mỗ mỗ từ sao? Về phần sao? Như vậy không dứt!

Ta hỏi hắc, ta đây làm sao bây giờ? Đóa Đóa việc này làm sao bây giờ?

Địa Tiên Thiên nói đừng vội, đến cơm chọn, ăn cơm trước nói sau. Cơm nước xong xuôi, tìm Lão thái gia cho nhìn trướng nhìn lên. Trong miệng hắc Lão thái gia, tự nhiên chỉ chính là cái kia trải qua mưa gió, đã muốn 100 tuổi lão nhân a. Ta không biết Địa Tiên Thiên thái độ vì sao biến hóa, vừa mới còn xa cách, lúc này rõ ràng phần cơm có lẽ hắc là xuất phát từ lễ phép.

Vương gia phòng lớn nhân khẩu nhiều, ăn cơm cũng tương đối náo nhiệt. Ngoại trừ tiểu nhi tử Vương Vĩnh Phát bên ngoài, Địa Tiên Thiên còn có ba cái khuê nữ, cùng với hắc hai cái đệ đệ nhi nữ. Địa Tiên Thiên khuê nữ lập gia đình, hai khuê nữ xuân xanh mười bảy, đúng vậy nọ hoa chóng nở niên kỷ, lớn lên cũng xinh đẹp, nói chuyện và, rõ ràng Trung Nam đại học sinh viên năm nhất, quả nhiên là rất giỏi, cùng lúc đều tiến. Ta ngồi ở Địa Tiên Thiên bên cạnh, được phép lễ mừng năm mới, một bàn lớn đồ ăn, có cá có thịt, mớ lớn thịt khô nạt một bả cần cù, ta lại không đối bụng, ăn được điểm đau xót cá, cảm giác hương vị cũng không chính.

Chủ yếu là Địa Tiên Thiên cùng hắc hai cái lão đệ trên người, đều có một cổ khó nghe đất tanh tử vị. Mà cái kia râu tóc trắng phao lão gia tử trên người mặc dù có dùng Trầm Hương để che dấu, nhưng lại có một cổ tử tân ra không đi người chết vị.

Ta không cần đoán, nhà này người nhất định là đội hình đất phụ tử.

Điểm này, từ trong phòng bày cái kia chút ít bình sứ khí cụ bằng đồng đều có thể chứng kiến, toàn bộ đồ vàng mã. Khó trách bọn hắc hội ở đặc như vậy vắng, người không nhiều lắm mắt không tập, cũng chỉ có như thế, mới không có quá nhiều kiêng kỵ.

Địa Tiên Thiên lão tá qua đời (chắc là gãy tại trong mộ Tương Tây cổ mộ không nhiều lắm, nhưng cái đình cái hung hiểm, hơn nữa bánh chưng cũng nhiều), gia gia của hắc là bề ngoài giống như đặc đạo chân nhân giống nhau lão nhân, tóc bạc mặt hồng hào, nhưng là ăn thịt so với ai cũng hung, dài nửa ngón tay bụn thịt, lão nhân gia ông ta một hơi ăn bốn điều, không mang theo thở. Sau khi ăn xong, Địa Tiên Thiên mang theo ta đi tới ông nội người chú trong phòng, cho ta dẫn kiến.

“Ngươi là Nông lịch Thất Nguyệt mười lăm (rằm tháng 7) sinh ra hay sao?” Lão thái gia vừa thấy được ta, nói cái gì đều không giằng, tự hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Thi nhà ẩm

Ta thề, ta tuyệt đối không có đem sinh nhật của ta nói cho Địa Phiên Thiên, cùng với gia gia của hần.

Nhưng là ta không dám khẳng định tập mao tiểu đạo có thể hay không lộ ra.

Bất quá ta không nghĩ sẽ, theo đạo lý nói, nghiệp trong có rất ít người sẽ đem mình chân thật ngày sinh tháng đẻ nói cho cho người khác, để ngừa bị giảm xuống đầu, nguyên rửa, tập mao tiểu đạo là cực có chừng mực người, hần dù cho xem qua thẻ căn cước của ta, cũng sẽ không không nhẹ không nặng mà lung tung nói ra, phạm vào kiêng kỵ. Đương nhiên, cũng không bài trừ là cái này lòng mi chòm râu một bà bạch Lão thái gia chính mình vẽ tính ra.

Như thế, như vậy hần tựu nhất định có chỗ đạo hạnh.

Bất quá, "Lời nói ra kinh người" cái môn này học vấn, là thầy tướng số người chuẩn bị bài học, trần người bình thường còn có thể, trần ta đây chúng chỉ nửa bước nhập hành người, tự nhiên hiệu quả không quan trọng. Ta bình thần mà cười, nói đúng vậy, lão gia tử ngược lại tốt thần thông.

Hần lắc đầu, nói ta là đa nghi loại người, không cần nịnh nọt. Ta đây trở lại bên trong nguyên rửa, trong thiên hạ có thể giải loại người, không xuất ra một đối thủ chương, cái đỉnh cái đều là trải qua nhiều năm lâu ngày lão gia này, hoặc cung phụng đại nội, hoặc ẩn cư thế ngoại, hoặc chương một đại phái, thình bất động, cũng mời không nổi. Nhưng nếu chỉ có một đơn trần áp chi, lại cũng không cần phí nhiều như vậy loại thủ đoạn, thình nhất tinh thông Phật Pháp, đạo pháp cao nhân, thình thần phát ra ánh sáng, trao tặng một bùa, một ma luyện lệ khí vật mà thôi. Bất quá đầu rồi, cái này nguyên rửa có hại cũng có lợi, nhưng trừu chọc lệ quý ác sát, nhưng cũng có thể uy chấn bọn đạo chích, phúc này họa này, toàn bộ bằng mọi người cái nhìn.

Ta trường cục đến đất, nói lão gia tử thình chỉ giáo tác chính là cái.

Hần lắc đầu, nói hần cũng sẽ không, nghe thấy đạo hữu trước sau, thuật nghiệp có chuyên tấn công, bọn hần nhất tộc, tập đều là chút ít người chết xương cốt biện pháp, cái này pháp môn thực dụng, đơn giản, mau lẹ, nhưng là dơ bẩn, không dễ nghe cũng không nên xem. Quanh năm cùng dơ bẩn làm bạn, cũng không coi là cái gì chính phái nhân sĩ. Ta nói ta cũng không phải là vì tự chính mình cái này đồ bỏ nguyên rửa, mà là vì ta trong ngực tiểu quý này, ta xem nằng giống như cốt nhục, như mình ra, chỉ mong lão gia tử thành toàn.

Hần lắc đầu, nói loại tình huống này, hần cũng bất lực, vì sao?

Dưỡng quý một đạo tình nghĩa, sớm nhất xuất phát từ Đạo giáo chỉ đạo tư tưởng, bọn hần những này phạm phu tục tử, xây đều là một chút mặt thô thiên mây cái gì đó, rất khó minh bạch ý nghĩa, muốn về đi tìm nguồn gốc, còn phải cầu hàng loạt. Như thế nào hàng loạt, tức những kia nổi danh giáo phái, ví dụ như Chính Nhất giáo, Thượng Thanh Phái, Võ Đang, Mao Sơn, Lao sơn, Thanh Thành Tử... Vân... vân, đi thăm danh sơn sông rộng mà có được, là chính đồ.

Ta không nói lời nào, biết rõ bọn họ là tại cự tuyệt ta, qua loa ta rồi khỏi.

Thấy ta trầm mặc, Địa Phiên Thiên kéo ra cái mũi, muốn tiễn khách. Gia gia của hần thân thủ ngăn cản, tốt nói nói: "Lại nói tiếp, tiểu Tiêu có vị Sư trưởng, từng cùng ta từng có sóng vai từ tình nghĩa cái kia đã là trước giải phóng, Trần hạt kê nát mặt rồi sự tình hôm nay cố nhân đã xuống dưới đất, quy u phù. Nhưng là, trôi qua người đi, người sống vẫn còn, ông cụ già ta cũng không có quên cái kia đoạn phân tình, cũng không dám lại để cho cố nhân về sau chê cười. Ngươi tới ta Phụng Hoàng Vương gia, ta cũng vậy không cho ngươi tay không mà quay về, thế giới to lớn, tổng có một chút ngươi chưa thấy qua, không thể tin được mấy cái gì đó, ba ngày ta tôn, ngươi tới, cho vị này đường xa mà đến tiểu hữu nhìn một cái chúng ta bồn sự."

Địa Phiên Thiên có chút ngây người, nhìn một chút lão gia tử, thấy hần nói được khẳng định, nhẹ gạt đầu, duỗi ra tay trái, đem bà tay áo triệt bắt đầu đứng dậy, lộ ra một chuỗi hoàng màu đen tron bóng hạt châu, cái này hạt châu tượng mã não, tượng hồ phách, trong phòng bức màn kéo lên, rất ám, nhưng là cái này hạt châu nhưng không biết từ nơi nào mượn đến quang, tối tăm mờ mịt một vòng sáng, có sương mù, cái này khói đen xa xa mà lộ ra một cổ tử hơi lạnh.

Hần đối với hạt châu, lăm bắm kinh văn, hàm hàm hồ hồ, không phải hần không phải mằm, cái này ngôn ngữ quái dị.

Một lát sau, trong phòng nhiều hơn một đoàn bóng đen, sợ hãi rụt rè mà ngồi xổm chân tường thượng, song khi ta nhìn chăm chú đi qua lúc, cùng hần chú ý lực chống lại, một loại không hiểu hung thần liền nổi lên chú ý đầu, khắp cả người sinh mát. Địa Phiên Thiên vỗ vỗ bờ vai của ta, nói không cần sợ, cái này quý là năm quý vận chuyên thuật bên trong mộc quý, đã muốn tuần phục, mặc dù ác, nhưng là cũng có thể nghe lời, bị quản chế tại bùa, bất loạn đã thương người.

Hần nói dứt lời, ta cảm giác được trong phòng lại nhiều ra bốn cổ luồng khí xoáy, tại ta quần áo quyết bên cạnh bơi vòng quanh, trong không khí ô ô khóc nuốt thanh âm.

Địa Tiên Thiên nói với ta, người biết chuyện không nói hồ đồ lời nói, đã đều là dưỡng quý, cũng không đề phòng cái gì, Sĩ Mị Vồng Lượng vật ấy cổ đã có chi, hần thành tựu của ngày hôm nay, đều tại đây năm quý trên người, hôm nay cho ta biết được, chính là nhận biết ta đây bằng hữu, về sau gặp nạn sự tình, cứ việc nói, nhưng là lúc này đây, bọn họ là không giúp được.

Ta thân thủ đi bắt theo ta eo bên cạnh trượt đi qua bóng đen, bóng đen kia rồi đột nhiên xoay đầu lại, trong sương mù có một trương tấm trắng bệch gương mặt, trông mắt là tinh khiết màu trắng, trên mặt vận vệt co rúm lấy, phần nộ mà xem ta, nhếch miệng một ngụm răng nanh. Địa Tiên Thiên liền vội vàng kéo ta, nói hai tay của ta, đã bị âm vật ghét hận, lại là có thể xúc phạm tới âm vật mấy cái gì đó, cũng không thể sờ loạn, hần cái này quý vật, có thể quán người, không câu nệ trăm dặm, đều có thể hại người chỉ từ đương nhiên hần dưỡng cái này quý, cũng chỉ vì câu tài.

Ngồi ở trên mặt ghế thái sư lão gia tử, một mực không nhúc nhích, xem ta.

Ta đã hiểu, bày ra thực lực, cái này tính toán là một loại uy hiếp ngoại trừ tạp mao tiểu đạo cái này dẫn tiến người bên ngoài, bọn hần cũng không biết ta, đã ta biết được lai lịch của bọn hần, như vậy không ngại đem bả móng vuốt cho lộ ra đến, để cho ta làm việc lúc trong nội tâm cũng có chút kiêng kỵ, sợ bọn họ vài phần.

Chính như bọn hần theo như lời, bọn hần sở tác sở vi cũng không phải là chính đạo, đối với ta cái này không rõ lai lịch gia hỏa, tự nhiên kiêng kỵ.

Ta gật gật đầu, nói kiến thức, quả nhiên bất phạm.

Địa Tiên Thiên giương lên cánh tay, thu tay lại, sau đó cười nói với ta không có ý tứ, ta đường xa mà đến, bọn hần cũng không giúp đỡ được cái gì, chỉ là trêu đùa cái hí kịch nhỏ pháp, lung tung chơi đùa thoáng một tý mà thôi. Kiểm địa cổ sư, Trương Tây đuổi thi tượng, đều là bằng môn tà đạo người trong, trời sinh sâu xa, mọi người rồi đi cũng gần, lẫn nhau trong lúc đó cũng ứng nghiệm hơn trao đổi, trao đổi mới được là. Ta nói lời này có lý, bề môn tạo xa (xa rồi thực tế, nhắm mắt làm liều), cuối cùng là cùng đồ mất lộ, đi không thông, hay là muốn câu thông tốt.

Lão gia tử nâng chung trà lên, ta đứng lên, liền muốn cáo từ.

Lúc này cửa bị chú ý đẩy ra, sau đó Địa Tiên Thiên nhị nữ nhi tham tiến thân thể đến, lo lắng nói, nàng tiểu đệ rơi vào hầm tử bên trong đi. Ta còn tại ngây người cái này hầm tử rốt cuộc là vật gì (phía nam không giống phương bắc, muốn đào đất hầm chứa đựng rau cải trắng, rau dưa hoa quả, những vật này đại bộ phận đều phóng trên lầu trừ tầng thất ở phía trong), Địa Tiên Thiên lập tức sắc mặt đại biến, cũng bắt chấp mời đến ta rồi đi, đẩy cửa ra liền đi, ngay cái này trăm tuổi lão gia tử cũng lo lắng đặc biệt, đứng lên, hướng chạy ra đi Địa Tiên Thiên hô: "Mang lên" Địa linh trấn thi phù!"

Lão gia tử một tiếng này dặn dò, ta rõ ràng, cảm tình cái này hầm chỉ dùng để đến giấu thi. Trương Tây có Tam Kỳ, đuổi thi, phóng cổ, hoa rơi động nữ những cái thứ này, không biết tại môn mê cương thi a?

Cái gì là cương thi? Cương thi nói về hết thầy tử chi cứng ngắc, đầu không thấp, mắt không nghiêng, chân chẳng phân biệt được, không hư thối thi thể, một loại sau khi chết trải qua thời gian rất lâu lại vẫn đang không có hư thối thi thể. Chúng loại cũng nhiều, có thượng cổ truyền thuyết Hạng Bạt, Phi Thiên đồng thi loại này người có quyền, cũng có tại dưỡng thi mà nghỉ ngơi dưỡng sức trăm năm ngàn năm đại bánh chưng, đương nhiên cũng có người chế thi thể. Trương Tây cái này một khối, am hiểu đuổi thi, người sau khi chết, đem thân sa (tốt nhất chu sa) đặt người chết cái ốt tâm, lưng thang tâm, lồng ngực trái tim, trợ thủ đắc lực bản tâm, bản chân tâm bảy chỗ, mỗi nơi dùng một đạo thần phù ngăn chặn, lại dùng ngũ sắc vải trói chặt. Về sau, còn muốn đem một ít chu sa nhét vào người chết tai, mũi, trong miệng, lại dùng thần phù chắn nhanh.

Cử động lần này là vì phong bế người chết ba hồn bảy vía.

Cổ đại lúc, luyện chế cương thi là vì Trương Tây nhiều núi, giao thông không tiện, truyền thống quan niệm cũng là muốn lá rụng về cội, cho nên đuổi thi tượng đám bọn họ liền luyện chế bắt đầu đứng dậy, tiễn khách tử tha hương người phản xã an táng. Nhưng là hôm nay Vương gia này luyện thi, là vì sao?

Ta đột nhiên nhớ tới trước kia tạp mao tiểu đạo đề cập qua, Địa Tiên Thiên là luyện thi đan cao thủ.

Vương gia này lão gia tử chừng trăm tuổi, tính khí thần giống như năm sáu chục tuổi, có phải là chính là phục dụng thi đan nguyên nhân?

Chỉ là, cái này thi thể từ đâu tới đây hay sao?

Tốc độ ánh sáng trong lúc đó, trong nội tâm của ta hiện lên một chút cũng không có tính ra cách nghĩ, đang nghĩ ngợi đứng lên đi vây xem, đánh một hồi xì-dầu, kết quả Vương gia này lão gia tử vô nhẹ ta thoáng một tý, muốn đưa khách. Ta tuy nhiên trong nội tâm ngửa, nhưng là cũng không thể xông vào, cái này toàn gia đều cũng có chút ít người có bản lĩnh, ta cũng không dám lỗ mãng, đi ra sân nhỏ, đi chưa được mấy bước, chợt nghe Địa Tiên Thiên hô ta.

Ta quay đầu lại đi, chỉ thấy Địa Tiên Thiên nắm chặt ta, để cho ta cùng hần đi.

Hần khí lực rất lớn, người còn chưa tới một mét sáu, nhưng là kéo ta tới, cơ hồ tượng một đầu ngư. Ta lớn tiếng hỏi làm sao vậy, chuyện gì xảy ra? Hần nói giúp cái chuyện nhỏ. Ta nói hỗ trợ có thể, nhưng là giải nghĩa sơ trước. Hần một bên kéo đi ta đi, vừa nói con của hần điều vào trong hầm ngầm, rất nguy hiểm. Ta nói đi vào cứu ra không thì xong rồi? Hần lắc đầu, theo ta giảng trung thực lời nói, bên trong là nhà bọn họ luyện chế thi thể trừ tàng thất, vốn cũng không có cái gì, nhưng là hôm nay canh giờ không đúng tháng giêng sơ sáu, trên long thối, đại hại.

Ta nghe không hiểu, hỏi người đám bọn họ những này chuyên gia cũng không thượng, nói tìm ta làm gì vậy đi?

Hắn không đáp, chỉ nói hắn có môn biện pháp, có thể cho nhà của ta tiểu quý mình tu hành, chiến thắng tà vật, chỉ cần ta có thể cứu ra nhà hắn cái rắm hải tử, tự cho ta. Ta giận dữ, nói mắng bên cạnh, nguyên lai lão tiểu tử đó có, lại tàng tư ta liền cho nói tạp mao tiểu đạo vì sao để cho ta tới tìm hắn đầu rồi, quả thật là hữu duyên do. Bất quá mắng mặc dù mắng, trong nội tâm của ta lại kích động chết... rồi, đây trong đầu chỉ muốn, Đóa Đóa được cứu rồi, Đóa Đóa được cứu rồi...

Ba bước hai chân, lướt qua cái này từng phòng, đi vào đằng sau viện sân, hắn cái này phòng ở dựa vào núi mà xây, sân nhỏ chung quanh bại một loạt lão cây hòe, nhánh cây lớn lên cổ quái ly kỳ, ban ngày xem đều âm khí um tùm, làm cho người ta không thoải mái. Chung quanh có rất nhiều tảng đá, đồng một đồng tây một dùm, hiển nhiên là trải qua bố trí. Cái kia hầm ở đây viện về phía tây, cách hắn sáu m xa có một miệng giếng, miệng giếng bàn đá xanh dài khắp rêu xanh, hiển nhiên là không dùng tới lấy nước.

Hầm miệng giếng vây quanh một đồng người, có một râu quai nón nam nhân tại đánh hải tử, cái kia gấu hải tử sáu bảy tuổi, oa oa mà gọi, thanh âm bi thiết đặc biệt, có dấu không biết bao nhiêu ủy khuất.

Địa Tiên Thiên thấp giọng quát dừng lại nam nhân này, lại để cho tất cả mọi người tránh ra, lui về trong phòng đi.

Địa Tiên Thiên đem bả một bó dây thừng cho ta, nói đem Vĩnh Phát kéo lên hậu, lập tức hướng bờ ruộng thượng chạy, chạy trốn càng xa càng tốt, ngàn vạn không muốn quay đầu. Ta hỏi vì cái gì? Bên trong hắn là có cương thi không được? Hắn không nói chuyện, nhìn xuống thiên, âm trầm âm trầm, thanh âm cũng càng phát ra trầm thấp, nói đi thôi, làm tốt rồi, cái kia biện pháp tự cho ta. Trong nội tâm của ta biết rõ việc này tất có kỳ quái, nhưng là cũng không có cách nào, cầm dây thừng đi tới hầm bên cạnh giếng duyên.

Phủ ở miệng giếng tám ván gỗ bị ném qua một bên, bên trong đen nhánh, cũng không có nghe được tiếng khóc, thậm chí tĩnh đặc ngay tiếng hít thở đều không nghe thấy, Địa Tiên Thiên ở phía xa chỉ huy ta cứu viện. Ta rất nhanh dây thừng, đem bả đầu tiên đến bên cạnh giếng, còn không có kịp phản ứng, một cổ hỗn hợp có lưu huỳnh, hương liệu thì mùi thú đạo, tự đập vào mặt, hun đến ta đem bả vừa mới ăn mập thịt khô đều một ngụm phun ra.

Ách...

Cái này một ngụm nôn đồ xuống đáy giếng ở phía trong, lập tức có một thanh âm oa oa gọi.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Mười hai thi truy, kim tằm cổ hiện

Một tiếng này oa oa bảo ta lập tức đã hiểu, là trước kia dẫn ta vào tiểu hải tử Vương Vĩnh Phát.

Bị ta nôn ngậm một đầu, hắn cũng nhìn không được nữa rồi, vừa khóc lại nhả, trong lúc đó, ta đã cảm thấy nhà ẩm bên trong hào khí, âm trầm vài phần. Giếng này là cái giếng, ta đánh giá thoáng một tý, khoảng chừng cao ba bốn thước, cũng không biết tiểu gia hỏa này có hay không ngã sắp xuống ở đâu. Địa Tiên Thiên nghe được nhà ẩm ở phía trong tiếng khóc, lập tức tự nổ, ở phía xa hô to nhanh lên, nhanh lên phóng dây thừng... Hắn nôn nóng cảm xúc lập tức lây đến ta, ta không cần nghĩ ngợi, cơ hồ là đem bả dây thừng cho ném vào, Vương Vĩnh Phát tiểu hải nhi cũng lâu linh sống, thoáng một tý tự rất nhanh dây thừng.

Ta chịu đựng này cổ tanh tươi vị, thân thủ nhắc tới, cái này gấu hải tử cường tráng, có năm sáu chục cân nặng, nhưng là ta kinh nghiệm kim tằm cổ tằm bỏ, lực cánh tay cường, hơn nữa sức bật cũng đủ, cơ hồ chỉ dùng mười giây đồng hồ, ba cái hai cái tự kéo đi lên. Hắn vừa lên đến ta vui vẻ, tiểu hải tử này, trên đầu khoác cuộn cuộn Thủy Thủy, treo đặc đủ mọi màu sắc, rõ ràng còn có nửa khối mập thịt khô được rồi, chuyện này ta thật xin lỗi, bởi vì thật sự là thú quá. Ta thân thủ tóm ở tay của hắn, đem hắn kéo lên mặt đất đến, chợt nghe đến Địa Tiên Thiên ở phía xa mãnh liệt hô:"Vĩnh Phát con ta, chạy mau, hướng trong phòng chạy..."

Tiểu hải tử kia cơ linh, căn bản là bất chấp trên đầu dơ bẩn, đem bả trong tay ta mãnh liệt bỏ qua, sau đó tượng con thỏ đồng dạng nhảy lên đi ra ngoài.

Ta kinh ngạc, trông thấy Địa Tiên Thiên, hắn bà nương, hắn hai cái đệ đệ đều dất trời lại rất nhiều lá bùa dây đỏ tử, có người còn cầm một chậu máu đen, cái kia râu quai nón lão đệ rõ ràng đều lấy ra một cây trên TV mới nhìn thấy Shotgun, nhìn chăm chăm mà nhìn về phía ta đây bên cạnh, mà ngay cả cái kia tóc bạc mặt hồng hào lão nhân, trên tay cũng nắm một xấp bùa. Ta lập tức cảm thấy tình thế nghiêm trọng, nhớ tới Địa Tiên Thiên vừa rồi giao cho thoát ngữ, trong chớp mắt hướng phòng ở phía sau bờ ruộng.

Ta vừa quay người lại, tự sau khi nghe được bên cạnh có một vật nhảy ra miệng giếng.

Một hồi tanh hôi không chịu nổi phong hướng ta đây bên cạnh thổi tới, ta không kịp tránh, ngay tại chỗ một cái như con lừa lười lãn lãn, lánh mở đi ra. Trên mặt đất lãn lãn, ta bớt thời giờ xem xét, ai nha má ơi, chỉ thấy miệng giếng nhớ lại nhiều cái chiều cao không đồng nhất, sắc mặt xanh lét hắc người,

thân thể bé tấc, ánh mắt không ánh sáng thẳng ngoắc ngoắc, có ẩn mặc màu xanh đen kiểu áo Tôn Trung Sơn, cũng có quần áo tả tơi, khóa thân lộ ra da thịt như gió làm thịt khô, toàn bộ đều dài hơn tấc một Mông Mông lông trắng (có rất nhiều lông màu đen), miệng hơi mở, rõ ràng toàn bộ đều là răng nhọn, tanh tưởi xông vào mũi.

Ta toàn thân một hồi nổi da gà, kinh hãi hàn ý từ đỉnh đầu một mực lan tràn đến đuôi xương sống thượng.

Ta đột nhiên suy nghĩ cẩn thận Địa Phiến Thiên vì cái gì nhất định phải làm cho ta tới cứu con của hắn, thậm chí nguyện ý trả giá lúc trước hắn không muốn đề cập nào đó pháp môn để làm một cái giá lớn: « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » trung đề cập cương thi một tiết, nói đến cương thi có một chút khi còn sống trí nhớ, dựa vào khí tức thức người, bình thường nghỉ ngơi, như bị ngắt lìm lức, trong nội tâm tự nhiên sẽ có hung thần lệ khí, nhất định phải tìm người lấy mạng, tác một người mệnh, mọi nơi không một tiếng động, hắn liền an tâm, quay về ngủ say bên trong.

Ta là đã bị nguyên rửa, trâu chọc tà vật gia hỏa, tự mục tiêu mạnh yếu mà nói, khẳng định so con của hắn lớn.

Trong nội tâm của ta tràn ngập lửa giận, Địa Phiến Thiên đến chiêu thức ấy, sử muốn cho ta cùng con của hắn đổi mệnh.

Tuy nhiên ta nguyện ý vì Đóa Đóa vút đầu lâu rơi vãi nhiệt huyết, nhưng lại không muốn làm một người hư vô mờ mịt hứa hẹn không công chịu chết, trong nội tâm của ta cái kia khí ah, quả thực có thể đem bả phối cho chống đỡ nổi. Đúng vậy ta lại bị có nửa phần kích động thời gian, thậm chí ngay chửi má nó tâm tư cũng không dám có, bởi vì ngay tại ta lần ngừng bò lên thời điểm, miệng giềng đã muốn suốt xuất hiện mười hai cương thi, nháy chân, hướng ta đánh tới, cách ta người gần nhất, hai thôn trường màu xanh đen móng tay đã muốn nhanh chạm đến trên lưng của ta.

Có một tướng mạo nhất thanh tú tiểu cá tử cương thi, giương một ngum hắc răng miệng, hướng bờ mông cắn tới.

Hắn tựa hồ tương đối yêu tha thiết cái này bộ vị.

Ta nhìn qua về lo lắng là bầu trời bao la, tóe phát ra binh sinh tốc độ nhanh nhất nhảy dựng lên, ta cũng không có hướng phòng lớn bên cạnh bờ ruộng thượng chạy, mà là hướng Địa Phiến Thiên bọn hắn cái kia cùng trận địa sẵn sàng đón quân địch trong đám người chạy tới mắng lặc con chim, ta không thể cho không người lọt hố, phải chết cùng chết. Ý nghĩ này vừa mới bốc lên, lập tức dập tắt, ta chín mười độ đại chuyển biến, thân thủ linh hoạt mà gây hướng về phía bên cạnh bên cạnh bờ ruộng, sau lưng là một đám đuôi theo ta người đàn độn.

Cùng với... Về mặt nghiêm túc râu quai nón, cùng trong tay hắn nhắm ngay họng súng của ta súc vật!!! Trong nội tâm của ta thô tục đã muốn mắng vô số lần, lần này thật sự bị người lọt hố.

Vô tận hối hận xông lên trong lòng của ta, tuổi còn rất trẻ ah tuổi còn rất trẻ, Địa Phiến Thiên hứa hẹn bay bổng một câu, mà ta lại mộng, tưởng cho rằng Đóa Đóa khôi phục không việc gì, cái đó biết mình xác thực khó giữ được cái mạng nhỏ này. Ta chạy, ba bước hai chân tựa vọt tới bên trong ruộng, đại trời lạnh, ruộng nước ở phía trong toàn bộ đều là lấm bùn, còn có chút hoa mẫu mãnh vụn gốc, ta bước chân không ngừng, con mắt nhìn qua độ dốc dần dần xoay mình sườn dốc Từ Hòa xa xa đường nhỏ, trong đầu loạn, không biết như thế nào chạy.

Lúc này nghe được đỉnh đầu "Hô" một tiếng, lại có một vật bay qua đỉnh đầu của ta, nặng nề nện ở trước mặt ta. Trong nội tâm của ta mát lạnh oa thảo, đồ chơi này là nhảy thi sao?

Thanh triều trung kỳ nổi tiếng văn học gia Viên miếng lấy có một bộ bút ký « từ không nói », từng đem bả cương thi chủng loại chia làm tím cương, bạch cương, lục cương, mao cương, phi cương, boi thi, phục thi, không thay đổi cốt. Mà ta cái kia bản mười hai pháp môn ở bên trong, tác chính là đem bả cương thi chia làm cấp 6, phân biệt là bạch cương, hắc cương, nhảy thi, phi thi, Thi Ma (lại tên "Bạt"), cuối cùng một loại... Cái này quá vô nghĩa rồi, phản nhân loại, không đề cập tới cũng thể. Ta là lần đầu tiên gặp được đồ chơi này, không hiểu, nhưng là biết rõ thân thủ nhanh nhẹn như thế, nhất định là hung mãnh đến nhảy thi cái này một bậc từ biệt rồi!

Cái gì là nhảy thi? Hắc cương nạp âm hút máu vài thập niên, lông màu đen bỏ đi, nhảy đi đường, mặc dù sợ ánh mặt trời, nhưng cũng không sợ người cùng bất luận cái gì gia súc.

Loại này ngoạn ý chơi đùa, quá kinh khủng.

Tên kia về mặt lão thái, lớn lên có điểm giống thân tượng của ta Einstein tiên sinh, nhưng là bộ mặt cơ thể đã bắt đầu xơ cứng, má bộ rõ ràng hủ hóa rồi, bên trong còn có mấy cái đầu to hắc giò tại ngoa nguyệt, ánh mắt trở thành màu trắng, quần áo là lam lũ Miêu gia lam vải dệt thủ công. Hắn đứng lên, hắc móng vuốt hất lên đến, ta cơ hồ vội vàng không kịp chuẩn bị, thân thủ vừa đỡ, liền giống bị gió đông xe tải nặng giống nhau mãnh liệt va chạm, khuỷu tay cơ hồ vỡ vụn, ảnh hình người đạn pháo đồng dạng hướng về sau bay đi.

Đặng sau là ở đâu? Cái kia là một đám toàn thân mùi hôi người đàn độn, tại triều ta chạy tới.

Ta trên không trung phi hành một hồi, gió bên tai呼呼 mà thổi mạnh, không có phản ứng, tự cảm thấy nặng nề mà đứng vào một cụ cứng ngắc trên thân thể, ngay tiếp theo cùng một chỗ té ngã. Ta tinh thần cao độ tập trung, tự nhiên cũng chưa từng hôn mê giờ phút này nếu là dám nhắm mắt, ta vĩnh viễn sẽ không có mở to mắt khả năng. Trong tay ta chống phía dưới thân thể, xúc tua tron bóng, rất dính, là nhiều năm thi cao, màu trắng dầu hình dáng, phi thường thổi, cự chán ghét, ta nhảy dựng lên, phát hiện bốn phía đã muốn vây lên một vòng người đàn độn, vươn tay hướng ta chụp tới.

Ta nghĩ đến Địa Phiến Thiên gia gia của hắn đề cập hai tay của ta, nói mặc dù trúng nguyên rửa, nhưng là cũng có chút ít đạo hạnh, có thể trấn áp bọn đạo chích.

Cẩn rằng, ta cơ hồ dùng tới khí lực toàn thân, hai tay trước đập, sử xuất bản chế hàng nhái "Bãi sơn đảo hải", thoáng cái mãnh liệt đánh tới một đầu toàn thân Trường Bạch mao thi thể trên người, trong nháy mắt bàn tay của ta nóng rực, rõ ràng bắt nó đập thối hơn một thước, không đợi ta tin tâm đại chấn,

chuẩn bị đại sát tứ phương, chung quanh lũng tới cương thi ba chân bốn cẳng, toàn bộ che đầy tầm mắt của ta. Hai đám tự nhiên nan địch bốn chân, ta chính là một cái bình thường phạm nhân, không phải Lã Động Tân, không phải tể công hòa thượng, lại càng không là XX chân tiên, ở đâu kháng được cái này, thoáng cái cánh tay cùng trên người đã bị bốn nhọn móng tay quệt làm bị thương, chảy ra rất nhiều huyết đến.

Ta cắn răng muốn phá vòng vây, nào biết chân lại bị ta vừa rồi đụng vào chính là cái kia cương thi, cho nắm chắc.

Ta âm âm ngã xuống đất, ngoại trừ cảm thấy cùng sức hút của trái đất tiếp xúc đau đớn bên ngoài, cảm giác một cỗ tê dại Hắc Ám theo miệng vết thương lan tràn đến cả trong ý thức.

Ta trúng thi độc.

Trong nội tâm có vô số tà ác cùng đợi phóng thích, dục vọng tại lập tức bội số gia tăng.

Ta nhìn thấy cách đó không xa, Địa Phiến Thiên và những người khác lác đầu thán lấy khí, một bộ thương cảm thần sắc. Xa hơn nơi, vẻ lo lắng vân tăng tầng lớp lớp, chông chênh tại thanh trên núi. Nơi này là Thiên Long hạp, di động mạch âm trầm chi địa, dãy núi hội tụ, chín nước lâm uyên, vô số người chết vào chiến loạn cùng phân loạn, trấn áp bên trong, oán khí ngưng tụ không tiêu tan, tự nhiên dưỡng thi địa phương.

Mười hai tay hướng ta chộp tới, ta phải bên cạnh đùi đã bị cắn được.

Ta phải chết rồi sao? Chết vào một lần bình thường cần y hỏi được hành trình, chết vào một lần ngoài ý muốn kinh thi chi biến, chết vào một cùng không có lương tâm luyện thi đường quý loại người giá họa... Ta đăm, tạp mao tiêu đạo người giới thiệu nơi tốt, chó má Địa Phiến Thiên, cái này đều người nào ah?

Đón lấy, phô thiên cái địa tay, chân, miệng toàn bộ đều công kích hướng về phía ta.

Ta phải chết rồi...

Sau khi ta chết, cương thi toàn bộ lui về thi động, nghỉ ngơi, Địa Phiến Thiên có thể thu liễm khí tức, sau đó tại mỗi đầu cương thi trên trán dán lên "Địa linh trấn thi phù", tiếp tục luyện chế hắc thi đan, dĩ cầu sống lâu trăm tuổi, vinh hoa phú quý. Đáng thương ta nam nhi bảy thước, bị phen này cắn xé, thi thể vô tồn, không nhà để về, nói không chừng còn bị luyện chế thành quỷ vật, vô ý thức mà bị người đem ra sử dụng, làm chút ít trở mình phản mộ đảo mộ đánh rắm nhĩ.

Nghĩ đến đây bi thức mọi việc, ta muốn sống dục vọng tự mãnh liệt tới cực điểm.

Giờ phút này ta đã không có cái khác dựa vào rồi, tiểu vũ trụ cũng bạo không phát ra được, chỉ có đem bỏ tất cả hi vọng đều phó chur tại cái này một câu thần kỳ thoại ngữ: "Cho mời kim tâm cô hiện thân! Cho mời kim tâm cô hiện thân... Ta thảo người choáng, người cái này mập còn trùng nếu không rời giường, ta 2 anh em tự cùng một chỗ xuống hoàng tuyền a!"

Bồn mạng bồn mạng, vốn chính là một cái gấn bó tương tồn tại cùng mệnh quan hệ.

Cái này uy hiếp trên cơ bản đã đến sinh tử an nguy trình độ.

Sau đó ta đột nhiên cảm thấy dưới khuôn mặt một hồi hoạt động.

Cúc môn buông lỏng.

Chà mẹ nó lặc!

Đã nói không đi đâu này? Như thế nào còn... Bất quá ta đã muốn bất chấp những này tiểu phá sự tình, roi lệ đầy mặt mà xem ta thân thể chung quanh kim quang vừa hiện, trên người tê dại cảm giác biến mất, tràn lan lên đến hôn mê Hắc Ám thủy triều giống nhau thối lui. Sau đó, một đạo vô hình uy nghiêm áp chế tất cả muốn nhào lên cương thi, hắc phảng phất là xông vào hang sói Mãnh Hổ, dùng rất có vương giả phong phạm kiêu ngạo, nhìn trước mắt cái này dơ bẩn hết thấy.

Cương thi hội lui bước sao? Hiển nhiên không phải, hắc cái kia bị thi biệt cùng tuế nguyệt đục xấu đại não, hiển nhiên chứa không nổi quá nhiều kính sợ tình cảm, gần kề chỉ là hơi chút ngưng ra một lúc, dừng lại, đón lấy lại hướng ta chộp tới. Ta ít nhất bị 6 chích móng vuốt bắt lấy, giờ lên cao cao, hơi vừa dùng lực, ta cũng sẽ bị tháo thành tám khối.

Ta bị Pinto mà dậy.

Sau đó ta gặp được đã lâu kim tâm cô, hắc bay đến trước mắt ta, cái này mập còn trùng càng phát ra to mọng rồi, một đôi đầu đen mắt quay tròn mà chuyển, tựa hồ tại cười nhạo ta, hay hoặc là tại biểu đạt tưởng niệm chi tình... Cùng với bị đánh thức không khoải cái này mập còn trùng thường xuyên có rời giường khí. Ta thấy đến hắc màu vàng kim óng ánh đỉnh đầu, nhiều hơn một đạo nho nhỏ thịt kén, là tươi đẹp màu đỏ, tượng một cái vương miện.

Đỉnh đầu là càng ngất đi ám là bầu trời bao la, ta mở trừng hai mắt, cái này Tiểu chút chút xẹt thoáng một tý, không thấy!

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Phá thi trận, đắc tia bạch

Ta nhìn trời, âm u, suu suu gió mát tại mùa đông núi xanh ỏ từ ở phía trong thổi qua.

Cũng không biết là ảo giác hay là chân thực, bên tai thượng nghe được "Xoát" một tiếng, tựa như Tây Bộ trong phim ảnh, rút đao chém người gào thét, trực tiếp khắc sâu vào trong nội tâm của ta.

Đón lấy, tất cả cảnh tượng trên lên nhảy lên, ta nặng nề mà ngã rơi xuống đất đến, bờ hông chạm đất, mà vừa rồi cử động nâng ta cái kia bảy tám hai tay chủ nhân, bị hung mãnh nhất chính là cái kia nhảy thì "Bang bang" vài cái, cho Đại Lực quán bay đi. Ta liền cho mà lăn một vòng, vẫn đang có thật nhiều thi thương tóe lên, rơi tại trên người của ta, còn có thật nhiều Thi Trùng từ rớt xuống. Những này ta đều không để ý, hướng bóng người thiếu địa phương phá vòng vây mà đi. Vừa chạy ra hai bước, đã bị một cái một thân lông màu đen hủ mặt cương thi cho kéo lại chân, có kim đâm cổ tại, ta dừng khí đã gia tăng rồi không ít, cúi ngói xồm người xuống, kết "Đại Kim Cương luân án", miệng phun "Tiêu" chữ, hung hăng mà khắc ở hãn trên ốt.

Cái này một ấn đánh ra phải trúng, ta lập tức cảm giác được trong không khí, đều có chấn động cảm giác, vô hình gọn sóng tại hư vô không gian quanh quần mở đi ra.

Quá ngoài ý muốn rồi, cái này chấn động cảm giác lại là ta thủ đoạn lộng kiếm ra tới.

Cái này là "Khí", Đạo gia tạo thành căn bản, niệm lực cụ tượng hóa biểu hiện hình thức.

"Tiêu" một chữ, do thần biến niệm lên, trải qua thượng trung hạ ba đan điền, qua bụng tim, phổi khuếch trương, hầu kết, xoang mũi cộng minh, cùng không khí vạn vật hô ứng, nhất cử mà thành. Trong miệng đọc nhấn rõ từng chữ, ấn pháp hô ứng chỉ, lực công kích toàn bộ tập trung ở tay bộ. Sau đó trong tay ta chưởng lập tức một hồi nóng rực, ấm áp, chính mình không có cảm thấy bị phỏng, ngược lại là bị ta đập bên trong người dẫn động, "Ngao ngao" mà kêu to lấy, rên rỉ lấy đến mà mà đi, không thể động dậy.

Hắn không có lần nữa đứng lên, ta có thể cảm giác được hắn còn sót lại phách, bị ta đập tán.

« từ không nói » có mây: "Người chi hồn thiện mà phách ác, người chi linh hồn mà phách ngu, phách chứa tể thân người, đương làm hồn rời đi nhân thể, sẽ gặp biến thành ác quỷ cương thi."

Người dẫn động, không hồn có phách, nếu đem phách lại đập tán, tắc chính là tự biến thành bị chết không thể chết lại chết người đi được. Đây là một loại cao cấp trừ thi phương thức, cũng đơn giản thô bạo, áp dụng tại cảm được khí, có đạo làm được hữu đạo chi sĩ, ví dụ như... Ta, hắc hắc. Ngoài ra còn có phù chú đến trấn áp, giam cầm, bày trận, hạt tảo bày miêng... Đám hòa hoãn phương thức, cùng với chung cực hỏa thiêu phóng hỏa thiêu đốt chi, tẩm tặc thanh âm, huyết tuôn ra cốt mình.

Có thể cảm nhận được "Khí", nói rõ ta đã có khí cảm giác, tiến nhập một cái hoàn toàn mới lĩnh vực.

Cái này tiến bộ để cho ta mừng rỡ như điên, toàn thân lỗ chân lông đều thư giãn ra, bất chấp thương thế trên người cùng quanh mình tanh tưởi, cùng truy kích ta mà đến lông trắng, lông màu đen đám chủng loại cương thi, tư đánh nhau. Cái này đánh nhau tư thế cũng không tốt xem, tượng bên đường lưu manh đánh nhau, véo cổ kéo mặt. Nhưng mà trong nội tâm của ta lại không sợ hãi, duy nhất ác cảm, cũng chỉ là ghét bỏ đây là tay quá quá thối, lời thôi đắc rất, dơ bẩn bàn tay của ta. Nhưng mà nhìn quen như thế, ta cũng chỉ có cắn răng, cố nén.

Cùng lúc đó, đầu kia làm phản lợi hại cương thi, tay nâng trào rơi, rõ ràng đập bay vài đầu đồng loại, có một đầu, cư nhiên bị một chưởng đập liệt, bẻ sáu bảy khối mùi hôi khối thịt thật là lợi hại chưởng kinh, vị nhân huynh này khi còn sống chớ không phải là học qua trong truyền thuyết "Hàng Long mười tám chưởng"? Ta đau nhức, trên đùi bị cắn một miếng lớn, huyết nhục mơ hồ, cũng không biết là hay không trúng độc, trên người chỉ ít có bảy tám đạo máu chảy đầm đìa miệng vết thương, nhưng là ta thực sự không chạy, cắn răng, cùng xông lên cương thi quần nhau, trốn tránh, thỉnh linh tự hét lớn một tiếng "Tiêu", ấn trên ốt đem tàn phách đập tán mất đi những này cương thi vóc cũng không cao, ta lấy được cũng thuận tay.

Cương thi rốt cuộc là mất người dẫn động, động tác lược chậm chạp, để cho ta đã bị phạm vi công kích giảm nhỏ, cũng hoạt động đắc mở.

Địa Phiến Thiên bọn người nhìn thấy thế cục như thế nghịch chuyển, cùng sợ thiệt không thôi, lại thấy lợi hại nhất cái kia đầu cương thi khác quảng công và sân, chân đứng không vững rồi, ào ào vây quanh, có cầm kiếm gỗ đào, có cầm hồng phù dây thừng, có cầm giấy vàng phù dán cái ốt... Trong khoảng thời gian ngắn, Bát Tiên quá hải, một loạt trên xuống. Cái kia cầm Shotgun râu quai nón, cầu xin tha thứ tựa như hướng ta la lên: "Ai! Lực tiểu đệ, Lực tiểu đệ, hạ thủ lưu tình, ai cũng đều đập tàn ơ... Chúng ta giữ lại còn có trọng dụng đây này!"

Nhiều người lực lượng thiên nhiên số lượng nhiều, không nhiều lúc, bọn cương thi định mà định, từ từ cái này từ, chỉ chính là tan thành mây khói từ duy còn lại này một đầu lớn lên giống khoa học cụ nhân nhảy thì, đang tại ra sức mà xé rách lấy đã muốn mất đi hồn phách thi thể, tháo thành tám khối, huyết nhục Phi Dương, khiến cho trắng diện thập phần huyết tinh. Vương gia người toàn bộ vây quanh, thần sắc phức tạp mà nhìn xem này đầu bọn hãn vốn là

vẫn lấy làm ngao nháy thi, Địa Phiên Thiên bờ môi nhẹ rung, mặc niệm lấy nghỉ ngơi linh hồn chú ngữ, nhưng mà lại một mực vô dụng, câu thông không được, cuối cùng bất đắc dĩ mà xem ta.

Hiển nhiên, hắn là người sáng suốt, nhìn ra được là ta đang giờ trò.

Nhưng mà kim tâm cổ cái này mập còn trùng, đại bộ phận thời điểm đều không nghe ta sai sử, tùy hứng đắc rất, trong nội tâm của ta cũng không còn ngọn nguồn.

Bất quá tại giờ này khắc này, ta chỉ có khoắc lác chém gió, không nhìn đầu kia làm loạn cương thi, chăm chăm vào Địa Phiên Thiên, nói cái kia pháp môn đầu này? Hắn trầm mặc một hồi nỉ, ở giữa còn liếc nhìn gia gia của hắn, cuối cùng thờ dài nói: "Ta cho ngươi, ta cho ngươi, chỉ trông mong ngươi đừng hủy cái này tiêu Hắc thiên, cái này nhưng là nhà chúng ta truyền thừa nhiều năm thi bảo, còn trông cậy vào một mực truyền xuống nỉ." Ta gật đầu, hắn trong chớp mắt hướng trong phòng đi đến, một phút đồng hồ sau, hắn xuất ra nhất quyển màu vàng tia bạch, đi đến trước mặt của ta, đưa cho ta.

Ta nhận lấy, mở ra, này tia bạch có hai A4 giấy lớn nhỏ, bên trong có rậm rạp chẳng chịt, mấy ngàn chữ cực nhỏ tiêu Khai. Từ phải đến trái, từ trên xuống dưới, bên phải ngừng đầu lên, dùng bìa thời Ngụy thể viết bốn chữ to « Quý đạo chân giải ».

Địa Phiên Thiên nói chỉ vào này tia bạch, có chút không muốn: "Cái này quyển sách tử, là ông nội của ta cùng mấy cái đồng hành tại trước giải phóng, theo dõi Minh một cái Bạch Liên giáo Sở Nam đà chủ chôn cất trong mộ, trở mình ra tới. Cái kia mộ thập phần hung hiểm, quá trình tự không cần phải nói, huynh đệ đều chết hết hơn phân nửa, đủ để thấy kỳ trên quý chỗ. Ta luyện chế năm quý vận chuyển thuật biện pháp, cũng đến từ chính lần này. Trong lúc này, thì có tam hồn còn thừa 2 hồn Quý Hồn tu luyện pháp môn cũng có bản dập, nhưng là ngươi hôm nay cũng ăn được chút ít thiệt thòi, cái này thực bản, coi như là cho đền bù tổn thất ngươi đi..."

Ta theo dõi hắn, hỏi là thật sao? Mặc hồng ta à!

Hắn cười khổ, nói ngươi cũng là cao nhân, hắn lần này mất vụng về, đắc tội một lần nào dám lần nữa tội lần thứ hai? Người giang hồ, lưu lạc tứ phương, chú ý đúng là cái áp phích rộng thoáng, việc này qua đi, cũng không dám nữa. Xóa bỏ a?

Ta gật đầu, nói có thể.

Ánh mắt chuyển qua hoàng bạch thượng, ta tại màu đen cực nhỏ tiêu Khai trung tìm được rồi "Linh thể tu luyện" rải rác vài chữ, sau đó đem hắn cuốn thành một đoàn, thu được trong túi quần. Giao dịch xong tất, ta hướng cái kia toàn thân đều là mùi hôi huyết nhục nhảy thi hô một tiếng kết thúc công việc rồi, hắn thật đúng là cho ta mặt mũi, một câu nói kia không hiểu linh nghiệm, hắn dừng lại, bẻ tắc mà đứng lên, con mắt dưới lên nghiêng, cũng không nhúc nhích. Sau đó, theo hắn đằng sau bay ra một đầu mập còn trùng, màu vàng trên thân thể lấy dính chút ít màu đen huyết tương, bản núc ních, rất khó coi.

Cái này Tiểu chút chút bay đến trước mặt của ta, một đôi đầu đen mắt chăm chăm vào ta, lắc đầu sáng ngời đuôi, có chút đắc ý.

Chó chết!

Ta không muốn lại để cho Địa Phiên Thiên bọn hắn thấy nhiều kim tâm cổ, thân thủ đem bả cái này khoe khoang làm đáng gia hỏa nín lấy, nghe thấy một chút, ừm thôi chết... rồi! Ta lại để cho chính nó đi tắm rửa, sau đó quay đầu, chỉ vào trên đất thi thể, hỏi như thế nào thu thập ah? Địa Phiên Thiên con mắt còn nhìn thấy chạy đến nhà hắn phòng bếp đi tắm rửa kim tâm cổ, lo lắng đắc rất, thấy ta hỏi, về mặt đau khổ nói hắn dưỡng mười hai thi vụ, hôm nay hư mất rồi sáu thành, tổn thất lớn. Ta tức giận mà cười, nói nhà các ngươi luyện chế cương thi, mình cũng không chế trụ nổi, còn đem bả ta làm phiền hà một phen, mất đi ta vẫn còn có chút bản sự, bằng không, chỉ sợ đã muốn bị mất mạng...

Hắn cười mĩa, nói làm sao sẽ đâu rồi, xem xét chỉ biết ta là phúc lớn mạng lớn loại người.

Thấy ta trừng mắt, hắn bất đắc dĩ rồi, bảo hôm nay thi khí trời, thời gian, canh giờ cũng không đúng, bọn hắn vừa rồi cũng là không có biện pháp, nghĩ đến trước hết để cho ta quyết xong qua cái kia chân kinh cương thi lệ khí, đợi tri hoãn chút ít lại đem thứ nhất một trấn áp... Ta chẳng muốn nghe hắn quý kéo, hỏi nhiều như vậy thi thể là nơi nào đến ah? Hắn Tank nói, nói không cần nhiều muốn, cũng không phải bị giết có rất nhiều theo trong mộ trở mình ra tới, có theo hoá táng trong trảng mưa được nhân viên công tác, con báo đói thái tử lấy được (dù sao tro cốt chỉ là một đồng tro, gia thuộc người nhà cũng nhìn không ra)...

Ta thờ dài, nói đều thời đại nào, các ngươi còn luyện chế cương thi, có thể phái cái gì công dụng?

Hắn cười, nói đều là lão luyện nghệ rồi, nhân rồi cũng là nhân rồi, giữ lại giữ nhà hộ viện chứ sao.

Ta trầm mặc, không biết hắn tại giấu diếm cái gì, nhưng là cũng không muốn miệt mài theo đuổi. Mỗi người đều có chính mình không muốn làm cho người khác biết được bí mật. Tất cả mọi người là bằng môn tả đạo người trong, ta vốn cũng không có lập trường, đứng ở đạo đức độ cao đi chỉ trích bọn hắn, hắn cũng không phải là phạm nhân, gần kề chỉ là theo ta làm một cái giao dịch, tự nhiên đừng đề ý đến đắc quá rộng.

Huống hồ, trong lúc này ta cũng không đứng trên ưu thế, cái kia râu quai nón trên tay đúng vậy cầm một bả súng nỉ.

Cái này Shotgun uy lực trong TV đảo được chứng kiến, 20m trong phạm vi, trúng một phát, đầu thân lập tức chia lìa, trên đất thịt nát bọ, toàn thân tổ ong vỏ vẽ, bên trong chỉ đạn đánh muốn bắt cái kẹp chọn, cũng đủ một cái cường tráng lao động bận việc cho tới trưa.

Việc đã đến nước này, ta cũng không có gì để nói nữa rồi, nghe trên người cái này thi thể, không có cách nào khác chạy đi, hỏi có không có chỗ có thể đi rửa. Địa Phiên Thiên rất nhiệt tình, hắn muốn lưu lại thu thập hiện trường, đuổi thi trở lại động, gọi tới cái kia nhị nữ nỉ, dẫn ta đi tắm rửa gian tắm rửa.

Đứng nhìn tại đây vắng vẻ, nhưng là thiết bị còn đầy đủ hết, máy nước nóng có lẽ hay là năng lượng mặt trời, tuy nhiên mấy ngày nay âm, nhưng là nước ấm cũng có. Ta đem bộ quần áo cởi sạch, đứng ở vòm hoa sen phía dưới xối, đem bộ làn da chà xát hồng, cơ hồ nhanh mất một lớp da.

Lại vừa nghe, có lẽ hay là thối, hun! Ta rốt cuộc biết vì cái gì nhà này người trưởng thành trên người đều có mùi vị.

Chính giặt rửa lấy, kim tắm cổ lén lút mà theo cửa thông gió lên tiến đến, muốn bò tiến ta trong bồn.

Ta che miệng lại, một cái tát phiến choáng người này không có tim không có phổi, xác thực làm cho người ta ưa thích, nhưng chính là có một khuyết điểm, quá không thương vệ sinh, lão là ưa thích cùng bản gì đó liên hệ, còn làm không biết mệt. Cũng không biết có phải hay không là cổ thiên tính. Ta có thể dễ dàng tha thứ hân sống nhờ tại trong cơ thể ta, cũng dễ dàng tha thứ nào đó trong một đoạn thời gian hân xuất nhập phương thức, nhưng là một ngày nào đó ta đột nhiên tỉnh ngộ, cái này Tiểu chút chút là nửa linh thể rồi, làm gì lão đi cộc đạo?

Cái này tật xấu, tất phải sửa sửa!

Thỏa thỏa!

Một phen trầm trọng tư tưởng giáo dục, mập còn trùng thỏa hiệp rồi, ủy khuất mà nhìn một chút ta, đầu đen từ trong ánh mắt còn giống như tràn ra nước mắt đến, đáng thương Bala, tượng đứa bé. Một lát sau, ơ ơ phi, vây quanh ta xoay quanh, về sau lại bám vào ngực ta khẩu hộc một bài thượng, đem bộ dầy đỏ từ xoắn đến xoắn đi. Ta biết rõ, tiểu gia hòa này, cũng muốn Đóa Đóa.

Kỳ thật, ta cũng là.

Tắm rửa xong, Địa Phiến Thiên nhị nữ ôm đến một bộ quần áo, bình thường hình thức, lão khoản, là nàng tiểu thúc (quần lót, bít tất tự chính mình trong bọc có). Ta cách cửa lấy đi vào, phát hiện tiểu nha đầu rõ ràng còn muốn trộm liếc lấy ta một cái có gan đại! Ta cơ hồ không có có một chút nhĩ tâm tư dừng lại, mặc quần áo từ tế ra cửa, Địa Phiến Thiên tới tìm ta, hỏi đi ah? Ta nói là, hân cổ họng cổ họng xuy xuy do dự hồi lâu, ta nói có chuyện cứ việc nói thẳng a.

Hân gật đầu, hỏi ta không có cho cái này trong nhà hạ độc a?

Hiển nhiên hân là lo lắng vừa rồi não nhiệt làm nổi bật tâm tư của nhân vật kim tắm cổ từ đó cản trở dù sao tại Tương Tây, cổ độc danh tiếng như sấm bên tai, không ai dám ở phương diện này phớt lờ. Ta nói yên tâm, ngươi bắt nhân nhưng là ta không thể bắt nghĩa, ta cùng Tiểu Khắc Minh còn sống từ tình nghĩa, bằng hữu của hân, ta như thế nào cũng là muốn cao liếc mắt nhìn. Bất quá, nếu như cho ta cái kia cuốn bạch có vấn đề, như vậy tự khác nói.

Hân quả quyết nói không biết, phương diện này tuyệt đối có thể yên tâm.

Hân nói tìm người đưa tiễn ta, ta cự tuyệt, cáo từ, vắng lai đường đi tới, đi thật xa, ta đều có một loại bị người rình trộm cảm giác, xoay đầu lại, chỉ thấy lầu hai cửa sổ, có một trương tấm xinh đẹp mặt. Đó là Địa Phiến Thiên nhị nữ, một cái học kiến trúc sinh viên năm nhất, cửa bên đường thì thế gia đệ tử.

Ta không rảnh suy đoán nàng cái kia sáng ngời con mắt đằng sau, đại biểu cho cái gì tâm tình, chỉ là đi, nỗi nhớ nhà giống như mũi tên.

Trong ngực có một đoàn mây ngàn chữ tia bạch, có hân, Đóa Đóa đằng sau con đường, thì có hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Quỷ đạo chân giải

Ta là một cái có hơi chút cố chấp chứng người, tổng là ưa thích quen thuộc mấy cái gì đó quen biết phong cảnh, thói quen đi tiệm ăn nhanh, thường thường điểm cung bạo gà xé phay, quen biết bạn chơi, đường về nhà tuyến cùng với... Thường đi nhà vệ sinh công cộng là một loại lộn hổ v.

Trở lại Phụng Hoàng thị trấn đã là bốn giờ chiều, ta vốn là đi tìm một nhà tiệm bán quần áo, đem mình cái này một thân không thích hợp quần áo cho thay đổi, sau đó bước đi, rõ ràng lại nhớ tới đêm qua dùng chân mộc trước lầu. Lão đầu kia từ đang nhìn điểm, trông thấy ta, một bộ giặt mình biểu lộ, đi tới, ngưng ngưng mà cười, hỏi làm sao vậy? Hân đã cho ta là phản hồi tìm đến hân phiến toái, mặt so thuốc đắng khô, những thứ không nói khác, mở đầu tự là nhai một trận sinh ý kinh tế đình trệ thoại ngữ.

Ta nói ta chỉ là chẳng muốn lại tìm địa phương rồi, ngày hôm qua gian phòng, cho ta sửa sang lại thoáng một tý, ta muốn ở.

Hắn tượng gặp quý một nửa, dùng xem bệnh tâm thần nhì đồng ánh mắt xem ta.

Công việc tốt rồi thủ tục nhập cư, ta đem bà tùy thân bọc nhỏ ném trên giường, dựa vào dày đặc chăn bông, sau đó móc ra cái này cuốn màu vàng tia bạch đến xem. « Quý đạo chân giải » lưu loát hơn bốn ngàn chữ, trừ lời mở đầu bên ngoài còn phân ba chương, Chương 1: “Khổng quý”, Chương 2: “Luyện thi”, Chương 3: “Linh hoạt kỳ ảo”. Đáng nhắc tới chính là, Chương 3: rõ ràng chiếm một nhiều hơn phân nửa độ dài, tự thể cũng không giống với, nhẹ nhàng xinh đẹp, bay bổng, ta liếc mắt nhìn, có một loại không giống vì sao cảm giác.

Bởi vì báii kiến Địa Phiền Thiên năm quý vận chuyển thuật, ta cũng không nghi giả bộ, vội vàng xem một lần, cảm giác ngụ ý khác sâu, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, không hề giống bình thường “Bí tịch” giống nhau các loại khoắc lác chém gió, rất có thao tác tính.

Lòng ta tình kích động, từng câu từng chữ mà nhẹ nhàng đọc diễn cảm, cảm giác trong đó ý.

Kim tấm cổ ngủ quá lâu, tỉnh cực tư động, trong phòng khắp nơi boi tháo chạy, thỉnh thoảng ôm một cái châu Mỹ đại liềm con gián chạy đến trước mặt của ta khoe khoang, bị ta bắn ra chỉ chùy phi, thương tâm không thôi, phát ra rầm rì thanh âm đến, tượng hài nhi khóc.

Một mực bận việc đến trong đêm, ta mới nuốt cả quả táo mà thông hiểu cái đại khái. Bên ngoài đèn rực rỡ mới lên, ta cái kia bao cở bụng sùng sục sùng sục mà gọi, dụi dụi mắt con người xem đồng hồ, đã là buổi tối 9 điểm. Ta xuống đất đến, thu thập thoáng một tý, sau đó chạy ra đi ăn cơm. Ngoại trừ sơ mười năm muốn ăn trai bên ngoài, ta trên cơ bản đều là cái thịt để ăn động vật, cho nên tự nhiên đều là tìm chút ít dầu sảng khoái vô cùng khẩu mấy cái gì đó ăn. Tuy nói là mùa ế hàng, nhưng là phần mùa, phần thủy triều du lịch ba lô khách, kỳ thật có lẽ hay là rất nhiều, thật cũng không lộ ra thanh tĩnh, rất nhiều nam nữ cũng là lần đầu quen biết, hợp lại bàn, sau đó đi quán bar, đón lấy lần ga giường, cuối cùng lưu luyến chia tay đây là một bộ tiêu chuẩn chương trình địa phương xa lạ, xinh đẹp phong cảnh cùng mới lạ dân tộc phong tình, dễ dàng nhất cho mình tìm một người buông lỏng lấy có.

Đội com đương làm khâu, ta nhớ tới nên vậy cho tạp mao tiểu đạo gọi điện thoại.

Cái này một thông điện thoại đánh cho rất lâu mới bấm, ta mở đầu chính là tốt một hồi nén giận.

Hắn tại đầu bên kia điện thoại nghe xong được ta hôm nay sinh tử nguy cơ, một hồi trầm mặc. Được phép tại từ trách, được phép đang đợi ta thư tri hoãn tâm tình, qua rồi rất lâu, hắn mới nói Địa Phiền Thiên người này vốn chính là một cái lợi thế loại người, trong mắt chỉ có lợi ích, mà không có quá nhiều nguyên tắc. Hắn cũng là nghe nói Đóa Đóa gặp chuyện không may, sốt ruột rồi, mới tìm cái gần đây bằng hữu giới thiệu cho ta, không có nghĩ rằng suýt nữa hại tánh mạng của ta, thực xin lỗi. Hắn còn nói, hắn rời nhà thật, một mực không có trở lại, ngẫm lại việc này, cầu đến ai trên cửa đều khó xử, có lẽ hay là cùng hắn cùng đi trong nhà hắn, thỉnh giáo thoáng một tý trường bối a.

Ta từng nghe tạp mao tiểu đạo đàm chính nhà mình sự tình, cũng không tỉ mỉ, đại khái nếu không có nghe theo trường bối ý kiến, náo lật ra, rời nhà đã có bốn năm chờ hắn người này cũng không có chính xác, yêu lung tung vô nghĩa, trong chốc lát sư môn trong chốc lát quê quán, ta cũng vậy không thể nào tin. Nhưng là hắn là có như vậy một việc sự tình, nghe hắn nói như vậy, trong nội tâm của ta một hồi cảm kích: hắn bình thường nhìn xem tượng chó ghê đồng dạng bất cần đời, nhưng là đều có lấy chú ý thủ hộ tôn nghiêm, nhưng mà vì Đóa Đóa, hắn lại cúi xuống trong nội tâm cao cao mẫn mẫn đầu lâu, điểm này, đáng quý.

Ta hỏi hắn tại Giang Thành Đoàn thúc thủ hạ làm được thế nào? Hắn nói không tốt, gần đây không thể nào nhìn thấy Đoàn thúc, ngược lại lão cùng một người tên là Onegin nước Nga lão mao tử cùng một chỗ, người này nghe nói đã từng đảm nhiệm chức vụ tại Liên Xô KGB, là nhân vật lợi hại, cũng là Đoàn thúc thủ hạ chính là an toàn chủ quản, nói chuyện lão ưa thích bộ tiếng người, đi vòng vèo, lại để cho hắn phiền không thắng phiền.

Bất quá đầu rồi, đãi ngộ không kém, hộp đêm tán gái, mỗi người chân dài sống lớn, sướng được đến vô cùng.

Ta cười to, không có đứng đắn trong chốc lát, tiểu tử này không mở hoàng khang tự khó chịu, dặn dò hắn nhưng phải chú ý thân thể, kiểm chế điểm, không nên bị Ukraine đại dương mã cho ép khô thân thể, nghe một chút cái này thanh âm nói chuyện, đều ách.

Đang khi nói chuyện một chậu thơm ngào ngạt huyết ba con vịt tự bùng lên rồi, bên cạnh có quyết đồ ăn xào thịt khô, tạc đau xót cá cùng một chậu đau xót súp đậu hủ, ta trong bụng tham trùng đều cho câu, đầu lưỡi hạ nước bọt ứa ra, chẳng quan tâm nói chuyện, nói qua tháng giêng mười lăm, ta liền cho đi Giang Thành, cùng hắn cùng đi bãi phóng cái kia đạo hạnh cao thâm trường bối, trước tiên đem Đóa Đóa cái này yêu khí trần đề xuống, khôi phục chủ không quyền nói sau.

Cúp điện thoại, ta lấy khởi chiếc đĩa, một hồi hồ ăn biển nhai.

Nghiêng đối diện cái bàn nơi có ba cái muối tử, thỉnh thoảng đối với ta chỉ điểm, xem các nàng ăn mặc, như là trong thành thị OL nữ lang, lưng công ta một cái, bên mặt nhìn về phía trên rất có hương vị, tượng Châu Tấn tinh linh cổ quái. Tại một cái lạ lẫm địa phương, có một hoặc là mấy nữ nhân hài đối với người chỉ trỏ, có 2 loại tình huống: một, buồn cười; hai, đáng yêu. Ta tướng ăn mặc dù lúng túng, nhưng cũng không trở thành buồn cười, muốn tới nơi này mặt chắc chắn người đối với ta cảm thấy hứng thú.

Đúng vậy tâm hệ Đóa Đóa, ta cũng không có tâm tư thông đồng muối tử, đến sân điểm ngộ, lại để cho Phượng Hoàng tại tối nay đem ta quên, vì vậy cũng không để ý tới. Nhưng mà ta không có hành động, đối phương lại hành động giao hết trường hậu, một cái thân thể đầy đặn nữ nhân trẻ tuổi đi đến trước mặt của ta, theo ta đến gần.

Lý do của nàng rất đơn giản, nói mấy người tỷ muối vừa tới nơi đây, chưa quen cuộc sống nơi đây, muốn cho ta giới thiệu một phen.

Trời có mắt rồi, ta cũng vậy đi ra Phượng Hoàng hạ trạm lúc cầm một quyền du lịch sách nhỏ: nam Trường Thành, Đông Thành môn, Thẩm Tông Văn chỗ ở cũ cùng với địa Giang Phong cảnh khu... Những này gần kề chỉ là thấy qua hình ảnh cùng chữ viết giới thiệu mà thôi. Bất quá ta cũng không phải một cái tính tình lãnh đạm, cự người ngoài ngàn dặm người, cũng không còn cái giá đỡ, liền đáp chương quây cái bàn, tùy ý theo sát nàng nói chuyện

phiếm bắt đầu đứng dậy. Không có vài phút, nàng liền mời ta đi phụ cận dân du cư quán bar uống rượu.

Ta lời nói dịu dàng cự tuyệt, mặt khác hai cái muội tử cũng đã tới, khích lệ ta cùng đi: độc tại tha hương vì dị khách, gặp lại tức là người hữu duyên.

Nói thật, nếu cái kia Tiểu Chu nhanh chóng mời ta, ta lại còn có chút nam nhân hứng thú, nhưng là sự tình rất rõ ràng, là lúc ban đầu cô em gái này đối với ta hứng thú dạt dào, ta cũng có chút xin miễn thứ cho kẻ bắt tài. Ba người làm tự giới thiệu, ta biết rõ vừa bắt đầu cô em gái này gọi là Miêu Miêu, Tiểu Chu Tấn gọi là Tiểu Mục, còn có một lớn lên cao nhất nữ hài tử, gọi Đông Đông. Ta nói ta bề bộn một ngày, cần muốn về nghỉ ngơi, Miêu Miêu tự hỏi ta ở chỗ nào, ta nói ta ở thành tây dân tộc nhà sàn ở phía trong, các nàng kêu to ta tốt sẽ chọn địa phương, có phải là rất tốt chơi? Ta im lặng, nói giống nhau a, còn chuyện ma quái.

Nghe ta nói như vậy, các nàng càng thêm hưng phấn, Miêu Miêu thậm chí còn nghĩ đến hôm nay tự dòi đi qua, nhìn một cái quý ốc bộ đáng gì nữa.

Lại hàn huyền một hồi, chúng ta lẫn nhau lưu lại liên lạc phương thức, sau đó cáo biệt.

Nói thật, ta có chút ít không chịu đựng nổi cái này bay tới điểm phức, tựa hồ chất béo quá nhiều, có chút nị dính. Hồi trình thời điểm, Dương Vũ gọi điện thoại tới, hàn huyền một phen về sau, hỏi ta có phải là lại cùng Hoàng Phi nói yêu thương? Ta sửng sốt, cũng không dám chắc cũng không không nhận, chối bỏ, chỉ là hỏi làm sao vậy? Dương Vũ tình huống ta tình tường, hẳn có một tướng mạo ngọt ngào bạn gái, cha mẹ cũng là thành phố mặt cán bộ nòng cốt, bất quá không phải cái gọi là chính trị quan hệ thông gia, vợ chồng son cảm tình không tệ. Dương Vũ trầm mặc một hồi nhi, nói hẳn có một biểu đệ tại truy Hoàng Phi. Ta nói ta biết rõ, Trương Hải Dương nha, làm sao vậy?

Hắn nói hẳn cũng đặc biệt phiền cái này dầu ở phía trong khí đốt biểu đệ, không hiểu chuyện, Hoa Hoa Công Tử một cái, cả ngày cũng không có cái chuyện đứng đắn tình làm, khắp nơi hát hoa ngắt cỏ, căn bản là không xứng với Hoàng Phi. Chỉ là... Hẳn cậu là một cái như vậy nhĩ tử, như có đặc tội chỗ của ta, mời ta xem tại mặt mũi của hắn thượng, ngàn vạn không cần phải hạ từ thủ. Ta cười, nói không có sự tình, lòng ta ngực nào có như vậy hẹp, vừa lên đến sẽ chết muốn sống, không đến mức.

Dương Vũ muốn nói lại thôi, do dự hồi lâu nói cảm ơn ta, hôm nào mời ta ăn cơm.

Ta gật đầu đáp ứng, treo hết điện thoại còn cảm thấy buồn cười, Dương Vũ người này trong ngày thường cũng là kiêu ngạo nhân vật, không nghĩ tới từ bị ta trông một lần cổ, tự trở nên như vậy cẩn thận từng li từng tí rồi, thật khó chịu lợi có lẽ hay là nói, ta là người trong lòng bọn họ, rất đáng sợ?

Trên đường ta cố ý mua giấy bút, sau đó trở lại chỗ ở, đem cái này hoàng tia bạch thượng chữ toàn bộ sáng tác đến trên giấy đến, làm dành trước. Ở giữa cái kia chủ thuê nhà lão đầu còn cố ý cho ta đầu tiên tới một chậu than khung, gia tăng tốt mộc than, trong phòng lập tức ấm áp rất nhiều, hẳn dẫn dỏ ta không cần phải quan cửa thông gió, miễn cho hờn dỗi, sau khi nói xong tiếp tục phản hồi dưới lầu ngủ. Ta biết rõ hẳn là muốn cho ta không cần phải tuyên dương thủy quý sự tình, nhưng là cái này chi tiết, tỉ mỉ, thật ra khiến ta trong lòng có chút cảm động.

Dự sao xong, ta đem bả tia bạch thu ấn núp đi, sau đó tỉnh tề mà lại đọc tụng "Linh hoạt kỳ ảo" cái này một bộ phận.

Linh hoạt kỳ ảo chương một, chung hai ngàn ba trăm hơn hai mươi chữ, hành văn phong cách cổ dạt dào, viết nơi hành văn lưu thủy, thập phần nhẹ nhàng vui vẻ, giảng và tu luyện nhất pháp, đại bộ phận dựa vào ánh trắng tinh thần ngôi sao chỉ lực, đơn giản dễ hiểu, cũng rất có thao tác tính. Ánh trắng tại hiện đại khoa học bên trong, là địa cầu duy nhất vệ tinh, có thể phản xạ mặt trời ánh sáng, ảnh hưởng triều tịch đi về hướng, toàn bộ thiên đều ở trình bày và phân tích các loại phương pháp khái luận. Ta xem đặc quang mắt, cũng không biết thiệt giả nếu như tại một năm trước kia, ta tất nhiên là ném qua một bên không thêm để ý tới, nhưng mà cái này hơn nửa năm ở phía trong, ta cũng vậy thấy nhiều hơn cổ quái sự tình, trong nội tâm cũng đại khái tin.

Rất nhiều cảm chủ nghĩa duy vật quan niệm người tổng hội dùng các loại lý do để phản bác linh dị sự tình, kỳ thật ta chỉ muốn nói mấy vấn đề: 1. Hiện đại khoa học cự nhân, khai sáng kinh điển cơ học Isaac - Newton tước sĩ, nhân vật thiên tài, vì cái gì lúc tuổi già sẽ như thế sa vào tại thần bí học cùng thần học nghiên cứu, thế cho nên hẳn đại bộ phận học thuật nghiên cứu cũng chỉ là trung niên trước kia, mà ở qua đời về sau để lại 50 vạn chữ luyện kim thuật bản thảo cùng 100 vạn chữ thần học bản thảo đó là một nghĩa rộng vấn đề; 2. Trên thế giới có vài tỷ người hết lòng tin theo tôn giáo, vì cái gì? 3. Từ xưa đến nay, từng cái dân tộc, mỗi một đoạn lịch sử đều có được quá nhiều quý chí cổ quái, linh hồn cùng với quá nhiều nan giải chỉ mê ghi lại, những này quả thật đều là nói bừa?

Chưa hẳn những người này đều là người ngu?

Tuy nhiên ta nghiên cứu đặc tính tế, nhưng mà những này, đều cần tại Đóa Đóa có thể miễn cưỡng áp chế yêu khí ý thức về sau, mới có thể phái thượng công dụng.

Mà như thế nào áp chế yêu khí, cái này có lẽ chỉ có đem bả hi vọng ký thác tại tạp mao tiểu đạo trường bôi a.

Cũng không biết mấy giờ, ta hỗn loạn mà ôm giấy mà ngủ.

Mơ mơ màng màng, lại là một hồi lạnh buốt bơi tới trên lưng của ta.

Ta chỉ một thoáng tự thanh tỉnh, đèn không khóa, ta thoáng cái tự mở mắt, trong nội tâm tràn đầy phần nộ cái này thủy quý, thực đương làm gia là để khi dễ, không dứt đất quấy rầy, đây là muốn náo loạn nào?

Thật là cho mặt không biết xấu hổ ah!

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Ngang trời bay tới sát cơ

Quanh người có dị động, trước hết nhất có phản ứng không phải ta, mà là kim tằm cổ.

Cái này Tiểu chút chút đều có lấy hấn kiều ngạo, ở đâu có thể dễ dàng tha thứ tùy tiện tiện một quý vật tiến vào đến gần rồi, ta còn không nhúc nhích đạn đánh, hấn cũng đã theo ngực của ta trong bụng đi ra đến, phút chốc bắn về phía bên giường. Ta cũng không thích cái này trắng nõn vật, lần đến trên giường dựa vào tường hơi nghiêng, nửa ngồi mà dậy, thần sắc đề phòng, cẩn thận ngưng mắt nhìn cái này thủy quý lần trước quá khản trương, ánh sáng cũng xem, nhìn không rõ ràng lắm, lúc này xem xét, quả thật là một đầu trắng nõn rắn nước.

Chỉ thấy hấn có bốn mươi cen-ti-mét khoảng chừng gì đó chiều dài, toàn thân ướt đẫm, hiện lên xám trắng màu da, làn da lại trượt lại nị dính, có dây đặc lân phiên cùng chất nhầy, cùng bình thường rắn nước bất đồng chính là, đầu của nó cùng cái kia con rùa đen đầu giống nhau bộ dáng, một đôi hồng sáng con mắt, biểu lộ phong phú, gắt gao chăm chăm vào ta.

Ta cũng không sợ hãi, bởi vì giờ phút này, kim tằm cổ đã muốn bay đến đến trên đầu nó năm cen-ti-mét nơi, cái này mập cùn trùng đông đưa thân thể, trên đầu mào gà càng phát ra đồ tươi bức người. Cái này đầu trường xà vẫn không nhúc nhích, miệng hé mở mà dậy, ta có thể trông thấy hấn khẩu khí bên trong rậm rạp hàm răng.

Hấn bị kim tằm cổ trấn áp thôi.

Cái này ta buông lỏng tâm tình xuống, tìm được « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » đã có non nửa năm, ta đại khái cũng đọc thấu trong đó chương và tiết, thân thể dịch một tiết trong có cùng loại này Quý Hồn câu thông ghi lại, ta theo trong hành trang xuất ra một cái trần đầy gạo tiên chén nhỏ, sau đó lại lấy ra Tam Trụ Hương chen vào, nhen nhóm hậu hát dẫn thân ca, buông lỏng tâm thần, toàn lực dung nhập cái này đàn hương lượn lờ thanh tịnh bên trong.

Ca bỏ đi, ta bắt đầu thử tới câu thông, bởi vì bị nguy, cái này thủy quý đang đứng ở sợ hãi không liệu thời kì, cho nên rất nhanh, chúng ta mà ngay cả thông thượng.

Đây là ta lần đầu tiên cùng Đóa Đóa bên ngoài Quý Hồn để ý thức thượng, liên hệ.

Hấn là một cái không đến tám tuổi tiểu hài tử, năm trước giữa hè thời điểm, cùng cùng thôn tiểu gia hòa bạn cùng đi trong sông bơi lội, kết quả đang đùa náo chơi trốn tìm thời điểm, tính tình đã, thoáng cái lặn xuống nước sâu nơi, kết quả bị mạch nước ngầm hấp ở, lại có đồng cỏ và nguồn nước quần thân, vì vậy tự đã đánh mất mạng nhỏ. Cùng đi đều là sáu bảy tuổi, bảy tám tuổi tiểu hài tử, người vừa lại nhiều, tự nhiên cân nhắc cũng không Chu Toàn, chơi đùa bãi, cũng đã quên thiếu một người như vậy. Đứng dậy trở lại thôn thời điểm, không thấy, chỉ cho là là nửa đạo về nhà, cũng không thêm để ý, mãi cho đến trời tối đen, đứa nhỏ này cha mẹ từng nhà đến thăm hỏi, mới biết mình con có khả năng là rơi xuống nước ở phía trong chết đuối.

Trời tối đen cũng thấy không đến, cái kia nước sông ngày bình thường chảy xuôi nhẹ nhàng chậm chạp, nào biết đêm đó cũng chảy xiết, một ngày thời gian sẽ đem cái này thi thể vọt tới hạ du trên dưới một trăm ở phía trong đường thủy đi. Cái này bản cũng không sao, nào biết đến nơi này phụ cận, trong sông có một nước mất nước xoáy, hết lần này tới lần khác bắt nó cho mứt ở rồi, không đi, cũng không nổi lên được.

Cái này nước mất phụ cận hương nhân đều gọi là, tên là quý đánh lay động, có xuống sông bơi lội, đều xa xa tránh đi, sợ hút đi vào, cũng kéo chết qua vài người. Tiểu hài tử này thi thể tại quý đánh lay động bên trong rớt hơn hai tháng mới nổi lên, vớt lên lúc đến, bụng bị lấy hết rồi, bên trong toàn bộ đều là cá bột, còn có một đầu trượt xà bơi ra, chui vào trong nước. Chính như chủ thuê nhà lão đầu nói, cái này trượt xà, chính là bị tiểu hài tử tàn phách cưỡi người thủy quý.

Hấn oán hận, vì cái gì không có người cứu hấn bắt đầu đứng dậy, vì cái gì cha mẹ không có tìm được hấn an táng, tại sao phải bị vô số cá đẻ trứng, ấp trứng ra cá con.

Vì sao lại bị một đầu trượt xà trở thành ổ, cả ngày bị chui tới chui lui.

Oán khí tiêu không được, tự nhiên muốn đi lên hại người.

Mà ta, tắc chính là là một cái cực dễ dàng hấp dẫn tà vật gia hòa, ở chỗ này, tựa như trong bóng tối hải đăng, chói mắt nhất, cho nên lại nhiều lần mà tới quấy rầy ta. Câu thông trong chốc lát, ta cảm giác hấn trong nội tâm tất cả đều là thù hận, lệ khí không cần thiết, đây là ác quỷ, đặc siêu độ. Như thế nào siêu độ? Tôn giáo người đều nói là lại để cho Quý Hồn thoát ly cực khổ, đi trước kiếp sau, kì thực bằng không thì, ta chỗ chỉ siêu độ, chỉ dùng để chú pháp kinh nói qua đi đi linh thể trong ý thức luyện quyền phạm trần thế tục tâm tư, lại để cho hấn sớm quy nên đi địa phương. Cái gì là nên đi địa phương? Phía trước nói qua, u đồ (hoặc u phủ) chính là Quý Hồn mất về sau tụ tập địa phương, hấn cũng không cùng cấp đầy đất ngực về phần đẳng sau tiến cử địa ngục cùng Thiên đường, tự cá nhân ta mà nói, tắc chính là hình như là đem cả cái này u đồ vì sao phân chia vì khu nhà giàu cùng khu dân

nghèo, như thế mà thôi.

Ta không phải lạm phát từ bi thánh mẫu, đối với ác quỷ, đặc biệt là đã có loang lỗ việc xấu quỷ gì đó, ta từ trước đến nay tuyệt quyết, hai tay khép lại kiếm chỉ, đối với cái này trượt xà, niệm vãng sinh chú. Tại đây dẫn ra một điểm, ta theo lời đại bộ phận chú pháp, quen mặt đều có, nhưng là như thế nào niệm chi hữu hiệu, tắc chính là cần sự phó truyền dẫn, vì sao?

Trong lúc này liên quan đến âm luật gấp trì hoãn vấn đề, đồng dạng một câu chú, đặc đạo cao nhân tụng hát như sấm bên tai, tâm thù niệm chi tà âm, đa số đều ở tại "Âm luật" hai chữ. Chân ngôn cũng là một môn học vấn, cổ đại âm điệu "Cung thương giác góc trung vũ", chỉ có năm thanh âm, cho nên cần một chọi một huấn luyện. Ta thay đổi giữa chừng, minh bạch những này bà ngoại dĩ nhiên qua đời nhiều ngày, toàn bộ nhờ nắm lấy, rồi sau đó lại cùng tập mao tiêu đạo đồng hành trao đổi, lúc này mới tượng mô tượng dạng một ít.

Ba lượt về sau, cái này ác quỷ rốt cục tiêu tán. Mà cái kia trượt xà rắn, tắc chính là mềm như mì sợi.

Chủ thuê nhà lão đầu là giấc ngủ thiên người, ta phen này động tĩnh, hẩn tự nhiên đã sớm tỉnh lại, chờ ta xuống đất lúc, hẩn đã tại chúng ta bên ngoài gõ cửa. Ta đem cửa mở ra, chỉ vào trên sàn nhà cái kia dài nửa thước rắn cho hẩn xem, nói ừ, cái này thủy quỷ ở chỗ này, đã bị ta siêu độ rồi, người cầm đi, ngày mai bắt nó đốt hóa thành tro, sau đó hồng vàng bọc giấy tốt, chôn ở gần đây dưới một cây đại thụ mặt, có thể.

Đến tiếp sau sự tình đều là chút ít việc vặt vãnh, ta cũng vậy mặc kệ, cho nên tự phân phó hẩn xử lý.

Chủ thuê nhà lão đầu nhìn xem cái này xui lợ rắn, thập phần giật mình, không ngừng mà thở dài, nói nguyên lai Tiểu tiên sinh là đặc đạo người đầu rồi, khó trách lại nhiều lần tới nơi này ở, chính là đang đợi hậu cái này quỷ gì đó, thật là, thật là Bò Tát tâm địa nì... Hẩn thập phần cảm kích, bờ môi đều đang run rẩy, ta tốt nói an ủi hẩn, nói việc này về sau, kẻ bên này sẽ thấy ngại thơ vật, hảo hảo mở cửa làm việc buôn bán của người thuận tiện.

Ta muốn đi ngủ, vậy hãm chết... rồi ngày hôm trước trong đêm thức đêm suốt đêm, ban ngày lại là bốn ba bận rộn, kiếm mà lại nghiên cứu đại buổi tối « Quỷ đạo chân giải », ta chính là làm bằng sắt hẩn tử, cũng chịu không được sự buồn ngủ xâm nhập, vì vậy ngáp mấy ngày liền. Chủ thuê nhà lão đầu tìm cái miếng vải đen túi áo, đem bà trên mặt đất cái này giống như xà giống nhau rắn cái bọc lấy đi, lại đưa đến một giường mới chăn, mền, đem bà bị cái này thủy quỷ thấm ướt ga giường thay thế, ta xoáy lên chán, mền, nhắm mắt tức ngủ.

Dưới mặt đất chậu than khung ở phía trong lửa than thiêu đốt, phát ra sười âm nhiệt khí.

A... Tốt tốt đẹp chính là ban đêm, nếu như nếu là có Đóa Đóa hỗ trợ đảm lưng nắn vai, thì càng gia tăng thích ý.

Sáng sớm ta bị tiếng bánh pháo cho đánh thức, dưới lầu trên đất trống có người ở lớn tiếng nói chút ít, bị pháo tạc thanh âm che dấu, cũng nghe không rõ sở cái gì.

Đại niên mồng 7, phóng cái gì pháo ơ, nhiều người Thanh Mộng!

Ta ở cái này sương phòng dựa vào bờ sông, cửa sổ bên ngoài là chậm rãi chảy xuôi nước sông, màu xanh biếc, nhìn không tới nguyên do. Như vậy nhao nhao cũng ngủ không nổi nữa, ta đứng lên, mặc quần áo rửa mặt, sau đó chậm rãi đi bộ xuống dưới, chỉ thấy lầu bên ngoài vây quanh một vòng người, đang tại nghe cái kia chủ thuê nhà lão đầu lớn tiếng mà nói chuyện, ta vừa ra tới, chủ thuê nhà lão đầu tự đón chào, lớn tiếng nói: "Nếu không vì vậy Lục Tả Tiểu tiên sinh, ta đây phòng quỷ không được nào tới khi nào đầu rồi, các người đừng nhìn hẩn khi còn trẻ, quả nhiên là có người có bản lĩnh đầu rồi, 2 lần, chỉ 2 lần sẽ đem cái này quỷ gì đó cho bắt được rồi, lợi hại không?"

Hẩn dẫn theo túi biểu hiện ra cái kia tướng mạo cổ quái xà, người bên ngoài ào ào đánh trống reo hò, nói lợi hại đầu rồi, lợi hại nì!

Hẩn còn nói tại đây tất cả gia tất cả hộ, đều có ăn được cái này thủy quỷ thiệt thòi, hoặc là nuôi trong nhà gà bị trộm, hoặc là giữ nhà chó đất bị cắn chết rồi, tiền tài mất đi, người nhà sinh bệnh... Như thế rất tốt, Lục tiên sinh thứ nhất, toàn bộ đều không sự tình nha, cái này bốn sự, có thể so sánh cái kia vương bán tiền lợi hại nhiều hơn! Hẩn nói xong phải lạy hạ, bên cạnh mấy cái lên tuổi tác người, chiến chiến nguy nguy cũng muốn quý, ta tranh thủ thời gian ngăn lại những người này, bọn hẩn niên kỷ cộng lại, vài trăm tuổi, ta nhưng giảm thọ không dậy nổi.

Thấy tràng diện này, ta vốn là không thích, xụ mặt huấn cái này chủ thuê nhà lão đầu, nói làm lớn như vậy động tĩnh làm gì vậy, quá phiền toái; còn có, cái này quỷ gì đó như thế nào còn không tiêu hủy? Phía trên này là bám vào có tà vật, không xử lý, lâu vừa muốn sinh biến.

Hẩn chiếm giữ hoảng sợ, nói chuẩn bị xong đầu rồi, chỉ vào bên cạnh một cái sắt lá xăng thùng.

Cái này mở đồng loang lỗ xăng thùng ta cũng vậy thông thường, hẩn nhất bình thường công dụng là nhà nông dùng để nướng hun khói thịt khô dùng. Ta gật đầu, nói có thể. Lão đầu liên tục không ngừng mà làm theo, ta quay lại đến trong phòng, đem bà vật phẩm tùy thân thu thập xong, sau đó lưng công bao xuống đến, chuẩn bị rời đi. Lão đầu thấy ta muốn đi, lôi kéo ta, nói Tiểu tiên sinh hỗ trợ họa về cái bùa, bảo vệ bình an. Hẩn vừa nói như vậy, đám người chung quanh ở phía trong lập tức huyền não bắt đầu đứng dậy, đều cầu lấy muốn, có tiền lì xì đều chuẩn bị xong, giờ lên cao cao.

Ta khoát tay, theo chân bọn họ nói ta cũng không am hiểu về bùa, không biết. Lại dặn dò chủ thuê nhà lão đầu đem bà thiêu đốt còn lại đến tro cốt xử lý thích đáng, bài trừ đi ra đám người, lớn tiếng nói không muốn đi theo, tự tán đi, nếu không ta nhưng nổi giận. Thấy ta nói như vậy, xem nào nhiệt hương nhân đều lui bước rồi, lo sợ bất an mà xem ta rời đi. Chưa có chạy hơn mười thước, có người bảo ta, Lục Tả Lục Tả.

Ta quay đầu lại xem, nguyên lai là đêm qua ăn cơm thực đường ở phía trong gặp 3 nữ hài tử.

Hỏi mập Miêu Miêu về mặt ngạc nhiên, kinh ngạc nói: "Nhìn không ra, người lại là cái có bản lĩnh thật sự cao nhân ah! Đêm qua chúng ta cũng đều nghĩ đến người đang nói đùa, giăng lấy chơi đầu rồi, không nghĩ tới thật sự ah, sớm biết như vậy, chúng ta ngày hôm qua trong đêm tự chuyển vào đến, nhìn

ngươi bắt quỷ, oa, thực kích thích... Đúng rồi đúng rồi, những người kia vì cái gì đem bả một đầu con rắn nhỏ trở thành thủy quỷ đầu rồi, có cái gì chú ý?”

Bên cạnh hai cái nữ hài tử cũng là vẻ mặt chờ mong mà xem ta, giống như tại thường thức gấu trúc.

Ta cười khổ, nói người ở đây đều mê tín, nhận thức vì cái gì kỳ quái gì đó đều cùng quỷ quái có quan hệ, bọn hần tín, các ngươi những này được qua giáo dục cao đẳng người, như thế nào cũng tín đầu này?

Cái kia vóc dáng khá cao nữ hài tử Đông Đông ồn ào, nói quả thật là có bản lĩnh a, bằng không làm sao ngươi biết chúng ta được qua giáo dục cao đẳng đầu này? Lời nói thật nói cho ngươi, hai chúng ta đại học vừa tốt nghiệp, Tiểu Mục, vẫn còn đọc nghiên cứu sinh nì... Bất quá, chúng ta đối với những vật này rất cảm thấy hứng thú, thường xuyên cùng nhau chơi đùa bút tiên, điệp tiên đầu rồi, đáng tiếc không có có một lần linh nghiệm qua, đại sư, có thể hay không cho giảng một chút ah?

3 nữ hài tử kéo ta đi ăn điểm tâm, ta đói bụng, cũng không chối từ, tại lão trên đường ăn được hai chén nhiệt nóng cuộn cuộn mỡ đậu hủ, trò chuyện trong chốc lát thiên. Ta phải về nhà rồi, không thể ở lâu, vì vậy cùng các nàng cáo biệt. Các nàng đều rất thất vọng, nói muốn theo ta cùng đi Tấn Bình, cũng đi dạo một vòng. Ta nói chúng ta chỗ ấy thật là không có gì hay xem, không có khai phát đầu rồi, giao thông cũng không tiện, về sau a. Lẫn nhau lại lưu lại số điện thoại, cả kia cái xinh đẹp nhất, cũng nhất rụt rè Tiểu Mục cũng lôi kéo tay của ta, nói về sau nếu gặp được chuyện gì, nên tới tìm ta giải quyết, ta miệng đầy từ đáp ứng.

Các nàng muốn đưa ta, ta không cho, chính mình hướng bến xe đi đến.

Rốt cuộc là lễ mừng năm mới, trên đường boi cũng không có nhiều người, ngay các loại cửa hàng khai trương cũng không nhiều. Đi đến một chỗ người có phần rất thưa thớt địa phương, ta đột nhiên nghe được “Vèo” một tiếng vang nhỏ, trong cơ thể chấn động, không tự chủ được mà hướng trên mặt đất đánh tới. Mặt lần lượt mà thời điểm, ta đã có chỗ phát giác, đây là kim tâm cô tại tác dụng thần kinh của ta hệ thống, sau đó truyền lại cho ta một loại nguy hiểm tín hiệu. Ta quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên mặt đất tà tà chen vào đến ba cái đao nhọn, chùm tua (thương) đỏ bó đuôi, lực đạo rất lớn, thật sâu đâm vào đá xanh mà gạch trung. Trong nội tâm của ta phát lạnh, đây là cái gì tình huống?

Ngẩng đầu, chỉ thấy theo phía tây phi tới một hơn mười cen-ti-mét màu đen vật thể.

Ta hít một hơi, là lưu đạn.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Khí cảm giác ứng

Lưu đạn là cán cây gỗ, là trường kỳ sinh hoạt tại kháng chiến giáo dục trong phim cái chủng loại kia....

Trong nội tâm của ta hồi hộp, cái này chơi nghệ cũng không phải là ta đây chủng huyết nhục chi thân thể, có thể kháng được. May mà ta gần đây thân thủ cũng là linh mẫn, bên cạnh bước sự trượt, ba bước xa vượt qua, vọt tới một cái trong hẻm nhỏ đi. Còn không có phục hồi tinh thần lại, chợt nghe đến một tiếng cực lớn tiếng nổ mạnh vang lên, tượng lễ mừng năm mới lúc điểm phóng đại pháo, ầm ầm vang lên, ngay không khí đều chấn động. Kim tâm cô theo ngực ta trung bắn ra, trên không trung ngửi một cái, sau đó vỗ cánh bay về phía phía tây phương hướng.

Ta có thể cảm nhận được hần lửa giận trong lòng.

Ta kinh lật qua đi cũng là tức giận hảo hảo ở tại trên đường đi tới, bay tới cái này một lần tai họa, lưu đạn đều đem ra hết, đầu chỉ là ác độc, thật là ác độc. Tại Phụng Hoàng loại này du lịch thắng địa ở phía trong vận dụng đồ chơi này, cái kia đặc có nhiều hơn thù ah? Ta chú ý đuổi ra đầu, phát hiện bên ngoài dần dần vây quanh vài người, nhưng lại có nghe tiếng mà đến. Tổng là có chút không sợ chết, lại thích náo nhiệt người, cái kia lưu đạn hần là lấp thiếu, uy lực cũng không lớn, những người này chỉ cho là thả cái đại pháo, xúm lại lấy xem kỳ lạ quý hiếm, cũng có người báo động.

Ta đi qua, phát hiện ta vừa rồi nằm đảo địa phương, bị hun đen một mảnh.

Có một xuyên đeo mê màu phục trung niên nam nhân ngồi chồm hổm trên mặt đất nghiên cứu hồi lâu, nói cái này lưu đạn ít nhất thả nửa cái thế kỷ rồi, xem cái này bạo tạc nổ tung hiệu quả, nói không chừng có lẽ hay là Trương Tây tiêu diệt thời điểm lưu lại thấp kém hàng. Có người cười, nói vô nghĩa đi à nha, thả vài thập niên, còn có thể dùng? Tưởng rằng lão cất vào hầm rượu Gào thét?

Ta lòng nghi ngờ, lại tâm hệ đuổi theo địch kim tâm cô, trong chớp mắt rồi đi, cùng quang quác quang quác tới xe cảnh sát gấp thoáng qua.

Qua rồi một cái đầu phố, kim tầm cổ bay đến đầu vai của ta, lắc đầu, không tìm được.

Hung thủ rất giáo hoạt, một kích tức đi, không có một chút nhi ướt át bần thiêu, sát phạt quyết đoán.

Ta một mực nói qua, không sợ quý, không sợ yêu, không sợ tà môn tử, chỉ sợ tiềm núp trong bóng tối địch nhân. Nhân tâm đáng sợ nhất, mà ta cũng không phải làm bằng sắt, ở đâu kháng qua được cái này lên lút mà tính toán thân thể phàm thai, một khóa đồng tử đạn là có thể đem ta chi trả rồi! Nói thật, nếu không kim tầm cổ, ta sớm được cái kia ba cái kinh đạo mười phần phi đao cho chọc mở lỗ thủng, đổ máu quá nhiều mà chết.

Là ai đâu này?

Ta trước tiên liền nghĩ đến Địa Phiến Thiên một bang. Bằng hữu của bằng hữu không nhất định chính là bằng hữu, địch nhân của địch nhân không nhất định cũng là bằng hữu, ta ngày hôm qua, thiếu chút nữa bị Địa Phiến Thiên trong nhà luyện chế cương thi đoạt đi tánh mạng, tuy nhiên kim tầm cổ thức tỉnh, ta lại phải nhất quyền « Quý đạo chân giải », nhưng cùng lúc đó, Vương gia hao hết tâm lực luyện chế mười hai cương thi lại bị ta bị phá hủy hơn phân nửa... Trong lúc này xấu xa, kỳ thật thật sự rất nhiều. Địa Phiến Thiên một nhà, xem xét cũng không phải là thiện mãnh vụn gốc, tới tìm ta trả thù cũng là theo lý thường nên đặc biệt là hung khí:

Phi đao một kỹ, từ trước đến nay đều là giang hồ chi đạo, có thể ném thành như vậy, định là cao thủ trong cao thủ; mà lưu đạn, ta cũng vậy rất có khuynh hướng vừa mới cái kia nguy quân mê phân tích, với tư cách lâu ở chỗ này Vương gia, giữ lại có một hai khóa rất sớm trước kia lưu đạn, cũng là có khả năng.

Nói không chừng, thứ này hay là đám bọn hần mình làm đây này.

Trộm mộ, không thiếu được muốn dùng thượng thuốc nổ bạo phá.

Ta lập tức gọi điện thoại cho tạp mao tiểu đạo, không có chuyển được, gọi điện thoại không tại khu phục vụ. Ta lắc cái đi, cái này tình huống nào? Ta gảy ba thông điện thoại đều đánh không thông, buông tha cho, cắn răng một cái, ta lại bấm tạp mao tiểu đạo để lại cho ta cái kia Vương gia đây số. Không đầy một lát thông rồi, là cái kia sớm tuệ tiểu hài nhi tiếp, hần hãy nghe ta nói tìm hần cha, nói cho ta biết cha của hần hần thúc vài người đều ở trong hầm ngầm niệm kinh, vội vàng đâu rồi, muốn hay không tìm hần thái gia?

Hần nói được thần nhiên, ta nghi hoặc, chẳng lẽ một người khác hoàn toàn?

Như thế kì quái.

Không có biện pháp, chỉ có về nhà trước nói sau, ta kêu chiếc xe, chạy tới bến xe. Trên đường cái kia gọi là Miêu Miêu muội tử gọi điện thoại cho ta, nói trong thành có cái địa phương đã xảy ra khí than bạo tạc nổ tung, hỏi ta có ai hay không cái kia phụ cận? Ta lắc cái đi, hảo hảo mà bạo tạc nổ tung án, làm sao lại biến thành khí than nổ tung. Ta im lặng, chỉ nói là ta không biết, muốn vội vàng về nhà.

Ta cúp điện thoại, đối với tin tức truyền bá khác biệt tí lệ cùng hài hòa tốc độ, có thật sâu kính sợ.

Tại nhà ga phụ cận trong cửa hàng, ta mua một ít nhuộm vải hoa bằng sáp quần áo trang sức, coi như tặng người lễ vật.

Lấy lòng phiếu vé, ngồi lên xe hơi, ta đường cũ lộn trở lại Tấn Bình. Trên đường đi, ta đều ở nghiên cứu « Quý đạo chân giải ». Trong lúc này miêu tả chữ lời nói, phía trước một ít sơ cấp giai đoạn, ví dụ như nuốt chữ ánh trắng vàng sáng các loại..., tựa hồ còn có chút chuẩn xác, mãi cho đến trung kỳ, đều tương đối hợp lý, nhưng là cuối cùng hơn một trăm chữ, nói dựa theo phương pháp này trường xây, nhưng người đàn độn sinh huyết nhục, đúc lại thân thể, thành tựu Quý Tiên chi thân thể, siêu thoát Tam Giới bên ngoài, Tiểu Dao khoái hoạt cái này cũng có chút thuần túy vô nghĩa.

Ít nhất ta là không tin, ta tin thế gian này có kỳ dị mấy cái gì đó tồn tại, bởi vì ta tận mắt nhìn thấy, làm không phải giả vờ. Nhưng là nếu nói là này thiên địa gian hữu thần có tiên, ta người thứ nhất hội nhảy ra nói: làm sao có thể? Nhìn xem nhìn xem, ta đã cảm thấy tựa hồ không thật thích hợp, khoe khoang loạn khẩu mấy cái gì đó, phía trước hội thực sao?

Bất quá trời mưa xuống đánh hải tử, nhân rồi cũng là nhân rồi, đã Địa Phiến Thiên vật kia có hiệu quả rõ ràng, như vậy Đóa Đóa đến tu luyện, cũng là có lý mà theo.

Ta bàn tính toán một cái, ta hiện giai đoạn cần làm ba chuyện: thứ nhất, lại để cho Đóa Đóa bảo trì tạm thời thanh tịnh, hoặc là nói làm cho nàng có được linh thể không chế quyền; tiếp theo, giáo hội tiểu gia hỏa này « Quý đạo chân giải » trên mặt nội dung, hơn nữa siêng năng luyện tập, dung hợp địa hồn trí nhớ; cuối cùng, ta phải tìm được có thể cho Đóa Đóa khôi phục thân thể phương pháp, do đó làm cho nàng cuộc sống dưới ánh mặt trời tuy nhiên ta rất lưu luyện Đóa Đóa sống nhờ tại ngực hộc mộc bài, mỗi ngày làm bạn cuộc sống của ta, có như vậy một cái tiểu khả ái quý cùng, không cô đơn, cũng sắp nhạc vui mừng, nhưng là ta không thể như vậy ích kỷ, mỗi lần trông thấy tiểu quý này đầu trong mắt toát ra đối với trên TV tràng cảnh hướng tới cùng ngẫu nhiên cô đơn, cũng làm cho ta âm thầm hạ quyết tâm.

Có sự tình, người không làm không được, cái này là trách nhiệm, tâm linh trách nhiệm.

Nàng không là của ta sở hữu tư nhân sủng vật, nàng là một cái có mình ý thức người, một cái độc hữu chính là linh hồn.

Không làm, tâm bất an.

Trên đường, ta ngay cả gảy mấy lần điện thoại cho tạp mao tiểu đạo, cũng không đánh thông, cái này không thể nghi ngờ lại để cho trong nội tâm của ta bị kín bóng mờ: hần đang làm gì thế? Làm sao vậy? Vì cái gì không nghe? Phải biết rằng, Đóa Đóa coi bỏ phong in ra, một lần nữa đoạt lại không chế

quyền hi vọng, ta đứng vậy ký thác vào tiểu tử này trên người, hẳn tại đây nếu một năm sắp ỏ, không để cho lực, ta đây đã có thể luồng cuồng.

Ta bây giờ đối với chính mình lung tung thí nghiệm hành vi hết sức cẩn thận, phạm là liên quan đến đến Đóa Đóa, cơ hồ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, sợ hãi bất quá tổn thương.

Đến nghi hóa đổi xe thời điểm, Đóa Đóa tỉnh tới một lần, nói cho ta biết, cái kia tên vô lại một mới, nàng theo ta nói một chút lời nói. Ta thật cao hứng, sau đó nói cho nàng biết, ta tìm được một thiên văn tự, niệm cho nàng nghe, làm cho nàng cân nhắc xuống. Nàng đáp ứng, vì vậy ta tranh thủ thời gian niệm, không nghĩ tới ta niệm vài đoạn lời nói, nàng nói nghe không hiểu, không biết là có ý gì. Ta đây mới nhớ tới, tiểu gia hỏa không có đọc mấy ngày nữa sách, tự nhiên cũng không để ý tới những này ta đọc lấy đến đều tới nghĩa khó hiểu câu.

Ta an ủi nàng không hiểu không sao, ta dạy nàng, nói xong, ta một ít một ít cùng nàng bài nát, lật đi lật lại mà nói.

Ta ngồi ở xe tuyến hàng cuối cùng, nói nhỏ mà đang nói lời này, người bên ngoài thấy được ta, chỉ cho là là bệnh tâm thần, đứng ngồi không yên thật lâu, cuối cùng thay đổi vị trí, chạy đằng trước đi.

Đóa Đóa không có tỉnh lại bao lâu, chừng một giờ, lại tiến vào ngủ say trung.

Ta bụng lấy ngực hờ hững bài, nhìn xem không ngừng hướng sau lưng lao đi cảnh vật, thờ dài. Có thể nói Đóa Đóa thật sự rất đáng yêu đâu rồi, nàng kiều nộn thanh âm (cứ việc chỉ có ta có thể nghe thấy) một mực cũng còn tại tai ta bên cạnh tiếng vọng lấy, nói với nàng lời nói, ta một mực có một loại bị sùng kính cảm giác, một loại nhiệt tình yêu một mực quanh quẩn trong lòng gian, giống như thật sự theo đạo ngoan ngoan con gái đồng dạng.

Qua rồi Trương Tây, một đường đều là dãy núi pháp phòng, Bàn Sơn đường cái cửu chuyển mười tám ngoặt, ta không khỏi nghĩ nổi lên bà ngoại truyền cho ta cái kia cuốn sách bại hoại, «trần áp dãy núi mười hai pháp môn», tốt có khí phách danh tự. Ta từ tiếp xúc đến tay, đến nay đều không có đọc qua thông thấu, tình áo nơi cũng không giải ý nghĩa.

Vì sao? Toàn thư chính văn gia tăng chú giải, chừng 20 dư vạn chữ, lưu loát, nội dung tốt xấu lẫn lộn, được tại thời đại hạn chế, có mấy cái gì đó ta xem xét liền biết là giả dối, có thần bí, cũng hoàn toàn không có thực tế cơ hội. Đây là một bản bút ký kiểu chữ sách vở, có đôi khi ghi đặc rất tùy ý, nhảy lên độ cũng lớn, cho ta xem đặc ngay thơ. Nhưng là, bên trong lại giấu đặc có trần bảo loại thần bí học tri thức, làm cho người ta hoàn toàn rộng mở trong sáng, phảng phất có thể cởi bỏ sương mù cái khăn che mặt, trông thấy tâm thế giới.

Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, ta bức thiết cần ở bên trong, tìm được một cái làm cho mình cường đại lên biện pháp.

Ta nghĩ tới mười hai pháp môn bên trong “Thế rắn” một tiết. Cùng Trung Nguyên Đạo gia đường thân thuật giống nhau, mười hai pháp môn trung cũng có cường kiện khí lực phương pháp, thì ra là cái gọi là khí công.

Khí công một thuật ở trên cái thế kỷ tám mươi niên đại khoảng chừng gì đó, từng tại Trung Hoa đại địa lưu hành nhất thời, rồi sau đó phù dung sớm nở tối tàn, bị vô số người chính đạo sĩ đưa cho vạch trần, sau đó bị quan tên dư “Ngụy khoa học” danh tiếng, nặng nề ngã xuống. Lúc đến nổi nay, ta theo trên TV, trên internet nhìn qua võ thuật, khí công các loại..., toàn bộ đều là động tác võ thuật đẹp, nói thành là “Vũ thuật” còn chuẩn xác chút ít, thật không như mỹ thức tán đá đến gay gắt.

Trên thế giới này quả thật có đi tới đi lui loại người sao?

Ta khó hiểu, nhưng là về sau thấy nhiều hơn quý quái vật, lại cũng tin, vì vậy mấy lần nhẩy lên trong đó pháp môn, tìm kiếm khí cảm giác, nhưng là vô số lần cố gắng, đều không có thành quả.

Cái gì là khí cảm giác? Chính là một cỗ nhiệt lưu trong người du động, thư kinh lung lay, mở rộng kinh lực, lúc cần phải, có thể lập tức bạo phát đi ra.

Nói thí dụ như Lý Tiểu Long thốn quyền.

Đây là một loại kỹ nghệ, một loại kinh nghiệm, còn là một loại chiến đấu nghệ thuật, không được biết. Nhưng là ta biết rõ, hẳn là có. Bởi vì, ngay tại ngày hôm qua ban ngày, ta đã cảm ứng được Đạo gia theo lời “Khí”, đây là một loại tồn tại ở vũ trụ vạn vật gian một cỗ sinh sôi không ngừng năng lượng lưu, là ý thức cụ hiện hóa, ý niệm trong đầu chỉ lực, hoặc là nói là từ trường một loại trạng thái. Hẳn có, cho nên ta chỉ biết tại. Mà hẳn tại, ta là có thể đại khái mơ hồ đưa ra bên trong quy tắc đến.

Ta nhắm mắt lại, tại cũ kỹ trung ba trong xe, tại đường núi xoay quanh ở bên trong, chậm rãi cảm thụ cái này “Khí”, tại ngũ tạng lục phủ, tại thượng trung hạ đan điền, lên đỉnh đầu, tại người cùng thế giới ở giữa lưu động.

Rốt cục, ta cảm nhận được.

Vô pháp ngôn ngữ.

Ý niệm trong đầu đến, vì vậy trong thân thể tượng nhiều ra một vũng thanh tuyến, có một loại lưu động mấy cái gì đó theo thân thể trong ý thức đồ đồ mà xuất hiện, sau đó quán thông khắp toàn thân. Ta cảm giác tinh thần của mình tốt lên rất nhiều, ngay ngày hôm qua bác mệnh lưu lại miệng vết thương, cũng bắt đầu dần dần mà ngứa, đây là đang ngưng hợp biểu hiện. Kim châm cổ tại trong cơ thể ta hô ứng lấy, đi theo sân vực tại phụ xương, tại trao đổi, không ngừng chấn động, tăng cường trong đó lực lượng.

(có hứng thú đồng chí có thể thử một lần phương pháp đơn giản nhất: điểm một chiếc thanh đèn, sau đó mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, tĩnh tọa nửa giờ, cẩn thận cảm thụ trong thân thể nhiệt năng lưu động, không khí cùng mình trao đổi tần suất cùng với tư tưởng thanh tịnh, kiên trì ba ngày, xem có thể hay

không tại tề hạ ba thôn nơi có nhiệt lưu tuần ra nơi)

Ngày 13 tháng 2 năm 2008, lễ tình nhân một ngày trước, trong cơ thể ta sinh ra khí cảm giác.

Trở lại Tấn Bình về sau, ta lập tức nhận được Hoàng Phi điện thoại, để cho ta cần phải đi xem đi trong nhà nàng. Ta đáp ứng rồi, hơn nữa đi trong huyện duy nhất một nhà hoa tươi điểm, định rồi một nhúm 12 đóa hoa hồng bó hoa. Ta muốn, ngày thứ hai là cái tốt đẹp chính là thời gian, ta tựa hồ nên vậy lãng mạn cùng chủ động một ít.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Trong chậu dòm người

Lúc chạng vạng tối, ta đi tới Hoàng Phi gia bên ngoài cái hẻm nhỏ.

Hôm nay giữa trưa vừa vãn rơi xuống một ít mưa, ta một đường phong trần, trên người bắn dắt rất, tự nhiên không sẽ trực tiếp tới gặp nàng. Tại làm nghiệp nhà khách mượn phòng rửa mặt một phen hậu, ta mới cho nàng đánh điện thoại. Hoàng Phi đi ra, nàng mặc một bộ trắng noãn dề nhưng bộ váy, màu vàng nhạt trường thống giày, bên ngoài bao phủ một kiện tố sắc vòng hình dáng tiểu áo, quạ sắc tóc như bực chảy nước xuống, về lên chút ít đồ trang sức trang nhã, sường được đến tượng cái Thiên Sứ như vậy nữ nhân xinh đẹp phần lớn là xuất hiện ở TV màn huỳnh quang ở phía trong, nhưng mà nàng lại cứ vắng lựa chọn trở thành cảnh sát, thật là làm cho người cảm thấy không thể tưởng tượng.

Ta từng theo nàng nghiên cứu thảo luận qua vấn đề này, nàng nói nàng từ nhỏ tự thích xem biến nham kịch cùng « tên trinh thám Conan », cho nên lúc thi tốt nghiệp trung học, tự báo cảnh sát trường, sau đó tự thuận lý thành chương mà xưng là một cái quang vinh cảnh sát. Rất hoa tuyệt thế lý do, bất quá, ta lại thật là ưa thích nàng mặc đồng phục bộ dạng, tư thế hiền ngang, suất khí, làm cho người ta cảm giác đặc biệt không chân thực.

Xem ta lãng thân bộ dạng, Hoàng Phi không hề cười, hỏi ta ném hồn rồi?

Cô nàng này là có ý, coi hấn tư sắc, hướng ta phóng điện, ta là tất nhiên ngăn cản không nổi. Đón lấy thoải mái mà trò chuyện vài phần chung, ta hỏi nàng tìm ta có chuyện gì. Nàng rất ỳ khuat, nói không có việc gì không thể tìm ta sao? Ta vội vàng lắc đầu, nói không phải, không có việc gì, hẹn ước ta tâm sự nhân sinh cuộc sống ah lý tưởng, cũng rất tốt, người trẻ tuổi nha, luôn cần muốn tìm người thổ lộ hết thoáng một tý tình cảm, nghiên cứu thảo luận thoáng một tý tương lai.

Như thế cười cợt vài câu, nàng nói nàng đại bá muốn mời ta ăn cơm.

Nàng đại bá chính là Hoàng lão rằng, tại chúng ta huyện cũng coi là một cái rất thành công người làm ăn, cũng là một cái bị hạ vào cổ người bệnh. Ta lần trước đáp ứng rồi nàng, lúc này cũng thoái thác không được, đã nói. Hoàng Phi thật cao hứng, lập tức gọi điện thoại cho nàng đại bá, nói hẹn đến rồi, lại để cho hấn chuẩn bị một chút, tự dẫn ta đi qua. Ta bớt thời giờ gọi điện thoại về nhà báo bình an, sau đó cùng lấy Hoàng Phi chậm rãi hướng bờ sông phố đi đến. Lơ đãng đi ngang qua mưa gió cầu, ta xem hướng về phía đối diện một đại sắp xếp kiến trúc, đó là ta trường học cũ, Tấn Bình huyện đệ nhất trung học, tại đó, ta vượt qua suốt ba năm trường cấp 3 thời gian.

Hoàng Phi hỏi ta nhớ tới trước kia đến sao?

Ta nói là, ta khi đó nhỏ, không hiểu chuyện, trước kia đọc tiểu học cấp 2 lúc còn có thể cảm toàn bộ trường thứ nhất, lên trường cấp 3 về sau, không có cha mẹ quản thúc, thành tích thẳng tắp trượt, cuối cùng rõ ràng liền một cái đại học đều không thi đậu, thật sự là hoa tuyệt thế. Hiện tại ngẫm lại, chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, thực hối hận. Hoàng Phi cười, nói ta bây giờ không phải là rất tốt sao? Nhưng lại đã trở thành đại sư, rất lợi hại.

Ta lắc đầu, chán nản, thất vọng nói cái gì chó má đại sư, đều là các người nâng, ta chỉ là cơ duyên xảo hợp mà thôi, đây là muốn thực cảm ơn ta cái kia chưa bao giờ thân cận bà ngoại, muốn không có nàng, ta chó má cũng không phải.

Nói thật, nhân sinh cuộc sống nếu là có thể lặp lại, ta tình nguyện hảo hảo học tập, cố gắng đọc sách, đi đầu đường ngay.

Ta thờ dài, vì chính mình vừa mới xuôi nam làm công cái kia một đoạn gian khổ thời gian bạn cùng lứa tuổi vẫn còn bên trong tháp ngà vui đọc sách, mà ta nhưng lại không thể không tại trong xã hội giầy dụa lấy phát triển, từ phía đều là tường, đầu bị đâm cho máu chảy đầm đìa. Hoàng Phi tay vỗ nhẹ nhẹ đập ta, không biết là tỏ vẻ đồng ý, có lẽ hay là an ủi.

Theo trên cầu đi xuống một cái làn da đen sẫm trung niên nhân, hướng đối diện phố đi đến. Ta uốn éo qua mặt, đem mình giấu trong bóng đêm, không dám nhìn hấn.

Người này chính là ta trước kia đề cập qua trường cấp 3 ngữ văn Văn lão sư, họ Thạch, bởi vì ta có thể niệm đắc thủ đoạn tốt thì từ, rất yêu thích ta. Mà khi ta lớp 11 luôn tại tiệm Internet suốt đêm chơi trò chơi, lên mạng về sau, thành tích xoay mình chuyển phía dưới, hẳn đem bà ta đau nhức phê một hồi. Kỳ thi Đại Học sau khi kết thúc, ta thi rớt rồi, lại cũng không có mặt mũi gặp hẳn. Cho dù là giờ phút này, vẫn là cảm thấy phụ kỳ vọng của hẳn... May mà, hẳn không có nhìn thấy ta, trực tiếp đi ra.

Hoàng Phi nghi vấn mà xem ta, nói chột dạ cái gì? Ta lắc đầu, nói đi thôi, chúng ta đi đại bá của người gia (PS: ở chỗ này xin khuyên tất cả đệ tử đảng, đặc biệt là cấp ba đảng, thỉnh đem bà chủ yếu tinh lực đặt ở học tập thượng, bằng không thì hồi hận không kịp. Là, hiện tại sinh viên là bị giảm giá trị rồi, nhưng là không có thể thi lên đại học, nếu như không phải phụ nhị đại quan nhị đại, ở trong xã hội hỗn lộn nhất định phải muốn trả giá so người khác gian khổ gấp bội cố gắng, nhưng lại chưa hẳn thành công).

Bị Hoàng Phi dẫn, đến Hoàng gia đại chỗ ở, ta lại có một loại đến thăm thấy cha mẹ lỗi giác, nhưng lại cảm giác tay không, có chút không có ý tứ. Bất quá ta nhìn xem trên đất trống có mấy ngày hôm trước tác pháp chiêu hồn lưu lại hòa thiếu ân ký, đen sì một đoàn, nghĩ lại, ta đứng vậy bị coi như khách quý thần côn cho mời đi theo, vì cái lòng hội loại suy nghĩ này?

Xem ra, ta đã bắt đầu để ý khỏi bên cạnh cái này dung mạo, khí chất đều tốt đại mỹ nữ.

Ta không biết rơi vào tay giặc đi à nha?

Hoàng lão rằng cùng hẳn lão bà, hẳn cậu em vợ cùng với hai cái hài tử tại cửa ra vào nghênh đón ta đây, rất nhiệt tình, lực đại sư lực đại sư mà một trận loạn hô, khuôn mặt trẻ con đều cười thành hoa. Hoàng lão rằng vốn có ba cái tiểu hài tử, con lớn nhất là vợ trước sinh, hiện tại cũng đã lấy vợ sinh con rồi, trước mặt tại hỗ trợ quản lý Hoàng gia sinh ý, tiểu nhi tử ta đã thấy, một cái có chút tiểu kiều ngạo trẻ con, đang tại đọc lớp 11, tiểu nữ nhi là Đóa Đóa, đáng yêu nhất, đáng tiếc đã chết đi. Vào nhà ở phòng khách không có trò chuyện trong chốc lát, đi ra nhà hàng ăn cơm.

Đồ ăn rất phong phú, ta nhìn nhìn quen mắt, ăn được hai phần mới phát giác nguyên lai là theo sam giang khách sạn đình đến.

Trong bữa tiệc Hoàng lão rằng không ngừng mà mời rượu, còn kể một ít "Kính đã lâu" các loại... Lời nói, lại theo Hoàng Phi trèo quan hệ. Ta là người ăn cơm, tự cũng không thích nói quá nhiều lời mà nói..., cũng không để ý kim cang cổ cái này Tiểu chút chút kích động con sâu rượu ồn ào, vài cái tự ăn xong, ầm một ly nước chanh, cùng hẳn nói thẳng, mời ta đến, rốt cuộc chuyện gì xảy ra a? Hoàng lão rằng tự bệnh hậu, cũng ầm không được rượu, sầu mi khổ kiếm nói thân thể của hẳn càng phát ra không được, không chỉ như thế, vận khí tựa hồ cũng xui, sinh ý càng phát ra kém hẳn là làm vật liệu gỗ gia công cùng quý kim loại nặng ngành sản xuất, 008 năm được khủng hoảng tài chính ảnh hưởng, ngành sản xuất lợi nhuận phổ biến trượt, đương nhiên, đây là lúc ấy không biết hỏi có phải là xông cái gì tà vật.

Ta không ngôn ngữ, dò xét gian phòng này, nghĩ thầm lấy, cái này là Đóa Đóa sinh sống hơn sáu năm địa phương ah.

Hoàng lão rằng cũng không biết ta ý nghĩ trong lòng, chỉ cho là ta đang nhìn dương chỗ ở phong thủy, cho ta giải thích, nói cái này phòng ở lạc thành thời điểm mời Lật Bình huyện tài phú hàm lúc đại sư, hỗ trợ xem qua, cũng mua thêm mấy thứ phong thủy bài trí, từ trước đến nay đều rất tốt. Chỉ là không biết La Nhị Muội chết tiết... nợ từ bỏ từ phá hủy phong thủy không có.

Bên cạnh cậu em vợ bổ sung, nói mông bốn đêm hôm đó, phòng ở phía sau trên đất trống có người ở khai mở đàn tác pháp, về sau còn rơi là tà đầy đất tế phẩm, là có người hay không chỗ hiểm nhà bọn họ?

Ta ra về trầm ngâm một hồi, nói hại đạo không đến mức, bất quá gia đình mất linh, xác thực là phạm vào chút ít xông. Ta muốn nhìn một chút cái này phòng ở gian phòng.. Đặc biệt là bọn hẳn chết đi tiểu nữ nhi gian phòng. Hoàng lão rằng ngay vội vàng gật đầu, cũng không ăn cơm rồi, vội vàng đứng dậy dẫn ta đi lên lầu. Ta đi ngang qua cái bàn nơi, nghe được hẳn tiểu nhi tử rất khinh thường nhẹ giọng mắng "Lừa đảo", ta dừng lại, nhìn xem hẳn. Hoàng lão rằng lão bà liền vội vàng kéo nàng nhi tử, sợ đắc tội ta, liên tục không ngừng mà nói xin lỗi ta.

Ta cười cười, lắc đầu lên lầu.

Hẳn dù thế nào không thích ta, cũng tóm lại là Đóa Đóa tiểu ca ca, ta chưa hẳn không có này một ít dung người chi tâm

Hướng hồ, hẳn cũng không có bao nhiêu lỗi, chỉ là bị thời gian quá dài tư tưởng phẩm đức giáo dục mà thôi.

Tại Hoàng lão rằng dưới sự dẫn dắt, ta giả vờ giả vịt mà tùy ý xem thoáng một tý tất cả cái gian phòng, đều xem trọng điểm đi thăm một chút hẳn cố ý mua nghiêm chỉnh mặt tường cá vạc, Hoàng Phi đi theo ta đằng sau, nghe ta bịa chuyện lời bình. Cuối cùng, ta đi tới lầu hai phía đông một cái khóa lại phòng nhỏ, đây cũng là Đóa Đóa gian phòng. Mở cửa, bên trong lắp đặt thiết bị là phần hồng Công Chúa sắc, khéo léo nhưng là tinh xảo, cao thấp phổ giường, sau đó chồng chất lấy có thiết nhiều lại đại lại xộp Con Rối, trong phòng rất sạch sẽ, hiển nhiên thường xuyên có người thu thập. Hoàng lão rằng đảm và chính mình tiểu nữ nhi, bất tri bất giác nước mắt đều đến rơi xuống rồi, hẳn hồi hận, chính mình đắc tội người, lại làm hại hẳn cái kia thiên chân khả ái con gái đi thừa nhận. Đóa Đóa oa nhi này, quá nghiệp chương rồi!

Hoàng Phi cũng lấy tâm tình, trong mắt to toàn bộ đều là chóng mặt ầm ướt nước mắt.

Hiển nhiên, Đóa Đóa khi còn sống cũng là làm cho người ta triu mến tiểu gia hòa.

Cứ việc Hoàng lão rằng có nhiều thứ cũng không làm cho người ta ưa thích, nhưng là hẳn đối với nữ nhi của mình yêu, nhưng lại phát ra từ nội tâm, là chân thành. Hẳn nói hẳn lão bà mỗi tuần đều sửa sang lại thoáng một tý Đóa Đóa gian phòng, sau đó tự khóc lớn một hồi, một ngày cảm xúc đều là một mối, không thể tin được con gái thực rồi đi chính mình.

Nhìn thấy bọn hẳn cái này bộ hình dáng, ta có chút ít áy náy, cảm giác mình giống như đoạt đi rồi nữ nhi của bọn hẳn đồng dạng.

Cái này tâm tình để cho ta trở nên có chút khổ sở, cũng không có giả thần giả quỷ hào hứng, nói cho cùng, bọn họ đều là Đóa Đóa thân nhân, ta cũng không thể lừa gạt bọn hắn chơi. Đây cũng là yêu ai yêu cả đường đi tâm lý. Ta trong phòng cầm một quyển Đóa Đóa biết chữ làm luyện tập sổ ghi chép, thu hồi. Sau đó cho bọn hắn vẽ lên nhất trương phù, có khu hại chiêu vận công hiệu, là dựa theo mười hai pháp môn bên trong bản gốc miêu tả, cái này bản gốc ta nhớ kỹ trong lòng.

Hoàn thành về sau, vụng trộm mà chóng mặt lên kim tâm cổ một giọt huyết. Có cái này phù dán tại trên cửa nhà, cái khác ta không dám cam đoan, ít nhất sẽ không còn có người hướng bọn hắn hạ độc nguyên rùa.

Kim tâm cổ ước chừng biết là Đóa Đóa gia, cũng là có tình có nghĩa, thần kỳ phối hợp.

Phù cho Hoàng lão rằng, hai tay của hắn đang tặng tiếp, thần sắc thập phần thành kính. Theo Hoàng Phi nói đại bá của hắn trước kia là không tin tà, trước kia gian lận người đánh cuộc, vẫn còn giết người thung lũng (chúng ta trong huyện chấp hành tử hình địa phương) ngủ nửa đêm. Mà từ gặp lần này cướp, gặp sơ mười năm, đều thấp hương bài thần. Hắn cậu em vợ lôi kéo ta, thấp giọng hỏi khỏi Vương Bảo Tùng sự tình. Nói cái này kẻ điên tại bệnh viện tâm thần ngốc hơn phân nửa năm, tốt xấu không sai biệt lắm, hỏi bọn hắn gia mặc kệ được hay không được? Ta trừng hắn, nói các người nếu là dám mặc kệ Vương Bảo Tùng, ngày hôm sau tin hay không Hoàng lão rằng lập tức sẽ chết?

Hoàng lão rằng hắn cậu em vợ, con lớn nhất cùng con thứ hai đều lác đầu, nói La Nhị Muội cái này lão xin bà người đều chết hết, còn có thể quản đến bây giờ?

Hoàng lão rằng cũng bán tín bán nghi mà xem ta.

Quản một người cả đời, chuyện này làm bắt đầu đứng dậy độ khó là thật sự rất lớn, huống chi còn là cừu nhân nhi tử.

Ta không muốn làm cho Hoàng lão rằng đã tới chưa tính nhần nại thời điểm đi mạo hiểm, liền muốn một chậu nước, sau đó còn gọi là người tiếp một ly Vô Căn Thủy (hơi nước). Đem bả Hoàng lão rằng đưa thư phòng, đem bả những người khác đuổi mờ, đèn đóng lại, trong bóng tối, ta theo tùy thân trong bọc xuất ra một chi hương nến, nhen nhóm, lại để cho Hoàng lão rằng nắm lấy, sau đó đem tràn đầy nước chậu phóng trên mặt đất, niệm sạch tâm chú. Sau khi đọc xong, ta đem bả trong chén Vô Căn Thủy từng điểm từng điểm đổ vào trong chậu, lại để cho Hoàng lão rằng mượn ánh nến, xem mình ở cái bóng trong nước.

Hắn liếc mắt nhìn, lại càng hoảng sợ, nói mình trên đầu như thế nào có nhân nhật hồng quang? Cái này nước là chuyện gì xảy ra?

Ta hỏi hắn nhìn rõ ràng đến sao? Hắn gật đầu, nói nhìn rõ ràng. Ta đem bả hương nến thổi tắt diệt, mở đèn, nói với hắn, cái này bồn nước, mô phỏng là một cái tấm gương. Kính linh truyền thuyết tại trong phạm vi toàn thế giới đều rất rộng hiện, thuyết pháp có thực sự giả, nhưng là ta bỏ cái này một kính, có thể nhìn rõ ràng chân thật chính mình. Người xem xem, đỉnh đầu hồng quang, đây là Huyết Chú, là La Nhị Muội dùng một đời tâm lực kết xuống oán khí, nếu như trái với điều ước, cái này Huyết Chú lập tức bộc phát, chẳng những người chết không yên lành, hơn nữa người nhà cũng đi theo gặp nạn.

Hoàng lão rằng trầm mặc một phút đồng hồ, nói hắn tin, hắn miễn là còn sống, tự nuôi Vương Bảo Tùng, cả đời.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Lễ tình nhân

Rời đi Hoàng gia thời điểm, Hoàng lão rằng kín đáo đưa cho ta một cái tiền lì xì, ta sờ một chút, độ dày không ít.

Ta chối từ, nói nếu là Hoàng Phi bằng hữu, sẽ không tất nhiên khách khí như vậy. Đang tại Hoàng Phi mặt, ta thật sự không muốn muốn, nhưng mà Hoàng lão rằng nhưng lại dốc sức liều mạng mà không dám thu hồi, hắn nói đây là tổ tiên truyền thừa quy củ cũ rồi, so trời còn lớn hơn, ta muốn phải không thu, chính là hư mất rồi quy củ, hắn Hoàng lão rằng tâm bất an; hơn nữa, sau này như có chuyện gì, còn cần ta nhiều hơn trông nom mới được là. Hoàng Phi cũng khích lệ ta nhận lấy đến, ta bất đắc dĩ, chỉ có nhận lấy.

Sau ta tính ra một chút, 101 Trương lão đầu người, đồ rực, tuy nhiên không thể so với Hongkong thương nhân Lí Gia Hồ cho cái kia 50 vạn có khí phách, nhưng đối với ta mà nói, cũng lụn mà vượt là đại thủ bút. Cái này một vạn một trăm đồng nhân dân tệ, là ta dựa vào bà ngoại truyền thừa, kiếm được thứ hai bút thật thu vào.

Ta rút cục mình bạch cái gì gọi là "Năm không khai trương, khai trương ăn nửa năm" câu này cách ngôn.

Ra Hoàng gia đại chỗ ở, Hoàng Phi hỏi ta đi nơi nào?

Ta không biết đi chỗ nào, nhưng là nghĩ đến nữ sinh hỏi như vậy, mong đợi nhất đáp án khẳng định không phải không biết rõ, vì vậy nói tùy tiện dạo chơi, ách... Kỳ thật ta nghĩ tại thị trấn mua một bộ phòng. Nàng kinh ngạc, nói như thế nào đột nhiên nghĩ đến chuyện này? Ta nói mỗi lần tới thị trấn, ta đều ở lâm nghiệp nhà khách, từng chỗ đặt chân, vắng vẻ, có một gia, cũng có niềm muốn; thứ hai, phụ mẫu ta niên kỷ cũng già rồi, thân thể dần dần bất hảo, ta nghĩ đến có thể tại trong huyện, hoặc là thành phố mặt, cho bọn hắn đặt mua một chỗ, hảo hảo dưỡng dưỡng, hưởng thụ thoáng một tý lúc tuổi già cuộc sống.

Nói đến đây thì, Hoàng Phi hỏi ta, nghe nói ta không tại Đông Quan mở cửa tiệm rồi, vậy sau này chuẩn bị làm sao bây giờ?

Ta nói ta cũng không biết, gần đây đỉnh đầu có chút sự tình, trước bề bộn hết cái này trận, còn muốn muốn sự tình từ nay về sau. Hoàng Phi trêu chọc ta, nói nếu không coi như một cái chức nghiệp thầy tướng số sư phó a, nhìn xem hôm nay, đến tiền nhưng nhanh nhẹn. Ta nói tốt thì tốt, tự sợ các người những này làm cảnh sát đem bà ta đương làm phong kiến mê tín bắt lại, vậy cũng sẽ không có lợi nhất. Trên mặt hắn trời lên màu đỏ, phun ta một ngụm, nói ra quỷ mới dám bắt người đầu rồi, không sợ bị hạ độc ah? Nếu không, đương làm Sherlock Holmes như vậy trinh thám a, nhìn xem, đội kỳ mã hắn hỏi hỏi gặp được sự tình, tìm khắp người.

Ta cười nói bây giờ đang ở Trung Quốc hỗn lộn trình thám, đại bộ phận đều là tình cảm trinh thám, chuyên môn đập ngoại tình đề tài.

Hai người trò chuyện, đi tới đi tới, rõ ràng thực đi tới mới phổ bên này thương phẩm phòng đến.

Phía trước ta nói qua, Tấn Bình là một cái kinh tế rất không phát đạt đất liền huyện thành nhỏ, lâm núi, trong thành thường ở nhân khẩu không nhiều lắm, tài chính lưu động cũng không sinh hoạt, cho nên chung cư rất ít, đại bộ phận đều là tự xây nhà. Mới phổ bên này sát đường ngược lại có rải rác mấy chỗ lầu nhỏ bàn, khai phát tiêu thụ đã hơn một năm, nhưng là vẫn đang có phòng trống, vừa mới buổi tối cũng có người tại. Đã đến rồi, cũng có cách nghĩ, tự chọn chứ sao.

Ta cùng Hoàng Phi nhìn xem bán lâu đại sảnh gian lược mô hình, liền nghe một người tướng mạo bình thường nữ bán lâu viên giới thiệu. Nàng vóc người không lớn mà, nhưng là miệng thì rất ngọt, nói giống chúng ta loại này tân hôn tiểu vợ chồng, lựa chọn loại này hộ hình, hoặc là loại này hộ hình đều rất hợp thích, như thế vân vân..... Hoàng Phi khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trướng đến đỏ bừng, ta cười ha ha, cũng không giải thích. Chọn trong chốc lát, chọn trúng một bộ hướng bờ sông đại học năm 3 cư, tại lầu bốn, trực tiếp đi lên lầu xem phòng. Không phải thang máy phòng, chúng ta hãy theo bán lâu viên đi lên, Hoàng Phi thấy ta còn đang cười, thân thủ véo ta, nói ta tự cười này tượng ăn trộm gà chồn, cười gì đầu này?

Ta nói nắm tiểu thư này phúc, ta cũng vậy”Bị kết hôn” một lần, có thể cùng người lớn như vậy mỹ nữ đáp cùng một chỗ, xem như tam sinh hữu hạnh rồi, vẫn không thể nhiều cười trong chốc lát? Hoàng Phi không nói chuyện rồi, cúi đầu trên lên đi đến.

Phòng ở không có lắp đặt thiết bị, nhưng là hướng cùng bố cục cũng không tệ, nhìn xem rất hài lòng, tuy nhiên cả nước một, hai tuyến thành thị giá phòng căng vọt, nhưng là chúng ta chỗ ấy thị trấn cùng phía nam một cái trấn nhỏ đều không đắc so, 08 đầu năm, cho dù ở phồn hoa đường đi, giá phòng cũng chỉ có 2000 khoảng chừng gì đó, vì vậy xuống lầu thanh toán tiền đặt cọc, làm tốt thủ tục. Bởi vì chung cư đã muốn kiến thành hơn nửa năm, ngày mai đến bỏ hết khoản, là có thể trực tiếp cầm bắt được cái chìa khóa rồi, bất động sản chứng nhận cũng chỉ cần vài ngày thời gian. Ta cùng Hoàng Phi nói con người của ta, không có... nhất thẩm mỹ ý thức, gần đây còn muốn đi một chuyến Giang Tô, hỏi nàng có hay không nhận thức phù hợp lắp đặt thiết bị công ty, giúp ta giới thiệu một chút, tốt nhất giúp ta chăm chăm vào, tham mưu xuống.

Hoàng Phi cười, nói ta đây là kéo cu li đầu rồi, bắt quá nàng QQ trong không gian có vài trăm bộ như vậy hộ hình hiệu quả đồ, đang nghĩ ngại tìm phòng ở đến trước thực tế thoáng một tý đầu rồi, dù sao nàng là văn chức, gần đây cũng không bề bộn, đã giúp ta quản quản bất quá muốn cho phí dịch vụ lâm cơ à nha. Ta nói tốt, ngày mai sẽ trực tiếp đem bà cái chìa khóa cho người. Hoàng Phi nói yên tâm, cam đoan cho người thoải mái, không hài lòng không thu tiền.

Nàng vung tay vung chân, con mắt lóe sáng, giống như tìm được rồi cái gì việc hay.

Bề bộn hết những này, ta đưa tiễn nàng về nhà, trên đường đi đèn đường mờ mờ, ta cuối cùng cảm giác sau lưng giống như có người rình coi đồng dạng, quay đầu lại, lại không thấy đến người.

Đưa xong Hoàng Phi, ta trở lại nhà khách, gọi điện thoại, còn không có chuyển được tạp mao tiểu đạo điện thoại, hẳn tắt điện thoại. Việc này lại dễ cho ta trong lòng có chút bóng mờ, tổng cảm giác giống như có chuyện gì muốn phát sinh đồng dạng chẳng lẽ hẳn thực xảy ra điều gì biến cố, ngay cả điện thoại cũng không thể đánh cho? Hay hoặc là, nha đúng là hồ thiên hồ mà chơi, quên cho điện thoại sung lời nói mất?

Đóa Đóa tỉnh lại, ý thức truyền tới, ta cùng nàng hàn huyên một ít ngày, tâm tình mới tốt một chút.

Lúc này, ta đặt ở trên tủ đầu giường nạp điện điện thoại vang lên, cầm lên xem, là Mã Hải Ba. Vô sự không lên điện tam bảo, ta chuyển được, trực tiếp hỏi làm sao vậy? Mã Hải Ba cũng không đi vòng vèo, nói Ngô Cương ra một ít sự tình. Ta phản ứng một hồi lâu, mới nhớ tới trong miệng hắn Ngô Cương, chính là năm trước chúng ta đi tiêu diệt con lừa lùn dẫn đội chính là cái kia vũ cảnh quan quân, Ngô đội trưởng. Ta nói ah, đã xảy ra chuyện gì?

Mã Hải Ba nói Ngô đội trưởng khai mở xong rồi hi sinh liệt sĩ lễ truy điệu về sau, phản hồi châu lý mặt, tết âm lịch thăm người thân tự trở về nhà. Hắn là Hồ Nam sâm châu người, về đến nhà hậu, đầu vài ngày còn không thể nào cảm thấy, lễ mừng năm mới trước đầu một ngày, buổi tối tự mơ tới tiểu Hồ (Hồ Du Nhiên), chỉ có đầu, trên mặt thật nhiều con rết, rắn cùng bò cạp bò qua bò lại, khóc đã nói đau nhức, lại để cho Ngô đội trưởng cứu hắn. Làm tỉnh lại rồi, lại không nhúc nhích được, trông thấy bên giường có một đoàn bóng đen, thấy không rõ bộ dáng, nhưng là trên chân, bạch cốt um tùm. Hắn là một cái không tin tà nam nhân, ngày hôm sau tỉnh lại chỉ cho là nằm mơ, có lẽ là ngày bình thường quá muốn tiểu Hồ rồi, cảm thấy thực xin lỗi hắn, áy náy, thì không nhiều muốn.

Ngày thứ hai là tết âm lịch, bọn hắn cái chỗ kia lưu hành một thời chơi mặt chược gác đêm, một mực suốt đêm, đến buổi sáng năm điểm mới từ bàn

hữu gia trở về ngủ. Kết quả lại mộng thấy tiểu Hồ, khóc nói Ngô đội trưởng không cứu hân, hân muốn Ngô đội trưởng xuống dưới cùng hân.

Đại niên lần đầu tiên, Ngô đội trưởng đã phát tài sốt cao, không hiểu thấu tự đốt tới 40 độ, người nhà vội vàng cho đưa vào bệnh viện.

Hân là cái quân nhân, bình thường huấn luyện long tinh hồ mãnh, khó được sinh bệnh, nào biết lần này bệnh tới như núi sập, thoáng cái tự suy sụp rồi, tuy nói bệnh viện trước mặt đem hạ nhiệt độ cơ thể chậm lại, sau đó vô luận là hạ sốt châm, có lẽ hay là thuốc hạ sốt, cũng không thể đem hân độ ẩm cho triệt để đem xuống dưới. Hân hôn mê ba ngày, rốt cục thanh tỉnh lại. Chuyển một lần viện, vừa mới bắt đầu hay là đang tô tiền khu bệnh viện, về sau lại chuyển đến thành phố đệ nhất bệnh viện nhân dân, cũng không còn chuyển biến tốt, hỗn loạn, ngay thầy thuốc đều nói đây là siêu vi-rút tính sốt cao, không phải điển hình, thúc thủ vô sách.

Đang chuẩn bị chuyển tới Trường Sa đi đâu rồi, kết quả hân nghĩ tới năm trước kinh nghiệm, cùng người nhà nói lên, nhà bọn họ xin mời phụ cận một cái rất nổi danh khí tiên sinh đến xem. Cái kia tiên sinh chỉ nhìn liếc, nói là oan quý quân thân, lấy mấy cái biện pháp, đều giải không được, nói thác cái môn này tai họa, cùng chính mình chuyên nghiệp không đúng khẩu, vội vàng rời đi. Hân không có cách nào khác, vì vậy nhớ tới ta, cũng không có liên lạc phương thức, tự lấy, nhờ Mã Hải Ba mà nói.

Mã Hải Ba nói cho ta biết, Ngô đội trưởng đang tại cùng chúng ta ở đây vũ cảnh hệ thống một cái lãnh đạo con gái tại nói yêu thương, có lai lịch, nhưng lại theo chúng ta từng có sóng vai tử chiến đấu tình nghĩa, tuy nhiên trước kia đắc tội qua ta, nhưng là, ta tha thứ, không so đo, nhìn xem có thể hay không giúp đỡ chút.

Ta nói ta là cái kia mạng thù người sao? Nghe người nói tình huống này, đoán chừng là tiểu Hồ từ tương đối thâm, trong lòng có chút không cam lòng, linh hồn có vướng mắc hạt, khó chịu lợi, muốn muốn tìm người đền bù tổn thất những thứ gì, Ngô Cương là Lão đại, vì vậy tự quần lên hân. Cái này dễ thôi, siêu độ thoáng một tý là được rồi. Ừm, ta đây bên cạnh cũng cơ bản không có chuyện gì rồi, đang chuẩn bị đi phía nam, nếu không tự thuận đường đi thoáng một tý nhà hân, nhìn một cái, nhìn xem có thể hay không giúp đỡ gấp cái gì.

Mã Hải Ba miệng đầy từ cảm kích, các loại lời hữu ích một cái sọt mà cột cho ta.

Ta nói đủ rồi, việc này ngày mai đàm, có cái sự tình, ta tại Tương Tây Phụng Hoàng bị người ám toán một lần, giúp ta lưu ý thoáng một tý, bên này có người hay không muốn ta bất lợi. Ta đem cả buổi sáng hôm nay chuyện đã xảy ra cho Mã Hải Ba đàm một chút, sau đó cúp điện thoại. Nói thật, khỏi phải nói vượt qua tỉnh, chính là vượt qua huyện, Mã Hải Ba tác dụng phát huy cũng không lớn, nhưng là ta liền cho muốn cho hân hỗ trợ trông nom thoáng một tý người nhà của ta, ở lâu ý.

Sáng ngày thứ hai ta đi bỏ đủ phòng khoản, lấy được cái chìa khóa, sau đó đi tìm Mã Hải Ba, đem cả Ngô đội trưởng gia địa chỉ cùng phương thức liên lạc muốn, nói mấy ngày gần đây liền chuẩn bị khởi hành. Nói chuyện Hoàng Phi tự gọi điện thoại vào được, hỏi ta tại nơi nào? Ta nói ta tại các người đơn vị đầu rồi, đang muốn tìm nàng. Mã Hải Ba bọn hân ở đây là mồng 7, mồng 8 thu nghỉ, nhưng là cũng sẽ an bài người trách nhiệm. Hoàng Phi nói nàng hôm nay điều lớp rồi, chính nghỉ ngơi, để cho ta đem cả trước kia thỉnh nàng đi thành phố mặt ăn cơm Tây hứa hẹn thực hiện a. Ta nói có thể, nàng để cho ta chờ một chút, nàng tới đón ta.

Mã Hải Ba ở bên cạnh nghe, chờ ta cúp điện thoại, cười ta, nói ta đem bọn họ cục hoa khô cảnh sát cho ngắt lấy rồi, về sau sai sử khởi ta tới, thì càng gia tăng tâm an lý đắc. Ta cho hân một ngón giữa, nói muốn hay không đưa tiền người một đôi da trâu gầy ah? Hân cười lắc đầu, nói không cần, lại không có để ý ta trêu chọc.

Mã Hải Ba cuối cùng là một cái khai mở được rất tốt vui đùa bằng hữu, cũng không tự cao tự đại, điểm này ta rất ưa thích.

Cho nên tuy nhiên hân thường xuyên gây phiền toái cho ta, nhưng là ta y nguyên cùng hân giao bằng hữu.

Chỉ chốc lát sau Hoàng Phi gọi điện thoại cho ta, ta tới tới cửa, phát hiện nàng ngồi ở một cỗ màu đen Audi bên trong chờ ta, thông qua cửa sổ xe, có thể trông thấy nàng sướng được đến lại để cho Phật gia đều động tâm hoàn mỹ bên mặt. Ta đi vào ngồi ở ghế kế bên tài xế, hỏi là xe của ai? Nàng nói là nàng đại bá, trộm tới mở mang, chưa hân muốn làm việc đúng giờ xe phong trần mệt mỏi không được? Ta đem cả cái chìa khóa cho nàng, nói lên tâm rồi, nàng gật đầu, ngòn ngọt cười.

Trò chuyện, nghe Hoàng Phi tóc truyền đến dễ người giặt rửa phát Hương Ba hương vị, thời gian trôi qua rất nhanh, buổi trưa đã đến thành phố mặt.

Ta nhớ tới một sự kiện, ta ngày hôm qua định hoa hồng, quên cầm. Bất quá cũng không còn sự tình, người có tình, làm gì dùng hoa hoa thảo thảo đến truyền lại yêu say đắm? Dụng tâm, chẳng phải là rất tốt sao? Ngồi ở trong xe mặt cùng Hoàng Phi trò chuyện thời điểm, ta suy nghĩ, tuy nhiên ta người phía sau sinh, có lẽ sẽ có rất nhiều mưa gió, rất nhiều đau khổ, nhưng là, bên người vị này động lòng người mỹ nữ, cũng không là xuất hiện ở ta sinh mệnh cái kia một đạo cầu vòng sao?

Nhân sinh cuộc sống luôn cần tìm chút ít ý nghĩa, cùng một ít muốn được hỗ trợ người, không phải sao?

2008 năm tình nhân tiết, ta là cùng Hoàng Phi cùng một chỗ vượt qua. Trong đó ngọt ngào tình cảnh, lúc đến nỗi nay, ta hồi tưởng lại, vẫn đang cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Chỉ tiếc...

Chương 14: Có thể biện âm dương trẻ con em bé

Tình đến đậm đặc lúc khó tự ức, có hoa có thể gãy thẳng tu gãy.

Ta cùng Hoàng Phi tình cảm lưu luyến là thuộc về cái loại này nước chảy thành sông tiến độ, chưa nói tới lãng mạn, đi dạo một ngày phố, mua một đồng đồ ngón ngang, buổi tối lại đang nhà hàng Tây ăn được bày thành thực bò bít-tết, đi lúc đi ra gió lớn, rét lạnh, ta rất tự nhiên mà vén lên tay của nàng, đi đến đầu đường cuối ngõ nào đó vắng vẻ nơi hẻo lánh, ta nâng. . . lên nàng kiều nộn cái cằm, thật sâu hôn vào nàng cái kia như hoa tươi loại trên môi.

Sau đó chúng ta tự thành nam nữ bằng hữu.

Hoàng Phi so với ta lớn hơn một tuổi, bởi vì gia cảnh tốt, tuy nhiên tốt nghiệp về sau trở thành cảnh sát, nhưng là làm người vẫn còn có chút ngây thơ đơn thuần (hoặc là nói ở trước mặt ta biểu hiện được như thế). Nàng là thiếu cha gia đình hài tử, mẫu thân là hội liên hiệp phụ nữ lãnh đạo, làm người tương đối mạnh mẽ, phụ thân tại tình lệ việc buôn bán, chén đĩa cũng lớn, ở bên kia lại tổ chức gia đình, có một đệ đệ cùng cha khác mẹ, mười mấy tuổi bộ dạng. Phụ thân nàng tuy nhiên rất ít gặp mặt, nhưng là cũng rất quan tâm nàng... Những điều này đều là về sau ta nghe nói, bởi vì mồ côi cha gia đình quan hệ, Hoàng Phi nội tâm kỳ thật rất nấn cảm, cũng không có cái gì cảm tình kinh nghiệm.

Một cái xinh đẹp, khí chất, đơn thuần và có chút tiểu Mẫn cảm giác nữ hài tử, xác thực là rất làm cho người ta trìu mến.

Tình yêu cuồng nhiệt bắt đầu, ta thật sự không muốn rời đi nàng, nhưng là Mã Hải Ba lại không ngừng thúc ta, nói Ngô Cương bệnh tình chậm trễ không được, nếu có thể đi, mau chóng đi xem đi a, cứu người một mạng, chẳng tạo thất cấp Phật đầu này? Có phải là, tương các người cái này nghề, không phải là chú ý một cái thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo sao? Ta bị cái này mã Đường Tăng cho là nhai đắc thật sự chịu không được rồi, vì vậy trở về chuyển gia, đơn giản thu thập hành lý, chuẩn bị tại tháng giêng mười ba thừa lúc máy bay, rời đi Tân Bình.

Lúc rời đi, mẫu thân của ta một bụng lời nhai nói, quở trách ta loay hoay thần kỳ, về nhà cả tháng sẽ không trong nhà hảo hảo ở vài ngày, hiện tại vừa vận rất tốt, ngay cái tết nguyên tiêu đều chẳng qua rồi, vô cùng lo lắng chạy đi đâu? Ta nói ta muốn đi cứu người đầu rồi, nàng không nói chuyện rồi, nói đi, bất quá phải chú ý an toàn, nàng cũng chỉ có ta đây sao một đứa con, nàng cùng cha ta tự trông cậy vào ta. Ta nói đừng nói cái này ừ rồi nói, nghe làm cho người ta khó chịu.

Mẫu thân của ta lại hỏi ta cá nhân vấn đề, ta đây mới nhớ tới, nói ta tại thị trấn làm một phòng nhỏ, cái chìa khóa cho người bằng hữu hỗ trợ lắp đặt thiết bị, làm cho nàng có thời gian đi xem.

Mẫu thân của ta rất nấn cảm, hỏi cái này bằng hữu là nam hay là nữ, thần thánh phương nào?

Ta chậm chạp không chịu nói, mẫu thân của ta liền đoán có phải là ta nằm viện cái kia mấy ngày mỗi ngày chạy tới xem ta cô em gái kia? Ta nói phải cái này mẫu thân của ta trong bụng nở hoa, cũng không quản ta lập tức muốn đi đuổi máy bay rồi, cứng rắn ngạnh lời kéo ta, muốn ta lĩnh cái kia xinh đẹp muội đến thăm đến xem, lại hỏi nàng gia trưởng đồng ý không có, xem cô nương kia là thành ở bên trong đầu người, gia trưởng mặc ghét bỏ chúng ta những này ở nông thôn con chim ah? Nói xong nói xong nàng nóng nảy, nói tốt như vậy xem bạn gái không tuân thủ lấy, còn chạy đến cái gì phía nam đi ah, sọ não nước vào...

Đợi cho Mã Hải Ba, Dương Vũ cùng Hoàng Phi lái xe tới tặng cho ta thời điểm, ta đã bị mẫu thân của ta lái nhai một giờ.

Ngoài cửa có còi ô tô vang lên, bọn họ chạy tới lúc, mẫu thân của ta lôi kéo Hoàng Phi tay, nói thẳng nóng hổi lời nói, mà cha ta, tắc chính là ở một bên hắc hắc cười, cũng không biết muốn giảng những thứ gì. Muốn đuổi máy bay, cũng đừng nói cái gì, ta cùng với cha mẹ cáo biệt, sau đó cùng Hoàng Phi ngồi ở xe chỗ ngồi phía sau đến thăm, mười ngón khâu chặt, như keo như sơn mà dính lấy. Mã Hải Ba ở phía trước lái xe, nói thẳng phải chú ý điểm, còn gọi Dương Vũ không nên nhìn, dễ dàng đau mắt hột.

Dương Vũ giống như có tâm sự, một mực muốn nói lại thôi, bất quá khi lúc ta đây cũng không có để ý, một mực đắm chìm đang cùng Hoàng Phi ly biệt trong không khí.

Đến sân bay, Mã Hải Ba đem bà ta kéo qua một bên, nói với ta khởi ngày đó nói sự tình, hẩn tra một chút, lựu đạn xác thực là trước giải phóng, phi tiêu đã thương người cái này thủ pháp, trước năm năm Trương Tây vài khởi án giết người rất giống, hung phạm đến nay không có tìm được, là một người, hoặc là nói người này là đi lái buôn đảo khách. Cái gì là đảo khách (đảo khách)? Cũng không phải là sinh hoạt tại trung nga biên cảnh cái chủng loại kia... Nhà buôn, mà là chúng ta bên kia thổ ngữ, bị người tiền tài thay người tiêu tai việc, kỳ thật thì ra là sát thủ. Người này có thể nói là chức nghiệp, rất giao hoạt, cũng rất lợi hại, còn chú ý cái chức nghiệp đạo đức, một kích không được, còn có thể tìm phục tại chỗ tối, tượng độc xà, kiên nhẫn tìm kiếm cơ hội thứ hai.

Mã Hải Ba hỏi ta như thế nào trên chợ đến loại này con sên, thỉnh loại người này ra tay, nhưng là phải dùng nhiều tiền.

Ta rất bất đắc dĩ, nắn bên cạnh, ta muốn là biết rồi, còn về phần bị động như vậy? Sớm liền trực tiếp đến thăm đi sửa chữa hẩn. Ta nghĩ tới nghĩ lui, cũng phải không xuất ra cái như thế về sau. Ta là người, bằng hữu nhiều, cửu nhân cũng không thiếu. Luận đến luận đi, tóm lại là có mấy cái người chọn lựa. Nếu bàn về hận, ta trong đầu đột nhiên hiện hiện khởi một đôi oán độc như con lừa lùn giống nhau ánh mắt đến, trong nội tâm nhay dựng, hỏi nói

Thanh Chi Tử tìm được chưa?

Mã Hải Ba sững sờ, nói cái gì Thanh Chi Tử?

Ta nói với hắn, tựu là trước kia cùng La Nhị Muội cùng một chỗ chính là cái kia, gọi là vương cái gì thanh ấy nhỉ. Hắn bừng tỉnh đại ngộ, nói ah, Vương Vạn Thanh. Cái này quý thẳng nhãi con, có thể giấu đặc rất, chúng ta một đường bài tra, đều tìm không thấy như vậy cái tiêu gia hỏa, hắn cũng nhận được, không chịu trong nhà người liên lạc. Trước kia vẫn chỉ là hoài nghi đầu rồi, hiện tại xem ra, Hoàng lão rằng gia con gái tử vong hạ độc án, thì là hắn làm đây này. Người hỏi đến nơi này ta nhớ ra rồi, hai tháng trước, nghe nói có người ở Vân Nam biên cảnh bài kiến như vậy một đứa bé, theo chúng ta hiệp tra báo cáo không sai biệt lắm, về sau sẽ không tin tức.

Ta nói ah, giúp ta lưu ý thoáng một tý, vô luận là ai, cũng nên tra ra cái nguyên do đến, ta không thể không minh bạch bị ném một khóa lưu đày.

Hắn nói tận lực, tận lực.

Nhanh đến chọn, Mã Hải Ba cùng Dương Vũ chạy tới hút thuốc, đem bả nhàn rồi thời gian lưu cho ta cùng Hoàng Phi. Ta nhìn qua Hoàng Phi cái kia trắng trong thuần khiết mỹ lệ gương mặt, trên mặt làn da non giống như vừa mở mạnh trứng gà, một cái bả thu thủy Liễm Diễm con người thâm thúy như Tinh Không, trong nội tâm đột nhiên có một loại không muốn đi, ôm mỹ nhân này thì mãi mãi cho đến già xúc động. Hoàng Phi cười khẽ, ôn nhu hỏi ta làm sao vậy? Ta nói ta muốn thân nàng, nàng đã giật mình, nhìn xem chung quanh chờ máy bay người, cầm nắm tay quả đấm chửi nện ta.

Khí lực nàng lớn, nhưng đánh trúng nhỏ, ta một phát bắt được, sau đó đem nàng ôm vào trong ngực, không để ý người bên ngoài ánh mắt kinh ngạc, dùng đầu lưỡi cạo khai mở nàng hàm răng, tùy ý tứ thương..

Hoàng Phi toàn thân chấn động, chăm chú mà bắt lấy góc áo của ta, hô hấp hỗn loạn, nước mắt đều chảy xuống.

Ta buông nàng ra, cẩn thận dò xét nàng, mỗi xem một lần đều có một loại lòng say cảm giác, Hoàng Phi trên mặt đỏ ửng một mực lan tràn đến bên tai thượng, không dám nhìn tới bên cạnh ánh mắt của người, đem bả vùi đầu tại ngực ta khấu, ôm thật chặt ta. Chỉ chốc lát ngực ta trước vạt áo tựu thấm ướt.

Ta có một loại sắp hít thở không thông cảm giác hạnh phúc.

Muốn kiểm phiếu vé rồi, ta đem bả Hoàng Phi nước mắt sát mờ, cười nói với nàng, phải chờ đợi ta nha. Nàng cố gắng cười, phát phát tay, nước mắt lại không không chịu thua kém chảy xuống. Mã Hải Ba cùng Dương Vũ ở bên cạnh lắc đầu cười khổ, Mã Hải Ba nói người trẻ tuổi ah người trẻ tuổi, chúng ta tại đây thâm son cùng cốc, đảo bị người làm thành Paris cái loại này lãng mạn chi đô. Dương Vũ cũng lắc đầu, nói không phải là rồi đi vài ngày sao, khiến cho cùng sinh lý từ biệt tựa như?

Ta cùng Hoàng Phi đều nở nụ cười, ta chỉ vào Dương Vũ nằng to, nói tiểu tử ngươi nếu một câu thành kệ rồi, không thiếu được tìm làm phiền người, đưa ta gia Phi Phi đến.

Tiểu sân bay, qua rồi kiểm phiếu vé khẩu, đi không xa, chúng ta tại một cái tiểu sở nơi hậu cơ.

Có chính bàn tay nhỏ bé lôi kéo ta ống quần, dao động, sau đó hô: "Thúc thúc, thúc thúc, người lừa gạt lưu manh, khi dễ a di ni..." Ta sững sờ, xoay đầu lại xem, nguyên lai là một cái bốn tuổi đại tiểu nam hài, khỏe mạnh khẩu khinh, bên cạnh một cái thiếu phụ vội vàng ôm lấy hắn đến, sau đó xông ta cười, nói ta tốt phúc khí, bạn gái quả thật xinh đẹp giống như trên TV minh tinh đồng dạng ni. Ta vừa mới ôm hôn Hoàng Phi lúc thật cũng không cảm thấy cái gì, hiện tại bị nàng vừa nói, đảo đỏ mặt, cười hắc hắc, nói không có ý tứ ah, tình khó tự mình, đảo dạy hư tiểu bằng hữu.

Nàng nói vài câu lời hay, trong ngực cái này tiểu nam hài lại ồn ào, nói thúc thúc, thúc thúc, tiểu tỷ tỷ như thế nào không có ở?

Ta nhìn hắn sáng ngời hữu thần sáng ngời mắt đen, lúc này mới nhớ tới, lần trước ngồi phi cơ lúc trở lại, chúng ta giống như cũng đã gặp ni. Nhìn hắn dạng như vậy, hắn là có thể nhìn thấy một ít thường nhân nhìn không tới mấy cái gì đó, ta đa mắt dày, tròn tròn mắt, nói cái gì tiểu tỷ tỷ ah, ta như thế nào không biết đầu này? Hắn lắc đầu nào, nói thì có, thì có! Hắn mụ mụ tranh thủ thời gian gần đó hắn, sau đó hướng ta nói xin lỗi, nói không có ý tứ, tiểu hài tử này, từ nhỏ tựu yêu hồ ngôn loạn ngữ, luôn kể một ít làm cho người ta sờ nói chuyện không đầu lời nói hắn ông ngoại đều mất đã nhiều năm rồi, mỗi năm trở về, hắn đều nói hắn ông ngoại nói cho hắn câu chuyện.

Ta nói đại tỷ vấn đề này có chút mờ hồ đầu rồi, nghe người nói như vậy, nhà của người hài tử chó không phải là mờ thiên nhãn, có thể xem thông âm dương ah? Nàng cười, nói ta tuổi còn trẻ, như thế nào còn tin cái này một bộ phong kiến mê tín, quả thực chính là tư tưởng xơ cứng. Hiện tại cũng thế kỷ hai mươi mốt rồi, ngu như thế muội, thật trắng đọc nhiều năm như vậy sách.

Thấy nàng không tin, ta cũng vậy dừng nói cái gì, trò chuyện nổi lên việc nhà đến.

Nàng họ Chung, ta tạm thời xưng là Chung đại tỷ a, nàng là Lạt Bình người, phu gia là Nam Phương tỉnh bằng thành phố, lão công công tác bề bộn, liền mang theo nhi tử đến bên này qua tết âm lịch. Nàng nhi tử tiểu triết là 04 năm sinh ra, còn không có đầy năm bốn tuổi. Tiểu tử này nghịch ngợm, gan tỳ đặc biệt, hơn nữa luôn thần thần căn bản, tự bắt đầu hiểu chuyện tựu luôn nói có thể trông thấy chút ít không sạch sẽ mấy cái gì đó, khóc rống thiệt nhiều trở lại, nàng lão công mê tín, tìm nhiều cái tiên sinh xem qua, còn tìm chùa miếu cao tăng, cũng không hữu dụng.

Chúng ta từ dưới đất một mực cho tới bầu trời, tại trên máy bay, ta còn hiểu kỳ những kìa tiên sinh đều nói cái gì, nàng khinh thường, nói đều giảng là khai thiên mắt. Cái gì khai thiên mắt nha, hết tất cả đều là tiểu hài tử đoán mò, lừa gạt đại nhân đầu. Tiểu triết ở bên cạnh nào, cùng hắn mụ mụ nhao

nhạo. Ta cười cười, hỏi tiểu hài nhi người thật sự sao? Hắn xem xét ta liếc, hướng ta nhỏ nước miếng, sau đó nói lão già kia, bỏ đi điếm. Ta bùm mặt cười khở, ta đây niên kỷ, được cho lão già này sao?

Chung đại tỷ vội vàng theo ta xin lỗi, tìm giấy ăn cho ta sát.

Xuống phi cơ lúc, ta đối với Chung đại tỷ nói, ta hiểu sơ một ít Huyền Môn kỳ thuật, nàng nhi tử xác thực là thể chất dị thường, có thể biện âm dương, nhưng là cái này thể chất đâu rồi, đã nói cũng tốt, nói xấu cũng xấu, rất dễ dàng trên chọc tà vật. Trước kia nàng lão công đi trong miếu cầu đồ trang sức rất tốt, muốn đeo lấy. Ta lưu một chiếc điện thoại, nếu như tiểu hài tử xuất hiện trạng huống gì, hay hoặc là trở tay không kịp lời mà nói..., gọi điện thoại cho ta, đều là đồng hương, khả năng giúp đỡ bề bộn tự nhiên sẽ giúp một ít.

Nàng bán tín bán nghi mà xem ta, nhưng vẫn là đem bà dây số cho nhớ kỹ.

Đến Nam Phương thành phố mây trắng sân bay, ta đổi xe tàu điện ngầm đến nhà ga, sau đó mua một trương tám 50 nhiều đồng tiền vé xe lửa, đổi xe đi trước sân châu, Ngô Cương quê quán. Tại thành phố đệ nhất bệnh viện nhân dân ở phía trong, hắn chính đang chờ ta.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Trên trán mặt quỷ

Nói thật, những năm này ta cũng vậy trải qua một ít không là thường nhân biết mấy cái gì đó cùng sự tình, nhưng là, nhưng vẫn không biết giải thích thế nào Quỷ Hồn vừa nói.

Đồng dạng, cái gọi là cổ, cái gọi là linh dị, cái gọi là hàng đầu, cái gọi là cương thi, cái gọi là phong thủy, cái gọi là âm trạch dương chỗ ở... Tất cả đây hết thấy, ta đều không thể theo nguyên lý đi lên giải thích với các người nói rõ.

Nhưng là, ta cũng vô pháp thuyết phục chính mình, chúng không tồn tại.

Có người nói Quỷ Hồn là có trí nhớ từ trường, Quỷ Hồn cùng thân thể quan hệ, giống như là sóng điện từ cùng bộ đàm quan hệ, gắn bó tương tồn tại, người sau khi chết, bộ đàm đã không có, nhưng là sóng điện từ còn đang, có lẽ sẽ tại cái khác bộ đàm trên mặt thể hiện ra một ít tín tức đến, cái này là Quỷ Hồn. Cái này thuyết pháp rất thú vị, giống như tựa hồ cũng có một chút khoa học căn cứ. Cá nhân ta cách nhìn, là đồng ý « trán áp dây núi mười hai pháp môn » bên trong bộ phận luận nói, tức nhân sinh cuộc sống mà có hồn, sau khi chết linh hồn thì sẽ quy về nên đi địa phương.

Cái chỗ này, gọi là u đô (các nơi cách gọi không đồng nhất, tại đây không đồng nhất một lắm lời).

Tiền không ai biết u đô tình huống bên trong, người biết, dĩ nhiên không có bất kỳ dấu vết lưu trên thế giới này. Giả bộ người chết trở lại nhân thế, nói tại một cái Hắc Ám trong phòng xoay quanh vòng, một cái đại môn, hào quang vạn trượng, bước vào đi chính là u đô, một cái cửa nhỏ, đen sì, quay trở lại chính là nhân gian. Đương nhiên, những này ta đều không có trải qua, nhưng ta có thể khẳng định nói, ít nhất sẽ không giống Phật trong giáo địa ngục đồng dạng, là đại nhà giam, chịu lấy tận cực khổ cùng hình phạt.

Tại ta cho rằng, Phật giáo cái này một bộ, tuyên dương chính là tiêu diệt cá nhân dục vọng, nhẫn nại thuận theo, buông tha cho phản kháng, cái này rất phù hợp giai cấp thống trị nhu cầu, về địa ngục trình bày và phân tích, đại khái đủ cũng là vì hù dọa tại trong cuộc sống chịu đủ tra tấn sinh linh xem một chút đi, so sánh với địa ngục cuộc sống, hiện tại các người đã muốn miễn cưỡng không sai, nên thỏa mãn. Tuy nhiên ta rất nhận đồng Phật giáo đại bộ phận ngôn luận, ví dụ như khích lệ người hướng thiện, ví dụ như Nhân Quả tuần hoàn, ví dụ như yên tĩnh tâm linh... Mười hai pháp môn ở phía trong cũng có rất nhiều Phật gia hái sao, ta đại bộ phận thủ đoạn cũng là Phật giáo chân ngôn, nhưng là, ta đối với "Diệt người dục" điểm này, một mực không dám gật bừa.

Lịch sử chứng minh, dục vọng là nhân loại văn minh tiến bộ lớn nhất động lực.

Về sau ta đọc được Lưu Hân từ tiên sinh khoa học viễn tưởng tác phẩm « ba thể » hàng loạt, tại sợ hãi thần phục tại hắn tác phẩm miêu tả vũ trụ chi hùng vĩ đồng thời, liên lạc kinh nghiệm của ta, ta suy nghĩ, phải chăng Quỷ Hồn các loại... Linh vật, theo chúng ta hiện thực thể giới, cũng không ở vào đồng nhất duy độ, nhưng là lại lẫn nhau có cùng xuất hiện địa phương, cho nên mới phải lưu lại nhiều như vậy trong lịch sử huyền mà không giải chi mê, mới có rất nhiều tôn giáo tuyên truyền Thần Tích, mới có... Ta chứng kiến đến hết thầy?

Đương nhiên, ta không là một cái lý học nhà lý luận, cũng không phải tôn giáo truyền bá người, ta chính là một cái bình thường bằng môn tả đạo, cũng không vì thế nhân biết, làm cũng cơ bản đều là chút ít nhỏ nhưng đầy đủ việc khổ cực nhĩ. Dương danh lập vạn, lấy sách lập làm, giải độc vũ trụ vạn vật bốn nguyên các loại... Sự tình, còn chưa tới phiên ta tới quan tâm.

Ta chỉ là một, đến từ Miêu Cương, một đường lao đảo mà đi về phía trước nhỏ nhỏ đường cỏ người.

Đương nhiên, đằng sau ta lại đường nổi lên quý đến.

Một đường trắc trở, ta tới đến Ngô Cương phòng bệnh bên ngoài lúc, đã là ban đêm hơn mười một giờ chung.

Phụ thân hẳn biết rõ ta muốn đến, cố ý phái người đi nhà ga tiếp được ta. Hẳn ở là một việc độc lập phòng bệnh, điều này hiển nhiên đặc nhờ sự giúp đỡ hẳn có một ở vào lãnh đạo trên cương vị phụ thân nguyên nhân. Trong hành lang ngọn đèn có chút tối, ta cách cửa phòng hướng trên giường bệnh nhìn thoáng qua, sau đó hỏi cùng ta Ngô Cương phụ thân, nói bây giờ còn làm ác mộng sao? Phụ thân hẳn nói làm, không định giờ, trên căn bản là hai ba ngày một lần a. Thế nào, có thể nhìn ra những thứ gì đến không có?

Ta gật gù đầu, hỏi thầy thuốc nói như thế nào bệnh này tình hay sao?

Ngô Cương hẳn đề, một cái hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi đeo mắt kiếng người trẻ tuổi, nói thầy thuốc phán định là siêu vi-rút tính không phải điển hình tính viêm phổi, bây giờ đang ở cách ly, chuẩn bị chuyển viện trị liệu nì. Không phải điển cái tên này nghe được ta nhìn thấy mà giật mình, 2003 năm thời điểm, cái từ này đúng vậy đại biểu từ thần mồi dấn. Ta cười cười, cùng Ngô Cương phụ thân nói ta có thể cùng Ngô Cương một mình tâm sự sao? Hẳn nói cái này muốn hỏi thầy thuốc ý kiến, nói có khả năng hội lây bệnh.

Ta cười, không nói chuyện.

Ngô Cương hẳn đề đi tìm đến thầy thuốc, là một cái sắc mặt di động bạch trung niên bác sĩ nam, kim cá mắt, híp mắt xem ta, nói có thể, nhưng là phải mặc thượng phòng hộ phục cùng khẩu trang. Ta nói đừng vô nghĩa rồi, xuyên thẳng mặc vào những này ngoạn ý chơi đùa, còn thế nào trao đổi? Nói xong ta cũng vậy không để ý tới bọn hắn, trực tiếp đem bả cửa phòng bệnh đẩy ra, đi vào, lưu lại ngoài cửa một đồng người thất kinh ta lớn lên tuổi trẻ, nếu là muốn xác định quyền uy của mình, nhất định là muốn sáng một ít bốn sự.

Ví dụ như đám can đảm không mặc phòng hộ phục.

Ngô Cương không có ngủ, nằm nghiêng ở trên giường xem ta, cười khổ, nói đến nữa à.

Ta chuyển cái băng tới, ngồi ở trước mặt hắn, cho hắn dịch dịch chần, mền, hỏi hắn thế nào? Hẳn nói khá tốt, chính là gần đây lão nằm mơ, nhưng lại sốt cao, nói mê sảng. Ta nói nghe lão Mã giảng người mơ tới Hồ Du Nhiên đi à nha? Hẳn ngửa đầu chăm chăm vào trần nhà, không nói gì rồi, lâm vào trầm mặc. Ta sờ lên cái mũi, cười nói cái này tiểu Hồ, thật sự chính là cố chấp, điều này có thể trách ai? Trách chúng ta? Có lẽ hay là quái con lừa lùn... Ngô Cương mở miệng, hẳn nói hồi hận, lúc trước nên vậy đem bả tiểu Hồ thi thể mang ra nhà ấm, dạng như vậy cũng sẽ không khiến hắn đầu thân chia lìa a.

Hắn nói ta lúc ấy đi ra hậu tại bệnh viện hôn mê, căn bản cũng không biết về sau trở về nhìn thấy tiểu Hồ thảm trạng, bụng cơ hồ bị lấy hết rồi, nội tạng bên trong toàn bộ là trùng, là trắng bóng giò bộ, cũng có màu đen giáp xác thì biệt, một cảm lên đến tứ tán, hơn trăm mét bên ngoài sợ hãi, bên trong óc Từ Đô lưu sạch sẽ, thu liễm hương dân đều nhỏ ra nhiều cái.

Ta trầm mặc một hồi nì, nói quân nhân nha, không có bộ dạng như vậy sao?

Ngô Cương bờ môi run rẩy, nói tiểu Hồ vẫn còn con nít nì.

Hai người chúng ta đều không nói, xác thực, tượng chết đi Hồ Du Nhiên như vậy chiến sĩ, mười chín tuổi, bạn cùng lứa tuổi phần lớn vẫn còn con nít, hương thụ lấy cha mẹ cánh ở dưới sườn ả. Nhưng là, đã vào ngũ trở thành binh, đầu vai thì có trầm trọng trách nhiệm. Ta không có đã từng đi lính, nhưng là cũng có thể giải thích như vậy cảm tình. Như vậy hào khí đại khái giằng co hơn mười phút đồng hồ, ta mới hỏi, xác định là tiểu Hồ Quý Hồn đang dây dưa sao? Nếu, ta tìm xem, bắt nó cất bước a, miễn cho du đảng nhân gian, không cần thận trọng tan thành mây khói.

Ngô Cương nhẹ gật đầu, nói cất bước a.

Tại đây giảng một điểm, thế nhân đều vân: hàng yêu trừ ma bắt quỷ. Trước hai người tại đây trước bắt luận, đơn nói quỷ. Về quỷ định nghĩa, chúng thuyết phân vân, ta tiền văn cũng đề cập qua một ít, tạm trước không nhắc tới, đơn dẫn ra như thế nào tiêu trừ dây dưa người sống Quý Hồn biện pháp. Vì sao nói bắt quỷ đầu này? Đầu tiên quỷ là một đoạn phiêu hốt bất định mấy cái gì đó, xác định không được sự hiện hữu của nó, chỉ có thể phỏng đoán không được căn bản. Cho nên nói muốn, phải bắt, tựa như phá án, theo dấu vết để lại, cuối cùng tìm được mấu chốt của sự tình chỗ, phá chi, tắc chính là hết thảy an bình. Tiêu quỷ biện pháp rất nhiều, nhưng là tổng kết mà nói, đại khái chia làm ba loại: khích lệ thôi, cất bước cùng trấn áp.

Khích lệ thôi rất dễ lý giải, bình thường không có có bản lĩnh phạm nhân cũng hội, chính là đương làm cảm thấy Quý Hồn quán thân thời điểm, hoặc nể, hoặc lải nhải, hoặc uy hiếp, nói rõ lợi hại, nói rõ đạo lý, lại để cho Quý Hồn không cần phải dây dưa. Hơi chút thế hệ trước mọi người đã làm loại chuyện này, ví dụ như mẫu thân của ta tại ta khi còn nhỏ sinh bệnh, tựa lải nhải, nói đừng tới quán quít lấy nhà của ta con, cút nhanh lên mở đi ra, bằng không ta bảo ta mẹ tới bắt người... Đại bộ phận quỷ đều là người nhát gan, cũng có thiện lương, nghe khích lệ, nói nhiều hơn dĩ nhiên là không biết quán thân, mặt khác tìm địa phương đi.

Loại phương pháp này rất đại chúng, thông dụng làm thử, nhưng là nếu như đụng phải lệ quỷ, thì không được, hẳn quán người, quán định rồi cần chết, vậy thì không có cách nào khác, đành phải tìm chuyên nghiệp nhân sĩ đến.

Chuyên nghiệp nhân sĩ giống nhau tựu chọn hậu hai chủng, đệ nhất chính là cách làm niệm chú, đem Quý Hồn siêu độ chi, đưa tiền hắn đến nên đi địa phương đi, người có người đường, quỷ có quỷ đạo, tất cả không có cùng, tốt nhất không cần phải hỗn hợp; loại thứ hai tựu tương đối cực đoan rồi, áp dụng tại cái loại này lại hung lại ác, hơn nữa oán khí còn cực kỳ dày đặc Quý Hồn và vật, trực tiếp đưa hắn tàn hồn chi phách, thoáng một tý lộng kiêu tán, tan thành mây khói, không bao giờ... nữa tồn tại tại bất kỳ địa phương nào.

Ta nói người ngủ đi, ta đều có chuẩn bị, đương làm tiểu Hồ tới tìm người thời điểm, ta đem hán làm ra đến, khích lệ thượng một khích lệ, tốt cất bước hán.

Ngô Cương ho khan lấy bẻ khép lại con mắt, ta nhìn thấy ánh mắt hán trên có vết nước mắt, sắc mặt tái nhợt khô gầy, ấn đường trên có lấy màu xanh đen sưng mù. Ta nghe Mã Hải Ba nói qua, Hồ Du Nhiên là Ngô Cương dẫn binh, cơ sở đại đội, chú ý chính là quan binh một nhà thân, hai năm chiến hữu tình huynh đệ, chắc hán hán đối mặt Hồ Du Nhiên Quý Hồn tra tấn, đã áy náy, cũng là bất đắc dĩ đắc vô cùng. Ta đi ra cửa phòng bệnh, nhìn xem đối với ta như lâm đại địch thầy thuốc hộ sĩ cùng Ngô Cương người nhà, phân phó Ngô Cương cha của hán, chuẩn bị chút ít tế phẩm cùng tiền giấy đến.

Hán hỏi cái gì là tế phẩm? Ta nói cả gà cả cá, nửa đồng heo mập thịt, còn có chén trà.

Ngô Cương phụ thân lập tức gọi hán con thứ hai đi làm, sau đó hỏi ta chuyện gì xảy ra?

Ta lại để cho vây quanh thầy thuốc cùng hộ sĩ đều tản, chỉ để lại Ngô Cương phụ thân, mẫu thân còn có hán đệ muội, sau đó nói khởi năm trước sự tình. Những này là bọn hán cũng là biết đến, tựu giảng cái kia tiểu chiến sĩ bởi vì bị chết tương đối thâm, cho nên cũng có chút oán hận, cho rằng Ngô Cương không có đem hán mang ra nhà ẩm, thậm chí ngay thi thể đều cho côn trùng nát nát, vì vậy tựu quán đi lên, mặc đắc sự tình, ta đưa tiền một đưa tiền hán thì tốt rồi. Còn có, Ngô Cương về nhà đến, có hay không dẫn cái gì đó, quần áo dính máu phục hoặc là những thứ khác...

Phụ thân hán lắc đầu nói không có, ngược lại mẫu thân hán nhớ lại, nói tiểu Cương thường xuyên đối với một Trương Hợp ảnh thờ dài.

Ta nói trở về bắt nó thiêu rồi a, người sống không cần phải luôn sống ở quá khứ trong trí nhớ, ý niệm trong đầu thức dậy càng nhiều, Quý Hồn càng là không được an bình.

Đại khái qua rồi hơn năm mươi phút đồng hồ, Ngô Cương hán đệ đã trở lại, thờ hồng hộc, nói quá muộn, gì đó cũng đều không có chuẩn bị đầy đủ, không có cả cá, cầu gia gia cáo bà nội làm bốn chiếc cả con cua, là dương trong vắt hồ Cua Đồng, những thứ khác cũng khô. Ta nói chấp nhận a, cái này Cua Đồng cũng đừng có rồi, giáp xác loại đồ ăn quý truyệt, không thích, có lẽ hay là lưu cho ta đương làm ăn khuya a.

Đuổi đến một ngày đường, ta là đói bụng lắm.

Muộn cái đài, ta đem bả tế phẩm bày đặt đi lên, sau đó theo tùy thân trong ba lô mặt xuất ra phòng đàn hương, hồng ngọn nến, nhen nhóm, sưng mù lượn lờ, có yên tĩnh huân hương. Ta cũng vậy không vội, trước tiên đem cái kia một bàn Cua Đồng cho tiêu diệt sạch sẽ, lấy ra đi, phóng tới trong góc, bắt tay lau sạch sẽ hậu bắt đầu niệm chiêu hồn chú. Ta một bên niệm, một bên câu thông kim tâm cổ. Ta sơ học chợt đến, năng lực cũng không lộ ra, lúc linh lúc mất linh, chính thức muốn cho lực, cuối cùng là một muốn dựa vào kim tâm cổ cái này linh lực tăng phúc khí.

Cái này chú ngữ, nhưng thật ra là mười hai pháp môn trung "Đàn tràng" một tiết kiến thức cơ bản, dùng gia hương thoại đọc, ta niệm đắc quen thuộc.

Chấp tay xả lệnh đương lôi quân, phân hình ngũ phương đất bột thần,

Chạy mã thần cưỡi hươu đều ứng, đánh xuống chân khí nhập thân ta,

Phàm cư triệu xử lập cảm giác ứng, trăm dặm cảm giác thanh không khỏi văn.

Phòng bệnh đèn là đóng cửa lấy, ngoài cửa mọi người lui ra hơn mười thước, màu vàng ánh nến lóng lánh, khói xanh lượn lờ, ta niệm một hồi chú ngữ, cảm giác được gió lạnh một hồi thổi, trong chớp mắt xem Ngô Cương vận vẹo thống khổ mặt, ta lấy ra chỉ đỏ, rất nhanh trói lại cổ tay của hán, mắt cá chân cột, sau đó đốt lên một trượng tám hoàng phù, khẽ thờ dài: "Hồ Du Nhiên huynh đệ, người rút cuộc đã tới..."

Kim tâm cổ đột nhiên thoáng một tý xuất hiện, ở giữa không trung quanh quẩn lấy.

Tại Ngô Cương cái trán hợp với nếp tóc vị trí, hiện ra một khối màu đen vết, cái này vết chậm rãi ngưng tụ biến hóa, cuối cùng tạo thành một ngón tay giáp nắp giống nhau lớn nhỏ mặt. Có cái mũi có mắt, là người mặt, giống như đúc. Con mắt là một hạt lỗ kim đại động nhỏ, không nói gì mà xem ta.

Giờ Tý, gió lạnh xốt xa bụi ngủi, ôm hận mà sinh.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Sự việc đã bại lộ, con đường nhỏ thân hãm nhà tù

Cùng tại trên máy bay gặp được chính là cái kia gọi tiểu triết nam hài bất đồng, ta cũng không có trời sinh cùng Quý Hồn đối thoại thể chất.

Phía trước ta cũng đã nói, Quý Hồn giống nhau không thể nói chuyện. Tại đây đối thoại, ta không biết làm sao tới giải thích, miễn cưỡng nói, gọi là bạn tri kỷ, là ý thức, linh hồn mặt trực tiếp trao đổi. Quán quít lấy Ngô Cương cái này Hồ Du Nhiên, cùng Đóa Đóa như vậy tiểu quý, là hai chúng khái niệm, ngày đêm khác biệt.

Có lẽ đúng như trước kia giải thích giống nhau, gần kề chỉ là một đạo từ trường, một tia oán niệm cùng ý thức.

Cùng Quý Hồn trao đổi, trời sinh thể chất, cơ duyên hoặc là trải qua đặc thù rèn luyện, kỳ thật vẫn có người có thể làm được, loại người này, chính là chúng ta bình thường nói qua linh nghiệm pháp sư. Thậm chí có người còn có thể tại có đạo làm được pháp sư (bà cốt) chỉ dẫn hạ, cùng Quý Hồn đối thoại. Trong truyền thuyết, có người thập phần tượng niệm chính mình mất đi thân nhân, mời người hỗ trợ đi âm, hoặc là bị báo mộng, đều là một loại trao đổi phương thức.

Mà phương thức của ta, tắc chính là là thông qua kim tâm cổ cái này trao đổi khu vực nền tảng để hoàn thành.

Tự nhiên đó trình độ mà nói, kim tâm cổ đồng đẳng với trung chuyển khí.

Hồ Du Nhiên đến rồi, lặng yên không một tiếng động, tâm tình của hắn thập phần hỗn loạn bất an, phần nộ, kinh ngạc, sợ hãi, thô bạo... Ngay từ đầu đều là mặt trái tâm tình, đem cả tinh thần của ta đều cho nhiễu loạn không yên, buồn bực đặc ngực ta trung khó chịu. Ta nhắm mắt lại. Đối hắn hơi chút sau khi bình tĩnh lại, ta hỏi hắn đến bây giờ còn lưu luyến ở nhân gian, rốt cuộc còn có cái gì tâm nguyện chưa xong? Hắn nói hắn không muốn chết. Ta cùng hắn giảng, đã đều đã chết rồi, muốn tượng Tiểu Đồng đồng dạng, đến nên đi địa phương đi, nghỉ ngơi. Hắn rất không cam lòng, nói hắn bất đồng, hắn từ nhỏ chỉ sợ côn trùng, kết quả từ thời điểm, chẳng những bị chuột gặm, còn trùng cắn, ngay đầu đều bị ta cho chém đứt rồi, thật sự biệt khuất.

Ta nói vậy người tìm Ngô đội trưởng làm gì vậy, nhưng hắn là nhất che chở người, cắn chết người chính là thi tinh, hại chết người chính là con lừa lùn, ngay chặt bỏ người đầu lâu, đều là ta, những này người cũng không tìm, tìm Ngô Cương, đây là vì cái lòng ah? Hắn nói những kia còn không sợ hãi, ngay cả ta, cũng là có đạo hạnh cao nhân, gần đều gần không được thân, có lẽ hay là lòng kiếm Ngô đội trưởng đỡ một ít Quý Hồn kỳ thật phổ biến đều rất nhất gan, đặc biệt là người bị giết, ngay hung thủ cũng không dám trả thù (trừ phi là lòng có bướng bỉnh lệ quý).

Ta nghe được hắn nói lời này, chỉ biết ý thức của hắn có một chút cố chấp rồi, muốn hại người. Vì vậy cùng hắn nói một trận Ngô Cương lời hữu ích, nói không cần phải lại đến tìm hắn.

Hắn không để ý tới, tự nhiên muốn lại để cho Ngô Cương xuống dưới cùng hắn, phía dưới quá lạnh, muốn tìm một người làm bạn.

Ta nói lần này bị ta bắt được, chỉ có hai con đường có thể đi, hoặc là ta đem người cất bước, hoặc là tự tan thành mây khói, hóa thành tro bụi. Không có loại thứ ba lựa chọn. Đạo lý là giảng cho chịu nghe người, giảng quá nhiều đạo lý cùng quý nghe, ngược lại ngại dòng dài. Hắn nghe được uy hiếp của ta, rất sợ hãi, ủy khuất nói đều là cùng một chỗ chiến hữu, như thế nào nhân tâm giết hắn? Ta quát chói tai hắn, nói người đã cùng biết cái này tình nghĩa, còn muốn đến hại Ngô Cương? Nhanh lên giảng, còn có cái gì tâm nguyện chưa xong, đã muộn, tự nhiên không còn kịp rồi.

Hắn run lấy bấy một hồi lâu, sau đó nói để cho ta chuyển cáo mẫu thân hắn, phía dưới quá lạnh rồi, lại để cho hắn đem cả tro cốt của hắn hộp đặt ở hướng mặt trời địa phương, nhưng là không cần phải thấy ánh mặt trời. Lại để cho mẫu thân hắn không có việc gì nhiều đi xem hắn, thiêu đốt thấp hương. Ta nói tốt, đem cả chuẩn bị tốt tiền giấy thiêu đốt thượng, sau đó niệm đưa tiền hồn an bình chú.

Một lát sau, ta phảng phất nghe được không trung có một thanh âm như có như không tiếng thờ dài,

Ngô Cương cái trán mặt người ấn ký chậm rãi trở thành nhạt, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa, tất cả sương mù đều tan thành mây khói, không tồn tại nữa.

Hồ Du Nhiên đi, không có trên thế giới này lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

Đây là kẻ sống thể giới, người chết lưu niệm chậm chạp không đi, chỉ biết lưu lại họa sát thân, hóa thành xám xịt mà thôi. Một đèn cầy hương điểm xong, ta đem cả Ngô Cương đập tỉnh, hỏi hắn tốt một chút không có? Hắn trường thờ phào nhẹ nhõm, rõ ràng còn đuổi cái lưng một mồi, nói cảm giác toàn thân giống như nhẹ hơn mười cân, quanh thân phảng phất đều lung lay rất nhiều. Hắn xem ta, tư duy còn không có kịp phản ứng, cương rồi, qua rồi vài giây mới nhớ tới, nói hắn vừa mới lại mơ tới tiểu Hồ.

Ta nói có lẽ hay là ác mộng sao?

Hắn nói không phải, tiểu Hồ nói hắn muốn đi, muốn lúc này rồi đi thôi rồi, hắn rất sợ, nhưng là không có biện pháp, những ngày này, xin lỗi rồi. Tiểu Hồ nói mình rất ý lại Ngô Cương, cho nên muốn lấy lại để cho Ngô Cương cùng hắn cùng đi... Hắn xem ta, nói người đem cả tiểu Hồ siêu độ rồi? Ta gật đầu, nói ngay tại vừa mới, trả lại cho hắn dẫn theo một ít ra đi tiền.

Ngô Cương chứng kiến trong chậu than thiêu đốt tiền giấy, hỏi người chết thật sự cần những này?

Ta lắc đầu, nói không biết, có lẽ đúng, có lẽ đó là sống người cho mình một ít an ủi, ai biết được, hắn phải đi, ta cuối cùng phải đem cấp bậc lễ nghĩa làm được vị rồi, dạng như vậy hắn cũng An Tâm chút ít. Đám hết những này, ta đứng lên đuổi lưng một cái, bảo hôm nay cứ như vậy đi, tiểu Hồ đi, như không đại biến, bệnh tình tự cơ bản ổn định lại rồi, ta đuổi đến một ngày đường, lại vậy hăm lại thiếu, đặc tìm một chỗ nghỉ tạm.

Tại Ngô Cương miệng đầy từ cảm tạ ở bên trong, ta ra phòng bệnh cửa phòng, cửa ra vào một vòng người đang chờ ta. Cái kia kim cá mắt thầy thuốc, không muốn cho ta đi làm một cái huyết dịch kiểm tra, bằng không thì không thả ta đi. Giây vò một phen, xác định vô sự về sau, Ngô Cương phụ thân

hắn cho ta đấm một cái khách sạn, lại để cho hắn đệ đưa tiền ta đi qua ngủ lại.

Tắm rửa xong, ngược lại ngủ không được. Ta ngồi ở khách sạn gian phòng gần cửa sổ trên mặt ghế, nhìn xem cái này dùng khoáng sản cùng rừng rậm tài nguyên nổi tiếng thành thị, vào đêm rồi, phồn hoa không hề, mảng lớn mảng lớn xi măng cốt thép kiến trúc lan tràn đến cuối tầm mắt, hắc đen ngòm làm cho người ta nhìn xem trong nội tâm áp lực. Ta suy nghĩ, Quý Hồn linh vật hi âm, yêu thích yên tĩnh, sợ dương khí, tựa giống như cái này thiên nhiên sinh linh giống nhau, sinh tồn không gian dần dần bị loài người đè ép, càng ngày càng nhiều nhân loại dần dần chiếm lĩnh địa cầu từng cái nơi hẻo lánh, sẽ hay không tại không lâu tương lai, những này quý quái gì đó đều biến mất đâu này?

Nghĩ lại, ta vừa cười Quý Hồn cùng nhân loại, vốn là gắn bó tương tồn tại chính phần 2 vật, nhân loại tại sinh sôi nảy nở, Quý Hồn liền vĩnh hằng tồn tại, đợi cho triệt để chôn vùi, nói dễ vậy sao?

Có lẽ, vô số cô hồn dã quỷ, hiện tại cũng chưa chắc du tẩu cùng rừng núi hoang vắng, loạn phần cương tử, có lẽ ngay tại bên người chúng ta dừng lại, nào đó tòa nhà cổ chỗ ở, nào đó ẩm ướt hành lang, nào đó lâu không ở người phòng ở, trường học, cống thoát nước cùng với một cái u ám trong nhà vệ sinh... Hắn yên lặng mà chăm chú nhìn doanh doanh tầm thường nhân loại, không chỗ nào không có, chính như thượng đế không gì không biết nếu có thượng đế, có duy nhất thần lời nói.

Ta tỉnh, đã là giữa trưa.

Ta là bị chuông điện thoại di động đánh thức, chuyển được, là Ngô Cương phụ thân kích động thanh âm, nói Ngô Cương bệnh tình đã có rõ ràng chuyển biến tốt đẹp, thầy thuốc nói tu dưỡng hai ngày, có thể xuất viện. Trời ạ, thật là kỳ tích! Hắn thanh âm có chút khò khè, nói may mắn mà ta, hắn trước kia là một cái thuần khiết giai cấp vô sản vô thần luận người, hiện tại ngược lại bị ta triệt để chuyển biến. Ta cười cười, nói vậy cũng chúc mừng. Hắn nói ngày hôm qua nhưng bê bộn xấu ta, hỏi ta lúc nào rời giường, hắn mời ta ăn cơm, tỏ vẻ cảm tạ. Ta nói ta rời giường, trước đi bệnh viện nhìn xem Ngô Cương a.

Tại bệnh viện lại một lần nữa chứng kiến Ngô Cương, sắc mặt hồng nhuận rất nhiều, người cũng tỉnh thần rồi, nắm thật chắc tay của ta, nói ta lần này xem như cứu hắn một mạng, trước kia hoặc có đắc tội địa phương, cầu tha thứ; về sau có làm được cái gì đắc lấy sự tình, chỉ để ý nói một tiếng, có thể làm tác chính là xử lý, không thể xử lý, bất cứ giá nào cũng xử lý... Phụ thân hắn, đệ đệ của hắn đều là trăm miệng một lời, vô cùng cảm kích.

Lòng ta lo tap mao tiểu đạo, thấy Ngô Cương bệnh tình nghiệp dĩ chuyển biến tốt đẹp, liền cáo từ.

Bọn hắn lưu ta ở chỗ này chơi đùa, Mãng Sơn, tô tiên linh, Đông Giang hồ... Những địa phương này đều tốt chơi, còn nói ta linh nghiệm như vậy, có mấy cái bằng hữu cũng đều gặp được chuyện kỳ quái, muốn không giúp đỡ đi xem? Ta khoát tay, nói ta cũng không phải làm cái môn này sinh ý, nếu là, tự nhiên cao hứng các người giới thiệu, nhưng là ta thật sự có sự tình, cũng không làm phiền, trở về mua trưng tẩm vé xe lửa, còn muốn chạy đi nì.

Thấy ta kiên trì, bọn hắn cũng không nên tương lưu, Ngô Cương phụ thân nói làm gì ngồi xe lửa một môi như vậy? Hắn gọi điện thoại phái tới một lái xe, đưa tiền ta tốc hành Nam Phương thành phố. Trước khi đi, phụ thân hắn cho ta che một cái tiền lì xì, nói vất vả Lục tiên sinh, chính là tâm ý, kính thỉnh nhận lấy. Ta chối từ, nhưng là ở đâu là cái này lâu tại quan trường trà trộn lão bánh quẩy đối thủ, một phen ngôn ngữ quay vòng về sau, chỉ có nhận lấy.

Tại cao tốc trên đường ta nhìn một chút, lại càng hoảng sợ, lại có ba xấp đỏ rực lão nhân đầu.

Cái này làm quan, quả thật là có tiền, ra tay quá hào phóng một chút.

Xem ra ta cùng tap mao tiểu đạo đi hắn quê quán lộ phí, xem ra là không cần lo lắng. Nhưng mà để cho ta lo lắng chính là, ta cùng với tap mao tiểu đạo mất đi liên lạc quan trọng là..., chúng ta mất đi liên lạc đã muốn hơn một tuần lễ. Hắn tượng biến mất trong không khí giống nhau, lặng yên không một tiếng động, loại này quý đi sự tình để cho ta có dự cảm bất hảo, làm việc tốt thường gian nan, ta rất đau đầu. Đóa Đóa tình huống càng ngày càng ác liệt rồi, năng mới đầu có lẽ hay là một ngày hội thanh tịnh một thời gian ngắn, cùng ta nói chuyện với nhau, hai ngày này, đều không có xuất hiện qua rồi. Thời gian kéo càng lâu, yêu khí lại càng rút vào.

Đối với tap mao tiểu đạo, ta duy nhất biết đến sự tình, là hắn bây giờ đang ở Giang Thành Đoàn thúc thủ hạ trà trộn cuộc sống.

Ta chỉ có đi một chuyến Giang Thành, tìm được hắn, mới biết được đáp án.

Đạt tới Nam Phương thành phố, ta xin miễn lái xe hảo ý, chính mình đánh xe đi trước Đông Quan. Ta muốn trước qua bên kia, đem cả nội thành phòng ở treo đến trung giới chỗ ra thuê, sau đó thu thoả một tỷ ngoại ô tiền thuê nhà, cùng với thấy vài người bằng hữu, đem xe nói ra, trì hoãn một ngày sau đó lại đi trước Giang Thành tìm tòi đến tột cùng.

Trên đường, ta nhận được một cú điện thoại, một cái có một chút cổ quái khẩu âm nam nhân tại đầu bên kia điện thoại uy nghiêm hỏi khởi: "Người chính là Lục Tả?"

Ta không hiểu thấu, xem cái này điện báo mã số là Giang Thành, nói ta là, người là ai?

Hắn nhân nhạ mà tại đầu bên kia điện thoại nói: "Lục Tả, tên rất hay. Tiêu Khắc Minh là bằng hữu của người a? Hắn lập tức sẽ chết rồi, phải cứu hắn, mang lên Tu La bờ bên kia hoa trái cây để đổi hắn a, trong vòng 3 ngày, mặc kệ người ở đâu ở phía trong, phải đuổi tới, cùng ta liên lạc. Bằng không thì, biển rộng mênh mông phía dưới, lại thêm một đóa xi-măng hoa sen..." Hắn nói xong, không đợi ta giải thích, quyết đoán khi phách cúp xong điện thoại.

Đầu ta da run lên, lúc trước tự cho là đắc kế, hôm nay rốt cục sự việc đã bại lộ.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cường Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Cẩn thận thăm dò, Nam Dương hàng đầu sư hiện

Khó trách một mực liên lạc không được tạp mao tiểu đạo, nguyên lai cái này bạn thân hãm tiến vào.

Ai đã hạ thủ?

Ta trong đầu thoáng cái liền nghĩ đến một thanh âm to, về mặt giả nhân giả nghĩa trung niên nhân, cái này nghe nói tại Giang Thành hắc bạch hai nhà ăn sạch nam nhân, nếu bàn về hiềm nghị, hẳn lớn nhất. Vì sao? Đầu tiên hẳn có động cơ, tạp mao tiểu đạo nói qua, chú ý cái này khóa cái gọi là Tu La bờ bên kia hoa trái cây Giang Thành đại lão ở bên trong, hẳn chính là trên nhất tâm một cái; tiếp theo, có thể nghĩ đến trái cây bị ta cùng tạp mao tiểu đạo động tay động chân trong đám người, có khả năng nhất đúng là hẳn bởi vì chúng ta không tại sân chứng cứ, chính là thỉnh phương đồng tình sao hộp đêm Dương quản lý cùng Lưu ca, làm nguy chứng; cuối cùng, ta đối với hẳn ấn tượng cực kỳ kém, điểm này có lẽ thập phần đường đột vô vãn, nhưng là, trực giác của ta lại gần đây rất chuẩn.

Người nam nhân này, chính là phương đồng tình sao hộp đêm phía sau màn lão bản, Đoạn Thiên Đức, một cái cùng võ hiệp sách « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trung nhân vật phản diện cùng tên gia hòa.

Nếu là hẳn, khôn khéo tạp mao tiểu đạo cũng coi là con cừu nhỏ ngủ tiến lão hang sói, ô cốt gà gặp chồn, thật sự là chui đầu vô lưới.

Đoàn thúc thực lực như thế nào ta không được biết, nhưng là nghĩ tới cái kia gọi là Phác Chí Hiền an toàn trợ lý, cận vệ, nhớ tới cái kia thanh tịnh giống như ướp lạnh nước khoáng ánh mắt, đã cảm thấy huyền. Ta là người như thế nào? Một cái tại ăn no mặc ấm thượng đầu khổ giấy dựa tiểu dân chúng, bọn hắn đầu rồi, là vết đao đâm máu, sát trắng tranh hùng chức nghiệp nhân sĩ, chỉ nhìn một cách đơn thuần những người này trên người phát ra cái kia nhàn nhạt mùi máu tanh, cũng không biết có vài cái nhân mạng nơi tay.

Ta lập tức nhớ tới khiêu chiến máy xay gió cự nhân Don Quijote đồng chí, sao mà bi tráng, sao mà ngốc "Sóng ý"?

Ta rất muốn nói cho đầu bên kia điện thoại chính là cái kia ngữ điệu quái dị nam nhân, cái kia kịch độc trái cây, đã bị nào đó tham ăn mập còn trùng hoàn chỉnh chó ăn hết, chỉ còn lại một lớp da, còn cho ta vọt tới buông vệ sinh trong đường cống ngầm. Không có, vì cái lông còn muốn lộng kiếm như vậy vừa ra? Nhưng mà hẳn quyết đoán mà đặt xuống điện thoại, lại làm cho ta có khổ nói không nên lời.

Ta có thể không đi quán tạp mao tiểu đạo sao?

Không thể! Bất kể là vì Đóa Đóa, vẫn là vì cái này quen biết không đến mấy tháng bạn xấu, ta cũng không thể đủ không đếm xỉa đến, cho rằng không có việc gì người giống nhau trốn tránh. Ta nếu là làm một hồi xi-dầu đảng tình khiết đi ngang qua, như vậy lương tâm của ta, tất nhiên cũng tha thứ không được chính mình. Người với người quan hệ trong đó, thường thường đều là lẫn nhau, người dùng thành đối đãi ta, ta tất nhiên xuất phát từ nội tâm đào phôi dùng đãi chi.

Được rồi, ta không tiêu sái, ta chính là một người như vậy, đời này, đoán chừng là không đổi được.

Những thứ khác trước không muốn, trước đuổi tới Giang Thành nói sau, ta nói cho tài xế xe taxi, thay đổi tuyến đường, đi trước Giang Thành a. Lái xe có chút không vui, nói như thế nào một chiếc điện thoại tự thay đổi tuyến đường nữa à? Nói hai câu, ta đồng ý giá tăng tiền, hẳn mới thôi.

Giang Thành là một cái ta tương đối quen thuộc thành thị, bởi vì ta trước sau cộng lại, ở chỗ này đợi qua không thua 2 năm thời gian, đương nhiên, cùng rất nhiều cùng ta đồng dạng kinh nghiệm người đồng dạng, ta đại bộ phận đều là trà trộn tại vùng ngoại thành công nghiệp viên, trong thành trong thôn, đối với cái này cái đô thị phồn hoa một mặt, nhận thức đặc cũng không nhiều. Cái thế giới này là bọn hắn, cũng là của chúng ta, nhưng là chung quy tiếp ngọn nguồn, vẫn có tiền người những lời này lúng túng, nhưng là hiện thực.

Đến Giang Thành, ta hơi chút rời xa nội thành một chỗ đoạn tìm gia khách sạn ở lại, sau đó lại lên mạng tra được một nhà taxi công ty điện thoại, dự định một chiếc xe nhỏ, Bì Á đích, giá cả vẫn còn tương đối tiện nghi. Ta nghĩ tới nghĩ lui, cơ hồ không có manh mối, cuối cùng là một quyết định theo phương đồng tình sao hộp đêm vào tay.

Ta cơ bản không có quá nhiều tương quan chuyên nghiệp tri thức, nhưng là không qua thịt heo, cũng đã gặp heo chạy, dưới mặt đất đảng cùng cảnh phi tám đã thấy nhiều, bao nhiêu cũng có thể trị một cái. Vì vậy thay đổi một thân bình thường trang phục, ta mua được hắc khung con mắt, tóc giả cùng một ít đồ trang điểm, đem mình chăm sóc thành một cái tiêu chuẩn nam otaku hình tượng.

Đi taxi công ty nói ra xe, ta một đường đi, đi tới bến cảng nơi, đem xe đứng ở hộp đêm nghiêng đối diện một chỗ, sau đó lẳng lặng nhìn màn đêm hạ mê loạn chi dạ. Giang Thành thành tựu thuộc về á nhiệt đới, nếu không gió thổi, kỳ thật có lẽ hay là không quá lạnh. Đương nhiên, dù cho lạnh, cũng chống cự không nổi mê ly trong đêm, tìm kiếm kích thích nam nhân nữ nhân như con ruồi mà tụ tập, tại nơi này động tiêu tiền ở phía trong, tiêu xài thanh xuân,

tiền tài cùng quyền lực.

Ta khuyên bảo chính mình, càng là khó khăn, càng là nguy hiểm, càng phải làm cho mình tỉnh táo lại.

Ta lẳng lặng nghĩ đến những chuyện khác, lại để cho lòng của mình phù hợp tại một cái thanh tịnh hoàn cảnh ở phía trong, không tại lo lắng.

Đêm đen rồi, người đến người đi đường đi bắt đầu trở nên quanh quẩn, mà hộp đêm, dĩ nhiên là đèn sáng lóng lánh, vàng son lộng lẫy. Buổi tối 11:30, ta đẩy cửa xuống xe, sau đó đi vào. Cửa ra vào có một sắp xếp lễ nghi tiểu thư, màu xanh ngọc sùnn xám xẻ tà đến bắp đùi nơi, đầy nhiệt tình mà hành lễ. Ta cùng chào đón nhân viên phục vụ nói cùng bằng hữu hẹn ước, chính mình đi, sau đó trực tiếp đi tới lầu hai. Ta không biết tại đây bảo vệ chủ quản Lưu Minh có ai hay không lần trước chuyện ma quái văn phòng, nhưng là không có biện pháp, chỉ có đánh bạc, tránh đi mấy cái đưa tiền rượu nhân viên phục vụ, sau đó đi qua, đẩy cửa vào.

Lưu Minh không tại, nhưng là có một người đại mập mập chính tại máy vi tính mặt, dùng nhất chỉ thiền, cự mập ngón tay tại trên bàn phím có một hạ không có thoáng một tý mà xao kích trừ, giống như đang bận lấy cái gì. Như thế khôì ngò to mọng người, ta thấy đặc không nhiều lắm, cho nên ấn tượng rất sâu khắc, thoáng cái tựu nghĩ tới.

Hắn gọi là Ngụy Mạt Mạt.

Đại mập mập Ngụy Mạt Mạt một bộ làm việc trái với lương tâm bộ dạng, thấy có người tiến đến, luống cuống tay chân chuột đồng tiêu bàn phím một hồi thao tác, sau đó mới ngẩng đầu lên. Chứng kiến ta, hắn rất kinh ngạc, nói người, làm sao người tiến tại đây đến rồi? Ta bất động thanh sắc mà đóng cửa lại, sau đó cười nói người còn nhận thức ta à? Ngụy Mạt Mạt hắc hắc mà cười, trào tất cả đều là mập nẹp may cái ót da, nói động có thể không nhớ được chứ, người đứng vậy bắt quỷ Chung Quỷ, trào yêu Yên Xích Hà, nghe lão Đại ta nói Mẫn Hương cái này từ nữ tử từ đường quỷ, thiếu chút nữa hai chết chúng ta đây, may mắn mà người, còn có Tiêu đại sư, mới hóa giải cái này một gặp kiếp nạn.

Ta chuyển cái băng ghế ngồi vào hắn phía trước, chứng kiến hắn sắc mặt mất tự nhiên, hỏi vừa mới làm gì vậy đầu này?

Hắn hắc hắc cười, vẻ mặt thật thà, nói không có gì, không có gì. Thấy ta giống như cười mà không phải cười, hắn mới thành thật nói tại cùng một cái mềm mại từ tại vòng trò chuyện trên màn hình, cái kia muội tử gọi bong bóng, khoa trương hắn lớn lên rắn chắc khôì ngò, muốn cùng hắn kết giao nì. Ta cười, cùng hắn giật hai câu, lại hỏi hắn có nhiều lâu không có gặp Tiêu đại sư rồi? Hắn lúc này kịp phản ứng, rất cảnh giới mà xem ta, miệng há khai mở lại nhắm lại. Ta bình tĩnh mà nhìn xem hắn, nói có cái gì không thể nói đây sao?

Hắn gãi gãi đầu, nói cũng không phải không thể nói, Tiêu đại sư người này đầu rồi, làm người rất hiền hoà, đối với đãi bọn hắn cũng lành lẹ, không kênh kiêu, hộp đêm mấy cái huynh đệ đều rất ưa thích hắn. Nhưng là thượng tuần Đại lão bản bên người đến một cái người Thái Lan, lão gia hỏa này âm trầm, nhìn xem rét run, kết quả ngày hôm sau sẽ không thấy Tiêu đại sư tới nơi này tìm ô thập Nina các nàng hai tỷ muội rồi, có người hỏi, bị Lưu lão đại bị treo một châu, rơi xuống hàn lệnh, cũng cũng không dám nhắc lại.

Người Thái Lan? Ta rất miễn cảm theo Ngụy Mạt Mạt khẩu ở bên trong lấy được như vậy một cái từ mắt.

Thái Lan lại tên Xiêm lười, rất nhiều người nghĩ đến đây cái quốc gia, cảm giác đầu tiên mạc vô cùng "Nhân yêu", "Thái quyền", "Du lịch", "Phật giáo quốc gia" vân... vân chữ, nhưng là ta, lại trước tiên nghĩ tới một cái đã lâu từ mắt "Chơi ngải". Vật này, theo Thái Lan phim kinh dị tại Trung Quốc lưu hành, đã muốn dần dần tiến nhập đại bộ phận người trong tầm mắt, thậm chí so cổ độc còn muốn nổi danh. Tại Đông Nam Á to như vậy, cơ hồ là nghe thấy hàng đầu biến sắc.

Truy cứu nguyên lý, kỳ thật chơi ngải cùng cổ độc đồng dạng, đều thuộc về Hắc Vu thuật một bộ phận, là vận dụng đặc chế một hoặc cổ dược làm lời dẫn, hoặc là dùng Linh giới lực lượng (như Quỷ Hồn), thông qua đối với thân thể bị người làm phép chữ bát (八) tính danh và tương quan vật phẩm mà xây dựng tín tức, hại tánh mạng người.

Chơi ngải nguyên lý ở chỗ được lý vận dụng, tinh thần vận dụng, cùng vĩ mô liên lạc vận dụng, cùng cổ độc cơ hồ đồng dạng.

Nhưng là, Đông Nam Á mưa rừng nhiệt đới rậm rạp, khí hậu nóng ướt, dễ dàng sinh sôi một xà kiến, hơn nữa nhân dân thụ giáo dục trình độ không cao, phổ biến ngu muội, cho nên thứ này thập phần thịnh hành. Tà thuật thứ này, giảng truyền thừa, nhưng là cũng giảng thực tế, thực tế ra hiểu biết chính xác, cũng ra đại sư, cho nên giống nhau mà nói, Đông Nam Á cái chỗ này ra tới cao thủ, so hải hòa thiên triều phải nhiều hơn nhiều lần.

Đến một người như vậy, nên vậy chính là đối phó tạp mao tiểu đạo.

Cũng là để đối phó ta.

Nghĩ đến đây, ta liền cho càng thêm lo lắng. Như tạp mao tiểu đạo là trực tiếp bị thương chỉ vào thúc thủ chịu trói, đây cũng là mà thôi, nhiều lắm là ngay tại tiểu hắc ốc bên trong ở vài ngày, được điểm tra tấn mà thôi. Nếu như thực sự như vậy một cái người Thái Lan ra tay, mà tên kia lại hết lần này tới lần khác là ta chỗ suy đoán chơi ngải sư thân phận lời mà nói..., tạp mao tiểu đạo không thiếu được gặp một số nhân thể thí nghiệm các loại... Nghiêm hình tra tấn vừa nghĩ tới trước kia xem qua một cái Thái Lan điện ảnh « ác ma nghệ thuật » bên trong hình phạt, trong nội tâm của ta tựu không rét mà run.

Theo căn bản đi lên giảng, luyện tập chơi ngải, trên cơ bản muốn tiêu diệt tuyệt nhân tính. Cái này cùng Nhật Bản 731 bộ đội vi khuẩn thí nghiệm, cơ hồ là một cái đạo lý.

Đang nói, cửa ban công bị người theo bên ngoài đẩy ra, đi vào một người đến.

Là bảo an chủ quản Lưu Minh.

Hắn nhìn thấy ta sững sờ, cũng không có xa cách từ lâu gặp lại cao hứng, mà là vẻ mặt đề phòng. Hắn đi tới, cơ thể căng cứng, làm bộ làm tịch mà cùng ta chào hỏi, nghiêng đầu qua thời điểm, ta có thể trông thấy mắt của hắn kiểm tại động. Hiển nhiên, đại mập mập bảo vệ không rõ ràng lắm, nhưng là ta trong miệng một mực thân mật xưng hô Lưu ca, xác thực biết rõ một ít chi tiết. Hắn khẩn trương, là vì tại nắm lấy như thế nào đem bà ta bắt được, tốt hướng chủ tử của hắn lĩnh thưởng.

Ta rút cục xác nhận, cầm Tiêu Khắc Minh người, Đoàn thúc cùng.

Nói một hai câu, Lưu Minh đột nhiên nổi lên, sử xuất quân đội thường dùng một chiêu chế địch thuật, hướng ta đánh tới. Ta sớm có chuẩn bị, một cái thả người tránh ra, vốn là đóng cửa lại, ngăn cách bên ngoài âm ỉ âm nhạc DJ thanh âm, sau đó một cái tiên chân, đem bà đột kích đi lên Lưu Minh đề chế trở về.

“Ba~” một thanh âm vang lên, Lưu Minh xoa xoa tay, có chút ngoài ý muốn xem ta, hiển nhiên không thể tưởng được ta sẽ giống như thân này tay.

Phải biết rằng, nhưng hắn là kiểu ngạo trước PLA bộ đội đặc chủng xuất thân, được qua rồi tuy nhiên không hợp lý, nhưng là nhất nghiêm khắc quân sự huấn luyện, tuy nhiên xa hoa truy lạc qua đi hắn lợi hại, tăng trưởng bụng bụng nạm, nhưng là xuất hiện kết quả như thế, hắn vẫn còn có chút không thể tin được thậm chí có lớn như vậy lực đạo, cùng nhanh nhẹn độ. Ánh mắt hắn ngưng tụ, tượng Phá Toái thủy tinh bột phần, nói: “Không thể tưởng được Lục Tà đại sư còn có loại này thân thủ.”

Ta trầm mặc mười giây đồng hồ, rồi sau đó trong miệng mặc niệm vài câu cổ chú.

Ta cười nói với hắn nói: “Biết rõ lần trước Tiêu Khắc Minh ở chỗ này nợ tiền rồi, tại sao gọi là ta tới phơi bày một ít bốn sự không? Biết rõ ta đây là cái gì bốn sự sao?” Hắn lắc đầu, nghi hoặc khó hiểu. Ta cười cười, nói ta vũ lực giá trị cũng không cao, nhưng là bằng môn tà đạo, xác thực hiểu một ít, bọ bọ, che người lão đại miệng, ta sợ hắn trong chốc lát đau nhức bắt đầu đứng dậy, sẽ đem đầu lưỡi cắn đứt...

Nói xong, ta giơ lên tay phải, một cái vỗ tay vang lên.

Vừa bắt đầu ta trung kim tâm có lúc chỗ đụng phải đau đớn, chính là chủng bị ta hình dung vì chặt đứt thập căn xương sườn đau đớn, thủy triều giống nhau mà mang tất cả trước mặt của ta cái này từng tại quân đội lò lửa lớn trung rèn qua nam tử.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Quan Lan sơn trang, mập trùng lần nữa phóng ra

Một lớp đau đớn biến mất về sau, Lưu Minh phảng phất bị rút đi xương cốt cá hổ, mềm nằm sấp nằm sấp mà nằm trên mặt đất, thân thể thỉnh thoảng lại run rẩy một phen, run run không thôi.

Đại mập mập Ngụy Mạt Mạt về mặt hoảng sợ mà xem ta, khỏa thân lộ ra thịt béo thượng tầng một dầu đỏ mờ mờ. Hắn thân thể không lồ, lại có được lấy một khóa nhẫn cảm mà người nhất gan thiếu nữ giống nhau tâm, bị ta hung ác mà trừng mắt, không dám cùng ta đánh nhau, cũng không dám chạy ra cửa đi gọi người, ngược lại là ngoan ngoãn mà chiếu ta phân phó, ngồi xổm xuống che hắn lão đại miệng, không cho cái này mỡ heo giống nhau tru lên truyền đi.

Sự tình quả thực thuận lợi đến làm cho ta không thể tin được, đương làm Lưu Minh tri hoãn quá mức đến thời điểm, rõ ràng không nói hai lời, nạp đầu trụ bái, nói tri vô bất ngôn (không biết không nói), ngôn vô bất tấn (biết gì nói vậy).

Rượu là Thực tâm được, sắc là cạo xương đao, vài năm xa hoa truy lạc, nghênh đón mang đến an nhàn thư thích cuộc sống, đã đem lúc trước cái kia làm bằng sắt hán tử, boong boong thiết cốt, qua đi đặc biến thành như thế bộ dáng, thật sự làm cho người ta không... lắm sứt sứt. Bất quá trung thành chuyện này, nếu như chỉ là dùng tiền tài đến cân nhắc lời mà nói..., nghĩ đến cũng luôn cao bất quá tánh mạng. Lưu Minh một năm một mười, cho ta nói về bên này biến cố đến.

Tiêu Khắc Minh ở lại Giang Thành, kỳ thật sự tình cũng không nhiều, nói là cố vấn, nhưng là phần lớn thời gian đều qua đi tại cái này hộp đêm hành tẩu nữ tử ôn nhu trong lòng ngực, ngược lại cũng không có chính thức dung nạp đến Đoàn thúc quyết sách tăng trung đi. Cái này hộp đêm tuy nhiên tại Đoàn thúc danh nghĩa, nhưng lại cũng không là Đoàn thúc chủ yếu nghiệp vụ, gần kề chỉ là dùng để thu nạp nhân mạch cùng thu mua nhân tâm, cơ hồ đồng đẳng với “Hồng lâu”, đừng nói là hắn cái này mới tới gia hỏa, chính là Lưu Minh loại này nhiều năm trung tâm Tiểu Mã tể, ngày bình thường, thấy Đoàn thúc cơ hội kỳ thật cũng cũng không nhiều.

Đoàn thúc là người thần bí, hành tẩu ở cái thành phố này trong bóng ma. Bởi vì thần bí, cho nên mới có vẻ khủng bố.

Tình huống cụ thể Luru Minh cũng không hiểu biết, hẳn thì bài kiến cái kia Ba Tụng đại sư hai lần, hơn nữa đều là Dương quản lý tiếp đãi. Đó là một đèn gầy trung niên nam tử, năm mươi tuổi, tượng cái cây hồng bì Hầu Tử, tóc thưa thớt, trên lỗ tai đeo ít nhất mười cái đã ngoài vòng tai, cổ vẫn có hoa văn, không dám nhìn kỹ, nhưng là hình như là mặt người, hai bên con mắt thực tế đặc sinh động, liếc mắt nhìn đều kinh hãi lạnh mình, phảng phất có thể nhìn thấu nhân tâm.

Tiêu đại sư cùng Ba Tụng đại sư trời sinh không hợp, lần đầu tiên tự nhiên nảy ra, lần thứ hai tự nhiên không có gặp Tiêu đại sư rồi, mà là do lão bản bảo an chủ nhiệm Onegin phụ trách cùng đi, thiên đại mặt mũi nì.

Cái kia đã là ba ngày trước sự tình, về sau tự nhiên không còn có bài kiến những người này, Dương quản lý thông tri Luru Minh, nói Tiêu Khắc Minh cùng ta hai người này, trọng một kiện đối với Đại lão bản thập phần trọng yếu mấy cái gì đó, nói sẽ đối Tiêu Khắc Minh chấp hành gia pháp, hơn nữa, bên này cũng muốn nhiều hơn lưu ý, nếu như chứng kiến tung ảnh của ta, lập tức bẩm báo cái kia nước Nga lão.

Ta đã là lần thứ hai nghe được có người nhắc tới Onegin người này danh tự, hỏi người là ai vậy này?

Luru Minh nói người này là Đoàn thúc tìm đến tư nhân an toàn cố vấn, nghe nói đã từng đảm nhiệm chức vụ tại trước Liên Xô KGB (Liên Xô an toàn quốc gia uỷ ban, Liên Xô tổ chức tình báo), về sau Liên Xô giải thể, trốn trốn tại trung Âu các nơi, không biết tính sao, tự nhiên nhập vào Đoàn thúc dưới trướng, là Đại lão bản người người tín nhiệm nhất, không ai.

Trong nội tâm của ta im lặng, tuy nhiên đã muốn phỏng đoán đến Đoàn thúc thế lực sẽ rất lớn, nhưng là cường đại đến có thể mời chào cùng Vladimir Putin đại thần đồng sự, loại này lợi hại trình độ, thật sự làm cho người ta sợ. Ta hỏi bọn hắn sẽ đem Tiêu Khắc Minh dẫu ở nơi nào, Luru Minh lắc đầu nói không biết, bọn hắn tại đây cùng Đoàn thúc thủ hạ làm hắc nghiệp vụ người, không phải cùng. Đoàn thúc thủ hạ thế lực rất lớn, tất cả quân một quân, hẳn cái này cấp bậc, chỉ có thể coi là là tiểu lâu la.

Ta nhìn kỹ Luru Minh con mắt, hẳn không có một tia lảng tránh, rất chân thành, hẳn nói hẳn cũng hi vọng ta có thể cứu ra Tiêu Khắc Minh đến, cái này đạo sĩ là người tốt, nhưng là Đoàn thúc thủ hạ rất đen, chỉ sợ là đỡ không nổi.

Ta suy nghĩ một chút, hỏi: "Đoàn thúc đang ở nơi nào?"

Hắn nói là Quan Lan sơn trang.

Sáng ngày thứ hai, ta xuất hiện ở Quan Lan sơn trang ngoài cửa.

Đây là một Giang Thành tương đối nổi danh khu biệt thự, đỉnh cấp khu nhà giàu. Về phần đến cỡ nào xa hoa ta liền cho không chú ý, ta chỉ là biết rõ, bên trong có một cái lớn con cộp tại. Bắt người trước hết phải bắt ngựa, bắt giặc trước bắt vua, nếu muốn muốn đem tạp mao tiểu đạo cứu ra, nghe được hẳn bị quan bề địa phương, sau đó một mình lên vào cứu loại này biện pháp, đương nhiên tốt, nhưng ta cũng không phải đem bả đồ lót hướng mắt ngoài một xuyên đeo, sức chiến đấu có thể nhân với 100 lần siêu nhân.

Ta có thể đánh, nhưng cũng chỉ có thể đối phó một hai người, còn không đạt được « The Matrix » trung bắt viên đạn Neo cảnh giới.

Một viên đạn vào bụng, ta liền cho sẽ chết, từ trạng cái gì thăm.

Ta quyết định lợi dụng ta sở trường, hạ độc, sau đó uy hiếp chi. Như vậy đơn giản nhất, hiệu suất cũng cao nhất, nhưng là, thao tác tính cần giá trị phải hảo hảo nghiên cứu một phen. Kim tằm cổ có thể làm cho người ta hạ độc độc, nhưng hẳn không phải độc được chế tạo cơ, là có hạn, cho nên ta nên nắm chắc thời cơ, nắm chặt hạ độc cơ hội. Nói tới hạ độc phương pháp, kỳ thật không ở ngoài hai chủng, được cổ cùng linh cỏ. Được cổ rất tốt giải thích, đem cổ độc hạ đến Đoàn thúc hằng ngày ẩm thực, cuộc sống bắt đầu cuộc sống hằng ngày nơi, lại để cho hắn thông qua ẩm thực tiếp xúc, thân thể tiếp xúc mà trúng độc; linh cỏ tác chính là tương đối phức tạp, ta đã từng hạ qua một lần, chính là cho ta cái kia tiện nghi sư thúc.

Kỳ thật cái kia một lần định đứng lên cũng không tính là thật chân chính linh cỏ, bởi vì trước đó ta từng tại MP4 trên mặt rơi xuống cổ độc.

Dùng thuốc về Đoàn thúc bộ lông, quần áo đám gì đó, kết hợp hẳn ngày sinh tháng đẻ, sinh lý triều tịch cùng dương chỗ ở phương vị tiến hành vĩ mô liên lạc, nguyên rửa thức hạ linh cỏ hàng, loại này bốn sự, trước mắt ta còn không có. Ta có thể làm, chính là đem ra sử dụng kim tằm cổ lên vào Đoàn thúc nơi ở, sau đó trực tiếp cho hắn đến thoáng cái, lại để cho hắn trúng độc, về sau lại trao đổi trả tạp mao tiểu đạo sự tình kim tằm cổ sở dĩ được xưng là cổ trung chi vương, cũng là bởi vì hắn có được lấy tự ý thức của ta, có thể y theo chủ nhân dụng ý, thực hành phi cổ.

Ta cần quan tâm chỉ có 2 chuyện:

Một, xác định Đoàn thúc phải chăng thật sự ở tại cái này Quan Lan sơn trang thứ chín tòa nhà trong biệt thự;

Hai, phải đề phòng có cao nhân trấn thủ, khám phá kim tằm cổ công kích, thậm chí đem bả cái này nạp côn trùng cho thu! Nếu là như vậy, ta chẳng những người không có cứu lấy, ngược lại đem mình coi là tánh mạng kim tằm cổ lộng kiếm đã đánh mất, vậy cũng thật sự trọn tròn mất.

Nói thật, ta thật không có cùng Đoàn thúc nhân vật như vậy đánh qua cái gì quan hệ, cho nên cũng không thể nào minh bạch bọn hắn loại người này cách nghĩ. Trước kia xem Hongkong cảnh phi tẩm, mỗi người hung hãn giống như kinh Phật bên trong Atula đồng dạng, phiêu hung hãn nhân sinh cuộc sống không cần lý do; rồi sau đó xem nước Mỹ Hollywood « giáo phụ », hoa Mã Lan Bạch Lan độ vai diễn giáo phụ phong độ nhẹ nhàng, quả thực chính là một Thánh đồ; mà trong mắt ta, Đoàn thúc cái gì cũng không tượng, tại trong ấn tượng của ta, cùng đại bộ phận phía nam thương nhân đồng dạng, khôn khéo tài giỏi, có sự dư thừa tình lực, hiền lành... Như thế mà thôi.

Nhưng là ta hiểu rõ một cái phổ biến đạo lý, thì phải là người tài phú càng nhiều, niên kỷ càng lâu, càng sợ tử.

Hắn sờ dĩ muốn tìm kiếm Tu La bờ bên kia hoa trái cây, không phải là ham cái kia trong truyền thuyết có thể kéo dài tuổi thọ, trở về thanh xuân công hiệu sao? Dù cho biết rõ chưa thành thực trái cây kỳ thật chính là cái tình hóa vật áp súc vật, nhưng là vẫn đang kiểm chế không dưới trong lòng dục vọng, lòng mang hi vọng, muốn tìm, tìm tòi nghiên cứu một phen?

Thăng đứng ngàn nhận, không muốn lại được.

Ta sợ nhất trong nội tâm không chỗ nào sợ người, nhưng là Đoàn thúc hiển nhiên không là như thế người. Ta lại cũng có thể tìm được rồi phương hướng

Ta tới đắc sớm, tại cửa ra vào ngồi chễm hễm chờ trong chốc lát, liền nhìn thấy một chuyến 2 chiếc xe hơi theo cửa ra vào chạy ra, thứ hai cỗ xe màu đen đại chạy, bảng số xe mã vừa vận chính là Lưu Minh nói cho ta biết Đoàn thúc ngồi giá. Lưu Minh bị ta rơi xuống cỗ, Ngụy Mạt Mạt không có, nhưng là bị ta hù dọa rồi, hai người đều tỏ vẻ không biết truyền ra bên ngoài, ta không phải cái lãnh huyết sát thủ, đối với cái này những người này, cũng không thể đi xuống từ thủ, oán có đầu nợ có chủ, ta nếu là làm càn làm ác, tâm không kiêng sợ, tất nhiên sẽ dính dấp đến nhân mạng quan tòa, trốn không thoát "Cô, bản, yếu" cái này ngàn năm số mệnh.

Cho nên ta cũng chỉ là cảnh cáo, cũng không nhiều lời.

Đã xác định Đoàn thúc chỗ ở, ta sẽ không có tại ban ngày tất yếu theo dõi hắn. Đến một lần ta vốn là cái gà bắp, theo đuôi loại kỹ thuật cao này hàm lượng sự tình, ta thật sự làm không đến, dạng như vậy đánh rắn động cỏ không nói, ta còn hội trăm phần trăm bạo lộ chính mình; thứ hai, ôm cây đợi thỏ luôn so trần trọc bôn ba muốn tới đắc thoải mái rất nhiều. Ta đối với chính mình gần đây đều có được thanh tỉnh nhận thức, nghênh ngang tránh đoán, làm mình am hiểu sự tình, dạng như vậy làm việc hiệu suất cùng xác suất thành công, mới sẽ tận lực có chỗ đề cao.

Đưa mắt nhìn xe đi xa, ta quay đầu trở lại đến nhìn qua khu biệt thự phương hướng.

Ta hiện tại cần phải làm, là đối Đoàn thúc chỗ ở tiến hành một lần hòa lực trinh sát, xem xét bố trí là thứ yếu, nhìn một cái cái kia gọi là Ba Tụng người Thái Lan, có hay không ở chỗ này, là không là cao thủ chân chính. Ta đợi đã lâu, sau đó mặc niệm lấy chú ngữ, kim tâm cổ xuất hiện, bám vào trên tay lại lấy bất động. Ta cùng hắn nói phương hướng, thúc hắn đi nhìn một cái. Hắn không chịu, cầm đầu đen từ con mắt xem ta, tội nghiệp mà toát ra đối khát ý tứ đến.

Xấu ngoạn ý chơi đùa.

Ta bắt đắc dĩ, theo tùy thân trong bao nhỏ móc ra một ít bình rượu xái, mở ra, mùi rượu bốn phía. Chi chi C-K-Í-T.. T... T... Hắn hoan hô, thoáng cái liền từ miệng bình chen vào đi, ngâm ở bên trong, phục (V) lấy cái bụng, tới lui tuần tra trong chốc lát, chai này rượu xái liền lấy mất thường tốc độ, thiếu đi một phần ba.

Ăn uống no nê, ta quay kiếng xe xuống một cái khe hở, mập côn trùng suu thoáng một tý bay lên, làm cái dư vị hèn mọn bị ồ động tác về sau, lao đảo mà bay ra xe, sau đó bay qua lưới sắt kên, hướng bên trong bước đi. Ta đưa mắt nhìn hắn bay xa, dùng người bình thường thị giác, phảng phất chính là một đạo rất nhanh kim tuyến, nếu không lưu ý, cơ hồ đều là ảo giác.

Ta nhắm mắt lại, bắt đầu dùng ý niệm trong đầu câu thông người này.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Đoàn nhị công tử, cao phú đẹp trai trúng ác cổ

Ăn được mọi người truy tìm chính là Tu La bờ bên kia Hoa Yêu quả, kim tâm cổ ngủ đông, ở ẩn hồi lâu, một lần nữa sống lại về sau, từ bên ngoài nhìn vào, gần kề chỉ là to mọng một chút, đỉnh đầu còn rất dài một cái màu đỏ vương mắc hạt, tượng thanh xuân đậm; nhưng là nhiều ngày trôi qua như vậy, ta lại phát giác đến thật sự có một ít bất đồng đến.

Đầu tiên là phạm vi hoạt động.

Trước kia ta cùng hắn chỉ phải ly khai tám trăm xích trong, liền gần kề chỉ ở tới tầm trung có một tí liên lạc, biết rõ tồn tại, biết rõ mạnh khỏe, nhưng là không biết hắn cụ thể gây nên, cái này cùng loại với thông tin tín hiệu tín tức suy yếu, mà bây giờ, 2000m trong, ta nếu có thể có đầy đủ tinh lực tập trung duy trì, thậm chí có thể minh tường, cộng hưởng đến hắn bộ phận tầm mắt; tiếp theo, hắn biến gay gắt rồi, tại đây chỉ lợi hại, là chỉ của nó thiên địch giảm bớt, sợ hãi đối thủ dần dần trở nên lơ lửng bình thường rồi, vô quyết dầy có móng tay nhọn loại này đạo lý, đã muốn không thích ứng nó, đơn giản mà nói, hiện tại lại lộng kiếm một đầu con lừa lùn bày ở trước mặt hắn, hắn cũng sẽ không như lúc trước như vậy sợ hãi;

Bất quá, tác dụng ta tất cả kèm theo thuộc tính, cũng càng thêm mãnh liệt ví dụ như ta tại Phượng Hoàng Vương gia, đã trúng thi độc, lại bị thương nhẹ, nhưng là cơ hồ không có xử lý như thế nào, không có vài ngày tự động khỏi hẳn...

Cái khác ta tạm thời không có phát hiện, nhưng là, ta chỉ muốn nói, có kim tằm cổ, cuộc sống đẹp hơn tốt.

Kim tằm cổ, hẳn nhạc vui mừng vô cùng.

Hai mắt nhắm lại, thế giới chính là một mảnh hắc ám.

Sau đó có rất nhỏ lác lác, tối tăm ở bên trong, một cái khác chính là hình thức thế giới bắt đầu xuất hiện ở ta. "Trước mắt" phóng đại vô số lần cảnh vật, chấn động ánh mắt nháy lên, còn có người mắt chỗ không thể nhìn đến lần sóng... Các loại tín hiệu truyền đến trong thân thể đến, "Khí" tại bốn phía, giống như quăng vào trong nước cục đá, gợn sóng trải qua tất cả vật thể, mỗi một vật đều có được chính mình từ trường, phản xạ trở về, sau đó xuất hiện cụ thể hình tượng:

Một tòa Bắc Âu nông thôn phong cách cao lớn biệt thự xuất hiện ở trước mắt, bốn phía đá cẩm thạch tường vây thượng, che một vòng Thanh Đồng cổ tề vòm quanh, tại đình viện bốn trụ ở bên trong, hoặc khô khô ngải hao thảo, hoặc thả ra bãi cỏ xanh đồng lưu ly kính, hoặc bó Đào Mộc ký hiệu lớn, hoặc buộc mạch lạc Trung Quốc kết, chỉ đồ quần quanh, tầng tầng lớp lớp, phân trần tứ phương, cùng cái này kiến trúc tan ra làm một thể.

Hết thấy tất cả, đều có mãnh liệt bài xích cảm giác đánh úp lại, sân vực quá mạnh mẽ, khó có thể tiến vào.

Đoàn thúc cho mời cao nhân bố trí, kim tằm cổ thúc thủ vô sách, dương chỗ ở huyền học làm đẹp Cao Minh, trời sinh uy áp. Ta viết, ta sớm nên nghĩ đến, thường tại bờ sông đi, sao có thể không ẩm ướt giày, chỗ cư trú, Đoàn thúc tự nhiên sẽ vô cùng đề bụng, cho nên đề phòng nghiêm khắc, thật là tự nhiên sự tình đã có cao nhân ở đây, hẳn làm sao sẽ lưu lại cái gì chỗ trông cho ta chui vào đầu này?

Ta rối rắm không thôi, đang muốn lại để cho kim tằm cổ phản hồi lúc, chỉ cảm thấy trong tầm mắt xuất hiện một người tướng mạo cổ quái, toàn thân hình xăm nam nhân, chính ngẩng đầu, hướng bên này xem ra.

Cái này ánh mắt, băng triệt thấu xương, phẳng phát bệnh viện thấu thị tia sáng laser cơ, phẳng phát có thể nhìn vào trong lòng người.

Ta tập trung tư tưởng suy nghĩ, cùng cái này hình dung cổ quái nam nhân chống lại.

Thật giống như trong phim ảnh, hai cái tinh táo tương tích địch nhân lẫn nhau ngưng mắt nhìn, lẫn nhau đều vì đối phương lợi hại thủ đoạn làm chấn kinh. Ta có thể chứng kiến trên mặt hẳn toát ra một tia kinh ngạc, ngược lại vừa cười rồi, là cái loại này cao cao tại thượng, nắm giữ hết thấy quyền chủ động đáng tuổi cười, cười tàn nhẫn. Hẳn hé miệng, đầu lưỡi tựa như xà giống nhau, liếm láp chính mình chớp mũi, sau đó duỗi ra ngón tay, uốn lượn ngón trở, hướng kim tằm cổ, hoặc là ta, làm một cái câu dẫn khiêu khích động tác.

Ta biết rõ, hẳn rất chờ mong cùng ta giao phong.

Hắn hưng phấn, nhưng mà lòng của ta lại dưới lên chìm. Bị phát hiện rồi, như vậy ta cũng vậy tự bại lộ. Ta không biết dùng Đoàn thúc cầm đầu cái này một nhóm người, rốt cuộc nắm giữ ta bao nhiêu tin tức phải chăng biết rõ kim tằm cổ tồn tại, tạp mao tiêu đạo bị một phen cực hình hầu hạ về sau, sẽ hay không đem bả ta bán được quần đều không thừa? Nhưng là, Đoàn thúc đã biết được có người muốn ám hại cho hắn, đề phòng chỉ có thể hội càng thêm nghiêm khắc, lại nếu muốn tìm cơ hội ra tay, cơ hồ đều không có khả năng.

Vì sao? Trên đời kỳ nhân sao mà nhiều vậy. Ta dù thế nào cuồng vọng, cũng không dám nói có một kim tằm cổ ôm đồm.

Người phải có kính sợ chi tâm, phải có tự mình hiểu lấy, mới có thể trên thế giới này hảo hảo sống được. Quang Đoàn thúc trong nhà cái này bố trí, có thể lại để cho kim tằm cổ khó có thể cận thân, liền biết được Đoàn thúc trên người, tự nhiên cũng là có một ít môn đạo. Câu cửa miệng nói cho cùng, mà cao một thước, đạo cao một trượng, một núi tổng so một núi cao, cho dù là đứng ở Everest đỉnh phong ngắm phong cảnh, tận tâm hoàn toàn cũng gần kề chỉ là cái tinh cầu này cảnh vật mà thôi.

Hại người chuyện này, chú ý đúng là cái xuất kỳ bất ý.

Ta mất đi tiên cơ.

Kim tằm cổ bay rồi trở về, ghé vào ta trên tóc, bò qua bò lại. Ta nhìn qua xa xa bảo vệ cùng cảnh vật, tâm loạn như ma, nghĩ đến phải làm gì. Đang do dự lấy, một cỗ màu đỏ Mercedes chạy chậm theo trong tầm mắt của ta xuất hiện, sau đó nhắm hướng đông bên cạnh phương hướng chạy mà đi. Chỉ liếc, ta đã nhìn thấy bên trong có một tướng mạo anh tuấn nam tử.

Trong nội tâm của ta vừa động, đi ô-tô đi theo.

Là a là a, Đoàn thúc là con cộp lớn, oai vũ hiển hách, chung quanh phòng vệ tự nhiên sâm nghiêm, nhưng là, chưa hẳn hẳn quan tâm mỗi người cũng như hẳn như vậy, xuất hành đều cũng có cái gì an toàn cố vấn ví dụ như ta cùng cái này một vị. Thông qua Lưu Minh cái này nội tuyến, ta phải biết ta đi theo nam tử này (hoặc là nói thiếu niên), là Đoàn thúc con thứ hai Đoàn Ngọc Xuyên, một cái điển hình tiểu Hoa Hoa Công Tử. Hẳn cụ thể có cái gì việc xấu, ta không được biết, nhưng nhìn của hắn tại thành phố trong vùng sẽ đem tốc độ xe biểu diễn nhanh như vậy, khiến cho ta rất khó đuổi kịp, tự biết không phải là cái gì tốt điều.

Đoàn thúc trao bạn tốt của ta Tiêu Khắc Minh uy hiếp ta, như vậy ta liền cho tới một lần "Gây ông đập lưng ông" Mộ Dung biểu ca cách làm.

Đối với cao phú đẹp trai, ta đã hâm mộ, lại là ghen ghét, nhưng là tóm lại mà nói, ghen ghét tựa hồ nhiều một ít.

Cho nên ta cũng không có quá lớn áp lực tâm lý.

Một đường đuổi kịp, hần tại buôn bán vòng phụ cận đầu đường tiếp một người tướng mạo thanh thuần nữ hài tử, sau đó lại đi, mãi cho đến một nhà gọi là lạc vận quá lan bờ nhà hàng Tây, màu đỏ chạy chậm mới bắt đầu ngừng lại. Đoàn nhị công tử ân cần mà giúp cô bé này mở cửa xe, sau đó hai người cặp tay, đi vào nhà này giàu có nồng đậm nước Pháp phong tình trong nhà ăn. Ta nhìn, chỉ chốc lát, lâu hai gần cửa sổ nơi xuất hiện thân ảnh của bọn hần.

Ta muốn nói rất đúng, căn cứ ta nhìn ra kết quả, Đoàn nhị công tử cùng cái này thanh thuần cô nàng nên vậy cũng chỉ là học sinh cấp 3.

Dù sao, hai người bộ dạng đều còn không có nẩy nở đến, ta chỉ là xa xa thoáng nhìn, liền có thể xem cái đại khái bộ dáng. Nhưng mà hai người bộ dạng này tư thế, nhưng bây giờ phá vỡ ta đối với cái tuổi này nhận thức, nhìn xem... Tay cũng đã trèo lên đùi ở chỗ sâu trong rồi! Nhìn xem, hai người rõ ràng không kiêng nể gì cả mà... Ta nhắm mắt lại, được rồi ta sai rồi, cô bé kia nên vậy gọi là bề ngoài giống như thanh thuần a.

Ta đột nhiên nhớ tới, ta mười sáu mười bảy tuổi thời điểm đang làm gì thế đâu này?

Ta cẩn thận hồi tưởng, lại phát hiện lúc kia chính mình, đang tại cùng sinh tồn làm đấu tranh, mỗi ngày tại công trường thượng chuyển cục gạch. Như vậy đối lập để cho ta càng đỏ mắt, đồng nghiệp bất đồng mệnh, là ai nói được, người trời sinh mà ngang hàng? Vì cái lòng ta muốn chuyển cục gạch ngùi lều, hần ở này Như Hoa như sương mù niên kỷ ở phía trong, lái Mercedes-Benz chạy chậm, đã muốn thuần thực mà tán khởi little Girl đến? Hôn nữa, hần còn hết lần này tới lần khác lớn lên cùng thần tượng kịch ở phía trong nam nhân vật chủ yếu, giống nhau bộ dáng?

Trong chốc lát, ta âm u nhân vật phản diện tựu nhân vật phản diện a, cuộc sống, vĩnh viễn không phải thần tượng kịch.

Ta xuống xe, sau đó đi vào nhà hàng.

Tại bồi bàn dưới sự dẫn dắt, ta đi tới lầu hai, ngồi ở khoảng cách đây là tiểu tình lữ không xa vị trí. Đối với máu chảy đầm đìa thịt tia bò bít-tết ta cơ hồ không có gì hào hứng, mà điểm bảy thành thực đã ngoài lại dễ dàng bị người chê cười, ta chọn một phần cát phú la gà cùng một bàn rau dưa salad, chậm rãi bắt đầu ăn.

Đoàn nhị công tử trên chọc nữ hài tử công phu nhất lưu, cái kia giữa lông mày có tuyệt sắc tiểu mỹ nữ, luôn che miệng nhin không được cười, cười run rẩy hết cả người.

Ta không biết Thái Lan lão Ba Tụng, có thể hay không tức thời thông tri Đoàn thúc chú ý đề phòng, cũng không biết Đoàn thúc khi nào hội kịp phản ứng, phải chiếu cố kỹ lưỡng người nhà của mình. Lúc không đợi ta, một phút đồng hồ đều kéo dài không được, thừa dịp người không chú ý, ta lập tức thả ra kim tằm cổ, cùng cái này tiểu tổ tông thương lượng, khiến nó cho Đoàn nhị công tử kế tiếp có chút thời kỳ ủ bệnh cô độc. Hần đáp ứng rồi, thỏa thỏa, cái này để cho ta rất cảm động, từ Đóa Đóa bị ta phong ấn vào hộc mộc bài ở bên trong, hần tựa hồ biết rõ ta một mực vì Đóa Đóa thức tỉnh sự tình bốn ba lấy, cũng không thể nào náo loạn, hiểu chuyện rất nhiều.

Đương nhiên, đối với ăn côn trùng một chuyện, hần vẫn đang có bản năng cố chấp, chết cũng không hối cải; mà ta cũng vậy có bản năng chán ghét, đây là chúng ta lưỡng không thể thỏa hiệp khác nhau.

Kim tằm cổ lén lút mà biến mất tại trong tầm mắt của ta, mà ta tắc chính là một bên múa may lấy dao nữa, một bên dùng ánh mắt còn lại đánh giá Đoàn nhị công tử phản ứng.

Điện thoại vang lên, là ngày hôm qua cái lạ lẫm điện báo.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Ma quỷ giao dịch, súng đạn hiện bị cầm

Ta chuyển được, vẫn là người nam nhân kia thấp giọng thanh âm”Lục Tà, ngươi đến Giang Thành rồi!”

Hần dùng chính là khẳng định câu, mà không phải là nghi vấn ngữ khí, ta trước tiên tựu xác định hần cùng với Ba Tụng đã muốn có liên lạc, bằng không thì không có thể như vậy. Vì vậy ta nói đúng vậy, thân yêu Alexander • Sergeyevich • Onegin tiên sinh, có gì chỉ giáo? Thấy ta trực tiếp gọi ra hần tên thật, hần sững sốt một chút thần, sau đó nói”chúng ta nội bộ ra phản đồ, đúng không? Là ai, lục Tà tiên sinh, ta hi vọng ngươi nói cho ta biết... Đương

nhien, ta biết rõ đây cũng là không tốt, như vậy, chúng ta đổi một vấn đề a, ví dụ như, các hạ là hay không không có ý định đem bả bờ bên kia hoa trái cây giao ra, mà định dùng cái khác một cái giá lớn, đến một hồi thể đánh bạc (PHÍNH) cùng át chủ bài giao dịch đầu này?”

Ta nói cái kia trái cây cũng sớm đã bị ăn sạch rồi, ngươi dù cho muốn, ta kéo không được.

Hắn hắc hắc cười lạnh, tiếng phở thông rõ ràng: “Điều này sao có thể, chưa thành thực bờ bên kia hoa quả, kịch độc, nếu ngươi ăn được, cũng sớm đã không có tư cách cùng ta nói chuyện. Ta biết rõ ngươi là miêu cổ nhất mạch, sẽ thả cổ, nhưng là đối với kỹ thuật biến cách biến chuyển từng ngày Đồng Nam Á, các ngươi, rút lại phía sau rồi, nhất định cũng chỉ là chút tài mọn. Ngươi, không cần phải đã đánh mất thể diện, cũng không muốn làm vô vị vùng vẫy giãy chết, lại càng không nếu muốn lấy quấy rầy lão bản của ta, nếu không ngươi sẽ chết đắc rất thảm! Được rồi, mang thứ đó giao ra đây a...”

Ta nói gì đó thật không có rồi, ngươi thích tin hay không.

Hắn hỏi ta, thật sự không quan tâm Tiêu Khắc Minh sinh tử? Ta cười ha ha, nói thay ta ân cần thăm hỏi thoáng một tý Đoàn thúc, thuận tiện giúp ta dẫn một vấn đề, chẳng lẽ hẳn thật sự không quan tâm nhà hắn lão Nhị sinh tử? Nói đến đây lời nói, kim châm cổ đã muốn phản hồi đến. Ta không có ngừng lưu, trước tiên tính tiền rồi đi, lúc rồi đi, ta nhìn thấy Đoàn nhị công tử chính bụm lấy bờ mông, về mặt không thoải mái. Khi ta khởi động ô tô rồi đi nhà hàng thời điểm, một cỗ cao tốc chạy ô tô mãnh liệt quẹo vào bãi đỗ xe, xe ngừng, nhiều cái cơ thể cánh tay phát đạt nam nhân thoáng cái tự nhảy lên đi ra, hướng trong nhà ăn đi đến.

Cầm đầu, chính là cái để cho ta vừa thấy tự sợ, trên người thẳng khởi nổi da gà cồi bắc người, Phác Chí Hiền. Hắn là một cái như vậy chói mắt gia hỏa, quang lâm cho người ta liếc mắt nhìn đều cảm nhận được không hiểu nguy hiểm nam nhân, lợi hại khí thế, nếu như theo địa ngục trở về Đạo Phong Chiến Sĩ.

Ta đóng cửa điện thoại, nhìn xem chìm vào hôn mê thiên, khởi động ô tô rồi đi nơi đây.

Tuy nhiên đáp ứng rồi giao dịch, nhưng là ta đưa ra 2 điều kiện.

Thứ nhất, địa điểm do ta lựa chọn; thứ hai, chỉ có thể có một người mang theo Tiêu Khắc Minh cùng Đoàn Ngọc Xuyên đi trước giao dịch hiện trường, hơn nữa người này không thể là Phác Chí Hiền cao thủ như vậy, cũng không thể đeo súng nếu không, chờ Đoàn lão nhị bụng hư thối sinh đau nhức a! Điều kiện như vậy tự nhiên thập phần hà khắc, nhưng là Đoàn Ngọc Xuyên là Đoàn thúc nhị tử bảo bối, Tiêu Khắc Minh nhưng chỉ là một người bằng hữu của ta, trong mắt bọn họ, nặng nhẹ cao thấp tự nhiên nhất thanh nhị sở, quyền chủ động giữ tại trên tay của ta, vì vậy đáp ứng rồi.

Giao dịch địa điểm lựa chọn, ta tốn sức chú ý tư. Trước kia có mấy cái lựa chọn, ví dụ như phố xá sầm uất, ví dụ như công viên, ví dụ như cửa cảnh cục... Nhưng là ta cuối cùng là một đem những này đều cho bác bỏ. Nguyên nhân trong đó nhiều lắm, liên lụy đến mấy cái gì đó cũng nhiều, tại đây cũng không nên giằng. Dù sao ta biết một chút, đặc tội Đoàn thúc, tại Giang Thành cơ hồ tự nửa bước khó đi.

Ta đem bả giao dịch địa điểm định tại cao tốc một loại lộ khẩu, đương nhiên, đây là đang cuối cùng đi vòng về thời điểm, mới theo chân bọn họ xác định.

Án lấy « trấn áp dãy núi mười hai pháp môn » bên trong ghi lại, ta một ngày tại mua sắm có chút nhu cầu cấp bách vật, tại hơn mười một giờ khuya thời điểm, ta đã đạt tới này cái lộ khẩu, chỉ huy cái kia đáng thương giao dịch người, tại cả Giang Thành tha vài vòng.

Có một lần, ta còn cố ý lại để cho xe của hắn theo ta dưới mí mắt đi đến, sau đó xem đằng sau có hay không cỗ xe đi theo.

Nhưng mà không có, cái này nhóm người phi thường cẩn thận, không dám xuất hiện bất kỳ sai lầm.

Như vậy cũng tốt, ta sợ nhất đúng là không chỗ có kỵ người, nếu như đụng phải cái loại này ngay con ruột đều uy hiếp không được hắn gian hùng, ta chỉ có thể đánh nát hàm răng dưới lên nuốt, giờ hai tay đầu hàng. Nhưng mà, may mà không có. Lần thứ tư thời điểm, đương làm xe này đi ngang qua phía trước ta thời điểm, ta gọi điện thoại lại để cho hắn dừng lại, sau đó đi ô-tô chậm rãi chạy đến trước mặt của hắn. Mở ra cửa sổ, chỉ thấy cái này sáu xe đa dụng ở phía trong, tạp mao tiểu đạo cùng Đoàn Ngọc Xuyên đều nằm trên xe, lái xe là một cái hơn 40 tuổi nam tử, mang theo màu trà kính mắt, lớn lên hắc, trên mặt có vết đao chém, con rết đồng dạng dữ tợn.

Hắn lạnh lùng mà xem ta, nói phụng Đoàn thúc phân phó, đem người đưa tiễn đã tới. Cái này Tiêu Khắc Minh, ta có thể mang đi, nhưng là Nhị công tử, nhất định phải giải được mới có thể rồi đi. Để tỏ lòng thành ý, hắn xuống xe, có lẽ hay là giờ hai tay lên, tỏ vẻ không có mang vũ khí. Nhưng mà, tay của hắn một giờ lên, ta là có thể chứng kiến tay bụng nơi, có đầy đặc vết chai đây là nghịch súng lão luyện.

Bất quá không có việc gì, chỉ cần không phải Phác Chí Hiền, ta sẽ không sợ thẳng nhai này có thể gây ra hoa gì dạng.

Ta chỉ vào trong xe mê man Tiêu Khắc Minh, hỏi chuyện gì xảy ra?

Hắn nhún vai, sau đó nói sợ quấy rối, đánh cho một điểm lục thương bốn ác tọa (một loại cơ thể lỏng tề), qua lập tức tốt rồi. Ta nói ta muốn kiểm tra thoáng một tý, hắn mở cửa xe, ta trở mình một chút tạp mao tiểu đạo mí mắt, sau đó lại tra xét mạch đập, rất bằng phẳng, hiển nhiên chỉ là tại mê man, nói có thể, đem hắn đỡ đến ta trong xe. Hắn ngăn cản ta, nói còn không có cho Nhị công tử giải độc đầu này?

Ta coi đi qua, cái này phong lưu phóng khoáng, mặt như quan ngọc Đoàn nhị công tử, chính tại chỗ ngồi thượng lạnh run nì.

Ta cho hắn ở dưới cổ, cùng Lưu Minh đồng dạng, chỉ dùng để kim châm cổ bài tiết vật làm dẫn tử ở dưới, gọi là hai mươi bốn ngày đoạn trường cổ. Tại đây hai mươi bốn trong ngày, mỗi cách ba canh giờ phát tác một lần, giữa ngực và bụng nội tạng như bị cối xay thịt xoắn động giống nhau, bốc lên không thôi, mỗi một lần đau từng con thần kinh đều khẽ động linh hồn, khó chịu không được, giải pháp cũng rất đơn giản, nhất niệm tức tiêu, rồi sau đó dùng

ngâm phát hắc mộc nhĩ cùng ngân nhĩ hợp nước dùng, tiếp tục ba ngày có thể tiêu trừ.

Ta mò mò hẩn phòng lên bụng, đem bả cổ độc toàn bộ tập trung đến lớn tràng khu vực đến, sau đó đối với cái này mặt thẹo Đại Hán nói ra có thể, sắp xếp hết liền hậu, thần sắc khí sáng, sinh long hoạt hổ, lại là một cái tán gái lợi hại tiểu bạch kiểm

Hắn không tin ta, hỏi ta chứng minh như thế nào?

Ta công lên Tiêu Khắc Minh, nói thích tin hay không, bằng không thì muốn thế nào? Muốn ta ở tại chỗ này hầu hạ cái này tiểu tổ tông, đường thẳng khỏi hẩn? Cái này cách nghĩ quá hoa tuyệt thế đi à nha? Nói xong ta đem bả lão Tiêu nhét vào trên ghế lái phụ đi, chuẩn bị rời đi. Mặt thẹo một bả tự bắt được ta, ta quay đầu, chỉ thấy một bả Hắc Tinh đứng vững ta cái ốt. Hắn cười, đã nói ngây thơ ah, nói không mang theo súng, thật đúng là cho rằng không biết dẫn sao? Hắn lão sẹo trà trộn giang hồ vài thập niên, còn thật không có bá kiến ta đây chùng ngây thơ mặt hàng.

Bị như vậy một cái trầm trọng cục sắt chỉ vào, ta đều có thể nghe thấy được hòng súng nơi cái kia nhân nhạet khói thuốc súng hương vị, trong nội tâm thoảng cái tự mọng ở.

Tâm thần tuy nhiên hồi hộp, nhưng là ta trên thể diện nhưng không có biểu hiện ra ngoài, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn xem hẩn, nói dám giết ta, tự không rất sợ chết thảm sao? Mặt thẹo cười ha ha, nói hẩn là đi hàng chưa nộp thuế, chạy đúng là điền xa tuyến, cái gì chuyện kỳ quái chưa từng gặp qua? Biết rõ ngươi có bản lĩnh, nhưng là chưa hẩn nhanh hơn được viên đạn? Không nên cử động, động thoảng một tý, mạng nhỏ sẽ không bảo vệ. Nói xong lời này, hẩn móc ra một loại plastic trời dẫn, đem bả tay của ta chăm chú mà ghim lên đến, trời tay sau lưng ở, sau đó dùng súng chia vào người của ta ngồi chồm hổm trên mặt đất, ta nghe theo, lại bị một chân to cho đạp trở mình trên mặt đất.

Hẩn ngồi chồm hổm trên mặt đất, hỏi ta trái cây rốt cuộc ở nơi nào?

Ta theo dõi hẩn, vẫn đang lại vì cái này câu viết móc súng cử động mà oán giận. Hắn cười ha ha, một cái tát phiến đắc ta bên lỗ tai ong ong vang lên, sau đó trực tiếp bắt tay súng nhét vào trong miệng của ta, đảo lấy hàm răng của ta, cười tàn nhẫn lấy: "Cái thể giới này gốc từ quá nhiều, luôn nhận thức vì người khác với người đồng dạng tư duy được làm vua thua làm giặc ah! Tiểu huynh đệ, ngươi đã dám cùng Đoàn thúc khiêu chiến, tự không có nghĩ qua sẽ có hôm nay kết cục? Nếu không nói, cái này rừng núi hoang vắng, núi xanh khắp nơi vui trung cốt, ngươi tự chuẩn bị một chút?"

Hẩn là cái thuận tay trái, cầm súng tự hướng miệng ta ở phía trong chính nhét, không lấy tay phải, nói được cao hứng, ý vị mà phiến ta tát tai, Ba~, Ba~, Ba~! Vừa nặng vừa ngoan, trong miệng còn hùng hùng hồ hồ, hẩn đối với Đoàn thúc súng bái không thôi, đối với ta dám can đảm sờ vị gia này râu hùm sự tình, thập phần phần nộ. Mu bàn tay ta trời chặt lấy, không dùng được nhiệt tình, một hồi tát tai rút đắc ta hai gò má một hồi nóng rát mà đau, lập tức tự sung lên một mảng lớn. Hảo hẩn không ăn thiệt thòi trước mắt, ta kêu to nói có, tại xe thùng đằng sau ở phía trong, bên trong có một việc nhỏ lữ rương, đang ở bên trong.

Hẩn dùng tay lại, trêu tức mà xem ta, cười hắc hắc, nói sớm nói không lâu kết liễu sao, phí nhiều như vậy công phu.

Đứng lên, hẩn lại nặng nề đạp ta bụng một cước, sau đó đứng dậy đi về hướng sau xe đi.

Bạn đang đọc truyện *Miêu Cương Cổ Sự Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.